Europeiska unionens
officiella tidning

C 23

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofjärde årgången

21 januari 2021

Innehållsförteckning

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2018–2019

Sammanträdet den 11 mars 2019

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 420, 4.12.2020.

SESSIONEN 2019–2020

Sammanträdena den 12–14 mars 2019

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 420, 4.12.2020.

ANTAGNA TEXTER

I *Resolutioner, rekommendationer och yttranden*

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

Tisdagen den 12 mars 2019

2021/C 23/01 Europaparlamentets resolution av den 12 mars 2019 om säkerhetshot kopplade till Kinas ökande teknologiska närvaro i EU och möjliga åtgärder på EU-nivå för att minska dem (2019/2575(RSP)) . 2

2021/C 23/02 Europaparlamentets resolution av den 12 mars 2019 om läget i de politiska förbindelserna mellan EU och Ryssland (2018/2158(INI)) 7

2021/C 23/03 Europaparlamentets resolution av den 12 mars 2019 om utveckling av EU:s kapacitet för konfliktförebyggande och medling (2018/2159(INI)) 16

Onsdagen den 13 mars 2019

2021/C 23/04 Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2019 om ett Europa som skyddar: Ren luft för alla (2018/2792(RSP)) 23

SV

2021/C 23/05 Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2019 om utkastet till kommissionens förordning om ändring av bilagorna II, III och IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 vad gäller gränsvärden för klotianidin, cykloxydim, epoxikonazol, flonicamid, haloxifop, mandestrobin, mepikvat, Metschnikowia fructicola stam NRRL Y-27328 och prohexadion i eller på vissa produkter (D059754/02 – 2019/2520(RPS)) 33

2021/C 23/06 Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2019 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen 4114 (DP-ØØ4114-3) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (D060242/03 – 2019/2551(RSP)) . . 36

2021/C 23/07 Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2019 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen MON 87411 (MON-87411-9) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (D060243/03– 2019/2552(RSP)) . . . 42

2021/C 23/08 Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2019 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen Bt11 × MIR162 × 1507 × GA21 och klyvningsprodukterna Bt11 × MIR162 × 1507, MIR162 × 1507 × GA21 och MIR162 × 1507, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (D060244/03 – 2019/2553(RSP)) 48

2021/C 23/09 Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2019 om utkastet till kommissionens genomförandeförordning om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 vad gäller förlängning av godkännandeperioderna för de verksamma ämnena abamektin, Bacillus subtilis (Cohn 1872) stam QST 713, Bacillus thuringiensis subsp. aizawai, Bacillus thuringiensis subsp. israeliensis, Bacillus thuringiensis subsp. kurstaki, Beauveria bassiana, benfluralin, klodinafop, klopyralid, Cydia pomonella Granulovirus (CpGV), cyprodinil, diklorprop-P, epoxikonazol, fenpyroximat, fluazinam, flutolanil, fosetyl, Lecanicillium muscarium, mepanipyrim, mepikvat, Metarhizium anisopliae var. anisopliae, metkonazol, metrafenon, Phlebiopsis gigantea, pirimikarb, Pseudomonas chlororaphis stam: MA 342, pyrimetanil, Pythium oligandrum, rimsulfuron, spinosad, Streptomyces K61, tiakloprid, tolklofosmetyl, Trichoderma asperellum, Trichoderma atroviride, Trichoderma gamsii, Trichoderma harzianum, triklopyr, trinexapak, tritikonazol, Verticillium albo-atrum och ziram (D060042/02 – 2019/2541(RSP)) 54

2021/C 23/10 Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2019 om kommissionens rapport för 2018 om Turkiet (2018/2150(INI)) 58

2021/C 23/11 Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2019 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: den årliga tillväxtöversikten 2019 (2018/2119(INI)) 67

2021/C 23/12 Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2019 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2019 (2018/2120(INI)) 73

Torsdagen den 14 mars 2019

2021/C 23/13 Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om situationen för de mänskliga rättigheterna i Kazakstan (2019/2610(RSP)) 83

2021/C 23/14 Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om Iran, särskilt fallet med människorättsförsvarare (2019/2611(RSP)) 88

2021/C 23/15 Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om människorättssituationen i Guatemala (2019/2618(RSP)) 92

2021/C 23/16 Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om genomförandet av förordning (EU) nr 978/2012 om det allmänna preferenssystemet (2018/2107(INI)) 98

2021/C 23/17 Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om könsbalans i samband med EU:s nomineringar på områden som rör ekonomiska och monetära frågor (2019/2614(RSP)) 105

2021/C 23/18 Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om en europeisk sanktionsordning för kränkningar av de mänskliga rättigheterna (2019/2580(RSP)) 108

2021/C 23/19 Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om brådskande behov av EU:s svarta lista över tredjeländer i linje med penningtvättsdirektivet (2019/2612(RSP)) 113

2021/C 23/20 Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om klimatförändringar – en europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi i överensstämmelse med Parisavtalet om klimatförändringar (2019/2582(RSP)) 116

2021/C 23/21 Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om situationen i Nicaragua (2019/2615(RSP)) 126

2021/C 23/22 Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om den årliga strategiska rapporten om genomförandet och uppnåendet av målen för hållbar utveckling (2018/2279(INI)) 130

REKOMMENDATIONER

Europaparlamentet

Onsdagen den 13 mars 2019

2021/C 23/23 Europaparlamentets rekommendation av den 13 mars 2019 om Europaparlamentets rekommendation till rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om räckvidden och mandatet för EU:s särskilda representanter (2018/2116(INI)) 146

2021/C 23/24 Europaparlamentets rekommendation av den 13 mars 2019 om Europaparlamentets rekommendation till rådet och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik med en utvärdering av den uppföljning som gjorts av utrikestjänsten två år efter parlamentets betänkande om EU:s strategiska kommunikation för att bekämpa propaganda mot EU som sprids av tredje parter (2018/2115(INI)) 152

2021/C 23/25 Europaparlamentets rekommendation av den 13 mars 2019 om Europaparlamentets rekommendation till rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik avseende associeringsavtalet mellan EU och Monaco, Andorra och San Marino (2018/2246(INI)) 159

II *Meddelanden*

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europaparlamentet

Tisdagen den 12 mars 2019

2021/C 23/26 Europaparlamentets beslut av den 12 mars 2019 om begäran om upphävande av Monika Hohlmeiers immunitet (2019/2002(IMM)) 164

2021/C 23/27 Europaparlamentets beslut av den 12 mars 2019 om begäran om upphävande av Jean-Marie Le Pens immunitet (2018/2247(IMM)) 166

2021/C 23/28 Europaparlamentets beslut av den 12 mars 2019 om begäran om upphävande av Dominique Bildes immunitet (2018/2267(IMM)) 168

Onsdagen den 13 mars 2019

2021/C 23/29 Europaparlamentets beslut av den 13 mars 2019 om avsaknad av majoritet i utskottet vid omröstning om ett förslag till rättsligt bindande akt (tolkning av artikel 171.1 första stycket b i arbetsordningen) (2019/2011(REG)) 170

III *Förberedande akter*

Europaparlamentet

Tisdagen den 12 mars 2019

2021/C 23/30 Europaparlamentets beslut av den 12 mars 2019 om förlängning av tillämpningen av artikel 159 i Europaparlamentets arbetsordning till slutet av den nionde valperioden (2019/2545(RSO)) 171

2021/C 23/31 P8_TA(2019)0139

Elektronisk information om godstransporter ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om elektronisk godstransportinformation (COM(2018)0279 – C8-0191/2018 – 2018/0140(COD))

P8_TC1-COD(2018)0140

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) …/… om elektronisk godstransportinformation

(Text av betydelse för EES) 173

2021/C 23/32 Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om utkastet till rådets beslut om ingående av det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Socialistiska republiken Vietnam om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog (10861/2018 – C8-0445/2018 – 2018/0272(NLE)) 200

2021/C 23/33 Europaparlamentets resolution som inte avser lagstiftning av den 12 mars 2019 om utkastet till rådets beslut om ingående av det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Socialistiska republiken Vietnam om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog (10861/2018 – C8-0445/2018 – 2018/0272M(NLE)) 201

2021/C 23/34 Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om utkastet till rådets beslut om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse ratificera protokollet om ändring av Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (10923/2018 – C8-0440/2018 – 2018/0238(NLE)) 207

2021/C 23/35 Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om utkastet till rådets beslut om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse bli parter i Europarådets konvention om en integrerad strategi för säkerhet, trygghet och service i samband med fotbollsmatcher och andra idrottsevenemang (CETS nr 218) (12527/2018 – C8-0436/2018 – 2018/0116(NLE)) . . . 208

2021/C 23/36 Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om utkastet till rådets beslut om undertecknande på unionens och medlemsstaternas vägnar av protokollet om ändring av avtalet om sjötransport mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Folkrepubliken Kinas regering, å andra sidan, med anledning av Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen (05083/2015 – C8-0022/2019 – 2014/0327(NLE)) 209

2021/C 23/37 Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till rådets beslut om undertecknande, på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar och om provisorisk tillämpning av ett protokoll till Europa-Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan och Arabrepubliken Egypten, å andra sidan, med anledning av Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen (10219/2016 – C8-0135/2017 – 2016/0121(NLE)) 210

2021/C 23/38 Europaparlamentets resolution av den 12 mars 2019 om utkastet till rådets och kommissionens beslut om Europeiska unionens och Europeiska atomenergigemenskapens ingående av ett avtal om partnerskap och samarbete som upprättar ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Turkmenistan, å andra sidan (12183/1/2011 – C8-0059/2015 – 1998/0031R(NLE)) 211

2021/C 23/39 Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om utkastet till rådets genomförandebeslut om inledande av automatiskt utbyte av DNA-uppgifter i Förenade kungariket (13123/2018 – C8-0474/2018 – 2018/0812(CNS)) 215

2021/C 23/40 P8_TA(2019)0148

Utbyte av information om tredjelandsmedborgare och vad gäller det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets rambeslut 2009/315/RIF vad gäller utbyte av information om tredjelandsmedborgare och vad gäller det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris), samt om upphävande av rådets beslut 2009/316/RIF (COM(2016)0007 – C8-0012/2016 – 2016/0002(COD))

P8_TC1-COD(2016)0002

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2019 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/… om ändring av rådets rambeslut 2009/315/RIF vad gäller utbyte av uppgifter om tredjelandsmedborgare och vad gäller det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris), samt om ersättande av rådets beslut 2009/316/RIF 216

2021/C 23/41 P8_TA(2019)0149

Centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN-systemet) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer för att komplettera och stödja det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris-TCN-systemet) och om ändring av förordning (EU) nr 1077/2011 (COM(2017)0344 – C8-0217/2017 – 2017/0144(COD))

P8_TC1-COD(2017)0144

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister och om ändring av förordning (EU) 2018/1726 217

2021/C 23/42 P8_TA(2019)0150

Programmet för Europeiska solidaritetskåren ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av programmet för Europeiska solidaritetskåren och om upphävande av [förordningen om den europeiska solidaritetskåren] och förordning (EU) nr 375/2014 (COM(2018)0440 – C8-0264/2018 – 2018/0230(COD))

P8_TC1-COD(2018)0230

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) …/… om inrättande av programmet för Europeiska solidaritetskåren och om upphävande av [förordningen om den europeiska solidaritetskåren] och förordning (EU) nr 375/2014

(Text av betydelse för EES) 218

2021/C 23/43 P8_TA(2019)0151

EU:s cybersäkerhetsakt ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om Enisa, ”EU:s cybersäkerhetsbyrå”, och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013, och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik (”cybersäkerhetsakten”) (COM(2017)0477 – C8-0310/2017 – 2017/0225(COD))

P8_TC1-COD(2017)0225

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om Enisa (Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå) och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013 (cybersäkerhetsakten) 252

2021/C 23/44 P8_TA(2019)0152

Otillbörliga handelsmetoder mellan företag i livsmedelskedjan ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om otillbörliga handelsmetoder mellan företag i livsmedelskedjan (COM(2018)0173 – C8-0139/2018 – 2018/0082(COD))

P8_TC1-COD(2018)0082

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/… om otillbörliga handelsmetoder mellan företag i jordbruks- och livsmedelskedjan 254

2021/C 23/45 P8_TA(2019)0153

Det europeiska medborgarinitiativet ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om det europeiska medborgarinitiativet (COM(2017)0482 – C8-0308/2017 – 2017/0220(COD))

P8_TC1-COD(2017)0220

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om det europeiska medborgarinitiativet 257

2021/C 23/46 P8_TA(2019)0154

Import av kulturföremål ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om import av kulturföremål (COM(2017)0375 – C8-0227/2017 – 2017/0158(COD))

P8_TC1-COD(2017)0158

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om införsel och import av kulturföremål 258

2021/C 23/47 P8_TA(2019)0155

Skydd av personuppgifter i samband med val till Europaparlamentet ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 vad gäller ett kontrollförfarande avseende överträdelser av reglerna om skydd av personuppgifter i samband med val till Europaparlamentet (COM(2018)0636 – C8-0413/2018 – 2018/0336(COD))

P8_TC1-COD(2018)0336

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2019/… om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 vad gäller ett kontrollförfarande avseende överträdelser av reglerna om skydd av personuppgifter i samband med val till Europaparlamentet 259

Onsdagen den 13 mars 2019

2021/C 23/48 Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 30 januari 2019 om ändring av delegerad förordning (EU) 2017/1799 vad gäller undantaget för Bank of England från de krav på transparens före och efter handel som föreskrivs i förordning (EU) nr 600/2014 (C(2019)00793 – 2019/2546(DEA)) 260

2021/C 23/49 Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 30 januari 2019 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 med avseende på förteckningen över undantagna enheter (C(2019)00794 – 2019/2547(DEA)) 261

2021/C 23/50 Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 30 januari 2019 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på förteckningen över undantagna enheter (C(2019)00791 – 2019/2549(DEA)) 262

2021/C 23/51 Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 30 januari 2019 om ändring av delegerad förordning (EU) 2016/522 vad gäller undantaget för Bank of England och United Kingdom Debt Management Office från tillämpningsområdet för förordning (EU) nr 596/2014 (C(2019)00792 – 2019/2550(DEA)) 263

2021/C 23/52 Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 13 februari 2019 om ändring av delegerad förordning (EU) 2017/588 vad gäller möjligheten att justera det genomsnittliga antalet transaktioner per dag för en aktie om handelsplatsen med högst omsättning av den aktien är belägen utanför unionen (C(2019)00904 – 2019/2579(DEA)) 264

2021/C 23/53 P8_TA(2019)0165

Unionens generella exporttillstånd för export av vissa produkter med dubbla användningsområden från unionen till Förenade kungariket ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 428/2009 genom att bevilja unionens generella exporttillstånd för export av vissa produkter med dubbla användningsområden från unionen till Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (COM(2018)0891 – C8-0513/2018 – 2018/0435(COD))

P8_TC1-COD(2018)0435

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om ändring av rådets förordning (EG) nr 428/2009 genom att bevilja unionens generella exporttillstånd för export av vissa produkter med dubbla användningsområden från unionen till Förenade kungariket 266

2021/C 23/54 P8_TA(2019)0166

En fortsättning för de territoriella samarbetsprogrammen Peace IV (Irland–Förenade kungariket) och Förenade kungariket–Irland (Ireland–North Ireland–Scotland) i samband med Förenade kungarikets utträde ur EU ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om möjliggörande av en fortsättning för de territoriella samarbetsprogrammen Peace IV (Irland–Förenade kungariket) och Förenade kungariket–Irland (Ireland–North Ireland–Scotland) i samband med Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen (COM(2018)0892 – C8-0512/2018 – 2018/0432(COD))

P8_TC1-COD(2018)0432

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om möjliggörande av en fortsättning för de territoriella samarbetsprogrammen Peace IV (Irland–Förenade kungariket) och Förenade kungariket–Irland (Ireland–Northen Ireland–Scotland) i samband med Förenade kungarikets utträde ur unionen . 267

2021/C 23/55 P8_TA(2019)0167

Fortsättning av pågående rörlighet i utbildningssyfte inom programmet Erasmus+ i samband med Förenade kungarikets utträde ur EU ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om bestämmelser för att möjliggöra en fortsättning av pågående rörlighet i utbildningssyfte inom programmet Erasmus+ i samband med Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen (COM(2019)0065 – C8-0040/2019 – 2019/0030(COD))

P8_TC1-COD(2019)0030

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om bestämmelser för att möjliggöra en fortsättning av pågående rörlighet i utbildningssyfte inom programmet Erasmus+ som inrättats genom förordning (EU) nr 1288/2013 i samband med Förenade kungarikets utträde ur unionen 268

2021/C 23/56 P8_TA(2019)0168

Luftfartssäkerhet med anledning av Förenade kungarikets utträde ur EU ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om vissa aspekter på luftfartssäkerhet med anledning av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen (COM(2018)0894 – C8-0514/2018 – 2018/0434(COD))

P8_TC1-COD(2018)0434

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om vissa aspekter på flygsäkerhet med anledning av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen 269

2021/C 23/57 Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om utkastet till rådets beslut om ingående av, på unionens vägnar, av samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Islamiska republiken Afghanistan, å andra sidan (15093/2016 – C8-0107/2018 – 2015/0302(NLE)) 270

2021/C 23/58 Europaparlamentets resolution som inte avser lagstiftning av den 13 mars 2019 med ett förslag till resolution som inte avser lagstiftning om utkastet till rådets beslut om ingående, på unionens vägnar, av samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Islamiska republiken Afghanistan, å andra sidan (15093/2016 – C8-0107/2018 – 2015/0302M(NLE)) 271

2021/C 23/59 Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om utkastet till rådets beslut om ingående, på unionens vägnar, av avtalet mellan Europeiska unionen, å ena sidan, och Konungariket Norge, Republiken Island, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein, å andra sidan, om dessa staters deltagande i Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (15832/2018 – C8-0035/2019 – 2018/0316(NLE)) 284

2021/C 23/60 P8_TA(2019)0173

Tillgänglighetskrav för produkter och tjänster ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar vad gäller tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (COM(2015)0615 – C8-0387/2015 – 2015/0278(COD))

P8_TC1-COD(2015)0278

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/… om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster 285

2021/C 23/61 P8_TA(2019)0174

Informationssystemet för viseringar ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 767/2008, förordning (EG) nr 810/2009, förordning (EU) 2017/2226, förordning (EU) 2016/399, förordning XX/2018 [förordning om interoperabilitet] och beslut 2004/512/EG och om upphävande av rådets beslut 2008/633/RIF (COM(2018)0302 – C8-0185/2018 – 2018/0152(COD))

P8_TC1-COD(2018)0152

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om reformering av informationssystemet för viseringar genom ändring av förordning (EG) nr 767/2008, förordning (EG) nr 810/2009, förordning (EU) 2017/2226, förordning (EU) 2016/399, förordning XX/2018 [förordning om interoperabilitet] och om upphävande av beslut 2004/512/EG och om upphävande av rådets beslut 2008/633/RIF [Ändr. 1] 286

2021/C 23/62 P8_TA(2019)0175

Inrättande av Asyl- och migrationsfonden ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Asyl- och migrationsfonden (COM(2018)0471 – C8-0271/2018 – 2018/0248(COD))

P8_TC1-COD(2018)0248

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om inrättande av Asyl-, migrations- och integrationsfonden [Ändr. 1] 356

2021/C 23/63 P8_TA(2019)0176

Inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering (COM(2018)0473 – C8-0272/2018 – 2018/0249(COD))

P8_TC1-COD(2018)0249

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) …/… om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering . 406

2021/C 23/64 P8_TA(2019)0177

Inrättande av Fonden för inre säkerhet ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fonden för inre säkerhet (COM(2018)0472 – C8-0267/2018 – 2018/0250(COD))

P8_TC1-COD(2018)0250

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) …/… om inrättande av Fonden för inre säkerhet 451

2021/C 23/65 P8_TA(2019)0178

Definition, presentation och märkning av spritdrycker och skydd av geografiska beteckningar för sådana ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om definition, presentation och märkning av spritdrycker, användning av namn på spritdrycker i presentationen och märkningen av andra livsmedel, samt om skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker (COM(2016)0750 – C8-0496/2016 – 2016/0392(COD))

P8_TC1-COD(2016)0392

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om definition, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker, användning av namn på spritdrycker i presentationen och märkningen av andra livsmedel, skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker, användning av jordbruksalkohol och destillat av jordbruksprodukter i alkoholhaltiga drycker samt om upphävande av förordning (EG) nr 110/2008 492

2021/C 23/66 P8_TA(2019)0179

Utkast till ändringar av protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska unionens domstol ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om utkastet till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska unionens domstol (02360/2018 – C8-0132/2018 – 2018/0900(COD))

P8_TC1-COD(2018)0900

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2019/… om ändring av protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska unionens domstol 494

2021/C 23/67 P8_TA(2019)0180

Fastställande av beredskapsåtgärder när det gäller samordning av de sociala trygghetssystemen efter Förenade kungarikets utträde ur EU ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av beredskapsåtgärder när det gäller samordning av de sociala trygghetssystemen efter Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen (COM(2019)0053 – C8-0039/2019 – 2019/0019(COD))

P8_TC1-COD(2019)0019

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om fastställande av beredskapsåtgärder när det gäller samordning av de sociala trygghetssystemen efter Förenade kungarikets utträde ur unionen 495

2021/C 23/68 P8_TA(2019)0181

Gemensamma bestämmelser för att säkerställa grundläggande förbindelser vad gäller godstransporter på väg med anledning av Förenade kungarikets utträde ur EU ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma bestämmelser för att säkerställa grundläggande förbindelser vad gäller godstransporter på väg med anledning av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen (COM(2018)0895 – C8-0511/2018 – 2018/0436(COD))

P8_TC1-COD(2018)0436

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om gemensamma bestämmelser för att säkerställa grundläggande förbindelser vad gäller transporter av gods och passagerare på väg med anledning av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur unionen 497

2021/C 23/69 P8_TA(2019)0182

Gemensamma bestämmelser för grundläggande flygförbindelser med anledning av Förenade kungarikets utträde ur EU ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma bestämmelser för grundläggande flygförbindelser med anledning av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen (COM(2018)0893 – C8-0510/2018 – 2018/0433(COD))

P8_TC1-COD(2018)0433

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om gemensamma bestämmelser för grundläggande lufttrafikförbindelser med anledning av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur unionen 498

2021/C 23/70 P8_TA(2019)0183

Regler som rör Europeiska havs- och fiskerifonden med anledning av Förenade kungarikets utträde ur unionen ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 508/2014 vad gäller vissa regler som rör Europeiska havs- och fiskerifonden efter Förenade kungarikets utträde ur unionen (COM(2019)0048 – C8-0037/2019 – 2019/0009(COD))

P8_TC1-COD(2019)0009

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om ändring av förordning (EU) nr 508/2014 vad gäller vissa regler som rör Europeiska havs- och fiskerifonden efter Förenade kungarikets utträde ur unionen 499

2021/C 23/71 P8_TA(2019)0184

Fisketillstånd för unionsfiskefartyg som fiskar i Förenade kungarikets vatten och fiskeverksamhet som bedrivs av Förenade kungarikets fiskefartyg i unionens vatten ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2017/2403 vad gäller fisketillstånd för unionsfiskefartyg i Förenade kungarikets vatten och Förenade kungarikets fiskefartygs fiskeinsatser i unionens vatten(COM(2019)0049 – C8-0036/2019 – 2019/0010(COD))

P8_TC1-COD(2019)0010

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om ändring av förordning (EU) 2017/2403 vad gäller fisketillstånd för unionsfiskefartyg i Förenade kungarikets vatten och Förenade kungarikets fiskefartygs fiskeinsatser i unionens vatten 500

2021/C 23/72 P8_TA(2019)0185

Vissa aspekter av järnvägssäkerhet och järnvägsförbindelser med anledning av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om vissa aspekter av järnvägssäkerhet och järnvägsförbindelser med anledning av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen (COM(2019)0088 – C8-0046/2019 – 2019/0040(COD))

P8_TC1-COD(2019)0040

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om vissa aspekter av järnvägssäkerhet och järnvägsförbindelser med anledning av Förenade kungarikets utträde ur unionen 501

2021/C 23/73 Europaparlamentets ändringar antagna den 13 mars 2019 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska kompetenscentrumet för cybersäkerhet inom näringsliv, teknik och forskning och av nätverket av nationella samordningscentrum (COM(2018)0630 – C8-0404/2018 – 2018/0328(COD)) 502

2021/C 23/74 P8_TA(2019)0190

Förordning om ändring av förordning (EG) nr 391/2009 med anledning av Förenade kungarikets utträde ur unionen ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 391/2009 med anledning av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen (COM(2018)0567 – C8-0384/2018 – 2018/0298(COD))

P8_TC1-COD(2018)0298

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om ändring av förordning (EG) nr 391/2009 med anledning av Förenade kungarikets utträde ur unionen 570

2021/C 23/75 P8_TA(2019)0191

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1316/2013 med anledning av Förenade kungarikets utträde ur EU ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1316/2013 med anledning av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen (COM(2018)0568 – C8-0385/2018 – 2018/0299(COD))

P8_TC1-COD(2018)0299

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/…om ändring av förordning (EU) nr 1316/2013 med anledning av Förenade kungarikets utträde ur unionen 571

2021/C 23/76 P8_TA(2019)0192

Mottagningsanordningar i hamn för avlämning av avfall från fartyg ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om mottagningsanordningar i hamn för avlämning av avfall från fartyg, om upphävande av direktiv 2000/59/EG och ändring av direktiv 2009/16/EG och direktiv 2010/65/EU (COM(2018)0033 – C8-0014/2018 – 2018/0012(COD))

P8_TC1-COD(2018)0012

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/… om mottagningsanordningar i hamn för avlämning av avfall från fartyg, om ändring av direktiv 2010/65/EU och upphävande av direktiv 2000/59/EG 572

2021/C 23/77 P8_TA(2019)0193

Förlängning av den övergångsanvändning av andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik som föreskrivs i unionens tullkodex ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 för att förlänga den övergångsanvändning av andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik som föreskrivs i unionens tullkodex (COM(2018)0085 – C8-0097/2018 – 2018/0040(COD))

P8_TC1-COD(2018)0040

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 för att förlänga den övergångsanvändning av andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik som föreskrivs i unionens tullkodex 573

2021/C 23/78 P8_TA(2019)0194

Bekämpning av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpande av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter och om ersättande av rådets rambeslut 2001/413/RIF (COM(2017)0489 – C8-0311/2017 – 2017/0226(COD))

P8_TC1-COD(2017)0226

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/… om bekämpande av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter och om ersättande av rådets rambeslut 2001/413/RIF . 575

Torsdagen den 14 mars 2019

2021/C 23/79 Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 mars 2019 om utkastet till rådets förordning om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsfrågor och frågor om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn (omarbetning) (15401/2018 – C8-0023/2019 – 2016/0190(CNS)) 576

2021/C 23/80 P8_TA(2019)0208

Minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar (COM(2018)0134 – C8-0117/2018 – 2018/0060(COD))

P8_TC1-COD(2018)0060

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar 577

2021/C 23/81 P8_TA(2019)0209

Skydd av konkurrensen inom luftfarten ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om skydd av konkurrensen inom luftfarten, och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 868/2004 (COM(2017)0289 – C8-0183/2017 – 2017/0116(COD))

P8_TC1-COD(2017)0116

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om skydd av konkurrensen inom luftfarten och om upphävande av förordning (EG) nr 868/2004 578

2021/C 23/82 Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om de allmänna riktlinjerna för utarbetandet av budgeten 2020, avsnitt III – kommissionen (2019/2001(BUD)) 579

2021/C 23/83 Europaparlamentets beslut av den 14 mars 2019 om kommissionens förslag till utnämning av en ledamot av den gemensamma resolutionsnämnden (N8-0021/2019 – C8-0042/2019 – 2019/0901(NLE)) 585

2021/C 23/84 Europaparlamentets beslut av den 14 mars 2019 om rådets rekommendation om utnämning av en direktionsledamot i Europeiska centralbanken (05940/2019 – C8-0050/2019 – 2019/0801(NLE)) . . 587

2021/C 23/85 Europaparlamentets beslut av den 14 mars 2019 om utnämningen av Europeiska bankmyndighetens ordförande (N8-0028/2019 – C8-0052/2019 – 2019/0902(NLE)) 588

2021/C 23/86 Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om förslaget till rådets förordning om inrättande av Europeiska valutafonden (COM(2017)0827 – 2017/0333R(APP)) 590

Teckenförklaring

*	Samrådsförfarande
***	Godkännandeförfarande
***I	Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
***II	Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
***III	Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Parlamentets ändringsförslag:

Ny text markeras med ***fetkursiv stil***. Textdelar som utgår markeras med symbolen ▌eller med genomstrykning. Textdelar som ersätts anges genom att ny text markeras med ***fetkursiv stil*** och text som utgår stryks eller markeras med genomstrykning.

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2018–2019

Sammanträdet den 11 mars 2019

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 420, 4.12.2020.

SESSIONEN 2019–2020

Sammanträdena den 12–14 mars 2019

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 420, 4.12.2020.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 12 mars 2019

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2019)0156

Säkerhetshot kopplade till Kinas ökande teknologiska närvaro i EU och möjliga åtgärder på EU-nivå för att minska dem

Europaparlamentets resolution av den 12 mars 2019 om säkerhetshot kopplade till Kinas ökande teknologiska närvaro i EU och möjliga åtgärder på EU-nivå för att minska dem (2019/2575(RSP))

(2021/C 23/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation ([1]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 av den 6 juli 2016 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen ([2]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/40/EU av den 12 augusti 2013 om angrepp mot informationssystem och om upphävande av rådets rambeslut 2005/222/RIF ([3]),

— med beaktande av kommissionens förslag av den 13 september 2017 till Europaparlamentets och rådets förordning om Enisa, ”EU:s cybersäkerhetsbyrå”, och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013, och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik (”cybersäkerhetsakten”) (COM(2017)0477),

— med beaktande av kommissionens förslag av den 12 september 2018 till en förordning om inrättande av Europeiska kompetenscentrumet för cybersäkerhet inom näringsliv, teknik och forskning och av nätverket av nationella samordningscentrum (COM(2018)0630),

— med beaktande av den nya lagen om det nationella underrättelseväsendet som Kinas Nationella folkkongress antog den 28 juni 2017,

— med beaktande av rådets och kommissionens uttalanden av den 13 februari 2019 om säkerhetshot kopplade till Kinas ökande teknologiska närvaro i EU och möjliga åtgärder på EU-nivå för att minska dem,

([1]) EUT L 321, 17.12.2018, s. 36.
([2]) EUT L 194, 19.7.2016, s. 1.
([3]) EUT L 218, 14.8.2013, s. 8.

— med beaktande av de reformer av säkerheten inom telekommunikationssektorn vilka antagits av Australiens regering och trädde i kraft den 18 september 2018,

— med beaktande av sin ståndpunkt som antogs vid första behandlingen den 14 februari 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar i Europeiska unionen ([1]),

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om läget i förbindelserna mellan EU och Kina, särskilt den som antogs den 12 september 2018 ([2]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 september 2016 *5G för Europa: en handlingsplan* (COM(2016)0588),

— med beaktande av sin resolution av den 1 juni 2017 om internetkonnektivitet för tillväxt, konkurrenskraft och sammanhållning: ett europeiskt gigabitsamhälle och 5G ([3]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) ([4]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 ([5]),

— med beaktande av kommissionens förslag av den 6 juni 2018 till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av programmet för ett digitalt Europa för perioden 2021–2027 (COM(2018)0434),

— med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. EU måste driva på sin cybersäkerhetsagenda för att förverkliga sina möjligheter att bli en ledande aktör inom cybersäkerhet till gagn för sin industri.

B. 5G-nätens svaga punkter skulle kunna utnyttjas till att inkräkta på it-system, potentiellt till oerhörd skada för ekonomierna på EU-nivå och nationell nivå. Det behövs ett riskanalysbaserat tillvägagångssätt utmed hela värdekedjan för att minimera riskerna.

C. 5G-nätet kommer att bilda ryggraden i vår digitala infrastruktur och ge ökade möjligheter till uppkoppling av olika apparater till nät (sakernas internet osv.). Det kommer också att ge samhället och företagen nya fördelar och möjligheter inom många områden, bland dem också kritiska sektorer av ekonomin, såsom sektorerna för transport, energi, hälso- och sjukvård, finanser, telekommunikationer, försvar, rymdfrågor och säkerhet.

D. Inrättandet av en lämplig mekanism för hantering av säkerhetsutmaningar skulle ge EU möjlighet att aktivt vidta åtgärder när 5G-standarder fastställs.

E. Farhågor har yppats om att säljare av utrustning från tredjeländer kan innebära en säkerhetsrisk för EU till följd av lagstiftningen i sina ursprungsländer, särskilt efter antagandet av Kinas lagar om statens säkerhet, som ålägger alla medborgare, företag och andra enheter att samarbeta med staten för att slå vakt om statens säkerhet, som fått en mycket vidsträckt definition. Det finns ingen garanti för att sådana skyldigheter inte tillämpas extraterritoriellt, och reaktionerna på de kinesiska bestämmelserna har varierat i olika länder, alltifrån säkerhetsbedömningar till direkta förbud.

([1]) Antagna texter, P8_TA(2019)0121.
([2]) Antagna texter, P8_TA(2018)0343.
([3]) EUT C 307, 30.8.2018, s. 144.
([4]) EUT L 119, 4.5.2016, s. 1.
([5]) EUT L 348, 20.12.2013, s. 129.

Tisdagen den 12 mars 2019

F. I december 2018 utfärdade den tjeckiska nationella myndigheten för cybersäkerhet en varning för säkerhetshoten till följd av den teknik som tillhandahålls av de kinesiska företagen Huawei och ZTE. Därefter uteslöt i januari 2019 de tjeckiska skattemyndigheterna Huawei från ett anbudsförfarande för uppbyggnad av en skatteportal.

G. Det måste grundligt undersökas om den utrustning som använts, eller några andra apparater eller leverantörer, innebär säkerhetsrisker på grund av faktorer såsom inbyggda bakdörrar till systemen.

H. Lösningar bör samordnas och hanteras på EU-nivå för att det inte ska uppstå olika nivåer på säkerheten och eventuella luckor i cybersäkerheten, samtidigt som det behövs en världsomfattande samordning för att åstadkomma ett kraftfullt gensvar på hoten.

I. Fördelarna med den inre marknaden går hand i hand med skyldigheten att följa EU:s standarder och rättsliga ramar, och leverantörerna bör inte behandlas olika beroende på vilket land de kommer ifrån.

J. Förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar, som bör träda i kraft senast vid utgången av 2020, stärker medlemsstaternas möjlighet att granska utländska investeringar utifrån kriterier om säkerhet och allmän ordning, och inrättar en samarbetsmekanism som låter kommissionen och medlemsstaterna samarbeta vid sin bedömning av säkerhetsrisker, inbegripet risker för cybersäkerheten, till följd av känsliga utländska investeringar, samt omfattar dessutom projekt och program av unionsintresse, såsom transeuropeiska telekommunikationsnät och Horisont 2020.

1. Europaparlamentet anser att unionen måste spela en ledande roll inom cybersäkerhet, med hjälp av ett gemensamt tillvägagångssätt grundat på ett effektivt och ändamålsenligt anlitande av sakkunskap från EU, medlemsstaterna och näringslivet, eftersom ett lapptäcke av olikartade nationella beslut skulle bli till skada för den digitala inre marknaden.

2. Europaparlamentet uttrycker djup oro över den senaste tidens påståenden om att 5G-utrustning som utvecklats av kinesiska företag kan ha inbyggda bakdörrar som skulle låta tillverkare och myndigheter få obehörigt tillträde till privata uppgifter och personuppgifter samt privata och personliga telekommunikationer från EU.

3. Europaparlamentet är även oroat över att det kan finnas stora svagheter i 5G-utrustning från dessa tillverkare, om sådan utrustning installeras i samband med utbyggnaden av 5G-näten under de kommande åren.

4. Europaparlamentet understryker att konsekvenserna för säkerheten i nät och utrustning är likartade i hela världen, och uppmanar EU att ta lärdom av de erfarenheter som vunnits, för att kunna säkerställa högsta möjliga standarder för cybersäkerhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att utveckla en strategi som ger Europa ledarskap inom cybersäkerhetsteknik och syftar till att minska Europas beroende av utländsk teknik på området för cybersäkerhet. Parlamentet anser att man måste vidta lämpliga åtgärder så fort det inte kan garanteras att säkerhetskraven uppfylls.

5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att underrätta kommissionen om alla nationella bestämmelser de ämnar anta, så att unionens svar kan samordnas och man kan säkerställa högsta standarder för cybersäkerhet inom hela unionen, och upprepar att man måste låta bli att införa oproportionerliga ensidiga åtgärder som skulle splittra den inre marknaden.

6. Europaparlamentet upprepar att alla enheter som levererar utrustning eller tjänster i EU, oavsett ursprungsland, måste fullgöra sina skyldigheter på de grundläggande rättigheternas område och följa unionslagstiftningen och medlemsstaternas lagar, inklusive den rättsliga ramen för integritetsskydd, skydd av personuppgifter och cybersäkerhet.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma hur gedigen unionens rättsliga ram är, för att bemöta de farhågor som aktualiserats till följd av att det finns sårbar utrustning i strategiska sektorer och viktig infrastruktur. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram initiativ, vid behov också i form av lagstiftningsförslag, för att eventuella brister som konstaterats ska hinna åtgärdas, eftersom unionen hela tiden arbetar med att identifiera och åtgärda utmaningarna mot cybersäkerheten och förbättra motståndskraften på cybersäkerhetens område inom EU.

8. Europaparlamentet uppmanar med kraft, dels de medlemsstater som ännu inte fullständigt införlivat direktivet om nät- och informationssäkerhet att göra så utan dröjsmål, dels kommissionen att hålla noggrann uppsikt över införlivandet, för att säkerställa att direktivets bestämmelser tillämpas och verkställs korrekt, och att européerna bättre skyddas mot externa och interna säkerhetshot.

9. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att se till att de rapporteringsmekanismer som införs genom direktivet om nät- och informationssäkerhet tillämpas korrekt. Parlamentet konstaterar att kommissionen och medlemsstaterna noggrant bör följa upp säkerhetsincidenter eller olämpliga reaktioner från leverantörer för att åtgärda upptäckta brister.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma behovet av att ytterligare utvidga räckvidden för direktivet om nät- och informationssäkerhet till andra kritiska sektorer och tjänster som inte täcks av sektorsspecifik lagstiftning.

11. Europaparlamentet välkomnar och understöder den överenskommelse som uppnåtts om cybersäkerhetsakten och förstärkningen av mandatet för Europeiska unionens byrå för nät- och informationssäkerhet (Enisa), som syftar till att bättre stödja medlemsstaterna i åtgärderna mot cybersäkerhetshot och it-angrepp.

12. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att uppdra åt Enisa att prioritera arbetet med ett certifieringssystem för 5G-utrustning, för att säkerställa att utbyggnaden av 5G i EU uppfyller de striktaste säkerhetsstandarder och kan stå emot bakdörrar eller större svagheter som skulle bli en fara för säkerheten i unionens telekommunikationsnät och för underställda tjänster. Parlamentet rekommenderar att särskild uppmärksamhet ägnas åt processer, produkter och programvara som är i allmänt bruk och som redan till följd av sin omfattande utbredning har stor inverkan både på medborgarnas vardagsliv och på ekonomin.

13. Europaparlamentet välkomnar varmt förslagen om kompetenscentrum för cybersäkerhet och ett nätverk av nationella samordningscentrum, som utformats för att EU ska kunna ha kvar och utveckla den tekniska och industriella kapacitet inom cybersäkerhet som behövs för att trygga unionens digitala inre marknad. Parlamentet erinrar emellertid om att certifiering inte bör leda till att behöriga myndigheter och operatörer inte behöver granska leveranskedjan för att säkerställa integriteten och säkerheten hos sin utrustning i kritiska miljöer och telekomnät.

14. Europaparlamentet påminner om att cybersäkerhet förutsätter höga säkerhetsstandarder, och efterlyser ett nätverk med automatisk och inbyggd säkerhet. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna tillsammans med kommissionen att undersöka alla tillgängliga medel för att säkerställa en hög säkerhetsnivå.

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i samarbete med Enisa ge vägledning om hur cyberhot och svaga punkter kan åtgärdas vid upphandling av 5G-utrustning, exempelvis genom att utrustningen köps från flera olika leverantörer eller genom att det införs upphandlingsförfaranden med flera faser.

16. Europaparlamentet bekräftar sin ståndpunkt avseende programmet för ett digitalt Europa, där säkerhetskrav införs och där det föreskrivs att kommissionen ska hålla uppsikt över enheter som är etablerade i EU men kontrolleras av tredjeländer, särskilt i fråga om åtgärder med koppling till cybersäkerhet.

17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att offentliga institutioner och privata företag som arbetar med att se till att kritiska infrastrukturnät fungerar ordentligt, t.ex. avseende telekommunikationer, energi, hälso- och sjukvård och socialsystem, genomför relevanta riskbedömningar, där det tas hänsyn till säkerhetshot med särskild koppling till de tekniska egenskaperna i respektive system eller till beroendet av externa leverantörer av teknik för maskinvara och programvara.

18. Europaparlamentet erinrar om att dagens rättsliga ram för telekommunikationer ger medlemsstaterna i uppdrag att se till att teleoperatörerna följer bestämmelserna om att de allmänna elektroniska kommunikationsnäten ska präglas av integritet och tillgänglighet, vari också vid behov ska ingå totalsträckskryptering. Parlamentet framhåller att den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation ger medlemsstaterna omfattande befogenheter att undersöka produkter på EU:s marknad och sätta in en bred uppsättning avhjälpande åtgärder, ifall de inte följer gällande bestämmelser.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra säkerheten till ett obligatoriskt inslag i all offentlig upphandling av relevant infrastruktur på både EU-nivå och nationell nivå.

20. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna om deras skyldighet enligt unionens rättsliga ram, i synnerhet direktiv 2013/40/EU om angrepp mot informationssystem, att utdöma påföljder mot juridiska personer som begått brott av typ angrepp av detta slag. Parlamentet betonar att medlemsstaterna även bör utnyttja sin möjlighet att utdöma andra påföljder för dessa juridiska personer, såsom tillfälligt eller permanent näringsförbud.

21. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, cybersäkerhetsbyråer, teleoperatörer, tillverkare och leverantörer av kritiskt viktiga infrastrukturtjänster att till kommissionen och Enisa rapportera alla belägg för bakdörrar eller andra större sårbarheter som kan äventyra telekomnätens integritet och säkerhet eller strida mot unionsrätten och grundläggande rättigheter. Parlamentet förväntar sig att såväl nationella dataskyddsmyndigheter som Europeiska datatillsynsmannen grundligt ska undersöka antydningar om att säljare från tredjeländer gjort sig skyldiga till personuppgiftsincidenter samt utdöma lämpliga påföljder och sanktioner, i enlighet med EU:s dataskyddslagstiftning.

22. Europaparlamentet välkomnar att det kommer att träda i kraft en förordning om upprättande av en ram för granskning av utländska direktinvesteringar utifrån säkerhet och allmän ordning, och understryker att denna förordning för första gången fastställer en förteckning över områden och faktorer, inklusive kommunikationer och cybersäkerhet, som har relevans för säkerhet och allmän ordning på EU-nivå.

23. Europaparlamentet uppmanar rådet att påskynda sitt arbete med förslaget till förordning om integritet och elektronisk kommunikation.

24. Europaparlamentet upprepar att EU måste stödja cybersäkerheten utmed hela värdekedjan, från forskningsnivå till dess att viktig teknik tas i bruk och vinner spridning, och dessutom sprida relevant information samt verka för it-hygien och skolundervisning om cybersäkerhet. Parlamentet anser att bland annat programmet för ett digitalt Europa kommer att vara ett effektivt verktyg för detta.

25. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder, inklusive handfasta investeringsprogram, för att skapa en innovationsvänlig miljö i EU, som bör stå öppen för alla företag i EU:s digitala ekonomi, även små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar dessutom med kraft till att en miljö av detta slag bör låta europeiska säljare utveckla nya produkter, tjänster och tekniker, så att de kan konkurrera.

26. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att ta hänsyn till ovannämnda önskemål inom ramen för de kommande diskussionerna om framtidens EU–Kina-strategi, såsom nödvändiga förutsättningar för ett fortsatt konkurrenskraftigt EU med en säker digital infrastruktur.

27. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

P8_TA(2019)0157

Läget i de politiska förbindelserna mellan EU och Ryssland

Europaparlamentets resolution av den 12 mars 2019 om läget i de politiska förbindelserna mellan EU och Ryssland (2018/2158(INI))

(2021/C 23/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sin resolution av den 10 juni 2015 om läget avseende förbindelserna mellan EU och Ryssland ([1]),

— med beaktande av överenskommelserna i Minsk den 5 och 19 september 2014 och den 12 februari 2015 ([2]),

— med beaktande av sina tidigare resolutioner, särskilt av den 14 juni 2018 om georgiska ockuperade territorier tio år efter den ryska invasionen ([3]), samt av den 4 februari 2016 om människorättssituationen på Krim, framför allt för Krimtatarerna ([4]),

— med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 2 april 2014 om att införa gemensamma visumrestriktioner för ryska tjänstemän som är inblandade i fallet Sergej Magnitskij ([5]),

— med beaktande av slutsatserna från rådet (utrikes frågor) om Ryssland av den 14 mars 2016,

— med beaktande av 2018 års Sacharovpris för tankefrihet som tilldelades den ukrainska filmskaparen Oleg Sentsov,

— med beaktande av sin resolution av den 14 juni 2018 om Ryssland, särskilt fallet med den ukrainska politiska fången Oleg Sentsov ([6]),

— med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2018 om situationen i Azovska sjön ([7]),

— med beaktande av slutrapporten från OSSE/kontoret för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (ODIHR) om presidentvalet i Ryska federationen den 18 mars 2018,

— med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0073/2019), och av följande skäl:

A. EU-gemenskapen bygger på en uppsättning nyckelvärderingar som bland annat omfattar fred, frihet, demokrati, rättsstatlighet och respekt för grundläggande och mänskliga rättigheter.

B. De principer som fastställs i FN-stadgan respektive OSSE:s Helsingforsslutakt från 1975 och Parisstadga från 1990 utgör hörnstenarna för en fredlig europeisk kontinent.

C. Dessa värderingar utgör grunden för EU:s förbindelser med tredje part.

D. EU:s förbindelser med Ryssland måste bygga på folkrättsliga principer, respekt för de mänskliga rättigheterna, demokrati och fredlig konfliktlösning. På grund av Rysslands åsidosättande av dessa principer är EU:s förbindelser med Ryssland för närvarande baserade dels på selektivt samarbete inom områden av gemensamt intresse enligt vad som fastställs i rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 14 mars 2016, dels på trovärdiga avskräckande medel.

([1]) EUT C 407, 4.11.2016, s. 35.
([2]) Protokoll om resultaten från den trilaterala kontaktgruppens samråd, undertecknat den 5 september 2014, och Åtgärdspaket för genomförande av Minskavtalen, antaget den 12 februari 2015.
([3]) Antagna texter, P8_TA(2018)0266.
([4]) EUT C 35, 31.1.2018, s. 38.
([5]) EUT C 408, 30.11.2017, s. 43.
([6]) Antagna texter, P8_TA(2018)0259.
([7]) Antagna texter, P8_TA(2018)0435.

Tisdagen den 12 mars 2019

E. EU håller fortfarande dörren öppen för starkare förbindelser och för dialog som leder fram till dem, och önskar återupprätta samarbetsförbindelserna med Ryssland om de ryska myndigheterna uppfyller sina internationella och rättsliga skyldigheter och bevisar att Ryssland verkligen eftersträvar att återställa det brustna förtroendet. Konstruktiva och förutsebara förbindelser skulle vara ömsesidigt gynnsamma och ligga i båda parternas intresse.

F. Ryska federationen är fullvärdig medlem av Europarådet och OSSE och har därmed förbundit sig att respektera principerna om demokrati, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna. Upprepade allvarliga kränkningar av rättsstatsprincipen och antagandet av restriktiva lagar de senaste åren skapar allt större frågetecken kring om Ryssland lever upp till sina internationella och nationella åtaganden. Ryssland har underlåtit att genomföra över tusen domslut från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Europadomstolen).

G. Ett antal statliga rapporter visar en kraftig ökning av fientlig rysk spionverksamhet de senaste åren, som har nått nivåer som vi inte har sett sedan det kalla kriget.

H. Fullständigt genomförande av Minskavtalen och en mer utbredd respekt för folkrätten är fortfarande viktiga förutsättningar för närmare samarbete med Ryssland. Som reaktion på Rysslands olagliga annektering av Krim och hybridkriget mot Ukraina har EU vidtagit en rad restriktiva åtgärder som bör kvarstå tills Minskavtalen har genomförts.

I. Sedan 2015 har nya spänningsfält mellan EU och Ryssland uppstått, bland annat följande: Rysslands agerande i Syrien och inblandning i länder som Libyen och Centralafrikanska republiken; omfattande militärövningar (Zapad 2017); Rysslands inblandning för att påverka val- och folkomröstningsresultat och öka spänningarna i Europa; Kremls stöd för anti-EU-partier och rörelser inom extremhögern; begränsningar av de grundläggande friheterna och omfattande kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Ryssland; spridning av anti-hbti-stämningar; tillslag mot politisk opposition; systematiska angrepp på människorättsförsvarare, journalister och det civila samhället i Ryssland, inbegripet det godtyckliga frihetsberövandet av Oyub Titiev, chef för Human Rights Centre (HRC) Memorials kontor i Tjetjenien, respektive fallet med Jurij Dimitriev från Memorials karelska gren; stigmatisering av aktivister i det civila samhället genom att märka dem som ”utländska agenter”; grova kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Nordkaukasus, särskilt i Tjetjenska republiken (bortföranden, tortyr, utomrättsliga avrättningar, fabrikation av brottmål osv.); diskriminering av tatarminoriteten i det ockuperade Krim och politiskt motiverad förföljelse av Alexej Navalnyj och många andra och även mord – de mest uppmärksammade fallen gäller Boris Nemtsov och Sergej Magnitskij; it- och hybridangrepp och mord på europeisk mark som utförs av ryska underrättelseagenter med hjälp av kemiska vapen; trakasserier, gripanden och fängslanden av utländska medborgare i Ryssland i strid med folkrätten, bland andra 2018 års mottagare av Sacharovpriset, Oleg Sentsov; anordnande av olagliga och illegitima val i Donbassregionen; anordnande av odemokratiskt presidentval utan verklig valfrihet och med inskränkningar av de grundläggande friheterna; desinformationskampanjer; det olagliga uppförandet av Kertjbron; storskalig militarisering av det olagligt ockuperade och annekterade Krim, samt delar av Svarta havet och Azovska sjön; begränsningar av internationell sjöfart på Azovska sjön och genom Kertjsundet, inbegripet fartyg som seglar under EU-medlemsstatsflagg; det olagliga angreppet mot och beslaget av ukrainska militärfartyg och gripandet av ukrainska militärer i Kertjsundet; överträdelser av avtal om vapenkontroll; det undertryckande klimat för journalister och oberoende medier med ständiga frihetsberövanden av journalister och bloggare; Rysslands placering på plats 148 av 180 när det gäller fria medier i det internationella pressfrihetsindexet 2018.

J. Den 1 mars 2018 hade HRC Memorial registrerat 143 fall av politiska fångar varav 97 var förföljda av religiösa skäl. En analys av HRC Memorials förteckning över politiska fångar visar att under 2017 åtalades personer i 23 fall för brott i samband med offentliga evenemang (kravaller, våldsamma handlingar mot en offentlig myndighet), och i 21 fall, som främst var kopplade till inlägg på internet, väcktes åtal enligt ”anti-extremismartiklarna” i strafflagen.

K. Ryssland är direkt eller indirekt part i ett antal utdragna konflikter i det gemensamma grannskapet – i Transnistrien, Sydossetien, Abchazien, Donbassregionen och Nagorno-Karabach – som utgör allvarliga hinder för utvecklingen och stabiliteten i de berörda grannländerna, undergräver deras självständighet och begränsar deras förmåga att fatta egna beslut som suveräna stater.

L. Konflikten i östra Ukraina har varat i över fyra år och krävt över 10 000 liv – varav en tredjedel civila – och orsakat tusentals konfliktrelaterade civila skador.

M. De nuvarande ihållande spänningarna och konfrontationen mellan EU och Ryssland ligger inte i någon av parternas intresse. Kommunikationskanalerna bör hållas öppna trots de nedslående resultaten. Den nya uppdelningen av kontinenten äventyrar säkerheten för både EU och Ryssland.

N. Ryssland är för närvarande EU:s viktigaste externa leverantör av naturgas. Energifrågorna spelar fortfarande en strategisk nyckelroll i förbindelserna mellan EU och Ryssland. Ryssland använder energi som ett sätt att skydda och främja sina utrikespolitiska intressen. EU:s beroende av rysk gasförsörjning har ökat sedan 2015. EU:s motståndskraft mot externa påtryckningar kan stärkas om energileveranserna diversifieras och beroendet av Ryssland minskar. EU måste tala med en röst och visa prov på stark intern solidaritet när det gäller tryggad energiförsörjning. EU:s starka beroende av fossila bränslen undergräver utvecklingen av ett balanserat, konsekvent och värderingsbaserat förhållningssätt från EU:s sida gentemot Ryssland. Det finns behov av en mer tillförlitlig och strategisk energiinfrastruktur i EU, medlemsstaterna och de östliga partnerländerna för att förbättra motståndskraften mot rysk hybridaktivitet.

O. Ryska stridsflygplans oansvariga agerande nära EU- och Natomedlemsstaters luftrum äventyrar säkerheten för den civila luftfarten och skulle kunna hota säkerheten i det europeiska luftrummet. Provocerande storskaliga militärövningar har genomförts av Ryssland i EU:s omedelbara närhet.

P. Ryssland fortsätter att ignorera domar från Europadomstolen, liksom bindande internationella avgöranden i Permanenta skiljedomstolen, som i fallet Naftogaz, vilket undergräver de internationella mekanismerna för lösning av handelstvister.

Q. Rysslands polycentriska vision av grupper av världsmakter står i strid med EU:s stöd för multilateralism och ett regelbaserat internationellt system. Om Ryssland ansluter sig och ger sitt stöd till det multilaterala regelbaserade systemet skulle man skapa förutsättningar för närmare förbindelser med EU.

R. De ryska myndigheterna fortsätter att behandla olagligt ockuperade regioner som om de var en del av Rysslands inre territorium genom att tillåta att företrädare för dessa territorier deltar i de lagstiftande och verkställande organen i Ryska federationen, vilket strider mot folkrätten.

S. Den 21 december 2018 förlängde rådet, efter att ha bedömt genomförandet av Minskavtalen, de ekonomiska sanktioner som är riktade mot särskilda sektorer i den ryska ekonomin till och med den 31 juli 2019.

T. Rysslands handlingar strider mot folkrätten, internationella åtaganden och goda grannförbindelser.

U. I Ryska federationens strategiska dokument beskrivs EU och Nato som Rysslands främsta motståndare.

Utmaningar och gemensamma intressen

1. Europaparlamentet understryker att Rysslands olagliga ockupation och annektering av Krim, en ukrainsk region, dess direkta och indirekta inblandning i väpnade konflikter i den östra delen av Ukraina och dess fortsatta kränkning av Georgiens och Moldaviens territoriella integritet utgör en medveten kränkning av folkrätten, demokratiska principer och grundläggande värderingar. Parlamentet fördömer med eftertryck ryska företrädares kränkningar av de mänskliga rättigheterna i de ockuperade territorierna.

2. Europaparlamentet understryker att EU inte kan tänka sig att gradvis återgå till normalförhållanden förrän Ryssland till fullo genomför Minskavtalet och återställer Ukrainas territoriella integritet. Parlamentet uppmanar i detta avseende EU att göra en omfattande kritisk nybedömning av sina förbindelser med Ryska federationen.

Tisdagen den 12 mars 2019

3. Europaparlamentet betonar att Ryssland under de rådande omständigheterna inte längre kan betraktas som en strategisk partner. Parlamentet anser att principerna i artikel 2 i partnerskaps- och samarbetsavtalet inte längre är uppfyllda och att avtalet därför bör omprövas. Parlamentet anser att en ram för förbindelserna mellan EU och Ryssland måste grundas på full respekt för folkrätten, OSSE:s Helsingforsprinciper, demokratiska principer, mänskliga rättigheter och rättsstatlighet, och möjliggöra en dialog om hanteringen av globala utmaningar, en förstärkning av det globala styret och säkerställande av efterlevnaden av internationella bestämmelser, särskilt i syfte att garantera en europeisk fredsordning och säkerhet i EU:s grannskap och i västra Balkan.

4. Europaparlamentet anser att genomförande av Minskavtalen skulle visa Rysslands goda vilja att bidra till att lösa konflikten i östra Ukraina och dess kapacitet att garantera europeisk säkerhet. Parlamentet betonar vikten av att samråd förs i Normandie-formatet, inbegripet en starkare roll för EU. Parlamentet upprepar sitt stöd för Ukrainas suveränitet och territoriella integritet.

5. Europaparlamentet anser att det är viktigt att trappa ned de nuvarande spänningarna och inleda samråd med Ryssland för att minska risken för missförstånd, feltolkningar och missuppfattningar. Parlamentet erkänner dock att EU måste stå fast i sina förväntningar på Ryssland. Parlamentet understryker vikten av samarbete mellan EU och Ryssland i den internationella regelbaserade ordningen och av det positiva engagemanget i internationella och multilaterala organisationer som Ryssland är medlem i, särskilt inom ramen för OSSE när det gäller omstridda frågor och kriser.

6. Europaparlamentet fördömer med kraft Rysslands inblandning i fallet Skripal och den ryska underrättelsetjänstens desinformationskampanjer och it-angrepp, som syftar till att destabilisera den offentliga och privata kommunikationsinfrastrukturen och ytterligare öka spänningarna inom EU och dess medlemsstater.

7. Europaparlamentet är djupt oroat över kopplingarna mellan den ryska regeringen och extremhögern och populistiska nationalistiska partier och regeringar i EU, som är ett hot mot de grundläggande EU-värderingar som fastställs i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen och avspeglas i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, däribland respekt för demokrati, jämlikhet, rättsstatliga principer och mänskliga rättigheter

8. Europaparlamentet beklagar vidare Rysslands ansträngningar för att destabilisera EU-kandidatländer, exempelvis när det gäller Moskvas stöd till de organisationer och politiska krafter som motsätter sig Prespaavtalet, som kan få ett slut på den långvariga namnkonflikten mellan f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och Grekland.

9. Europaparlamentet anser att ryska statliga aktörer manipulerade kampanjen vid folkomröstningen om brexit, både öppet och i det fördolda, inbegripet via sociala medier och potentiellt olagligt ekonomiskt stöd, något som för närvarande utreds av brittiska myndigheter.

10. Europaparlamentet betonar att ökad ömsesidig insyn i militär verksamhet och gränsbevakning är viktigt för att undvika ytterligare spänningar. Parlamentet fördömer kraftfullt Rysslands kränkningar av EU-medlemsstaters luftrum. Parlamentet efterlyser en tydlig uppförandekod för det luftrum som används av militärt och civilt flyg. Parlamentet fördömer i detta sammanhang kraftfullt Rysslands upprepade kränkningar av Östersjöländers territorialvatten och luftrum. Parlamentet fördömer Ryska federationen för dess ansvar vid nedskjutningen av flyg MH17 över östra Ukraina 2014, vilket har bevisats av ett internationellt utredningsteam, och kräver att de ansvariga ställs inför rätta.

11. Europaparlamentet beklagar den kraftiga försämringen av situationen för de mänskliga rättigheterna, utbredda och otillbörliga begränsningar av yttrandefriheten, föreningsfriheten och friheten att delta i fredliga sammankomster i Ryssland och uttrycker sin djupa oro över de pågående tillslagen, trakasserierna och förföljelserna mot människorättsförsvarare, protestaktivister och andra kritiker.

12. Europaparlamentet är djupt oroat över att Ryssland så uppenbart visar sin militära makt, uttalar hot mot andra länder och i verklig handling manifesterar sin villighet och beredskap att använda militär styrka mot andra nationer, inbegripet avancerade kärnvapen, vilket president Putin flera gånger upprepat under 2018.

13. Europaparlamentet fördömer regeringens fortsatta hårda tag mot avvikande åsikter och mediefrihet samt förtrycket av aktivister, politiska motståndare och personer som öppet uttalar sitt missnöje med regeringen.

14. Europaparlamentet uttrycker sin oro över rapporter om godtyckliga frihetsberövanden och tortyr av män som uppfattas som homosexuella i Tjetjenien och fördömer den tjetjenska regeringens uttalanden där den förnekar att det finns homosexuella i deras land och uppviglar till våld mot hbti-personer.

15. Europaparlamentet framhåller att de globala utmaningarna i samband med klimatförändring, miljö, tryggad energiförsörjning, digitalisering tillsammans med beslutsfattande med hjälp av algoritmer och artificiell intelligens, utrikes- och säkerhetsfrågor, icke-spridning av massförstörelsevapen och kamp mot terrorism och organiserad brottslighet samt utvecklingen i den känsliga Arktis-regionen, kräver selektiv samverkan med Ryssland.

16. Europaparlamentet uttrycker oro över de potentiellt hundratals miljarder euro som tvättas genom EU varje år av ryska företag och personer som vill legitimera inkomster från korruption, och kräver utredningar av dessa brott.

17. Europaparlamentet understryker att penningtvätt och organiserad brottslig ekonomisk verksamhet av Ryssland används för subversiva politiska syften och utgör ett hot mot Europas säkerhet och stabilitet. Parlamentet anser att denna penningtvätt är så omfattande att den bör anses ingå i de fientliga aktiviteter som är avsedda att undergräva, vilseleda och destabilisera, samtidigt som den bär upp brottslig verksamhet och korruption. Parlamentet konstaterar att rysk penningtvätt inom EU utgör ett hot mot suveräniteten och rättsstatsprincipen i alla medlemsstater där Ryssland bedriver sådan verksamhet. Parlamentet anser att detta är ett hot mot Europas säkerhet och stabilitet och en stor utmaning för EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik.

18. Europaparlamentet fördömer penningtvätt, olaglig ekonomisk verksamhet och andra metoder för ekonomisk krigföring av Ryssland. Parlamentet begär att behöriga finansmyndigheter i EU ska öka samarbetet både med varandra och med relevanta underrättelse- och säkerhetstjänster, för att ta itu med rysk penningtvätt.

19. Europaparlamentet upprepar att EU har en bestämd, konsekvent och samstämmig inställning vad gäller EU:s sanktioner mot Ryssland, som kommer att förlängas så länge ryska kränkningar av folkrätten fortsätter, men att det krävs ytterligare samordning och samstämdhet i EU:s utrikes- och säkerhetspolitiska förhållningssätt till Ryssland. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna att sätta stopp för de program varigenom man i princip kan köpa sig ett visum eller pass, vilket gynnar ryska ofta Kreml-vänliga oligarker och kan undergräva effekten av internationella sanktioner. Parlamentet upprepar sina tidigare uppmaningar om att anta en europeisk Magnitskij-lag (EU:s globala sanktionsordning för mänskliga rättigheter), och uppmanar rådet att arbeta vidare med frågan utan dröjsmål. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta fullt ut på EU-nivå när det gäller deras förhållande till Ryssland.

20. Europaparlamentet betonar att de restriktiva riktade åtgärderna avseende östra Ukraina och det ockuperade Krim inte är riktade mot det ryska folket utan mot vissa personer och företag som har kopplingar till den ryska ledningen.

21. Europaparlamentet understryker i detta avseende att konsekvens mellan intern och extern politik och bättre samordning av den sistnämnda är nyckeln till en mer sammanhängande, verksam och framgångsrik EU-politik för yttre åtgärder och säkerhet, även gentemot Ryssland. Parlamentet betonar att detta särskilt gäller politiska områden som Europeiska försvarsunionen, Europeiska energiunionen, it-försvar och strategiska kommunikationsverktyg.

22. Europaparlamentet fördömer Rysslands flagranta kränkning av grannländers territoriella integritet, även genom olagligt bortförande av medborgare i de länderna, i syfte att ställa dem inför rätta i rysk domstol. Parlamentet fördömer vidare Rysslands missbruk av Interpol genom utfärdandet av ”varningar om efterlysta personer” – så kallade ”röda varningar” – för att förfölja politiska motståndare.

Tisdagen den 12 mars 2019

23. Europaparlamentet fördömer Rysslands handlingar i Azovska sjön, eftersom de strider mot internationell havsrätt och Rysslands internationella åtaganden, samt uppförandet av Kertjbron och dragningen av undervattenskablar till den olagligt annekterade Krimhalvön utan Ukrainas samtycke. Parlamentet uttrycker fortsatt djup oro över den ryska militariseringen av Azovska sjön, regionen kring Svarta havet och Kaliningradområdet, samt det återkommande mönstret av kränkningar av europeiska Östersjöstaters territorialvatten.

24. Europaparlamentet bekräftar sitt otvetydiga stöd för Georgiens suveränitet och territoriella integritet. Parlamentet kräver att Ryssland upphör med sin ockupation av de georgiska territorierna Abchazien och Tschinvaliregionen/Sydossetien och fullt ut respekterar Georgiens suveränitet och territoriella integritet. Parlamentet framhåller att Ryssland villkorslöst måste uppfylla alla bestämmelser i avtalet om eldupphör av den 12 augusti 2008, framför allt åtagandet om att dra tillbaka alla sina militära styrkor från Georgiens territorium.

25. Europaparlamentet understryker att Rysslands åsidosättande av internationella regler – i det här fallet havens frihet, bilaterala avtal och den olagliga annekteringen av Krim – utgör ett hot mot Rysslands grannar i alla delar av Europa, inte bara i Svartahavsområdet, utan också i Östersjöområdet och vid Medelhavet. Parlamentet framhåller vikten av att formulera en bestämd politik gentemot Ryssland i alla dessa avseenden.

26. Europaparlamentet konstaterar att presidentvalet den 18 mars 2018 övervakades av det internationella valobservatörsuppdraget (IEOM) från ODIHR:s valobservatörsuppdrag och OSSE:s parlamentariska församling (OSCE PA). Parlamentet noterar att det i slutrapporten från ODIHR:s valobservatörsuppdrag uppges att valet ägde rum i en alltför kontrollerad rättslig och politisk miljö präglad av ständigt tryck mot kritiska röster samt begränsningar av de grundläggande förenings- och yttrandefriheterna, av friheten att delta i fredliga sammankomster och av registreringen av kandidater. Valet saknade därför verklig konkurrens.

27. Europaparlamentet är bekymrat över det fortsatta ryska stödet för auktoritära regimer och länder som Nordkorea, Iran, Venezuela, Syrien, Kuba, Nicaragua m.fl., och dess pågående praxis att blockera internationella åtgärder genom att använda sitt veto i FN:s säkerhetsråd.

Områden av gemensamt intresse

28. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för de fem principer som styr EU:s politik gentemot Ryssland och efterlyser ytterligare definition av principen om selektiv samverkan. Parlamentet rekommenderar att man fokuserar på frågor som rör Mellanöstern och Nordafrika samt den norra regionen och Arktis, terrorism, våldsextremism, icke-spridning, vapenkontroll, strategisk stabilitet på it-området, organiserad brottslighet, migration och klimatförändringar, inbegripet gemensamma insatser för att säkra den gemensamma övergripande handlingsplanen med Iran, som har stöd från FN:s säkerhetsråd, och insatser för att få ett slut på kriget i Syrien. Parlamentet påpekar att samråden mellan EU och Ryssland om it-terrorism och organiserad brottslighet måste fortsätta, men att Rysslands systematiserade hybridhot gör det nödvändigt med starkt avskräckande åtgärder. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang en dialog om förbindelselänkar mellan EU, Ryssland, Kina och Centralasien.

29. Europaparlamentet understryker att EU för närvarande är Rysslands största handelspartner och kommer att behålla sin ställning som viktig ekonomisk partner inom överskådlig framtid. Nord Stream 2-projektet ökar dock EU:s beroende av gasleveranser från Ryssland, hotar EU:s inre marknad och är inte förenlig med EU:s energipolitik eller dess strategiska intressen, och därför måste det stoppas. Parlamentet understryker att EU fortfarande strävar efter att slutföra den europeiska energiunionen och diversifiera sina energitillgångar. Parlamentet understryker att inga nya projekt bör genomföras utan en föregående juridisk bedömning av deras rättsliga överensstämmelse med EU:s lagstiftning och överenskomna politiska prioriteringar. Parlamentet beklagar Rysslands strategi att använder sina energitillgångar som ett politiskt verktyg för att utöva, behålla och öka sitt politiska inflytande över och sina påtryckningar på det de uppfattar som sin intressesfär och på slutkonsumenterna.

30. Europaparlamentet understryker att programmen för gränsöverskridande samarbete mellan EU och Ryssland och det konstruktiva samarbetet i partnerskapen i den nordliga dimensionen och i Barentsrådet ger konkreta fördelar för människor i gränsområden och stöder en hållbar utveckling i dessa områden. Parlamentet rekommenderar i detta sammanhang att man fortsätter att främja alla dessa positiva områden för konstruktivt samarbete.

31. Europaparlamentet noterar vikten av direkta personkontakter, exempelvis genom utbildning och kultur.

32. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och medlemsstaterna att stärka sitt arbete för en lösning på de så kallade ”frusna konflikterna” i det östliga grannskapet, för att uppnå större säkerhet och stabilitet för EU:s partner i öst.

Rekommendationer

33. Europaparlamentet betonar vikten av fortsatt politiskt och ekonomiskt stöd till direkta personkontakter generellt, och särskilt till aktivister i det civila samhället, människorättsförsvarare, bloggare, oberoende medier, undersökande journalister, frispråkiga akademiker och offentliga personer samt icke-statliga organisationer. Parlamentet uppmanar kommissionen att planera för ambitiösare och mer långsiktigt ekonomiskt, institutionellt och kapacitetsbyggande stöd till det ryska civila samhället från de befintliga finansieringsinstrumenten för yttre åtgärder och uppmanar medlemsstaterna att bidra ytterligare till detta stöd. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att aktivt genomföra EU:s riktlinjer för människorättsförsvarare genom att erbjuda ändamålsenligt och snabbt stöd och skydd till människorättsförsvarare, journalister och andra aktivister. Parlamentet uppmanar särskilt medlemsstaterna att utfärda långtidsvisum till människorättsförsvarare i risksituationer och deras familjemedlemmar. Parlamentet stöder ökad finansiering till journalistutbildning och utbyte med europeiska journalister och till instrument som främjar mänskliga rättigheter och demokrati, t.ex. det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDMR) och den europeiska demokratifonden.

34. Europaparlamentet efterlyser fler direkta personkontakter med fokus på ungdomar, mer dialog och samarbete mellan EU:s och Rysslands experter, forskare, civilsamhällen och lokala myndigheter samt intensifierade utbyten för studenter, lärlingar och ungdomar, särskilt inom ramen för Erasmus+. Parlamentet stöder i detta sammanhang ökad finansiering för de nya Erasmus+-programmen 2021–2027. Parlamentet noterar att EU ger Ryssland det högsta antalet möjligheter till rörlighet inom den akademiska världen jämfört med andra internationella partnerländer.

35. Europaparlamentet efterlyser ovillkorlig frigivning av alla människorättsförsvarare och andra personer som har frihetsberövats för att de fredligt har utövat sin rätt till yttrandefrihet, föreningsfrihet och frihet att delta i fredliga sammankomster, däribland direktören för HRC Memorial i Tjetjenska republiken, Oyub Titiev, som står åtalad på grundval av fabricerade anklagelser om narkotikainnehav. Parlamentet uppmanar med kraft de ryska myndigheterna att säkerställa fullständig respekt för deras mänskliga och juridiska rättigheter, bland annat tillgång till advokat och medicinsk vård, fysisk integritet och värdighet, samt skydd mot trakasserier från rättsväsendets sida, kriminalisering och godtyckligt gripande.

36. Europaparlamentet konstaterar att det civila samhällets organisationer ofta är alltför svaga för att ha en större inverkan på kampen mot korruption i Ryssland, medan icke-statliga organisationer systematiskt avskräcks från att aktivt engagera sig i arbete mot korruption eller främja offentlig integritet. Parlamentet understryker att det är nödvändigt att involvera det civila samhället i den oberoende övervakningen av huruvida antikorruptionspolitiken fungerar. Parlamentet uppmanar Ryssland att korrekt genomföra internationella antikorruptionsstandarder, till exempel FN:s konvention mot korruption och OECD:s konvention om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförbindelser.

37. Europaparlamentet understryker att främjandet av de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen måste stå i centrum för EU:s kontakter med Ryssland. Parlamentet uppmanar därför EU och medlemsstaterna att fortsätta ta upp människorättsfrågor i alla kontakter med ryska företrädare. Parlamentet uppmuntrar EU att ständigt uppmana Ryssland att upphäva eller ändra alla lagar och förordningar som är oförenliga med internationella människorättsliga normer, inbegripet bestämmelser som begränsar rätten till yttrandefrihet, föreningsfrihet och frihet att delta i fredliga sammankomster.

38. Europaparlamentet är övertygat om att Rysslands medlemskap i Europarådet är ett viktigt inslag i det nuvarande landskapet för institutionella relationer i Europa. Parlamentet hoppas att det går att hitta sätt som övertygar Ryssland om att inte överge sitt medlemskap i Europarådet.

39. Europaparlamentet fördömer den ryska regeringens försök att blockera meddelandetjänster på internet och webbplatser. Parlamentet uppmanar med kraft den ryska regeringen att upprätthålla de grundläggande rättigheterna yttrandefrihet och skydd av privatlivet både på och utanför nätet.

Tisdagen den 12 mars 2019

40. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att göra större ansträngningar för att bygga upp motståndskraft, särskilt på it-området och inom medierna, inbegripet mekanismer för att upptäcka och bekämpa inblandning i val. Parlamentet efterlyser ökad motståndskraft mot it-angrepp. Parlamentet uttrycker djup oro över att EU:s reaktion och svar på den ryska propagandakampanjen och de massiva direkta desinformationskampanjerna har varit otillräckliga och anser att de måste stärkas ytterligare, särskilt inför det kommande EU-valet i maj 2019. Parlamentet betonar i detta sammanhang att EU måste se till att East Stratcoms arbetsgrupp får klart mer pengar och personal. Parlamentet efterlyser EU-omfattande stöd till den europeiska it-säkerhetsindustrin, en fungerande digital inre marknad och ett starkare engagemang i forskningen. Parlamentet uppmuntrar i detta sammanhang East Stratcoms arbete med att främja europeiska värden på ryska språket. Parlamentet välkomnar antagandet av EU:s handlingsplan mot desinformation och uppmanar medlemsstaterna och alla relevanta EU-aktörer att genomföra planens insatser och åtgärder, särskilt i upptakten till det kommande EU-valet i maj 2019.

41. Europaparlamentet uppmanar EU att överväga att utveckla en bindande rättslig ram mot hybridkrigföring, både på EU-nivå och internationell nivå, så att EU kan vidta kraftfulla åtgärder mot kampanjer som hotar demokratin eller rättsstaten, däribland riktade sanktioner mot dem som organiserar och genomför dessa kampanjer,

42. Europaparlamentet anser att en meningsfull dialog kräver en starkare enighet mellan medlemsstaterna och en tydligare kommunikation om vilka gränser EU inte kan tänja på. Parlamentet betonar därför att EU bör vara redo att anta fler sanktioner, även riktade personsanktioner, och begränsa tillgången till finansiering och teknik om Ryssland fortsätter att kränka folkrätten. Parlamentet betonar emellertid att sådana åtgärder inte är riktade mot det ryska folket utan mot särskilda personer. Parlamentet uppmanar rådet att genomföra en ingående analys av hur den gällande sanktionsordningen fungerar och hur strikt den efterlevs. Parlamentet välkomnar rådets beslut att införa restriktiva åtgärder mot europeiska företag som deltagit i det olagliga uppförandet av Kertjbron. Parlamentet anser att det dessa företags medverkan är problematisk, eftersom de medvetet eller omedvetet undergrävde EU:s sanktionsordning. I detta sammanhang uppmanas kommissionen att bedöma och kontrollera tillämpningen av EU:s gällande restriktiva åtgärder och medlemsstaterna uppmanas att lämna information om alla nationella tull- eller brottsutredningar om fall av eventuella överträdelser.

43. Europaparlamentet efterlyser en mekanism för hela EU som möjliggör granskning av finansiering av politiska partier, och efterlyser följdåtgärder för att undvika att vissa partier och rörelser används för att destabilisera det europeiska projektet inifrån.

44. Europaparlamentet fördömer att de ryska militärövningarna blir allt större och allt fler, med anfallsscenarier som inkluderar rysk användning av kärnvapen.

45. Europaparlamentet uppmanar med kraft Europeiska utrikestjänsten att utan dröjsmål ta fram ett förslag till en EU-version av Magnitskijlagen (ett globalt EU-system för människorättsliga sanktioner), vilket skulle möjliggöra visumförbud och riktade sanktioner, t.ex. att blockera egendom och intressen i egendom inom EU:s jurisdiktion, för enskilda offentliga tjänstemän, eller personer som agerar i officiell kapacitet, som är ansvariga för korruption eller allvarliga människorättskränkningar. Parlamentet betonar vikten av en omedelbar sanktionslista för att säkerställa ett verkligt genomförande av en europeisk Magnitskijlag.

46. Europaparlamentet uppmanar EU att kontrollera tillämpningen av gällande restriktiva EU-åtgärder samt delningen av information mellan medlemsstaterna, för att säkerställa att EU:s sanktionsordning mot Rysslands agerande inte undergrävs, utan tillämpas i proportion till de ryska hoten. Parlamentet understryker faran i att försvaga sanktionerna utan att Ryssland i tydlig handling, inte bara i ord, visar att landet respekterar Europas gränser, sina grannars och andra nationers suveränitet samt internationella regler och avtal. Parlamentet upprepar att man inte kan normalisera förbindelserna igen förrän Ryssland fullt ut respekterar reglerna och begränsar sig till att agera på ett fredligt sätt.

47. Europaparlamentet upprepar att Ryssland inte har vetorätt över europeiska nationers euroatlantiska ambitioner.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant övervaka hur ryska motsanktioner drabbar ekonomiska aktörer och vid behov överväga att vidta kompenserande åtgärder.

49. Europaparlamentet understryker att det enbart kan finnas politiska lösningar på konflikten i östra Ukraina. Parlamentet uppmuntrar till förtroendeskapande åtgärder i Donbassregionen. Parlamentet stöder ett mandat att sätta in en fredsbevarande FN-styrka i denna region i östra Ukraina. Parlamentet upprepar sin begäran att ett särskilt EU-sändebud bör utses för Krim och Donbassregionen.

50. Europaparlamentet fördömer det godtyckliga inreseförbudet för EU-politiker, bland dem nuvarande och tidigare ledamöter av Europaparlamentet, och EU-tjänstemän till ryskt territorium. Parlamentet begär att inreseförbudet omedelbart och förbehållslöst ska hävas.

51. Europaparlamentet uppmanar Ryssland att omedelbart frige politiska fångar, inbegripet utländska medborgare, och journalister.

52. Europaparlamentet uppmanar Ryssland att samarbeta fullt ut med den internationella utredningen av nedskjutningen av flyg MH17, som eventuellt skulle kunna utgöra en krigsförbrytelse. Parlamentet fördömer alla försök eller beslut om att ge amnesti för, eller fördröja lagföringen av, dem som identifierats som ansvariga, eftersom förövarna bör ställas till svars.

53. Europaparlamentet uppmanar den ryska regeringen att avstå från att blockera FN:s säkerhetsråds resolutioner om situationen i Syrien som syftar till att ta itu med det pågående våldet mot civila, inbegripet användning av kemiska vapen, grova överträdelser av Genèvekonventionen och kränkningar av de universella mänskliga rättigheterna.

54. Europaparlamentet stöder ett snabbt genomförande av en integrerad europeisk energiunion som i framtiden skulle omfatta de östliga partnerländerna. Parlamentet betonar den roll som en ambitiös politik för energieffektivitet och förnybar energi kan spela i detta sammanhang. Parlamentet fördömer bestämt Rysslands påtryckningar på Vitryssland att i grund och botten avsäga sig sin självständighet. Parlamentet understryker att EU, separat från arbetet med en strategi för EU och Ryssland, måste stärka sitt åtagande och stöd för sina östliga partner och stödja reformer för att stärka säkerheten och stabiliteten, den demokratiska styrningen och de rättsstatliga principerna.

55. Europaparlamentet stöder ökad finansiering av det europeiska initiativet för demokrati, det rykskspråkiga nyhetsutbytet (RLNE) och andra instrument för att främja demokrati och mänskliga rättigheter i Ryssland och på annat håll.

56. Europaparlamentet uppmanar de ryska myndigheterna att fördöma kommunismen och den sovjetiska regimen, och att straffa förövarna av de brott och överträdelser som begicks under den regimen.

o

o o

57. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik.

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0158

Utveckling av EU:s kapacitet för konfliktförebyggande och medling

Europaparlamentets resolution av den 12 mars 2019 om utveckling av EU:s kapacitet för konfliktförebyggande och medling (2018/2159(INI))

(2021/C 23/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och andra FN-konventioner och FN-instrument för mänskliga rättigheter,

— med beaktande av principerna för och syftena med FN-stadgan,

— med beaktande av Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna,

— med beaktande av Helsingforsslutakten från Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) och alla dess principer från 1975, som är en grundläggande handling för den europeiska och den bredare regionala säkerhetsordningen,

— med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

— med beaktande av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ,

— med beaktande av FN:s mål för hållbar utveckling och Agenda 2030 för hållbar utveckling,

— med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner om konfliktförebyggande och medling samt om kvinnor, fred och säkerhet respektive ungdomar, fred och säkerhet,

— med beaktande av rådets *Concept on Strengthening EU Mediation and Dialogue Capacities* av den 10 november 2009 (15779/09),

— med beaktande av dokumentet *En global strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik*, som lades fram av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik Federica Mogherini den 28 juni 2016, och av den första rapporten om dess genomförande, *From Shared Vision to Common Action: Implementing the EU Global Strategy*, av den 18 juni 2017,

— med beaktande av sin rekommendation av den 15 november 2017 till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten om det östliga partnerskapet inför toppmötet i november 2017 ([1]),

— med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 5 juli 2018 om den 73:e sessionen i FN:s generalförsamling ([2]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2306 av den 12 december 2017 om ändring av förordning (EU) nr 230/2014 om inrättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred ([3]),

— med beaktande av förslaget av den 13 juni 2018 framlagt för rådet av unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, med stöd av kommissionen, till rådets beslut om inrättande av en europeisk fredsfacilitet (HR (2018) 94),

([1]) EUT C 356, 4.10.2018, s. 130.
([2]) Antagna texter, P8_TA(2018)0312.
([3]) EUT L 335, 15.12.2017, s. 6.

— med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0075/2019), och av följande skäl:

A. Att främja internationell fred och säkerhet är en del av EU:s existensberättigande. Det belönades med Nobels fredspris 2012 och har en central plats i Lissabonfördraget.

B. EU är starkt engagerat i genomförandet av Agendan för kvinnor, fred och säkerhet i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 1325 och efterföljande uppdateringar och Agendan för ungdomar, fred och säkerhet i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 2250 och efterföljande uppdateringar.

C. Genom sina instrument för externt bistånd är EU en av de största givarna vad gäller konfliktförebyggande och fredsskapande.

D. EU är en viktig bidragsgivare till internationella organisationer, en central biståndsgivare och världens största handelspartner och bör därmed ta en ledande roll när det gäller globalt fredsbyggande, konfliktförebyggande och förstärkning av den internationella säkerheten. Konfliktförebyggande och medling bör ingå i en global strategisk ram för säkerhet, diplomati och utveckling.

E. Det är nödvändigt att samarbeta med regionala organisationer som OSSE, som i sin slutakt från Helsingfors 1975 bland annat fastställer principerna om icke-våld, staters territoriella integritet samt folks lika rättigheter och självbestämmande. Sådana organisationer spelar en central roll i konfliktförebyggande och medling.

F. Att förebygga våldsamma konflikter är avgörande dels för att kunna möta säkerhetsutmaningarna för Europa och dess grannskap, dels för att göra politiska och sociala framsteg. Det är också avgörande för en väl fungerande multilateralism och har stor betydelse för uppnåendet av målen för hållbar utveckling, särskilt mål 16 om fredliga och inkluderande samhällen, tillgång till rättslig prövning för alla och väl fungerande, ansvariga och inkluderande institutioner på alla nivåer.

G. Fortsatt EU-stöd till civila och militära aktörer i tredjeländer är en viktig faktor för att förhindra återkommande våldsamma konflikter. Hållbar och varaktig fred och säkerhet går inte att inte att åstadkomma utan hållbar utveckling.

H. Konfliktförebyggande och medling bör göra det möjligt att bibehålla stabiliteten och utvecklingen i de länder och geografiska områden där säkerhetssituationen påverkar unionen direkt.

I. Förebyggande är en strategisk funktion som syftar till att vidta verkningsfulla åtgärder innan kriser bryter ut. Medling är ett annat diplomatiskt verktyg som kan användas för att avvärja, begränsa eller lösa en konflikt.

J. Intern och extern säkerhet är allt hårdare knutna till varandra, och de globala utmaningarnas komplexa natur kräver en heltäckande och integrerad EU-strategi för externa konflikter och kriser.

K. Det krävs ett starkare interinstitutionellt tillvägagångssätt för att säkerställa att EU kan utveckla och använda sin kapacitet till fullo.

L. EU:s globala strategi, politiska uttalanden och institutionella utveckling är välkomna tecken på vice ordförandens/den höga representantens engagemang för att prioritera konfliktförebyggande och medling.

Tisdagen den 12 mars 2019

M. De externa finansieringsinstrumenten ger ett betydande bidrag till stöd för att förebygga konflikter och skapa fred.

N. Övergångsrättvisa är en viktig uppsättning rättsliga och icke-rättsliga mekanismer som fokuserar på ansvarsskyldighet för tidigare övergrepp och på att bygga upp en hållbar, rättvis och fredlig framtid.

O. Parlamentet har tagit en framträdande roll i den parlamentariska diplomatin, bland annat genom medlings- och dialogprocesser, och har därvid stor nytta av sin erfarenhet av dialog och samförstånd.

P. Våldsamma konflikter och krig drabbar civila, särskilt kvinnor och barn, i oproportionerligt hög grad, och utsätter kvinnor för större risk än män för ekonomiskt och sexuellt utnyttjande, tvångsarbete, tvångsförflyttning och sexuellt våld, såsom våldtäkt, som används som krigstaktik. Aktiv medverkan av kvinnor och ungdomar har stor betydelse för att förebygga konflikter och skapa fred, men även alla former av våld, inbegripet sexuellt och könsrelaterat våld.

Q. Det är viktigt att inkludera och stödja aktivt och meningsfullt deltagande av det civila samhället och lokala aktörer, både civila och militära, inbegripet kvinnor, minoritetsgrupper, ursprungsbefolkningar och ungdomar, i samband med främjande av och stöd till kapacitetsuppbyggnad och förtroendeskapande åtgärder inom ramen för medling, dialog och försoning.

R. Konfliktförebyggande, fredsbyggande och fredsbevarande insatser är ofta underfinansierade, trots politiska åtaganden på EU-nivå, vilket har dominoeffekter på förmågan att främja och underlätta åtgärder på dessa områden.

1. Europaparlamentet uppmanar EU att ytterligare prioritera konfliktförebyggande och medling inom ramen för eller till stöd för befintliga överenskomna förhandlingsformat och förhandlingsprinciper. Parlamentet understryker att denna strategi ger stort europeiskt mervärde på det politiska, sociala och ekonomiska planet och för mänsklig säkerhet globalt. Parlamentet påpekar att åtgärder för förebyggande av och medling i konflikter bidrar till att stärka unionens närvaro och trovärdighet på den internationella arenan.

2. Europaparlamentet konstaterar att civila och militära uppdrag inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP) har stor betydelse för att bevara freden, förebygga konflikter och stärka den internationella säkerheten.

3. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, kommissionens ordförande och Europaparlamentets talman att fastställa gemensamma långsiktiga prioriteringar när det gäller konfliktförebyggande och medling, som bör ingå i en regelbunden strategisk programplanering.

4. Europaparlamentet efterfrågar långsiktigt fredsbyggande som tar itu med de underliggande konfliktorsakerna.

5. Europaparlamentet efterlyser förbättringar av den aktuella strukturen till stöd för EU:s prioriteringar, enligt vad som beskrivs nedan.

6. Europaparlamentet efterfrågar konfliktmedvetna och människofokuserade strategier som sätter människors säkerhet i centrum för EU:s insatser, för att nå positiva och hållbara resultat på marken.

7. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och kommissionens avdelningar för yttre åtgärder att lägga fram en årlig rapport för parlamentet om framstegen i genomförandet av EU:s politiska åtaganden om konfliktförebyggande och medling.

Om större institutionell EU-kapacitet för konfliktförebyggande och medling

8. Europaparlamentet ger sitt stöd till att EU ska öka koherensen och ta ett helhetsgrepp i samband med externa konflikter och kriser, anser att det integrerade synsättet på externa konflikter och kriser utgör mervärdet i unionens yttre åtgärder och anser att alla medel måste sättas in så snabbt som möjligt för att tydliggöra EU:s svar i varje skede av konflikten och för att se till att detta integrerade synsätt blir mer operativt och ger mer konkreta resultat. Parlamentet påminner i detta sammanhang om de normer och principer som gäller för internationell rätt och FN-stadgan, och uttrycker sitt stöd för befintliga förhandlingsramar, strategier och principer. Parlamentet påminner om att varje konflikt bör betraktas separat.

9. Europaparlamentet understryker att denna ökade kapacitet bör göra det möjligt för medlemsstaterna att fastställa vilka geografiska områden som ska prioriteras för konfliktförebyggande och medling och underlätta bilateralt samarbete mellan europeiska länder.

10. Europaparlamentet begär att det, under ledning av vice ordföranden/den höga representanten, inrättas en rådgivande EU-nämnd på hög nivå för konfliktförebyggande och medling, med uppdrag att inrätta en grupp av politiska medlare med bred och djup erfarenhet och experter på konfliktförebyggande, för att kunna ge politisk och teknisk expertis med kort varsel. Parlamentet anser att det också behövs en grupp med experter på försoningsprocesser och övergångsrättvisa. Parlamentet anser att man systematiskt bör uppmana till inrättande av försonings- och ansvarighetsmekanismer i alla postkonfliktområden, för utkrävande av ansvar för begångna brott samt för förebyggande och avskräckande i framtiden.

11. Europaparlamentet begär att det utses ett särskilt EU-sändebud för fred som ska leda den rådgivande EU-nämnden, i syfte att främja samstämmighet och samordning mellan institutionerna, bland annat i deras kontakter med det civila samhället, så att informationsutbytet kan förbättras och fler och snabbare åtgärder kan sättas in.

12. Europaparlamentet efterlyser andra interinstitutionella mekanismer, som arbetsgrupper för specifika konfliktförebyggande situationer.

13. Europaparlamentet efterlyser en särskild rådsarbetsgrupp för konfliktförebyggande och medling med fokus på EU:s starka engagemang för fred och stabilitet i dess grannregioner.

Om Europeiska utrikestjänsten

14. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av en särskild utrikestjänstavdelning för instrument för konfliktförebyggande, fredsbyggande och medling, och utvecklingen av verktyg som systemet för tidig varning och framtidsanalys. Parlamentet efterlyser investeringar för att vidareutveckla sådana verktyg.

15. Europaparlamentet efterlyser mer systematisk insamling, hantering och spridning av relevant kunskap i format som är tillgängliga, praktiska och operativt relevanta för personal inom EU:s institutioner.

16. Europaparlamentet efterlyser ytterligare kapacitetsutveckling i fråga om genusmedveten konfliktanalys, tidig varning, försoningsprocesser samt förebyggande av konflikter, för intern personal, medlare och andra experter samt för tredje parter, i samarbete med utrikestjänsten och med inkluderande av det civila samhällets organisationer.

Om kommissionen

17. Europaparlamentet påminner om det växande behovet av konfliktförebyggande när det gäller att ta itu med de bakomliggande orsakerna till konflikter och uppnå målen för hållbar utveckling, med särskilt fokus på demokrati och mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen, reformer av rättsväsendet och stöd till det civila samhället.

18. Europaparlamentet betonar att alla EU-insatser i vålds- och konfliktdrabbade områden måste vara konflikt- och genusmedvetna. Parlamentet efterlyser omedelbara åtgärder för att integrera dessa aspekter i alla relevanta politikområden, strategier, åtgärder och insatser, med större fokus på att undvika att göra skada och samtidigt maximera EU:s bidrag till uppnåendet av de långsiktiga målen för konfliktförebyggande och fredsbyggande.

Tisdagen den 12 mars 2019

Om Europaparlamentet

19. Europaparlamentet understryker den roll som gruppen för demokratistöd och valsamordning och dess ledande ledamöter har som operativt organ för samordning av medlings- och dialoginitiativ, och välkomnar nya initiativ som Jean Monnet-dialogen för fred och demokrati (med användning av det historiska Maison Jean Monnet i Bazoches i Frankrike), verksamheter som rör valrelaterat våld, dialog mellan parter och konsensusbyggande, samt programmet för unga politiska ledare, och rekommenderar att dessa vidareutvecklas som Europaparlamentets centrala instrument på området medling, förhandlingsstöd och dialog. Parlamentet välkomnar beslutet från gruppen för demokratistöd och valsamordning att bygga vidare på framgången för Jean Monnet-dialogprocessen med Sobranie i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, genom att utvidga Jean Monnet-dialogens metodologi till länderna i västra Balkan.

20. Europaparlamentet välkomnar partnerskapet med det ukrainska parlamentet verchovna rada, i form av Jean Monnet-dialoger, med målet att bygga samförstånd bland politiska grupperingar och partier i verchovna rada och, viktigast av allt, förändra den politiska kulturen i riktning mot ett modernt europeiskt parlamentariskt funktionssätt som bygger på demokratisk dialog och konsensusbyggande.

21. Europaparlamentet välkomnar slutsatserna från den femte Jean Monnet-dialogen, som hölls den 11–13 oktober 2018, där åtgärder vidtogs i fråga om att stödja genomförandet av associeringsavtalet. Parlamentet noterar begäran om att Europaparlamentet ska arbeta med kommissionen för att främja dialogen med viktiga berörda aktörer från verchovna rada och Ukrainas regering, så att verchovna radas roll när det gäller genomförandet av associeringsavtalet kan bli mer konkret.

22. Europaparlamentet välkomnar det nya trepartsinitiativet från talmännen i Ukrainas, Moldaviens och Georgiens parlament om att inrätta en regional parlamentarisk församling som en viktig plattform för regional dialog om strategiska frågor, däribland genomförandet av associeringsavtalen och hanteringen av viktiga säkerhetsutmaningar såsom hybridkrig och desinformation. Parlamentet anser att Europaparlamentets stöd till denna regionala parlamentariska dialog är ett viktigt tecken på dess engagemang för regionen inför de gemensamma regionala säkerhetsutmaningarna.

23. Europaparlamentet pekar på sin växande roll i politiska medlingsprocesser. Parlamentet framhäver i detta avseende det gemensamma initiativet från kommissionsledamoten med ansvar för europeiska grannskapspolitiken och utvidgningsförhandlingar och tre medlare från Europaparlamentet (Kukan, Vajgl och Fleckenstein) att stödja partiledarna i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien med att komma till rätta med den politiska krisen genom antagandet av Pržino-överenskommelsen från 2015. Parlamentet bekräftar sin beredskap att bygga vidare på detta exempel på nära interinstitutionellt samarbete med kommissionen och utrikestjänsten genom att öka sitt engagemang för att stärka politisk dialog och försoning i västra Balkan och hela regionen.

24. Europaparlamentet efterfrågar ytterligare utveckling av programmet för unga politiska ledare inom ramen för Agendan för ungdomar, fred och säkerhet på grundval av FN:s säkerhetsråds resolution 2250, samt en fortsättning på det utmärkta samarbetet med vice ordförandens/den höga representantens regionala initiativ för Medelhavsområdet, inom ramen för programmet ”Young Med Voices”.

25. Europaparlamentet anser att ungdomsdialogen på hög nivå ”Bridging the gap” skapar ett utrymme för dialog bland ungdomsföreträdare och unga parlamentsledamöter från västra Balkan, vilket är viktigt för att stödja en kultur av dialog och försoning mellan parter och främja det europeiska perspektivet i länderna i regionen.

26. Europaparlamentet rekommenderar att befintliga parlamentariska utbildnings- och handledningsprogram för ledamöter av Europaparlamentet, särskilt de som utnämnts till medlare eller huvudobservatörer, samt utbildningsprogram för parlamentsledamöter, politiska partier och anställda från tredjeländer, ska vidareutvecklas, inbegripet för genus- och ungdomsfrågor, även i samordning med inrättningar i medlemsstater som har utvecklat expertis på detta område.

27. Europaparlamentet anser att parlamentets kapacitet skulle kunna stärkas ytterligare genom utnämning av en vice talman med ansvar för samordning av medling och främjande av dialog, som skulle verka i nära samarbete med gruppen för demokratistöd och valsamordning. Parlamentet anser att en grupp med nuvarande och tidigare ledamöter av Europaparlamentet bör inrättas.

28. Europaparlamentet understryker den roll som Europaparlamentets Sacharovpris har när det gäller att öka medvetenheten om världens konflikter. Parlamentet begär att prissumman höjs under nästa valperiod.

29. Europaparlamentet anser att parlamentet, till stöd för EU:s övergripande insatser, bör institutionalisera sina medlingsförfaranden. Parlamentet efterfrågar en förstärkning av parlamentets verksamhet för diplomati och utbyte, också genom arbetet i parlamentariska delegationer.

30. Europaparlamentet framhäver sitt långvariga samarbete med OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (ODIHR) när det gäller valövervakning och demokratistöd, och efterlyser en utvidgning av detta samarbete till att också omfatta medling och dialog.

Om kvinnor, fred och säkerhet – ökad jämställdhetskapacitet i EU:s arbete med konfliktförebyggande och medling

31. Europaparlamentet uppmanar EU att ta en ledande roll i arbetet för att genomföra FN:s säkerhetsråds resolutioner om kvinnor, fred och säkerhet och införliva de principer som ingår i resolutionerna i alla skeden av EU:s insatser för konfliktförebyggande och medling.

32. Europaparlamentet efterlyser ett genomförande av fullständig jämställdhet och särskilda insatser för att säkerställa kvinnors, flickors och ungdomars medverkan och värna deras rättigheter i hela konfliktcykeln, från förebyggande av till återuppbyggnad efter konflikter, i samband med EU:s arbete för konfliktförebyggande och medling.

33. Europaparlamentet begär att samarbete, utbildning och insatser alltid ska präglas av genusmedvetenhet. Parlamentet välkomnar EU:s initiativ i detta avseende, liksom dess aktiva bidrag till nästa handlingsplan för jämställdhet och EU:s nya strategi för kvinnor, fred och säkerhet.

34. Europaparlamentet begär att man ska inkludera expertis inom genusfrågor, däribland könsrelaterat våld och konfliktrelaterat sexuellt våld, i alla skeden av arbetet för konfliktförebyggande, medling och fredsbyggande.

35. Europaparlamentet uppmanar EU att ta en ledande roll i arbetet för att genomföra FN:s säkerhetsråds resolutioner om ungdomar, fred och säkerhet och integrera de principer som ingår i resolutionerna i EU:s insatser för konfliktförebyggande och medling.

36. Europaparlamentet efterlyser medvetenhet om unga kvinnors och unga mäns behov och strävanden, så att detta kan prägla allt samarbete, all utbildning och alla insatser, med hänsyn tagen till att våldsamma konflikter påverkar deras liv och framtidsutsikter på många olika sätt och att de kan ge värdefulla bidrag när det gäller att förebygga och lösa våldsamma konflikter.

Om att stärka rollen för det civila samhällets organisationer och deras kapacitet i samband med EU:s strategi för konfliktförebyggande och medling

37. Europaparlamentet anser att det civila samhällets organisationer bör beaktas i EU:s övergripande strategi och dess prioriteringar när det gäller att utveckla kapacitet.

38. Europaparlamentet understryker att förtroendeskapande åtgärder och direkta personkontakter har stor betydelse för konfliktförebyggande och konfliktlösning.

39. Europaparlamentet efterlyser samråd med det civila samhällets organisationer, särskilt de som är specialiserade på kvinnors rättigheter och mänskliga rättigheter för minoritetsgrupper, när man fastställer och genomför EU:s program och politik för fred, säkerhet och medling.

Om ekonomiska resurser och budgetmedel för EU:s arbete med konfliktförebyggande och medling

40. Europaparlamentet anser att växande utmaningar kräver högre anslag för konfliktförebyggande och tillhandahållande av särskild personalkapacitet.

41. Europaparlamentet betonar behovet av tillräckliga och öronmärkta ekonomiska resurser för EU:s insatser för konfliktförebyggande och medling inom nästa fleråriga budgetram (2021–2027).

42. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att ge parlamentet en uppdatering om utrikestjänstens budgetpost för konfliktanalys och konfliktmedvetenhet, tidig varning, medlingsstöd och framtida prioriteringar på detta område.

o

o o

43. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till ordförandena för rådet och kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, Europeiska utrikestjänsten, EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, kommissionen, OSSE, FN:s generalsekreterare samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0186

Ett Europa som skyddar: Ren luft för alla

Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2019 om ett Europa som skyddar: Ren luft för alla (2018/2792(RSP))

(2021/C 23/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284 av den 14 december 2016 om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar, om ändring av direktiv 2003/35/EG och om upphävande av direktiv 2001/81/EG ([1]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa ([2]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/844 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda och av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet ([3]) och dess krav avseende uppnåendet av en hälsosam inomhusmiljö,

— med beaktande av sin rekommendation av den 4 april 2017 till rådet och kommissionen som uppföljning av undersökningen om utsläppsmätningar i bilindustrin ([4]),

— med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2017 om EU:s åtgärder för hållbarhet ([5]),

— med beaktande av sin resolution av den 14 december 2017 om en europeisk strategi för utsläppssnål rörlighet ([6]),

— med beaktande av sin resolution av den 2 december 2015 om hållbar rörlighet i städer ([7]),

— med beaktande av sin resolution av den 17 april 2018 om genomförandet av det sjunde miljöhandlingsprogrammet ([8]),

— med beaktande av Europeiska miljöbyråns rapport från 2017 om luftkvaliteten i Europa (*Air quality in Europe*),

— med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport *Luftföroreningar: vår hälsa är fortfarande inte tillräckligt skyddad* ([9]), som offentliggjordes den 11 september 2018,

— med beaktande av uppdateringen 2018 av Världshälsoorganisationens databas över luftkvaliteten i världen,

— med beaktande av Världshälsoorganisationens riktlinjer för luftkvaliteten inomhus,

— med beaktande av sin undersökning från september 2018 om luftkvaliteten och stadstrafiken inom EU: bästa praxis och möjliga lösningar (*Air Quality and urban traffic in the EU: best practices, and possible solutions*) ([10]),

([1]) EUT L 344, 17.12.2016, s. 1.
([2]) EUT L 152, 11.6.2008, s. 1.
([3]) EUT L 156, 19.6.2018, s. 75.
([4]) EUT C 298, 23.8.2018, s. 140.
([5]) EUT C 334, 19.9.2018, s. 151.
([6]) EUT C 369, 11.10.2018, s. 114.
([7]) EUT C 399, 24.11.2017, s. 10.
([8]) Antagna texter, P8_TA(2018)0100.
([9]) Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 23/2018, https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR18_23/SR_AIR_QUALITY_SV.pdf
([10]) https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/604988/IPOL_STU(2018)604988_EN.pdf

Onsdagen den 13 mars 2019

— med beaktande av tribunalens dom av den 13 december 2018 i målen T-339/16 (Ville de Paris mot kommissionen), T-352/16 (Ville de Bruxelles mot kommissionen) och T-391/16 (Ville de Madrid mot kommissionen),

— med beaktande av Europeiska revisionsrättens bakgrundsdokument från den 7 februari 2019 om EU:s svar på ”dieselgate-skandalen” ([1]),

— med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet,

— med beaktande av frågan till kommissionen om ett Europa som skyddar: Ren luft för alla (O-000138/2018 – B8-0009/2019),

— med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. EU:s lagstadgade utsläppsgränser ligger fortfarande högre än Världshälsoorganisationens rekommendationer och Europeiska miljöbyrån (EEA) gör uppskattningen att mer än 400 000 förtida dödsfall på grund av luftföroreningar rapporteras inom EU varje år. 98 % av befolkningen i EU:s tätorter exponeras för ozonhalter som överskrider Världshälsoorganisationens riktlinjer.

B. Luftkvaliteten i Europa har genomgått en långsam men stadig förbättring under de senaste årtiondena, och europeisk lagstiftning har varit den främsta drivkraften för denna positiva utveckling.

C. EEA:s senaste uppskattningar av de hälsokonsekvenser som kan tillskrivas exponering för luftföroreningar visar att koncentrationer av partiklar med mindre än 2,5 mikrometers aerodynamisk diameter ($PM_{2,5}$) under 2014 låg bakom omkring 399 000 förtida dödsfall på grund av långvarig exponering inom EU-28. De uppskattade konsekvenserna i EU av exponering för kvävedioxid- och ozonhalter under 2014 uppgick till runt 75 000 respektive 13 600 förtida dödsfall per år.

D. Dålig luftkvalitet har en mycket stor inverkan på hälsan, och gravida kvinnor, barn och äldre är särskilt utsatta.

E. Ungefär 90 % av alla unionsmedborgare som bor i städer exponeras för luftföroreningshalter som anses skadliga för människors hälsa.

F. Vägtrafiken ligger bakom omkring 40 % av utsläppen av kväveoxid (NO_x) inom EU och omkring 80 % av de sammanlagda kväveoxidutsläppen från vägtrafiken kommer från dieseldrivna fordon. Utsläpp från dieseldrivna personbilar som överstiger EU:s utsläppsgränser på vägarna orsakade 6 800 unionsmedborgares förtida död under 2015.

G. De ekonomiska effekterna av den dåliga luftkvalitetens konsekvenser för hälsan uppskattas till en förlust på tre till nio procent av EU:s BNP.

H. Det är särskilt oroande att luftkvalitetslagstiftningen inte följs i stadsområden och att man inte tar itu med luftföroreningar inomhus, eftersom detta gör att man inte kan uppnå det prioriterade mål 3 i EU:s sjunde miljöhandlingsprogram, enligt vilket EU:s invånare bör skyddas mot miljöbelastningar och risker för hälsa och välbefinnande.

I. Dagens livsmedels- och lantbrukssystem släpper ut alltför mycket ammoniak, kväveoxid och metan. 94 % av ammoniakutsläppen och 40 % av metanutsläppen kommer från jordbruket. På global nivå orsakar den intensiva djurhållningen mer växthusgasutsläpp än transporterna.

([1]) https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/BRP_Vehicle_emissions/BRP_Vehicle_ emissions_EN.pdf

J. Dålig luftkvalitet är en växande utmaning i samband med hållbar utveckling, och det blir allt viktigare att få bukt med luftföroreningarna för att säkerställa genomförandet av FN:s mål för hållbar utveckling till 2030 inom och utanför Europa.

K. Världshälsoorganisationen antog år 2000 en uppsättning principer som fastställer rätten till hälsosam inomhusluft, där den konstaterar att ”enligt principen om människors rätt till hälsa har alla rätt att andas hälsosam inomhusluft”.

L. Unionen bör sträva efter att främja insatser på global nivå för att hålla luftföroreningarna i styr.

M. Sot är en produkt av ofullständig förbränning av organiskt kol, som släpps ut genom trafik, förbränning av fossila bränslen och biomassa samt från industrin. Sot är en av beståndsdelarna i fina partiklar och har en global uppvärmningseffekt.

Allmänna kommentarer

1. Europaparlamentet konstaterar att det under 2018 väcktes talan mot sex medlemsstater i Europeiska unionens domstol på grund av bristande efterlevnad av EU:s luftkvalitetsnormer. Parlamentet påminner dessutom om att 29 fall om underlåtelse att tillämpa EU:s luftföroreningsgränser för närvarande pågår i 20 medlemsstater och om att uppskattningsvis två tredjedelar av medlemsstaterna för närvarande inte efterlever gränsvärdena för PM_{10} och kvävedioxider och om att en av fem överskrider målvärdet för $PM_{2,5}$.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att agera utan dröjsmål vad gäller $PM_{2,5}$ genom att föreslå att det ska införas striktare gränsvärden för dessa partiklar i EU:s luftkvalitetslagstiftning, i enlighet med Världshälsoorganisationens rekommendationer.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utvärdera och se över luftkvalitetspolitiken endast på grundval av tillförlitliga, aktuella, oberoende och expertgranskade vetenskapliga rön.

4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att prioritera samordnade åtgärder och gemensam politik på alla nivåer och inom alla sektorer som syftar till att förbättra luftkvaliteten i städerna och stadsområdena och på så sätt nå EU:s mål för luftkvaliteten, med beaktande av konsekvenserna av luftföroreningar för klimatet och ekosystemen. Parlamentet påminner om att luftföroreningar och de därmed sammanhängande sjukdomarna och dödsfallen medför stora sociala och hälsomässiga kostnader och utgör en avsevärd belastning på de offentliga budgetarna i unionen. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att säkerställa att åtgärder för att förbättra luftkvaliteten i stadsområden inte har negativa konsekvenser för luftkvaliteten i de omgivande områdena, såsom förortsområden och den utvidgade tätbebyggelsen

5. Europaparlamentet understryker på nytt att luftföroreningar har en lokal, regional, nationell och gränsöverskridande dimension, och att åtgärder krävs på alla styrningsnivåer. Parlamentet efterlyser därför en förstärkning av flernivåstyrningen, där alla aktörer tar ansvar för de åtgärder som kan och bör vidtas på deras nivå. Likaledes anser parlamentet att beslutsfattandet inom kommissionen bör vara mer sammankopplat, med deltagande av alla de berörda generaldirektoraten. Parlamentet beklagar att GD Miljös mål ofta undergrävs av politik och intressen från andra avdelningar, trots att luftföroreningar är dess ansvarsområde.

6. Europaparlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna att ha ett samlat och heltäckande synsätt på luftföroreningar, inbegripet luftförorening inomhus, och då ta i beaktande alla olika områden som berörs och påverkas såsom lantbruk och livsmedelsproduktion, naturskydd, klimatförändringar, energieffektivitet, rörlighet och stadsplanering, och prioritera strategier för att minska föroreningar som även ger sidovinster på andra områden. De behöriga myndigheterna uppmanas att utveckla handlingsplaner för ren luft som kan innehålla tillförlitliga åtgärder för alla luftföroreningskällor och alla ekonomiska sektorer. Parlamentet uppmanar städer och behöriga myndigheter att börja arbeta på alla nivåer för att få fram ett avtal om ren luft för alla.

Onsdagen den 13 mars 2019

7. Europaparlamentet vill se att de så kallade ”Dialogerna för ren luft” mellan kommissionen och medlemsstaterna fortsätter, och de bör komma till rätta med alla luckor i genomförandet utifrån ett helhetsgrepp.

8. Europaparlamentet anser att man genom luftföroreningsplaner för zoner och tätbebyggelse där luftkvaliteten är dålig på grund av nivåer av föroreningar som ihållande ligger över EU:s angivna gränsvärden bör få bort överskridandena så fort som möjligt, såsom lagenligt krävs genom direktiv 2008/50/EG och tydligt bekräftas i Europeiska unionens domstols rättspraxis ([1]), ([2]).

9. Europaparlamentet påpekar behovet av att ta ett helhetsgrepp på luftföroreningarna i Europas städer, som beaktar de olika luftföroreningskällorna. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en ambitiös uppdatering av direktivet om luftkvalitet, och i samband därmed anpassa det efter Världshälsoorganisationens senaste gräns- och målvärden för PM, svaveldioxid och ozon samt fastställa ett kortsiktigt värde för $PM_{2,5}$, att lägga fram effektiva åtgärder som möjliggör för medlemsstaterna att följa direktiv 2008/50/EG, att prioritera bedömningen av de åtgärder som medlemsstaterna antagit i syfte att förbättra luftkvaliteten i samband med överträdelseförfaranden och att öka sina ansträngningar för att kontrollera efterlevnaden på medlemsstatsnivå, däribland av standarderna för testförfarandet avseende utsläpp vid verklig körning (RDE) enligt kommissionens förordning (EU) 2017/1151 om typgodkännande av fordon ([3]).

10. Europaparlamentet beklagar att man införde en flexibilitetsmekanism genom artikel 5 i direktiv (EU) 2016/2284. Parlamentet understryker att elva medlemsstater har begärt att få ändrade utsläppsmål under 2018. Parlamentet uppmanar kommissionen att begränsa anpassningen av utsläppsinventeringen till vad som är absolut nödvändigt och att överväga om medlemsstaterna har vidtagit åtgärder för att kompensera för möjliga oförutsedda utsläpp från vissa branscher innan man ansöker om en anpassning av utsläppsinventeringen.

11. Europaparlamentet beklagar att kriterierna för placeringen av provtagningspunkter för att mäta föroreningar i enlighet med direktiv 2008/50/EG ger medlemsstaterna ett visst spelrum, vilket innebär en risk för att representativitetsmålet inte ska uppnås. Parlamentet uppmanar kommissionen att analysera hur detta spelrum påverkar provtagningarnas jämförbarhet och vilka de direkta konsekvenserna är.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sin politik och i sina samarbetsprogram med tredjeländer vid de yttre gränserna beakta gränsöverskridande luftföroreningar som har sitt ursprung i dessa länder samt det faktum att EU:s politik och samarbetsprogram med dessa länder kan ha en positiv effekt på luftkvaliteten, och att, som en prioritering, koncentrera sina biståndsprogram med målet att angripa orsakerna till sådana föroreningar.

13. Europaparlamentet understryker att, enligt Världshälsoorganisationen, får dålig luft både sociala och miljömässiga effekter genom att påverka dricksvattnet och livsmedelsförsörjningen.

14. Europaparlamentet påminner om kopplingen mellan luftföroreningar och ojämlikhet, eftersom utsattheten vanligtvis är större för känsliga delar av samhället. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att arbeta för att förhindra att miljömässiga, sociodemografiska och ekonomiska nackdelar ackumuleras, bland annat genom att vidta åtgärder för att begränsa föroreningarna på särskilt utsatta platser, t.ex. vårdinrättningar, utbildningsanstalter och sociala inrättningar, och i innerstäder.

15. Europaparlamentet är bekymrat över den växande samlingen vetenskapliga belägg för trafikrelaterade luftföroreningars inverkan på den kognitiva utvecklingen och förmågan hos barn såväl som hos andra grupper i befolkningen.

16. Europaparlamentet erinrar om att det är oerhört viktigt med en enhetlig tillämpning och förnyelse av bästa tillgängliga teknik för att hålla inne utsläppen till luft av atmosfäriska föroreningar, för att säkerställa att en tillfredsställande nivå upprätthålls på miljöskyddet runtom i EU.

([1]) Dom av den 5 april 2017, kommissionen mot Bulgarien, C-488/15, ECLI:EU:C:2017:267.

([2]) Dom av den 22 februari 2018, kommissionen mot Polen, C-336/16, ECLI:EU:C:2018:94.

([3]) Kommissionens förordning (EG) nr 2017/1151 av den 1 juni 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 175, 7.7.2017, s. 1).

17. Europaparlamentet betonar vikten av att säkerställa en hög och enhetlig konsumentskyddsnivå på den inre marknaden mot alla framtida utsläppsskandaler, och uppmanar medlagstiftarna att utveckla förfaranden för kollektiv prövning på grundval av den ”nya giv för konsumenterna” som kommissionen föreslog i april 2018.

Transporter

18. Europaparlamentet påminner om att minskade luftföroreningar och koldioxidutsläpp från transportsektorn utgör en dubbel utmaning i stadsområden och att det behövs utsläppsfria och utsläppssnåla bilar, skåpbilar och bussar för att få en ren, energieffektiv och betalbar rörlighet för alla medborgare. Parlamentet påpekar också att man snabbare måste utveckla en massmarknad för dessa fordon genom att öka utbudet i unionen, så att priserna sjunker och därmed gynnar konsumenter, drivare av fordonsparker, myndigheter som utför offentliga upphandlingar och det europeiska samhället som helhet.

19. Europaparlamentet betonar att det är avgörande att stimulera marknaden för elfordon och att utfärda vägledande rekommendationer till medlemsstaterna så att de uppmuntras att genomföra finanspolitiska incitament för utsläppsfria eller utsläppssnåla fordon. Parlamentet betonar att tillgången och åtkomsten till laddningsinfrastruktur, både i privata och offentliga byggnader i enlighet med direktivet om byggnaders energiprestanda ([1]), och elfordons konkurrenskraft är av avgörande betydelse för ökad acceptans bland konsumenter. Parlamentet betonar vikten av att säkerställa att elektricitet som produceras för elfordon kommer från hållbara energikällor. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang ett långsiktigt europeiskt initiativ om nästa generations batterier.

20. Europaparlamentet erinrar om de positiva resultat som inrapporterats vad gäller olika åtgärder som genomförts i medlemsstaterna för att minska personbilars tillträde till stadskärnor och vad gäller investeringar i kollektivtrafik och främjande av tillträde för andra transportslag, såsom cyklar.

21. Europaparlamentet framhåller att det är mycket viktigt att främja aktiva transportslag, såsom cykling eller promenader, för att förbättra luftkvaliteten genom att minska det stora beroendet av personbilar i städer och stadsområden. Parlamentet anser att aktiva transportslag därför bör stödjas genom en väl utbyggd infrastruktur av hög kvalitet, som kompletteras med pålitlig kollektivtrafik på stads- och regionnivå och uppmuntras med hjälp av samhällsplanering.

22. Europaparlamentet framhåller dessutom att de dagliga resorna i allmänhet är mycket korta, och att det därför är viktigt att tillhandahålla infrastruktur som främjar mjuk rörlighet (cykling, promenader osv.) för att erbjuda människor ett alternativ till vägtransporter.

23. Europaparlamentet erinrar om att det, om luftföroreningarna ska kunna minskas, är avgörande att utsläppssnåla och utsläppsfria lastbilar främjas och att marknaden för och användningen av dem stimuleras.

24. Europaparlamentet understryker ännu en gång betydelsen av långsiktiga planer för hållbar rörlighet i städer och uppmanar medlemsstaterna att upprätta sådana planer som prioriterar utsläppsfria och utsläppssnåla transportslag inom kollektivtrafiken, i syfte att minska luftföroreningarna, växthusgasutsläppen och energiförbrukningen. Parlamentet stöder inrättandet av trafikzoner och intermodala plattformar där användning av kollektivtrafik prioriteras. Parlamentet framhåller att det krävs tydlig och lättillgänglig information om städers och regioners system för regleringen av fordons tillträde, och uppmanar kommissionen att stödja utarbetandet av ett europeiskt verktyg för digital information.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka det pågående flernivåsamarbetet med medlemsstaterna och europeiska städer mot bakgrund av EU-agendan för städer, att färdigställa dess handlingsplan för rörlighet i städer från 2018 ([2]), vilken bör innehålla tydliga lösningar för att komma till rätta med luftföroreningar på kommunal nivå, samt att fortsätta stödja informationsplattformen för rörlighet i städer (Eltis) ([3]), som sprider användbar information om finansieringsmöjligheter, fallstudier och bästa praxis för hur luftkvaliteten kan förbättras genom antagandet av bättre lösningar för rörlighet i städerna.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).

([2]) https://ec.europa.eu/futurium/en/system/files/ged/pum_draft_action_plan.pdf

([3]) http://www.eltis.org

Onsdagen den 13 mars 2019

26. Europaparlamentet stöder den ökade användningen av digital teknik i genomförandet av principen om att förorenaren betalar, såsom elektroniska vägtullar och biljetter baserade på fordonets miljöprestanda. Parlamentet betonar att ett enhetligt regelverk för vägtullsystem bör beakta utsläppen av såväl växthusgaser som föroreningar tillsammans med miljöprestanda för att sända tydliga och balanserade signaler till utvecklingen av nya fordon. Parlamentet betonar dock att dessa regler måste vara tydliga och transparenta för vägtrafikanter. Parlamentet framhåller de positiva miljö- och säkerhetsrelaterade effekterna av lösningar för uppkopplad rörlighet och automatiserade transportsystem i städer, såsom optimerade trafikflöden och en minskning av den trafik som uppstår när bilar letar parkeringsplatser, och uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att stödja städerna i arbetet med att anpassa den teknik som krävs.

27. Europaparlamentet framhåller att grön offentlig upphandling, genom att myndigheter köper in utsläppsfria och utsläppssnåla fordon till sina egna flottor eller till helt eller delvis offentliga bildelningsprogram, är en viktig del i utfasningen av fossila bränslen från vägtransporter samt i förbättringen av luftkvalitet runtom i Europa.

28. Europaparlamentet välkomnar de löften flera städer runtom i Europa har utfäst om att göra sin fordonspark för kollektivtrafiken renare genom att fastställa krav på upphandling av elbussar, och uppmanar fler städer att följa det goda exempel som några europeiska medlemmar ([1]) i C40-nätverket föregick med då de undertecknade ”förklaringen om gator fria från fossila bränslen” ([2]), i vilken de åtog sig att endast upphandla elbussar från och med 2025 och att säkerställa inrättandet av större stadsområden med nollutsläpp senast 2030.

29. Europaparlamentet betonar att skillnaderna mellan de officiella utsläppstalen för typgodkända fordon och de verkliga nivåerna för kväveoxidutsläpp från bilar i klasserna Euro 3–6 är den huvudsakliga orsaken till förseningarna när det gäller att förbättra luftkvaliteten i städerna och stadsområdena, vilket allvarligt undergräver de lokala systemen och åtgärderna för att begränsa användningen av de fordon som orsakar mest utsläpp.

30. Europaparlamentet konstaterar att det i dag finns teknik för att följa Euro 6-normerna för kväveoxidutsläpp från dieseldrivna fordon, även med hänsyn till verkliga körförhållanden och utan negativa effekter på koldioxidutsläppen.

31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och biltillverkarna att samordna obligatorisk eftermodifiering av hårdvaran för dieseldrivna fordon som inte uppfyller kraven, inklusive eftermodifierad selektiv katalytisk reduktion, för att minska utsläppen av kvävedioxid (NO2) och rena den befintliga fordonsparken, så att man kan undvika förbud mot dieselbilar. Parlamentet anser att kostnaden för dessa eftermodifieringar bör bäras av den ansvariga biltillverkaren.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att minska kväveoxidutsläppen från bilarna inom EU genom att årligen och i linje med den tekniska utvecklingen se över överensstämmelsefaktorn, i enlighet med det andra lagstiftningspaketet om utsläpp vid verklig körning, så att den kan sänkas till 1 så snart som möjligt, men senast 2021.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja sin delegerade befogenhet enligt direktiv 2014/45/EU om periodisk provning av motorfordons och tillhörande släpvagnars trafiksäkerhet ([3]) i syfte att uppdatera provningsförfarandet så att alla medlemsstater måste prova bilars överensstämmelse i drift med utsläppsstandarderna för kväveoxid vid periodiska tekniska inspektioner.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag till en standard efter Euro 6 för bilar som är bränsle-, teknik- och tillämpningsneutral och som stämmer överens med åtminstone Kaliforniens/Förenta staternas standarder (de så kallade Tier 3 och LEV III) för kväveoxider och krav på överensstämmelse i drift och på hållbarhet.

([1]) Paris, London, Barcelona, Heidelberg, Milano, Rom, Rotterdam, Warszawa, Birmingham, Oxford och Manchester (den 8 oktober 2018).

([2]) https://c40-production-images.s3.amazonaws.com/other_uploads/images/1579_3_FFFS_declaration_FINAL.original.pdf?1535129747

([3]) EUT L 127, 29.4.2014, s. 51.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sitt arbete med att förbättra ombordsystemen för utsläppsmätning (Pems) för att förbättra deras tillförlitlighet och minska deras felmarginal. Parlamentet anser att ombordsystem för utsläppsmätning, i fråga om atmosfäriska partiklar, bör ha teknisk förmåga att kunna ta hänsyn till partiklar som är mindre än 23 nanometrar och som är de skadligaste för folkhälsan.

36. Europaparlamentet fördömer å det kraftigaste de experiment som beställdes av europeiska gruppen för forskning inom miljö och hälsa i transportsektorn, vilka genomfördes 2014–2015 på människor och apor i ett försök att visa att rökutsläpp från dieselmotorer i nya fordon inte utgör ett hot mot hälsan.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att experiment av det slaget, som är etiskt förkastliga och oförsvarliga i alla hänseenden, aldrig kommer att upprepas inom unionens territorium.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att införa standarder för att komma till rätta med andra utsläpp än avgaser från fordon.

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med utsläppen från maskiner på byggnadsplatser, utöver förordningen om mobila maskiner som inte är avsedd att användas för transporter på väg ([1]), genom en konsekvensbedömning om utsläppsfria anläggningsmaskiners potential att minska nivåerna av luft- och ljudföroreningarna, samt huruvida det skulle gå att införa den i framtida översyner av relevant EU-lagstiftning.

40. Europaparlamentet anser att utsläppskontrollområden kan bidra till att förbättra luftkvaliteten i samhällen och städer längs kusten som drabbas av höga halter av svavel- och kväveoxidutsläpp från sjöfarten. Parlamentet uppmuntrar därför de berörda medlemsstaterna att engagera sig i Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) för att främja införande av utsläppskontrollområden i EU-vatten, och uppmanar kommissionen att stödja alla ansträngningar i detta avseende.

Jordbruk

41. Europaparlamentet erkänner att dagens livsmedels- och lantbrukssystem släpper ut alltför mycket ammoniak (NH_3), kvävedioxid (N_2O) och metan (CH_4), och att 94 % av ammoniakutsläppen och 40 % av metanutsläppen kommer från jordbruket.

42. Europaparlamentet understryker att jordbruket är den tredje största källan till primära utsläpp av PM_{10} i EU, något som Europeiska miljöbyrån betonar.

43. Europaparlamentet erinrar om Europeiska miljöbyråns upptäckter, som 2017 visade att utsläppen av ammoniak (NH_3) från jordbruket bidrar till de perioder av höga halter av partiklar (PM) som uppstår i hela Europa varje vår, och drar slutsatsen att ammoniakutsläpp bidrar till kortsiktiga såväl som långsiktiga negativa effekter på hälsan.

44. Europaparlamentet understryker att i stadsområden står ammoniakutsläppen för cirka 50 % av de hälsoproblem som luftföroreningar orsakar och att ammoniak är en stor källa till partiklar. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att dra nytta av reformen av EU:s gemensamma jordbrukspolitik (GJP), som en möjlighet att bekämpa luftföroreningar från jordbrukssektorn.

45. Europaparlamentet framhåller det faktum att det finns tekniska åtgärder för att begränsa ammoniakutsläpp men att de hittills endast tillämpats av ett fåtal medlemsstater. Parlamentet erinrar om att dessa bland annat omfattar följande: kvävehantering, med hänsyn till hela kvävecykeln, utfodringsstrategier för att minska kväveutsöndringen från nötkreatur, grisar och fjäderfän, markspridning av gödsel och gödningsmedel som ger låga utsläpp, system för gödsellagring som ger låga utsläpp, system för bearbetning och kompostering av gödsel som ger låga utsläpp, stallbyggnadssystem som ger låga utsläpp, och strategier för spridning av mineralgödsel som ger låga utsläpp.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628 av den 14 september 2016 om krav för utsläppsgränser vad gäller gas- och partikelformiga föroreningar samt typgodkännande av förbränningsmotorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg (EUT L 252, 16.9.2016, s. 53).

Onsdagen den 13 mars 2019

46. Europaparlamentet kräver att medlagstiftarna inför åtgärder i den framtida gemensamma jordbrukspolitiken som gör det möjligt för jordbrukarna att minska de totala utsläppen av luftföroreningar från jordbrukssektorn, till gagn för alla unionens medborgare.

47. Europaparlamentet betonar att det finns alltfler vetenskapliga belägg om den intensiva djurhållningens skadliga konsekvenser för hälsa och miljö, både i Europa och i världen över.

48. Europaparlamentet påminner om att metanutsläpp från jordbruket är en viktig källa till marknära ozon, vilket har negativa effekter på människors hälsa, och om att 98 % av befolkningen i EU:s städer är utsatt för ozonnivåer som överstiger Världshälsoorganisationens riktlinjer.

49. Europaparlamentet understryker att metanutsläppen inte regleras under EU:s luftföroreningslagstiftning och är inte specifikt reglerande inom EU:s klimatpolitik.

50. Europaparlamentet understryker att det finns olika kostnadseffektiva sätt att åtgärda metanutsläppen utan att kött- och mjölkkonsumtionen påverkas. Parlamentet anser att gödselhantering har potential att minska utsläppen, genom att man vidtar enkla och kostnadseffektiva åtgärder, allt från förvaringen till spridningstekniken. Parlamentet anser också att ändrade utfodringsstrategier (t.ex. genom tillskott av baljväxter eller liknande, såsom lusern och lin) väsentligen skulle minska de tarmrelaterade metanutsläppen. Parlamentet erinrar om att det material som återstår efter anaerob nedbrytning, där organiskt avfall bryts ned av mikroorganismer och omvandlas till biogas, är rikt på näringsämnen och kan användas som naturligt gödselmedel.

51. Europaparlamentet understryker att kostnaderna för kontrollen av luftföroreningar i Europa är betydligt lägre inom jordbrukssektorn än inom andra sektorer där striktare utsläppskontroller redan har genomförts.

52. Europaparlamentet anser att finansiering från den framtida gemensamma jordbrukspolitiken bör kopplas till obligatoriska åtgärder för att hålla luftföroreningarna i styr.

Energi

53. Europaparlamentet erinrar om att sektorn för produktion och distribution av energi står för över hälften av utsläppen av svaveloxider (SO_x) och en femtedel av utsläppen av kväveoxider (NO_x) i de 33 EES-medlemsstaterna.

54. Europaparlamentet understryker det betydande bidraget från kol- och brunkolskraftverk till kvicksilverutsläpp i EU och att 62 % av kvicksilverutsläppen från EU:s industri kommer från kolkraftverk.

55. Europaparlamentet erinrar om att kvicksilver är ett farligt nervgift som skadar nervsystemet även vid relativt låga exponeringshalter.

56. Europaparlamentet välkomnar de åtaganden som minst tio EU-medlemsstater har ingått om att fasa ut kol. Parlamentet uppmanar de övriga EU-medlemsstaterna att fasa ut kol som en energikälla senast 2030.

57. Europaparlamentet erkänner den betydelsefulla roll som fjärrvärmen spelar för att minska utsläppen och betonar att välutvecklade fjärrvärmeanläggningar är ett av de viktigaste sätten att minska luftföroreningarna. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som inte har fjärrvärme att överväga fördelarna med att införa ett sådant system.

58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra spridningen av effektiva inhemska uppvärmningslösningar baserade på förnybar energi för att bidra till minskade utsläpp av luftföroreningar från hushållen i hela unionen.

Luftförorening inomhus

59. Europaparlamentet betonar det faktum att människor tillbringar nästan 90 % av tiden inomhus, där luften kan vara betydligt mer förorenad än utomhus.

60. Europaparlamentet påminner om att dålig luftkvalitet inomhus är orsaken till 10 % av alla icke-smittsamma sjukdomar i världen och att dålig inomhusluft i kontor också har kopplats till minskad produktivitet. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att fastställa harmoniserade provningsstandarder för mätning av luftföroreningarna i inomhusmiljöer.

61. Europaparlamentet anser att det ska vara krav på intyg för luftkvaliteten i alla nya och renoverade byggnader i unionen, och att detta ska ta hänsyn till befintliga prestandaindikatorer och testmetoder som bygger på standarden EN 16798–1 och Världshälsoorganisationens riktlinjer för inomhusluft.

62. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att anta och genomföra åtgärder för att bekämpa luftföroreningar vid deras källa, med hänsyn till att källorna till luftföroreningar inomhus och utomhus skiljer sig åt.

Kunskaper om luftkvalitet, övervakning och forskning

63. Europaparlamentet är medvetet om att luftkvalitetsforskningen är komplex och innehåller många osäkerhetsfaktorer. Parlamentet förespråkar därför att man använder olika kunskapsformer, däribland medborgarforskning ([1]), vid övervakning av luftkvaliteten och utvecklingen av politiken. Parlamentet framhåller vikten av att förbättra allmänhetens medvetenhet och information genom att göra medborgarna delaktiga i frågor som rör luftkvalitet.

64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja forskning, utveckling och certifiering på EU-nivå för innovativa smarta multi-sensorsystem för övervakning av luftkvaliteten såväl inomhus som utomhus. Parlamentet betonar att smarta system för övervakning av luftkvaliteten kan vara ett användbart verktyg för medborgarforskning, och även vara till särskild gagn för personer som lider av astma eller hjärt- och kärlsjukdomar.

65. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa lämplig, representativ, exakt och kontinuerlig mätning och övervakning av luftkvaliteten. Parlamentet påminner om betydelsen av att sätta ut mätstationer i de huvudsakliga stadsområden som har problem med luftkvaliteten, eftersom dåligt utplacerade mätstationer innebär att det blir omöjligt att följa upp folkhälsoriskerna på ett adekvat sätt.

66. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att upprätta oberoende luftkvalitetsorgan som kan utföra analyser av luftkvaliteten och utvärdera lämpligheten i de åtgärder som har vidtagits. Parlamentet anser att dessa analyser ska göras månadsvis på lokal nivå och att de ska offentliggöras.

67. Europaparlamentet anser att det behövs ytterligare forskning om hälsoeffekterna av mindre partiklar, däribland PM_1 och ultrafina partiklar.

Ekonomiska överväganden

68. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att avskaffa alla skatteincitament, skattelättnader eller ekonomiska överföringar som direkt eller indirekt gynnar transportslag som ger stora utsläpp, i enlighet med principen om rättvisa konkurrensvillkor.

69. Europaparlamentet påminner om principen för hur inkomster ska fördelas i fråga om vägtullar, och begär att en proportionell andel av inkomsterna från användning av väginfrastruktur ska avsättas för åtgärder som syftar till att förbättra luftkvaliteten i städerna.

70. Europaparlamentet vill fästa uppmärksamhet på behovet av att stödja regioner som påverkas av energiövergången, särskilt gruvregioner, eftersom dessa tenderar att vara fattiga och ofta kännetecknas av höga nivåer av skadliga ämnen i luften.

71. Europaparlamentet kräver att subventionerna av fossila bränslen fasas ut.

([1]) http://ec.europa.eu/environment/integration/research/newsalert /multimedia/citizen_science_en.htm

72. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka finansieringen för forskningen om luftkvalitetens effekter på folkhälsan, samhället och ekonomin, däribland en beräkning av relaterade externa kostnader för forskning om mer heltäckande mätstrategier som skulle kunna registrera utsattheten för luftföroreningar med hänsyn till när och var enskilda personer rör sig. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ge städer och kommuner tillräckliga resurser för att bekämpa luftföroreningar.

o

o o

73. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

P8_TA(2019)0195

Gränsvärden för en rad ämnen, däribland klotianidin

Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2019 om utkastet till kommissionens förordning om ändring av bilagorna II, III och IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 vad gäller gränsvärden för klotianidin, cykloxydim, epoxikonazol, flonicamid, haloxifop, mandestrobin, mepikvat, Metschnikowia fructicola stam NRRL Y-27328 och prohexadion i eller på vissa produkter (D059754/02 – 2019/2520(RPS))

(2021/C 23/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel ([1]),

— med beaktande av utkastet till kommissionens förordning om ändring av bilagorna II, III och IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 vad gäller gränsvärden för klotianidin, cykloxydim, epoxikonazol, flonicamid, haloxifop, mandestrobin, mepikvat, *Metschnikowia fructicola* stam NRRL Y-27328 och prohexadion i eller på vissa produkter (D059754/02,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 av den 23 februari 2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG, särskilt artiklarna 5.1 och 14.1 a ([2]),

— med beaktande av det motiverade yttrandet av den 25 november 2014 från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) över en översyn av befintliga gränsvärden för högsta tillåtna resthalter (nedan kallade *MRL-värden*) av klotianidin och tiametoxam enligt artikel 12 i förordning (EG) nr 396/2005 [*Review of the existing maximum residue levels (MRLs) for clothianidin and thiamethoxam according to Article 12 of Regulation (EC) No 396/2005*], offentliggjort den 4 december 2014 ([3]),

— med beaktande av Efsas motiverade yttrande av den 30 augusti 2018 över ändring av MRL-värdet för klotianidin i potatis [*Modification of the existing maximum residue level for clothianidin in potatoes*], offentliggjort den 20 september 2018 ([4]),

— med beaktande av yttrandet av den 27 november 2018 från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder,

— med beaktande av artikel 5a.3 b och 5a.5 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([5]),

— med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet,

— med beaktande av artikel 106.2, 106.3 och 106.4 c i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Klotianidin är ett insektsbekämpningsmedel av typ neonikotinoid och en betydande metabolit av en annan neonikotinoid, tiametoxam, som inriktar sig på ett flertal insekter, bland dem också pollinerare.

([1]) EUT L 309, 24.11.2009, s. 71.
([2]) EUT L 70, 16.3.2005, s. 1.
([3]) DOI: 10.2903/j.efsa.2014.3918, EFSA Journal 2014; 12(12):3918.
([4]) DOI: 10.2903/j.efsa.2018.5413, EFSA Journal 2018; 16(9):5413.
([5]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Onsdagen den 13 mars 2019

B. Den 21 september 2017 antog Efsa ett yttrande om neonikotinoiders giftighet.

C. Den 28 februari 2018 offentliggjorde Efsa uppdaterade riskbedömningar av tre neonikotinoider (klotianidin, imidakloprid och tiametoxam), och bekräftade att flertalet användningar av bekämpningsmedel av typ neonikotinoider innebär en risk för vilda bin och honungsbin ([1]).

D. Klotianidin är en av de tre neonikotinoider som är förbjudna i unionen.

E. Ett flertal studier tyder på att klotianidin påverkar lever- och njurmetabolismen och har immunotoxiska effekter på däggdjur ([2]).

F. I artikel 191.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) fastslås det att försiktighetsprincipen är en av unionens grundläggande principer.

G. I artikel 168.1 i EUF-fördraget står det att ”[e]n hög hälsoskyddsnivå för människor ska säkerställas vid utformning och genomförande av all unionspolitik och alla unionsåtgärder”.

H. Direktiv 2009/128/EG har som syfte att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel inom unionen genom att minska de risker och konsekvenser som användningen av bekämpningsmedel innebär för människors och djurs hälsa och miljön och genom att främja användning av integrerat växtskydd och av andra alternativa metoder eller tekniker såsom icke-kemiska alternativ till bekämpningsmedel.

I. På grundval av ansökningar om importtolerans som har lämnats in för klotianidin som använts på potatis i Förenta staterna anses det i utkastet till kommissionens förordning att det behövs högre MRL-värden för att undvika handelshinder för import av sådana grödor.

J. Kommissionens förslag om höjda MRL-värden för klotianidin har gett upphov till tvivel, med hänsyn till försiktighetsprincipen, eftersom det saknas uppgifter och råder ständig osäkerhet när det gäller hur klotianidin påverkar folkhälsan, unga däggdjur och miljön.

K. Efsa angav i samband med begäran om höjda MRL-värden att medlemsstaterna, i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/784 ([3]), måste ändra eller återkalla befintliga godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller klotianidin som verksamt ämne senast den 19 september 2018. Sådana begränsningar av villkoren för godkännande av klotianidin är inte relevanta eftersom MRL-ansökan avser en importerad gröda.

L. I sitt yttrande av den 30 augusti 2018 konstaterar Efsa att Bayer CropScience AG, i enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 396/2005, lämnade in en ansökan till den behöriga nationella myndigheten i Tyskland (utvärderande medlemsstat) om att fastställa en importtolerans för det verksamma ämnet klotianidin i potatis som importeras från Kanada. Den utvärderande medlemsstaten utarbetade, i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 396/2005, en utvärderingsrapport som överlämnades till Europeiska kommissionen och vidarebefordrades till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) den 26 april 2018. Den utvärderande medlemsstaten föreslog att det skulle fastställas en importtolerans för potatis som importeras från Kanada på 0,3 mg/kg.

M. I slutsatserna i Efsas yttrande av den 30 augusti 2018 motiveras en höjning av MRL-värdena för klotianidin endast med hänvisning till att de kanadensiska normativa värdena måste respekteras, samtidigt som man helt avstod från att analysera neonikotinoiders kumulativa miljöpåverkan och användningen av dem.

([1]) DOI: 10.2903/sp.efsa.2018.EN-1378.

([2]) Bal R. m.fl., *Effects of clothianidin exposure on sperm quality, testicular apoptosis and fatty acid composition in developing male rats* (*Cell Biol Toxicol*), vol. 28, nr 3, 2012, s. 187–200; Tokumoto J. m.fl., *Effects of exposure to clothianidin on the reproductive system of male quails* (*J. Vet. Med. Sci.*), vol. 75, nr 6, 2013, s. 755–760; Wang Y. m.fl., *Metabolism distribution and effect of thiamethoxam after oral exposure in Mongolian racerunner* (*Eremias argus*) – *J. Agric. Food Chem.*, vol. 66, nr 28, 2018, s. 7376–7383; Wang X. m.fl., *Mechanism of neonicotinoid toxicity: Impact on oxidative stress and metabolism*, (*Annu. Rev. Pharmacol. Toxicol.*), vol. 58, nr 1, 2018, s. 471–507.

([3]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/784 av den 29 maj 2018 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 vad gäller villkoren för godkännande av det verksamma ämnet klotianidin (EUT L 132, 30.5.2018, s. 35).

N. Efsas slutsatser har utarbetats på basis av teoretiska resonemang, särskilt när det gäller uppskattningen av det maximala dagliga intaget i förhållande till riskerna på kort sikt. I vissa hänseenden är Efsas analys så teoretisk att man börjar betvivla Efsas förmåga att stödja sig på empiriska fakta och följaktligen också att få fram verklighetstrogna resultat.

O. Efsa drog slutsatsen att det var ”osannolikt” att höjda MRL-värden för klotianidin skulle utgöra en risk för konsumenternas hälsa. Här ingår dock en sannolikhetsbedömning, så att det kvarstår vissa tvivel på att de nya MRL-värdena faktiskt är säkra.

1. Europaparlamentet motsätter sig antagandet av utkastet till kommissionens förordning.

2. Europaparlamentet anser att utkastet till kommissionens förordning överskrider de genomförandebefogenheter som fastställs i förordning (EG) nr 396/2005.

3. Europaparlamentet anser att utkastet till kommissionens förordning inte är förenligt med syftet och innehållet i förordning (EG) nr 396/2005.

4. Europaparlamentet noterar att det befintliga MRL-värdet för klotianidin enligt utkastet till förordning skulle öka från 0,03 till 0,3 mg/kg.

5. Europaparlamentet anser att MRL-värdet för klotianidin bör ligga kvar på 0,03 mg/kg.

6. Europaparlamentet anser att beslutet om att registrera klotianidin inte kan rättfärdigas, eftersom det inte finns tillräckliga belägg för att det går att förhindra oacceptabla risker för djur, livsmedelssäkerhet och pollinerare.

7. Europaparlamentet noterar att även om förfarandet följde det befintliga direktiv 2009/128/EG om bekämpningsmedel, så återspeglar det faktum att det tyska ansökande företaget vände sig till den behöriga tyska nationella myndigheten och därmed valde Tyskland som utvärderande medlemsstat de betänkligheter i fråga om förfarandet för utvärdering av bekämpningsmedel som flera intressenter uttryckt, och vilket påpekades i skälen AJ och AK i parlamentets resolution av den 16 januari 2019 om unionens förfarande för godkännande av bekämpningsmedel ([1]).

8. Europaparlamentet påminner om att användningen av klotianidin som bekämpningsmedel påverkar pollinerare i hela världen ([2]).

9. Europaparlamentet anser att Efsa i sitt yttrande inte har beaktat den kumulativa risken, vare sig för människors hälsa eller för bin. Parlamentet anser att påverkan på pollinerare och miljön bör beaktas när MRL-värden utvärderas. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och Efsa att slå bättre vakt om allmänhetens och pollinerarnas hälsa vid utvärderingen av ansökningar om MRL-värden.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra tillbaka sitt utkast till förordning.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny rättsakt på grundval av EUF-fördraget, varvid försiktighetsprincipen ska respekteras.

12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

([1]) Antagna texter, P8_TA(2019)0023.

([2]) El Hassani, A. K., Dacher, M., Gary, V., Lambin, M., Gauthier, M., Armengaud, C., *Effets sublétaux de l'Acétamipride et du Thiamethoxam sur le comportement de l'abeille* (*Apis mellifera*), 23 maj 2014, https://www.researchgate.net/publication/255636607_Effets_subletaux_de_l%27Acetamipride_et_du_Thiamethoxam_sur_le_comportement_de_l%27abeille_Apis_mellifera

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0196

Genetiskt modifierad majs av typ 4114 (DP-ØØ4114-3)

Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2019 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen 4114 (DP-ØØ4114-3) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (D060242/03 – 2019/2551(RSP))

(2021/C 23/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen 4114 (DP-ØØ4114-3) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (D060242/03,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder ([1]), särskilt artiklarna 7.3 och 19.3,

— med beaktande av omröstningen den 14 januari 2019 i den ständiga kommitté för livsmedelskedjan och djurhälsa som avses i artikel 35 i förordning (EG) nr 1829/2003, där inget yttrande avgavs,

— med beaktande av artiklarna 11 och 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ([2]),

— med beaktande av det yttrande som antogs av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) den 19 april 2018, och som offentliggjordes den 24 maj 2018 och ändrades den 5 juli 2018 ([3]),

— med beaktande av sina tidigare resolutioner med invändningar mot godkännande av genetiskt modifierade organismer ([4]),

---

([1]) EUT L 268, 18.10.2003, s. 1.

([2]) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

([3]) Vetenskapligt yttrande om bedömningen av den genetiskt modifierade majsen 4114 för användning som livsmedel eller foder, i enlighet med förordning (EG) nr 1829/2003 (ansökan EFSA-GMO-NL-2014-123) EFSA Journal, vol. 16(2018):5, artikel nr 5280, s. 25, https://doi.org/10.2903/j.efsa.2018.5309.

([4]) — Resolution av den 16 januari 2014 om förslaget till rådets beslut om utsläppande på marknaden för odlingsändamål, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG, av en majsprodukt (*Zea mays L.*, linje 1507) som modifierats genetiskt för resistens mot vissa fjärilsarter som är skadegörare (EUT C 482, 23.12.2016, s. 110).
— Resolution av den 16 december 2015 om kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/2279 av den 4 december 2015 om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen NK603 × T25 (EUT C 399, 24.11.2017, s. 71).
— Resolution av den 3 februari 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande av utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan MON 87705 × MON 89788 (EUT C 35, 31.1.2018, s. 19).
— Resolution av den 3 februari 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan MON 87708 × MON 89788 (EUT C 35, 31.1.2018, s. 17).

— Resolution av den 3 februari 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan FG72 (MST-FGØ72-2) (EUT C 35, 31.1.2018, s. 15).
— Resolution av den 8 juni 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21, och genetiskt modifierad majs som kombinerar två eller tre av dessa transformationshändelser (EUT C 86, 6.3.2018, s. 108).
— Resolution av den 8 juni 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om utsläppande på marknaden av en genetiskt modifierad nejlika (*Dianthus caryophyllus L.*, linje SHD-27531-4) (EUT C 86, 6.3.2018, s. 111).
— Resolution av den 6 oktober 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om förlängning av godkännandet av utsläppande på marknaden för odlingsändamål av genetiskt modifierat utsäde av majs MON 810 (EUT C 215, 19.6.2018, s. 76).
— Resolution av den 6 oktober 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade majsprodukter MON 810 (EUT C 215, 19.6.2018, s. 80).
— Resolution av den 6 oktober 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om utsläppande på marknaden för odlingsändamål av genetiskt modifierat utsäde av majs Bt11 (EUT C 215, 19.6.2018, s. 70).
— Resolution av den 6 oktober 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om utsläppande på marknaden för odlingsändamål av genetiskt modifierat utsäde av majs 1507 (EUT C 215, 19.6.2018, s. 73).
— Resolution av den 6 oktober 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande av utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av genetiskt modifierad bomull 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913 (EUT C 215, 19.6.2018, s. 83).
— Resolution av den 5 april 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen Bt11 × 59122 × MIR604 × 1507 × GA21, och genetiskt modifierad majs som kombinerar två, tre eller fyra av transformationshändelserna Bt11, 59122, MIR604, 1507 och GA21, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 298, 23.8.2018, s. 34).
— Resolution av den 17 maj 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen DAS-40278-9, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 307, 30.8.2018, s. 71).
— Resolution av den 17 maj 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av genetiskt modifierad bomull GHB119 (BCS-GHØØ5-8), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (EUT C 307, 30.8.2018, s. 67).
— Resolution av den 13 september 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan DAS-68416-4, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 337, 20.9.2018, s. 54).
— Resolution av den 4 oktober 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan FG72 × A5547-127, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 346, 27.9.2018, s. 55).
— Resolution av den 4 oktober 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan DAS-44406-6, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 346, 27.9.2018, s. 60).
— Resolution av den 24 oktober 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om förlängning av godkännandet för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen 1507 (DAS-Ø15Ø7-1), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 346, 27.9.2018, s. 122).
— Resolution av den 24 oktober 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan 305423 × 40-3-2 (DP-3Ø5423-1 × MON-Ø4Ø32-6), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 346, 27.9.2018, s. 127).
— Resolution av den 24 oktober 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av genetiskt modifierad raps av typ MON 88302 × Ms8 × Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØØ5-8 × ACS-BNØØ3-6), MON 88302 × Ms8 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØØ5-8) och MON 88302 × Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACS-BNØØ3-6), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 346, 27.9.2018, s. 133).
— Resolution av den 1 mars 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om förlängning av godkännandet för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen 59122 (DAS-59122-7), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (Antagna texter, P8_TA(2018)0051).

Onsdagen den 13 mars 2019

— med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet,

— med beaktande av artikel 106.2 och 106.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Den 27 november 2014 lämnade Pioneer Overseas Corporation, för Pioneer Hi-Bred International Inc. med säte i Förenta staterna, in en ansökan till den behöriga myndigheten i Nederländerna, i enlighet med artiklarna 5 och 17 i förordning (EG) nr 1829/2003 (nedan kallad *ansökan*), om tillstånd att släppa ut livsmedel, livsmedelsingredienser och foder som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen 4114. Ansökan gällde även utsläppande på marknaden av produkter som innehåller eller består av den genetiskt modifierade majsen 4114 och som avses för andra ändamål än livsmedel och foder, med undantag för odling.

B. Den 19 april 2018 antog Efsa ett positivt yttrande i fråga om ansökan.

C. Den genetiskt modifierade majsen 4114 togs fram för att uttrycka tre insektsdödande proteiner (Cry1F, Cry34Ab1 och Cry35Ab1), som ger skydd mot specifika fjärilsarter och skalbaggar som är skadegörare, och PAT-protein, som ger tolerans mot det verksamma herbicidämnet glufosinatammonium.

— Resolution av den 1 mars 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen MON 87427 × MON 89034 × NK603 (MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × MON-ØØ6Ø3-6) och genetiskt modifierad majs som kombinerar två av transformationshändelserna MON 87427, MON 89034 och NK603, och om upphävande av beslut 2010/420/EU (Antagna texter, P8_TA(2018)0052).

— Resolution av den 3 maj 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om förlängning av godkännandet för utsläppande på marknaden av livsmedel och foder som har framställts av den genetiskt modifierade sockerbetan H7-1 (KM-ØØØH71-4), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (Antagna texter, P8_TA(2018)0197).

— Resolution av den 30 maj 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om förlängning av godkännandet för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen GA21 (MON-ØØØ21-9), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (Antagna texter, P8_TA(2018)0221).

— Resolution av den 30 maj 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen 1507 × 59122 × MON 810 × NK603 och genetiskt modifierad majs som kombinerar två eller tre av de enskilda transformationshändelserna 1507, 59122, MON 810 och NK603, och om upphävande av besluten 2009/815/EG, 2010/428/EU och 2010/432/EU, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (Antagna texter, P8_TA(2018)0222).

— Resolution av den 24 oktober 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om förlängning av godkännandet för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen NK603 × MON 810 (MON-ØØ6Ø3-6 × MON-ØØ81Ø-6), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (Antagna texter, P8_TA(2018)0416).

— Resolution av den 24 oktober 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 och genetiskt modifierad majs som kombinerar två, tre eller fyra av de enskilda tranformationshändelserna MON 87427, MON 89034, 1507, MON 88017 och 59122 och om upphävande av beslut 2011/366/EU (Antagna texter, P8_TA(2018)0417).

— Resolution av den 31 januari 2019 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om ändring av genomförandebeslut 2013/327/EU vad gäller förlängning av godkännande för utsläppande på marknaden av foder som innehåller eller består av genetiskt modifierad raps av typ Ms8, Rf3 och Ms8 × Rf3 enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (Antagna texter, P8_TA(2019)0057).

— Resolution av den 31 januari 2019 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen 5307 (SYN-Ø53Ø7-1), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (Antagna texter, (P8_TA(2019)0058).

— Resolution av den 31 januari 2019 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av genetiskt modifierad majs MON 87403 (MON-874Ø3-1), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (Antagna texter, (P8_TA(2019)0059).

— Resolution av den 31 januari 2019 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av genetiskt modifierad bomull GHB614 × LLCotton25 × MON 15985, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (Antagna texter, (P8_TA(2019)0060).

Restsubstanser av och komponenter i kompletterande herbicider

D. Det tillhör gängse jordbrukspraxis att använda kompletterande herbicider, i detta fall glufosinat, vid odlingen av herbicidresistenta växter, och man kan därför utgå från att de exponeras för både högre och upprepade doser, vilket inte bara leder till högre resthalter i skörden, och därmed även i den importerade produkten, utan även kan påverka den genetiskt modifierade växtens sammansättning och odlingstekniska egenskaper.

E. Användningen av glufosinat har inte varit tillåten i unionen sedan den 1 augusti 2018, eftersom det har klassificerats som reproduktionstoxiskt och därmed omfattas av de uteslutningskriterier som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 ([1]).

F. Information om resthalter av herbicider och deras metaboliter är avgörande för en grundlig riskbedömning av herbicidtoleranta genetiskt modifierade växter. Rester från besprutning med herbicider anses falla utanför ansvarsområdet för Efsas panel för genetiskt modifierade organismer (Efsas GMO-panel). Det har inte gjorts någon bedömning av hur genetiskt modifierad majs påverkas av att besprutas med herbicider.

G. Som en del av unionens samordnade fleråriga kontrollprogram för 2019, 2020 och 2021 är medlemsstaterna inte skyldiga att mäta resthalter av glufosinat vid import av majs för att kontrollera att gränsvärdena för resthalter följs ([2]). Det går inte att säkerställa att resthalterna av glufosinat i den genetiskt modifierade majsen 4114 kommer att vara förenliga med unionens gränsvärden för resthalter.

Bt-toxiner

H. Den genetiskt modifierade majsen 4114 uttrycker tre Bt-toxiner (Cry1F-, Cry34Ab1- och Cry35Ab1-protein) som ger skydd mot vissa fjärilsarter och skalbaggar som är skadegörare.

I. Trots att det har fastställts att Cry1-protein har adjuvansegenskaper, vilket innebär att det kan förstärka allergiframkallande egenskaper hos andra livsmedel, undersöktes inte detta av Efsa. Detta är ett problem eftersom Bt-toxiner kan blandas med allergiframkallande ämnen i livsmedel och foder, såsom sojabönor.

J. I en vetenskaplig studie från 2017 om möjliga hälsokonsekvenser av Bt-toxiner och rester från besprutning med kompletterande herbicider drogs slutsatsen att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt herbicidrester och deras samverkan med Bt-toxiner ([3]). Detta utreddes inte av Efsa.

Bristande demokratisk legitimitet

K. Vid omröstningen den 14 januari 2019 i den ständiga kommitté för livsmedelskedjan och djurhälsa som avses i artikel 35 i förordning (EG) nr 1829/2003, avgavs inget yttrande, vilket innebär att godkännandet inte fick stöd av en kvalificerad majoritet bland medlemsstaterna.

L. I motiveringen till det lagstiftningsförslag som kommissionen lade fram den 22 april 2015 om ändring av förordning (EG) nr 1829/2003 vad gäller medlemsstaternas möjlighet att begränsa eller förbjuda användning av genetiskt modifierade livsmedel och foder inom sina territorier, liksom i motiveringen till det lagstiftningsförslag som lades fram den 14 februari 2017 om ändring av förordning (EU) nr 182/2011, beklagade kommissionen att den sedan förordning

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).
([2]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/555 av den 9 april 2018 (EUT L 92, 10.4.2018, s. 6).
([3]) https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5236067/

Onsdagen den 13 mars 2019

(EG) nr 1829/2003 trädde i kraft har antagit beslut om godkännande utan stöd av medlemsstaternas yttrande i kommittén och att det vid beslut om godkännande av genetiskt modifierade livsmedel och foder har blivit norm att åter hänskjuta ärendet till kommissionen för slutligt beslut, något som definitivt tillhör undantagen i förfarandet i stort. Denna praxis har vid flera tillfällen beklagats av kommissionens ordförande Juncker, som ansett att det inte är demokratiskt ([1]).

M. Den 28 oktober 2015 förkastade parlamentet vid första behandlingen ([2]) lagstiftningsförslaget av den 22 april 2015 om ändring av förordning (EG) nr 1829/2003 och uppmanade kommissionen att dra tillbaka sitt förslag och lägga fram ett nytt.

1. Europaparlamentet anser att utkastet till kommissionens genomförandebeslut överskrider de genomförandebefogenheter som fastställs i förordning (EG) nr 1829/2003.

2. Europaparlamentet anser att utkastet till kommissionens genomförandebeslut inte överensstämmer med unionslagstiftningen, eftersom det inte är förenligt med målet i förordning (EG) nr 1829/2003, nämligen att, i enlighet med de allmänna principerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 ([3]), skapa en grund för att säkerställa ett gott skydd för människors liv och hälsa, djurs hälsa och välbefinnande samt miljö- och konsumentintressena med avseende på genetiskt modifierade livsmedel och foder, och att samtidigt sörja för att den inre marknaden fungerar effektivt.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra tillbaka sitt utkast till genomförandebeslut.

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte godkänna import, varken för livsmedels- eller foderändamål, av några genetiskt modifierade växter som har gjorts toleranta mot en herbicid som inte är godkänd för användning i unionen, i detta fall glufosinat.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte godkänna några herbicidtoleranta genetiskt modifierade växter utan att det gjorts en fullständig bedömning av resterna från besprutning med kompletterande herbicider, metaboliter och kommersiella beredningar såsom de används i odlingsländerna.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i riskbedömningen av herbicidtoleranta genetiskt modifierade växter ta med bedömningen av riskerna med användning av kompletterande herbicider och restsubstanser av dem i sin helhet, oavsett om den genetiskt modifierade växten är avsedd att odlas inom unionen eller att importeras till unionen för att användas som livsmedel och foder.

7. Europaparlamentet upprepar sitt åtagande att gå vidare med arbetet med kommissionens förslag om ändring av förordning (EU) nr 182/2011. Parlamentet uppmanar rådet att fortsätta sitt arbete med kommissionens förslag och behandla det som en brådskande fråga.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att avvakta med eventuella genomförandebeslut avseende ansökningar om godkännande av genetiskt modifierade organismer till dess att tillståndsförfarandet har setts över på ett sådant sätt att bristerna har åtgärdats i det nuvarande förfarandet, som har visat sig olämpligt.

([1]) Se till exempel öppningsanförandet vid Europaparlamentets plenarsammanträde, som ingick i de politiska riktlinjerna för nästa Europeiska kommission (Strasbourg den 15 juli 2014), eller 2016 års tal om tillståndet i unionen (Strasbourg den 14 september 2016).

([2]) EUT C 355, 20.10.2017, s. 165.

([3]) EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra tillbaka förslag om godkännande av genetiskt modifierade organismer, antingen för odling eller för användning som livsmedel eller foder, om Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa inte avger något yttrande.

10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0197

Genetiskt modifierad majs av typ MON 87411 (MON-87411-9)

Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2019 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen MON 87411 (MON-87411-9) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (D060243/03– 2019/2552(RSP))

(2021/C 23/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen MON 87411 (MON-87411-9) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (D060243/03,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder ([1]), särskilt artiklarna 7.3 och 19.3,

— med beaktande av omröstningen den 14 januari 2019 i den ständiga kommitté för livsmedelskedjan och djurhälsa som avses i artikel 35 i förordning (EG) nr 1829/2003, där inget yttrande avgavs,

— med beaktande av artiklarna 11 och 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ([2]),

— med beaktande av det yttrande som antogs av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) den 31 maj 2018, och som offentliggjordes den 28 juni 2018 ([3]),

— med beaktande av sina tidigare resolutioner där parlamentet har invänt mot godkännande av genetiskt modifierade organismer ([4]),

---

([1]) EUT L 268, 18.10.2003, s. 1.

([2]) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

([3]) Vetenskapligt yttrande om bedömningen av den genetiskt modifierade majsen MON 87411 för användning som livsmedel eller foder, import och bearbetning i enlighet med förordning (EG) nr 1829/2003 (ansökan EFSA-GMO-NL-2015-124) EFSA Journal 2018, 16.6:5310, s. 29, https://doi.org/10.2903/j.efsa.2018.5310

([4]) — Resolution av den 16 januari 2014 om förslaget till rådets beslut om utsläppande på marknaden för odlingsändamål, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG, av en majsprodukt (*Zea mays L.* linje 1507) som modifierats genetiskt för resistens mot vissa fjärilsarter som är skadegörare (EUT C 482, 23.12.2016, s. 110).

— Resolution av den 16 december 2015 om kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/2279 av den 4 december 2015 om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen NK603 × T25 (EUT C 399, 24.11.2017, s. 71).

— Resolution av den 3 februari 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande av utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan MON 87705 x MON 89788 (EUT C 35, 31.1.2018, s. 19).

— Resolution av den 3 februari 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan MON 87708 x MON 89788 (EUT C 35, 31.1.2018, s. 17).

— Resolution av den 3 februari 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan FG72 (MST-FGØ72-2) (EUT C 35, 31.1.2018, s. 15).

— Resolution av den 8 juni 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21, och genetiskt modifierad majs som kombinerar två eller tre av dessa transformationshändelser (EUT C 86, 6.3.2018, s. 108).

— Resolution av den 8 juni 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om utsläppande på marknaden av en genetiskt modifierad nejlika (*Dianthus caryophyllus L.*, linje SHD-27531-4) (EUT C 86, 6.3.2018, s. 111).
— Resolution av den 6 oktober 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om förlängning av godkännandet av utsläppande på marknaden för odlingsändamål av genetiskt modifierat utsäde av majs MON 810 (EUT C 215, 19.6.2018, s. 76).
— Resolution av den 6 oktober 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade majsprodukter MON 810 (EUT C 215, 19.6.2018, s. 80).
— Resolution av den 6 oktober 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om utsläppande på marknaden för odlingsändamål av genetiskt modifierat utsäde av majs Bt11 (EUT C 215, 19.6.2018, s. 70).
— Resolution av den 6 oktober 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om utsläppande på marknaden för odlingsändamål av genetiskt modifierat utsäde av majs 1507 (EUT C 215, 19.6.2018, s. 73).
— Resolution av den 6 oktober 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande av utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av genetiskt modifierad bomull 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913 (EUT C 215, 19.6.2018, s. 83).
— Resolution av den 5 april 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen Bt11 × 59122 × MIR604 × 1507 × GA21, och genetiskt modifierad majs som kombinerar två, tre eller fyra av transformationshändelserna Bt11, 59122, MIR604, 1507 och GA21, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 298, 23.8.2018, s. 34).
— Resolution av den 17 maj 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen DAS-40278-9, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 307, 30.8.2018, s. 71).
— Resolution av den 17 maj 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av genetiskt modifierad bomull GHB119 (BCS-GHØØ5-8), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (EUT C 307, 30.8.2018, s. 67).
— Resolution av den 13 september 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan DAS-68416-4, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 337, 20.9.2018, s. 54).
— Resolution av den 4 oktober 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan FG72 × A5547-127, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 346, 27.9.2018, s. 55).
— Resolution av den 4 oktober 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan DAS-44406-6, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 346, 27.9.2018, s. 60).
— Resolution av den 24 oktober 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om förlängning av godkännandet för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen 1507 (DAS-Ø15Ø7-1), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 346, 27.9.2018, s. 122).
— Resolution av den 24 oktober 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan 305423 × 40-3-2 (DP-3Ø5423-1 × MON-Ø4Ø32-6), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 346, 27.9.2018, s. 127).
— Resolution av den 24 oktober 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av genetiskt modifierad raps av typ MON 88302 x Ms8 x Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØØ5-8 × ACS-BNØØ3-6), MON 88302 x Ms8 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØØ5-8) och MON 88302 x Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACS-BNØØ3-6), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 346, 27.9.2018, s. 133).
— Resolution av den 1 mars 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om förlängning av godkännandet för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen 59122 (DAS-59122-7), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (Antagna texter, P8_TA(2018)0051).
— Resolution av den 1 mars 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen MON 87427 × MON 89034 × NK603 (MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × MON-ØØ6Ø3-6) och genetiskt modifierad majs som kombinerar två av transformationshändelserna MON 87427, MON 89034 och NK603, och om upphävande av beslut 2010/420/EU (Antagna texter, P8_TA(2018)0052).
— Resolution av den 3 maj 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om förlängning av godkännandet för utsläppande på marknaden av livsmedel och foder som har framställts av den genetiskt modifierade sockerbetan H7-1 (KM-ØØØH71-4), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (Antagna texter, P8_TA(2018)0197).

Onsdagen den 13 mars 2019

— med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet,

— med beaktande av artikel 106.2 och 106.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Den 5 februari 2015 lämnade Monsanto Europe N.V., för företaget Montsanto i Förenta staterna, in en ansökan i enlighet med artiklarna 5 och 17 i förordning (EG) nr 1829/2003, om utsläppande på marknaden av livsmedel, livsmedelsingredienser och foder som innehåller, består av eller har framställts av majsen MON 87411 (nedan kallad ansökan) till den behöriga nationella myndigheten i Nederländerna, och ansökan omfattade även utsläppande av marknaden av produkter som består av genetiskt modifierad majs MON 87411 för andra ändamål än livsmedel och foder, med undantag av odling.

B. Den 31 maj 2018 antog Efsa ett positivt yttrande till ansökan.

C. Genetiskt modifierad majs MON 87411 utvecklades för att ge resistens mot bladbaggar genom uttryck för en modifierad version av Bt Cry3Bb1-genen och en Dvsnf7dsRNA-uttryckskassett, och tolerans mot herbicider som innehåller glyfosat.

D. På grund av bladbaggars resistens mot Bt-proteiner, inbegripet Cry3Bb1 i vissa växande regioner i Förenta staterna, har den genetiskt modifierade majsen MON 87411 utvecklats för att även framställa en dubbelsträngad insektsdödande RNA, dsRNA.

E. Den avsedda effekten med dsRNA är att den tas upp i tarmen hos målorganismen, i detta fall bladbaggslarven, och stör genregleringen i grundläggande biologiska processer och därigenom dödar bladbaggen.

— Resolution av den 30 maj 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om förlängning av godkännandet för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen GA21 (MON-ØØØ21-9), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (Antagna texter, P8_TA(2018)0221).

— Resolution av den 30 maj 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen 1507 × 59122 × MON 810 × NK603 och genetiskt modifierad majs som kombinerar två eller tre av de enskilda transformationshändelserna 1507, 59122, MON 810 och NK603, och om upphävande av besluten 2009/815/EG, 2010/428/EU och 2010/432/EU, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (Antagna texter, P8_TA(2018)0222).

— Resolution av den 24 oktober 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om förlängning av godkännandet för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen NK603 × MON 810 (MON-ØØ6Ø3-6 × MON-ØØ81Ø-6), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (Antagna texter, P8_TA(2018)0416).

— Resolution av den 24 oktober 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 och genetiskt modifierad majs som kombinerar två, tre eller fyra av de enskilda tranformationshändelserna MON 87427, MON 89034, 1507, MON 88017 och 59122 och om upphävande av beslut 2011/366/EU (Antagna texter, P8_TA(2018)0417).

— Resolution av den 31 januari 2019 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om ändring av genomförandebeslut 2013/327/EU vad gäller förlängning av godkännande för utsläppande på marknaden av foder som innehåller eller består av genetiskt modifierad raps av typ Ms8, Rf3 och Ms8 × Rf3, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (Antagna texter, P8_TA(2019)0057).

— Resolution av den 31 januari 2019 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen 5307 (SYN-Ø53Ø7-1), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (Antagna texter, (P8_TA(2019)0058).

— Resolution av den 31 januari 2019 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av genetiskt modifierad majs MON 87403 (MON-874Ø3-1), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (Antagna texter, (P8_TA(2019)0059).

— Resolution av den 31 januari 2019 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av genetiskt modifierad bomull GHB614 × LLCotton25 × MON 15985, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (Antagna texter, (P8_TA(2019)0060).

F. I kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 503/2013 ([1]) anges att när inaktivering med RNAi används i genetiskt utvecklade växter krävs en bioinformatisk analys för att identifiera potentiella icke-målgener. För att i detta sammanhang åstadkomma en grundlig analys krävs att dsRNA-strukturen jämförs med genomiska regioner i organismer som kan komma i kontakt med molekylerna, inklusive icke-målorganismer.

G. Efsa har dock begränsat sina överväganden och riskbedömningar till potentiella icke-måleffekter i växter, utan att undersöka effekterna på människor och boskap och deras tarmmikrobiom som exponeras för majs via livsmedels- och foderkedjan. I en bedömning av Efsas yttrande som gjorts av ett oberoende institut beskrivs detta som ett typiskt exempel på att man inte hittar något om man inte letar, vilket är en strategi som är oförenlig med befintlig lagstiftning ([2]).

H. I bedömningen konstateras bland annat, av det skäl som nämns ovan, att Efsas riskbedömning av molekylära egenskaper inte ger övertygande eller tillräckliga belägg som visar på livsmedels- och fodersäkerhet.

I. Den 90-dagars toxicitetsstudie som sökanden lämnade in visade en statistiskt signifikant viktminskning hos råttor som utfodrats med den genetiskt modifierade majsen MON 87411. Även om denna slutsats avvisades av Efsa eftersom den inte åtföljdes av några testade kostrelaterade kliniska tecken och histopatologiska förändringar i mag-tarmkanalen, kan den dsRNA som framställs i den genetiskt modifierade majsen MON 87411 förmodligen interagera direkt med tarmmikrobiom utan direkt upptag från tarmen, och att detta skulle kunna förklara resultaten från de djurutfodringsstudier som visar viktskillnader utan patologiska effekter. Detta borde ha utretts mer av Efsa.

Bristande bedömning och kontroll av kompletterande herbicider och deras restprodukter

J. Det tillhör gängse jordbrukspraxis att använda kompletterande herbicider, i detta fall glyfosat, vid odlingen av herbicidresistenta växter, och man kan därför utgå från att de exponeras för både högre och upprepade doser, vilket inte bara leder till högre resthalter i skörden, och därmed även i den importerade produkten, utan även kan påverka den genetiskt modifierade växtens sammansättning och odlingstekniska egenskaper.

K. Frågor kvarstår kring huruvida glyfosat är cancerframkallande. Efsa kom i november 2015 fram till att glyfosat sannolikt inte var cancerframkallande, och Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) kom i mars 2017 fram till att ingen klassificering behövdes. 2015 klassificerade däremot WHO:s internationella centrum för cancerforskning glyfosat som troligtvis cancerframkallande för människor.

L. Enligt Efsas panel för växtskyddsmedel och restsubstanser av dem går det i allmänhet inte att dra några slutsatser om säkerheten i fråga om restprodukter från besprutning av genetiskt modifierade grödor med glyfosatberedningar ([3]). Tillsatsämnen och blandningar av dem som används i kommersiella beredningar för glyfosatbesprutning kan vara giftigare än det verksamma ämnet ensamt ([4]).

M. Unionen har redan tagit bort en glyfosattillsats, känd som POE-talgamin, från marknaden på grund av frågetecken kring dess toxicitet. Problematiska tillsatsämnen och blandningar kan emellertid fortfarande vara tillåtna i de länder där den genetiskt modifierade majsen odlas (för närvarande Argentina, Brasilien, Kanada och Förenta staterna).

([1]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 503/2013 av den 3 april 2013 om ansökningar om godkännande av genetiskt modifierade livsmedel och foder, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003, och om ändring av kommissionens förordningar (EG) nr 641/2004 och (EG) nr 1981/2006 (EUT L 157, 8.6.2013, s. 1)

([2]) https://www.testbiotech.org/sites/default/files/Testbiotech_Comment_Maize%20Mon87411.pdf

([3]) Efsas slutsats om expertgranskningen av riskbedömningen av bekämpningsmedel med det verksamma ämnet glyfosat, EFSA Journal 2015; 13.11:4302, http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2015.4302/epdf

([4]) https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3955666

Onsdagen den 13 mars 2019

N. Information om resthalter av herbicider och deras metaboliter är avgörande för en grundlig riskbedömning av herbicidtoleranta genetiskt modifierade växter. Restprodukter från besprutning med herbicider anses falla utanför behörighetsområdet för Efsas panel för genetiskt modifierade organismer. Det har inte gjorts någon bedömning av hur genetiskt modifierad majs MON 87411 påverkas av att besprutas med herbicider.

O. Som en del av unionens samordnade fleråriga kontrollprogram för 2019, 2020 och 2021 är medlemsstaterna inte skyldiga att mäta resthalter av glyfosat för import av majs för att kontrollera att gränsvärdena för resthalter följs ([1]). Det kan inte säkerställas att resthalter av glyfosat på den genetiskt modifierade majsen MON 87411 kommer att vara förenliga med unionens gränsvärden för resthalter.

Bristande demokratisk legitimitet

P. Vid omröstningen den 14 januari 2019 i den ständiga kommitté för livsmedelskedjan och djurhälsa som avses i artikel 35 i förordning (EG) nr 1829/2003, avgavs inget yttrande, vilket innebär att godkännandet inte fick stöd av en kvalificerad majoritet av medlemsstaterna.

Q. I motiveringen till det lagstiftningsförslag som kommissionen lade fram den 22 april 2015 om ändring av förordning (EG) nr 1829/2003 vad gäller medlemsstaternas möjlighet att begränsa eller förbjuda användning av genetiskt modifierade livsmedel och foder inom sina territorier, liksom i motiveringen till det lagstiftningsförslag som lades fram den 14 februari 2017 om ändring av förordning (EU) nr 182/2011, beklagade kommissionen att den sedan förordning (EG) nr 1829/2003 trädde i kraft har antagit beslut om godkännande utan stöd av medlemsstaternas yttrande i kommittén och att det vid beslut om godkännande av genetiskt modifierade livsmedel och foder har blivit norm att åter hänskjuta ärendet till kommissionen för slutligt beslut, något som definitivt tillhör undantagen i förfarandet i stort. Denna praxis har vid flera tillfällen beklagats av kommissionens ordförande Juncker, som ansett att det inte är demokratiskt ([2]).

R. Den 28 oktober 2015 förkastade parlamentet vid första behandlingen ([3]) lagstiftningsförslaget av den 22 april 2015 om ändring av förordning (EG) nr 1829/2003 och uppmanade kommissionen att dra tillbaka sitt förslag och lägga fram ett nytt.

1. Europaparlamentet anser att utkastet till kommissionens genomförandebeslut överskrider de genomförandebefogenheter som fastställs i förordning (EG) nr 1829/2003.

2. Europaparlamentet anser att utkastet till kommissionens genomförandebeslut inte överensstämmer med unionslagstiftningen, eftersom det inte är förenligt med målet i förordning (EG) nr 1829/2003, nämligen att, i enlighet med de allmänna principerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 ([4]), skapa en grund för att säkerställa ett gott skydd för människors liv och hälsa, djurs hälsa och välbefinnande samt miljö- och konsumentintressena med avseende på genetiskt modifierade livsmedel och foder, och att samtidigt sörja för att den inre marknaden fungerar effektivt.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra tillbaka sitt utkast till genomförandebeslut.

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte godkänna några herbicidtoleranta genetiskt modifierade växter utan att det gjorts en fullständig bedömning av restprodukterna från besprutning med kompletterande herbicider, metaboliter och kommersiella beredningar såsom de används i odlingsländerna.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i riskbedömningen av herbicidtoleranta genetiskt modifierade växter ta med riskbedömningen av användningen av kompletterande herbicider och deras restprodukter i sin helhet, oavsett om den genetiskt modifierade växten är avsedd att odlas inom unionen eller att importeras till unionen för att användas som livsmedel och foder.

6. Europaparlamentet upprepar sitt åtagande att främja arbetet med kommissionens förslag om ändring av förordning (EU) nr 182/2011. Parlamentet uppmanar rådet att fortsätta sitt arbete med kommissionens förslag och behandla det som en brådskande fråga.

([1]) EUT L 92, 10.4.2018, s. 6.
([2]) Se till exempel öppningsanförandet vid Europaparlamentets plenarsammanträde, som ingick i de politiska riktlinjerna för nästa Europeiska kommission (Strasbourg den 15 juli 2014), eller 2016 års tal om tillståndet i unionen (Strasbourg den 14 september 2016).
([3]) EUT C 355, 20.10.2017, s. 165.
([4]) EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillfälligt ställa in eventuella genomförandebeslut avseende ansökningar om godkännande av genetiskt modifierade organismer till dess att tillståndsförfarandet har setts över på ett sådant sätt att bristerna i det nuvarande förfarandet, som har visat sig otillräckligt, åtgärdats.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra tillbaka förslag om godkännande av genetiskt modifierade organismer, antingen för odling eller för användning som livsmedel eller foder, om ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa inte avger något yttrande.

o

o o

9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0198

Genetiskt modifierad majs Bt11 × MIR162 × 1507 × GA21 och klyvningsprodukterna Bt11 × MIR162 × 1507, MIR162 × 1507 × GA21 och MIR162 × 1507

Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2019 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen Bt11 × MIR162 × 1507 × GA21 och klyvningsprodukterna Bt11 × MIR162 × 1507, MIR162 × 1507 × GA21 och MIR162 × 1507, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (D060244/03 – 2019/2553(RSP))

(2021/C 23/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen Bt11 × MIR162 × 1507 × GA21 och klyvningsprodukterna Bt11 × MIR162 × 1507, MIR162 × 1507 × GA21 och MIR162 × 1507, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (D060244/03,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder ([1]), särskilt artiklarna 7.3 och 19.3,

— med beaktande av omröstningen den 14 januari 2019 i den ständiga kommitté för livsmedelskedjan och djurhälsa som avses i artikel 35 i förordning (EG) nr 1829/2003, där inget yttrande avgavs,

— med beaktande av artiklarna 11 och 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ([2]),

— med beaktande av det yttrande som antogs av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) den 31 maj 2018, och som offentliggjordes den 11 juli 2018 ([3]),

— med beaktande av sina tidigare resolutioner där parlamentet har invänt mot godkännande av genetiskt modifierade organismer ([4]),

---

([1]) EUT L 268, 18.10.2003, s. 1.

([2]) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

([3]) Vetenskapligt yttrande om bedömningen av den genetiskt modifierade majsen Bt11 x MIR162 x 1507 x GA21 och tre klyvningsprodukter, oavsett deras ursprung), för användning som livsmedel eller foder, import och bearbetning i enlighet med förordning (EG) nr 1829/2003 (ansökan EFSA-GMO-DE-2010-86), EFSA Journal, vol. 16(2018):7, artikelnr 5309, https://doi.org/10.2903/j.efsa.2018.5309.

([4]) Resolution av den 16 januari 2014 om förslaget till rådets beslut om utsläppande på marknaden för odlingsändamål, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG, av en majsprodukt (*Zea mays L.*, linje 1507) som modifierats genetiskt för resistens mot vissa fjärilsarter som är skadegörare (EUT C 482, 23.12.2016, s. 110).
- Resolution av den 16 december 2015 om kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/2279 av den 4 december 2015 om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen NK603 × T25 (EUT C 399, 24.11.2017, s. 71).
- Resolution av den 3 februari 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande av utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan MON 87705 x MON 89788 (EUT C 35, 31.1.2018, s. 19).
- Resolution av den 3 februari 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan MON 87708 x MON 89788 (EUT C 35, 31.1.2018, s. 17).
- Resolution av den 3 februari 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan FG72 (MST-FGØ72-2) (EUT C 35, 31.1.2018, s. 15).
- Resolution av den 8 juni 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21, och genetiskt modifierad majs som kombinerar två eller tre av dessa transformationshändelser (EUT C 86, 6.3.2018, s. 108).
- Resolution av den 8 juni 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om utsläppande på marknaden av en genetiskt modifierad nejlika (*Dianthus caryophyllus L.*, linje SHD-27531-4) (EUT C 86, 6.3.2018, s. 111).

— Resolution av den 6 oktober 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om förlängning av godkännandet av utsläppande på marknaden för odlingsändamål av genetiskt modifierat utsäde av majs MON 810 (EUT C 215, 19.6.2018, s. 76).
— Resolution av den 6 oktober 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade majsprodukter MON 810 (EUT C 215, 19.6.2018, s. 80).
— Resolution av den 6 oktober 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om utsläppande på marknaden för odlingsändamål av genetiskt modifierat utsäde av majs Bt11 (EUT C 215, 19.6.2018, s. 70).
— Resolution av den 6 oktober 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om utsläppande på marknaden för odlingsändamål av genetiskt modifierat utsäde av majs 1507 (EUT C 215, 19.6.2018, s. 73).
— Resolution av den 6 oktober 2016 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande av utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av genetiskt modifierad bomull 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913 (EUT C 215, 19.6.2018, s. 83).
— Resolution av den 5 april 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen Bt11 × 59122 × MIR604 × 1507 × GA21, och genetiskt modifierad majs som kombinerar två, tre eller fyra av transformationshändelserna Bt11, 59122, MIR604, 1507 och GA21, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 298, 23.8.2018, s. 34).
— Resolution av den 17 maj 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen DAS-40278-9, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 307, 30.8.2018, s. 71).
— Resolution av den 17 maj 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av genetiskt modifierad bomull GHB119 (BCS-GHØØ5-8), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (EUT C 307, 30.8.2018, s. 67).
— Resolution av den 13 september 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan DAS-68416-4, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 337, 20.9.2018, s. 54).
— Resolution av den 4 oktober 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan FG72 × A5547-127, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 346, 27.9.2018, s. 55).
— Resolution av den 4 oktober 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan DAS-44406-6, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 346, 27.9.2018, s. 60).
— Resolution av den 24 oktober 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om förlängning av godkännandet för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen 1507 (DAS-Ø15Ø7-1), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 346, 27.9.2018, s. 122).
— Resolution av den 24 oktober 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade sojabönan 305423 × 40-3-2 (DP-3Ø5423-1 × MON-Ø4Ø32-6), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 346, 27.9.2018, s. 127).
— Resolution av den 24 oktober 2017 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av genetiskt modifierad raps av typ MON 88302 x Ms8 x Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØØ5-8 × ACS-BNØØ3-6), MON 88302 x Ms8 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØØ5-8) och MON 88302 x Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACS-BNØØ3-6), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (EUT C 346, 27.9.2018, s. 133).
— Resolution av den 1 mars 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om förlängning av godkännandet för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen 59122 (DAS-59122-7), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (Antagna texter, P8_TA(2018)0051).
— Resolution av den 1 mars 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen MON 87427 × MON 89034 × NK603 (MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × MON-ØØ6Ø3-6) och genetiskt modifierad majs som kombinerar två av transformationshändelserna MON 87427, MON 89034 och NK603, och om upphävande av beslut 2010/420/EU (Antagna texter, P8_TA(2018)0052).
— Resolution av den 3 maj 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om förlängning av godkännandet för utsläppande på marknaden av livsmedel och foder som har framställts av den genetiskt modifierade sockerbetan H7-1 (KM-ØØØH71-4) enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (Antagna texter, P8_TA(2018)0197).

Onsdagen den 13 mars 2019

— med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet,

— med beaktande av artikel 106.2 och 106.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Den 10 augusti 2010 lämnade Syngenta Crop Protection AG, via sitt närstående bolag Syngenta Crop Protection NV/SA, in en ansökan i enlighet med artiklarna 5 och 17 i förordning (EG) nr 1829/2003, om utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen Bt11 × MIR162 × 1507 × GA21 (nedan kallad *ansökan*) till den behöriga nationella myndigheten i Tyskland, och ansökan omfattade även utsläppande på marknaden av produkter som innehåller eller består av den genetiskt modifierade majsen Bt11 × MIR162 × 1507 × GA21 för andra ändamål än livsmedel och foder, med undantag av odling.

B. Tillämpningsområdet för ansökan, som vid tidpunkten för inlämnandet omfattade alla klyvningsprodukter av den genetiskt modifierade majsen Bt11 × MIR162 × 1507 × GA21, begränsades sedermera till att omfatta de tre klyvningsprodukterna Bt11 x MIR162 x 1507, MIR162 x 1507 x GA21 och MIR162 x 1507, oberoende av ursprung, för livsmedels- och foderändamål samt för import och förädling.

C. Majsen med fyra staplade transformationshändelser Bt11 x MIR162 x 1507 x GA21 framställdes genom konventionell korsning för att kombinera fyra enskilda transformationshändelser, som bland annat ledde till uttryck av två olika Cry-proteiner (s.k. Bt-proteiner) som ger skydd mot vissa fjärilsarter som är skadegörare, och uttryck av proteiner som ger tolerans mot glyfosat och glufosinat.

D. Efsa antog ett positivt yttrande till denna ansökan. En medlem av Efsas panel för genetiskt modifierade organismer (Efsas GMO-panel) uttryckte dock en reservation.

— Resolution av den 30 maj 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om förlängning av godkännandet för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen GA21 (MON-ØØØ21-9), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (Antagna texter, P8_TA(2018)0221).

— Resolution av den 30 maj 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen 1507 × 59122 × MON 810 × NK603 och genetiskt modifierad majs som kombinerar två eller tre av de enskilda transformationshändelserna 1507, 59122, MON 810 och NK603, och om upphävande av besluten 2009/815/EG, 2010/428/EU och 2010/432/EU i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (Antagna texter, P8_TA(2018)0222).

— Resolution av den 24 oktober 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om förlängning av godkännandet för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen NK603 × MON 810 (MON-ØØ6Ø3-6 × MON-ØØ81Ø-6), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (Antagna texter, P8_TA(2018)0416).

— Resolution av den 24 oktober 2018 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 och genetiskt modifierad majs som kombinerar två, tre eller fyra av de enskilda tranformationshändelserna MON 87427, MON 89034, 1507, MON 88017 och 59122 och om upphävande av beslut 2011/366/EU (Antagna texter, P8_TA(2018)0417).

— Resolution av den 31 januari 2019 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om ändring av genomförandebeslut 2013/327/EU vad gäller förlängning av godkännande för utsläppande på marknaden av foder som innehåller eller består av genetiskt modifierad raps av typ Ms8, Rf3 och Ms8 × Rf3 enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (Antagna texter, P8_TA(2019)0057).

— Resolution av den 31 januari 2019 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av den genetiskt modifierade majsen 5307 (SYN-Ø53Ø7-1), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder (Antagna texter, (P8_TA(2019)0058).

— Resolution av den 31 januari 2019 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av genetiskt modifierad majs MON 87403 (MON-874Ø3-1), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (Antagna texter, (P8_TA(2019)0059).

— Resolution av den 31 januari 2019 om utkastet till kommissionens genomförandebeslut om godkännande för utsläppande på marknaden av produkter som innehåller, består av eller har framställts av genetiskt modifierad bomull GHB614 × LLCotton25 × MON 15985, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 (Antagna texter, (P8_TA(2019)0060).

Brist på uppgifter om de tre klyvningsprodukterna

E. Sökanden lämnade inga uppgifter om någon av de tre klyvningsprodukterna, och motiverade inte heller varför den ansåg att det inte var nödvändigt för riskbedömningen. Efsa begärde inga uppgifter om de tre klyvningsprodukterna. Det är inte känt huruvida dessa klyvningsprodukter ens har framställts ännu.

Efsas reservation

F. I den reservation som antagits av en medlem av Efsas GMO-panel anges det att det är oacceptabelt att ”bedömningar” av genetiskt modifierade grödor (dvs. de tre klyvningsprodukterna) för vilka inga uppgifter har lämnats ges samma vikt och tillförlitlighet som bedömningar av genetiskt modifierade grödor för vilka uppgifter har lämnats och bedömts.

G. Enligt reservationen visar studier att biverkningar har observerats som kan påverka immunsystemet under vissa omständigheter av exponering för Bt-proteiner, och att vissa Bt-proteiner kan ha adjuvansegenskaper, vilket innebär att de kan öka de allergiframkallande egenskaperna hos andra proteiner som de kommer i kontakt med.

H. I reservationen framhålls att även om oavsiktliga effekter aldrig har identifierats i någon tillämpning där Bt-proteiner uttrycks, kunde de ”inte observeras i de toxikologiska studier som för närvarande rekommenderas och utförs för säkerhetsbedömning av genetiskt modifierade växter vid Efsa, eftersom de inte inkluderar lämpliga tester för detta ändamål” ([1]).

I. I reservationen anges också att bristen på uppgifter om de tre klyvningsprodukterna innebär att ”risken för att uttryck av nya Bt-proteiner ökar och för en möjlig ackumulativ effekt av kombinationen av dem på immunsystemet (som t.ex. leder till adjuvansaktivitet) inte kan uteslutas”, och att det inte går att klargöra den roll som genetiskt modifierade organismer spelar för att öka allergiframkallande risker och att det därmed inte heller går att fullt ut skydda konsumenter som kan vara i riskzonen.

Bristande bedömning och kontroll av kompletterande herbicider och restsubstanser av dem

J. Det tillhör gängse jordbrukspraxis att använda kompletterande herbicider, i detta fall glufosinat och glyfosat, vid odlingen av herbicidresistenta växter, och man kan därför utgå från att de exponeras för både högre och upprepade doser, vilket inte bara leder till högre resthalter i skörden, och därmed även i den importerade produkten, utan även kan påverka den genetiskt modifierade växtens sammansättning och odlingstekniska egenskaper.

K. Användningen av glufosinat är inte tillåten i unionen, eftersom det har klassificerats som reproduktionstoxiskt och därmed omfattas av de uteslutningskriterier som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 ([2]).

L. Frågor kvarstår kring huruvida glyfosat är cancerframkallande. Efsa kom i november 2015 fram till att glyfosat sannolikt inte är cancerframkallande, och Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) kom i mars 2017 fram till att det inte var motiverat med någon klassificering. 2015 klassificerade däremot WHO:s internationella centrum för cancerforskning glyfosat som troligtvis cancerframkallande för människor.

([1]) https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.2903/j.efsa.2018.5309, p. 34.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

Onsdagen den 13 mars 2019

M. Enligt Efsas panel för växtskyddsmedel och restsubstanser av dem går det i allmänhet inte att dra några slutsatser om säkerheten i fråga om rester från besprutning av genetiskt modifierade grödor med glyfosatberedningar ([1]). Tillsatsämnen och blandningar av dem som används i kommersiella beredningar för glyfosatbesprutning kan vara giftigare än det verksamma ämnet ensamt ([2]).

N. Unionen har redan tagit bort en glyfosattillsats, känd som POE-talgamin, från marknaden på grund av frågetecken kring dess toxicitet. Problematiska tillsatsämnen och blandningar kan emellertid fortfarande vara tillåtna i de länder där denna genetiskt modifierade majs odlas (för närvarande Argentina, Kanada och Japan).

O. Information om resthalter av herbicider och deras metaboliter är avgörande för en grundlig riskbedömning av herbicidtoleranta genetiskt modifierade växter. Rester från besprutning med herbicider anses ligga utanför ansvarsområdet för Efsas GMO-panel. Resterna från besprutning med herbicider av den genetiskt modifierade majsen Bt11 × MIR162 × 1507 × GA21 eller de tre klyvningsprodukterna har inte bedömts.

P. Dessutom kan metaboliter av kompletterande herbicider som förekommer på staplade växter skilja sig från dem på moderväxten, vilket Efsa inte beaktade vid sin bedömning.

Q. Enligt en oberoende undersökning ([3]) borde Efsa ha begärt att sökanden lämnade in uppgifter från fältförsök med den högsta dosen av herbicider som kan tolereras av växterna. Material från dessa växter borde ha bedömts med avseende på organtoxicitet, immunsystemets reaktioner och reproduktionstoxicitet, även med beaktande av kombinatoriska effekter med andra växtföreningar och Bt-toxiner.

R. Som en del av unionens samordnade fleråriga kontrollprogram för 2019, 2020 och 2021 är medlemsstaterna inte skyldiga att mäta resthalter av glufosinat eller glyfosat vid import av majs för att kontrollera att gränsvärdena för resthalter följs ([4]). Det kan inte garanteras att resthalterna av glyfosat och glufosinat i den genetiskt modifierade majsen Bt11 × MIR162 × 1507 × GA21 eller de tre klyvningsprodukterna kommer att vara förenliga med unionens gränsvärden.

Bristande demokratisk legitimitet

S. Vid omröstningen den 14 januari 2019 i den ständiga kommitté för livsmedelskedjan och djurhälsa som avses i artikel 35 i förordning (EG) nr 1829/2003, avgavs inget yttrande, vilket innebär att godkännandet inte fick stöd av en kvalificerad majoritet bland medlemsstaterna.

T. I motiveringen till det lagstiftningsförslag som kommissionen lade fram den 22 april 2015 om ändring av förordning (EG) nr 1829/2003 vad gäller medlemsstaternas möjlighet att begränsa eller förbjuda användning av genetiskt modifierade livsmedel och foder inom sina territorier, liksom i motiveringen till det lagstiftningsförslag som lades fram den 14 februari 2017 om ändring av förordning (EU) nr 182/2011, beklagade kommissionen att den sedan förordning (EG) nr 1829/2003 trädde i kraft har antagit beslut om godkännande utan stöd av medlemsstaternas yttrande i kommittén och att det vid beslut om godkännande av genetiskt modifierade livsmedel och foder har blivit norm att åter hänskjuta ärendet till kommissionen för slutligt beslut, något som definitivt tillhör undantagen i förfarandet i stort. Denna praxis har vid flera tillfällen beklagats av kommissionens ordförande Juncker, som ansett att det inte är demokratiskt ([5]).

([1]) Efsas slutsatser om expertgranskningen av riskbedömningen av bekämpningsmedel med det verksamma ämnet glyfosat. EFSA Journal, vol. 13(2015):11, artikelnr 4302, http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2015.4302/epdf.

([2]) https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3955666

([3]) https://www.testbiotech.org/sites/default/files/Testbiotech_Comment_Maize%20Bt11xMIR162x1507xGA21_fin.pdf, s. 6.

([4]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/555 av den 9 april 2018 (EUT L 92, 10.4.2018, s. 6).

([5]) Se till exempel öppningsanförandet vid Europaparlamentets plenarsammanträde, som ingick i de politiska riktlinjerna för nästa Europeiska kommission (Strasbourg den 15 juli 2014), eller 2016 års tal om tillståndet i unionen (Strasbourg den 14 september 2016).

U. Den 28 oktober 2015 förkastade parlamentet vid första behandlingen [1] lagstiftningsförslaget av den 22 april 2015 om ändring av förordning (EG) nr 1829/2003 och uppmanade kommissionen att dra tillbaka sitt förslag och lägga fram ett nytt.

1. Europaparlamentet anser att utkastet till kommissionens genomförandebeslut överskrider de genomförandebefogenheter som fastställs i förordning (EG) nr 1829/2003.

2. Europaparlamentet anser att utkastet till kommissionens genomförandebeslut inte överensstämmer med unionslagstiftningen, eftersom det inte är förenligt med målet i förordning (EG) nr 1829/2003, nämligen att, i enlighet med de allmänna principerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 [2], skapa en grund för att säkerställa ett gott skydd för människors liv och hälsa, djurs hälsa och välbefinnande samt miljö- och konsumentintressena med avseende på genetiskt modifierade livsmedel och foder, och att samtidigt sörja för att den inre marknaden fungerar effektivt.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra tillbaka sitt utkast till genomförandebeslut.

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte godkänna import, varken för livsmedels- eller foderändamål, av några genetiskt modifierade växter som har gjorts toleranta mot en herbicid som inte är godkänd för användning i unionen, i detta fall glufosinat.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte godkänna några herbicidtoleranta genetiskt modifierade växter utan att det gjorts en fullständig bedömning av resterna från besprutning med kompletterande herbicider, metaboliter och kommersiella beredningar såsom de används i odlingsländerna.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i riskbedömningen av herbicidtoleranta genetiskt modifierade växter ta med bedömningen av riskerna med användning av kompletterande herbicider och restsubstanser av dem i sin helhet, oavsett om den genetiskt modifierade växten är avsedd att odlas inom unionen eller att importeras till unionen för att användas som livsmedel och foder.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte godkänna några klyvningsprodukter av staplade transformationshändelser om de inte har utvärderats noggrant av Efsa på grundval av fullständiga uppgifter som sökanden lämnat.

8. Europaparlamentet uppmanar Efsa att vidareutveckla och systematiskt tillämpa metoder som gör det möjligt att identifiera oavsiktliga effekter av staplade transformationshändelser som är kända och förväntade, till exempel i fråga om Bt-toxinernas adjuvansegenskaper.

9. Europaparlamentet upprepar sitt åtagande att gå vidare med arbetet med kommissionens förslag om ändring av förordning (EU) nr 182/2011. Parlamentet uppmanar rådet att fortsätta sitt arbete med kommissionens förslag och behandla det som en brådskande fråga.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att upphäva eventuella genomförandebeslut avseende ansökningar om godkännande av genetiskt modifierade organismer till dess att godkännandeförfarandet har setts över på ett sådant sätt att bristerna åtgärdats i det nuvarande förfarandet, som har visat sig vara olämpligt.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra tillbaka förslag om godkännande av genetiskt modifierade organismer, antingen för odling eller för användning som livsmedel eller foder, om Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa inte avger något yttrande.

12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

---

[1] EUT C 355, 20.10.2017, s. 165.
[2] EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0199

Aktiva substanser, inklusive tiakloprid

Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2019 om utkastet till kommissionens genomförandeförordning om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 vad gäller förlängning av godkännandeperioderna för de verksamma ämnena abamektin, Bacillus subtilis (Cohn 1872) stam QST 713, Bacillus thuringiensis subsp. aizawai, Bacillus thuringiensis subsp. israeliensis, Bacillus thuringiensis subsp. kurstaki, Beauveria bassiana, benfluralin, klodinafop, klopyralid, Cydia pomonella Granulovirus (CpGV), cyprodinil, diklorprop-P, epoxikonazol, fenpyroximat, fluazinam, flutolanil, fosetyl, Lecanicillium muscarium, mepanipyrim, mepikvat, Metarhizium anisopliae var. anisopliae, metkonazol, metrafenon, Phlebiopsis gigantea, pirimikarb, Pseudomonas chlororaphis stam: MA 342, pyrimetanil, Pythium oligandrum, rimsulfuron, spinosad, Streptomyces K61, tiakloprid, tolklofosmetyl, Trichoderma asperellum, Trichoderma atroviride, Trichoderma gamsii, Trichoderma harzianum, triklopyr, trinexapak, tritikonazol, Verticillium albo-atrum och ziram (D060042/02 – 2019/2541(RSP))

(2021/C 23/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/128/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel [1],

— med beaktande av utkastet till kommissionens genomförandeförordning om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 vad gäller förlängning av godkännande perioderna för de verksamma ämnena abamektin, *Bacillus subtilis* (Cohn 1872) stam QST 713, *Bacillus thuringiensis* subsp. aizawai, *Bacillus thuringiensis* subsp. israeliensis, *Bacillus thuringiensis* subsp. kurstaki, *Beauveria bassiana*, benfluralin, klodinafop, klopyralid, *Cydia pomonella Granulovirus* (CpGV), cyprodinil, diklorprop-P, epoxikonazol, fenpyroximat, fluazinam, flutolanil, fosetyl, *Lecanicillium muscarium*, mepanipyrim, mepikvat, *Metarhizium anisopliae* var. anisopliae, metkonazol, metrafenon, *Phlebiopsis gigantea*, pirimikarb, *Pseudomonas chlororaphis* stam: MA 342, pyrimetanil, *Pythium oligandrum*, rimsulfuron, spinosad, *Streptomyces* K61, tiakloprid, tolklofosmetyl, *Trichoderma asperellum*, *Trichoderma atroviride*, *Trichoderma gamsii*, *Trichoderma harzianum*, triklopyr, trinexapak, tritikonazol, *Verticillium albo-atrum* och ziram (D060042/02,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG [2], särskilt artikel 17 första stycket,

— med beaktande av den förnyade bedömningsrapporten från oktober 2017, utarbetad i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1107/2009 om tiakloprid [3],

— med beaktande av artiklarna 11 och 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter [4],

— med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet,

— med beaktande av artikel 106.2 och 106.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:

---

[1] EUT L 309, 24.11.2009, s. 71.
[2] EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.
[3] Förnyad bedömningsrapport, utarbetad i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1107/2009, tiakloprid, volym 1, oktober 2017, https://www.efsa.europa.eu/en/consultations/call/180123
[4] EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Redogörelse för bakgrunden

A. Tiakloprid har varit godkänt för användning som insekticid sedan den 1 januari 2005.

B. Ett förfarande för att förnya godkännandet av tiakloprid enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 844/2012 ([1]) har pågått sedan 2015, och ansökan lämnades, i enlighet med reglerna, in minst tre år innan godkännandet löper ut. Den nuvarande godkännandeperioden löper ut den 30 april 2019.

C. Godkännandet av det verksamma ämnet tiakloprid har redan förlängts genom genomförandeförordning (EU) 2018/524 ([2]).

D. Kommissionen underlåter att förklara skälen till en andra förlängning utöver att ange följande: ”På grund av att bedömningen av dessa ämnen [inbegripet tiakloprid] har försenats av orsaker som de sökande inte råder över kommer godkännandet av de verksamma ämnena sannolikt att löpa ut innan något beslut om att förnya det har fattats.”

E. Förordning (EG) nr 1107/2009 syftar till att säkerställa en hög skyddsnivå för såväl människors och djurs hälsa som miljön och samtidigt skydda EU-jordbrukets konkurrenskraft. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att skydda känsliga befolkningsgrupper, bland annat gravida kvinnor och barn.

F. Försiktighetsprincipen bör tillämpas, och förordning (EG) nr 1107/2009 fastställer att ämnen bör ingå i växtskyddsmedel endast om det har visats att de har klara fördelar för växtproduktionen och att de inte förväntas ha några skadliga effekter på människors och djurs hälsa eller några oacceptabla effekter på miljön.

G. Enligt förordning (EG) nr 1107/2009 bör strikta tidsfrister fastställas för de olika stegen i förfarandet, så att godkännandet av verksamma ämnen kan skyndas på, och detta har uppenbarligen inte skett.

H. I förordning (EG) nr 1107/2009 anges det att godkännandet av verksamma ämnen bör vara tidsbegränsat av säkerhetsskäl. Godkännandeperioden bör stå i proportion till de eventuella risker som är förenade med användningen av dessa ämnen. Det är dock uppenbart att en sådan proportionalitet saknas.

I. Det verksamma ämnet tiakloprid är en cyanosubstituerad neonikotinoid som används i stor utsträckning för att ersätta klotianidin, imidakloprid och tiametoxam, som är förbjudna i EU, med undantag för användning i växthus.

J. De formuleringar som är baserade på tiakloprid besprutas på fält i betydligt högre utsträckning än de tidigare använda ämnena klotianidin, imidakloprid och tiametoxam.

K. Tiaklopridformuleringar får användas under blomning eftersom mindre skador på pollinatörer förväntas.

([1]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 844/2012 av den 18 september 2012 om fastställande av de bestämmelser som behövs för att genomföra förnyelseförfarandet för verksamma ämnen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EUT L 252, 19.9.2012, s. 26).

([2]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/524 av den 28 mars 2018 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 vad gäller förlängning av godkännandeperioderna för de verksamma ämnena *Bacillus subtilis* (Cohn 1872) stam QST 713 identisk med stam AQ 713, klodinafop, klopyralid, cyprodinil, diklorprop-P, fosetyl, mepanipyrim, metkonazol, metrafenon, pirimikarb, *Pseudomonas chlororaphis* stam: MA 342, pyrimetanil, kinoxifen, rimsulfuron, spinosad, tiakloprid, tiametoxam, tiram, tolklofosmetyl, triklopyr, trinexapak, tritikonazol och ziram (EUT L 88, 4.4.2018, s. 4).

Onsdagen den 13 mars 2019

Hormonstörande egenskaper

L. Ett flertal nyligen genomförda studier tyder på att tiakloprid har hormonstörande effekter ([1]), genotoxiska och cytotoxiska effekter ([2]), ([3]) samt effekter på nervsystemets utveckling, och är ett neurotoxiskt ([4]) och immunotoxiskt ([5]) ämne.

M. Det verksamma ämnet tiakloprid anses enligt EU:s databas över bekämpningsmedel ([6]) ha ”hormonstörande egenskaper”, och är ett kandidatämne för substitution.

N. Europeiska kemikaliemyndigheten har fastställt följande klassificering och märkning av det verksamma ämnet tiakloprid: ”misstänkt cancerframkallande för människor och förmodat reproduktionstoxiskt för människor”.

O. I oktober 2017 offentliggjorde Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet den förnyade bedömningsrapporten om tiakloprid för offentligt samråd ([7]). Rapporten innehåller alarmerande och oåterkalleliga slutsatser om hur farligt tiakloprid är för människors hälsa.

P. Vid ett sammanträde i utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet den 16 juni 2016 förklarade kommissionsledamot Andriukaitis att försiktighetsprincipen skulle gälla om det råder tvivel om kriterierna för hormonstörande ämnen.

Q. Den franska miljömyndigheten Anses lämnade ett negativt yttrande om det verksamma ämnet tiakloprid i sin rapport om neonikotinoider i maj 2018 ([8]), ([9]), ([10]).

R. I Frankrike är användningen av tiakloprid förbjuden sedan september 2018 på grund av dess misstänkta carcinogenicitet.

Hot mot den biologiska mångfalden

S. Tiakloprid kan vara lika giftigt för honungsbin som imidakloprid och tiametoxam ([11]).

([1]) *Effects of commercial formulations of deltamethrin and/or thiacloprid on thyroid hormone levels in rat serum* (effekter av kommersiella formuleringar av deltametrin och/eller tiakloprid på sköldkörtelhormonnivåer i råttserum). Sekeroglu, V., 2014, https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/22677783

([2]) *In vitro investigation of the genotoxic and cytotoxic effects of thiacloprid in cultured human peripheral blood lymphocytes* (in vitro-undersökning av de genotoxiska och cytotoxiska effekterna av tiakloprid i odlade mänskliga perifera blodlymfocyter). Kocaman, A.Y., 2014, https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/22730181

([3]) *Investigation of the genotoxic and cytotoxic effects of widely used neonicotinoid insecticides in HepG2 and SH-SY5Y cells* (undersökning av de genotoxiska och cytotoxiska effekterna av neonikotinoidbaserad insekticider som används i stor utsträckning på HepG2-celler och SH-SY5Y-celler). Şenyildiz, M., 2018, https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/29591886

([4]) *A critical review of neonicotinoid insecticides for developmental neurotoxicity* (en kritisk granskning av neonikotinoidbaserade insekticiders utvecklingsneurotoxicitet). Sheets, L.P., 2015, https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4732412/

([5]) *Effects of thiacloprid, deltamethrin and their combination on oxidative stress in lymphoid organs, polymorphonuclear leukocytes and plasma of rats* (effekter av tiakloprid, deltametrin och kombinationer av dem på oxidativ stress i lymfoida organ, polymorfonukleära leukocyter och plasma hos råttor). Birsen Aydin, 2011, https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0048357511000617

([6]) https://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/eu-pesticides-database/active-substances/?event=as.details&as_id=841

([7]) https://www.efsa.europa.eu/en/consultations/call/180123

([8]) *Risques et bénéfices relatifs des alternatives aux produits phytopharmaceutiques comportant des néonicotinoïdes, Tome 1 – Rapport du groupe de travail Identification des alternatives aux usages autorisés des néonicotinoïdes* (risker och fördelar med alternativa produkter till växtskyddsmedel som innehåller neonikotinoider). Rapport från en samlad expertis, maj 2018, https://www.anses.fr/fr/system/files/PHYTO2016SA0057Ra-Tome1.pdf

([9]) *Risques et bénéfices relatifs des alternatives aux produits phytopharmaceutiques comportant des néonicotinoïdes, Tome 2 – Rapport du groupe de travail Identification des alternatives aux usages autorisés des néonicotinoïdes* (risker och fördelar med alternativa produkter till växtskyddsmedel som innehåller neonikotinoider). Rapport från en samlad expertis, maj 2018, https://www.anses.fr/fr/system/files/PHYTO2016SA0057Ra-Tome2.pdf

([10]) *Risques et bénéfices relatifs des alternatives aux produits phytopharmaceutiques comportant des néonicotinoïdes, Tome 3 – Rapport du groupe de travail Identification des alternatives aux usages autorisés des néonicotinoïdes* (risker och fördelar med alternativa produkter till växtskyddsmedel som innehåller neonikotinoider). Rapport från en samlad expertis, maj 2018, https://www.anses.fr/fr/system/files/PHYTO2016SA0057Ra-Tome3.pdf

([11]) https://www.farmlandbirds.net/en/content/acetamiprid-and-thiacloprid-can-be-toxic-honey-bees-imidacloprid-and-thiamethoxam?page=1

T. Tiakloprid kan påverka honungsbins inlärnings- och minnesförmåga och därmed bikoloniernas livskraft ([1]). Färska vetenskapliga uppgifter ([2]) visar att kronisk exponering för honungsbin på fält av låga koncentrationer av det verksamma ämnet tiakloprid leder till allvarliga subletala effekter, såsom nedsatt födosöksbeteende, kommunikation och navigering hos dessa djur, vilket ger upphov till frågan om huruvida användningen av det verksamma ämnet tiakloprid verkligen är förenlig med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 ([3]).

U. Utöver de redan kända biverkningarna av neonikotinoider på pollinatörer har färska vetenskapliga publikationer ([4]) visat att det verksamma ämnet tiakloprid påverkar honungsbins immunkompetens, som redan är kraftigt försvagad.

V. Den ökade toxiciteten för pollinerare är resultatet av en cocktaileffekt ([5]) av användningen av flera olika bekämpningsmedel och insekticider, inklusive tiakloprid.

1. Europaparlamentet anser att utkastet till kommissionens genomförandeförordning överskrider de genomförandebefogenheter som fastställs i förordning (EG) nr 1107/2009.

2. Europaparlamentet anser att beslutet om att registrera tiakloprid inte kan rättfärdigas, eftersom det inte finns tillräckliga belägg för att det går att förhindra oacceptabla risker för djur, livsmedelssäkerhet och pollinerare.

3. Europaparlamentet anser att utkastet till kommissionens genomförandeförordning inte grundas på ett brådskande behov av det verksamma ämnet tiakloprid för EU:s jordbruk.

4. Europaparlamentet anser inte att utkastet till kommissionens genomförandeförordning respekterar försiktighetsprincipen.

5. Europaparlamentet anser att kommissionen i stället bör föreslå en särskild status för honungsbin, som beaktar det faktum att pollinatörer är en grundförutsättning för ett hållbart jordbruk och produktion av grödor, liksom för andra vilda och livsmedelsproducerande djur, samt föreslå ändring och harmonisering av samt en större samstämdhet mellan relevanta bestämmelser mot bakgrund av detta, i syfte att säkerställa en hög skyddsnivå för honungsbin och andra pollinatörer.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att dra tillbaka sitt utkast till genomförandeförordning och lägga fram ett nytt förslag för utskottet som beaktar den kroniska effekten av det verksamma ämnet tiakloprid på honungsbin, människors och djurs hälsa samt på miljön.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utan dröjsmål förbjuda verksamma ämnen i neonikotinoidklassen och ämnen som fungerar på samma sätt, inbegripet tiakloprid.

8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

([1]) https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/28819056

([2]) https://pubs.acs.org/doi/abs/10.1021/acs.est.6b02658?journalCode=esthag

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 av den 23 februari 2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG (EUT L 70, 16.3.2005, s. 1).

([4]) https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0022191016300014

([5]) Traynor, K. S., Pettis, J. S., Tarpy, D. R., Mullin, C. A., Frazier, J. L., Frazier, M., van Engeldsorp, D., *In-hive Pesticide Exposome: Assessing risks to migratory honey bees from in-hive pesticide contamination in the Eastern United States* (en bedömning av riskerna för migrerande honungsbin av bekämpningsmedel i bikupan i östra Förenta staterna), Eastern United States' Scientific Reports 6, 15.9.2016, http://www.nature.com/articles/srep33207

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0200

Rapport för 2018 om Turkiet

Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2019 om kommissionens rapport för 2018 om Turkiet (2018/2150(INI))

(2021/C 23/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om Turkiet, särskilt resolutionerna av den 24 november 2016 om förbindelserna mellan EU och Turkiet ([1]), av den 27 oktober 2016 om situationen för journalister i Turkiet ([2]) och av den 8 februari 2018 om den aktuella människorättssituationen i Turkiet ([3]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 17 april 2018 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om EU:s utvidgningspolitik (COM(2018)0450), 2018 års rapport om Turkiet (SWD(2018)0153) och det reviderade vägledande strategidokument för Turkiet (2014–2020) som antogs i augusti 2018,

— med beaktande av ordförandeskapets slutsatser av den 13 december 2016 och rådets slutsatser av den 26 juni 2018, och av tidigare relevanta slutsatser från rådet och Europeiska rådet,

— med beaktande av förhandlingsramen för Turkiet från den 3 oktober 2005 och av att Turkiet, precis som alla anslutningsländer, helt och hållet måste uppfylla Köpenhamnskriterierna för att få ansluta sig till EU,

— med beaktande av rådets beslut 2008/157/EG av den 18 februari 2008 om principerna, prioriteringarna och villkoren i partnerskapet för anslutning med Republiken Turkiet (nedan kallat *partnerskapet för anslutning*) ([4]), samt rådets föregående beslut om partnerskapet för anslutning från 2001, 2003 och 2006,

— med beaktande av det gemensamma uttalandet efter toppmötet mellan EU och Turkiet den 29 november 2015 och av EU:s och Turkiets handlingsplan,

— med beaktande av den förklaring som Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater utfärdade den 21 september 2005, inbegripet bestämmelsen att ett erkännande av alla medlemsstater är en nödvändig del av anslutningsprocessen, och av vikten av att Turkiet till fullo genomför tilläggsprotokollet till Ankaraavtalet gentemot alla medlemsstater genom att – utan vare sig begränsningar eller diskriminering – undanröja alla hinder för den fria rörligheten för varor,

— med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

— med beaktande av artikel 46 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen), enligt vilken de fördragsslutande parterna förbinder sig att rätta sig efter slutgiltiga domar från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Europadomstolen) i alla mål där de är parter, och därmed av Turkiets skyldighet att genomföra alla domar från EU-domstolarna,

— med beaktande av 2018 års globala pressfrihetsindex från Reportrar utan gränser, som rankade Turkiet på 157:e plats av 180 länder,

— med beaktande av Europarådets resolution 1625(2008) om den grekisk-ortodoxa befolkningens ägande- och arvsrätt samt dess stiftelser på öarna Gökçeada (Imvros) och Bozcaada (Tenedos),

([1]) Antagna texter, P8_TA(2016)0450.
([2]) Antagna texter, P8_TA(2016)0423.
([3]) Antagna texter, P8_TA(2018)0040.
([4]) EUT L 51, 26.2.2008, s. 4.

— med beaktande av sin resolution av den 13 november 2014 om turkiskt agerande som skapar spänningar i Cyperns exklusiva ekonomiska zon ([1]), och sin resolution av den 15 april 2015 om hundraårsminnet av det armeniska folkmordet ([2]),

— med beaktande av utlåtandena från Europarådets Venedigkommission, särskilt de av den 10–11 mars 2017 om de ändringar av konstitutionen som ska avgöras i en nationell folkomröstning, om de åtgärder som föreskrivs i den senaste tidens undantagslagar som rör mediefrihet och om de skyldigheter, befogenheter och funktioner för ”brottmålsdomare för fred”, av den 6–7 oktober 2017 om bestämmelserna i lagdekret nr 674 om utövande av lokal demokrati, av den 9–10 december 2016 om undantagslagarna nr 667–676 som antogs efter det misslyckade kuppförsöket den 15 juli 2016 och av den 14–15 oktober 2016 om strykningen av andra stycket i artikel 83 i konstitutionen (om parlamentets okränkbarhet),

— med beaktande av uttalandet av den 26 juli 2016 från Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter om åtgärder som vidtagits under undantagstillståndet i Turkiet,

— med beaktande av resultaten och slutsatserna från behovsbedömningsuppdraget inom OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (OSSE/ODIHR) om de tidigarelagda president- och parlamentsvalen den 24 juni 2018,

— med beaktande av resolution 2156 av den 25 april 2017 från Europarådets parlamentariska församling om hur de demokratiska institutionerna i Turkiet fungerar, som ledde till att övervakningsförfarandet återupptogs,

— med beaktande av uttalandet från EU och Turkiet av den 18 mars 2016,

— med beaktande av meddelandet av den 2 mars 2017 från kommissionen till Europaparlamentet och rådet *Första årsrapporten om faciliteten för flyktingar i Turkiet* (COM(2017)0130), meddelandet av den 14 mars 2018 från kommissionen till Europaparlamentet och rådet *Andra årsrapporten om faciliteten för flyktingar i Turkiet* (COM(2018)0091) och rapporten av den 2 mars 2017 från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet och rådet *Femte lägesrapporten om genomförandet av uttalandet från EU och Turkiet* (COM(2017)0204),

— med beaktande av kommissionens rekommendation av den 21 december 2016 om ett rådsbeslut om bemyndigande att inleda förhandlingar med Turkiet om ett avtal för att utöka den bilaterala förmånshandeln och modernisera tullunionen, och av rådets slutsatser av den 26 juni 2018 som innebar att något ytterligare arbete för att modernisera tullunionen mellan EU och Turkiet inte planeras,

— med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport av den 14 mars 2018 *EU:s föranslutningsstöd till Turkiet: endast begränsade resultat hittills*,

— med beaktande av budgeten för 2019 enligt vilket medlen från instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II) till Turkiet kommer att minskas med 146,7 miljoner mot bakgrund av situationen i Turkiet när det gäller mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen,

— med beaktande av rapporten från mars 2018 från kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter om hur undantagstillståndet inverkar på de mänskliga rättigheterna i Turkiet, med särskilt fokus på den sydöstra delen av landet,

— med beaktande av återtagandeavtalet mellan EU och Turkiet,

— med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0091/2019), och av följande skäl:

([1]) Antagna texter, P8_TA(2014)0052.
([2]) Antagna texter, P8_TA(2015)0094.

Onsdagen den 13 mars 2019

A. Efter tre års uppehåll i de interparlamentariska förbindelserna höll den gemensamma parlamentarikerkommittén EU–Turkiet sitt efterlängtade 77:e sammanträde i Bryssel den 28 april 2018.

B. Enligt FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) har Turkiet världens största flyktingbefolkning, med fler än 3 miljoner registrerade flyktingar från Syrien, Irak och Afghanistan.

C. Respekten för rättsstatsprincipen och de grundläggande rättigheterna, inklusive maktdelning, demokrati, yttrandefrihet och mediefrihet, mänskliga rättigheter, minoriteters rättigheter och religionsfrihet, föreningsfrihet och rätt till fredliga protester, är tillsammans med korruptionsbekämpning, bekämpning av rasism och diskriminering av utsatta grupper centrala delar i förhandlingsprocessen.

D. I november 2016 uppmanade Europaparlamentet kommissionen och medlemsstaterna att suspendera de pågående anslutningsförhandlingarna med Turkiet, och lovade att se över sin ståndpunkt när de oproportionerliga åtgärder som vidtagits under undantagstillståndet i Turkiet väl har hävts.

E. I juli 2017 uppmanade Europaparlamentet kommissionen och medlemsstaterna att i överensstämmelse med förhandlingsramverket omedelbart formellt suspendera förhandlingarna med Turkiet om EU-anslutning, om det konstitutionella reformpaketet genomförs i oförändrat skick.

1. Europaparlamentet konstaterar att undantagstillståndet, som infördes efter kuppförsöket 2016, har förlängts sju gånger. Parlamentet välkomnar beslutet av den 19 juli 2018 att häva undantagstillståndet, men beklagar att den nya lagstiftning som infördes i juli 2018, särskilt lag nr 7145, bevarar många av de befogenheter som tilldelats presidenten och regeringen under undantagstillståndet och i praktiken låter det fortsätta, med alla de begränsningar som detta innebär för friheter och grundläggande mänskliga rättigheter. Därigenom dämpas eventuella positiva effekter av att undantagstillståndets upphörd. Parlamentet noterar att det långvariga undantagstillståndet lett till att rättsstaten urholkats och till att de mänskliga rättigheterna försämrats i Turkiet, vilket kan få långvariga konsekvenser för landets institutionella och socioekonomiska struktur. Parlamentet är oroat över att många av de förfaranden som varit i kraft under undantagstillståndet fortfarande tillämpas av polisen och av lokala myndigheter. Parlamentet är även oroat över den allvarliga tillbakagången vad gäller yttrandefrihet, mötesfrihet, föreningsfrihet samt processuella rättigheter och äganderätt.

2. Europaparlamentet är starkt oroat över att fler än 150 000 personer greps i samband med tillslagen efter kuppen och att 78 000 har gripits på grundval av anklagelser om terrorism, samtidigt som fler än 50 000 personer fortfarande hålls fängslade, i de flesta fall utan att det finns avgörande bevis mot dem. Parlamentet är oroat över att frihetsberövandena före rättegång och de rättsliga förfarandena är alltför utdragna, över att det i flera fall ännu inte har väckts något åtal och över att de förhållanden som råder för de frihetsberövade är alltför hårda. Parlamentet är även oroat över det utbredda bruket att annullera pass för anhöriga till fängslade och misstänkta personer, och betonar behovet av ett korrekt rättsförfarande och administrativ prövning i de fall då det inte är motiverat att dra in pass. Parlamentet är särskilt bekymrat över att dessa gripanden också verkar vara riktade mot personer med legitimt avvikande åsikter, däribland människorättsförsvarare, journalister eller medlemmar av oppositionen. Parlamentet är mycket oroat över de uppgifter om misshandel och tortyr av fängslade personer som flera människorättsorganisationer och FN:s högkommissariat för mänskliga rättigheter har rapporterat om, liksom över rapporter som visar att långvarig isolering tillämpas på bred front och förvandlas till ett andra straff för fångarna. Parlamentet varnar för missbruk av antiterroråtgärder för att legitimera kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar Turkiet att iaktta proportionalitetsprincipen i sina åtgärder för att bekämpa terrorism och att bringa sin terroristbekämpningslagstiftning i överensstämmelse med internationella människorättsnormer.

3. Europaparlamentet beklagar de åtgärder som den turkiska regeringen vidtagit mot turkiska medborgare i tredjeländer, inbegripet trakasserier, kidnappningar och dold övervakning, samt användning av jourtelefonlinjer dit människor uppmanas ringa för att anmäla andra medborgare till de turkiska myndigheterna. Parlamentet är djupt oroat över att 101 turkiska medborgare i 18 länder utsatts för olagliga bortföranden och utlämningar, vilket bekräftats i de turkiska myndigheternas uttalande av den 16 juli 2018. Parlamentet uppmanar med kraft EU:s medlemsstater att behandla varje begäran från Turkiet om utlämning på ett transparent sätt, samtidigt som man följer rättsliga förfaranden som är helt i överensstämmelse med internationella människorättsnormer. Parlamentet upprepar att en häktningsorder från Interpol inte får missbrukas för att riktas mot turkiska dissidenter, människorättsförsvarare, journalister och personer som är kritiska mot regeringen, såsom Can Dündar, tidigare kandidat till Sacharovpriset.

4. Europaparlamentet noterar att fler än 152 000 statstjänstemän – däribland lärare, läkare, (freds)forskare, advokater, domare och åklagare – har sagts upp sedan undantagstillståndet utlystes. 125 000 personer har lämnat in en ansökan till undersökningskommissionen för åtgärder i samband med undantagstillståndet, vilken har i uppdrag att se över och inom två år fatta beslut om klagomål mot åtgärder som vidtagits inom ramen för undantagstillståndet och relaterade dekret, och att 89 000 av dessa klagomål fortfarande väntar på ett beslut. Parlamentet noterar den mycket låga andelen positiva resultat (7 %) som lett till att de sökande återinsatts på sina tjänster. Parlamentet är oroat över den begränsade räckvidden för denna kommissions mandat, dess brist på oberoende och det faktum att undersökningarna görs endast på grundval av handlingarna i ärendeakten, utan den berörda personens deltagande. Parlamentet konstaterar att uppsägningarna har haft en mycket svår inverkan på de berörda personerna och deras familjer, även i ekonomiska termer, och att de medför en bestående social och yrkesrelaterad stigmatisering. Parlamentet uppmanar den turkiska regeringen att säkerställa att alla personer har rätt till ett korrekt rättsförfarande och att få sina fall granskade av en i enlighet med internationella normer oberoende domstol som kan säkerställa ersättning för de materiella och ideella skador som orsakats av de godtyckliga uppsägningarna. Parlamentet uppmanar Turkiet att säkerställa operativt, strukturellt och ekonomiskt oberoende för det nationella institutet för mänskliga rättigheter och jämställdhet och för ombudsmannen, för att garantera deras kapacitet att erbjuda verkliga möjligheter till översyn och prövning.

5. Europaparlamentet är mycket oroat över indikationer på att direktoratet för religiösa frågor (Diyanet) utnyttjas av den turkiska underrättelsetjänsten för att jaga oppositionsledare från Gülen-rörelsen eller andra oppositionella, och uppmanar säkerhetsinstitutionerna på EU-nivå och på medlemsstatsnivå att utreda denna allvarliga kränkning av suveräniteten och den allmänna ordningen.

6. Europaparlamentet fördömer den verkställande maktens ökade övervakning och politiska påtryckningar avseende domares och åklagares arbete. Parlamentet betonar att det behövs en seriös reform av den lagstiftande och den dömande makten i Turkiet för att förbättra tillgången till rättsväsendet, öka dess effektivitet och bättre skydda rätten till rättegång inom skälig tid. Parlamentet betonar att dessa reformer även behövs om Turkiet ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt internationell människorättslagstiftning. Parlamentet är oroat över att avskedandet av mer än 4 000 domare och åklagare utgör ett hot mot rättsväsendets oberoende och opartiskhet. Parlamentet anser också att gripandet av över 570 advokater utgör ett hinder för rätten till försvar och innebär ett brott mot rätten till en rättvis rättegång. Parlamentet fördömer även fängslandet av och de rättsliga trakasserierna mot människorättsadvokater. Parlamentet uppmanar gruppen för reforminsatser att se över reformstrategin för rättsväsendet och anpassa den till de standarder som krävs av EU och Europarådet. Parlamentet uppmanar Turkiet att se till att alla berörda parter och i synnerhet det civila samhällets organisationer medverkar under hela reformprocessen. Parlamentet uppmanar kommissionen att övervaka att EU-medel används på ett korrekt sätt för utbildning av tjänstemän inom rättsväsendet och brottsbekämpande myndigheter, och inte för att legitimera förtryckande beteende.

7. Europaparlamentet konstaterar med oro att asylansökningarna från turkiska medborgare ökat dramatiskt sedan undantagstillståndet infördes, vilket resulterat i att Turkiet nu ligger på femte plats vad gäller antalet asylansökningar som lämnas in i EU:s medlemsstater, enligt Europeiska stödkontoret för asylfrågor. I september 2018 väntade fortfarande fler än 16 000 ansökningar på ett beslut i första instans.

8. Europaparlamentet betonar på nytt vikten av fria och oberoende medier som ett av EU:s grundläggande värden och en hörnsten i varje demokrati. Parlamentet uttrycker sin djupa oro över de oproportionella och godtyckliga åtgärder som begränsar yttrandefriheten, mediefriheten och tillgången till information. Parlamentet fördömer stängningen av fler än 160 medieföretag, det stora antalet gripanden av journalister i efterdyningarna av kuppförsöket, de ogrundade och oproportionerliga domar som utfärdats och blockeringen av mer än 114 000 webbplatser i Turkiet fram till förra året, inklusive Wikipedia. Parlamentet uppmärksammar de begränsningar som införts avseende rättigheterna för journalister och människorättsförsvarare som arbetar med den kurdiska frågan. Parlamentet uppmanar med kraft Turkiet att garantera mediefriheten som en prioriterad fråga och att omedelbart frige och frikänna alla olagligt fängslade journalister. Parlamentet uppmanar de turkiska myndigheterna att visa nolltolerans mot alla fall av fysisk och verbal misshandel eller hot mot journalister, och att låta de medieföretag som godtyckligt stängts ned återuppta sin verksamhet.

9. Europaparlamentet är starkt oroat över det krympande utrymmet för såväl det civila samhället som för främjandet av grundläggande rättigheter och friheter. Parlamentet betonar att ett stort antal aktivister, även människorättsförsvarare, greps under undantagstillståndet och att demonstrationer ofta förbjöds. Parlamentet uppmanar Turkiet att frige alla fängslade människorättsförsvarare, journalister och andra som har frihetsberövats på ogrundade anklagelser, och att dra tillbaka dessa anklagelser och göra det möjligt för dem att utföra sitt arbete utan risk eller hinder i alla situationer. Parlamentet uppmanar Turkiet att skydda de grundläggande rättigheterna för alla medborgare, inklusive etniska, religiösa och sexuella minoriteter, och erinrar om att lagstiftningen om hatpropaganda inte överensstämmer med Europadomstolens rättspraxis. Parlamentet

uppmanar Turkiets regering och parlament att anta lagstiftning mot hatbrott som kan skydda alla som tillhör minoriteter från fysiska och verbala attacker och att uppfylla Köpenhamnskriterierna för kandidatländer när det gäller att respektera och skydda minoriteter. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sitt skydd och stöd till riskutsatta människorättsförsvarare i Turkiet, bland annat genom nödsituationsbidrag.

10. Europaparlamentet fördömer det godtyckliga frihetsberövandet av Osman Kavala, en framträdande och respekterad ledare i det civila samhället i Turkiet, som nu hållits frihetsberövad i mer än ett och ett halvt år. Parlamentet är bestört över det senaste åtalet mot Osman Kavala och 15 andra som kan dömas till ett förvärrat livstidsstraff för att ha ”försökt störta regeringen” till följd av deras påstådda roller i samband med demonstrationerna i Geziparken 2013. Parlamentet anser att de bör friges omedelbart och villkorslöst, och uppmanar EU-delegationen i Turkiet att följa deras fall mycket noga. Dessutom begär parlamentet att en delegation från Europaparlamentet ska närvara vid rättegången. Parlamentet motsätter sig frihetsberövandet av 13 akademiker och aktivister den 16 november 2018 i samband med fallet Osman Kavala. Parlamentet noterar att tolv av dem släpptes efter att betalat borgen och att en person fortfarande hålls frihetsberövad. Parlamentet begär att denna person ska släppas fri i väntan på rättsförfaranden och att det reseförbud som ålagts de andra ska hävas.

11. Europaparlamentet är allvarligt bekymrat över bristen på respekt för religionsfriheten, diskrimineringen av religiösa minoriteter, inklusive kristna och aleviter, och över det våld som utövas på religiösa grunder. Parlamentet understryker att kyrkor fortfarande möter problem med att inrätta eller fortsatta att använda gudstjänstlokaler. Parlamentet uppmanar de turkiska myndigheterna att främja positiva och effektiva reformer när det gäller tanke-, samvets- och religionsfrihet, genom att låta religiösa samfund bli juridiska personer, låta välgörenhetsstiftelser välja sina styrande organ, avskaffa alla begränsningar avseende utbildning, utnämning och succession av präster, följa de relevanta domarna från Europadomstolen och Venedigkommissionens rekommendationer samt avskaffa all slags diskriminering eller hinder baserade på religion. Parlamentet uppmanar Turkiet att respektera det ekumeniska patriarkatets särdrag och betydelse och erkänna det som juridisk person. Parlamentet upprepar att Halki-seminariet måste tillåtas att öppna på nytt, och allt som utgör hinder för att det ska kunna fungera korrekt måste avlägsnas. Parlamentet begär att valbestämmelserna för icke-muslimska stiftelser ska offentliggöras. Parlamentet välkomnar att den turkiska regeringen återlämnat 50 arameiska kyrkor, kloster och kyrkogårdar i Mardin, och uppmanar de turkiska myndigheterna att även återlämna marken till dess rättmätiga ägare. Parlamentet uppmärksammar de konsekvenser som säkerhetsåtgärderna har för befolkningen i Tur Abdin, och uppmanar Turkiet att garantera invånarnas tillgång till utbildning, ekonomisk verksamhet och religiösa platser. Parlamentet vädjar till Turkiet att göra sitt yttersta för att undvika att det arameiska kulturarvet förstörs i samband med det pågående arbetet för Ilisiu-dammprojektet. Parlamentet uppmanar de turkiska myndigheterna att vidta kraftfulla åtgärder för att bekämpa alla uttryck för antisemitism i samhället.

12. Europaparlamentet uttrycker sin oro över kränkningarna av de mänskliga rättigheterna för hbti-personer, särskilt de upprepade förbuden mot prideparader och hbti-relaterade evenemang över hela landet, som fortfarande utfärdas trots upphävandet av undantagstillståndet, och önskar att dessa diskriminerande förbud omedelbart ska hävas. Parlamentet uppmanar Turkiet att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra och bestraffa hatpropaganda eller brott som riktar sig mot missgynnade grupper, såsom romer och syriska flyktingar samt asylsökande, och vill se fortsatta ansträngningar för att förbättra deras situation. Parlamentet uppmanar Turkiet att fullt ut genomföra strategin för 2016–2021 för integrering av romer, med särskild uppmärksamhet på kampen mot antiziganism, för att garantera romerna tillgång till bra bostäder till rimligt pris, trygga deras tillgång till utbildning och vidta åtgärder för att förhindra att elever lämnar skolan i förtid, bekämpa segregering och öka sysselsättningsgraden bland romerna. Parlamentet noterar med oro att antalet hedersmord ökar, och uppmanar Turkiet att harmonisera sin inhemska lagstiftning med Europarådets Istanbulkonvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor. Parlamentet uppmanar Turkiet att säkerställa full jämlikhet för alla medborgare och att hantera de problem som minoriteter möter, särskilt med avseende på utbildning och äganderätt. Parlamentet påminner om vikten av att genomföra resolutionen från Europarådets parlamentariska församling om Imvros och Tenedos, och uppmanar Turkiet att underlätta för utvandrade minoritetsfamiljer att återvända till dessa öar om de så önskar. Parlamentet välkomnar invigningen av en grekisk minoritetsskola på Imvros, som ett steg i rätt riktning.

13. Europaparlamentet är oroat över det utbredda och allvarliga våldet mot kvinnor i det turkiska samhället, med hedersmord, olagliga barnäktenskap och sexuella övergrepp, och över de turkiska myndigheternas ovilja att straffa dem som gjort sig skyldiga till könsrelaterat våld. Parlamentet betonar att våld i hemmet ledde till att 440 kvinnor dog under 2018 – en ökning jämfört med tidigare år – och att de straffrättsliga förfarandena ofta är långdragna och fördröjda. Parlamentet uppmanar den turkiska regeringen att anta och genomföra en nolltoleranspolitik i denna fråga.

14. Europaparlamentet uppmanar Turkiets regering att respektera och fullt ut fullgöra de rättsliga skyldigheter som den åtagit sig avseende skydd av kulturarvet, och i synnerhet att med ärligt uppsåt genomföra en integrerad inventering av det grekiska, armeniska, assyriska och övriga kulturarv som har förstörts eller förfallit under det senaste århundradet. Parlamentet motsätter sig i detta sammanhang alla extrema synsätt som verkar för att det historisk-religiösa monumentet Hagia Sofias ska förändras och omvandlas till en moské. Parlamentet uppmanar Turkiet att ratificera Unescos konvention från 2005 om skydd för och främjande av mångfalden av kulturyttringar. Parlamentet uppmanar Turkiet att samarbeta med relevanta internationella organisationer, i synnerhet Europarådet, när det gäller att förhindra och bekämpa olaglig handel med och medveten förstörelse av kulturarv.

15. Europaparlamentet är djupt oroat över situationen i Turkiets sydöstra delar och de allvarliga anklagelserna om kränkningar av de mänskliga rättigheterna, överdriven användning av våld, tortyr och de allvarliga inskränkningarna av åsikts- och yttrandefriheten samt det politiska deltagandet i området, särskilt efter det att processen för en lösning av den kurdiska frågan bröt samman 2015, vilket har dokumenterats av FN:s kommissariat för mänskliga rättigheter och av människorättsförsvarare i Turkiet. Parlamentet fördömer än en gång kraftfullt att Kurdistans arbetarparti (PKK), som har stått på EU:s förteckning över terroristorganisationer sedan 2002, åter har börjat ta till våld. Parlamentet betonar hur viktigt och brådskande det är att återuppta en trovärdig politisk process som leder till en fredlig lösning av den kurdiska frågan. Turkiet uppmanas att snabbt utreda alla allvarliga anklagelser om kränkningar av de mänskliga rättigheterna och mord, och att låta internationella observatörer genomföra oberoende övervakning. Parlamentet är oroat över att historiska kulturarvsplatser i sydöstra delen av landet förstörts, inklusive det gamla Sur i Diyarbakir som fanns med på Unescos världsarvslista, vilket hotar bevarandet av kurdisk identitet och kultur i Turkiet.

16. Europaparlamentet noterar med oro att ett mycket stort antal borgmästare och biträdande borgmästare i sydöstra Turkiet avsattes och/eller greps under undantagstillståndet och att regeringen tillsatte egna förvaltare som ersättare. En stor del av Turkiets befolkning företräds därmed inte demokratiskt på lokal nivå. Parlamentet anser att kommunalvalen i mars 2019 måste ses som ett viktigt tillfälle för ett fullständigt återinförande av principen om direkt demokratiskt mandat.

17. Europaparlamentet noterar med oro att undantagstillståndet och vissa bestämmelser i reformpaketet för konstitutionella ändringar ytterligare hämmat nationalförsamlingens förmåga att fullgöra sin grundläggande roll avseende demokratisk kontroll och ansvarsskyldighet. Parlamentet ser med stor oro på gripandet av två parlamentsledamöter från Republikanska folkpartiet (CHP) och på hur Folkets demokratiska parti (HDP) blivit särskilt marginaliserat och fått många av sina lagstiftare gripna på grund av påstått stöd till terroristverksamhet. Parlamentet kräver att alla ledamöter i nationalförsamlingen som gripits på grund av anföranden de hållit eller åtgärder de vidtagit under utövandet av sitt parlamentariska arbete ska friges. Parlamentet understryker att den turkiska nationalförsamlingen bör vara den centrala institutionen i den turkiska demokratin och företräda alla medborgare på lika villkor. Europaparlamentet beklagar den höga valtröskeln, som inskränker verklig politisk representation och inte återspeglar Turkiets pluralistiska samhälle.

18. Europaparlamentet protesterar med kraft mot att Selahattin Demirtas, oppositionsledare och presidentkandidat, fortfarande hålls frihetsberövad. Parlamentet välkomnar Europadomstolens domslut i hans rättsfall, där de turkiska myndigheterna uppmanas att omedelbart frige honom. Parlamentet betonar att Europadomstolen vidare fastslår att fängslandet av Demirtas haft som främsta syfte att kväva pluralismen och begränsa friheten i den politiska debatten. Parlamentet fördömer de turkiska myndigheternas inställning till denna dom. Parlamentet förväntar sig att EU och dess medlemsstater ska följa detta fall mycket noga, och begär att Demirtas ska friges omedelbart och villkorslöst.

19. Europaparlamentet betonar vikten av kampen mot korruption och påminner om kommissionens iakttagelser att korruption fortfarande ofta förekommer inom många områden och fortsätter att utgöra ett allvarligt problem. Parlamentet är bekymrat över att resultaten av utredningar, åtal och fällande domar i korruptionsmål fortfarande är undermåliga, särskilt i ärenden på hög nivå.

20. Europaparlamentet påminner om att Venedigkommissionen har gjort bedömningen att de konstitutionsändringar som gäller införandet av ett presidentsystem saknar adekvata kontroller och motvikter och dessutom äventyrar maktdelningen mellan den verkställande och den dömande makten. Parlamentet påminner även om sin uppmaning till den turkiska regeringen att genomföra konstitutionella och rättsliga förändringar och reformer i samarbete med Venedigkommissionen, och förra året uppmanade parlamentet även till formell frysning av anslutningsförhandlingarna om det konstitutionella reformpaketet genomförs i oförändrat skick, eftersom detta skulle vara oförenligt med Köpenhamnskriterierna.

21. Med beaktande av ovanstående rekommenderar Europaparlamentet kommissionen och Europeiska unionens råd att, i enlighet med förhandlingsramen, formellt suspendera anslutningsförhandlingarna med Turkiet. Parlamentet är dock fortsatt fast beslutet att föra en demokratisk och politisk dialog med Turkiet. Parlamentet uppmanar kommissionen att använda de medel som nu finns inom instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II och det framtida IPA III) för att genom ett särskilt anslag som förvaltas direkt av EU stödja det civila samhället, människorättsförsvarare och journalister

i Turkiet och öka möjligheterna till direkta personkontakter, akademisk dialog, turkiska studenters tillträde till europeiska universitet och medieplattformar för journalister med målet att skydda och främja demokratiska värden och principer, mänskliga rättigheter och rättsstatlighet. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 49 i fördraget om Europeiska unionen, förväntar sig parlamentet att förhållandet mellan Turkiet och EU ska omdefinieras genom ett verkligt partnerskap. Parlamentet betonar att varje politiskt åtagande mellan EU och Turkiet bör grundas på villkorade bestämmelser vad gäller respekten för demokrati, rättsstatlighet och grundläggande rättigheter.

22. Europaparlamentet konstaterar att processen för en EU-anslutning till en början var en stark drivkraft för reformer i Turkiet, men att det skett en kraftig tillbakagång när det gäller rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna under de senaste åren.

23. Europaparlamentet betonar att en modernisering av tullunionen ytterligare skulle befästa de redan starka banden mellan Turkiet och EU och bevara Turkiets ekonomiska koppling till EU. Parlamentet anser därför att en dörr bör lämnas öppen för modernisering och uppgradering av 1995 års tullunion mellan EU och Turkiet, för att inkludera relevanta områden såsom jordbruk, tjänster och offentlig upphandling, som för närvarande inte omfattas. Parlamentet påminner om att Turkiet är EU:s femte största handelspartner medan EU är Turkiets främsta, och att två tredjedelar av de utländska direktinvesteringarna i Turkiet kommer från EU:s medlemsstater samt att Turkiet är en viktig tillväxtmarknad för EU. Parlamentet anser att en uppgradering skulle ge en värdefull möjlighet att ställa demokratiska villkor, skapa en positiv hävstångseffekt och utrymme för en färdplan där uppgraderingen av tullunionen skulle gå hand i hand med konkreta förbättringar från Turkiets sida avseende demokratiska reformer på områden som demokrati, grundläggande mänskliga fri- och rättigheter samt rättsstatlighet, och öppna möjligheter för en äkta och öppen plats för civilsamhälle och pluralism. Parlamentet anser vidare att uppgraderingen av tullunionen skulle utgöra ett viktigt tillfälle för politisk dialog om en socialt och miljömässigt hållbar ekonomisk utveckling, om klimatförändringarna och om arbetstagarnas rättigheter i Turkiet. Parlamentet uppmanar kommissionen att inleda det förberedande arbetet för att uppgradera tullunionen så snart den turkiska regeringen bekräftar att den är beredd att genomföra seriösa reformer. Parlamentet uppmanar kommissionen att införa en klausul om mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i den uppgraderade tullunionen, så att grundläggande mänskliga fri- och rättigheter blir ett nyckelvillkor. Parlamentet påminner om att tullunionen inte når sin fulla potential förrän Turkiet fullständigt genomför tilläggsprotokollet gentemot samtliga medlemsstater.

24. Europaparlamentet påpekar att fackföreningsfrihet och social dialog är avgörande för utvecklingen av ett pluralistiskt samhälle. Parlamentet beklagar de lagstiftningsmässiga bristerna i fråga om arbetstagar- och fackföreningsrättigheter och betonar att organisationsrätten, den kollektiva förhandlingsrätten och strejkrätten är grundläggande rättigheter för arbetstagarna. Parlamentet beklagar djupt att medlemskap i en fackförening ofta har betraktats som ett bevis på brott i rättsmål. Parlamentet anser att en sådan ståndpunkt ytterligare kan äventyra fackföreningarnas status i landet. Parlamentet är allvarligt oroat över arbetsvillkoren för arbetstagarna vid anläggandet av den nya flygplatsen i Istanbul, med tanke på att 38 arbetstagare enligt uppgift har dött i arbetsrelaterade olyckor sedan byggstarten i maj 2015, och att 31 personer, däribland en fackföreningsledare, för närvarande sitter i fängelse för att de protesterat mot usla arbetsvillkor och låga och oregelbundet utbetalda löner. Parlamentet uppmanar de turkiska myndigheterna att ha ett nära samråd med berörda fackföreningar när det gäller nödvändiga skyddsåtgärder för arbetstagarna på plats, att genomföra en grundlig utredning av de dödsfall och skador som inträffat och att ge fackföreningar full möjlighet att träffa berörda arbetstagare. Parlamentet är bekymrat över förekomsten av barnarbete, särskilt inom sektorer som jordbruk och säsongsarbete. Parlamentet noterar den turkiska regeringens insatser för att bevilja flyktingar som åtnjuter tillfälligt skydd i Turkiet rätten att arbeta, om lämpligt tillstånd kan ges. Parlamentet konstaterar att fler än 20 000 arbetstillstånd har utfärdats för syrier och att de omfattar vissa villkor i fråga om minimilöner och social trygghet. Trots dessa ansträngningar fortsätter dock många syrier att arbeta utan tillstånd inom flera sektorer och många av Turkiets provinser. Språket är fortfarande ett av de största hindren för syriska arbetstagare.

25. Europaparlamentet uppmanar den turkiska regeringen att stoppa sina planer avseende byggandet av kärnkraftverket Akkuyu. Turkiet uppmanas att ansluta sig till Esbokonventionen, och den turkiska regeringen uppmanas att involvera eller åtminstone samråda med regeringarna i grannländerna, såsom Grekland och Cypern, när det gäller Akkuyu-projektets eventuella vidare utveckling.

26. Europaparlamentet konstaterar att viseringsliberalisering är av stor betydelse för turkiska medborgare, särskilt för studenter, akademiker, företagsrepresentanter och personer med familjeband i EU:s medlemsstater Parlamentet uppmanar den turkiska regeringen att till fullo uppfylla de 72 kriterierna i färdplanen för viseringsliberalisering. Parlamentet understryker att en översyn av Turkiets lagstiftning mot terrorism är ett centralt villkor för att säkerställa grundläggande rättigheter och friheter. Parlamentet uppmanar Turkiet att göra de ansträngningar som krävs för att uppnå återstående riktmärken. Parlamentet betonar att viseringsliberalisering kommer att vara möjlig när alla kriterier helt och fullt har uppfyllts på ett icke-diskriminerande sätt.

27. Europaparlamentet påminner om den viktiga roll som Turkiet spelar i hanteringen av migrationskrisen till följd av kriget i Syrien. Parlamentet anser att Turkiet och dess befolkning har visat stor gästfrihet genom att erbjuda skydd för fler än 3,5 miljoner syriska flyktingar. Parlamentet understryker att det finns omkring en miljon syriska barn i skolåldern i Turkiet, av vilka 60 % är registrerade i turkiska skolor. Parlamentet noterar uttalandet från EU och Turkiet av den 18 mars 2016. Parlamentet uppmanar med kraft Turkiet att respektera principen om ”non-refoulement”, dvs. att ingen flykting får återsändas till en stat där han eller hon riskerar förföljelse. Parlamentet beklagar att EU inom ramen för föranslutningsinstrumentets program för Turkiet 2011/2012 finansierat bepansrade Cobra II-övervakningsfordon, och uppmanar kommissionen att noggrant övervaka hur utrustning som (sam)finansieras genom EU-program används och hur principen om ”non-refoulement” genomförs i praktiken, i synnerhet vid gränsen till Syrien. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att hålla sina löften avseende storskalig vidarebosättning, och att säkerställa tillräckliga ekonomiska resurser för det långsiktiga stödet till syriska flyktingar i Turkiet. I Europeiska revisionsrättens särskilda rapport från 2018 efterlyses ökad effektivitet och mer insyn i tilldelningen och fördelningen av finansieringen. Parlamentet pekar på den ökande osäkerheten för syriska flyktingar när det gäller utsikterna att få behålla sitt tillfälliga skydd i Turkiet, och uppmanar Turkiet att överväga strategier dels för ökad social sammanhållning i områden med stora syriska flyktinggrupper, dels för mer långsiktig socioekonomisk och kulturell integrering samt adekvat och effektiv tillgång till utbildning och yrkesutbildning. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att vara vaksam och säkerställa att flyktingarnas rättigheter upprätthålls på ett korrekt sätt när EU-medel används, och att åtgärder vidtas för att förhindra barnarbete, sexuellt utnyttjande av barn och andra kränkningar av de mänskliga rättigheterna.

28. Europaparlamentet konstaterar att det är viktigt för såväl EU och medlemsstaterna som Turkiet att upprätthålla en nära dialog och ett nära samarbete i utrikespolitiska frågor och säkerhetsfrågor. Parlamentet uppmuntrar samarbete och ytterligare tillnärmning när det gäller utrikes-, försvars- och säkerhetsfrågor, inklusive samarbete avseende terrorismbekämpning. Parlamentet påminner om att Turkiet även sedan länge är medlem i Nato, och att landet ligger i ett område av central geostrategisk betydelse för bevarandet av regional och europeisk säkerhet. Parlamentet konstaterar att EU och Turkiet fortsätter sitt samarbete i frågor av (militär) strategisk betydelse inom ramen för Nato. Parlamentet uppmanar därför Turkiet att återuppta sitt samarbete med EU:s Nato-medlemmar inom ramen för det pågående Nato-programmet för samarbete med länder utanför EU.

29. Europaparlamentet berömmer Turkiet för förhandlingarna kring samförståndsavtalet om Idlib. Parlamentet beklagar att Turkiet-stödda väpnade grupper från Fria syriska armén rapporteras ha beslagtagit, plundrat och förstört egendom som tillhör den kurdiska civilbefolkningen i Afrin-distriktet i norra Syrien. Parlamentet erinrar om att Turkiet och grupper från Fria syriska armén i Afrin bör kompensera fördrivna invånare vars egendom de beslagtagit, förstört eller plundrat, och inte permanent får beröva invånarna deras egendom. Parlamentet är oroat över rapporterna om en lång rad överträdelser i Afrin som till största delen begåtts av syriska väpnade grupper som utrustas och beväpnas av Turkiet, men även av de turkiska väpnade styrkorna själva, vilka påstås ha tagit över ett antal skolor och stört eller avbrutit barnens skolgång. Parlamentet oroas även över att Turkiet också syftar till att ändra den demografiska balansen i Afrin-distriktet genom att flytta syriska arabiska sunniflyktingar från Turkiet till det kurdiskt befolkade området. Parlamentet uppmanar den turkiska regeringen att ta tillbaka anklagelserna mot alla de medborgare som har kritiserat Turkiets militära aktioner i Syrien, och därmed respektera rätten till yttrandefrihet.

30. Europaparlamentet påminner om vikten av goda grannförbindelser. I detta sammanhang uppmanas Turkiet att utöka insatserna för att lösa kvarstående bilaterala problem, bland annat olösta rättsliga åtaganden och oavgjorda tvister med sina omedelbara grannar kring land- och sjögränser och luftrum, i enlighet med FN-stadgan och internationell rätt. Parlamentet upprepar sin uppmaning till Turkiets regering att underteckna och ratificera Förenta nationernas havsrättskonvention. Parlamentet uppmanar eftertryckligen Turkiets regering att stoppa de upprepade kränkningarna av grekiskt luftrum och territorialvatten, samt att respektera alla grannländers territoriella integritet och suveränitet. Parlamentet beklagar att det hot om ”casus belli” (anledning till krigsförklaring) som har utfärdats av den turkiska nationalförsamlingen mot Grekland ännu inte har dragits tillbaka.

31. Europaparlamentet välkomnar de ansträngningar som gjorts under FN:s generalsekreterares ledning för att återuppta förhandlingarna om Cyperns återförening. Parlamentet upprepar sitt stöd för en rättvis, övergripande och genomförbar lösning som grundas i en federation som omfattar båda befolkningsgrupper och båda zoner med en enda internationell juridisk person, en enda suveränitet och ett enda medborgarskap och med politisk jämbördighet mellan de båda folkgrupperna, i linje med internationell rätt och med EU:s regelverk samt med utgångspunkt i respekten för de principer som unionen grundas på. Parlamentet lyfter fram den ram som föreslagits av FN:s generalsekreterare, och hans vädjan om att förhandlingarna ska återupptas, med utgångspunkt i de avtal som uppnåddes redan 2017 i Crans-Montana. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att spela en mer aktiv roll för att förhandlingarna ska lyckas. Parlamentet upprepar sin uppmaning till alla berörda parter, särskilt Turkiet, att förbinda sig och bidra till en övergripande lösning. Parlamentet uppmanar Turkiet att påbörja tillbakadragandet av sina styrkor från Cypern, att överföra det stängda området vid Famagusta

till FN i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 550 och att avstå från verksamhet som förändrar befolkningsbalansen på ön genom en politik med olagliga bosättningar. Parlamentet betonar att unionens regelverk måste tillämpas på hela ön. Parlamentet erkänner i detta avseende vikten av fortsatt arbete inom den särskilda kommittén för EU-förberedelse som inbegriper bägge befolkningsgrupperna. Parlamentet åtar sig att intensifiera sina ansträngningar för att samarbeta med den turkcypriotiska befolkningsgruppen i dess förberedelser för att fullt ut integreras i EU efter en lösning av Cypernfrågan, och uppmanar kommissionen att göra detsamma. Parlamentet lovordar det viktiga arbete som utförs av den kommitté som företräder båda befolkningsgrupperna och som arbetar med saknade personer, både turk- och grekcypriotiska, och välkomnar att förbättrat tillträde har beviljats till relevanta platser, inklusive militära områden. Turkiet uppmanas att hjälpa denna kommitté (CMP) genom att tillhandahålla information från sina militära arkiv. Parlamentet erkänner Republiken Cyperns rätt att ingå bilaterala överenskommelser rörande sin exklusiva ekonomiska zon. Parlamentet upprepar sin uppmaning till Turkiet att fullt ut respektera alla medlemsstaters suveräna rättigheter, däribland rätten att prospektera och utvinna naturtillgångar i enlighet med EU:s regelverk och internationell rätt. Turkiet uppmanas med kraft att delta i fredlig tvistlösning och att avstå från varje hot eller åtgärd som kan få negativa följder för goda grannförbindelser.

32. Europaparlamentet uppmanar Turkiet och Armenien att fortsätta arbetet med att normalisera sina förbindelser. Om gränsen mellan Turkiet och Armenien öppnades skulle detta kunna leda till förbättrade förbindelser, särskilt i fråga om gränsöverskridande samarbete och ekonomisk integration.

33. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, till medlemsstaterna och till Turkiets regering och nationalförsamling, och ber om att detta betänkande ska översättas till turkiska.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0201

Den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: den årliga tillväxtöversikten 2019

Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2019 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: den årliga tillväxtöversikten 2019 (2018/2119(INI))

(2021/C 23/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 121.2, 126, 136 och protokoll nr 12,

— med beaktande av protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen,

— med beaktande av protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,

— med beaktande av fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1175/2011 av den 16 november 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ([1]),

— med beaktande av rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk ([2]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1174/2011 av den 16 november 2011 om verkställighetsåtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet ([3]),

— med beaktande av rådets förordning (EU) nr 1177/2011 av den 8 november 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott ([4]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser ([5]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1173/2011 av den 16 november 2011 om effektiv övervakning av de offentliga finanserna i euroområdet ([6]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigering av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet ([7]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 472/2013 av den 21 maj 2013 om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet ([8]),

([1]) EUT L 306, 23.11.2011, s. 12.
([2]) EUT L 306, 23.11.2011, s. 41.
([3]) EUT L 306, 23.11.2011, s. 8.
([4]) EUT L 306, 23.11.2011, s. 33.
([5]) EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.
([6]) EUT L 306, 23.11.2011, s. 1.
([7]) EUT L 140, 27.5.2013, s. 11.
([8]) EUT L 140, 27.5.2013, s. 1.

Onsdagen den 13 mars 2019

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 november 2018 *Årlig tillväxtöversikt 2019*, *För ett starkare EU i en osäker omvärld* (COM(2018)0770), och *Rapport om förvarningsmekanismen 2019* (COM(2018)0758),

— med beaktande av årsrapporten från europeiska finanspolitiska nämnden av den 10 oktober 2018,

— med beaktande av kommissionens ekonomiska prognoser för Europa (hösten 2018 och vintern 2019),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/825 av den 17 maj 2017 om inrättande av stödprogrammet för strukturreformer för perioden 2017–2020 och om ändring av förordningarna (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 1305/2013 ([1]),

— med beaktande av 2018 års åldranderapport, som offentliggjorts av kommissionen den 25 maj 2018,

— med beaktande av rekommendationen till rådets rekommendation av den 21 november 2018 om den ekonomiska politiken för euroområdet (COM(2018)0759),

— med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2017 om att förbättra Europeiska unionens funktionssätt genom att utnyttja Lissabonfördragets potential ([2]),

— med beaktande av de fem ordförandenas rapport av den 22 juni 2015 om fullbordandet av EU:s ekonomiska och monetära union, kommissionens vitbok av den 1 mars 2017 om EU:s framtid och kommissionens diskussionsunderlag av den 31 maj 2017 om en fördjupad ekonomisk och monetär union,

— med beaktande av Eurogruppens rapport av den 4 december 2018 till ledarna om en fördjupad ekonomisk och monetär union (EMU),

— med beaktande av uttalandet från eurotoppmötet av den 14 december 2018,

— med beaktande av Regionkommitténs resolution av den 10 oktober 2018 om den ekonomiska politiken för euroområdet och inför den årliga tillväxtöversikten 2019 ([3]),

— med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor samt yttrandena från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och utskottet för regional utveckling och ståndpunkten i form av ändringsförslag från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0159/2019), och av följande skäl:

A. Europas ekonomi går nu in på sitt sjunde år av oavbruten tillväxt. Euroområdets och EU:s BNP-tillväxt har justerats nedåt med en tillväxt på 1,3 % respektive 1,5 % för 2019 och 1,6 % respektive 1,8 % (EU27) för 2020. Tillväxten förväntas avta ytterligare, delvis på grund av den växande oron över de globala tillväxtutsikterna. Stora skillnader mellan medlemsstaterna kvarstår när det gäller ekonomiska resultat och sysselsättningsresultat.

B. Arbetslösheten i euroområdet och EU låg på 7,9 % respektive 6,7 % i december 2018, och är i många medlemsstater fortfarande högre än före krisen, vilket särskilt gäller långtidsarbetslösheten, och även ungdomsarbetslösheten är fortfarande hög i ett antal medlemsstater.

C. Sysselsättningsnivån i EU ökar, även om detta sker ojämnt i medlemsstaterna. Antalet förvärvsarbetande har nått den högsta nivån någonsin i euroområdet, och uppgick till 146 miljoner under det tredje kvartalet 2018. Många nyskapade arbetstillfällen är deltidsarbeten.

([1]) EUT L 129, 19.5.2017, s. 1.
([2]) EUT C 252, 18.7.2018, s. 215.
([3]) EUT C 461, 21.12.2018, s. 1.

D. Den ekonomiska tillväxten varierar mellan medlemsstaterna och är sårbar för bland annat fortsatta geopolitiska spänningar, med inverkan på den globala handeln, och ihållande osäkerhet kring unionens framtida förbindelser med Förenade kungariket.

E. Europa har fortfarande ett investeringsgap, trots att man har gynnats av exceptionellt låga räntor under flera år och finansieringsvillkoren fortsatt är fördelaktiga.

F. Enligt Eurostat förutsägs äldreförsörjningskvoten öka inom EU från 29,3 % år 2016 till 52,3 % år 2080, vilket innebär färre än två personer i arbetsför ålder för varje äldre person, om inga politiska förändringar görs. Det råder stora skillnader mellan medlemsstaterna i detta avseende.

G. Under de senaste två årtiondena har den totala faktorproduktiviteten inom euroområdet släpat efter den totala faktorproduktiviteten hos de viktigaste globala ekonomierna.

H. De senaste årens nedåtgående trend för euroområdets skuldkvot förväntas fortsätta och sjunka från ca 87 % 2018 till ca 85 % 2019. Emellertid förväntas tio medlemsstater enligt kommissionens prognos ha en skuldsättning i förhållande till BNP på över 60 % under 2019, medan denna kvot i sju medlemsstater kommer att ligga kvar på över 90 %. Åtgärder för skuldminskning har varit långsamma i vissa medlemsstater. Fem medlemsstater inom euroområdet med höga skuldkvoter i förhållande till BNP beräknas ha ett betydande strukturellt underskott under 2019.

I. Ingen medlemsstat i euroområdet beräknas ha ett underskott över gränsen på 3 % av BNP under 2019 och det aggregerade samlade underskottet för euroområdet beräknas ha sjunkit till 0,6 % av BNP under 2018, och öka något till 0,8 % av BNP under 2019.

J. Den långsiktiga hållbarheten för medlemsstaternas offentliga finanser är en källa till oro för rättvisan mellan generationerna.

K. Bytesbalansöverskottet nådde en topp under 2017 och kommer att minska något och ligga på 3,6 % av BNP i euroområdet och på 2,3 % av BNP i EU under 2019 och 2020, och är därmed bland det högsta i världen.

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens årliga tillväxtöversikt för 2019, som bekräftar vikten av

a) ökade investeringar av hög kvalitet,

b) reformer som ökar produktiviteten, delaktigheten och den institutionella kvaliteten och

c) makroekonomisk stabilitet och sunda offentliga finanser.

2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta beslutsamma och samordnade åtgärder för att uppnå målet om hållbar tillväxt för alla, ta ansvar för framtida generationer och säkerställa rättvisan mellan generationerna genom hållbara och tillräckliga offentliga finanser och sociala trygghetssystem och därigenom trygga framtiden för våra välfärdsstater.

3. Europaparlamentet noterar att kommissionens rapport om åldrande från 2018 visar att utan politiska förändringar förväntas de finanspolitiska kostnaderna med anknytning till pensioner, hälso- och sjukvård och långtidsvård öka under de kommande årtiondena, eftersom Europas befolkning fortsätter att åldras i betydande grad.

4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbereda sig för denna demografiska utveckling genom att

a) genomföra socialt balanserade strukturreformer för att minska dessa kostnader,

Onsdagen den 13 mars 2019

b) öka produktiviteten, vilket är nödvändigt för att säkerställa en stark och hållbar ekonomisk tillväxt i framtiden och

c) bygga upp en lämplig finanspolitisk buffert för att gardera sig för ökade finanspolitiska kostnader.

5. Europaparlamentet finner det glädjande att sysselsättningsnivån i EU ökar, även om detta sker ojämnt i medlemsstaterna. Långtidsarbetslösheten och ungdomsarbetslösheten är fortfarande hög i vissa medlemsstater, vilket kräver fortsatta reformer och investeringar för att underlätta för ungdomar och långtidsarbetslösa att komma in på arbetsmarknaden.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare främja en fördjupad ekonomisk och monetär union (EMU), i enlighet med den överenskomna färdplanen.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sätta den inre marknadens fullbordande högst upp på dagordningen.

Leverera högkvalitativa investeringar

8. Europaparlamentet betonar att medlemsstaterna för att långsiktigt säkerställa rättvisan mellan generationerna måste öka produktiviteten genom produktiva investeringar, såsom i tillväxtfrämjande hållbara infrastrukturprojekt som är förenliga med FN:s mål för hållbar utveckling, för att bidra till att stimulera välbehövlig potentiell ekonomisk tillväxt.

9. Europaparlamentet välkomnar att investeringsplanen för Europa på ett positivt sätt bidrar till ekonomisk tillväxt och skapande av arbetstillfällen. Parlamentet har redan antagit sin förhandlingsposition om InvestEU-programmet och en interinstitutionell politisk överenskommelse måste nås så snart som möjligt. Parlamentet noterar Europeiska revisionsrättens förslag att förbättra den geografiska spridningen av investeringar med stöd från Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi).

10. Europaparlamentet konstaterar att det fortfarande förekommer ett investeringsgap i euroområdet, trots de positiva resultaten av investeringsplanen för Europa. Offentliga och privata investeringar spelar en viktig roll för att underlätta tillväxt och konvergens på europeisk nivå i det rådande läget med tecken på ekonomisk avmattning och ökande externa risker och utmaningar.

11. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna vid utnyttjandet av budgetutrymmet måste skilja mellan långsiktiga produktiva offentliga investeringar och löpande kostnader.

12. Europaparlamentet betonar att en produktivitetsökning kräver investeringar i färdigheter, innovation, automatisering, digitalisering, FoU samt hållbar rörlighet och infrastruktur, i enlighet med målen i Europa 2020-strategin. Parlamentet betonar behovet av att investera i både fysiskt kapital och humankapital, och uppmuntrar därför medlemsstaterna att säkerställa lika tillgång till livslångt lärande, kompetensutveckling och omskolning.

13. Europaparlamentet anser att reformer för att få bort oproportionerlig byråkrati för investeringar både skulle underlätta ekonomisk verksamhet och skapa gynnsamma villkor för långsiktig tillväxt.

14. Europaparlamentet betonar att EU-interna utländska direktinvesteringar kan leda till produktivitetsvinster för både det investerande företaget och lokala företag i värdregionen, och bidrar till att generera ekonomisk konvergens inom Europa. Tydliga och verkställbara bestämmelser, lika spelregler och minskade efterlevnadskostnader är avgörande faktorer för att attrahera investeringar.

15. Europaparlamentet framhåller det brådskande behovet av en fullfjädrad kapitalmarknadsunion, eftersom bättre integrerade finansmarknader skulle kunna ge upphov till ytterligare mekanismer för privat riskdelning och riskminskning, underlätta gränsöverskridande investeringar och tillgång till finansiering för realekonomin samt främja hållbara privata investeringar.

Inrikta reformansträngningarna på produktivitetsökning, delaktighet och institutionell kvalitet

16. Europaparlamentet påminner om att en åldrande arbetskraft kan verka hämmande på Europas produktivitetsökning under de närmaste årtiondena, allt annat lika. Parlamentet oroas över EU:s låga konkurrenskraft och produktivitetsökning och uppmanar därför medlemsstaterna att genomföra produktivitetshöjande och socialt balanserade strukturreformer.

17. Europaparlamentet framhäver det brådskande behovet av att se över att nationella offentliga pensionssystem är både adekvata och långsiktigt finansiellt hållbara. Parlamentet understryker behovet av att reformera pensionssystemen i de berörda medlemsstaterna för att säkerställa långsiktig hållbarhet.

18. Europaparlamentet delar kommissionens uppfattning att produktivitetsökning och delaktighet bör vara ett viktigt mål för nationella reformer.

19. Europaparlamentet betonar vikten av att öka arbetskraftens deltagande för att bl.a. bidra till att systemen för social trygghet är hållbara, särskilt i samband med en ökande försörjningskvot. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att vidta åtgärder som uppmuntrar integrering på arbetsmarknaden av ungdomar som varken studerar eller arbetar och av flyktingar.

20. Europaparlamentet konstaterar att en alltför hög beskattning kan utgöra ett hinder för investeringar och sysselsättning. Parlamentet uppmanar till en skatteväxling bort från den höga skattebördan på arbete i Europa. En minskad skattebörda för låg- och medelinkomsttagare kan leda till ökad efterfrågan och stärka tillväxten. Parlamentet betonar behovet av att förbättra skatteuppbörden och att bättre samordna administrativ praxis på beskattningsområdet, och välkomnar ansträngningarna i de medlemsstater som genomför sådana reformer.

21. Europaparlamentet betonar att digitalisering, globalisering, artificiell intelligens, automatisering och teknisk utveckling erbjuder en stor tillväxtpotential, innebär en radikal omvandling av våra arbetsmarknader och påverkar de europeiska ekonomiernas tillväxtdynamik.

22. Europaparlamentet framhåller att mobiliseringen av en krympande befolkning i arbetsför ålder kommer att kräva mer mångsidiga och kompetenta arbetstagare, mer dynamiska arbetsmarknader, aktiv arbetsmarknadspolitik, livslångt lärande och utbildning, kompetensutveckling och omskolning av arbetskraften samt starkare koppling mellan utbildningssystem och företag, i kombination med tillgängliga sociala trygghetssystem. Dessa principer ska beaktas för att främja inkluderande och välfungerande arbetsmarknader och främja kvalitet i arbetet, i enlighet med den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

23. Europaparlamentet betonar att små och medelstora företag, som är en viktig drivkraft för sysselsättningen, inte till fullo kan tillvarata potentialen hos den europeiska inre marknaden på grund av rättsliga och administrativa hinder. Kommissionen uppmanas att minska dessa hinder. Kommissionen uppmanas vidare att hantera orättvis konkurrens och beskattning när det gäller små och medelstora företag och multinationella företag. Parlamentet betonar vikten av att fortsätta bekämpa skattebedrägerier, skatteundandragande och skatteflykt.

24. Europaparlamentet påminner om vikten av en företagsvänlig administrativ och regleringsmässig miljö, samtidigt som hänsyn också tas till ett tillräckligt konsumentskydd, för att underlätta för företag att få tillgång till finansiering och anskaffa kapital över gränserna. Det är glädjande att den årliga tillväxtöversikten betonar behovet av att förbättra effektiviteten inom offentlig förvaltning, vilket bör omfatta alla förvaltningsnivåer. Medlemsstaterna uppmanas bestämt att undanröja onödiga hinder för privata och offentliga investeringar på lokal och regional nivå.

25. Europaparlamentet understryker att hanteringen av potentiella framtida chocker kräver framsteg med att fördjupa EMU. Ett fördjupat EMU kräver ett starkt politiskt engagemang, effektiv styrning och demokratisk ansvarsskyldighet. Parlamentet påminner om vikten av en motståndskraftig banksektor som regleras effektivt och på lämpligt sätt för att bevara den finansiella stabiliteten. Parlamentet uppmanar till ett stegvis fullbordande av bankunionen, med ett trovärdigt europeiskt insättningsgarantisystem och fortsatta ansträngningar för att minska nödlidande lån. Parlamentet noterar att eurotoppmötet uppdragit åt Eurogruppen att arbeta med det budgetmässiga instrumentet för konvergens och konkurrenskraft.

Säkerställa makroekonomisk stabilitet och sunda offentliga finanser

26. Europaparlamentet påpekar att makroekonomisk stabilitet och sunda offentliga finanser fortsatt är en förutsättning för hållbar tillväxt.

27. Europaparlamentet noterar att en högre andel äldre medför högre utgifter för hälso- och sjukvård, äldrevård och pensioner. I ett åldrande samhälle minskar, allt annat lika, andelen personer i arbetsför ålder i förhållande till andelen äldre, vilket innebär att det för varje äldre person finns färre personer i arbetsför ålder som bidrar. Detta belastar de offentliga finanserna oerhört i de medlemsstater som inte har genomfört de nödvändiga reformerna, och utmanar deras hållbarhet.

28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstater med stora underskott och offentliga skulder att vidta fortlöpande åtgärder för att minska dem. Parlamentet erkänner de insatser som ett antal medlemsstater har gjort för att konsolidera sina offentliga finanser, men beklagar att vissa medlemsstater har missat möjligheten att genomföra nödvändiga reformer. Vissa medlemsstater med ett gott finanspolitiskt utrymme har däremot konsoliderat ytterligare och bidrar därmed till euroområdets nuvarande överskott i bytesbalansen.

29. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ansträngningar att uppmuntra medlemsstater med underskott i bytesbalansen eller hög utlandsskuld att förbättra sin konkurrenskraft, och medlemsstater med stora överskott i bytesbalansen att främja efterfrågan genom löneökningar i linje med produktivitetsökningen och att främja produktivitetsökningen genom ökade investeringar.

30. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bygga upp lämpliga finanspolitiska buffertar för nuvarande och framtida generationer. Parlamentet efterlyser ett enhetligt genomförande och efterlevnad av stabilitets- och tillväxtpakten, däribland dess flexibilitetsklausuler, för att säkerställa ansvarsfulla offentliga finanser. Ett enhetligt genomförande av de finanspolitiska reglerna är viktigt för att säkerställa finansmarknadernas förtroende, som är av grundläggande betydelse för att kunna locka till sig investeringar.

31. Europaparlamentet välkomnar Europeiska finanspolitiska nämndens förslag om en radikal förenkling av budgetreglerna för att ytterligare förbättra EU:s aktuella finanspolitiska ram. Den flexibilitet som är inbyggd i reglerna för stabilitets- och tillväxtpakten ger medlemsstaterna möjlighet att uppnå en god balans mellan målet att säkra en återhållsam finanspolitik och att främja produktiva investeringar. Kommissionen uppmanas att beakta alla landspecifika faktorer i sina skuldhållbarhetsanalyser.

Nationellt egenansvar

32. Europaparlamentet påminner om att genomförandegraden för de landspecifika rekommendationerna är alltför låg. Den europeiska planeringsterminen bör fokusera på nationellt egenansvar. Parlamentet uppmanar nationella och regionala parlament att debattera landrapporter och landspecifika rekommendationer och att samarbeta med relevanta aktörer. En effektivare och mer fokuserad europeisk planeringstermin skulle kunna öka egenansvaret.

o

o o

33. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0202

Den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2019

Europaparlamentets resolution av den 13 mars 2019 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2019 (2018/2120(INI))

(2021/C 23/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 november 2018 *Årlig tillväxtöversikt 2019: För ett starkare EU i en osäker omvärld* (COM(2018)0770),

— med beaktande av målen för hållbar utveckling som världens ledare enades om i september 2015 och som rådet har ställt sig bakom och bekräftat att man ska arbeta för att uppnå,

— med beaktande av den europeiska pelaren för sociala rättigheter som proklamerades av Europeiska rådet, Europaparlamentet och Europeiska kommissionen i november 2017,

— med beaktande av utkastet till gemensam sysselsättningsrapport från kommissionen och rådet av den 21 november 2018 som är ett följedokument till kommissionens meddelande om den årliga tillväxtöversikten för 2019 (COM(2018)0761),

— med beaktande av kommissionens rekommendation av den 21 november 2018 till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet (COM(2018)0759),

— med beaktande av kommissionens rapport av den 21 november 2018 *Rapport om förvarningsmekanismen 2019* (COM(2018)0758),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 november 2018 om utkast till budgetplaner 2019: Samlad bedömning (COM(2018)0807),

— med beaktande av sin resolution av den 29 november 2018 om situationen för kvinnor med funktionsnedsättning [1],

— med beaktande av sin resolution av den 15 november 2018 om omsorgstjänster i EU för förbättrad jämställdhet [2],

— med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2018 om sysselsättnings- och socialpolitik i euroområdet [3],

— med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2018 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: sysselsättning och sociala aspekter i den årliga tillväxtöversikten 2018 [4],

— med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om den digitala könsklyftan,

— med beaktande av diskussionen med företrädare för nationella parlament om europeiska planeringsterminens prioriteringar för 2018,

— med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,

---

[1] Antagna texter, P8_TA(2018)0484.
[2] Antagna texter, P8_TA(2018)0464.
[3] Antagna texter, P8_TA(2018)0432.
[4] Antagna texter, P8_TA(2018)0078.

Onsdagen den 13 mars 2019

— med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0162/2019), och av följande skäl:

A. År 2017 låg sysselsättningsgraden i åldersgruppen 20–64 år på 73,2 %, vilket antyder att EU är på god väg att nå det sysselsättningsmål på 75 % som anges i Europa 2020-strategin.

B. Anständiga arbetstillfällen med anställningstrygghet är viktiga för kampen mot social utestängning och bör främjas som ett led i åtgärderna mot arbetslöshet runt om i EU, liksom också för att sätta fart på den inhemska efterfrågan och stimulera tillväxten. Mellan åren 2008 och 2017 ökade antalet deltidsanställda från 16,8 % till 18,7 % av den sammanlagda arbetskraften, varvid nivån både var högre och ökade snabbare bland yngre människor.

C. Sysselsättningsgraden varierar stort inom EU mellan medlemsstater såväl som inom medlemsstater, vilket även gäller kvaliteten på arbetstillfällena.

D. Långtidsarbetslösheten och ungdomsarbetslösheten minskar i EU överlag, men ligger kvar på en hög nivå i vissa medlemsstater.

E. EU har en ungdomsarbetslöshet på 18,6 %, vilket fortfarande är mer än 2008. Enligt Europeiska institutet för förbättring av levnads- och arbetsvillkor (Eurofound), uppskattas de årliga kostnaderna för unga som varken arbetar eller studerar till 153 miljarder euro per år inom EU, medan de sammanlagda kostnaderna för inrättandet av ungdomsgarantin uppskattas till 21 miljarder euro per år. I dagens läge har 2 miljarder euro anslagits till ungdomsgarantin för perioden 2017–2020.

F. I takt med att nya arbetsformer har uppstått och blir allt vanligare inom exempelvis arbete via digitala plattformar och egenföretagande kommer det sociala skyddet som traditionellt varit inriktat på arbetstagare med tillsvidareanställning på heltid att behöva moderniseras och anpassas.

G. Sysselsättningsökningen i medlemsstaterna har åtföljts av en ökning av atypiska, osäkra och icke-formella sysselsättningsformer, som nolltidskontrakt, liksom av en försvagning av dialogen mellan arbetsmarknadens parter och decentralisering av kollektivförhandlingarna i vissa medlemsstater, till skada för arbetstagares rättigheter.

H. De osäkraste anställningarna är sådana där de enskilda inte hävda sina rättigheter, där det inte finns något socialförsäkringsskydd, där arbetsmiljön är riskfylld och där arbetet inte ger tillräckliga inkomster för att möjliggöra ett drägligt liv. Otrygghet är en annan faktor i osäkra anställningar och handlar om ovisshet om arbetet, om att inkomsterna inte räcker till, om att det inte finns något uppsägningsskydd och om att man inte vet vare sig hur länge man får behålla sin anställning eller om man kommer att få anställning i framtiden.

I. Även om inkomstskillnaderna i EU minskade något under 2017 finns det fortfarande oacceptabelt många arbetande fattiga, motsvarande 9,6 % av den förvärvsarbetande befolkningen, och det är främst kvinnor som drabbas.

J. Det totala antalet människor som riskerar fattigdom eller social utestängning ligger på 22,5 %, och även om detta är lägre än före krisen så är man långt ifrån att uppnå det överordnade målet i Europa 2020-strategin om att minska denna riskgrupp med 20 miljoner. Risken för fattigdom och social utestängning bland barn fortsätter också att minska, men är fortfarande oacceptabelt hög. Risken för fattigdom och social utestängning bland barn i hushåll med ensamstående föräldrar är dubbelt så hög som för barn i allmänhet. Stor ojämlikhet minskar ekonomins resultat och möjligheterna till hållbar tillväxt.

K. Globaliseringen har bidragit till att driva på den ekonomiska tillväxten, men dess fördelar är ojämnt fördelade både mellan och inom medlemsstater. Det gäller att ompröva i vad mån den europeiska tillväxtmodellen faktiskt bereder plats för alla och den måste förstärkas, framför allt i fråga om social hållbarhet och miljöhållbarhet.

L. I rapporten från FN:s klimatpanel betonas hur brådskande det är med åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna, som kan bli oåterkalleliga inom tre år. Medel bör anslås på alla förvaltningsnivåer (genom såväl offentliga som privata investeringar) för att modernisera industrin, transportväsendet och energisektorn och minska deras koldioxidutsläpp.

M. EU:s ekonomi går nu in på sitt sjätte år av oavbruten tillväxt, återhämtning av investeringar, ökad konsumentefterfrågan och ökat sysselsättningsskapande, och skillnaderna i tillväxttakt i euroområdet är de minsta i den ekonomiska och monetära unionens historia. Likafullt är det dock beklagligt att den nytta som tillväxten för med sig inte är jämnt fördelad.

N. Hushållens inkomster har ökat långsammare än BNP, så att man kan fråga sig i vilken utsträckning vi på senaste tiden haft en tillväxt med plats för alla.

O. Demografiska förändringar och en ökad förväntad livslängd medför stora utmaningar i fråga om att skapa hållbara och tillräckliga system för pension, hälso- och sjukvård och långvarig vård och omsorg.

P. En välfungerande dialog mellan arbetsmarknadens parter är ett centralt inslag i den europeiska sociala marknadsekonomin, som stärker den sociala sammanhållningen och minskar konflikterna i samhället, till ömsesidig nytta för såväl arbetstagare och arbetsgivare som regeringar.

Q. Integreringen av den europeiska pelaren för sociala rättigheter i den europeiska planeringsterminen från 2018 har bidragit till att främja tillväxt för alla och sysselsättning, samt reducerat makroekonomiska obalanser.

R. Den europeiska planeringsterminen bör bidra till slutförandet av den europeiska pelaren för sociala rättigheter i syfte att säkerställa likabehandling av och lika möjligheter för kvinnor och män, rätten till lika lön för likvärdigt arbete för kvinnor och män och rätten att få rimligt prissatt hälso- och sjukvård av god kvalitet.

S. EU:s 80 miljoner invånare med funktionsnedsättning, liksom också ett antal särskilda grupper såsom marginaliserade ungdomar och samhällsgrupper, personer med kroniska sjukdomar och medlemmar av minoritetsgrupper möter särskilda hinder för sitt inträde på arbetsmarknaden och löper större risk för fattigdom och social utestängning. Civilsamhällesorganisationer bidrar med oumbärlig hjälp genom att arbeta mot utanförskap och säkerställa representativitet i politiska beslutsfattarsammanhang.

T. Bestående hälsoklyftor och den ökande förekomsten av kroniska sjukdomar leder till en stor mängd förtida dödsfall i EU, vilket har konsekvenser för den arbetsföra befolkningen, produktiviteten och välfärdssystemen.

U. Principen om jämställdhet är ett av EU:s grundläggande värden och fastställs i artiklarna 8 och 19 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som anger skyldigheten att undanröja bristande jämställdhet mellan kvinnor och män, främja jämställdhet mellan dem, bekämpa diskriminering på grund av kön och säkerställa jämställdhetsintegrering i all unionspolitik och unionsverksamhet.

V. År 2017 låg sysselsättningsgraden för kvinnor på 66,5 %, men sysselsättningsklyftan mellan könen är fortfarande stor (12 %), och detsamma gäller det könsmässiga lönegapet och således också pensionsklyftan mellan kvinnor och män. Det finns flera fattiga bland kvinnor än bland män, och kvinnor löper också större risk för social utestängning på äldre dagar, genom att deras pensioner är nästan 40 % lägre till följd av att klyftan mellan könen blivit allt djupare i ett livstidsperspektiv, och detta framstår som en utmaning för många kvinnor och för samhället. Ett likvärdigt arbetsmarknadsdeltagande för både män och kvinnor kan underlättas genom ett utbud av rimligt prissatta omsorgstjänster av god kvalitet.

W. Fler kvinnor på beslutsfattarposter vore bra för jämställdheten.

Onsdagen den 13 mars 2019

X. Anhörigvårdare löper större risk att drabbas av fattigdom, både under den tid då de tar hand om den anhöriga och när de får sina pensionsrättigheter. Anhörigvårdarna är merendels kvinnor. Av vården och omsorgen i EU tillhandahålls 80 % av obetalda anhörigvårdare, av vilka 75 % är kvinnor.

Y. Kvaliteten på omsorgstjänsterna varierar kraftigt inom och mellan medlemsstaterna, mellan privata och offentliga infrastrukturer, mellan landsbygden och städerna och mellan olika åldersgrupper. Kvinnorna drabbas av nedskärningar i offentlig service, däribland hälso- och sjukvård, utbildning och bostäder, både direkt som användare och anställda och indirekt genom sitt stöd till anhöriga som är beroende av grundläggande offentlig service.

Z. Kvinnor avbryter oftare sitt arbetsliv på grund av sin roll inom familjen, och det är vanligare att kvinnor slutar förvärvsarbeta för att ta hand om ett barn eller en sjuklig anhörig än att män gör det. Denna kvinnoroll kan hämma kvinnors yrkesliv. Det pågår diskussioner om balans mellan arbete och privatliv.

AA. Betydande framsteg har gjorts med att nå dels det överordnade målet för 2020 om en andel unga med högst grundskoleutbildning på 10 %, dels målet om 40 % högskoleutbildade, men det finns fortfarande stora skillnader mellan medlemsstaterna. Medlemsstaterna bör uppmuntras att göra yrkesutbildningen mera tillgänglig och allmänt accepterad och samtidigt se till att högskoleutbildningens kvalitet fortsätter att prioriteras i arbetet med att uppnå de överordnade målen för 2020.

AB. I den digitala tidsåldern krävs det digitala färdigheter för alla uppgifter i privatlivet eller yrkeslivet, och likafullt saknar över 40 % av de vuxna i EU grundläggande färdigheter av detta slag. 60 miljoner vuxna saknar grundläggande läs- och räknekunnighet. Klyftan mellan könen när det gäller digitala färdigheter på högre nivåer uppgår till 12,9 %.

AC. Lågutbildade och äldre arbetstagare deltar i betydligt mindre utsträckning i omskolnings- och utbildningsåtgärder. Mikroföretag jämte små och medelstora företag saknar ofta resurser för att ordna med utbildning och omskolning för sina anställda.

AD. Utestängning från bostadsmarknaden, hemlöshet och bristande tillgång till rimligt prissatta bostäder utgör en mycket stor utmaning i många medlemsstater, och i hela tio medlemsstater är trångboddheten värre än inom Europa i genomsnitt. Boendekostnaderna är de europeiska hushållens största utgiftspost, och bostadspriserna ökar fortare än inkomsterna i de flesta medlemsstater. Ojämlikhet och utestängning från bostadsmarknaden förstärker varandra inbördes, i och med att kvinnor, barn och personer med invandrarbakgrund löper betydligt högre risk att drabbas av utestängning från bostadsmarknaden och hemlöshet.

AE. Det är fortsatt angeläget att ta itu med sådana långsiktiga utmaningar som en åldrande befolkning, digitaliseringen och dess effekter på arbetsmarknaden samt klimatförändringar och det ohållbara utnyttjandet av naturresurser.

1. Europaparlamentet bekräftar de framsteg som har gjorts när det gäller den sociala resultattavlan, men noterar att de flesta medlemsstater har problem med minst en huvudindikator och att 10 % av alla bedömningar betecknas som ”kritiska situationer”.

2. Europaparlamentet understryker att EU:s sociala mål och åtaganden är lika viktiga som de ekonomiska. Parlamentet betonar att den nödvändiga investeringen i social utveckling inte bara är ett sätt att garantera ekonomisk tillväxt och konvergens, utan även måste vara ett specifikt mål i sig självt. Parlamentet välkomnar att den sociala pelaren fått sin betydelse erkänd, liksom också att man erkänt att EU:s sociala dimension måste förstärkas och att brister i jämlikhet inom och mellan regioner måste bemötas. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förstärka de sociala rättigheterna genom att förverkliga den europeiska pelaren för sociala rättigheter på ett sätt som skapar en verklig social dimension i EU, också genom hänsynstagande till aktuella undersökningar ([1]) och genom att resultattavlan för sysselsättningsindikatorer och sociala indikatorer får bättre politisk synlighet och genomslagskraft, samtidigt som alla landsspecifika rekommendationer omsätts i handling, inbegripet de som syftar till att ändra unionen så den blir mera socialt och ekonomiskt hållbar, jämte miljöhållbar. Parlamentet uppmanar kommissionen dels att använda pelarens tjugo principer som bedömningsmarkörer för hur väl länderna lyckats integrera sitt åtagande för den sociala pelaren i sin ekonomiska politik, dels att stärka sin kapacitet för övervakning av den sociala situationen.

([1]) Se rapporterna från OECD (*In it together: why less inequality benefits all* från 2015) och IMF (*Causes and consequences of income inequality,* från juni 2015).

3. Europaparlamentet efterlyser ett helhjärtat engagemang för den europeiska pelaren för sociala rättigheter under den europeiska planeringsterminen, med tonvikt på likabehandling och lika möjligheter för kvinnor och män, rätten till lika lön för likvärdigt arbete och rätten till rimligt prissatta omsorgstjänster av hög kvalitet.

4. Europaparlamentet påpekar att medlemsstaterna står inför strukturella utmaningar på arbetsmarknaden, såsom lågt deltagande, segmentering av arbetsmarknaden och kompetens- och färdighetsglapp. Parlamentet noterar att det finns ett växande behov av verkningsfulla åtgärder för integrering och återintegrering av icke förvärvsarbetande på arbetsmarknaden, inbegripet invandrare.

5. Europaparlamentet efterlyser bättre enhetlighet inom den europeiska planeringsterminen, vilket kan uppnås bland annat genom att frågor som tas upp i den gemensamma sysselsättningsrapporten även behandlas på lämpligt sätt i den årliga tillväxtöversikten och i de landsspecifika rekommendationerna och genom att samma prioriteringar behålls från år till år såvida de inte anses uppnådda.

6. Europaparlamentet noterar att alla medlemsstaters ekonomier förväntas fortsätta att växa, men i långsammare takt. Parlamentet betonar behovet av att överbrygga investeringsgapet för forskning och innovation på infrastrukturområdet, liksom inom sociala tjänster, hälso- och sjukvårdstjänster och omsorgstjänster, hälsofrämjande och sjukdomsförebyggande åtgärder, bra och energieffektiva bostäder samt i humankapital. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra sitt yttersta för att investera i rimligt prissatt, tillgänglig och målinriktad utbildning av hög kvalitet, vidta kraftfullare åtgärder för kompetensutveckling och omskolning, inbegripet inom området digitala och överförbara färdigheter, och att främja livslångt lärande och färdighetsutveckling. Parlamentet betonar vikten av att vidta särskilda åtgärder för kvinnor och flickor som fortfarande är underrepresenterade i den digitala sektorn och i sektorerna för naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap och matematik, liksom behovet av att förbättra grundutbildningen och den fortsatta yrkesmässiga utvecklingen för lärare och utbildare. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förstärka sina system för yrkes- och lärlingsutbildning och verklighetsbaserad utbildning och anpassa dem bättre till arbetsmarknadens aktuella och förväntade behov. Parlamentet konstaterar därtill vikten av färdigheter och kunnande som förvärvats genom informellt lärande, och uppmanar medlemsstaterna att inrätta system för validering av informella färdigheter, särskilt sådana som förvärvats genom frivilligverksamhet.

7. Europaparlamentet håller med kommissionen om att dagens ekonomiska tillväxt bör omvandlas till tidigarelagda investeringar för att minska koldioxidutsläppen från industrin, transportväsendet och energisystemen i Europa. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att arbeta hårdare för att tillhandahålla lämplig och tillgänglig utbildning för rätt kompetens, inklusive stöd till företag så att de kan erbjuda sina anställda utbildning, omskolning och kompetensutveckling, samt till en omställning av utbildningsväsendena.

8. Europaparlamentet noterar att arbetslösheten fortfarande är hög i vissa medlemsstater på grund av bristande tillväxt och strukturella svagheter, som till stor del beror på en ineffektiv och i många fall stelbent arbetsrätt.

9. Europaparlamentet noterar att det trots förbättringar fortfarande finns stora skillnader mellan olika medlemsstater och regioner vad gäller ekonomisk återhämtning och utveckling på grund av strukturella svagheter som funnits redan tidigare i många medlemsstater, särskilt på arbetsmarknads- och produktivitetsområdet. Parlamentet anser här att även skillnader inom medlemsstaterna måste åtgärdas vid den successiva konvergensen inom EU, eftersom regionala skillnader påverkar EU:s tillväxtpotential i och med att många åtgärder och tjänster utförs på regional nivå.

10. Europaparlamentet anser att resultattavlan som medföljer den sociala pelaren bör, utöver att användas som en riktlinje för politiska rekommendationer, tjäna som ett exempel för liknande analyser av enskilda länders resultat vad gäller miljöpolitik och politik för klimatförändringar, så att dessa resultat kan bedömas lika noggrant.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att noggrant undersöka frågan om fattigdom bland förvärvsarbetande och föreslå lösningar på både EU-nivå och nationell nivå för att motarbeta detta högst försåtliga problem. Parlamentet anser att omedelbara och samordnade åtgärder måste vidtas för att vända denna trend som hotar att splittra den sociala sammanhållningen och solidariteten mellan generationerna. Parlamentet upprepar sin oro över hur många som riskerar att bli fattiga eller socialt utestängda, trots att deras antal börjat minska. Parlamentet är särskilt oroat över den utbredda barnfattigdomen, fattigdomen på landsbygden och fattigdomen bland äldre, som drabbar åtskilligt fler kvinnor än män. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta alla åtgärder som krävs för att

avsevärt minska fattigdomen, särskilt barnfattigdomen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att i högre grad erkänna det arbete som utförs av icke-statliga organisationer, organisationer för fattigdomsbekämpning och social inkludering och de människor som själva lever i fattigdom och de kunskaper som dessa aktörer besitter genom att öka deras delaktighet i utbytet av bästa praxis. Parlamentet framhåller att en utbredd ojämlikhet försämrar de ekonomiska resultaten och möjligheterna till hållbar tillväxt för alla.

12. Europaparlamentet erinrar om att anständiga löner är viktiga inte bara för den sociala sammanhållningen utan även för att bibehålla en stark ekonomi och en produktiv arbetskraft. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att höja kvaliteten på arbetstillfällena och minska lönespridningen, bland annat genom att höja lönegolvet även, i förekommande fall, i form av minimilöner på anständiga nivåer. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang en politik som respekterar, främjar och stärker kollektivavtal och arbetstagarnas ställning i lönesättningssystemen, vilket är avgörande för att skapa bra arbetsvillkor. Parlamentet anser att allt detta bör göras för att stödja den sammanlagda efterfrågan och den ekonomiska återhämtningen, minska löneklyftorna och bekämpa fattigdom bland förvärvsarbetande. Parlamentet betonar i detta sammanhang att all EU-lagstiftning och EU:s alla politiska åtgärder måste respektera fackliga rättigheter och fackföreningsfrihet, vara förenliga med kollektivavtal och upprätthålla likabehandling av arbetstagare.

13. Europaparlamentet betonar att arbetslösheten i EU ligger på lägsta nivå, men att andelen lediga platser i EU trots det ligger på 2,2 % 2018 jämfört med 1,9 % 2017. Parlamentet noterar med oro de avsevärda kompetensglappen. Parlamentet betonar att det är medlemsstaternas roll att garantera tillträde till utbildning och yrkesutbildning av hög kvalitet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att prioritera offentliga investeringar så att alla kan utnyttja sin rätt till bra och inkluderande utbildning. Parlamentet framhåller att yrkesvägledning och fortbildning kan fungera som en drivkraft för hållbar tillväxt för alla. Parlamentet betonar att konvergens mellan å ena sidan kvalifikationer och färdigheter och å andra sidan arbetstillfällen är en förutsättning för en konkurrenskraftig arbetsmarknad inom EU, och bör åtgärdas genom att man låter utbildningsväsendena samarbeta närmare med företag och fackföreningar, exempelvis genom främjande av system där yrkesutbildning varvas med praktik, lärlingsutbildningar, arbetsplatsförlagt lärande och verklighetsbaserade utbildningar inom alla utbildningsformer och på alla utbildningsnivåer, även inom högre utbildning.

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ge ytterligare stöd till Euresportalen för rörlighet i arbetslivet och andra program som uppmuntrar till rörlighet i utbildningssyfte. Parlamentet noterar att ömsesidigt erkännande av kvalifikationer ökar möjligheterna till arbete särskilt i länder med många lediga platser.

15. Europaparlamentet understryker att det är viktigt att integrera långtidsarbetslösa med hjälp av individuellt anpassade metoder för att bekämpa ojämlikhet, fattigdom och social utestängning eftersom det i slutändan bidrar till hållbara nationella sociala trygghetssystem. Parlamentet uppmanar här till större ansträngningar för att främja arbetsmarknadsorienterad kompetens och till att kraftigt öka andelen praktiskt inriktad utbildning för att nå målet om anställbarhet. Parlamentet anser att man måste beakta dessa människors sociala situation och deras behov, särskilt i fråga om tillräckliga inkomster, adekvata bostäder, kollektivtrafik, hälso- och sjukvård och barnomsorg, samt säkerställa en bättre övervakning på europeisk nivå av den politik som genomförs på nationell nivå.

16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att unga som varken arbetar eller studerar, också ungdomar med funktionsnedsättning och ungdomar med komplicerade behov, i linje med kommissionens och Europeiska unionens revisionsrätts rekommendationer, kan anlita ungdomsgarantin och få ett verkligt meningsfullt utbyte av den. Parlamentet framhåller att man måste åtgärda de brister som i dag påverkar både kvaliteten på utbudet och förmågan att nå så många som möjligt. Parlamentet anser att man bör göra mer för att fastställa kvalitetsnormer, ge fortlöpande och ökande ekonomiskt stöd genom både EU:s finansieringsinstrument och nationella budgetar, och säkerställa en meningsfull medverkan från ungdomars och ungdomsorganisationers sida i utformningen, genomförandet och övervakningen av de ungdomsgarantistödda åtgärderna. Parlamentet betonar att man måste ta hänsyn till att många av dem som var arbetslösa eller undersysselsatta när de var unga inte har fått ta del av åtgärder särskilt riktade mot unga arbetstagare på grund av ålderskriterier och därför måste få möjlighet att uppdatera sin kompetens. Parlamentet betonar att fattigdom kan undvikas framför allt med hjälp av utbildning. Parlamentet anser det väsentligt att utbildningsinstitutionerna ger mer utbildning om grundläggande digitala färdigheter, såsom hanteringen av digitala medier och baskunskaper i programmering. Parlamentet

betonar nödvändigheten av adekvat teknisk utrustning på utbildningsinstitutioner, och en motsvarande digital infrastruktur. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utan dröjsmål genomföra den europeiska modellen för varvad utbildning, som har vunnit insteg som en ledande modell inom EU, och samtidigt erkänna att den behöver anpassas till medlemsstaternas egna utbildningsväsen.

17. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att, som tillägg andra hjälpindikatorer, övervaka den procentuella andelen av den totala befolkningen i åldersgruppen 15–24 år som anses varken arbeta eller studera, och att ägna särskild uppmärksamhet åt unga kvinnor och flickor, eftersom det finns stora könsskillnader när det gäller andelen ungdomar som varken arbetar eller studerar.

18. Europaparlamentet noterar att EU fortsätter att dras med strukturella problem som måste åtgärdas. Parlamentet understryker det avgörande behovet av att öka den inhemska efterfrågan genom att främja offentliga och privata investeringar och arbeta för socialt och ekonomiskt balanserade strukturreformer som minskar ojämlikheten och främjar inkluderande arbetstillfällen av god kvalitet, hållbar tillväxt och sociala investeringar samt ansvarsfull budgetkonsolidering, såsom ett bidrag till säkerställandet av en gynnsam väg mot ökad sammanhållning och en uppåtgående social konvergensmiljö för både företag och offentliga verk och inrättningar, så att vi samtidigt får både fler arbetstillfällen av god kvalitet och balans mellan den sociala och den ekonomiska dimensionen. Parlamentet betonar att dessa prioriteringar endast kan uppnås om investeringen i humankapital prioriteras som en gemensam strategi.

19. Europaparlamentet framhåller att socialt ansvarsfulla reformer måste bygga på solidaritet, integration, social rättvisa och en rättvis inkomstfördelning, så att vi får en modell som tillförsäkrar jämlikhet och socialt skydd, skyddar utsatta grupper och ger alla invånare bättre levnadsstandard. Parlamentet betonar också behovet av att lägga om unionens ekonomiska politik i riktning mot en social marknadsekonomi.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utföra en könsspecifik konsekvensbedömning av strukturreformerna.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och alla medlemsstater att inleda och/eller stärka regleringen av nya arbetsformer. Parlamentet uttrycker i detta sammanhang oro över det sociala skyddet för atypiska arbetstagare och egenföretagare, som ofta inte har full tillgång till något socialt skyddssystem. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utforma och främja åtgärder som påvisats effektivt kunna minska mängden odeklarerat arbete så att hushållsanställda och omsorgsgivare kan få samma rättigheter som arbetstagare och arbetsvillkoren blir bättre. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att förbjuda nolltidskontrakt.

22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka de aktiva arbetsmarknadsåtgärdernas räckvidd och effektivitet, också genom att göra dem mera resultatinriktade och genom ett nära samarbete med arbetsmarknadens parter och andra berörda parter, även civilsamhället där så är lämpligt.

23. Europaparlamentet lyfter fram betydelsen av en automatisk stabiliseringsfunktion i välfärdssystemen som kan dämpa sociala chockvågor till följd av yttre faktorer, som lågkonjunkturer. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att börja föra en politik för återinförd anställningstrygghet genom att erbjuda proaktivt skydd, även vid uppsägning. Parlamentet uppmanar därutöver medlemsstaterna att, inom ramen för ILO:s rekommendation nr 202, som definierar ett socialt grundskydd, säkerställa och öka sina investeringar i sociala trygghetssystem för att garantera att dessa klarar av att åtgärda och förebygga fattigdom och ojämlikhet samtidigt som deras hållbarhet säkerställs.

24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina ansträngningar för att ytterligare integrera personer med funktionsnedsättning på arbetsmarknaden genom att undanröja rättsliga hinder för incitament till anställande av dessa personer och genom att säkerställa tillgängliga arbetsplatser genom bättre utnyttjande av ny hjälpmedelsteknik som hjälper personer med funktionsnedsättning med till exempel sådant som kommunikation och rörlighet. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen och medlemsstaterna att göra större insatser för att säkerställa ökad integrering av dem som står längst från arbetsmarknaden, såsom ensamstående föräldrar, anhörigvårdare, långtidssjukskrivna, personer med funktionsnedsättning, hälsoproblem eller svåra kroniska sjukdomar, invandrare och flyktingar och personer från etniska och religiösa minoriteter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra mer för att höja arbetstagarnas kompetens och att främja anständiga arbetstillfällen som leder till sysselsättning av hög kvalitet.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att alla åtgärder för att integrera romer överensstämmer med de allmänna principerna i de överenskomna nationella strategierna för integrering av romer.

Onsdagen den 13 mars 2019

26. Europaparlamentet konstaterar att mikroföretag och små och medelstora företag är ytterst betydelsefulla för hållbar och inkluderande utveckling, ekonomisk tillväxt och sysselsättningsskapande i Europa. Parlamentet vill att mikroföretag och små och medelstora företag ska få mer stöd till att ordna med relevant utbildning för sina anställda. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vid det politiska beslutsfattandet ta större och bättre hänsyn till intressena hos mikroföretag och små och medelstora företag, genom att inrätta det rätta regelverket för företagen, också för småföretag och mikroföretag, med tanke på sysselsättningsskapandet, till exempel med hjälp av smart lagstiftning.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina ansträngningar för att säkerställa en rättvisare beskattning, inkluderat inom den digitala ekonomi, eftersom detta är en förutsättning för att främja en fördelaktigare inkludering.

28. Europaparlamentet ser med oro på att balansen mellan arbetsliv och privatliv fått så liten uppmärksamhet i den årliga tillväxtöversikten. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att vidta alla åtgärder som krävs för att förbättra balansen mellan arbetsliv och privatliv och öka jämställdheten. Parlamentet uppmanar till utveckling av tillgängliga, rimligt prissatta och högkvalitativa omsorgstjänster för alla skeden i livet liksom barnomsorg och förskoleverksamhet, samt till fortsatt arbete för uppnående av barnomsorgsmålen från Barcelona 2002 och för säkerställande av lagstiftning till gagn för flexibla arbetsformer. Parlamentet uppmanar till erkännande av anhörigvårdare, samt till bättre arbetsvillkor och lämpliga former av stöd till och erkännande av det viktiga arbete som utförs av anhörigvårdare, som står för merparten av omsorgen i EU, exempelvis genom att erbjuda dem pensions- och socialförsäkringstäckning, samt genom att erkänna yrkesutbildning och informella färdigheter. Parlamentet uppmanar till främjande av flexibla arbetsformer och fördelaktiga former för mammaledighet, pappaledighet, föräldraledighet och ledighet för vård av anhörig. Parlamentet är medvetet om att denna fråga kräver ett mångfasetterat svar, och uppmanar medlemsstaterna att skyndsamt åtgärda den. Parlamentet är fast övertygat om att direktivet om balans mellan arbete och privatliv för föräldrar och anhörigvårdare måste antas för att balansen mellan arbete och fritid ska kunna förbättras.

29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra jämställdheten inom de relevanta sektorerna och i företagen och samtidigt ägna särskild uppmärksamhet åt kvinnor med funktionsnedsättning, eftersom de är särskilt sårbara på arbetsmarknaden.

30. Europaparlamentet är bekymrat över den vertikala och horisontella segregeringen på arbetsmarknaden i hela EU och över löne- och pensionsklyftorna mellan könen samt det låga antalet kvinnor som är delaktiga i beslutsfattandet. Parlamentet betonar att kvinnornas sysselsättningsgrad fortfarande är lägre än männens. Parlamentet påpekar att denna lägre sysselsättningsgrad är särskilt påtaglig bland mödrar och kvinnor med omsorgsansvar.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa ökad jämställdhetsintegrering vid utarbetandet av de landsspecifika rekommendationerna, stabilitets- och konvergensprogrammen och de nationella reformprogrammen genom att införa kvalitativa mål och åtgärder mot bestående könsklyftor samt att systematiskt tillämpa principen om jämställdhetsbudgetering.

32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i sina nationella reformprogram fastställa specifika kvantitativa mål för kvinnors sysselsättning i allmänhet.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att införa en jämställdhetspelare i Europa 2020-strategin och ett övergripande jämställdhetsmål.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta med jämställdhetsindexet som ett av den europeiska planeringsterminens verktyg för att mäta framstegen med sysselsättningsmålen och de sociala målen.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att övervaka kvinnors arbetsmarknadsdeltagande. Parlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att bryta dödläget kring direktivet om kvinnor i styrelser.

36. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att undanröja alla hinder för kvinnors arbetsmarknadsdeltagande och att avskaffa all skatterelaterad könsdiskriminering och andra incitament som vidmakthåller ojämställda könsroller.

37. Europaparlamentet efterlyser åtgärder som stöder kvinnligt företagande och underlättar kvinnors tillgång till finansiering och affärsmöjligheter genom att man erbjuder dem skräddarsydda utbildningar och tar fram åtgärder som säkerställer en skälig balans mellan arbetsliv och privatliv.

38. Europaparlamentet vill fästa uppmärksamhet på att könsdiskriminering alltjämt är ett ihållande problem, vilket framgår av det könsmässiga lönegapet (den genomsnittliga bruttolönen per timme för manliga anställda är 16 % högre än för kvinnliga anställda) och pensionsklyftan på 37 %. Parlamentet betonar att pensionsklyftan, som är den främsta indikatorn på bristande jämställdhet, beror på att kvinnor är underrepresenterade i välbetalda sektorer, på diskriminering på arbetsmarknaden och på det stora antalet deltidsarbetande kvinnor, liksom på avsaknaden av mekanismer för att män och kvinnor ska dela jämnt på familjeansvar och hushållsarbete.

39. Europaparlamentet påminner om att förändringarna i ålderspyramiderna, med tillhörande ökad medellivslängd, innebär att pensionssystemen behöver anpassas, och lämpliga reformer införas i en del medlemsstater, för att säkerställa hållbara och tillräckliga pensioner. Parlamentet upprepar att man för att minska pensionsklyftan mellan kvinnor och män och värna om jämlikheten mellan generationerna måste ta med omsorgspoäng i pensionssystemen såsom ersättning för de inbetalningar som går förlorade för kvinnor och män med omsorgsansvar för barn och med långvarigt omsorgsansvar. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att i samarbete med arbetsmarknadens parter och jämställdhetsorganisationer ta fram och genomföra politiska strategier som stänger det könsmässiga lönegapet och pensionsklyftan mellan kvinnor och män. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att regelbundet genomföra lönekartläggningar som komplement till dessa insatser. Parlamentet påminner Europeiska rådet om att överväga användning av årsrapporterna om jämställdhet i samband med den europeiska planeringsterminen i syfte att förbättra jämställdhetsintegreringen.

40. Europaparlamentet framhåller att alla måste ha tillgång till allmänna, solidaritetsbaserade och tillräckliga förtids- och ålderspensioner. Parlamentet förstår att medlemsstaterna står inför utmaningar när det gäller att stärka pensionssystemens hållbarhet men betonar betydelsen av att skydda solidariteten i dessa system. Parlamentet anser att det bästa sättet att säkerställa hållbara, säkra och tillräckliga pensioner för kvinnor och män är att öka den allmänna sysselsättningsgraden och skapa fler arbetstillfällen med god kvalitet för personer i alla åldrar, förbättra arbets- och anställningsvillkoren samt anslå de ytterligare offentliga medel som behövs. Parlamentet anser att reformer av pensionssystemen bland annat bör fokuseras på den faktiska pensionsåldern och bör spegla arbetsmarknadstrender, födelsetal, hälsoläget och välståndet, arbetsvillkoren och försörjningskvoten. Parlamentet anser att dessa reformer också måste beakta situationen för de miljontals arbetstagare i Europa, framför allt kvinnor och unga samt egenföretagare, som drabbats av osäkra, atypiska anställningar och perioder med ofrivillig arbetslöshet eller arbetstidsnedskärning.

41. Europaparlamentet noterar att sociala tjänster och hälso- och sjukvårdstjänster ger ett väsentligt stöd till kampen mot fattigdom och social utestängning och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla investeringar och finanspolitiskt utrymme för att utveckla dessa tjänster för att säkerställa att de är rimligt prissatta, tillgängliga och av god kvalitet.

42. Europaparlamentet beklagar djupt att bostadskrisen inte har tagits med bland de politiska topprioriteringarna för 2019 och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bättre utnyttja planeringsterminen för att övervaka och stödja utvecklingen vad gäller tillgång till rimligt prissatta bostäder och hemlöshet eftersom dessa utgör grundläggande problem. Parlamentet uppmanar kommissionen att som ett första steg komplettera den sociala resultattavlan med indikatorn i EU:s statistik över inkomst- och levnadsvillkor (EU-Silc) om boendekostnader i förhållande till disponibel inkomst i linje med princip 19 i den sociala pelaren. Parlamentet understryker att den utbredda trångboddheten bland de unga (15–29-åringar) har en negativ effekt på utbildning, personlig och yrkesmässig utveckling och livskvalitet. Parlamentet anser att det bör bli en prioritet att anslå offentliga medel för unga människor som saknar drägliga boendevillkor.

43. Europaparlamentet anser att sammanhållningspolitiken, som är en av EU:s viktigaste typer av investeringspolitik, har visat sig effektivt kunna öka den sociala sammanhållningen och minska ojämlikheten. Medlemsstaterna uppmanas att till fullo utnyttja de tillgängliga medlen för genomförande av den europeiska sociala pelaren.

44. Europaparlamentet uppmanar än en gång kommissionen att hjälpa medlemsstaterna att i större utsträckning använda strukturfonderna för investeringar i offentliga omsorgsstrukturer och tjänster för barn, äldre och andra omsorgsbehövande för att underlätta kvinnors återinträde på arbetsmarknaden och säkerställa en skälig balans mellan arbete och privatliv.

Onsdagen den 13 mars 2019

45. Europaparlamentet påminner om att den årliga tillväxtöversikten gynnar en rad områden för sociala investeringar, som hälso- och sjukvård, långtidsvård och offentligägda hyresbostäder. Parlamentet påminner även om att Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har framhållit de många positiva effekterna av välplanerade, effektiva, ändamålsenliga och framtidsinriktade sociala investeringar.

46. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, kommissionen och Europaparlamentet att inom ramen för planeringsterminen ge ökad erkänsla för de sakkunskaper som icke-statliga organisationer besitter på det sociala området genom att arbeta för att upprätta en dialog med det civila samhället enligt artikel 11 i fördraget om Europeiska unionen.

47. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

P8_TA(2019)0203

Situationen för de mänskliga rättigheterna i Kazakstan

Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om situationen för de mänskliga rättigheterna i Kazakstan (2019/2610(RSP))

(2021/C 23/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sin resolution av den 12 december 2017 om utkastet till rådets beslut om ingående på unionens vägnar av det fördjupade partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Kazakstan, å andra sidan ([1]) och sin resolution av den 10 mars 2016 om yttrandefriheten i Kazakstan ([2]),

— med beaktande av sin lagstiftningsresolution av den 12 december 2017 om utkastet till rådets beslut om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av det fördjupade partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Kazakstan, å andra sidan ([3]),

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om Kazakstan, bland annat av den 18 april 2013 ([4]), den 15 mars 2012 ([5]) och den 17 september 2009 om fallet Jevgenij Zhovtis i Kazakstan ([6]),

— med beaktande av det fördjupade partnerskaps- och samarbetsavtalet, som undertecknades i Astana den 21 december 2015,

— med beaktande av sina resolutioner av den 15 december 2011 om hur genomförandet av EU:s strategi för Centralasien framskrider ([7]) och av den 13 april 2016 om genomförande och översyn av EU-strategin för Centralasien ([8]),

— med beaktande av rådets slutsatser av den 22 juni 2015 och 19 juni 2017 om EU-strategin för Centralasien,

— med beaktande av de årliga människorättsdialogerna mellan EU och Kazakstan,

— med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Den 21 december 2015 undertecknade EU och Kazakstan ett fördjupat partnerskaps- och samarbetsavtal som syftade till att ge en bred ram för stärkt politisk dialog och samarbete i rättsliga och inrikes frågor samt på många andra områden. I detta avtal läggs stor vikt vid demokrati och rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, marknadsekonomiska principer och hållbar utveckling samt samarbete med det civila samhället, däribland deltagande av det civila samhället i utformningen av den offentliga politiken.

B. Kazakstan anslöt sig till Europeiska kommissionen för demokrati genom lag (Venedigkommissionen) i mars 2012.

C. Kazakstans regering verkar inte ha vidtagit några åtgärder för att se över de brett formulerade bestämmelserna i strafflagens artikel 174, som förbjuder ”anstiftan” av social, nationell eller annan osämja, och artikel 274, som förbjuder ”medveten spridning av falsk information”, utan den fortsätter att använda dessa bestämmelser som grund för att åtala och fängsla aktivister från civilsamhället och journalister.

([1]) EUT C 369, 11.10.2018, s. 2.
([2]) EUT C 50, 9.2.2018, s. 38.
([3]) EUT C 369, 11.10.2018, s. 179.
([4]) EUT C 45, 5.2.2016, s. 85.
([5]) EUT C 251 E, 31.8.2013, s. 93.
([6]) EUT C 224 E, 19.8.2010, s. 30.
([7]) EUT C 168 E, 14.6.2013, s. 91.
([8]) EUT C 58, 15.2.2018, s. 119.

Torsdagen den 14 mars 2019

D. Antalet politiska fångar i Kazakstan har ökat. 2016 hölls fredliga demonstrationer i olika regioner i Kazakstan mot ändringar av marklagstiftningen, som ledde till att över 1 000 personer (däribland 55 journalister) frihetsberövades, varav mer än 30 personer senare anhölls. FN:s arbetsgrupp för frågor om godtyckliga frihetsberövanden erkände den godtyckliga karaktären hos frihetsberövandena, avsaknaden av rättvisa rättegångar och grova kränkningar av rättigheter i en del fall. Civilsamhällesaktivisten Maks Bokajev avtjänar ett fängelsestraff för att lagligen ha deltagit i detta fredliga massmöte.

E. Kazakstans regering har samarbetat med Internationella arbetsorganisationens (ILO) högnivådelegation och åtagit sig att genomföra en färdplan för att ta itu med ILO:s farhågor, men har inte vidtagit meningsfulla åtgärder för att genomföra bestämmelserna i färdplanen, till exempel att ändra lagen om fackföreningar. Den har inte heller genomfört tidigare rekommendationer från ILO:s kommitté för tillämpning av ILO-normer att se över lagen om fackföreningar och arbetsrätten samt vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att organisationen för oberoende fackföreningar i Kazakstan (CITUK) och dess anslutna fackföreningar till fullo kan utöva sina fackliga rättigheter.

F. De fackligt aktiva Nurbek Kushakbajev och Amin Eleusinov blev villkorligt frigivna i maj 2018, men har förbjudits att delta i fackföreningsaktiviteter. Aktivisten Larisa Kharkova utsätts för liknande begränsningar samt fortsatta juridiska trakasserier och Erlan Baltabaj, en annan fackföreningsaktivist från Tjimkent, är för närvarande föremål för en brottsutredning på tvivelaktiga grunder.

G. Den nya lagstiftningen om icke-statliga organisationer har skärpt bokföringsbestämmelserna för organisationer i det civila samhället. Människorättsorganisationer utsätts för ett skattetryck i samband med bidrag från internationella givare.

H. Religions- och trosfriheten har undergrävts kraftigt. Religiösa övertygelser används av myndigheterna som en förevändning för godtyckligt frihetsberövande. Saken Tulbajev fängslades efter att ha anklagats för att ”ha uppviglat till religiöst hat”.

I. Den 13 mars 2018 förbjöd myndigheterna den fredliga oppositionsrörelsen Democratic Choice of Kazakhstan (DCK) och mer än 500 personer visade sitt stöd till DCK på olika sätt. Medborgarrättsaktivisterna Almat Zhumagulov och poeten Kenzhebek Abishev har fallit offer för de kazakstanska myndigheternas kamp mot DCK och har dömts till åtta respektive sju års fängelse. Ablovas Dzhumajev dömdes till tre års fängelse och Aset Abishev till fyra års fängelse för att ha kritiserat myndigheterna på nätet och uttryckt sitt stöd för DCK.

J. Trots att rätten till föreningsfrihet skyddas i Kazakstans konstitution är den fortfarande begränsad i landet och lagen om föreningsfrihet kräver att föreningar fortfarande registreras hos justitieministeriet. När nya ändringar införlivades i lagen i december 2015 infördes betungande rapporteringskrav och en statlig reglering av finansieringen genom ett statligt utsett organ. Personer som deltar i oregistrerade föreningars verksamhet kan drabbas av administrativa och straffrättsliga påföljder.

K. Civilsamhälles- och människorättsaktivister utsätts fortfarande för repressalier och begränsningar i sin verksamhet, bland dem Elena Semenova, som utfärdades reseförbud på grund av ”medveten spridning av falsk information” och den i Tjimkent baserade aktivisten Ardak Ashim, som anklagades för att ha ”uppviglat till omstörtande verksamhet” på grund av sina kritiska inlägg på sociala medier och som blev föremål för psykiatrisk tvångsvård. När Europaparlamentets delegation besökte Kazakstan den 10 maj 2018 tillgrep polisen övervåld mot fredliga demonstranter som försökte träffa Europaparlamentets ledamöter. Mer än 150 personer kvarhölls av polisen och mer än 30 demonstranter blev föremål för administrativt frihetsberövande. Den 17 och 18 september 2018 kvarhöll den kazakstanska polisen åtskilliga aktivister som ville träffa medlemmar i Europaparlamentets delegation.

L. Nya begränsande ändringar av medie- och informationslagen trädde i kraft i april 2018, tillgång till information på sociala medier blockeras fortfarande och Forbes Kazakhstan och Ratel.kz är föremål för en brottsutredning som inletts mot dem på grund av ”medveten spridning av falsk information”. Användningen av sociala nätverk kontrolleras och begränsas av myndigheterna. Bloggare och användare av sociala nätverk, bland annat Ruslan Ginatullin, Igor Chupina och Igor Sychev, har dömts till fängelse. Bloggaren Muratbek Tungishbajev utlämnades av Kirgizistan till Kazakstan i uppenbar strid med lagen och utsattes för misshandel i Kazakstan.

M. Straffrihet för tortyr och misshandel av fångar och misstänkta personer är fortfarande normen, trots regeringens åtagande avseende nolltolerans mot tortyr. Myndigheterna har misslyckats med att genomföra en trovärdig utredning av anklagelserna om tortyr under den utdragna strejken inom oljebranschen i Zhanaozen 2011.

N. Åklagarmyndigheten i Almaty fann inga trovärdiga bevis som kunde stödja anklagelserna om tortyr i fallet Iskander Yerimbetov, som dömdes till sju års fängelse efter att ha anklagats för storskaliga bedrägerier i oktober 2018. 2018 konstaterade FN:s arbetsgrupp för frågor om godtyckliga frihetsberövanden att gripandet och frihetsberövandet av honom var godtyckligt. Man krävde att han skulle friges och uttryckte oro över påståendena om tortyr under hans frihetsberövande före rättegången.

O. Den stora omfattningen av våld mot kvinnor och traditionella patriarkala normer samt stereotyper utgör stora hinder för jämställdheten i Kazakstan. Icke-statliga organisationer konstaterar att våld mot kvinnor är underrapporterat och att andelen fall av sexuellt våld mot kvinnor samt sexuella trakasserier där åtal väcks är låg.

P. Hbti-personer i Kazakstan konfronteras med rättsliga problem och diskriminering. Både manliga och kvinnliga homosexuella förhållanden är lagliga i Kazakstan, men homosexuella par och hushåll företrädda av homosexuella par har inte rätt till samma rättsliga skydd som heterosexuella gifta par.

Q. Enligt World Democracy Index ligger Kazakstan på 143:e plats av 167 länder, och landet definieras sålunda som en auktoritär regim.

1. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen Kazakstan att uppfylla sina internationella åtaganden och att respektera de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Parlamentet uppmanar Kazakstans myndigheter att sätta stopp för kränkningar av de mänskliga rättigheterna och alla former av politiskt förtryck i enlighet med principerna och artiklarna 1, 4, 5 och 235 i det fördjupade partnerskaps- och samarbetsavtalet.

2. Europaparlamentet betonar att fördjupningen av de politiska, ekonomiska och kulturella förbindelserna mellan EU och Kazakstan måste bygga på gemensamma åtaganden i fråga om universella värden, särskilt i fråga om demokrati, rättsstaten, god samhällsstyrning och respekten för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet förväntar sig att det fördjupade partnerskaps- och samarbetsavtalet kommer att främja en förstärkning av rättsstatsprincipen och ett större demokratiskt deltagande för alla medborgare, ett mer varierat politiskt landskap, ett mer välfungerande, oberoende och opartiskt rättsväsen, ökad insyn och ansvarighet i regeringen samt förbättringar av arbetsrätten.

3. Europaparlamentet välkomnar frigivningen av ett antal politiska fångar, framför allt Vladimir Kozlov, Gyuzjal Bajdalinova, Sejtkazy Matajev, Edige Batyrov, Yerzhan Orazalinov, Sajat Ibrajev, Aset Matajev, Zinaida Mukhortova, Talgat Ajan och oljearbetarna i Zhanaozen, liksom de fackligt aktiva Amin Eleusinov och Nurbek Kushakbajev, men deras frihet förblir likväl begränsad. Parlamentet välkomnar beslutet att frige Ardak Ashim från den psykiatriska kliniken. Parlamentet fördömer denna brutala åtgärd i form av psykiatrisk bestraffning och kräver att den påtvingade ambulanta psykiatriska behandlingen av Ashim och alla medicinska tvångsåtgärder mot aktivisten Natalia Ulasik upphör.

4. Europaparlamentet kräver en fullständig rehabilitering och en omedelbar frigivning av samtliga aktivister och politiska fångar som för närvarande sitter fängslade, i synnerhet Mukhtar Dzhakishev, Maks Bokajev, Iskander Yerimbetov, Aron Atabek, Sanat Bukenov och Makhambet Abzhan samt Saken Tulbajev, och ett avskaffande av de restriktioner som införts för andra.

5. Europaparlamentet kräver att Kazakstans regering ändrar strafflagens artikel 174 om ”anstiftan av social, nationell, klan-, ras-, klassbaserad eller religiös osämja” genom att begränsa den, för att förhindra godtyckliga åtal som strider mot människorättsliga normer, och strafflagens artikel 274, som förbjuder ”medveten spridning av falsk information”, samt att regeringen friger de aktivister, journalister och andra kritiska enskilda personer som för närvarande kvarhålls enligt dessa artiklar.

6. Europaparlamentet kräver att Kazakstans regering upphör med att slå ner på oberoende fackföreningar och att den upphäver restriktionerna för deras verksamhet, att den upphör med politiskt motiverade åtal mot fackföreningsledare och upphäver domarna mot Larisa Kharkova, Nurbek Kushakbajev och Amin Eleusinov samt ger dem tillåtelse att återuppta sina fackföreningsaktiviteter utan någon inblandning eller trakasserier. Parlamentet kräver också att regeringen tar itu med Europaparlamentets farhågor om brottsutredningen mot Erlan Baltabaj och ser över lagen om fackföreningar från 2014 och arbetsrätten från 2015 för att göra dem förenliga med ILO:s normer.

7. Europaparlamentet uppmanar med kraft Kazakstans regering att genomföra rekommendationerna från FN:s särskilda rapportör om rätten till frihet att delta i fredliga sammankomster och föreningsfrihet, och att se över lagen om föreningsfrihet och villkoren för tillgång till finansiering.

8. Europaparlamentet uppmanar med kraft Kazakstans regering att stoppa alla former av godtyckliga gripanden, repressalier mot och trakasserier av människorättsaktivister, organisationer i det civila samhället och politiska oppositionsgrupper, inbegripet faktiska och upplevda anhängare av DCK.

9. Europaparlamentet uppmanar med kraft Kazakstans regering att se över de ändringar till medie- och informationslagen som trädde i kraft i år, införa ett moratorium för förtal, vidta alla åtgärder som krävs för att upphäva de relevanta artiklarna i den nya strafflagen som avser förtal, inrätta ett tak på civila förtalsskadestånd, stoppa trakasserierna av och repressalierna mot journalister som är kritiska mot regeringen, och avstå från att blockera åtkomst till information såväl online som offline.

10. Europaparlamentet uppmanar till insatser med avseende på meddelandena från FN:s kommitté för de mänskliga rättigheterna, FN:s arbetsgrupp om godtyckliga frihetsberövanden och FN:s särskilda rapportör om tortyr. Parlamentet begär att offer för tortyr ska skyddas och ges ordentlig vård, samt att fall av tortyr ska utredas ordentligt. Parlamentet begär ett slut på missbruket av Interpols utlämningsförfaranden och på trakasserier av den politiska oppositionen. Parlamentet uppmanar med kraft Kazakstans regering att uppfylla sina åtaganden om nolltolerans för tortyr och att säkerställa att anklagelser om tortyr, inbegripet de som gjordes i samband med Zhanaozen-händelserna, utreds fullständigt. Parlamentet uppmanar med kraft regeringen att se över fallet med Iskander Yerimbetov mot bakgrund av slutsatserna från FN:s arbetsgrupp om godtyckliga frihetsberövanden, och att säkerställa att anklagelserna om tortyr utreds ordentlig.

11. Europaparlamentet konstaterar att Kazakstan är ett multietniskt och multireligiöst land, och betonar att minoriteter och deras rättigheter måste skyddas, särskilt när det gäller användningen av språk, religions- och trosfrihet, icke-diskriminering och lika möjligheter. Parlamentet välkomnar olika gruppers fredliga samexistens i Kazakstan. Parlamentet uppmanar med kraft Kazakstan att upphöra med att förfölja människor på grund av deras legitima utövande av rätten till samvets- och religionsfrihet. Parlamentet begär att människor som har dömts för att de omfattar en trosuppfattning omedelbart ska friges.

12. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna att bekämpa alla former av våld mot kvinnor. Parlamentet efterlyser dessutom insatser för att säkerställa ändamålsenliga och tillgängliga rapporteringskanaler och skyddsåtgärder som beaktar offrens behov och konfidentialitet. Parlamentet begär med eftertryck ett slut på straffrihet och åtgärder för att säkerställa att förövare beläggs med lämpliga brottspåföljder.

13. Europaparlamentet insisterar på att hbti-personers rättigheter respekteras till fullo. Parlamentet uppmanar Kazakstans regering att garantera att hbti-personer inte diskrimineras på något sätt.

14. Europaparlamentet uppmanar Kazakstan att till fullo genomföra rekommendationerna från OSSE/ODIHR:s internationella observatörsuppdrag i valet den 20 mars 2016, där det konstateras att landet fortfarande inte på långa vägar uppfyller sina åtaganden inom ramen för OSSE för demokratiska val. Parlamentet uppmanar med kraft de kazakstanska myndigheterna att inte begränsa oberoende kandidaters verksamhet. Dessutom begär parlamentet med kraft att medborgarnas valrättigheter ska respekteras.

15. Europaparlamentet upprepar att EU:s och OSSE:s samarbete är viktigt för att förbättra god praxis i landets demokratiska samhällsstyrning, särskilt på området mänskliga rättigheter och rättsstatlighet. Parlamentet uppmanar därför med kraft de kazakstanska myndigheterna att utvidga OSSE:s mandat i landet, och att särskilt återupprätta mandatet för OSSE:s kontor i Astana, som ett viktigt villkor för ytterligare samarbete mellan EU och Kazakstan.

16. Europaparlamentet uppmanar EU, och särskilt Europeiska utrikestjänsten, att noggrant övervaka utvecklingen i Kazakstan, att vid behov ta upp frågor som väcker farhågor med de kazakstanska myndigheterna, att erbjuda assistans och att regelbundet rapportera till parlamentet. Parlamentet uppmanar EU:s delegation i Astana att fortsätta spela en aktiv roll i övervakningen av situationen och att ta upp frågan om yttrandefrihet i alla relevanta bilaterala möten. Parlamentet uppmanar med kraft utrikestjänsten att på ett proaktivt sätt delta i rättegångsobservationsuppdrag i syfte att övervaka politiskt känsliga rättegångar och politiskt motiverade åtal och kontrollera att rätten till en rättvis rättegång gäller för alla.

17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och EU:s särskilda representant för Centralasien samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Kazakstan.

Torsdagen den 14 mars 2019

P8_TA(2019)0204

Iran, särskilt fallet med människorättsförsvarare

Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om Iran, särskilt fallet med människorättsförsvarare (2019/2611(RSP))

(2021/C 23/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om Iran, särskilt av den 13 december 2018 om Iran, särskilt fallet Nasrin Sotoudeh [1], och av den 25 oktober 2016 om EU-strategin gentemot Iran efter kärnteknikavtalet [2],

— med beaktande av rådets slutsatser om Iran av den 4 februari 2019,

— Med beaktande av rapporten från den särskilde rapportören om människorättssituationen i Islamiska republiken Iran av den 30 januari 2019 och hans uttalande om Iran av den 29 november 2018,

— med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution av den 17 december 2018 om situationen för de mänskliga rättigheterna i Islamiska republiken Iran,

— med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,

— med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966, som Iran har anslutit sig till,

— med beaktande av den iranske presidentens medborgarrättsstadga,

— med beaktande av EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare,

— med beaktande av uttalandet av den 29 november 2018 från FN:s människorättsexperter om att Iran måste skydda försvarare av kvinnors rättigheter,

— med beaktande av EU:s riktlinjer om dödsstraff, EU:s riktlinjer om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning och EU:s riktlinjer om mänskliga rättigheter vad gäller yttrandefrihet online och offline,

— Med beaktande av rådets beslut av den 12 april 2018 om att förlänga sina restriktiva åtgärder i ytterligare tolv månader på grund av de allvarliga kränkningarna av de mänskliga rättigheterna i Iran,

— med beaktande av uttalandet av den 12 mars 2019 från talespersonen för Europeiska utrikestjänsten om domen mot den iranska människorättsadvokaten Nasrin Sotoudeh,

— med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Människorättsförsvarare, journalister, advokater och nätaktivister i Iran tvingas fortsatt utstå trakasserier, godtyckliga gripanden, kvarhållanden och åtal för sitt arbete. Irans underrättelseministerium och andra organ har slagit till hårt mot civilsamhället de senaste månaderna.

B. I sin resolution av den 25 oktober 2016 om EU:s strategi gentemot Iran efter kärnteknikavtalet betonar parlamentet vikten av att upprätthålla EU:s riktlinjer för de mänskliga rättigheterna, även för försvarare av de mänskliga rättigheterna, i förbindelserna mellan EU och Iran.

---

[1] Antagna texter, P8_TA(2018)0525.
[2] EUT C 215, 19.6.2018, s. 86.

C. Den välrenommerade människorättsadvokaten Nasrin Sotoudeh dömdes nyligen till minst sju års fängelse. Det har under två rättegångar rapporterats att hennes kombinerade straff kan komma att bli betydligt längre, även om den exakta längden på fängelsevistelsen är fortsatt oklar. Den verkliga orsaken till att hon fängslats tycks vara att hon fredligt försvarat de mänskliga rättigheterna i Iran. Rättegångarna mot henne levde inte upp till internationella normer för ett korrekt rättsförfarande.

D. Reza Khandan, Nasrin Sotoudehs make, frihetsberövades i samband med sitt stöd till kvinnor som bedrivit fredliga kampanjer mot att de tvingas bära hijab och för att hans hustru ska friges från fängelse. I januari 2019 dömdes han av Revolutionsdomstolen i Teheran till sex års fängelse.

E. Miljöaktivisterna Taher Ghadirian, Niloufar Bayani, Amirhossein Khaleghi, Houman Jokar, Sam Rajabi, Sepideh Kashani, Abdolreza Kouhpayeh och Morad Tahbaz från Persiska stiftelsen för miljö- och djurarvet greps i januari och februari 2018 och hölls kvar utan tillgång till advokat. De har under de senaste veckorna ställts inför rätta i förfaranden som inte uppfyllt normerna för rättvisa rättegångar. En annan medlem av gruppen, den iransk-kanadensiske universitetsprofessorn Kavous Seyed Emami, dog i fängsligt förvar under mystiska omständigheter.

F. Fackföreningsaktivisterna Esmaeil Bakhshi, Sepideh Gholian och Mohammad Habibi greps 2018 respektive 2019 efter att ha lett protester till stöd för arbetstagares och lärares rättigheter. Människorättsförsvararen Maryam Akbari Monfared dömdes 2010 till 15 års fängelse för hädelsebrott och har förvägrats läkarvård när hon lidit av olika sjukdomar.

G. Aktivisterna Arash Sadeghi, Narges Mohammadi och Farhad Meysami har alla dömts till långa fängelsestraff för sina kampanjer för kvinnors rättigheter, för avskaffande av dödsstraffet och för mänskliga rättigheter.

H. Iranska domstolar lyckas ofta inte erbjuda rättvisa rättegångar och använder erkännanden som framtvingats under tortyr som bevisning i rätten. Myndigheterna kriminaliserar alltjämt människorättsarbete och använder artikel 48 i den iranska straffprocesslagen för att inskränka de frihetsberövades tillgång till juridisk rådgivning. Det finns inga oberoende mekanismer för att säkerställa ansvarsutkrävande inom rättsväsendet.

I. Personer med medborgarskap i både ett EU-land och Iran, däribland brittisk-iranskan Nazanin Zaghari-Ratcliffe, fortsätter att gripas för att därefter under långa perioder sättas i isoleringscell och förhöras, förvägras ett korrekt rättsförfarande och dömas till långa fängelsestraff baserade på vaga eller ospecificerade anklagelser om ”nationell säkerhet” och ”spionage”, och det förs statsunderstödda förtalskampanjer mot de fängslade personerna.

J. Det har kommit rapporter om åtskilliga fall av omänskliga och förnedrande fängelseförhållanden och bristande tillgång till läkarvård under frihetsberövande i Iran, i strid med FN:s enhetliga minimiregler för behandling av fångar.

K. Under 2018 avrättades uppskattningsvis 273 personer i Iran, den näst högsta siffran i världen det året, enligt en rapport från den icke-statliga organisationen Iran Human Rights.

L. Under 2018 anordnade tusentals människor fredliga demonstrationer och strejker i protest mot obetalda löner, dåliga arbetsvillkor, korruption, politiskt förtryck och andra missförhållanden. Myndigheterna grep hundratals av dem och dömde många till fängelse och spöstraff.

Torsdagen den 14 mars 2019

M. Det iranska rättsväsendet fortsätter att slå ner fredliga motståndsaktioner av försvarare av kvinnors rättigheter, som protesterar mot tvånget att bära hijab. Under 2018 greps minst 39 kvinnor i samband med protester och ytterligare 55 för sitt arbete med kvinnors rättigheter.

N. Pressfriheten, både på och utanför internet, föreningsfriheten och tankefriheten undertrycks i Iran.

O. De iranska myndigheterna har systematiskt riktat in sig på journalister, däribland sådana som arbetar för BBC:s sändningar på persiska, och deras anhöriga genom användning av brottsutredningar, frysning av tillgångar, godtyckliga gripanden, kvarhållanden, övervakning, trakasserier och spridning av falsk, illasinnad och ärekränkande publicitet. Minst åtta journalister sitter för närvarande frihetsberövade i Iran.

P. Irans president Hassan Rouhani lanserade en medborgarrättsstadga i december 2016. Denna stadga är inte juridiskt bindande.

Q. Medlemmar av religiösa och etniska minoriteter, bland annat bahá'í, azerbajdzjaner, kurder, araber, balucher, sunnimuslimer, kristna och personer utan tro, diskrimineras på arbetsmarknaden, i utbildningen, i sin religionsfrihet och i sin politiska verksamhet i Iran.

1. Europaparlamentet uppmanar de iranska myndigheterna att omedelbart och villkorslöst frige alla människorättsförsvarare, samvetsfångar och journalister som frihetsberövats och dömts enbart för att de har utövat sin rätt till yttrandefrihet och fredliga sammankomster. Parlamentet framhåller att de iranska myndigheterna alltid måste se till att människorättsförsvarare, advokater och journalister kan bedriva sitt arbete utan hot, trakasserier och hinder.

2. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till Irans regering att omedelbart och villkorslöst frige Sacharovpristagaren Nasrin Sotoudeh och lovordar hennes mod och engagemang för mänskliga rättigheter och kvinnors rättigheter i Iran. Parlamentet betraktar den fullständigt orättvisa rättegången och domen mot Nasrin Sotoudeh som ett allvarligt justitiemord och välkomnar uttalandet av Europeiska utrikestjänstens talesperson av den 12 mars 2019 i denna fråga.

3. Europaparlamentet uppmanar de iranska myndigheterna att ändra artikel 48 i landets straffprocesslag för att se till att alla tilltalade har rätt att företrädas av en advokat efter eget val och rätt till en rättvis rättegång i överensstämmelse med Irans åtaganden enligt den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter.

4. Europaparlamentet uppmanar med kraft de iranska myndigheterna att säkerställa alla frihetsberövades säkerhet och välbefinnande, däribland tillgång till adekvat läkarvård. Parlamentet efterlyser även en oberoende utredning av Kavous Seyed-Emamis död i fängsligt förvar och av anklagelserna om tortyr av andra aktivister i fängsligt förvar, och fördömer bruket att avsiktligt neka politiska fångar läkarvård.

5. Europaparlamentet uppmanar de iranska myndigheterna att som en brådskande åtgärd upphöra med övervakningen, gripandet, trakasserierna och lagföringen av journalister, nätaktivister och deras anhöriga och att sätta stopp för nätcensuren, och vill att det skapas villkor där yttrandefriheten och mediefriheten tolereras, både på och utanför nätet.

6. Europaparlamentet uppmanar Irans regering att samarbeta med FN:s särskilde rapportör om människorättssituationen i Iran, bland annat genom att låta honom resa in i landet.

7. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater och EU-institutionerna att fortsätta att ta upp fall angående gripna människorättsförsvarare med sina iranska motsvarigheter och vid nästa möte för FN:s råd för mänskliga rättigheter i Genève.

8. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten att fortsätta att ta upp mänskliga rättigheter, särskilt situationen för människorättsförsvarare, i högnivådialogen mellan EU och Iran. Parlamentet uppmanar även vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att på nytt offentligt tillkännage att respekten för de mänskliga rättigheterna är en central del i utvecklingen av förbindelserna mellan EU och Iran.

9. Europaparlamentet uppmanar med kraft vice ordföranden/den höga representanten och rådet att undersöka möjligheten att upprätta en formell människorättsdialog med Iran i överensstämmelse med EU:s riktlinjer för människorättsdialoger med tredjeländer.

10. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU:s företrädare att uppmana de iranska myndigheterna att garantera människorättsförsvarares säkerhet och välbefinnande i fängsligt förvar och att genomföra fullständiga utredningar av rapporterna om tortyr.

11. Europaparlamentet uppmanar med kraft alla medlemsstater med diplomatisk närvaro i Teheran att använda de mekanismer som föreskrivs i EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare för att stödja och skydda dessa personer, bland annat offentliga uttalanden, diplomatiska démarcher, övervakning av rättegångar och fängelsebesök.

12. Europaparlamentet uppmanar med kraft Iran att upphöra med kriminaliseringen av arbete som bedrivs av försvarare av kvinnors rättigheter, bland annat sådana som fredligt protesterar mot tvånget att bära hijab, och kräver att denna diskriminerande och förnedrande sed avskaffas.

13. Europaparlamentet uppmanar Irans regering att skydda rättigheterna för alla personer som tillhör religiösa och etniska minoriteter och att göra upp med alla former av diskriminering av dem.

14. Europaparlamentet välkomnar ändringarna i lagen om narkotikahandel, som har minskat utdömandet av dödsstraff, och efterlyser en omprövning av alla dödsstraff för att säkerställa att rättegångarna genomfördes i enlighet med internationella normer. Parlamentet uppmanar de iranska myndigheterna att införa ett omedelbart moratorium för tillämpningen av dödsstraff som ett steg mot dess avskaffande.

15. Europaparlamentet rekommenderar att en ad hoc-delegation från underutskottet för mänskliga rättigheter skickas till Iran före utgången av den nuvarande mandatperioden för att besöka fängslade människorättsförsvarare och hålla de möten som krävs med de iranska myndigheterna.

16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, den högste ledaren i Islamiska republiken Iran, presidenten i Islamiska republiken Iran samt ledamöterna av det iranska Majlis.

Torsdagen den 14 mars 2019

P8_TA(2019)0205

Människorättssituationen i Guatemala

Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om människorättssituationen i Guatemala (2019/2618(RSP))

(2021/C 23/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina resolutioner av den 15 mars 2007 om Guatemala ([1]), den 11 december 2012 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan ([2]), och den 16 februari 2017 om Guatemala, särskilt situationen för människorättsförsvarare ([3]),

— med beaktande av besöket av underutskottet för mänskliga rättigheter till Mexiko och Guatemala i februari 2016 och dess slutrapport,

— med beaktande av rapporten från dess delegation för förbindelserna med länderna i Centralamerika om delegationens besök till Guatemala och Honduras den 16-20 februari 2015,

— med beaktande av besöket som delegationen för förbindelserna med länderna i Centralamerika gjorde till Guatemala den 28 oktober–1 november 2018,

— med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2016 om företagens ansvar för allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna i tredjeländer ([4]),

— med beaktande av det fleråriga vägledande programmet för Guatemala 2014–2020, och dess engagemang för att bidra till konfliktlösning, fred och säkerhet,

— med beaktande av Europeiska unionens stödprogram till rättsväsendet i Guatemala, i synnerhet SEJUST,

— med beaktande av EU:s riktlinjer för människorättsförsvarare och den strategiska ramen för mänskliga rättigheter som innehåller åtaganden om att engagera sig för människorättsförsvarare,

— med beaktande av EU:s nationella vägledande program 2018 för Guatemala för en hållbar ekonomisk tillväxt för alla i Guatemalas grannskapsområde och dess närområde och för stöd till ett förnyat mandat för internationella kommissionen mot strafflöshet i Guatemala (CICIG),

— med beaktande av att en överenskommelse om råd undertecknades i augusti 2017 mellan CICIG och högsta domstolen i Guatemala,

— med beaktande av uttalandet av den 2 september 2018 från talespersonen för Europeiska utrikestjänsten om den guatemalanska regeringens beslut att inte förnya CICIG:s mandat,

([1]) EUT C 301 E, 13.12.2007, s. 257.
([2]) EUT C 434, 23.12.2015, s. 181.
([3]) EUT C 252, 18.7.2018, s. 196.
([4]) EUT C 215, 19.6.2018, s. 125.

— med beaktande av den gemensamma skrivelsen av den 6 april 2018 från ordföranden för FN:s arbetsgrupp för påtvingade eller ofrivilliga försvinnanden och FN:s särskilda rapportör för främjande av sanning, rättvisa, gottgörelse och garantier för icke-upprepning till Guatemalas president,

— med beaktande av uttalandet av den 10 september 2018 från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Michelle Bachelet, om den guatemalanska regeringens beslut att inte förnya CICIG:s mandat,

— med beaktande av uttalandet av den 6 mars 2019 från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Michelle Bachelet, om den guatemalanska lagen om icke-statliga utvecklingsorganisationer,

— med beaktande av den senaste rapporten från Human Rights Watch om Guatemala,

— med beaktande av Guatemalas konstitution,

— med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Guatemala har gjort vissa fortsatta framsteg med att lagföra ärenden som gäller mänskliga rättigheter och korruption, vilket till stor del beror på samarbetet mellan det allmänna åklagarämbetet i Guatemala och den FN-stödda internationella kommissionen mot straffrihet i Guatemala (CICIG), som inrättades 2007 för att utreda organiserad brottslighet och stärka de lokala insatserna för rättsstatsprincipen.

B. Antalet avrättningar och angrepp mot försvarare, organisationer och lokalsamfund som arbetar för ekonomiska, sociala, kulturella och miljömässiga rättigheter, har ökat i Guatemala under de senaste åren. Enligt en rapport av enheten för skydd av människorättsförsvarare i Guatemala (UDEFEGUA) förekom det 2018 totalt 391 angrepp mot människorättsförsvarare och ursprungsbefolkningen, särskilt angrepp mot personer som arbetar med markrättigheter och territoriella rättigheter, däribland 147 fall av kriminalisering och 26 mord, vilket är en ökning på 136 % jämfört med 2017.

C. Människorättsförsvarare utsätts också för hot, trakasserier, stigmatisering och förtalskampanjer av privata aktörer och myndigheterna i Guatemala, samt rättslig förföljelse. Missbruk av straffrättsliga förfaranden mot människorättsförsvarare för att förhindra eller straffa deras arbete är ett fortsatt problem.

D. Antalet angrepp mot journalister är också mycket oroande, med 93 registrerade angrepp 2017, varav fyra dödade personer. Under den pågående koncentreringen av medieägande till ett fåtal företag fortsätter oberoende medieföretag och journalister att vara föremål för angrepp och hot.

E. Våld mot kvinnor är fortfarande ett allvarligt problem i Guatemala, vilket framgår av att antalet kvinnor som dött en våldsam död ökade med 8 % till 662 fall. På internationella kvinnodagen 2017 dog 41 flickor som hade låsts in efter att de hade protesterat mot missbruk från övervakarnas sida, efter att en eldsvåda bröt ut vid en statlig anläggning för minderåriga. Straffriheten för brott i Guatemala ligger på 97 procent.

F. CICIG har sedan 2007 bekämpat korruption och straffrihet på den guatemalanska regeringens uppmaning och i nära samarbete med de nationella institutionerna i landet, i syfte att identifiera och hjälpa till med att avveckla halvstatliga institutioner, och har bidragit till att stärka kapaciteten för landets rättsliga institutioner och säkerhetsinstitutioner.

Torsdagen den 14 mars 2019

G. Den guatemalanska regeringen begärde efter fyra förlängningar av CICIG:s på varandra följande tvååriga mandat att FN:s generalsekreterare skulle förlänga mandatet ännu en gång fram till september 2019, och därmed ytterligare stärka styrningen genom CICIG:s viktiga utredningar och stöd för rättsstatsprincipen i Guatemala, och konsolidera de resultat som uppnåtts genom att avsevärt minska korruptionen och utmana straffriheten för icke-statliga verksamheter med anknytning till staten (CIACS).

H. I april 2018 presenterade CICIG och statsförvaltningen resultaten av de nya utredningarna av det styrande partiet FCN:s olagliga finansiering under valkampanjen. I juli 2018 planerade högsta domstolen en utredning av president Jimmy Morales verksamhet när det gäller olaglig finansiering av hans valkampanj.

I. I slutet av augusti 2018 meddelade den guatemalanska regeringen att CICIG:s mandat skulle annulleras från och med september 2019. Kort därpå förbjöd regeringen även direktören för CICIG, Iván Velásquez, att återvända till landet, och återkallade därefter viseringar för elva anställda vid CICIG, som hade utrett stora fall kopplade till korruption. I januari 2019 upphävde regeringen ensidigt avtalet med FN om CICIG med omedelbar verkan, och krävde att CICIG lämnar landet. Iván Velásquez är också anklagad och är föremål för pågående smutskastningskampanjer.

J. Dessa åtgärder har bestridits och ogiltigförklarats av Guatemalas konstitutionsdomstol. Konstitutionsdomstolen beslutade enhälligt att regeringen måste tillåta Iván Velasquez att resa in i landet. Regeringen har ignorerat dessa beslut. Kongressen har förberett ett åtal mot konstitutionsdomstolen och dess ledamöter, som uppenbart strider mot rättsstatsprincipen.

K. Reformförslag 5377, om ändring av lagen om nationell försoning, som antogs av kongressen i den andra av tre behandlingar i början av mars 2019, innebär en utvidgad amnesti för alla brott som begåtts av de nationella säkerhetsstyrkorna och enskilda personer som agerar för regeringens räkning, inbegripet brott mot mänskligheten, såsom tortyr, påtvingade försvinnanden och folkmord. FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter och den interamerikanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna (IACHR) har uttryckt sin oro över lagförslaget och begärt att den gällande lagen inte ändras.

L. Enligt IACHR är reformförslag 5377 inte förenligt med Guatemalas internationella åtaganden, den påstås strida mot internationell rätt och strider mot artikel 171 g i Guatemalas konstitution, eftersom alla fängslade personer som befunnits skyldiga till och blivit dömda för politiska brott och brott mot mänskligheten som begåtts under den väpnade konflikten skulle frigöras inom några timmar.

M. Situationen för folket i Guatemala är extremt otrygg, och den nationella polisen har på senare år allvarligt utarmats. Det har förekommit anklagelser om trakasserier och hot mot domare, åklagare och rättsliga aktörer som har samarbetat med CICIG.

N. Tillgången till rättslig prövning, förhållandena i fängelserna, polisens uppförande och anklagelserna om tortyr ger anledning till stor oro, och problemen förvärras ytterligare av utbredd korruption, otillåten samverkan och straffrihet.

O. Guatemalas ombudsman för mänskliga rättigheter, vars budget har minskats, har – tillsammans med statsförvaltningen och rättsväsendet – vidtagit viktiga åtgärder för att motverka straffriheten och uttrycka erkänsla för de mänskliga rättigheterna. Guatemalas myndigheter har gjort uppenbara försök att hindra kampen mot korruption, straffrihet och rättssäkerhet.

P. Enligt Guatemalas enhet för skydd av människorättsförsvarare (UDEFEGUA) är det särskilt vanligt att ursprungsbefolkningarnas ledare har angripits när de har försvarat sin rätt till mark och territorier. FN:s särskilda rapportör har uttryckt farhågor över ursprungsbefolkningarnas rättigheter efter att det inkommit klagomål om vattenkraft-, gruv- och jordbruksindustriprojekt, vars licenser och drift har inneburit att ursprungsbefolkningarnas rättigheter har blivit åsidosatta. FN:s särskilda rapportör har också angett att det är oroväckande att staten och inblandade tredje parter betraktar lokalsamhällenas fredliga protester som straffbara handlingar som påverkar den allmänna säkerheten. Aura Lolita Chávez, som är en miljökämpe från Guatemala som tillhör ursprungsbefolkningen och som 2017 var nominerad till Europaparlamentets Sacharovpris, lämnade sitt hemland efter allvarliga attacker, mordhot och förtalskampanjer. Om hon skulle återvända riskerar hon att bli indragen i flera olika rättsprocesser.

Q. Den 9 oktober 2018 angreps bl.a. medlemmar av den fredliga motståndsrörelsen på mikroregionen Ixquisis av kravallpoliser, som skadade sex av demonstranterna.

R. Sveriges ambassadör i Guatemala har förklarats ”persona non grata” (denna förklaring upphävdes sedermera av författningsdomstolen) eftersom han ansågs ha stöttat CICIG:s arbete i landet.

S. I Guatemala ska det hållas parlaments- och presidentval den 16 juni respektive den 11 augusti 2019.

T. Utvecklingen och konsolideringen av demokratin och rättsstaten samt respekten för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna måste utgöra en integrerad del av EU:s externa politik, däribland det associeringsavtal som 2012 ingicks mellan EU och länderna i Centralamerika. Detta avtal innehåller en demokratiklausul som är mycket betydelsefull. Guatemala är EU:s tredje största mottagare av bilateralt utvecklingsbistånd i Centralamerika. Detta bistånd uppgår till 167 miljoner euro under perioden 2014–2020 och är inriktat på livsmedelstrygghet, konfliktlösning, fred, säkerhet och konkurrenskraft.

1. Europaparlamentet är mycket oroat över det ökade antalet mord och våldshandlingar och över bristen på trygghet för alla medborgare och, mer specifikt, för kvinnor och människorättsförsvarare. Parlamentet påminner om vikten av ett oberoende och effektivt rättssystem och behovet av att sätta stopp för straffriheten. Parlamentet beklagar att Guatemalas regering alltjämt bryter mot rättsstats- och maktdelningsprinciperna. Parlamentet påminner om att maktdelning och respekt för rättsstaten är grundprinciper i alla liberala demokratier.

2. Europaparlamentet uppmanar Guatemalas myndigheter att upphöra med alla hot mot det civila samhället i Guatemala och mot i synnerhet människorättsorganisationer, att respektera konstitutionen och att garantera alla Guatemalas medborgare grundläggande rättigheter. Parlamentet understryker att ett livskraftigt civilsamhälle är en förutsättning för att göra staten mer ansvarstagande, lyhörd, inkluderande och effektiv på alla nivåer och således mer legitim. Parlamentet vidhåller att alla institutioner som försvarar den konstitutionella demokratin och de mänskliga rättigheterna i Guatemala måste stödjas och stärkas. Parlamentet påminner om att det är viktigt att garantera ett oberoende rättsväsende och respektera dess oberoende, samt att säkerställa ett opartiskt rättssystem. Parlamentet betonar att detta är avgörande för att befästa insatserna för att bekämpa korruption och straffrihet. Parlamentet anser att anklagelser om trakasserier och hot mot domare och åklagare bör leda till omedelbara åtgärder för att skydda landets rättsliga institutioner och deras företrädare. Parlamentet uppmanar eftertryckligen Guatemalas regering att omedelbart säkerställa rättsväsendets oberoende och garantera press- och mediefriheten.

3. Europaparlamentet är övertygat om att CICIG har spelat en central roll i Guatemala och att dess arbete med att bekämpa straffrihet och korruption och förbereda utredningar inför rättegångar som ska genomföras av landets institutioner är avgörande för att upprätthålla rättsstatsprincipen. Parlamentet är mycket oroat över den nuvarande situation som CICIG står inför i Guatemala, och uppmanar Guatemalas regering att upphöra med alla olagliga angrepp på CICIG och dess nationella och internationella personal.

4. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens genomförandebeslut från september 2018 om att stödja CICIG:s förlängda mandat med ytterligare 5 miljoner euro från instrumentet för utvecklingssamarbete för det nationella vägledande programmet 2018 för Guatemala. Parlamentet uppmanar kommissionen att utan dröjsmål betala ut de överenskomna 5 miljoner euro, och att fortsätta alla godkända program med CICIG. Parlamentet uppmanar kommissionen att vara redo att fortsätta sitt samarbete med och sin finansiering av CICIG efter september 2019, och att aktivt stödja en sådan förlängning.

5. Europaparlamentet är övertygat om att den föreslagna ändringen av lagen om nationell försoning utgör ett avsevärt hot mot rättsstatsprincipen i Guatemala och att den drastiskt skulle undergräva de viktiga framsteg som har uppnåtts genom arbetet i de nationella domstolarna i deras kamp mot straffrihet. Parlamentet delar FN:s högkommissaries åsikt att den amnesti som lagen föreskriver för personer som kränker de mänskliga rättigheterna, förövare av brott mot mänskligheten och krigsförbrytare skulle leda till ännu mer våld i landet. Parlamentet noterar att en sådan åtgärd skulle kunna innebära att frisläppta fångar hämnas, vilket skulle kunna leda till en destabilisering av samhället. Parlamentet uppmanar därför med eftertryck Guatemalas kongress att inte anta lagen.

6. Europaparlamentet begär att en oberoende studie ska genomföras, under ledning av FN, som bör visa den slutliga effekten av CICIG:s arbete på rättsväsendet i Guatemala och dess bidrag till landets politiska stabilitet, samt resultatet av den överenskommelse som CICIG och den högsta valdomstolen har undertecknat.

7. Europaparlamentet är oroat över förslaget till lag om icke-statliga utvecklingsorganisationer. Parlamentet uppmanar Guatemalas kongress att, i linje med det tekniska rådet från kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, avstå från att anta denna lag som, om den antas, skulle kunna begränsa icke-statliga organisationers yttrandefrihet och mötesfrihet samt deras tillgång till finansiering, inskränka definitionen av icke-statliga organisationer och därmed begränsa deras verksamhetsområde och hindra deras verksamhet, och skulle kunna öppna för ett godtyckligt förbud av dem. Parlamentet påminner Guatemalas myndigheter och institutioner att de behöver tillhandahålla icke-statliga organisationer en trygg och uppbyggande miljö där dessa kan ge fritt uttryck för sina åsikter och utföra sitt arbete till gagn för samhället i stort.

8. Europaparlamentet uttrycker oro över de klagomål som har framförts angående avsaknaden av möjligheten att ge ett fritt och informerat samtycke (ILO:s konvention nr 169). Parlamentet påminner om rekommendationen från FN:s särskilda rapportör, enligt vilken ursprungsbefolkningars rättigheter till fullo bör respekteras i enlighet med internationella standarder, vilket inbegriper rätten till ett fritt och informerat samtycke. Parlamentet påminner om att nationella och internationella företag är direkt bundna av traktat och andra nationella och internationella bestämmelser om mänskliga rättigheter och miljörättigheter utmed hela sina värdekedjor, och att företag som visar sig ha orsakat eller bidragit till skada måste tillhandahålla eller delta i ändamålsenliga rättsförfaranden för de personer och samhällen som har drabbats. Parlamentet noterar att detta inbegriper restitution, skadestånd, rehabilitering samt garantier om att det som inträffat inte kommer att upprepas. Parlamentet påminner om att regeringar har ansvar för att skydda mänskliga rättigheter och ställa de som kränker dessa rättigheter inför rätta.

9. Europaparlamentet upprepar sin begäran om skydd för människorättsaktivister, särskilt kvinnliga människorättsaktivister. Parlamentet välkomnar och stöder de åtgärder som har vidtagits hittills av europeiska ambassader och EU:s delegation till Guatemala. Parlamentet begär att Europeiska unionen ska driva vidare och, vid behov, satsa mer på projekt för att stödja nationella och internationella organisationers arbete i Guatemala.

10. Europaparlamentet insisterar på att Guatemalas myndigheter ska ge sitt uttalade skydd till och säkerställa rättsskyddet och den fysiska säkerheten för Sakharovfinalisten Lolita Chávez, om hon beslutar sig för att återvända till sitt hemland.

11. Europaparlamentet begär med eftertryck att valet i Guatemala ska genomföras på ett fredligt och insynsvänligt sätt, och att alla kandidaters säkerhet ska garanteras. Parlamentet betonar att den högsta valdomstolen måste arbeta helt oberoende, utan inflytande från statliga institutioner eller aktörer. Parlamentet erbjuder sig att sända ett valexpertuppdrag från EU.

12. Europaparlamentet beklagar djupt att de guatemalanska fredsavtalen efter mer än 20 år ännu inte har genomförts, och att de nu löper en verklig risk att slopas. Parlamentet uppmuntrar med kraft alla nationella och internationella aktörer att göra allt som står i deras makt för att skynda på ett fullständigt genomförande av dessa avtal. Parlamentet uppmanar Guatemalas regering att i detta syfte säkra den demokratiska och politiska kontrollen och professionaliseringen av kravallpolisen och andra institutioner som CONRED, den nationella samordnaren för katastrofriskreducering, i syfte att förhindra att de militariseras och att humanitära medel kanaliseras genom armén, eftersom detta inte är förenligt med målen i fredsavtalen.

13. Europaparlamentet påminner Guatemalas regering om att associeringsavtalet mellan EU och Centralamerika innehåller en människorättsklausul som en väsentlig del och att medlemskapet kan upphävas om den överträds. Parlamentet uppmanar Europeiska unionen och dess medlemsstater att använda de mekanismer som fastställs i associeringsavtalet och avtalet om politisk dialog och samarbete för att med kraft uppmuntra Guatemala att arbeta vidare med en ambitiös människorättsagenda och med kampen mot straffrihet.

14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, Guatemalas president, regering och parlament, Internationella kommissionen mot strafflöshet i Guatemala (CICIG), Secretaría de Integración Económica Centroamericana (SIECA), det centralamerikanska parlamentet och medordförandena för den parlamentariska församlingen EU–Latinamerika.

Torsdagen den 14 mars 2019

P8_TA(2019)0207

Genomförande av förordningen om det allmänna preferenssystemet

Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om genomförandet av förordning (EU) nr 978/2012 om det allmänna preferenssystemet (2018/2107(INI))

(2021/C 23/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 av den 25 oktober 2012 om tillämpning av det allmänna preferenssystemet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 732/2008 ([1]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 607/2013 av den 12 juni 2013 om upphävande av rådets förordning (EG) nr 552/97 om tillfälligt upphävande av allmänna tullförmåner för Myanmar/Burma ([2]), och Europaparlamentets resolution av den 23 maj 2013 om återinförande av Myanmar/Burmas tillgång till allmänna tullförmåner ([3]),

— med beaktande av halvtidsöversynen av den befintliga förordningen om det allmänna preferenssystemet i juli 2018 ([4]) och kommissionens rapport om tillämpningen av förordning (EU) nr 978/2012 ([5]) samt det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 4 oktober 2018 ([6]),

— med beaktande av kommissionens rapporter av den 28 januari 2016 och den 19 januari 2018 om det allmänna preferenssystemet för perioderna 2014–2015 ([7]) respektive 2016–2017 ([8]), där en bedömning görs av effekterna av det allmänna preferenssystemet, med tonvikt på förmånsländerna inom den särskilda stimulansordningen och deras prestationer,

— med beaktande av den offentliga utfrågning om det allmänna preferenssystemet som anordnades av utskottet för internationell handel den 16 februari 2016, diskussionerna den 21 mars 2017 om beviljande av GSP+ till Sri Lanka och diskussionerna om genomförandet av förordningen om det allmänna preferenssystemet den 19 februari 2018,

— med beaktande av artiklarna 5 och 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),

— med beaktande av artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),

— med beaktande av Europeiska ombudsmannens beslut i ärende 1409/2014/MHZ om Europeiska kommissionens underlåtenhet att utföra en föregående konsekvensbedömning på området mänskliga rättigheter för frihandelsavtalet mellan EU och Vietnam ([9]),

— med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2016 om genomförande av parlamentets rekommendationer från 2010 om sociala och miljömässiga normer, mänskliga rättigheter och företagens ansvar ([10]),

— med beaktande av sin resolution av den 12 december 2018 om årsrapporten om mänskliga rättigheter och demokrati i världen 2017 och Europeiska unionens politik på området ([11]),

([1]) EUT L 303, 31.10.2012, s. 1.
([2]) EUT L 181, 29.6.2013, s. 13.
([3]) EUT C 55, 12.2.2016, s. 112.
([4]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2018/october/tradoc_157434.pdf
([5]) COM(2018)0665.
([6]) SWD(2018)0430.
([7]) COM(2016)0029.
([8]) COM(2018)0036.
([9]) https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/64308
([10]) EUT C 101, 16.3.2018, s. 19.
([11]) Antagna texter, P8_TA(2018)0515.

— med beaktande av sin resolution av den 27 april 2017 om EU:s flaggskeppsinitiativ för klädsektorn ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 14 juni 2017 om det aktuella läget avseende tillämpningen av överenskommelsen om godtagbarhet i Bangladesh (Bangladesh Sustainability Compact) ([2]),

— med beaktande av frivilliga landspecifika partnerskap, såsom överenskommelsen om godtagbarhet i Bangladesh och initiativet för arbetstagares rättigheter i Burma/Myanmar,

— med beaktande av EU:s och dess medlemsstaters gemensamma strategi från 2007 *"Aid for trade": Förstärkt EU-stöd till handelsrelaterade behov i utvecklingsländer,*

— med beaktande av FN:s mål för hållbar utveckling för 2030,

— med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) grundläggande konventioner om barnarbete, tvångsarbete, diskriminering och föreningsfrihet och rätten till kollektiva förhandlingar,

— med beaktande av rådets slutsatser av den 12 maj 2016 om EU och ansvarsfulla globala värdekedjor,

— med beaktande av sin resolution av den 12 september 2017 om den internationella handelns och EU:s handelspolitiks inverkan på de globala värdekedjorna ([3]),

— med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen och artikel 1.1 e och bilaga 3 i talmanskonferensens beslut av den 12 december 2002 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden ([4]),

— med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för utveckling (A8-0090/2019), och av följande skäl:

A. EU var först med att införa ett allmänt preferenssystem 1971 till följd av rekommendationen från FN:s konferens för handel och utveckling om att industriländer skulle bevilja allmänna, ensidiga och icke-diskriminerande handelsförmåner till utvecklingsländer och på så sätt hjälpa dem att generera ytterligare intäkter genom internationell handel för att försöka minska fattigdomen, främja goda styrelseformer och gynna hållbar utveckling.

B. Enligt artikel 207 i EUF-fördraget ska EU:s handelspolitik bygga på principerna och målen för EU:s externa politik och främja unionens grundläggande värden, i enlighet med artikel 2 i EU-fördraget, och bidra till uppnåendet av de mål som fastställs i artikel 21, såsom befästandet av demokrati och rättsstaten, respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande fri- och rättigheterna, jämlikhet, respekt för människans värdighet, miljöskydd och skydd av sociala rättigheter.

C. I sina slutsatser fastställde Europeiska ombudsmannen att god förvaltning kräver efterlevnad av och respekt för de grundläggande rättigheterna, att det inte kan föreligga god förvaltning om de grundläggande rättigheterna inte respekteras, och att EU:s institutioner och organ alltid måste beakta huruvida deras åtgärder är förenliga med de grundläggande rättigheterna, och att de även bör sträva efter att främja de mänskliga rättigheterna i partnerländerna.

D. Det befintliga allmänna preferenssystemet upprättades genom förordning (EU) nr 978/2012, vilken antogs på grundval av artikel 207 i EUF-fördraget i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet då Europaparlamentet för första gången agerade som medlagstiftare för en förordning om det allmänna preferenssystemet.

([1]) EUT C 298, 23.8.2018, s. 100.
([2]) EUT C 331, 18.9.2018, s. 100.
([3]) EUT C 337, 20.9.2018, s. 33.
([4]) http://www.europarl.europa.eu/RegData/organes/conf_pres_groupes/proces_verbal/2002/12-12/CPG_PV(2002)12-12(ANN01)_SV.doc

Torsdagen den 14 mars 2019

E. Enligt artikel 40 i förordningen om det allmänna preferenssystemet (GSP-förordningen) ska kommissionen inge en rapport om tillämpningen av GSP-förordningen till Europaparlamentet och rådet fem år efter antagandet, vilken bör ligga till grund för nästa GSP-förordning, som ska antas senast 2022. Förordningen har varit i kraft sedan den 1 januari 2014. Det har utförts en grundlig och oberoende utvärdering av hur den rådande förordningen fungerar i syfte att tillhandahålla underlag för kommissionens översyn, och en förteckning över konkreta rekommendationer har utarbetats.

F. Systemet består av tre ordningar: den allmänna ordningen (GSP), den särskilda stimulansordningen för hållbar utveckling och gott styre (GSP+) och ordningen ”Allt utom vapen”. GSP-förmånstagarna – för närvarande 18 länder – åtnjuter lägre tullar på 66 % av EU:s samtliga produktkategorier. De åtta GSP+-förmånstagarna exporterar cirka 66 % av alla produktkategorier tullfritt mot att de åtar sig att i praktiken genomföra 27 internationella grundläggande konventioner om arbetstagares rättigheter, mänskliga rättigheter, goda styrelseformer och miljöfrågor. De 49 minst utvecklade länderna som omfattas av Allt utom vapen-ordningen beviljas tullfritt tillträde till unionsmarknaden i fråga om samtliga produkter, utom när det gäller vapen och ammunition. Samtliga förmånsländer är bundna av internationella konventioner på området för mänskliga rättigheter och arbetstagares rättigheter inom ramen för GSP-förordningen, och GSP+-länderna är dessutom bundna av internationella konventioner om miljöfrågor och goda styrelseformer. Endast GSP+-ordningen föreskriver en strukturerad dialog med syftet att utvärdera hur förmånsländerna faktiskt tillämpar dessa konventioner. GSP-förmånsländerna måste samtidigt kunna genomföra internationella standarder och normer, inklusive utarbeta, genomföra och verkställa nödvändig lagstiftning, särskilt när det gäller befästandet av rättsstaten och kampen mot korruption.

G. De viktigaste målen med 2012 års reform av GSP-ordningen var att lägga större tonvikt vid behövande länder – de minst utvecklade länderna och andra länder med lägre inkomster –, ytterligare främja de grundläggande principerna om hållbar utveckling och goda styrelseformer samt förbättra stabiliteten och förutsebarheten och öka säkerheten för företagare.

H. Flera internationella konventioner, riktlinjer och bestämmelser syftar till att förhindra kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Framför allt har GSP-förmånsländerna en skyldighet att genomföra dessa riktlinjer och skapa lämpliga rättsliga och ekonomiska förutsättningar så att företagen kan bedriva verksamhet och delta i de globala värdekedjorna.

I. EU bör reagera ännu mer effektivt på social och miljömässig dumpning, illojal konkurrens och otillbörliga handelsmetoder, vid sidan av att säkerställa lika villkor.

J. I flera länder är industriella frizoner för bearbetning på export undantagna från den nationella arbetslagstiftningen, vilket hindrar den fulla rätten att utöva facklig verksamhet eller att begära rättslig prövning. Detta utgör en kränkning av ILO:s grundläggande normer och skulle kunna få ännu större negativa konsekvenser för de mänskliga rättigheterna.

K. Jämställdheten mellan kvinnor och män inom EU:s alla politikområden fastställs tydligt i artikel 8 i EUF-fördraget. Handels- och investeringsavtalen har tendens att påverka kvinnor och män på olika sätt på grund av strukturella klyftor mellan könen. Enligt ILO var 21 miljoner personer offer för tvångsarbete globalt under 2012, varav 55 % var kvinnor och flickor, och i 90 % av fallen ägde detta rum inom den privata ekonomiska sektorn.

L. Enligt artikel 19.6 i GSP-förordningen krävs att kommissionen tar hänsyn till all relevant information, inbegripet information från civilsamhället, när den avgör om GSP-förmånsländer på vederbörligt sätt fullgör sina förpliktelser i fråga om mänskliga rättigheter. Om det civila samhället och arbetsmarknadens parter får medverka vid genomförandet av GSP-ordningen kan detta öka EU:s gemensamma handelspolitiks legitimitet och effektivitet.

M. Enligt GSP-förordningen har EU möjlighet att upphäva förmåner i de allvarligaste fallen av människorättskränkningar på grundval av artikel 19.1 a i kapitel V i GSP-förordningen, där det fastställs att förmånsbehandlingen får upphävas tillfälligt av olika skäl, bland annat allvarligt och systematiskt åsidosättande av principerna i de konventioner som förtecknas i del A i bilaga VIII.

N. Kommissionen har inlett processen i Kambodjas fall och håller för Myanmars/Burmas del på att inleda undersökningar om brott mot de mänskliga rättigheterna inom ramen för ett potentiellt upphävande av Allt utom vapen-arrangemangen.

De viktigaste slutsatserna och rekommendationerna

1. Europaparlamentet välkomnar halvtidsöversynen av tillämpningen av den befintliga GSP-förordningen, i vilken sannolikheten för att målen i förordningen kommer att uppnås bedöms. Det är glädjande att den nya förordningen har lett till en ökning av exporten från Allt utom vapen- och GSP+-förmånstagarna, vilket är en viktig bidragande faktor till fattigdomsutrotning.

2. Europaparlamentet konstaterar med tillfredsställelse att importen till EU inom ramen för GSP-ordningen uppgick till ett värde av 62,6 miljarder euro 2016 (en ökande tendens), fördelat enligt följande: 31,6 miljarder euro från GSP-förmånstagare, ca 7,5 miljarder euro från GSP+-förmånstagare och 23,5 miljarder euro från Allt utom vapen-förmånstagare (uppgifter från Eurostat från september 2017).

3. Europaparlamentet påminner om att GSP hjälper industrier i utvecklingsländerna att övervinna de svårigheter som dessa länder brottas med på exportmarknaderna till följd av höga initialkostnader. Parlamentet påminner om att GSP:s syften, i överensstämmelse med målen för Unctad, är att öka exportintäkterna, främja utvecklingsländernas och följaktligen de minst utvecklade ländernas industrialisering och att påskynda deras tillväxt i syfte att utrota fattigdomen.

4. Europaparlamentet betonar att GSP+ är ett viktigt instrument i EU:s handelspolitik som förbättrar marknadstillträdet och omfattar stränga övervakningsmekanismer för att främja mänskliga rättigheter och arbetstagarrättigheter, miljöskydd och goda styrelseformer i sårbara utvecklingsländer.

5. Europaparlamentet noterar att den befintliga GSP-förordningen har varit i kraft i tre år, det vill säga sedan halvtidsöversynen inleddes, genom vilken man redan fastställt aspekter som eventuellt bör reformeras i nästa GSP-förordning. Parlamentet välkomnar rekommendationerna i slutrapporten om halvtidsöversynen.

6. Europaparlamentet betonar att GSP-ordningen, som en del av EU:s handelspolitik, måste bygga på de principer för EU:s externa politik (effektivitet, öppenhet och värderingar) som fastställs i artikel 21 i EU-fördraget. Parlamentet betonar att artikel 208 i EUF-fördraget fastställer principen om en konsekvent utvecklingspolitik, och slår fast utrotning av fattigdom som det främsta målet. Parlamentet betonar att kommissionens meddelande *Handel för alla* bekräftar dessa principer.

7. Europaparlamentet uppmärksammar att GSP+ spelar en viktig roll för att främja internationella arbetstagarrättigheter, mänskliga rättigheter, god samhällsstyrning och miljöskyddsnormer i förmånsländerna, inte bara genom att erbjuda incitament att efterleva dessa normer, utan även genom att skapa en plattform för regelbunden dialog på de områden som konventionerna omfattar och genom att främja genomförandet av väsentliga reformer.

8. Europaparlamentet inser att GSP-ordningen har gett ekonomiska vinster för förmånsländerna och för EU, i och med att exporten till EU har ökat och förmånsländerna inom Allt utom vapen-initiativet och inom GSP+-ordningen utnyttjar förmånerna i högre grad. Parlamentet uppmanar EU att öka förmånsländernas medvetenhet om GSP-bestämmelserna för att se till att ordningen utnyttjas på ett ännu bättre sätt. Parlamentet uppmanar kommissionen att, när så är möjligt, på grundval av tillgängliga uppgifter bedöma fördelningen av vinster när det gäller GSP-ordningen. Parlamentet noterar att ökade exportvolymer och ekonomiska möjligheter i vissa fall även oavsiktligt fått en negativ indirekt effekt på de grundläggande rättigheterna och den sociala utvecklingen, och till exempel lett till markrofferi eller bristande efterlevnad av arbetstagarnas rättigheter. Parlamentet betonar därför att handelsförmåner måste åtföljas av en tillämpning av internationella konventioner och reformer, så att man förhindrar att GSP-program eventuellt leder till ökad miljödumpning och social dumpning.

9. Europaparlamentet välkomnar den förenklade mekanismen för tillträde till GSP+-ordningen, vilket gör ordningen mer attraktiv för GSP-förmånsländerna. Parlamentet betonar att många av kandidatländerna till GSP+-ordningen har ratificerat flera av de internationella konventioner som krävs för att få omfattas av denna ordning. Parlamentet betonar att den förbättrade, konstanta och systematiska övervakningen av genomförandeprocessen är ytterst viktig, och kan säkras genom ett utökat samarbete mellan alla aktörer för att förbättra informationsinsamlingen och djupgående analyser genom att använda all tillgänglig information och alla tillgängliga resurser, såsom rapporter från internationella övervakningsorgan, däribland FN, ILO, Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), och genom att direkt involvera det civila samhället och arbetsmarknadens parter i processen. Parlamentet betonar att detta är nödvändigt för att säkra att man genom det konkreta genomförandet av de 27 konventionerna kan utnyttja GSP+-ordningens fulla potential att förbättra situationen när det gäller arbetstagarrättigheter, främjande av jämställdhet och avskaffande av barnarbete och tvångsarbete.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med sina kontakter med GSP+-förmånsländer och inom ramen för det utökade engagemanget för Allt utom vapen-initiativet ta upp frågor som rör det civila samhällets krympande utrymme och skyddet av människorättsförsvarare i riskzonen, eftersom dessa frågor är direkt kopplade till förpliktelser enligt den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och relevanta bestämmelser i ILO:s grundläggande konventioner, i linje med kommissionens meddelande *Handel för alla*. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att undersöka ytterligare alternativ för det strukturerade, formella och oberoende deltagandet av det civila samhället och företrädare för fackföreningar och den privata sektorn, som skulle kunna bidra till att stärka övervakningsprocessen.

11. Europaparlamentet betonar att GSP-ordningen generellt verkar ha främjat ratificeringen av internationella konventioner och därmed skapat ett bättre ramverk för framsteg. Parlamentet betonar vikten av att införa ytterligare genomgripande åtgärder för att säkerställa att GSP bidrar till en positiv miljömässig utveckling. Parlamentet rekommenderar att Parisavtalet läggs till i förteckningen över de 27 grundläggande internationella konventioner som GSP +-förmånsländerna måste respektera. Parlamentet betonar att många framsteg måste göras i mottagarländerna för att en hållbar utvecklingsmodell ska kunna åstadkommas.

12. Europaparlamentet erkänner de framsteg som har gjorts i det praktiska genomförandet, med stöd av en utökad övervakning och dialog mellan EU och förmånsländerna, i synnerhet i samband med övervakningen och genomförandet av de 27 grundläggande konventionerna. Parlamentet betonar behovet av ökad samordning mellan Europeiska utrikestjänsten, unionens delegationer, medlemsstaternas diplomatiska beskickningar, förmånsländernas regeringar, internationella organisationer, företag, arbetsmarknadens parter samt det civila samhället för att förbättra informationsinsamlingen och åstadkomma mer ingående analyser av övervakningsarbetet. Parlamentet rekommenderar, om så är möjligt, ökad transparens och kommunikation mellan medlagstiftarna och de berörda parterna inom ramen för förfaranden för upphävande av GSP-förmåner, särskilt under kommissionens undersökningsförfarande.

13. Europaparlamentet betonar att ratificering och framsteg när det gäller ett effektivt genomförande av relevanta konventioner är viktiga riktmärken för att uppnå de nödvändiga framstegen inom systemet. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att de åtgärder som vidtas för att övervaka att förmånsländernas faktiska genomförande av internationella konventioner är i linje med landstrategidokumenten, i syfte att säkerställa en konsekvent politik, samstämmighet och integrering av mänskliga rättigheter i handelspolitiken.

14. Europaparlamentet betonar att det krävs ett fortsatt engagemang och ännu större transparens i övervakningen av GSP+-ordningen, samtidigt som man ser till att EU kan upprätthålla sin fulla hävstångseffekt med mottagarländerna i denna dialog, särskilt när det gäller genomförandet av resultattavlan. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga ytterligare åtgärder på detta område och inom ramen för dialogen med förmånsländerna för att öka systemets transparens, övervakning och effektivitet.

15. Europaparlamentet anser att alla beslut om att upphäva förmåner måste fattas helt och hållet i överensstämmelse med det övergripande målet att minska fattigdomen, och betonar att EU:s sekundärrätt måste vara utformad och tolkas i enlighet med EU:s primärrätt och unionsrättens allmänna principer i detta avseende. Parlamentet betonar därför att man måste upprätthålla nuvarande riktade strategi för upphävande av förmåner, och se till att ett sådant upphävande är begränsat till specifika sektorer och utformat på ett sådant sätt att de negativa effekterna för lokalbefolkningen minimeras. Parlamentet uppmanar kommissionen att, när så är lämpligt, utnyttja möjligheten med gradvisa upphävanden av handelsförmåner eller andra tidsbundna åtgärder för upphävande. Parlamentet betonar slutligen att upphävande av handelsförmåner bör ses som en sista utväg och endast tillämpas vid allvarliga brister i det faktiska genomförandet av de internationella konventionerna och om ett förmånsland saknar konkret vilja och engagemang att ta itu med dem. Parlamentet betonar samtidigt ordningarnas villkorliga karaktär och att denna villkorlighet bör användas för att bevara trovärdigheten för varje ordning och säkerställa åtgärder i fall av allvarliga och systematiska brott mot konventionerna.

16. Europaparlamentet välkomnar de beslut som kommissionen nyligen fattat om att inleda processen med att dra in Allt utom vapen-förmånerna för Kambodja och att skicka ett brådskande högnivåuppdrag från EU till Myanmar med anledning av människorättssituationen i de båda länderna. Parlamentet förväntar sig att kommissionen ska hålla parlamentet väl informerat och underrättat om ytterligare åtgärder, bland annat när det gäller upphävande av förmåner.

17. Europaparlamentet noterar att förmånsländerna har blivit betydligt färre till följd av de reformerade urvalskriterierna, vilket tillsammans med produktgraderingen har lett till att EU-importen från GSP-förmånsländer har minskat överlag. Enligt parlamentet innebär reformerna att förmånerna kan riktas till de mest behövande länderna. Parlamentet begär att kommissionen ska säkra samstämmighet och konsekvens mellan GSP och frihandelssystemen i konsekvensbedömningen för nästa förordning, i syfte att fullt ut bevara GSP:s centrala roll för utvecklingsländerna inom EU:s handelspolitik. Parlamentet noterar i detta avseende att de länder som omfattas av Allt utom vapen-initiativet har ett allt större konkurrenstryck från länder som har upprättat frihandelsavtal med EU. Parlamentet noterar vidare att vissa länder som tidigare omfattades av GSP + nu omfattas av frihandelsavtal som innehåller kapitel om handel och hållbar utveckling, vilka bör vara effektiva och genomförbara.

18. Europaparlamentet beklagar att GSP-ordningen, särskilt när det gäller 29 länder som omfattas av Allt utom vapen-initiativet, inte har lett till några förändringar, utan i vissa fall till en försämring av deras profiler för exportdiversifiering på produktnivå. Parlamentet beklagar vidare att GSP inte i tillräcklig utsträckning har bidragit till ekonomisk diversifiering. Parlamentet efterlyser ytterligare åtgärder för att öka diversifieringen av exporten från GSP-länderna. Parlamentet beklagar att diversifieringen bland förmånsländerna verkar ha försvårats genom att det inte längre finns möjlighet till kumulering med länder som har uppgraderats från GSP, eftersom dessa inte längre kan åberopa ursprungsreglerna för GSP-förmånsländer. Parlamentet kräver att denna möjlighet ska återinföras, i synnerhet för de mest utsatta länderna. Parlamentet noterar att exportdiversifieringen har minskat markant på alla sektorsnivåer när det gäller GSP-förmånsländerna. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att överväga möjligheten att reformera och utöka förteckningen över produkter som omfattas av förordningen, särskilt när det gäller halvfärdiga och färdiga produkter, och vid behov införa mindre strikta regler avseende ursprung för de mest utsatta länderna. Parlamentet uppmuntrar vidare GSP-förmånsländerna att införa effektiva åtgärder som syftar till produktdiversifiering. I detta avseende understryker parlamentet behovet av att sörja för tillgång till kunskap och teknik för att diversifiera produkter, så att exporten kan klara sig i den globala konkurrensen, särskilt i Europa.

19. Europaparlamentet uppmuntrar GSP-förmånsländerna att införa och effektivt tillämpa lagstiftning för att skydda den intellektuella äganderätten.

20. Europaparlamentet välkomnar den höga utnyttjandegraden för förmåner bland Allt utom vapen-förmånstagare. Parlamentet betonar vikten av kapacitetsbyggande i förmånsländerna för att hjälpa dem att dra största möjliga nytta av preferenssystemet. Parlamentet begär i detta avseende att Aid for Trade-åtgärderna utnyttjas på ett mer ändamålsenligt sätt. Parlamentet anser att man bör överväga att i nästa GSP-förordning ta med tjänster för att ytterligare främja ökad diversifiering. Parlamentet betonar vidare i detta sammanhang vikten av en strategi som bygger på affärsverksamhet mellan företag (business-to-business). Parlamentet efterfrågar inrättandet av sektorsvisa plattformar och onlineresurser för flera intressenter som sammanför exportföretag från GSP-förmånsländer, importföretag i EU och potentiella nya aktörer på båda sidorna – de som för närvarande inte exporterar och inte importerar – för att utbyta bästa praxis och öka medvetenheten om GSP-bestämmelserna och de villkor och ekonomiska perspektiv som de erbjuder.

21. Europaparlamentet välkomnar slutförandet av den första undersökningen om skyddsåtgärder enligt förordningen och anser att bestämmelsen bör medföra ett skydd för EU:s finansiella, ekonomiska och miljömässiga intressen. Parlamentet betonar att när man erbjuder förmåner för känsliga produkter måste de kunna åtnjuta en särbehandling för att undvika att vissa sektorer utsätts för risker.

22. Europaparlamentet betonar att alla delar av förmånsländernas territorium, inbegripet industriella frizoner för bearbetning på export, omfattas av systemet och de skyldigheter som följer av ratificeringen av de relevanta konventionerna. Parlamentet uppmanar mottagarländerna att effektivt tillämpa arbetsnormer, och uppmanar kommissionen att hantera kränkningar av ILO:s standarder, inklusive rätten till kollektiva förhandlingar och föreningsfriheten i industriella frizoner för bearbetning på export som ligger i nuvarande eller potentiella förmånsländer, och att se till att eventuella undantagsbestämmelser avskaffas. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheter att se till att produkter från industriella frizoner för bearbetning på export inte åtnjuter förmåner i de allmänna preferenssystemen, i den mån de är undantagna från nationell lagstiftning och inte efterlever relevanta internationella konventioner.

23. Europaparlamentet betonar att GSP har gjort företagssektorn mer dynamisk, i viss utsträckning bidragit till ökad ekonomisk egenmakt för kvinnor och främjat kvinnornas deltagande på arbetsmarknaden, särskilt inom industrierna i de exportländer som bedriver handel med EU. Parlamentet betonar i detta sammanhang att det är viktigt att skapa ett gynnsamt företagsklimat för kvinnor, så att de kan dra nytta av dessa nya färdigheter och erfarenheter, och så att de kan avancera i företagsstrukturer eller starta egna nya företag. Parlamentet konstaterar dock att kvinnor fortfarande diskrimineras och är oroat över kvinnors arbetsvillkor, särskilt inom textil- och beklädnadssektorn. Parlamentet hänvisar på nytt till sin resolution av den 27 april 2017, och uppmanar kommissionen att följa upp detta initiativ.

24. Europaparlamentet välkomnar den effekt som GSP haft när det gäller att införa renare och säkrare teknik, och dess effekt på frivilliga initiativ för företagens sociala ansvar, vilket har haft en direkt positiv inverkan på arbetstagarna och miljön. Parlamentet anser att åtgärder för att ytterligare uppmuntra och på ett tillförlitligt sätt bedöma denna utveckling bör planeras. Parlamentet erkänner att man måste skapa rätt balans mellan lagstadgade och frivilliga åtgärder när det gäller företagen tillämpning av tillbörlig aktsamhet i detta avseende, och uppmanar kommissionen att undersöka sätt att införa skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet.

25. Europaparlamentet anser att EU bör säkerställa en konsekvent politik genom att uppmuntra andra internationella aktörer, såsom multinationella företag, att fullt ut delta i förbättringen av respekten för mänskliga rättigheter, sociala rättigheter och miljönormer världen över, inte minst genom att tvinga de ekonomiska aktörerna att införa åtgärder för tillbörlig aktsamhet i linje med FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att utöva ledarskap för att mänskliga rättigheter och arbetstagarrättigheter ska efterlevas i globala värdekedjor, och att rapportera om genomförandet av parlamentets resolution från 2016 om genomförandet av dess rekommendationer om sociala och miljömässiga normer, mänskliga rättigheter och företagens ansvar, inbegripet uppmaningen att inkludera företagens sociala ansvar i förordningen och att reformera WTO:s regler genom krav på tillbörlig aktsamhet och transparens i leveranskedjan, på grundval av FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter.

26. Europaparlamentet påminner om att EU för att skapa konsekvens med den policy som tillämpas av andra internationella aktörer, såsom multinationella företag, måste uppmuntra till ett fullgott deltagande i arbetet med att öka respekten för de mänskliga rättigheterna, barnens rättigheter, sociala rättigheter, miljörättigheter och folkhälsan i världen. Parlamentet uppmanar EU att se till att de mänskliga rättigheterna respekteras i samband med arbetsrätten i globala värdekedjor, dvs. i hela leveranskedjan.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inför den förestående översynen av GSP-förordningen undersöka möjligheten att införa ytterligare tullförmåner för bevisligen hållbart producerade produkter. Parlamentet anser att varorna på frivillig grund ska lämnas in för certifiering av hållbara produktionsmetoder, och att bevis för detta ska läggas fram i samband med import till EU.

o

o o

28. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 14 mars 2019

P8_TA(2019)0211

Könsbalans i samband med EU:s nomineringar på områden som rör ekonomiska och monetära frågor

Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om könsbalans i samband med EU:s nomineringar på områden som rör ekonomiska och monetära frågor (2019/2614(RSP))

(2021/C 23/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artikel 2 och artikel 3.3 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artikel 8 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),

— med beaktande av artikel 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

— med beaktande av kommissionens strategiska engagemang för jämställdhet 2016–2019,

— med beaktande av rådets rekommendation av den 11 februari 2019 om utnämning av en direktionsledamot i Europeiska centralbanken (ECB),

— med beaktande av artikel 283.2 andra stycket i EUF-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet,

— med beaktande av protokoll nr 4 om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 11.2,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0144/2019),

— med beaktande av att Europeiska bankmyndighetens tillsynsstyrelse den 19 februari 2019 utsåg José Manuel Campa till ordförande för Europeiska bankmyndigheten,

— med beaktande av artikel 48.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG [1],

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0146/2019),

— med beaktande av kommissionens förslag av den 30 januari 2019 att utnämna Sebastiano Laviola till ledamot av den gemensamma resolutionsnämnden,

— med beaktande av artikel 56.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 [2],

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0148/2019),

— med beaktande av skrivelserna av den 5 mars 2019 från parlamentets talman till kommissionens ordförande och rådets tjänstgörande ordförande,

---

[1] EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.
[2] EUT L 225, 30.7.2014, s. 1.

Torsdagen den 14 mars 2019

— med beaktande av skrivelsen av den 5 mars 2019 från parlamentets talman till kommissionens ordförande och svaret av den 11 mars 2019 från kommissionens ordförande,

— med beaktande av skrivelsen av den 23 mars 2018 från parlamentets talman till rådets ordförande,

— med beaktande av skrivelsen av den 8 mars 2018 från ordföranden för Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor till Eurogruppens ordförande,

— med beaktande av Europeiska jämställdhetsinstitutets (EIGE) jämställdhetsindex 2017,

— med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 och artikel 228a i arbetsordningen,

A. I artikel 8 i EUF-fördraget fastställs jämställdhetsintegrering som en övergripande princip, och i artikel 2 i EU-fördraget anges jämställdhetsprincipen som ett av unionens värden.

B. Lika möjligheter och icke-diskriminering är grundläggande värden för Europeiska unionen.

C. Rådet antog den 7 mars 2011 den europeiska jämställdhetspakten för perioden 2011–2020.

D. Europaparlamentet beklagar att kvinnor fortfarande är underrepresenterade i ledande befattningar på området för bankverksamhet och finansiella tjänster. Alla europeiska och nationella institutioner och organ bör vidta konkreta åtgärder för att säkerställa en jämn könsfördelning.

E. Ordförandena för parlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor som företräder de politiska grupperna har under årens lopp vid flera tillfällen informerat ordförandena för rådet, Eurogruppen och kommissionen och de tjänstgörande ordförandena för rådet om den ojämna könsfördelningen inte bara i ECB utan även i EU:s övriga ekonomiska, finansiella och monetära institutioner.

F. Det jämställdhetsindex från 2017 som tagits fram av EIGE visade att det ekonomiska beslutsfattandet fortfarande är det område där EU har sämst resultat när det gäller jämställdhet och kvinnors representation.

G. Endast en av sex ledamöter i ECB:s direktion är kvinna. Endast två av 25 ledamöter i ECB-rådet är kvinnor.

H. Ordförandena för Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) är alla män.

I. Den gemensamma tillsynsmekanismens ordförande har nyligen ersatts av en man som lämnat den gemensamma resolutionsnämnden, som är det enda EU-organ i raden av finansiella och ekonomiska institutioner i EU som har en kvinnlig ordförande.

J. Trots de många krav som förts fram av parlamentet till rådet på att åtgärda den bristande jämställdheten inom ECB:s direktion har rådet inte har tagit detta krav på allvar.

K. Trots att parlamentet många gånger i samband med tidigare utnämningar begärt att en jämn könsfördelning ska respekteras vid framläggandet av kandidatlistor, var alla kandidater till befattningen som EBA:s ordförande män.

L. Trots att man i urvalsförfarandena för ordföranden, vice ordföranden och ledamöterna av den gemensamma resolutionsnämnden hittills generellt har beaktat principen om jämn könsfördelning, bestod i detta fall den slutlista som lades fram för parlamentet endast av män, trots de skyldigheter som fastställs i artikel 56.4 i förordning (EU) nr 806/2014.

M. Även om det inte kan uteslutas att det i ett enskilt urvalsförfarande baserat på individuella ansökningar inte finns kvalificerade kandidater av båda könen, bör den allmänna principen om jämn könsfördelning respekteras när det gäller sammansättningen av ECB:s och tillsynsmyndigheternas styrelser.

N. De nuvarande kandidaterna till befattningarna som chefsekonom för ECB, ordförande för EBA och ledamot av den gemensamma resolutionsnämnden har alla ansetts vara erfarna och kvalificerade av parlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor, och de har godkänts av betydande majoriteter i hemliga omröstningar.

O. Jämställdhet inte är en kvinnofråga, utan en fråga som berör hela samhället.

1. Europaparlamentet betonar att en jämn könsfördelning i ledningsorgan och regeringar garanterar bredare kompetens och vidgade perspektiv, och om könsbalans inte respekteras riskerar institutionerna att gå miste om kandidater som kan vara mycket kompetenta.

2. Europaparlamentet beklagar att kommissionen och den stora majoriteten av EU:s regeringar hittills misslyckats med att främja en mer jämn könsfördelning i EU:s institutioner och organ, särskilt när det gäller utnämningar på hög nivå på områden som rör ekonomiska, finansiella och monetära frågor. Parlamentet förväntar sig att medlemsstaterna och EU-institutionerna snabbt ska se till att det blir en jämnare könsfördelning i ledande befattningar.

3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaternas regeringar, Europeiska rådet, rådet, Eurogruppen och kommissionen att aktivt verka för en jämn könsfördelning i sina kommande förslag om slutlistor och utnämningar och att sträva efter att inkludera minst en kvinnlig och en manlig kandidat i varje nomineringsförfarande.

4. Europaparlamentet understryker att parlamentet i framtiden inte kommer att beakta förteckningar över kandidater där principen om en jämn könsfördelning inte har respekterats vid sidan av kraven på kvalifikationer och erfarenhet i urvalsprocessen.

5. Europaparlamentet föreslår införandet av ett krav i parlamentets framtida handlingsplan för jämställdhet, i enlighet med artikel 228a i parlamentets arbetsordning, om att inte godkänna utnämningar till styrelser och andra organ inom EU:s byråer om slutlistan över kandidater som föreslagits av institutionen eller organet i fråga inte respekterar könsbalansen.

6. Europaparlamentet är medvetet om att parlamentet självt inte har levt upp till dessa standarder och åtar sig att förbättra sina egna insatser för att främja jämställdhet på området ekonomiska och monetära frågor.

7. Europaparlamentet konstaterar att en jämn könsfördelning på den verkställande nivån inom unionens institutioner och organ kräver kvalificerade kandidater från medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att vidta konkreta åtgärder för att förbättra jämställdheten mellan kvinnor och män i de nationella institutionerna och på så sätt bana väg för båda manliga och kvinnliga högkvalitativa kandidater till EU:s toppbefattningar på området för banktjänster och finansiella tjänster.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att öka transparensen i förfarandena för rekrytering och utnämning av verkställande direktörer till EU:s byråer, genom att offentliggöra förteckningen över sökande och kandidaterna på slutlistan, samt skälen till att de förts upp på slutlistan, för att möjliggöra en offentlig granskning av dessa förfaranden i fråga om öppenhet, konkurrenskraft och genusmedvetenhet.

9. Europaparlamentet efterlyser ett närmare samarbete mellan EU-institutionerna för att säkerställa att dessa åtgärder blir effektiva.

10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar, Europeiska centralbanken, den gemensamma tillsynsmekanismen, den gemensamma resolutionsnämnden, Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och medlemsstaternas nationella behöriga myndigheter.

Torsdagen den 14 mars 2019

P8_TA(2019)0215

En europeisk sanktionsordning för kränkningar av de mänskliga rättigheterna

Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om en europeisk sanktionsordning för kränkningar av de mänskliga rättigheterna (2019/2580(RSP))

(2021/C 23/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina tidigare resolutioner med krav på en EU-omfattande mekanism för riktade sanktioner mot enskilda personer som är inblandade i grova kränkningar av de mänskliga rättigheterna, bland annat sin resolution av den 16 december 2010 om årsrapporten om mänskliga rättigheter och demokrati i världen 2009 och Europeiska unionens politik på området [1] och sin resolution av den 11 mars 2014 om utrotande av tortyr i hela världen [2],

— med beaktande av sina tidigare resolutioner enligt artikel 135 i arbetsordningen med krav på riktade sanktioner mot enskilda personer som är inblandade i grova kränkningar av de mänskliga rättigheterna, bland annat sin resolution av den 19 januari 2017 om situationen i Burundi [3], av den 5 juli 2018 om Burundi [4], av den 18 maj 2017 om Sydsudan [5], av den 14 juni 2017 om situationen i Demokratiska republiken Kongo [6], av den 18 januari 2018 om Demokratiska republiken Kongo [7], av den 14. september 2017 om Gabon: förtryck av oppositionen [8], av den 5 oktober 2017 om situationen i Maldiverna [9], av den 5 oktober 2017 om fallen med de krimtatariska ledarna Achtem Tjijgoz och Ilmi Umerov samt journalisten Mykola Semena [10], av den 30 november 2017 [11] och den 4 oktober 2018 [12] om situationen i Jemen, av den 14 december 2017 om Kambodja: särskilt upplösningen av partiet CNRP [13], av den 14 december 2017 om situationen för rohingyafolket [14], av den 15 mars 2018 om situationen i Syrien [15], av den 25 oktober 2018 om situationen i Venezuela [16], av den 13 september 2018 om Myanmar, särskilt fallet med journalisterna Wa Lone och Kyaw Soe Oo [17], av den 25 oktober 2018 om situationen i Azovska sjön [18], av den 25 oktober 2018 om dödandet av journalisten Jamal Khashoggi på Saudiarabiens konsulat i Istanbul [19] samt av den 14 februari 2019 om situationen i Tjetjenien och fallet Ojub Titijev [20],

— med beaktande av sin rekommendation av den 2 april 2014 till rådet om att införa gemensamma visumrestriktioner för ryska tjänstemän som är inblandade i fallet Sergej Magnitskij [21],

— med beaktande av sin resolution av den 12 december 2018 om årsrapporten om mänskliga rättigheter och demokrati i världen 2017 och Europeiska unionens politik på området [22],

---

[1] EUT C 169 E, 15.6.2012, s. 81.
[2] EUT C 378, 9.11.2017, s. 52.
[3] EUT C 242, 10.7.2018, s. 10.
[4] Antagna texter, P8_TA(2018)0305.
[5] EUT C 307, 30.8.2018, s. 92.
[6] EUT C 331, 18.9.2018, s. 97.
[7] EUT C 458, 19.12.2018, s. 52.
[8] EUT C 337, 20.9.2018, s. 102.
[9] EUT C 346, 27.9.2018, s. 90.
[10] EUT C 346, 27.9.2018, s. 86.
[11] EUT C 356, 4.10.2018, s. 104.
[12] Antagna texter, P8_TA(2018)0383.
[13] EUT C 369, 11.10.2018, s. 76.
[14] EUT C 369, 11.10.2018, s. 91.
[15] Antagna texter, P8_TA(2018)0090.
[16] Antagna texter, P8_TA(2018)0436.
[17] Antagna texter, P8_TA(2018)0345.
[18] Antagna texter, P8_TA(2018)0435.
[19] Antagna texter, P8_TA(2018)0434.
[20] Antagna texter, P8_TA(2019)0115.
[21] EUT C 408, 30.11.2017, s. 43.
[22] Antagna texter, P8_TA(2018)0515.

— med beaktande av sin resolution av den 13 september 2017 om korruption och mänskliga rättigheter i tredjeländer ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 12 mars 2019 om läget i de politiska förbindelserna mellan EU och Ryssland ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 4 februari 2016 om det så kallade IS/Daish systematiska massmord på religiösa minoriteter ([3]),

— med beaktande av avdelning V kapitel 2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) om antagande av sanktioner inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp),

— med beaktande av artikel 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) om antagande av sanktioner mot såväl tredjeländer som enskilda personer, grupper och enheter som inte är stater,

— med beaktande av förklaring nr 25 till Lissabonfördraget om behovet att säkerställa rättssäkerhetsgarantier för personer eller enheter som berörs av EU:s restriktiva åtgärder eller EU-åtgärder som syftar till att bekämpa terrorism,

— med beaktande av den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna samt protokollen till denna,

— med beaktande av EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati (2015–2019),

— med beaktande av det uttalande som ordförande Jean-Claude Juncker gjorde i sitt tal om tillståndet i unionen den 12 september 2018, där han föreslog att medlemsstaterna skulle använda sig av befintliga EU-regler för att gå från enhällighet till omröstning med kvalificerad majoritet på vissa områden av EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik, såsom att reagera kollektivt på kränkningar av de mänskliga rättigheterna och tillämpa verkningsfulla sanktioner,

— med beaktande av uttalandet av den 10 december 2018 från kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik efter rådets (utrikes frågor) möte i december 2018,

— med beaktande av resolutionen av den 22 januari 2019 från Europarådets parlamentariska församling om Sergej Magnitskij och fortsättningen – bekämpning av straffrihet genom riktade sanktioner,

— med beaktande av sin studie från april 2018 *Targeted sanctions against individuals on grounds of grave human rights violations – impact, trends and prospects at EU level* (”Riktade sanktioner mot enskilda med anledning av grova människorättskränkningar – effekter, tendenser och utsikter på EU-nivå”),

— med beaktande av förslaget av den 14 november 2018 om en europeisk kommission för inreseförbud till följd av människorättskränkningar,

— med beaktande av mötet den 20 november 2018 i Nederländerna om EU:s globala ordning för sanktioner avseende de mänskliga rättigheterna,

— med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

([1]) EUT C 337, 20.9.2018, s. 82.
([2]) Antagna texter, P8_TA(2019)0157.
([3]) EUT C 35, 31.1.2018, s. 77.

Torsdagen den 14 mars 2019

A. Enligt artikel 21 i EU-fördraget ska unionens åtgärder vägledas av principerna om demokrati, rättsstaten, de mänskliga rättigheternas och de grundläggande friheternas allmängiltighet och odelbarhet, respekten för människans värdighet, jämlikhet och solidaritet samt respekten för principerna i FN-stadgan och i folkrätten.

B. EU har åtagit sig att systematiskt genomföra sanktioner som FN:s säkerhetsråd har beslutat om enligt kapitel VII i FN-stadgan, och inför samtidigt egna sanktioner i avsaknad av ett mandat från FN:s säkerhetsråd i fall där säkerhetsrådet inte har befogenhet att vidta åtgärder eller hindras från att göra det för att medlemmarna inte kan komma överens.

C. EU-sanktioner (även kallade restriktiva åtgärder) har under de senaste två årtiondena blivit en integrerad del av EU:s verktygslåda för yttre förbindelser, och för närvarande finns det över 40 olika restriktiva åtgärder som tillämpas mot 34 länder. Uppskattningsvis två tredjedelar av EU:s landsspecifika sanktioner har införts till stöd för målen för mänskliga rättigheter och demokrati.

D. Sanktioner riktade mot enskilda personer utformas för att minimera de negativa konsekvenserna för dem som inte är ansvariga för den politik eller de åtgärder som har föranlett antagandet av sanktionerna, i synnerhet för den lokala civilbefolkningen och för legitim verksamhet i eller med det berörda landet. De har en direkt avskräckande inverkan på de personer som är ansvariga för kränkningar.

E. Alla sanktioner som EU antar står i fullständig överensstämmelse med folkrättsliga skyldigheter, däribland sådana som rör mänskliga rättigheter och grundläggande friheter. Sanktioner bör regelbundet ses över för att se till att de bidrar till de angivna målen.

F. Utöver landsspecifika sanktioner, som syftar till att få till stånd förändringar i staters uppträdande, har EU nyligen infört restriktiva åtgärder mot spridning och användning av kemiska vapen samt it-angrepp, liksom särskilda åtgärder för att bekämpa terrorism.

G. EU:s befintliga sanktioner är inriktade på såväl statliga som icke-statliga aktörer, såsom terrorister och terroristgrupper.

H. Under de senaste månaderna har det förekommit flera fall där europeiska företag eller till och med EU-medlemsstater har brutit mot EU-sanktioner. Dessa exempel tydliggör behovet att ytterligare klargöra tillämpningsområdet och räckvidden för de sanktioner som för närvarande är i kraft, liksom behovet att förtydliga i vilken utsträckning länder och företag är ansvariga för att se till att slutanvändningen eller slutdestinationen för deras varor och tjänster inte omfattas av sanktioner.

I. De behöriga myndigheterna i EU:s medlemsstater är ansvariga för att verkställa sanktioner, även om åtgärderna som sådana beslutas på europeisk nivå.

J. Den amerikanska kongressen antog 2016 den globala Magnitskijlagen, som en fortsättning på *Sergei Magnitsky Rule of Law Accountability Act* från 2012, som syftade till att bestraffa de personer som bar ansvaret för att Sergej Magnitskij avled under häktning i ett ryskt fängelse efter att ha utstått omänskliga förhållanden, avsiktlig försummelse och tortyr.

K. Estland, Lettland, Litauen, Storbritannien, Kanada och USA har antagit lagar om ordningar för sanktioner avseende de mänskliga rättigheterna, närmare bestämt lagar av Magnitskijtyp. Europaparlamentet har vid upprepade tillfällen efterlyst inrättandet av en liknande global EU-ordning för sanktioner avseende de mänskliga rättigheterna vilken skulle säkerställa konsekvens och effektivitet när det gäller enskilda frysningar av tillgångar, visumförbud och andra sanktioner som föreläggs enskilda personer och enheter av medlemsstaterna och på EU-nivå.

L. Den nederländska regeringen inledde i november 2018 en diskussion bland EU:s medlemsstater huruvida det är politiskt lämpligt med en ordning med riktade sanktioner avseende de mänskliga rättigheterna på EU-nivå. Preliminära diskussioner fortsätter på arbetsgruppsnivå i rådet.

1. Europaparlamentet fördömer kraftfullt alla kränkningar av de mänskliga rättigheterna i hela världen. Parlamentet uppmanar rådet att skyndsamt inrätta en självständig, flexibel och reaktiv EU-omfattande sanktionsordning som skulle göra det möjligt att rikta sanktioner mot alla personer, stater och icke-statliga aktörer som bär ansvaret för eller är inblandade i grova kränkningar av de mänskliga rättigheterna.

2. Europaparlamentet betonar att en EU-ordning för sanktioner för kränkningar av de mänskliga rättigheterna bör bygga vidare på förslagen i tidigare resolutioner med krav på en EU-omfattande mekanism för riktade sanktioner. Parlamentet anser att en EU-ordning för sanktioner avseende de mänskliga rättigheterna som är inriktad på personer som är inblandade i kränkningar av de mänskliga rättigheterna var som helst i världen symboliskt bör bära Sergej Magnitskijs namn. Det är glädjande att liknande lagstiftning som är inriktad på förövare av människorättskränkningar i hela världen har införts i ett antal länder. Parlamentet betonar behovet av transatlantiskt samarbete för att ställa personer som kränker de mänskliga rättigheterna till svars, och uppmuntrar andra stater att utveckla liknande instrument.

3. Europaparlamentet är fast övertygat om att en sådan ordning är en väsentlig del av EU:s befintliga verktyg för mänskliga rättigheter och utrikespolitik och skulle stärka EU:s roll som global aktör på människorättsområdet, särskilt i unionens kamp mot straffrihet och dess stöd till offer för övergrepp och till människorättsförsvarare runt om i världen.

4. Europaparlamentet betonar att denna ordning bör göra det möjligt att vidta restriktiva åtgärder, särskilt frysning av tillgångar och förbud mot inresa i EU, mot en person eller enhet som bär ansvaret för, är inblandad i eller har bistått, finansierat eller bidragit till planeringen, ledningen eller begåendet av grova kränkningar av de mänskliga rättigheterna, övergrepp och gärningar av strukturell korruption vilka är kopplade till grova kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Det behövs en tydlig definition av omfattningen av kränkningarna, liksom lämpliga rättsliga förfaranden genom vilka upptagandet på en förteckning kan bestridas.

5. Europaparlamentet är övertygat om den positiva effekt som denna nya ordning kommer att ha på de berörda personernas och enheternas beteende, liksom dess avskräckande inverkan. I detta syfte betonar parlamentet att alla EU-medlemsstater måste tolka, förklara och verkställa tillämpningen av sanktioner på samma konsekventa sätt. Medlemsstaterna och kommissionen uppmanas kraftfullt att öka sitt samarbete och informationsutbyte och att utarbeta en europeisk mekanism för tillsyn och efterlevnad.

6. Europaparlamentet välkomnar det förslag som kommissionens ordförande lagt fram om att gå ifrån enhällighet för beslutsfattande i rådet på områden som rör Gusp. Rådet uppmanas eftertryckligen att anta detta nya sanktionsinstrument på ett sådant sätt att införandet av sanktioner avseende de mänskliga rättigheterna skulle kunna antas med kvalificerad majoritet i rådet.

7. Europaparlamentet stöder de inledande diskussionerna inom rådet om inrättandet av ett sådant sanktionsinstrument. Vice ordföranden/den höga representanten och hennes avdelningar uppmanas kraftfullt att inta en konstruktiv och proaktiv hållning för att föra dessa diskussioner till ett framgångsrikt avslut före utgången av denna valperiod. Parlamentet förväntar sig också en rapport från henne. Parlamentet understryker vikten av parlamentets granskande roll i samband med denna framtida ordning, särskilt när det gäller räckvidden för och definitionen av kriterierna för upptagande i förteckningar, liksom möjligheterna till rättslig prövning.

8. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att se till att deras myndigheter, företag och andra aktörer som är registrerade på deras territorier till fullo rättar sig efter rådets beslut om restriktiva åtgärder mot enskilda personer och enheter, i synnerhet frysningen av tillgångar för personer som finns upptagna på förteckningar och restriktionerna för inresa på staternas respektive territorier till följd av kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet ser med oro på de senaste rapporterna om överträdelser av dessa beslut, och påminner medlemsstaterna om deras skyldighet enligt folkrätten att se till att personer som misstänks för brott som innebär människorättskränkningar grips och åtalas på deras territorium.

9. Europaparlamentet understryker att ett ökat samarbete och informationsutbyte mellan dessa myndigheter, liksom en europeisk efterlevnadsmekanism, är avgörande för att säkerställa en enhetlig tillämpning och tolkning av EU:s restriktiva åtgärder som redan är i kraft och att europeiska företag kan verka på lika villkor.

10. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att den framtida EU-ordningen för sanktioner avseende de mänskliga rättigheterna är förenlig med och kompletterar befintlig EU-politik och befintliga landsspecifika och övergripande restriktiva åtgärder. Parlamentet insisterar i detta avseende på att den nya ordningen inte får ersätta tillämpningsområdet för de nuvarande landsspecifika åtgärderna avseende de mänskliga rättigheterna. Parlamentet anser vidare att en framtida ordning till fullo måste komplettera och vara förenlig med de befintliga internationella sanktionsramarna, särskilt i förhållande till FN:s säkerhetsråd.

11. Europaparlamentet understryker att ordningens trovärdighet och legitimitet är beroende av att den till fullo överensstämmer med högsta möjliga standard i fråga om skyddet och iakttagandet av de berörda personernas eller enheternas rättssäkerhetsgarantier. Parlamentet insisterar i detta avseende på att beslut om att förteckna och avföra personer eller enheter från förteckningar måste grundas på klara, transparenta och tydliga kriterier och direkt kopplas till det begångna brottet, i syfte att garantera en grundlig rättslig prövning och rätten till rättsmedel. Parlamentet efterlyser ett systematiskt införande av tydliga och specifika riktmärken och en metodik för hävande av sanktioner och avförande från förteckningar.

12. Europaparlamentet betonar att åtal av förövarna av grova människorättskränkningar och massövergrepp inom nationella eller internationella jurisdiktioner även i fortsättningen bör vara det främsta målet för alla ansträngningar som EU och dess medlemsstater gör för att bekämpa straffrihet. I detta avseende lyfter parlamentet på nytt fram principen om universell jurisdiktion. Parlamentet uppmanar rådet att inkludera gränsöverskridande kränkningar inom ordningens tillämpningsområde, och betonar behovet av ett samordnat multilateralt samarbete för att förhindra kringgående av sanktioner.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att avsätta tillräckliga resurser och lämplig sakkunskap för att genomföra och övervaka ordningen när den väl är på plats och att ägna särskild uppmärksamhet åt information till allmänheten om förteckningarna, både i EU och i de berörda länderna.

14. Europaparlamentet hyllar de outtröttliga insatser som gjorts av aktivister inom det civila samhället till stöd för en sådan ordning och uppmuntrar till inrättandet av en rådgivande kommitté på EU-nivå.

15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare samt Europarådets generalsekreterare.

P8_TA(2019)0216

Brådskande behov av EU:s svarta lista över tredjeländer i linje med penningtvättsdirektivet

Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om brådskande behov av EU:s svarta lista över tredjeländer i linje med penningtvättsdirektivet (2019/2612(RSP))

(2021/C 23/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens delegerade förordning (EU) …/…, av den 13 februari 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 genom identifiering av högrisktredjeländer med strategiska brister,

— med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (fjärde penningtvättsdirektivet), särskilt artiklarna 9.2 och 64.5 ([1]), och ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och om ändring av direktiven 2009/138/EG och 2013/36/EU (femte penningtvättsdirektivet), särskilt artikel 1.5 ([2]),

— med beaktande av kommissionens färdplan om en ny metod för bedömning av högrisktländer enligt direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism ([3]),

— med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 22 juni 2018 Metod för identifiering av högrisktredjeländer enligt direktiv (EU) 2015/849 (SWD(2018)0362), som bland annat definierar prioritet 1- och prioritet 2-tredjeländer,

— med beaktande av skrivelsen av den 25 februari 2019 från ordföranden för det särskilda utskottet för frågor om ekonomisk brottslighet, skatteundandragande och skatteflykt (TAX3) till kommissionsledamot Jourova om den delegerade akten om högrisktredjeländer med strategiska brister i sina system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism,

— med beaktande av skrivelsen av den 5 mars 2019 från ordföranden för TAX3 om rådets ståndpunkt om kommissionens lista över högrisktredjeländer som uppvisar brister när det gäller bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (AML/CTF),

— med beaktande av den diskussion som hölls den 6 mars 2019 mellan kommissionsledamot Jourova och Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor (ECON) och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (LIBE),

([1]) EUT L 141, 5.6.2015, s. 73.
([2]) EUT L 156, 19.6.2018, s. 43.
([3]) Mer information finns på: https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11189-2017-INIT/en/pdf

Torsdagen den 14 mars 2019

— med beaktande av rådets uttalande 6964/1/19 om kommissionens delegerade förordning (EU) …/… av den 13 februari 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 genom identifiering av högrisktredjeländer med strategiska brister (C(2019)1326),

— med beaktande av artikel 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Syftet med den delegerade förordningen och dess bilaga och de delegerade ändringsförordningarna är att identifiera högrisktredjeländer med strategiska brister i sin bekämpning av penningtvätt och terrorfinansiering (AML/CTF), som utgör ett hot mot EU:s finansiella system och som kräver skärpta åtgärder för kundkännedom vid ansvariga enheter inom EU i enlighet med det fjärde penningtvättsdirektivet (4AMLD).

B. En delegerad akt som antas enligt artikel 9 i 4AMLD ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av en månad från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända.

C. Europaparlamentet förkastade två av fem förslag till ändring av delegerade förordningar (C(2016)07495 och C(2017)01951) med motiveringen att kommissionens förfarande för att identifiera högrisktredjeländer inte var tillräckligt självständigt.

D. Europaparlamentet stöder kommissionens införande av en ny metod som inte uteslutande förlitar sig på externa informationskällor för att identifiera jurisdiktioner som uppvisar strategiska brister i sin bekämpning av penningtvätt och terrorfinansiering.

E. Syftet med listan är att skydda unionens finansiella systems och den inre marknadens integritet. Införandet av ett land på listan över högrisktredjeländer leder inte till ekonomiska eller diplomatiska sanktioner, men kräver att ansvariga enheter såsom banker, kasinon och fastighetsmäklare tillämpar skärpta åtgärder för kundkännedom i samband med transaktioner som involverar dessa länder och säkerställer att EU:s finansiella system är utrustat för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism från tredjeländer.

F. Länder bör kunna avföras från listan om de åtgärdar sina brister i fråga om penningtvätt och finansiering av terrorism.

G. Den 13 februari 2019 antog kommissionen sin delegerade akt, med en lista över 23 länder och territorier: Afghanistan, Amerikanska Jungfruöarna, Amerikanska Samoa, Bahamas, Botswana, Demokratiska folkrepubliken Korea, Etiopien, Ghana, Guam, Iran, Irak, Jemen, Libyen, Nigeria, Panama, Pakistan, Puerto Rico, Samoa, Saudiarabien, Sri Lanka, Syrien, Trinidad och Tobago och Tunisien.

H. I sitt uttalande av den 7 mars 2019 angav rådet att det invände mot den delegerade akten eftersom förslaget inte hade upprättats genom en process med transparens och motståndskraft i vilken berörda länder aktivt förses med incitament för att vidta kraftfulla åtgärder, samtidigt som deras rätt att göra sig hörd respekteras.

I. Den nya metoden fastställdes i ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar som offentliggjordes den 22 juni 2018 och som använder de reviderade kriterierna för identifiering av högrisktredjeländer.

J. Kommissionen började konsultera de tredjeländer som förtecknas i den delegerade akten från och med den 23 januari 2019, och höll ett möte med alla de länder som begärde mer information om skälen till att de förts upp på listan.

K. Rådet förkastade den delegerade akten den 7 mars 2019 i rådet (rättsliga och inrikes frågor).

1. Europaparlamentet gläder sig över att kommissionen den 13 februari 2019 antog en ny lista över 23 tredjeländer med strategiska brister i sina ramar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

2. Europaparlamentet beklagar att rådet invände mot den delegerade akt som kommissionen föreslagit.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till alla farhågor som framförts och att lägga fram en ny delegerad akt så snart som möjligt.

4. Europaparlamentet lovordar det arbete som kommissionen har gjort för att anta en självständig lista baserad på strikta kriterier som fastställts av medlagstiftarna. Parlamentet betonar vikten av att unionen har en självständig lista över högrisktredjeländer som uppvisar brister i fråga om penningtvätt och finansiering av terrorism, och välkomnar kommissionens nya metod för att identifiera högrisländer enligt 4AMLD och 5AMLD.

5. Europaparlamentet påminner om att kommissionen enligt artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849, i dess ändrade lydelse enligt 5AMLD, är skyldig att självständigt bedöma strategiska brister på flera områden.

6. Europaparlamentet anser att gransknings- och beslutsprocessen, för att skydda integriteten för listan över högrisländer, endast bör utföras på grundval av metoden och inte får påverkas av överväganden som går utöver bristerna i fråga om penningtvätt och finansiering av terrorism.

7. Europaparlamentet noterar att lobbyverksamhet och diplomatiska påtryckningar från de länder som uppförts på listan har varit och kommer att förbli en del av processen med att identifiera högrisländer. Parlamentet understryker att ett sådana påtryckningar inte får undergräva EU-institutionernas förmåga att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism med anknytning till EU på ett effektivt och självständigt sätt.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra sina bedömningar av de förtecknade länderna för att säkerställa offentlig kontroll så att de inte kan missbrukas.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa en transparent process med tydliga och konkreta riktmärken för de länder som åtar sig att genomföra reformer för att undvika att föras upp på listan.

10. Europaparlamentet noterar att bedömningen av Ryska federationen fortfarande pågår. Parlamentet förväntar sig att kommissionen inkluderar de senaste avslöjandena från ”Troika Laundromat” i sin bedömning. Parlamentet påminner om att arbetet i ECON-, LIBE- och TAX3-utskotten under denna valperiod har gett anledning till betänkligheter över Ryska federationens ramar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna för att öka rådets delaktighet i kommissionens föreslagna metod.

12. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte har gjort det att införliva 4AMLD och 5AMLD i sin nationella lagstiftning.

13. Europaparlamentet kräver att mer mänskliga och ekonomiska resurser tilldelas den berörda enheten vid kommissionens behöriga generaldirektorat, nämligen GD Rättsliga frågor och konsumentfrågor (GD JUST).

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra påtagliga framsteg med bedömningsfasen för prioritet 2-tredjeländer.

15. Europaparlamentet påminner om att EU:s delegerade akt är en särskild process vid sidan av FATF:s lista och bör uteslutande förbli en EU-angelägenhet.

16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

Torsdagen den 14 mars 2019

P8_TA(2019)0217

Klimatförändringar

Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om klimatförändringar – en europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi i överensstämmelse med Parisavtalet om klimatförändringar (2019/2582(RSP))

(2021/C 23/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 november 2018 *En ren jord åt alla – En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi* (COM(2018)0773),

— med beaktande av den djupgående analys som stöder kommissionens meddelande ([1]),

— med beaktande av Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och Kyotoprotokollet till denna,

— med beaktande av Parisavtalet, beslut 1/CP.21, av den tjugoförsta partskonferensen (COP 21) inom ramen för UNFCCC och av den elfte partskonferensen, i dess funktion som möte mellan parterna i Kyotoprotokollet (CMP 11), som hölls i Paris i Frankrike den 30 november–11 december 2015,

— med beaktande av den tjugofjärde partskonferensen (COP 24) inom ramen för UNFCCC, av den fjortonde sessionen i partsmötet för Kyotoprotokollet (CMP 14), samt av den tredje delen av den första sessionen i partskonferensen i dess funktion som möte mellan parterna i Parisavtalet (CMA 1.3), som hölls i Katowice i Polen den 2-14 december 2018,

— med beaktande av FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling och målen för hållbar utveckling,

— med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2018 om FN:s klimatkonferens 2018 i Katowice i Polen (COP 24) ([2]),

— med beaktande av rådets slutsatser av den 22 mars 2018,

— med beaktande av den särskilda rapporten från Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) om global uppvärmning på 1,5 °C, dess femte utvärderingsrapport (AR 5) och dess sammanfattande rapport,

— med beaktande av den nionde utgåvan av rapporten från FN:s miljöprogram om utsläppsklyftan, *Emissions Gap Report*, som antogs den 27 november 2018,

— med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande *En ren jord åt alla – En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi*, där man betonar vilka möjligheter och utmaningar som omställningen till en ekonomi med nettonollutsläpp av växthusgaser innebär för EU-medborgarna och EU:s ekonomi, och lägger grunden för en bred debatt mellan EU-institutionerna, de nationella parlamenten, näringslivet, icke-statliga organisationer, städer och samhällen samt medborgarna. Parlamentet stöder målet om nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2050 och uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att göra likadant, som en del av debatten om Europas framtid vid det särskilda EU-toppmötet i Sibiu i maj 2019. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbinda sig till de ambitioner som krävs för att uppnå detta mål.

([1]) https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/docs/pages/com_2018_733_ analysis_in_support_en_0.pdf
([2]) Antagna texter, P8_TA(2018)0430.

2. Europaparlamentet är medvetet om att de allvarliga risker som klimatförändringarna innebär är väldigt oroande för våra medborgare. Parlamentet välkomnar att människor över hela Europa, framför allt ungdomar, allt mer aktivt demonstrerar för klimaträttvisa. Parlamentet välkomnar dessa aktivisters krav på en ökad ambitionsnivå och snabba åtgärder för att inte överskrida klimatgränsen på 1,5 °C, och anser att nationella, regionala och lokala myndigheter såväl som EU bör hörsamma dem.

3. Europaparlamentet framhåller att EU-medborgarna redan upplever direkta konsekvenser av klimatförändringarna. Enligt Europeiska miljöbyrån uppgick de genomsnittliga årliga förlusterna till följd av extrema väder- och klimatförhållanden i unionen till cirka 12,8 miljarder euro mellan 2010 och 2016. Parlamentet understryker att om inga ytterligare åtgärder vidtas skulle klimatskadorna i EU kunna uppgå till minst 190 miljarder euro 2080, vilket motsvarar en nettovälfärdsförlust på 1,8 % av unionens nuvarande BNP. Parlamentet betonar att EU:s årliga kostnader för översvämningar i ett scenario med höga växthusgasutsläpp skulle kunna öka till 1 biljon euro till 2100, och att väderkatastrofer skulle kunna drabba cirka två tredjedelar av Europas befolkning 2100, jämfört med fem procent i dag. Parlamentet framhåller även att enligt Europeiska miljöbyrån kommer 50 % av de befolkade områdena i EU att lida av svår vattenbrist senast 2030.

4. Europaparlamentet understryker att IPCC:s särskilda rapport om 1,5 grader utgör den mest omfattande och aktuella vetenskapliga bedömningen av minskningsvägar i linje med Parisavtalet.

5. Europaparlamentet betonar att enligt IPCC:s särskilda rapport om 1,5 grader innebär en begränsning av den globala uppvärmningen till 1,5 °C, med inget eller begränsat överskridande, att vi globalt måste uppnå nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2067, och att vi måste minska de årliga globala växthusgasutsläppen till högst 27,4 gigaton koldioxidekvivalenter (GtCO2eq) per år senast 2030. Parlamentet betonar mot bakgrund av dessa uppgifter att unionen som global ledare måste sträva efter att nå nettonollutsläpp av växthusgaser så snart som möjligt och senast 2050, om vi ska ha några möjligheter att hålla den globala temperaturökningen under 1,5 °C till år 2100.

6. Europaparlamentet uttrycker sin oro för rapporten från FN:s miljöprogram om utsläppsklyftan, *Emissions Gap Report*, enligt vilken de nuvarande ovillkorliga nationellt fastställda bidragen betydligt överstiger Parisavtalets temperaturökningsgräns på långt under 2 °C och i stället leder till en uppskattad uppvärmning på 3,2 °C ([1]) fram till 2100. Parlamentet betonar det brådskande behovet av att alla parter till UNFCCC uppdaterar sina klimatambitioner fram till 2020.

Vägar för EU-strategin för nollutsläpp till mitten av århundradet

7. Europaparlamentet anser att Europa kan visa vägen till klimatneutralitet genom att investera i innovativa tekniska lösningar, ge medborgarna egenmakt och anpassa åtgärderna på viktiga områden, såsom energi, industripolitik och forskning, samtidigt som man säkerställer social rättvisa för en rättvis omställning.

8. Europaparlamentet noterar att strategin förevisar åtta vägar för den ekonomiska, tekniska och sociala omvandling som krävs för att unionen ska kunna uppnå Parisavtalets långsiktiga temperaturmål. Parlamentet noterar att endast två av dem skulle göra det möjligt för unionen att uppnå nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2050. Parlamentet betonar att detta kräver snabba åtgärder och betydande insatser på såväl lokal och regional nivå som på nationell och europeisk nivå, och medverkan även av alla icke-offentliga aktörer. Parlamentet påminner om medlemsstaternas skyldighet att anta nationella långsiktiga strategier i enlighet med förordningen om styrning. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att införa tydliga kort- och långsiktiga mål och strategier som är förenliga med målen i Parisavtalet, och att tillhandahålla investeringsstöd för vägar till nettonollutsläpp.

9. Europaparlamentet framhåller att den första kategorin av vägar som läggs fram i strategin syftar till att minska växthusgasutsläppen med endast omkring 80 % fram till 2050 jämfört med 1990 års nivåer. Parlamentet noterar med oro att denna ambition ligger i den lägre ändan av skalan när det gäller att hålla den globala uppvärmningen under 2 °C, och att den därför inte är i linje med Parisavtalets mål om att hålla uppvärmningen långt under 2 °C, och ännu mindre med det ytterligare målet att hålla den under 1,5 °C.

([1]) FN:s miljöprogram, *Emissions Gap Report 2018*, s. 10.

10. Europaparlamentet påpekar att EU:s BNP förväntas öka mer i scenarier med nollutsläpp än i scenarier med mindre utsläppsminskningar, och att effekterna i båda fallen kommer att vara ojämnt fördelade i EU på grund av skillnader mellan medlemsstaterna, bland annat när det gäller deras BNP per capita och koldioxidintensitet i energimixen. Parlamentet anser att det absolut dyraste scenariot vore att man inte vidtog några åtgärder. Detta skulle inte bara leda till en betydande BNP-förlust i Europa, utan också ytterligare öka de ekonomiska ojämlikheterna mellan och inom medlemsstaterna och regionerna, eftersom vissa förväntas drabbas hårdare än andra av konsekvenserna av att inga åtgärder vidtas.

11. Europaparlamentet noterar med oro att EU:s energiimportberoende i dag är cirka 55 %, och framhåller att detta i ett scenario med nettonollutsläpp skulle minska till 20 % senast 2050, vilket skulle ha en positiv inverkan på EU:s handelsbalans och geopolitiska ställning. Parlamentet noterar att den kumulativa besparingen i importkostnader för fossila bränslen 2031–2050 skulle vara runt 2–3 biljoner euro, som skulle kunna läggas på andra prioriteringar för EU-medborgarna.

12. Europaparlamentet ser positivt på att det tagits med två vägar som syftar till att uppnå nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2050, liksom kommissionens stöd till detta, och anser att målet till mitten av århundradet är det enda som är förenligt med unionens åtaganden enligt Parisavtalet. Parlamentet beklagar att inga vägar för att uppnå nettonollutsläpp av växthusgaser före 2050 övervägts i strategin.

13. Europaparlamentet noterar att de vägar som föreslås i strategin inbegriper användning av ett antal olika typer av teknik för koldioxidupptag, bland annat genom avskiljning och lagring av koldioxid (CCS) eller avskiljning och användning av koldioxid (CCU) och direkt luftavskiljning, vilka ännu inte lanserats i stor skala. Parlamentet anser dock att EU:s strategi för nettonollutsläpp bör prioritera direkta utsläppsminskningar och åtgärder som bevarar och förbättrar EU:s naturliga sänkor och reservoarer. Parlamentet anser också att det behövs ytterligare åtgärder senast 2030 om unionen ska kunna undvika att förlita sig på teknik för koldioxidupptag som skulle medföra betydande risker för ekosystemen, den biologiska mångfalden och livsmedelstryggheten, vilket även bekräftats i IPCC:s särskilda rapport om 1,5 grader.

Sociala aspekter av klimatförändringarna och en rättvis omställning

14. Europaparlamentet välkomnar kommissionens bedömning att nettonollutsläpp inte behöver innebära någon nettoförlust av arbetstillfällen, och ser positivt på den detaljerade bedömningen av omställningen inom de energiintensiva industrierna. Parlamentet framhåller slutsatsen att en rättvis omställning till nettonollutsläpp av växthusgaser, om den hanteras väl med lämpligt stöd till de mest sårbara regionerna, sektorerna och medborgarna, har potential att skapa en nettoökning av arbetstillfällen i unionen: sysselsättningen i hela ekonomin kommer att öka med 2,1 miljoner nya arbetstillfällen fram till 2050 i ett scenario med nettonollutsläpp, jämfört med en sysselsättningsökning på 1,3 miljoner nya arbetstillfällen i ett scenario där utsläppen minskas med 80 %. Parlamentet anser därför att kommissionen bör ta fram en ny kompetenskartläggning inom ramen för kompetenskartan för EU, med regionala uppgifter om kompetensbehoven för ett klimatneutralt Europa för att stödja de mest sårbara regionerna, sektorerna och människorna med omskolning till framtidssäkrade, högkvalitativa arbetstillfällen i dessa regioner.

15. Europaparlamentet betonar de många sidovinster som ett klimatneutralt samhälle kommer att föra med sig för folkhälsan, både i form av inbesparade vårdkostnader och mindre börda på försäkringssystemen och de offentliga sjukvårdssystemen, såväl som på EU-medborgarnas allmänna välmående, tack vare förbättrad biologisk mångfald, minskade luftföroreningar och minskad exponering för föroreningar. Parlamentet noterar att de hälsoskadliga effekterna skulle minskas med omkring 200 miljarder euro per år i ett sådant scenario.

16. Europaparlamentet betonar vikten av att upprätta en fond för en rättvis omställning, särskilt för de regioner som drabbats hårdast av utfasningen av fossila bränslen, till exempel regioner med kolgruvor, kombinerat med ett allmänt hänsynstagande till de sociala effekterna av den befintliga klimatfinansieringen. Parlamentet framhåller här att den långsiktiga strategin måste bli allmänt accepterad på bred bas, mot bakgrund av de omvandlingar som krävs i vissa sektorer.

17. Europaparlamentet understryker att fler och större insatser för en omställning till ren energi skulle behövas i vissa EU-regioner, som till exempel kolregioner. Parlamentet upprepar i detta sammanhang sin vädjan om att ett särskilt anslag på 4,8 miljarder euro till en fond för en rättvis omställning ska införas i den fleråriga budgetramen 2021–2027 till stöd för arbetstagare och samhällen i sådana regioner som påverkas negativt av omställningen.

18. Europaparlamentet understryker behovet av en föregripande strategi för att säkerställa en rättvis omställning för EU:s medborgare och för att stödja de regioner som påverkas mest av utfasningen av fossila bränslen. Parlamentet anser att klimatomställningen i Europa måste vara miljömässigt, ekonomiskt och socialt hållbar. Parlamentet betonar att man måste ta hänsyn till fördelningseffekterna av den klimatrelaterade politiken och politiken för minskade koldioxidutsläpp, särskilt för låginkomsttagare, om man vill säkerställa politisk acceptans från alla medborgare. Parlamentet anser därför att man till fullo bör beakta de sociala konsekvenserna i all klimatrelaterad EU-politik och nationell politik i syfte att säkerställa en social och ekologisk omvandling i Europa. Parlamentet betonar här att det behövs skräddarsydda strategier på alla nivåer med tillräcklig finansiering, vilka måste utformas på grundval av inkluderande förfaranden och i nära samarbete med lokala och regionala myndigheter, fackföreningar, utbildningsinstitutioner, det civila samhällets organisationer och den privata sektorn, för att garantera att alla EU-medborgare erbjuds rättvisa och lika möjligheter i denna omställning.

19. Europaparlamentet påminner om att ungefär 50–125 miljoner EU-medborgare för närvarande riskerar energifattigdom ([1]). Parlamentet framhåller att energiomställningen i oproportionerligt hög grad kan drabba låginkomsttagare och ytterligare öka energifattigdomen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att bedöma antalet hushåll i energifattigdom i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner och att vid behov vidta uppföljningsåtgärder, i enlighet med kraven i förordningen om styrning. Parlamentet uppmanar även medlemsstaterna att vidta framtidsmedvetna åtgärder för att säkerställa en rättvis energiomställning och tillgång till energi för alla EU-medborgare.

20. Europaparlamentet anser att ungdomar blir alltmer akut socialt och miljömässigt medvetna, vilket skapar kraft att omvandla våra samhällen med sikte på en klimattålig framtid, och att ungdomars utbildning utgör ett av de mest effektiva verktygen för att bekämpa klimatförändringarna. Parlamentet betonar att de yngre generationerna behöver engageras aktivt i uppbyggandet av relationer mellan nationer, kulturer och generationer, vilket underbygger den kulturella omvandling som ska stödja det globala arbetet för en mer hållbar framtid.

Etappmålen

21. Europaparlamentet tillstår att årtiondet mellan 2020 och 2030 kommer att vara av avgörande betydelse om EU ska kunna nå nettonollutsläpp senast 2050. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja ett kraftfullt mål på medellång sikt för 2030 för att skapa tillräcklig investeringsstabilitet på marknaden och fullständigt ta till vara potentialen i teknisk innovation samt öka möjligheterna för EU:s företag att bli världsledande på marknaden i fråga om utsläppssnål produktion.

22. Europaparlamentet betonar att man för att uppnå nettonollutsläpp av växthusgaser 2050 på det mest kostnadseffektiva sättet måste höja ambitionsnivån för 2030 och anpassa den till scenarierna med nettonollutsläpp till 2050. Parlamentet anser att det är av yttersta vikt att unionen går ut med ett tydligt budskap, senast vid FN:s klimattoppmöte i New York i september 2019, om att den är redo att se över sitt bidrag till Parisavtalet.

23. Europaparlamentet stöder en uppdatering av unionens nationellt fastställda bidrag med ett mål om en minskning av de inhemska växthusgasutsläppen för hela ekonomin på 55 % senast 2030 jämfört med 1990 års nivåer. Parlamentet uppmanar därför EU:s ledare att i enlighet med detta stödja en höjning av ambitionsnivån för unionens nationellt fastställda bidrag vid det särskilda EU-toppmötet i Sibiu i maj 2019 inför FN:s klimattoppmöte i september 2019.

([1]) http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563472/IPOL_ STU(2015)563472_EN.pdf

24. Europaparlamentet anser därför att kommissionen, senast vid de översyner av klimatpaketet för 2030 och av annan relevant lagstiftning som ska göras under perioden 2022–2024, bör lägga fram lagstiftningsförslag för att höja ambitionsnivån i linje med de uppdaterade nationellt fastställda bidragen och målet om nettonollutsläpp. Parlamentet anser att en för låg ambitionsnivå för 2030 skulle begränsa framtida alternativ, vilket eventuellt skulle begränsa tillgången till vissa alternativ för en kostnadseffektiv utfasning av fossila bränslen. Parlamentet anser att dessa översyner är en viktig milstolpe för att säkra EU:s klimatåtaganden.

25. Europaparlamentet anser att det, som ett sätt att ytterligare säkerställa ökad stabilitet för marknaderna, vore fördelaktigt om EU även fastställde ett extra etappmål för utsläppsminskning fram till 2040 som kan skapa ytterligare stabilitet och säkerställa att det långsiktiga målet för 2050 nås.

26. Europaparlamentet anser att EU:s strategi för nettonollutsläpp bör genomsyras av den femåriga globala inventeringen, enligt vad som fastställs i Parisavtalet, och ta hänsyn till den tekniska och samhälleliga utvecklingen såväl som till synpunkter från icke-statliga aktörer och från parlamentet.

Sektorsbidrag

27. Europaparlamentet betonar att nettoutsläppen måste minskas till nära noll i alla ekonomiska sektorer, som alla bör bidra till de gemensamma ansträngningarna för att minska utsläppen. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att utarbeta vägar till klimatneutralitet för alla sektorer. Parlamentet betonar i detta avseende vikten av principen om att förorenaren betalar.

28. Europaparlamentet betonar vikten av de olika klimatåtgärder och lagstiftningsåtgärder som antagits inom olika politikområden, men varnar för att en splittrad strategi kan leda till inkonsekvens och inte till att EU uppnår en ekonomi med nettonollutsläpp av växthusgaser senast 2050. Parlamentet anser att det behövs en övergripande strategi.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten till en harmonisering av koldioxid- och energiprissättningen i EU till stöd för omställningen till en ekonomi med nettonollutsläpp, i synnerhet för de sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka det bästa möjliga sättet att undvika uppkomsten av svåra belägenheter och insisterar på att den sammantagna bördan för medborgarna inte bör öka.

30. Europaparlamentet erkänner den roll som i IPCC:s särskilda rapport om 1,5 °C tillmäts avskiljning och lagring av koldioxid (CCS) i de flesta 1,5 °C-scenarier. Parlamentet betonar att EU behöver visa högre ambitionsnivå på detta område. Parlamentet noterar vidare de mål som medlemsstaterna fastställt inom ramen för den strategiska EU-planen för energiteknik (SET-planen) för att genomföra kommersiell avskiljning och lagring av koldioxid (CCS) i den europeiska energi- och industrisektorn under 2020-talet. Parlamentet ser det som nödvändigt att öka användningen i industriprocesser av miljösäker avskiljning och användning av koldioxid (CCU) och avskiljning och lagring av koldioxid (CCS) som leder till en nettominskning av utsläppen genom undvikande av utsläpp eller genom slutlagring av koldioxid. Parlamentet konstaterar med oro att många av dagens tekniker för avskiljning och användning av koldioxid inte leder till några permanenta utsläppsminskningar och uppmanar därför kommissionen att ta fram tekniska kriterier för att stödet endast ska gå till sådan teknik som ger verifierbara resultat.

31. Europaparlamentet påpekar att strategin bekräftar att växthusgasutsläppen från transportsektorn fortfarande ökar och att det inte kommer att räcka med den politik som bedrivs i dag för att fasa ut fossila bränslen i transportsektorn fram till 2050 Parlamentet understryker vikten av att säkerställa en trafikomställning från luft- till järnvägstransporter, bland annat genom ett snabbt förverkligande av ett driftskompatibelt höghastighetsjärnvägsnät inom EU och uppbådande av förstärkta investeringar, och i riktning mot kollektivtrafik och delad rörlighet. Parlamentet noterar att vägtransporter bidrar med omkring en femtedel av EU:s totala koldioxidutsläpp. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna och kommissionen att vidta resoluta åtgärder för att konsumenterna i alla medlemsstater ska kunna få tag på utsläppsfria och utsläppssnåla fordon, varvid det samtidigt bör undvikas att allt fler gamla och starkt förorenande fordon tas i trafik i medlemsstater med lägre inkomster. Parlamentet understryker vidare vikten av smart teknik, såsom smart laddningsinfrastruktur, för att skapa synergier mellan elektrifieringen av transporter och spridningen av förnybara energikällor.

32. Europaparlamentet understryker att alla sektorer, däribland internationell luft- och sjöfart, måste dra sitt strå till stacken för att vi ska uppnå klimatneutralitet för EU:s ekonomi som helhet. Parlamentet noterar att kommissionens analys visar att de nuvarande globala målen och de åtgärder som planeras av Internationella sjöfartsorganisationen respektive Internationella civila luftfartsorganisationen skulle bli otillräckliga för att åstadkomma de nödvändiga utsläppsminskningarna, även om de genomfördes fullt ut, och att det krävs rejält med ytterligare åtgärder som är förenliga med det ekonomiövergripande målet med nettonollutsläpp. Parlamentet framhåller behovet av investeringar i teknik och bränslen med inga eller låga koldioxidutsläpp i dessa sektorer. Parlamentet uppmanar kommissionen att omsätta principen om att förorenaren betalar i praktiken i dessa sektorer. Parlamentet påminner om att den internationella sjöfartens växthusgasutsläpp beräknas öka med hela 250 % fram till 2050. Parlamentet välkomnar att den internationella sjöfartssektorn har uppställt ett absolut minskningsmål för de egna växthusgasutsläppen, men noterar med oro bristen på framsteg med att omsätta detta mål i åtgärder på kort och medellång sikt och andra konkreta insatser. Parlamentet noterar att olika transportslag bär olika tungt lass, och anser att ökade intäkter från utsläppshandelssystemet bör användas för att främja miljövänliga transportslag som bussar eller tåg.

33. Europaparlamentet noterar att omkring 60 % av världens metan släpps ut av källor såsom jordbruk, avstjälpningsplatser och avloppsvatten, samt produktion och rörledningstransport av fossila bränslen. Parlamentet påminner om att metan är en kraftigt verkande växthusgas med en hundraårig uppvärmningspotential som är 28 gånger kraftigare än koldioxidens ([1]). Parlamentet uppmanar på nytt kommissionen att så snart som möjligt undersöka vilka politiska alternativ som finns för att snabbt ta itu med metanutsläppen, som en del av en strategisk plan för unionen när det gäller metan, och att lägga fram lagstiftningsförslag för parlamentet och rådet i detta syfte.

34. Europaparlamentet understryker att jordbruket kommer att bli en av de största kvarvarande källorna till växthusgasutsläpp i EU 2050, särskilt på grund av metan- och dikväveoxidutsläppen. Parlamentet understryker jordbrukssektorns potential för att ta itu med klimatförändringarna, till exempel genom ekologiska och tekniska innovationer samt genom koldioxidavskiljning i marken. Parlamentet efterlyser en gemensam jordbrukspolitik som bidrar till minskningarna av växthusgasutsläppen i linje med omställningen till en klimatneutral ekonomi. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att jordbrukspolitiken, i synnerhet EU-fonderna och de nationella fonderna, följer Parisavtalets syften och mål.

35. Europaparlamentet betonar behovet av att integrera klimatambitionerna i all EU-politik, inklusive handelspolitiken. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att se till att alla handelsavtal som undertecknas av EU är fullt förenliga med Parisavtalet, eftersom detta inte endast skulle förbättra det globala arbetet mot klimatförändringarna utan även garantera lika villkor för de berörda sektorerna.

36. Europaparlamentet stöder ett aktivt och hållbart skogsbruk på nationell nivå, tillsammans med konkreta åtgärder för att stimulera en effektiv och hållbar bioekonomi i EU, med tanke på skogarnas stora potential att bidra till att stärka EU:s klimatinsatser (genom bindnings-, lagrings- och ersättningseffekter) och nå målet om nollutsläpp senast 2050. Parlamentet inser behovet av att anpassa sig till klimatförändringarna, stoppa förlusten av biologisk mångfald och försämringen av ekosystemtjänster i EU fram till 2020 och utveckla en evidensbaserad politik som bidrar till att genomföra och finansiera EU:s bevarandeåtgärder för den biologiska mångfalden.

37. Europaparlamentet framhåller att det finns mer koldioxid bunden i marken än i biosfären och atmosfären tillsammans. Parlamentet understryker därför att man måste sätta stopp för markförsämringen i EU och säkerställa gemensamma EU-åtgärder för att bevara och förbättra jordmånskvaliteten och markens kolbindningsförmåga.

Energipolitik

38. Europaparlamentet framhåller energieffektivitetens bidrag till försörjningstrygghet, ekonomisk konkurrenskraft, miljöskydd, lägre energifakturor och bättre bostadskvalitet. Parlamentet bekräftar energieffektivitetens betydelse för affärsmöjligheter och sysselsättning och de fördelar den bringar både globalt och regionalt. Parlamentet påminner därför om att principen om energieffektivitet först har införts genom förordningen om styrning av energiunionen och bör tillämpas fullständigt på ett kostnadseffektivt sätt utmed hela energikedjan och betraktas som grundval för alla vägar i riktning mot ett nettonollutsläppsmål senast 2050.

([1]) Van Dingenen, R., Crippa, M., Maenhout, G., Guizzardi, D., Dentener, F., *Global trends of methane emissions and their impacts on ozone concentrations*, EUR 29394 EN, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2018, ISBN 978-92-79-96550-0, doi:10.2760/820175, JRC113210.

Torsdagen den 14 mars 2019

39. Europaparlamentet framhåller energins centrala roll i omställningen till en ekonomi med nettonollutsläpp av växthusgaser. Parlamentet påminner om att unionen har lyckats bryta sambandet mellan växthusgasutsläpp och ekonomisk tillväxt under de senaste årtiondena och minskat utsläppen, särskilt genom energieffektivitet och marknadsgenomslaget för förnybara energikällor. Parlamentet betonar att omställningen till ren energi bör fortsätta att driva på moderniseringen av EU:s ekonomi, främja hållbar ekonomisk tillväxt och skapa sociala och miljömässiga fördelar för EU-medborgarna.

40. Europaparlamentet anser att EU:s ledarskap inom förnybar energi och energieffektivitet visar för andra delar av världen att omställningen till ren energi både är möjlig och fördelaktig, även på andra områden än kampen mot klimatförändringar.

41. Europaparlamentet påpekar att uppnåendet av en ekonomi med nettonollutsläpp av växthusgaser kommer att kräva ytterligare betydande investeringar i EU:s energisystem och tillhörande infrastruktur jämfört med dagens referensscenario, i storleksordningen 175–290 miljarder euro per år.

42. Europaparlamentet betonar med tanke på de olika utgångspunkterna för energiomställningen att insatserna för att minska växthusgasutsläppen i syfte att uppnå klimatneutralitet på EU-nivå kan vara ojämnt fördelade i EU.

43. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utan dröjsmål genomföra paketet för ren energi. Parlamentet påminner om medlemsstaternas behörighet att besluta om sin energimix inom EU:s klimat- och energiram.

44. Europaparlamentet efterlyser ett ytterst energieffektivt energisystem baserat på förnybar energi och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder i detta avseende, eftersom det kommer att få spridningseffekter inom alla ekonomiska sektorer. Parlamentet framhåller att alla vägar som kommissionen presenterar innebär en drastisk minskning av fossila och en kraftig ökning av förnybar energi.

45. Europaparlamentet understryker att ekodesigndirektivet ([1]) har bidragit betydligt till EU:s klimatmål genom att minska utsläppen av växthusgaser med 320 miljoner ton koldioxidekvivalenter årligen och att direktivet kommer att låta EU:s konsumenter fram till 2020 spara uppskattningsvis 112 miljarder euro sammanlagt, eller omkring 490 euro per år och hushåll. Parlamentet anser att ytterligare produkter bör regleras inom ramen för ekodesigndirektivet, inklusive surfplattor och smarttelefoner, och att de befintliga standarderna kontinuerligt bör uppdateras så att de avspeglar den tekniska utvecklingen.

46. Europaparlamentet framhåller behovet av att säkerställa ytterligare integration av den europeiska energimarknaden för att så effektivt som möjligt fasa ut fossila bränslen i energisektorn, underlätta investeringar där mest förnybar energi kan åstadkommas och uppmuntra medborgarna till aktivt deltagande för att påskynda energiomställningen i riktning mot en koldioxidneutral och hållbar ekonomi. Parlamentet anser det mycket viktigt att öka graden av sammanlänkning mellan medlemsstaterna och främja fler gränsöverskridande stödsystem.

47. Europaparlamentet noterar att EU:s byggsektor står för 40 % av Europas slutliga energianvändning och 36 % av dess koldioxidutsläpp ([2]). Parlamentet vill att sektorns potential för energibesparingar och minskat koldioxidavtryck ska frigöras, i enlighet med målet i direktivet om byggnaders energiprestanda ([3]) om att senast 2050 uppnå ett byggnadsbestånd med en hög grad av energieffektivitet där fossila bränslen fasats ut. Parlamentet betonar att en effektivare energiförbrukning i byggnader har betydande potential att ytterligare minska Europas utsläpp av växthusgaser. Parlamentet anser vidare att uppnåendet av lågenergibyggnader, som fullt ut försörjs med förnybar energi, är ett oeftergivligt krav för Parisavtalet och för en EU-agenda för tillväxt, lokala arbetstillfällen och förbättrade levnadsförhållanden för medborgarna i hela Europa.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

([2]) https://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-efficiency/buildingshttps://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-efficiency/buildings.

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/844 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda och av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 156, 19.6.2018, s. 75).

48. Europaparlamentet uppmanar myndigheter på alla nivåer – nationell, regional och lokal – att vidta åtgärder för att uppmuntra medborgarna att delta i energiomställningen och att stimulera utbyte av bästa praxis. Parlamentet betonar att medborgarnas aktiva deltagande i energisystemet genom decentraliserad egenproduktion av förnybar energi, lagring av el och medverkan i system för efterfrågerespons och energieffektivitet kommer att vara avgörande för omställningen till nettonollutsläpp av växthusgaser. Parlamentet efterlyser därför att medborgaraktivitet fullständigt integreras i utsläppsminskningsvägarna, framför allt på efterfrågesidan.

Industripolitik

49. Europaparlamentet anser att ekonomiskt välstånd, global industriell konkurrenskraft och klimatpolitik ömsesidigt förstärker varandra. Parlamentet upprepar att omställningen till en ekonomi med nettonollutsläpp av växthusgaser innebär utmaningar och möjligheter för EU, och att det kommer att behövas investeringar i industriell innovation, inbegripet digital teknik och ren teknik, för att stimulera tillväxt, stärka konkurrenskraften, främja framtida färdigheter och skapa miljontals arbetstillfällen, till exempel i en växande cirkulär ekonomi och bioekonomi.

50. Europaparlamentet understryker att en stabil och förutsägbar energi- och klimatpolitisk ram är avgörande för att skapa ett välbehövligt förtroende bland investerarna och för att göra det möjligt för den europeiska industrin att fatta långsiktiga investeringsbeslut i Europa, eftersom de flesta industrianläggningar har en livslängd på över 20 år.

51. Europaparlamentet framhåller den roll som den energiintensiva industrin spelar för att EU på lång sikt ska kunna minska sina växthusgasutsläpp. Parlamentet anser att det behövs smarta och målinriktade politiska ramar för att EU ska kunna säkerställa sitt industriella ledarskap i fråga om låga koldioxidutsläpp, ha kvar sin industriproduktion, bevara den europeiska industrins konkurrenskraft, minimera beroendet av fossila bränslen och exponeringen mot instabila och stigande importpriser för fossila bränslen samt undvika risken för koldioxidläckage. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny och integrerad EU-klimatstrategi för energiintensiva industrier, till stöd för en konkurrenskraftig omställning till nettonollutsläpp för den tunga industrin.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en industristrategi med åtgärder som möjliggör för den europeiska industrin att konkurrera globalt på lika villkor. Som ett led i denna strategi bör kommissionen undersöka om det vore ändamålsenligt och förenligt med Världshandelsorganisationens bestämmelser att införa ytterligare åtgärder för att skydda industrier som löper risk för koldioxidläckage i form av importerade produkter och ersätta, anpassa eller komplettera eventuella befintliga åtgärder mot koldioxidläckage.

53. Europaparlamentet noterar att ett antal framväxande marknader förbereder sig på att spela en viktig roll när det gäller att tillgodose behoven på den globala marknaden under omställningen till en ekonomi med nettonollutsläpp, till exempel med avseende på nollutsläpp inom transport och förnybar energi. Parlamentet betonar att EU måste förbli den ledande ekonomin inom grön innovation och investeringar i grön teknik.

54. Europaparlamentet noterar att kommissionens rapport från 2018 om energipriser och energikostnader i Europa (COM(2019)0001) ([1]) framhåller EU:s rådande höga exponering för instabila och stigande fossilbränslepriser, och att framtidens elproduktionskostnader förväntas öka för fossilbränsleproducerad el och minska för förnybar energi. Parlamentet betonar att EU:s kostnader för energiimport under 2017 ökade med 26 % till 266 miljarder euro, huvudsakligen på grund av stigande oljepriser. Parlamentet noterar dessutom att oljeprisökningarna enligt rapporten beräknas ha haft en negativ effekt på EU:s tillväxt (- 0,4 % av BNP under 2017) och på inflationen (+ 0,6).

Forskning och innovation

55. Europaparlamentet understryker att EU:s och medlemsstaternas forsknings- och innovationsprogram är avgörande för att stödja EU i dess ledande roll i kampen mot klimatförändringarna, och anser att klimatperspektivet bör integreras på ett adekvat sätt i utarbetandet och genomförandet av forsknings- och innovationsprogram.

([1]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?qid=1548155579433&uri=CELEX%3A52019DC0001

56. Europaparlamentet anser att det under de kommande två årtiondena kommer att krävas betydande forsknings- och innovationsinsatser för att göra utsläppssnåla och utsläppsfria lösningar såväl tillgängliga för alla som socialt och ekonomiskt genomförbara, och för att ta fram nya lösningar så att man kan få till stånd en ekonomi med nettonollutsläpp av växthusgaser.

57. Europaparlamentet understryker sin ståndpunkt att Horisont Europa måste bidra med minst 35 % av sina utgifter till klimatmålen på lämpligt sätt och som en del av EU:s allmänna mål att integrera klimatåtgärder i all politik.

Finansiering

58. Europaparlamentet begär att EU:s innovationsfond för utsläppshandelssystemet ska genomföras snabbt och att den första ansökningsomgången ska inledas 2019 för att främja investeringar i demonstration av banbrytande industriteknik med låga koldioxidutsläpp i en lång rad olika sektorer, inte bara elproduktion utan även fjärrvärme och industriprocesser. Parlamentet begär att den fleråriga budgetramen 2021–2027 och dess program ska överensstämma helt med Parisavtalet.

59. Europaparlamentet anser att betydande privata investeringar måste mobiliseras för att unionen ska kunna uppnå nettonollutsläpp senast till 2050. Enligt parlamentet kommer detta att kräva långsiktig planering och ett stabilt och förutsägbart regelverk för investerarna, och följaktligen måste detta vederbörligen beaktas i framtida EU-rättsakter. Parlamentet betonar därför att man bör prioritera genomförandet av den handlingsplan för hållbar finansiering som antogs i mars 2018.

60. Europaparlamentet anser att den fleråriga budgetramen 2021–2027, innan den antas, bör utvärderas mot bakgrund av målet att nå en klimatneutral ekonomi senast 2050, och att ett standardtest för att klimatsäkra utgifterna i EU:s budget måste införas.

61. Europaparlamentet beklagar att subventionerna till fossila bränslen fortfarande ökar och uppgår till runt 55 miljarder euro per år ([1]). Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att omedelbart fasa ut alla europeiska och nationella subventioner till fossila bränslen.

62. Europaparlamentet betonar vikten av en rättvis omställning till en koldioxidneutral ekonomi och uppmanar medlemsstaterna att införa lämpliga strategier och finansiering i det avseendet. Parlamentet understryker att EU:s utgifter från relevanta fonder kan ge ytterligare stöd när så är lämpligt.

Konsumenternas och den cirkulära ekonomins roll

63. Europaparlamentet framhåller att en beteendeförändring påtagligt kan minska växthusgasutsläppen. Parlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt undersöka möjliga politiska alternativ, inbegripet miljöskatter, för att uppmuntra beteendeförändringar. Parlamentet understryker vikten av nedifrån-och-upp-initiativ såsom borgmästaravtalet för att främja beteendeförändringar.

64. Europaparlamentet understryker att en betydande del av energianvändningen, och därmed växthusgasutsläppen, har direkt anknytning till förvärv, bearbetning, transport, konvertering, användning och bortskaffande av resurser. Parlamentet betonar att mycket stora besparingar skulle kunna göras i varje led i resurshanteringskedjan. Parlamentet framhåller därför att ökad resursproduktivitet genom ökad effektivitet och minskat resursslöseri till följd av bland annat återanvändning, återvinning och återtillverkning avsevärt kan minska både resursförbrukningen och växthusgasutsläppen och samtidigt stärka konkurrenskraften och skapa affärsmöjligheter och arbetstillfällen. Parlamentet framhåller att åtgärder för den cirkulära ekonomin är kostnadseffektiva, och betonar att bättre resurseffektivitet tillsammans med den cirkulära ekonomins modeller och cirkulär produktdesign kommer att bidra till en omläggning av produktions- och konsumtionsmönster och minska mängden avfall.

([1]) Energipriser och energikostnader i Europa, s. 10.

65. Europaparlamentet betonar vikten av en produktpolitik, såsom miljöanpassad offentlig upphandling och ekodesign, som kan bidra avsevärt till energibesparingar och minskade koldioxidavtryck för produkter, samtidigt som den förbättrar deras materialavtryck och miljöpåverkan överlag. Parlamentet framhåller att den cirkulära ekonomins krav behöver inrättas som en del i EU:s ekodesignstandarder, och att den nuvarande ekodesignmetoden behöver utvidgas till andra produktkategorier än bara energirelaterade produkter.

66. Europaparlamentet anser att arbetet med att ta fram en tillförlitlig modell för att mäta klimatpåverkan på grundval av konsumtion bör fortsätta. Parlamentet tar del av slutsatsen i kommissionens djupanalys att EU:s insatser för att minska utsläppen från sin produktion i viss mån motverkas av importen av varor med ett större koldioxidavtryck, men att EU ändå har bidragit avsevärt till en minskning av utsläppen i andra länder till följd av det ökade handelsflödet och den förbättrade koldioxideffektiviteten i EU:s export.

EU och globala klimatåtgärder

67. Europaparlamentet understryker vikten av dels ökade initiativ och en fortsatt dialog i relevanta internationella forum, dels en effektiv klimatdiplomati för att stimulera liknande politiska beslut som ökar klimatambitionerna i andra regioner och tredjeländer. Parlamentet uppmanar EU att öka sin egen klimatfinansiering och arbeta aktivt för att uppmuntra medlemsstaterna att öka sitt klimatstöd (utvecklingsbistånd snarare än lån) till tredjeländer, vilket bör komplettera det utomeuropeiska utvecklingsbiståndet och inte dubbelräknas som både utvecklingsbistånd och ekonomiskt klimatstöd.

68. Europaparlamentet framhåller att FN:s klimattoppmöte i september 2019 kommer att vara det idealiska tillfället för ledare att tillkännage större ambitioner när det gäller nationellt fastställda bidrag. Parlamentet anser att EU i god tid före toppmötet bör anta en ståndpunkt om att uppdatera sina nationellt fastställda bidrag i syfte att komma till toppmötet väl förberett och i nära samarbete med en internationell koalition av parter som stöder ökade klimatambitioner.

69. Europaparlamentet framhåller fördelarna med att stärka samverkan mellan EU:s politiska instrument och tredjeländers motsvarigheter, särskilt när det gäller koldioxidprissättningsmekanismer. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta och intensifiera samarbetet kring och stödet till utvecklingen av koldioxidprissättningsmekanismer utanför EU, i syfte att eftersträva större utsläppsminskningar och bättre likvärdiga förutsättningar globalt. Parlamentet framhåller att man måste införa miljömässiga skyddsåtgärder för att säkerställa verkliga och ytterligare minskningar av växthusgasutsläppen, och uppmanar därför kommissionen att förespråka strikta och kraftfulla internationella regler för att förhindra kryphål i redovisningen och dubbelräkning av utsläppsminskningarna.

o

o o

70. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Torsdagen den 14 mars 2019

P8_TA(2019)0219

Situationen i Nicaragua

Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om situationen i Nicaragua (2019/2615(RSP))

(2021/C 23/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om Nicaragua, särskilt resolutionerna av den 18 december 2008 ([1]), 26 november 2009 ([2]), 16 februari 2017 ([3]) och 31 maj 2018 ([4]),

— med beaktande av associeringsavtalet mellan EU och Centralamerika från 2012,

— med beaktande av EU:s landstrategidokument och fleråriga vägledande program 2014–2020 för Nicaragua,

— med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966,

— med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,

— med beaktande av EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare från juni 2004,

— med beaktande av Nicaraguas konstitution,

— med beaktande av utrikesrådets slutsatser av den 21 januari 2019 om Nicaragua,

— med beaktande av förklaringarna från den höga representanten, på EU:s vägnar, av den 2 oktober 2018, 15 maj 2018, 22 april 2018 och 15 december 2018 om situationen i Nicaragua samt av den 1 mars 2019 om återupptagandet av den nationella dialogen,

— med beaktande av rådets slutsatser som antogs den 18 februari 2019 om EU:s prioriteringar i FN:s människorättsforum 2019,

— med beaktande av den rapport om allvarliga kränkningar av mänskliga rättigheter i samband med sociala protester i Nicaragua som godkändes av den interamerikanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna den 21 juni 2018,

— med beaktande av rapporten från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter om brott mot och kränkningar av de mänskliga rättigheterna i samband med protester i Nicaragua den 18 april – 18 augusti 2018,

— med beaktande av rapporten av den 20 december 2018 från den tvärvetenskapliga gruppen av oberoende experter (GIEI) om de våldsamma händelser som ägde rum i Nicaragua mellan den 18 april och 30 maj 2018,

— med beaktande av uttalandet av den 22 februari 2019 från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Michelle Bachelet, om kriminaliseringen av oliktänkande i Nicaragua,

— med beaktande av artikel 123.2 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

([1]) EUT C 45 E, 23.2.2010, s. 89.
([2]) EUT C 285 E, 21.10.2010, s. 74.
([3]) EUT C 252, 18.7.2018, s. 189.
([4]) Antagna texter, P8_TA(2018)0238.

A. Europaparlamentet antog den 31 maj 2018 en resolution om krisen i Nicaragua som starkt fördömde situationen. Som en uppföljning av denna resolution besökte en delegation bestående av elva ledamöter landet den 23–26 januari 2019 för att bedöma situationen på plats.

B. Delegationen kunde lägga upp sitt eget program och den nicaraguanska regeringen beviljade tillträde till alla de anläggningar som ledamöterna hade begärt att få besöka, däribland två fängelser. Nicaraguas regering garanterade att den inte skulle utsätta dem som fördömde den nuvarande situationen för några repressalier. Delegationen bevittnade trakasserier och smutskastnings- och skrämselkampanjer som riktades mot de människorättsförsvarare och organisationer i det civila samhället med vilka den hade fört en dialog. Flera organisationer tackade nej till att träffa delegationen på grund av de regeringsledda trakasserierna och hoten. Förtrycket har ökat sedan parlamentets delegation besökte landet.

C. Delegationen avvisade offentligt den nicaraguanska regeringens officiella ståndpunkt att dess medlemmar hade fallit offer för en USA-ledd statskupp och desinformationskampanjer. Den främsta orsaken till demonstrationerna har varit den djupa demokratiska, institutionella och politiska kris som har påverkat rättsstatsprincipen och begränsat de grundläggande friheterna, såsom förenings-, demonstrations- och mötesfriheten i landet under det senaste årtiondet.

D. Yttrande-, mötes- och demonstrationsfriheten, inbegripet användningen av nationalsången, är allvarligt begränsad för många människor. Ett stort antal politiska fångar sitter fängslade bara för att ha utövat sina rättigheter. Det har kommit flera oroväckande rapporter om den förvärrade situationen för fångar, däribland omänsklig behandling.

E. De rättsliga förfarandena mot dessa fångar står i strid med internationella normer, särskilt när det gäller process- och straffrättsliga skyddsregler för rätten till en rättvis rättegång. Förhållandena i fängelserna uppfyller inte heller de internationella standarderna på ett adekvat sätt. Det råder en tydlig brist på maktfördelning i Nicaragua.

F. Rätten till information är allvarligt hotad. Journalister hålls i förvar, tvingas i exil och hotas. De audiovisuella medierna stängs ned eller genomsöks utan förhandstillstånd från rättsliga myndigheter. Tidningar riskerar att inte kunna publiceras på grund av att den nicaraguanska regeringen beslagtagit papper och bläck.

G. Nicaraguas regering har utvisat internationella organisationer såsom GIEI och den särskilda övervakningsmekanismen för Nicaragua (MESENI) som försökte få till stånd en fredlig lösning på konflikten och nationell försoning. Förtrycket mot organisationer i det civila samhället har intensifierats genom att de fråntagits sin rättsliga ställning i ett land med en bristfällig institutionell ram, vilket innebär att förtryckets offer bestraffas två gånger.

H. Den akademiska friheten är också hotad. Nästan 200 universitetsstuderande har avstängts från universiteten för att de deltagit i demonstrationer för demokrati, större frihet och mänskliga rättigheter.

I. Utvecklingen och konsolideringen av demokratin och rättsstaten samt respekten för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna måste utgöra en integrerad del av EU:s externa politik, däribland associeringsavtalet mellan EU och länderna i Centralamerika från 2012. Detta avtal innehåller en demokratiklausul, som är en väsentlig del av avtalet.

J. Den nationella dialog som inleddes den 16 maj 2018 mellan president Ortega och den nicaraguanska oppositionen samt olika medborgargrupper, med den katolska kyrkan som medlare, har inte lyckats lösa krisen. Den 27 februari 2019 återupptogs sonderande samtal om en nationell dialog mellan Nicaraguas regering och Alianza Civica. Alianza Civica har fastställt följande tre huvudmål som ska uppnås under förhandlingarna: frigivning av politiska fångar och respekt för individuella friheter, nödvändiga valreformer som ska leda till anordnandet av val, och ett rättvist samhälle. Nicaraguas regering släppte 100 politiska fångar och accepterade därmed att deras fängelsestraff omvandlades till husarrest. De flesta av dem trakasseras och gripandena fortsätter. Många fångar (mer än 600) är dock kvar i fängelse. Den nationella dialogen avbröts den 10 mars 2019 efter att Alianza Civica drog sig ur förhandlingarna.

Torsdagen den 14 mars 2019

1. Europaparlamentet understryker att det i Nicaragua sker allvarliga kränkningar av demokratin, respekten för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen som en följd av de händelser som ägde rum i april och maj 2018. Parlamentet upprepar betydelsen av den resolution som antogs den 31 maj 2018.

2. Europaparlamentet fördömer den nicaraguanska regeringens alla repressiva åtgärder. Parlamentet konstaterar att delegationens besök tjänade till att ge en sann bild av den nuvarande situationen. Parlamentet konstaterar vidare att det står helt klart att förtrycket av oppositionen och inskränkningarna av de grundläggande friheterna ökat under de senaste månaderna, och särskilt efter delegationens besök. Parlamentet fördömer i detta avseende det allmänna förtrycket och inskränkningen av yttrande-, mötes- och demonstrationsfriheten, kriminaliseringen av icke-statliga organisationer och civilsamhällesorganisationer, utvisningen av internationella organisationer från landet, nedstängningen av och angreppen mot medier, begränsningen av rätten till information, avstängningen av studenter från universiteten samt den försämrade situationen i fängelserna och den omänskliga behandlingen.

3. Europaparlamentet anser att dessa åtgärder som regeringen, dess institutioner och dess parapolitiska organisationer vidtar är ett led i en planerad strategi för att förstöra den politiska opposition som ledde protesterna förra året. Parlamentet anser att denna strategi metodiskt, systematiskt och selektivt riktar sig mot alla ledare, icke-statliga organisationer, medier och sociala rörelser som försöker uttrycka sina legitima krav på frihet och demokrati.

4. Europaparlamentet uttrycker sin oro över de stora demokratiska, politiska och ekonomiska risker som folket och landet utsätts för och som kommer att öka om inget omedelbart görs, med tanke på de pågående interna sammandrabbningarna, de sociala klyftorna och den ekonomiska nedgången. Parlamentet efterlyser omgående och med kraft en meningsfull intern dialog för att nå en hållbar och fredlig lösning som skulle ge alla aktörer i samhället utrymme att arbeta och uttrycka sig fritt och som skulle återupprätta deras medborgerliga rättigheter, såsom rätten till fredliga demonstrationer. Parlamentet påminner om att en lösning bör innebära att alla som är ansvariga för kränkningarna ställs till svars. Parlamentet uppmanar alla politiska partier, sociala rörelser, ledare, studenter och civilsamhällsorganisationer att upprätthålla och upprepa sitt orubbliga engagemang för en fredlig lösning av krisen. Parlamentet upprepar sitt fulla stöd för reformen av rättsväsendet och vallagen, och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att agera i enlighet med detta. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och EU:s delegation att noga övervaka de förhandlingar som pågår i landet mellan regeringen och Alianza Civica, och att fortsätta att ta itu med de mänskliga problem som uppkommit till följd av den situation som uppstått i landet när det gäller fångar, studenter, demonstranter, journalister osv.

5. Europaparlamentet beklagar att verksamheten för den särskilda övervakningsmekanismen (MESENI) har avbrutits och att mandatet för den tvärvetenskapliga gruppen av oberoende experter (GIEI) inom den interamerikanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna har upphört. Parlamentet fördömer kraftfullt förföljelserna, gripandena och trakasserierna av de människor som samarbetar med FN och andra internationella organ.

6. Europaparlamentet uppmanar Nicaraguas regering att vidta tre brådskande åtgärder för att visa sin välvilja i den pågående dialogen: ett omedelbart och villkorslöst frigivande av politiska fångar, ett omedelbart stopp för alla former av förtryck av nicaraguanska medborgare, inbegripet trakasserier, hot, spionage och förföljelse av oppositionsledare samt avskaffande av alla inskränkningar av de tidigare nämnda friheterna och återställande av människorättsorganisationernas status som juridisk person och tillgångar samt de internationella organisationernas återvändande till landet.

7. Europaparlamentet påpekar att under dessa förhållanden måste processen leda till att rättsliga förfaranden mot politiska fångar ställs in, att deras fysiska och moraliska integritet och deras rättssäkerhet och rätt till personlig integritet garanteras, att personer i exil, inbegripet journalister och studenter, får återvända, att gatorna demilitariseras och att paramilitära grupper avväpnas, och att det upprättas en tydlig färdplan för fria, rättvisa och öppna val, som ska anordnas inom en snar framtid i närvaro av internationella observatörer.

8. Europaparlamentet kräver att Alessio Casimirri, som nu bor i Managua och skyddas av Nicaraguas regering, omedelbar utlämnas till Italien, eftersom han är slutligt dömd i Italien till sex livstidsstraff för bortrövandet av Aldo Moro, f. d. ordförande för kristdemokraterna och ordförande i ministerrådet samt Europeiska rådet, och för morden på de medföljande polistjänstemännen den 16 mars 1978 i Rom.

9. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten och medlemsstaterna att, utan att skada den inhemska befolkningen, successivt införa riktade och individuella sanktioner, såsom viseringsförbud och frysning av tillgångar, mot Nicaraguas regering och de personer som bär ansvaret för brott mot de mänskliga rättigheterna, i enlighet med rådets slutsatser av den 21 januari 2019, tills dess att respekten för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter respekteras och återupprättas i landet, enligt kraven i dialogen. Parlamentet kräver därför, och under dessa omständigheter, att demokratiklausulen i associeringsavtalet mellan EU och Centralamerika, som Nicaragua har undertecknat, aktiveras genom att upphäva avtalet med Nicaragua.

10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, generalsekreteraren för Amerikanska samarbetsorganisationen, den parlamentariska församlingen EU-Latinamerika, det centralamerikanska parlamentet, Limagruppen och Nicaraguas regering och parlament.

Torsdagen den 14 mars 2019

P8_TA(2019)0220

Årlig strategisk rapport om genomförandet och uppnåendet av målen för hållbar utveckling

Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om den årliga strategiska rapporten om genomförandet och uppnåendet av målen för hållbar utveckling (2018/2279(INI))

(2021/C 23/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av FN-resolutionen Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling, som antogs vid FN:s toppmöte om hållbar utveckling den 25 september 2015 i New York,

— med beaktande av FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), av Parisavtalet, som antogs vid den 21:a partskonferensen (COP21) i Paris den 12 december 2015, och av Lettlands och kommissionens översändande till UNFCCC den 6 mars 2015 av EU:s och dess medlemsstaters planerade nationella fastställda bidrag,

— med beaktande av FN:s tredje internationella konferens om utvecklingsfinansiering som hölls i Addis Abeba den 13–16 juli 2015,

— med beaktande av artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),

— med beaktande av artikel 7 i EUF-fördraget, som bekräftar att EU ”ska säkerställa samstämmigheten mellan all sin politik och verksamhet, med beaktande av samtliga sina mål”,

— med beaktande av Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma förklaring av den 7 juni 2017, Nytt europeiskt samförstånd om utveckling – ”Vår värld, vår värdighet, vår framtid” ([1]),

— med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om nästa steg för en hållbar europeisk framtid – EU-åtgärder för hållbarhet, av den 22 november 2016 (COM(2016)0739),

— med beaktande av kommissionens diskussionsunderlag *Mot ett hållbart EU 2030*, som offentliggjordes den 30 januari 2019,

— med beaktande av flerpartsplattformen på hög nivå för FN:s mål för hållbar utveckling och dess gemensamma bidrag av den 11 oktober 2018, i vilket det rekommenderas att EU ska utveckla och genomföra en övergripande visionär och omvälvande strategi för ett hållbart EU 2030, som ska vara vägledande för all EU-politik och alla EU-program, både vad gäller tillfälliga och långsiktiga mål, och fastställa EU:s vision för ett hållbart EU efter Agenda 2030,

— med beaktande av EU:s rapport om en konsekvent politik för utveckling 2019, som offentliggjordes den 28 januari 2019,

— med beaktande av det allmänna miljöhandlingsprogrammet för unionen till 2020 *Att leva gott inom planetens gränser* ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 19 maj 2015 om finansiering för utveckling ([3]),

([1]) EUT C 210, 30.6.2017, s. 1.
([2]) Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).
([3]) EUT C 353, 27.9.2016, s. 2.

— med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2016 om uppföljningen och översynen av Agenda 2030 ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 7 juni 2016 om EU-rapporten om en konsekvent politik för utveckling 2015 ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 22 november 2016 om ökning av utvecklingssamarbetets effektivitet ([3]),

— med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2017 om EU:s åtgärder för hållbarhet ([4]),

— med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2018 om den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken: den årliga tillväxtöversikten 2018 ([5]),

— med beaktande av sin resolution av den 3 juli 2018 om kränkningar av urbefolkningarnas rättigheter i världen, inklusive markrofferi ([6]),

— med beaktande av rådets slutsatser av den 20 juni 2017 om EU:s svar på Agenda 2030 för hållbar utveckling (10502/17),

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska socialfonden+ (ESF+) av den 30 maj 2018 (COM(2018)0382),

— med beaktande av den europeiska pelaren för sociala rättigheter,

— med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 20 november 2018 från Världshälsoorganisationen och Europaparlamentet *United to accelerate progress to health related Sustainable Development Goals – leaving no one behind*,

— med beaktande av Eurostats övervakningsrapport från 2018 om framstegen med att uppnå målen för hållbar utveckling i ett EU-sammanhang,

— med beaktande av Europa 2020-strategin,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 19 september 2018, Indikatorer som är bättre lämpade för att utvärdera målen för hållbar utveckling – det civila samhällets bidrag,

— med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 18 oktober 2018 (EUCO13/18), om att EU och dess medlemsstater helhjärtat stöder Agenda 2030 för hållbar utveckling och dess genomförande, och att Europeiska rådet välkomnar kommissionens avsikt att offentliggöra sitt diskussionsunderlag under 2018, vilket bör bana väg för en övergripande genomförandestrategi under 2019,

— med beaktande av EU:s prioriteringar inom FN och FN:s 73:e generalförsamling (september 2018–september 2019) i enlighet med rådets antagande den 25 juni 2018,

— med beaktande av bidraget från flerpartsplattformen för målen om hållbar utveckling till kommissionens diskussionsunderlag om ett hållbart EU 2030, som offentliggjordes den 12 oktober 2018,

— med beaktande av 2018 års globala migrationspakt och globala flyktingpakt,

— med beaktande av Sendai-ramverket för katastrofriskreducering 2015–2030, som antogs av FN:s medlemsstater vid FN:s tredje världskonferens för katastrofriskreducering den 18 mars 2015,

---

([1]) EUT C 76, 28.2.2018, s. 45.
([2]) EUT C 86, 6.3.2018, s. 2.
([3]) EUT C 224, 27.6.2018, s. 36.
([4]) EUT C 334, 19.9.2018, s. 151.
([5]) Antagna texter, P8_TA(2018)0077.
([6]) Antagna texter, P8_TA(2018)0279.

Torsdagen den 14 mars 2019

— med beaktande av EU:s och FN:s gemensamma kommuniké om ett förnyat partnerskap inom utveckling, som antogs i New York den 27 september 2018 ([1]),

— med beaktande av den gemensamma kommuniké som offentliggjordes efter det tredje trepartsmötet mellan Afrikanska unionen, EU och FN, som hölls i New York den 23 september 2018 ([2]),

— med beaktande av EU:s och FN:s gemensamma pressuttalande av den 23 september 2018 ([3]),

— med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,

— med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i utskottet för utveckling och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet i enlighet med artikel 55 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A8-0160/2019), och av följande skäl:

A. Agenda 2030 har potential att vara omvälvande och innehåller universella, ambitiösa, övergripande, odelbara och inbördes förenade mål för att utrota fattigdom, bekämpa växande ojämlikhet och diskriminering, främja välstånd, hållbarhet, miljöansvar, social delaktighet, jämställdhet och respekt för de mänskliga rättigheterna, säkerställa ekonomisk, social och territoriell sammanhållning samt stärka fred och säkerhet. Det krävs omedelbara åtgärder, på alla nivåer, vid sidan av en effektiv europeisk genomförandestrategi och en kontroll- och översynsmekanism för att målen för hållbar utveckling ska kunna uppnås.

B. Agenda 2030 och målen för hållbar utveckling representerar en ambitiös vision för en mer välmående, inkluderande och motståndskraftig värld. Agenda 2030 bygger på EU:s kärnvärden, såsom demokrati, delaktighet, goda styresformer, social rättvisa, solidaritet, hållbarhet och respekt för rättstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna inom EU, dess medlemsstater och runt om i världen. Strävan efter att uppnå målen för hållbar utveckling följer därför naturligt EU:s planer på att bygga en bättre, friskare och mer hållbar framtid för Europa, vilket bör vara en av EU:s strategiska prioriteringar.

C. Agenda 2030 och uppnåendet av målen för hållbar utveckling är en utmaning. De 17 målen och de 169 delmålen kräver samordning mellan EU och dess medlemsstater, Europaparlamentet, de nationella parlamenten och regionala och lokala myndigheter samt en flernivåstyrning som även bygger på ett aktivt och brett deltagande från allmänhetens, det civila samhällets och den privata sektorns sida.

D. Arbetsmarknadsparternas delaktighet har varit starkt bidragande till Agenda 2030 och målen för hållbar utveckling från första början, genom att inbegripa prioriteringar såsom anständigt arbete, bekämpning av ojämlikhet och deltagande av det civila samhället. Deras aktiva delaktighet i översynen av framstegen och genomförandet av Agenda 2030 och målen för hållbar utveckling är mycket viktig.

E. Kommissionen har ännu inte fastställt en övergripande strategi för genomförandet av Agenda 2030 som omfattar EU:s interna och externa politikområden med utförliga tidsplaner fram till 2030, mål och konkreta åtgärder såsom Europaparlamentet, rådet och Europeiska rådet har begärt, inte heller har den infört målen för hållbar utveckling som en övergripande ram i de reviderade riktlinjerna för bättre lagstiftning, som offentliggjordes 2017. Det krävs gemensamma indikatorer och riktmärken för att mäta och systematiskt övervaka genomförandet av en sådan strategi och för att fastställa brister, både nu och i framtiden.

F. Hållbarhet och en övergång till en klimatneutral, cirkulär och socialt inkluderande ekonomi är centrala faktorer för att säkerställa EU:s långsiktiga tillväxt och konkurrenskraft, som endast kommer att kunna förverkligas om planetens gränser respekteras fullt ut.

([1]) http://europa.eu/rapid/press-release_STATEMENT-18-5927_en.htm
([2]) http://europa.eu/rapid/press-release_STATEMENT-18-5882_en.htm
([3]) http://europa.eu/rapid/press-release_STATEMENT-18-5870_en.htm

G. I det europeiska samförståndet om utveckling erkänns det att en konsekvent politik för utveckling är en grundläggande del av EU:s bidrag till att uppnå målen för hållbar utveckling och att hållbar utveckling kräver en heltäckande och övergripande politik, som i slutändan är en fråga om förvaltning som måste efterlevas i partnerskap med alla aktörer på alla nivåer. Ett effektivt genomförande av en konsekvent politik för utveckling är avgörande för uppnåendet av Agenda 2030.

H. Ramen för EU:s politik och förvaltning innehåller redan att antal bindande och icke-bindande politiska mål, riktmärken och indikatorer på områden såsom budget, sociala frågor, energi och klimat, utan att bestå av en heltäckande, konsekvent och samordnad politisk strategi.

I. Genomförandet av Agenda 2030 för hållbar utveckling kräver ökad medvetenhet bland medborgarna.

J. Förhandsbedömningar och efterhandsutvärderingar är ytterst viktiga verktyg för att säkerställa att EU:s politik in får negativa konsekvenser för hållbar utveckling, framför allt när det gäller utvecklingsländer, och att deras positiva effekt maximeras. Bedömningar och utvärderingar bör offentliggöras för att säkerställa fullständig insyn och ansvarsskyldighet.

K. Agenda 2030 är en allmängiltig agenda som bör genomföras i varje land. Principen om allmängiltighet kräver att varje land tar hänsyn till konsekvenserna av sina egna åtgärder i förhållande till andra, i syfte att säkerställa en konsekvent politik för utveckling, som – med tanke på EU-politikens komplexitet och fragmentering – utgör en stor utmaning för unionen.

L. Enligt det sjunde miljöhandlingsprogrammet måste kommissionen bedöma miljökonsekvenserna, i ett globalt sammanhang, av unionens konsumtion av livsmedel och andra varor.

M. Det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete skulle kunna ha en viktig funktion i den evidensbaserade aspekten av övervakning och ansvarsskyldighet vad gäller effektivitetsprinciper för att uppnå målen för hållbar utveckling och i främjandet av deras fullständiga genomförande av alla aktörer på nationell nivå. Det globala partnerskapet för effektivt utvecklingssamarbete bör tillhandahålla tydligt fastställda kanaler för specifika utvecklingsaktörer utöver OECD-givarna, däribland nya givare, civilsamhällets organisationer, privata filantroper, ekonomiska institutioner och företag inom den privata sektorn.

N. Finansieringen av målen för hållbar utveckling är en enorm utmaning som inte bara kräver ett starkt politiskt engagemang från EU och EU-medlemsstaterna, utan även ett starkt globalt partnerskap och utnyttjande av alla former av finansiering (från inhemska, internationella, offentliga, privata och innovativa källor). Privat finansiering är nödvändig, men bör inte ersätta offentlig finansiering.

O. Uppnåendet av målen för hållbar utveckling är inte bara beroende av ekonomi, utan även av icke-ekonomiska åtgärder som erkänns i Agenda 2030.

P. En effektiv mobilisering av inhemska resurser är en oumbärlig del i att uppnå målen i Agenda 2030. Utvecklingsländerna drabbas särskilt hårt av företagens skatteflykt och skatteundandragande.

Q. I enlighet med artikel 208 i EUF-fördraget ska det främsta målet för politiken på området för utvecklingssamarbete vara att minska och på sikt utrota fattigdomen.

Torsdagen den 14 mars 2019

R. FN:s politiska högnivåforum för hållbar utveckling kommer att hålla ett toppmöte under överinseende av FN:s generalförsamling i september 2019, i syfte att bedöma genomförandet av Agenda 2030 i sin helhet, genom att se över framstegen med alla målen för hållbar utveckling på ett heltäckande sätt, och ett möte på ministernivå i juli 2019, i syfte att se över framstegen med mål 4 (god utbildning för alla), mål 8 (anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt), mål 10 (minskad ojämlikhet), mål 13 (bekämpa klimatförändringar), mål 16 (fredliga och inkluderande samhällen) och mål 17 (genomförande och globalt partnerskap) för hållbar utveckling, och därefter årligen för att genomföra översyn av framstegen i förhållande till de mål som inte granskades inom ramen för 2019 års tematiska översyn.

S. FN:s generalförsamlings toppmöte om målen för hållbar utveckling erbjuder ett tillfälle för EU och dess medlemsstater att lyfta fram sina framsteg med att främja Agenda 2030 och målen för hållbar utveckling på ett heltäckande sätt.

T. I uppföljningen och översynen av Agenda 2030 i FN har EU inte alltid varit enat i omröstningarna, framför allt inte när det gäller sexuell och reproduktiv hälsa och därmed sammanhängande rättigheter.

U. Politiska högnivåforumet för hållbar utveckling erbjuder ett lämpligt utrymme för EU och dess medlemsstater att se över sina framsteg med att främja Agenda 2030 genom frivilliga nationella översyner och att inta en ledande roll som den största givaren av offentligt utvecklingsbistånd och som en drivkraft för hållbarhet och miljöpolitik. Dessa slutförda frivilliga nationella översyner kommer till användning vid bedömningen av framstegen med målen för hållbar utveckling och sätter ljuset på befintliga brister och utmaningar.

V. Offentligt utvecklingsbistånd kommer att spela en avgörande roll när det gäller genomförandet av Agenda 2030 för hållbar utveckling, i synnerhet i låginkomstländer och i kampen mot extrem fattigdom och orättvisor, om principerna för utvecklingseffektivitet respekteras, dvs. länders egenansvar, insyn och redovisningsskyldighet, inriktning på att uppnå resultat samt delaktighet.

W. Principen att ingen ska lämnas på efterkälken är central i Agenda 2030. Under 2017 löpte ca 22,5 procent av EU:s befolkning risk att drabbas av fattigdom eller socialt utanförskap, och 6,9 procent av dess befolkning led av allvarlig materiell fattigdom ([1]). Bristande jämlikhet får flera allvarliga sociala konsekvenser, såsom stora skillnader i välbefinnande och livskvalitet, bland annat vad gäller yrkesmöjligheter och hälso- och sjukvård.

X. Nivån för barnfattigdom och socialt utanförskap är fortsatt ihållande hög i unionen (26,4 procent under 2017). I den europeiska pelaren för sociala rättigheter fastställs att barn har rätt att skyddas mot fattigdom och att barn från missgynnade miljöer har rätt till särskilda åtgärder för att få mer likvärdiga möjligheter. Att investera i ett tidigt skede i barnen ger betydande resultat för såväl dem som för samhället i stort, och det är en avgörande faktor för att barnen tidigt ska kunna bryta en ond cirkel som eftersatta.

Y. Under de senaste fem åren har EU gjort framsteg i fråga om nästan alla mål för hållbar utveckling, varvid sju av EU:s 27 medlemsstater är bland de tio främsta i Global SDG Index ranking. Alla EU:s 27 medlemsstater är bland de 50 främsta (av 156) ([2]). Vissa medlemsstater leder redan genomförandet av målen för hållbar utveckling. EU saknar dock fortfarande en genomförandestrategi för målen för hållbar utveckling.

Z. De stora och ökande klyftorna mellan och inom olika länder kan vara mycket kostsamma såväl socialt som ekonomiskt. Klyftorna strider klart och tydligt mot målet att skapa hållbar utveckling.

([1]) Eurostat 2017, uppgifter från den 16 oktober 2018.

([2]) Diskussionsunderlag om ett hållbart EU 2030, s. 7. (https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/rp_sustainable_europe_30-01_en_web.pdf).

AA. Bättre lagstiftning har i ett meddelande från kommissionen uttryckligen angetts som ett annat sätt att säkerställa ytterligare integrering av hållbar utveckling i EU:s politikområden ([1]).

AB. I arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar av den 19 juli 2018 om bekämpning av hiv/aids, virushepatit och tuberkulos i Europeiska unionen och grannländerna (SWD(2018)0387) framhävs bristerna och begränsningarna i övervakningsdata för virushepatit, vilket gör det svårt att bedöma i vilken utsträckning EU-medlemsstaterna måste vidta åtgärder för att uppnå målen för hållbar utveckling.

AC. I kommissionens vitbok av den 1 mars 2017 om EU:s framtid (COM(2017)2025) saknades hållbar utveckling och Agenda 2030 i visionen och beskrivningen av EU:s framtid.

AD. I Unicefs rapport Framsteg för varje barn i eran för mål för hållbar utveckling, som offentliggjordes i mars 2018, konstaterades alarmerande bristfälliga data i 64 länder och otillräckliga framsteg med att uppnå målen i ytterligare 37 länder. Över en halv miljard barn lever i länder som inte kan mäta framstegen med målen för hållbar utveckling.

AE. Anständigt arbete är grunden till rättvis och inkluderande tillväxt och en drivkraft till utveckling och socialt avancemang. Vid sidan av att ge socialt skydd för dem som inte kan hitta jobb eller inte kan arbeta motverkas bristande jämställdhet, och sociala och ekonomiska framsteg främjas i hög grad.

Europeiskt ledarskap avseende universella värden inom en multilateral ram för människorna, planeten och välståndet

1. Europaparlamentet betonar att de komplexa globala utmaningar som världen står inför kräver ett integrerat helhetsgrepp, vilket Agenda 2030 för hållbar utveckling kan leverera.

2. Europaparlamentet framhåller att syftet med Agenda 2030 är att uppnå större välbefinnande för alla, inom ramen för vår planets begränsningar, utan att någon lämnas åt sitt öde, och att de fyra viktiga pelarna för hållbar utveckling (social, miljömässig, ekonomisk och förvaltningsmässig) måste vägas in på ett heltäckande sätt, för att uppnå målen för hållbar utveckling. Parlamentet understryker att hållbar utveckling utgör ett grundläggande mål för EU, såsom anges i artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen (FEU), och bör spela en central roll i debatten om och framställningen av EU:s framtid. Parlamentet understryker dessutom att genomförandet av målen för hållbar utveckling bör leda till ett paradigmskifte och bli EU:s övergripande långsiktiga ekonomiska modell för att ersätta den nuvarande Europa 2020-strategin.

3. Europaparlamentet understryker att genomförandet av Agenda 2030 är nära kopplat till EU:s värden och intressen och utgör en betydande innovation med potential att blåsa nytt liv i den världsordning som bygger på multilateralism och internationellt samarbete.

4. Europaparlamentet påminner om behovet av att systematiskt dela upp data om alla relevanta indikatorer för alla mål och delmål efter kön och andra egenskaper.

5. Europaparlamentet betonar att EU, tillsammans med sina medlemsstater och deras lokala och regionala myndigheter, bör förnya sitt åtagande att vara en global ledare när det gäller att genomföra Agenda 2030 och målen för hållbar utveckling, i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och i nära samarbete med sina internationella partner. Parlamentet påminner om att EU:s politiska engagemang bör återspeglas i den fleråriga budgetramen för 2021–2027. Parlamentet understryker att Agenda 2030 i ännu högre grad måste fungera som en katalysator för en samordnad strategi mellan EU:s inre och yttre åtgärder och dess övriga politik, liksom för samstämmighet mellan EU:s finansieringsinstrument, i syfte att åstadkomma ett övergripande svar och ett övergripande åtagande för hållbar tillväxt och utveckling.

([1]) Kommissionens meddelande Nästa steg för en hållbar europeisk framtid – EU-åtgärder för hållbarhet (COM(2016)0739).

Torsdagen den 14 mars 2019

6. Europaparlamentet insisterar på att genomförandet av målen för hållbar utveckling kräver effektivt samarbete på europeisk, nationell, regional och lokal nivå under iakttagande av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Parlamentet betonar vikten av de rådgivande nämnderna för miljö och hållbar utveckling i detta samarbete och anser deras engagemang på alla förvaltningsnivåer bör stärkas.

7. Europaparlamentet välkomnar det faktum att många medlemsstater och partnerländer utanför EU har gjort betydande insatser för att utforma mekanismer och strategier för att genomföra målen för hållbar utveckling och införliva dem i sin politik och sina ramar för samhällsstyrning. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte har utvecklat sådana mekanismer att göra det. Parlamentet understryker att EU kan bidra till att uppnå lika villkor genom att hjälpa och uppmuntra tredjeländer att vidta liknande åtgärder. Parlamentet är medvetet om att det fortfarande behövs ytterligare förbättringar på EU-nivå.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa en övergripande strategi för målen för hållbar utveckling i sin politik.

9. Europaparlamentet erkänner att alla europeiska länder, såväl inom som utanför EU, 2015 anslöt sig till Agenda 2030. Parlamentet anser att man mot bakgrund av debatten om Europas framtid bör överväga att utarbeta en Europaomfattande ram för uppnåendet av målen för hållbar utveckling med EU:s medlemsstater, EES, undertecknarna av EU:s associeringsavtal, EU:s kandidatländer och, efter utträdet ur EU, Förenade kungariket. Parlamentet understryker vikten av att främja parlamentarisk debatt på alla nivåer.

10. Europaparlamentet välkomnar kommissionens diskussionsunderlag om ett hållbart EU 2030, i vilket det beskrivs tre olika scenarier för hur EU skulle kunna gå vidare med målen för hållbar utveckling. Parlamentet förordar det första scenariot där det föreslås en övergripande strategi för genomförandet av målen för hållbar utveckling av EU och medlemsstaterna. Parlamentet anser med tanke på Europas framtid att ett hållbart Europa är vägen framåt för att säkerställa välstånd och välbefinnande för dess medborgare och för vår planet.

11. Europaparlamentet beklagar att kommissionen ännu inte har utvecklat en integrerad och övergripande strategi för att genomföra målen för hållbar utveckling.

12. Europaparlamentet understryker vikten av offentligt utvecklingsbistånd som ett viktigt instrument för att utrota fattigdom och påminner om EU:s och medlemsstaternas respektive åtaganden om offentligt utvecklingsbistånd, däribland åtagandet att spendera 0,7 % av bruttonationalinkomsten på offentligt utvecklingsbistånd, varvid mellan 0,15 och 0,20 % av det offentliga utvecklingsbiståndet/bruttonationalinkomsten skulle anslås till de minst utvecklade länderna. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att snarast möjligt förnya sitt åtagande om målet på 0,7 procent av det offentliga utvecklingsbiståndet/bruttonationalinkomsten och att gradvis öka det offentliga utvecklingsbiståndet för att nå detta mål inom en tydlig tidsram. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att upprätta kontrollerbara årliga handlingsplaner för att uppnå de enskilda målen för offentligt utvecklingsbistånd. Parlamentet understryker att med tanke på att såväl EU som medlemsstaterna har ett ansvar för att uppnå målet på 0,7 procent av det offentliga utvecklingsbiståndet/bruttonationalinkomsten, är medlemsstaterna ansvariga gentemot både de nationella parlamenten och Europaparlamentet.

13. Europaparlamentet erkänner att hälsovinster måste skyddas och framsteg påskyndas för att nå målen om hållbar utveckling. Parlamentet framhåller att medan världen har gjort anmärkningsvärda framsteg på flera fronter när det gäller hälsa, återstår det många utmaningar, däribland att ta itu med skillnader i hälsa mellan befolkningarna i stabila länder och de som bor i känsliga och utsatta miljöer, samt hälsoskillnader inom länderna själva.

14. Europaparlamentet erkänner att Agenda 2030 för hållbar utveckling har stärkt den globala hälsan som en politisk prioritering. Parlamentet framhåller att friska befolkningar är avgörande för en hållbar utveckling – för att avskaffa fattigdom, främja fredliga och inkluderande samhällen och skydda miljön. Parlamentet insisterar på att hälsa också är ett resultat och en indikator på framsteg som återspeglar framgången för många mål och Agenda 2030 som helhet.

15. Europaparlamentet understryker att EU på det hela taget har lyckats minska sina egna växthusgasutsläpp och att koppla bort dem från ekonomisk tillväxt, vilket i hög grad har bidragit till de globala insatserna, även med hänsyn till utsläpp inom ramen för EU:s import och export ([1]). Parlamentet noterar dock att det krävs fler insatser både på EU-nivå och i världen.

([1]) Fördjupad analys till stöd för kommissionens meddelande *En ren jord åt alla – En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi* (COM(2018)0773).

Förbättring av de strategiska och samordnade EU-insatserna för att uppnå de globala målen

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en djupgående analys av bristerna inom den befintliga politiken och dess genomförande för att identifiera kritiska områden för synergieffekter och oförenligheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att utan ytterligare dröjsmål tydligt fastställa vilka åtgärder som behöver vidtas fram till 2030 i fråga om politik och lagstiftning, statistik och insamling av disaggregerade data, och förvaltning och genomförande, för att före utgången av 2019 fastställa en övergripande strategi för uppnåendet av Agenda 2030.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utforma en ambitiös, övergripande och allomfattande strategi vad gäller genomförandet av Agenda 2030, som fullt ut integrerar målen för hållbar utveckling i EU:s politik och förvaltning för att ge vägledning både för EU-institutionerna och medlemsstaterna i deras genomförande, övervakning och översyn av Agenda 2030 och för att ge detaljerade färdplaner, konkreta mål och tidsfrister. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att denna strategi väger in kopplingarna mellan de olika målen för hållbar utveckling.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka sitt samarbete med FN och EU:s medlemsstater att stödja dess pågående reform som gör det lämpligt för att genomföra Agenda 2030.

19. Europaparlamentet påminner om att alla målen för hållbar utveckling är relevanta för att tillgodose barns rättigheter. Parlamentet betonar att det är viktigt att genomföra EU:s riktlinjer för främjande och skydd av barnets rättigheter inom ramen för EU:s yttre förbindelser. Parlamentet uppmanar kommissionen att övervaka och rapportera om framsteg beträffande barns rättigheter i EU:s externa program.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att som en viktig grundval för att bygga upp ett hållbart Europa leda utvecklingen av en hållbar livsmedelsproduktion och konsumtionsmodeller som skyddar hälsan och lättar på livsmedelssystemens påfrestningar på hälsan och miljön, samt medför ekonomiska fördelar för jordbrukarna, företagen och medborgarna.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med viktiga aktörer på alla nivåer arbeta för att trygga hälsosamma liv och främja välbefinnande hos alla oavsett ålder, framför allt i syfte att göra hälso- och sjukvården mer tillgänglig, överkomlig, effektiv och hållbar, genom att ta itu med riskfaktorer kopplade till icke smittsamma sjukdomar på ett mer heltäckande sätt, utbyta bästa praxis och stärka kapaciteten att förhindra och hantera globala hälsohot såsom antimikrobiell resistens.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anpassa politik, strategier och metoder för program, ekonomi och drift, där detta kan öka effektiviteten och ändamålsenligheten, till FN och dess partner, för att öka ändamålsenligheten för flera gemensamma prioriteringar, exempelvis jämställdhet mellan könen, reproduktiv hälsa, mödrahälsa, nyfödda barns hälsa, barn- och ungdomshälsa, klimatförändringar och miljön, genom att motverka ojämlikhet och fattigdom.

23. Europaparlamentet betonar att det är mycket viktigt att säkerställa skatterättvisa och skattetransparens, bekämpa skatteflykt och skattefusk, undanröja olagliga finansiella flöden och skatteparadis samt öka anskaffningen av inhemska resurser för att finansiera Agenda 2030. Parlamentet upprepar att man bör bedöma spridningseffekterna av nationell och europeisk skattepolitik på utvecklingsländerna, och säkerställa en konsekvent politik för utveckling.

24. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att få bukt med social och ekonomisk ojämlikhet och främja jämställdhet mellan könen inom EU och i världen. Parlamentet påminner om den bakomliggande principen i 2030 års agenda om att ingen ska lämnas på efterkälken. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att rikta särskild uppmärksamhet mot de som är mest marginaliserade och utsatta i samhället för att säkerställa fullständig inkludering.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja hållbara globala värdekedjor genom att införa system för tillbörlig aktsamhet för företag, som gäller hela leveranskedjan, vilket uppmuntrar företag att investera på ett mer ansvarsfullt sätt och främjar ett effektivare genomförande av kapitel om hållbar utveckling i frihandelsavtal, även inom korruptionsbekämpning, transparens, skatteflykt och ansvarsfullt företagande.

Torsdagen den 14 mars 2019

26. Europaparlamentet anser att målen för hållbar utveckling bör stå i centrum för EU:s strategi för hållbar utveckling och inkluderande tillväxt. Parlamentet understryker behovet av att tydligt fastställa gemensamma indikatorer, riktmärken och mål, samt en analys av avståndet till syften och mål, de åtgärder som krävs för att nå dem och hur de kommer att genomföras. Parlamentet betonar att man i EU:s 2030-strategi även bör ange när och hur unionen kommer att genomföra hållbarhetskonsekvensbedömningar för att få bukt med befintliga brister, ändra den befintliga politikens inriktning och få till stånd nya lagförslag eller översyner av unionslagstiftning, samtidigt som man säkerställer konsekvens och samordningsåtgärder både på EU- och medlemsstatsnivå. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och rådet i alla dess sammansättningar att utan dröjsmål ta itu med detta arbete.

27. Europaparlamentet anser att den europeiska planeringsterminen bör involvera parlamentet och ligga i linje med Agenda 2030, och att en hållbarhetskontroll bör ingå i processen. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att ytterligare anpassa processen för den befintliga europeiska planeringsterminen. Parlamentet understryker att detta i synnerhet skulle kräva att man i den europeiska planeringsterminen tar hänsyn till alla dimensioner av målen för hållbar utveckling på ett övergripande sätt.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en övergripande strategi för att stödja investeringar som förbättrar den miljömässiga hållbarheten, och att säkerställa en lämplig koppling mellan målen för hållbar utveckling och den europeiska planeringsterminen.

29. Europaparlamentet betonar behovet av en tydlig identifiering i fråga om vilka åtgärder som ska vidtas på varje förvaltningsnivå för att genomföra målen, samtidigt som subsidiaritetsprincipen följs. Parlamentet kräver att tydliga och enhetliga processer för hållbar utveckling införs på lämplig nivå (nationell, subnationell, lokal) inom de medlemsstater som inte redan har infört dem. Parlamentet betonar att kommissionen bör ge vägledning i denna process för att säkerställa ett konsekvent tillvägagångssätt. Parlamentet efterlyser en flernivåstrategi för att skapa bättre förståelse, ökat engagemang och gemensamt ansvar för att genomföra målen för hållbar utveckling.

30. Europaparlamentet välkomnar offentliggörandet av Eurostats andra övervakningsrapport om hållbar utveckling i EU, som är ett framsteg i riktning mot att skapa en fullt utvecklad EU-övervakningsmekanism.

31. Europaparlamentet understryker att kommissionen måste utveckla en integrerad, effektiv och inkluderande ram för övervakning, ansvarighet och översyn för genomförande och integrering av målen för hållbar utveckling och Agenda 2030, som överensstämmer med FN:s ram för globala indikatorer och som samlar in information och relevanta disaggregerade data på nationell och subnationell nivå, samtidigt som man erkänner att Eurostat på egen hand inte kan göra en omfattande kartläggning av alla dimensioner av framsteg när det gäller mål om hållbar utveckling. Parlamentet understryker vikten av att beakta spridningseffekterna och målens odelbara och sammanlänkade karaktär, och begär att Eurostat även ska ges befogenhet att systematiskt rapportera om resultat avseende målen för hållbar utveckling för varje medlemsstat, på grundval av en enhetlig uppsättning indikatorer.

32. Europaparlamentet understryker behovet av ett brett spektrum av indikatorer som inte är av rent ekonomisk karaktär och som fångar den omvälvande karaktären hos målen för hållbar utveckling, särskilt när det gäller att ta itu med fattigdom i alla dess former, och som bör mätas genom disaggregerade data som är relevanta för att uppnå målen för hållbar utveckling. Parlamentet understryker att Eurostat måste etablera en uppsättning specifika resultatindikatorer för den interna tillämpningen av målen för hållbar utveckling i EU på de respektive myndighetsnivåerna.

33. Europaparlamentet påminner om EU:s viktiga uppgift vad gäller att förbättra normer för insyn, ansvarsskyldighet och hållbarhet i de globala värdekedjorna. Parlamentet understryker att EU är en normativ och ekonomisk makt som därför måste inta en ledande ställning genom att föregå med gott exempel och upprätta globala regler. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja förhandlingarna om ett bindande FN-fördrag om transnationella företag och mänskliga rättigheter.

34. Europaparlamentet uppmanar EU-medlemsstaterna att tillhandahålla data för en effektiv övervakning av virushepatit i enlighet med de indikatorer som fastställts av Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar, och uppmanar kommissionen att noggrant övervaka denna process i enlighet med sitt åtagande i sitt meddelande *Nästa steg för en hållbar europeisk framtid* från november 2016.

35. Europaparlamentet understryker vikten av att öka medvetenheten om den nydanande potentialen i Agenda 2030 för hållbar utveckling och dess mål. Parlamentet påminner om behovet av att göra medborgarna och organisationer i det civila samhället delaktiga i genomförande- och övervakningsprocessen. Parlamentet betonar att det tillsammans med de nationella parlamenten har en viktig uppgift i detta.

36. Europaparlamentet framhåller vikten av öppenhet och demokratisk ansvarsskyldighet vid övervakning av EU:s framsteg när det gäller Agenda 2030, och understryker således den uppgift som medlagstiftarna har i denna process. Parlamentet anser att ett ingående av bindande interinstitutionella avtal enligt artikel 295 i EUF-fördraget skulle tillhandahålla en lämplig ram för samarbetet i detta avseende.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ytterligare förbättra den befintliga informationen och öka medvetenheten hos medborgarna om behovet av att slutföra Agenda 2030.

38. Europaparlamentet betonar att den fleråriga budgetramen måste vara orienterad mot Agenda 2030 och säkerställa ökad integrering av hållbar utveckling i alla finansieringsmekanismer och budgetposter. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att genom sin fleråriga budgetram öka ansvaret för att leverera kollektiva resultat. Parlamentet upprepar sin ståndpunkt om den framtida fleråriga budgetramen som kräver en obligatorisk halvtidsöversyn, efter en översyn av hur den fleråriga budgetramen fungerar, och med beaktande av en bedömning av de framsteg som gjorts när det gäller målen om hållbar utveckling. Parlamentet betonar behovet av att kontrollera den rådande politikens planerade finansieringsram, för att säkerställa överensstämmelse med hållbar utveckling.

39. Europaparlamentet anser att det i betydligt snabbare takt krävs grön investering, innovation och tillväxt i EU för att man framgångsrikt ska kunna genomföra Agenda 2030 inom utsatt tid, och understryker vikten av ett utnyttjande på bredare front av innovativa, befintliga finansieringsverktyg, exempelvis grön offentlig upphandling, samt det akuta behovet av olika strategier för den nuvarande investeringspolitiken, framför allt utfasningen av miljöskadliga subventioner.

40. Europaparlamentet välkomnar den ökande mängden institutionellt och privat kapital som anslås till finansiering av målen för hållbar utveckling och understryker vikten av en stabil och hållbar finansieringsram, som inbegriper en kalibrering av kapitalkraven för banker och en tillsynsmässig behandling av tillgångar med hög kolhalt, tillsynsregler för försäkringsbolag och en uppdatering av uppdraget för institutionella investerare och kapitalförvaltare.

Samstämmighet avseende samt samordning och integrering av målen för hållbar utveckling i politiken

41. Europaparlamentet betonar betydelsen av en bättre samordning och ett bättre samarbete mellan och inom beslutande organ, olika organisationer och relevanta berörda aktörer, inklusive lokala myndigheter och organisationer i det civila samhället i syfte att genomföra Agenda 2030 och uppnå större politisk samstämmighet för en hållbar utveckling.

42. Europaparlamentet välkomnar antagandet av kommissionens rapport om en konsekvent politik för utveckling 2019 och försöken att bättre integrera denna aspekt i EU:s strategi för att genomföra målen för hållbar utveckling. Parlamentet påminner om att principen om en konsekvent politik för utveckling fastställs i artikel 208 i EUF-fördraget, samtidigt som den även är grundläggande för att uppnå målen för hållbar utveckling.

43. Europaparlamentet erkänner de framsteg som gjorts av verktygen för konsekvent politik för utveckling för att påverka EU-politiken. Parlamentet efterlyser ytterligare insatser för att se till att man i strategier som inte rör utveckling tar hänsyn till utvecklingsmål som ett resultat av mekanismer för konsekvent politik för utveckling.

44. Europaparlamentet understryker att en konsekvent politik för utveckling är grundläggande för och en del av en konsekvent politik för hållbar utveckling. Parlamentet rekommenderar uttryckligen att bästa praxis och tillvaratagna erfarenheter från en konsekvent politik för utveckling tillämpas i fortsatt utveckling och operationalisering av en konsekvent politik för hållbar utveckling.

Torsdagen den 14 mars 2019

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att än en gång bekräfta sitt åtagande om en konsekvent politik för utveckling, som är ett viktigt bidrag för att skapa en bredare konsekvent politik för hållbar utveckling, i sina åtgärder för att genomföra Agenda 2030. Parlamentet betonar behovet av att förbättra mekanismerna för en konsekvent politik inom alla EU-institutioner och EU:s politiska beslutsfattande, och att säkerställa att denna princip respekteras i tillräcklig grad genom regelbundna förhandsbedömningar och lämpliga mekanismer för ansvarsskyldighet och begränsning.

46. Europaparlamentet anser att en konsekvent politik för hållbar utveckling innebär att all relevant politik och alla finansiella och icke-finansiella instrument på EU-nivå i framtiden måste utformas, genomföras och övervakas i syfte att uppnå målen för hållbar utveckling, och att kommissionen därför snabbt bör utveckla nödvändig politisk kapacitet på alla nivåer.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta en handlingsplan för uppföljning i enlighet med rekommendationen i den externa utvärderingen av den konsekventa politiken för utveckling att det bör antas en tydlig uppsättning regler för att genomföra konceptet. Parlamentet upprepar sitt krav på att tydligt fastställa ansvaret för varje EU-institution för att fullgöra åtagandena inom ramen för en konsekvent politik för utveckling.

48. Europaparlamentet upprepar sitt krav på att den konsekventa politiken för utveckling ska diskuteras på rådsnivå, för att skapa incitament till att genomföra dess mekanismer med syftet att uppfylla målen för Agenda 2030 för hållbar utveckling. Parlamentet anser, i enlighet med vad som påpekats i den externa utvärderingen av den konsekventa politiken för utveckling, att en avgörande effekt när det gäller att främja den politiska strategin och göra den effektiv kan endast medfölja EU:s politiska vilja.

49. Europaparlamentet betonar mot bakgrund av det rättsliga åtagandet att främja en konsekvent politik för utveckling i artikel 208 i EUF-fördraget att det är nödvändigt att EU aktivt inleder samtal med utvecklingsländer och regioner för att diskutera och avhandla stora politiska initiativ som kan påverka dem.

50. Europaparlamentet betonar att EU har några av de högst ställda miljönormerna i världen och att företagen i EU ligger i framkant jämfört med globala konkurrenter, vilket är skälet till att EU också betraktas som ett fäste för frihet och demokrati, med stabila institutioner som bygger på rättsstatsprincipen och ett levande civilsamhälle. Parlamentet anser att EU därför skulle kunna besluta att i högre grad främja sina nuvarande normer för miljö, samhälle och förvaltning.

51. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av en arbetsgrupp för Agenda 2030 inom rådet (allmänna frågor). Parlamentet efterlyser inrättandet av samordnings- och samarbetsmekanismer avseende målen för hållbar utveckling mellan och inom parlamentet, rådet och kommissionen för att säkerställa en konsekvent politik. Parlamentet understryker att sådana mekanismer bör tydligt regleras och fastställas genom ett interinstitutionellt avtal för ett hållbart EU fram till 2030, eftersom konsekventa politiska processer mellan de tre institutionerna kommer att vara avgörande för ett framgångsrikt genomförande av Agenda 2030. Parlamentet kräver att alla tre institutioner görs delaktiga i det framtida arbetet vid flerpartsplattformen för målen för hållbar utveckling och betonar vikten av att inkludera alla berörda aktörer i denna plattform, inklusive det civila samhällets organisationer.

52. Europaparlamentet anser att den befintliga flerpartsplattformen för FN:s mål för hållbar utveckling bör uppgraderas och regleras genom en formell och interinstitutionell samrådsram i enlighet med de 17 målen för hållbar utveckling angående partnerskap.

53. Europaparlamentet framhåller vikten av utvecklingssamarbete för att främja genomförandet av Agenda 2030 i utvecklingsländerna. Parlamentet välkomnar integreringen av målen för hållbar utveckling i det nya europeiska samförståndet om utveckling. Parlamentet påminner om att utrotning av fattigdom (mål 1 för hållbar utveckling) fortsatt ska vara det viktigaste målet för EU:s utvecklingssamarbete. och om att mål 1 och mål 2 är direkt kopplade till varandra. Parlamentet upprepar att trots de framsteg som gjorts kommer den nuvarande takten på och omfattningen av genomförandet sannolikt inte främja den nydanande förändring som krävs för att förverkliga mål 2 för hållbar utveckling. Parlamentet efterlyser ökade insatser för att följa upp rekommendationerna i 2017 års tematiska översyn av mål 2 från FN:s politiska högnivåforum för hållbar utveckling.

54. Europaparlamentet upprepar sitt krav på att genomförandet av målen för hållbar utveckling ska integreras i alla politikområden. Parlamentet välkomnar kommissionens åtagande att integrera målen för hållbar utveckling i sin agenda för bättre lagstiftning och understryker möjligheterna att på ett strategiskt sätt använda verktygen för bättre lagstiftning i kommissionens oberoende utvärderingar av EU:s politiska samstämmighet för Agenda 2030 och dess politik för utvecklingssamarbete. Parlamentet uppmanar kommissionen att snabbt revidera riktlinjerna för bättre lagstiftningsagendan och att ytterligare stärka och övervaka sina regelbundna förhandsbedömningar för att säkerställa fullständig politisk samstämmighet i genomförandet av målen för hållbar utveckling, samtidigt som man främjar synergieffekter, uppnår sidovinster och undviker kompromisser både på EU-nivå och på medlemsstatsnivå.

55. Europaparlamentet efterlyser en utskottsgemensam samordning i det egna parlamentet, för att övervaka och följa upp EU:s genomförande av sina åtaganden i enlighet med Agenda 2030.

56. Europaparlamentet uppmanar talmanskonferensen och parlamentets utskottsordförandekonferens att bedöma hur lämplig parlamentets nuvarande struktur är för att säkerställa dess förmåga att effektivt och heltäckande övervaka arbetet inom alla politiska sektorer för att uppnå målen för hållbar utveckling i EU:s interna och externa politik.

57. Europaparlamentet uppmanar det egna parlamentet, kommissionen och rådet att arbeta för en gemensam hållbarhetsförklaring som förankrar målen för hållbar utveckling i de fleråriga, interinstitutionella prioriteringarna för nästa valperiod.

58. Europaparlamentet betonar den roll som regelbundna och korrekta förhandskonsekvensbedömningar samt efterhandsutvärderingar har för att säkerställa bättre integrering av Agenda 2030 och leverera resultat. Parlamentet understryker vikten av att utvärdera kort- och långsiktiga konsekvenser av politiken och dess potentiella bidrag till hållbar utveckling. Parlamentet påminner om den fördragsenliga skyldigheten att ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet i all politik som sannolikt kan påverka utvecklingsländerna.

59. Europaparlamentet påminner om hur ytterst viktigt det är med inhemsk mobilisering av resurser för att utvecklingsländerna ska uppnå målen för hållbar utveckling. Parlamentet understryker att man i rapporten från FN:s konferens för handel och utveckling *World Investment Report 2015 – Reformering International Investment Governance* ([1]) uppskattar att utvecklingsländerna förlorar åtminstone 100 miljarder US-dollar per år i bolagsskatteintäkter på grund av att stora smita undan skatt. Parlamentet välkomnar i detta avseende kommissionens arbetsdokument av den 15 oktober 2015 *Collect More – Spend Better: Achieving Development in an Inclusive and Sustainable Way* (SWD(2015)0198), som syftar till att tackla frågan. Parlamentet beklagar dock att inga konkreta åtgärder har vidtagits för att säkerställa genomförandet av ovan nämnda strategi från kommissionen. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå ett flaggskeppsprogram för inhemsk mobilisering av resurser, för att säkerställa ökade skatteinkomster och göra det möjligt att finansiera målen för hållbar utveckling.

60. Europaparlamentet insisterar på att lokala aktörer måste stärkas som drivkrafter för hållbar utveckling och efterlyser ökat deltagande av nationella parlament och regionala och lokala myndigheter i alla skeden av genomförandet av målen för hållbar utveckling, från planering respektive programplanering till utvärdering och övervakning. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att stärka sitt stöd till städer och lokala myndigheter så att de kan utveckla, genomföra och övervaka effektiva politiska initiativ och strategier för att uppnå målen för hållbar utveckling.

61. Europaparlamentet välkomnar den privata sektorns ökande engagemang för att bidra till att uppnå målen för hållbar utveckling. Parlamentet betonar vikten av att skapa en miljö som främjar nya initiativ och partnerskap mellan den offentliga och privata sektorn, och som uppmuntrar företag att anpassa sina företagsstrategier till målen för hållbar utveckling.

62. Europaparlamentet påminner om att FN beräknar att investeringar på 5-7 biljoner US-dollar krävs varje år för att uppnå målen för hållbar utveckling. Parlamentet insisterar därför på behovet av att mobilisera investeringar och välkomnar i detta sammanhang potentialen för EU:s yttre investeringsplan.

([1]) http://unctad.org/en/PublicationChapters/wir2015ch0_KeyMessage_en.pdf

Frivilliga nationella översyner och EU:s rapportering inför FN:s generalförsamlings politiska högnivåforum för hållbar utveckling 2019

63. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra regelbundna och inkluderande framstegsöversyner och uppmanar de medlemsstater som ännu inte åtagit sig att slutföra en frivillig nationell översyn att göra det i enlighet med Agenda 2030 samt de medlemsstater som redan har gjort en frivillig nationell översyn att upprätta en tidsplan för regelbundna framtida frivilliga nationella översyner.

64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utföra regelbundna analyser av medlemsstaternas frivilliga nationella översyner i syfte att bedöma framsteg och god praxis. Parlamentet efterlyser dessutom en granskning av de minst utvecklade ländernas frivilliga nationella översyner i syfte att fastställa behov, avhjälpa brister och förbättra stödet och samordningen samt få till ett nära samarbete inom OECD för att utarbeta mekanismer för sakkunnigbedömning för framgångsrika strategier och åtgärder avseende genomförandet av målen för hållbar utveckling i inhemsk och extern politik, och förbättra utbytet av bästa praxis och övervakningen av negativa externa spridningseffekter.

65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och EU-medlemsstaterna att bredda den gemensamma programplaneringen och det gemensamma genomförandet av utvecklingssamarbete, med utgångspunkt i en politisk dialog om målen för hållbar utveckling med partnerländer, nationella utvecklingsplaner och frivilliga nationella översyner, med hänsyn till ägarskap i länderna och andra principer för utvecklingseffektivitet.

66. Europaparlamentet betonar att det politiska högnivåforumet för hållbar utveckling har en viktig uppgift i uppföljningen och översynen av målen för hållbar utveckling. Parlamentet stöder helt och fullt EU:s åtagande att göra en frivillig översyn vid det politiska högnivåforumet för hållbar utveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen att understryka EU:s ledande funktion i utformningen och genomförandet av Agenda 2030 och lägga fram en heltäckande samordnad rapport om samtliga mål för hållbar utveckling. Parlamentet understryker att EU:s rapportering, inbegripet den kommande gemensamma sammanfattande rapporten om EU:s stöd till utvecklingsländer, bör inbegripa en analys av nuläget och av befintliga fel och brister.

67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att agera som en förebild i det politiska högnivåforumets arbete. Parlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med tredjeländer för att genomföra Agenda 2030, inbegripet genom FN:s ekonomiska kommission för Europa.

68. Europaparlamentet anser att det bör anordnas ett årligt europeiskt forum för målen för hållbar utveckling, som en förberedelse till det politiska högnivåforumet för hållbar utveckling, så att externa berörda aktörer och organisationer i det civila samhället samt parlamentariker kan delta i såväl arrangemanget som samtalet om genomförandet av målen för hållbar utveckling.

69. Europaparlamentet välkomnar att FN:s politiska högnivåforum för hållbar utveckling kommer att hålla ett toppmöte under överinseende av FN:s generalförsamling i september 2019 och därefter i samband med framtida toppmöten, som en möjlighet att utvärdera genomförandet av samtliga mål för hållbar utveckling inom ramen för Agenda 2030 som helhet, och förväntar sig att unionen tar ledningen vid toppmötet. Parlamentet noterar att medlemsstaternas framsteg varierar, beroende på bland annat respektive mål för hållbar utveckling samt nationella prioriterade mål och delmål. Parlamentet betonar att målen för hållbar utveckling är mycket sammankopplade och att en integrerad och heltäckande systematisk strategi för deras genomförande bör tillämpas.

Inriktning på målen för hållbar utveckling i den kommande djupgående översynen vid det politiska högnivåforumet för hållbar utveckling 2019

70. Europaparlamentet välkomnar den kommande fördjupade översynen av mål 4 (god utbildning för alla), mål 8 (anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt), mål 10 (minskad ojämlikhet), mål 13 (bekämpa klimatförändringar), mål 16 (fredliga och inkluderande samhällen) och mål 17 (genomförande och globalt partnerskap) för hållbar utveckling och förväntar sig att EU ska bidra fullt ut till översynen. Parlamentet ser fram emot framtida djupgående granskningar av alla andra mål för hållbar utveckling under de kommande åren, samtidigt som man understryker Agenda 2030:s odelbarhet och graden av sammanlänkning mellan målen.

71. Europaparlamentet upprepar att utbildning av god kvalitet och tillgång till grundläggande skolutbildning för alla (mål 4 för hållbar utveckling) är avgörande för att uppnå hållbar utveckling och självförsörjande samhällen samt för att säkerställa ungdomars egenmakt och anställbarhet. Parlamentet erkänner att utbildning av god kvalitet är ett högt rangordnat fokusområde i flera medlemsstater och betonar att teknisk utbildning och yrkesutbildning är avgörande för ungdomars anställbarhet och tillgång till kvalificerade arbeten. Parlamentet beklagar dock att skillnader i utbildning parallellt med klyftor mellan städer och landsbygd samt mellan könen fortfarande är allmänt utbredda såväl inom som utanför EU. Parlamentet efterlyser därför mer investeringar för att förbättra kvaliteten på utbildning och tillhörande infrastruktur, med särskild inriktning på mindre utvecklade regioner internt och på de minst utvecklade länderna externt.

72. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen och medlemsstaterna att mer systematiskt ta sig an de delmål som ingår i mål 8 för hållbar utveckling (hållbar tillväxt och sysselsättning) i sin politik för utvecklingssamarbete och (gemensamma) programplanering. Parlamentet efterlyser ytterligare bidrag till att uppnå mål 8, däribland förbättrad produktiv kapacitet, inkomstgenerering, industrialisering, hållbara konsumtions- och produktionsmönster inom handel, utveckling av den privata sektorn, företagsklimat, infrastruktur och turism.

73. Europaparlamentet erkänner den roll som kan spelas av mikroföretag, småföretag och medelstora företag, kooperativ, inklusive företagsmodeller och forskningsinstitut som motorer för tillväxt, sysselsättning och lokal innovation. Parlamentet uppmanar till att främja lika villkor för hållbara investeringar, industrialisering, affärsverksamhet, inklusive ansvarsfullt företagande, finans och beskattning, vetenskap, teknik och forskning och innovation, i syfte att stimulera och påskynda den inhemska ekonomiska och mänskliga utvecklingen och att bidra till en långsiktigt hållbar tillväxt i linje med målen för hållbar utveckling och Parisavtalet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra framväxten av nya företagsmodeller och utnyttja ny teknik såsom artificiell intelligens.

74. Europaparlamentet understryker att det är mycket viktigt att den privata sektorn gör framsteg för att uppnå målen för hållbar utveckling, särskilt genom ansvarsfulla och hållbara investeringar, och genom att stärka en inkluderande tillväxt samt främja och förbinda sig till ansvarsfullt företagande. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet av investeringsvänliga politiska ramar, inklusive indikatorer och krav för hållbarhetsprestanda för att möjliggöra integrationen av hållbarhetsrisker i beslutsfattande avseende investeringar och rättsstatsprincipen.

75. Europaparlamentet erkänner att EU:s knutpunkter och inkubatorer för forskning, utveckling och innovation är viktiga för att stödja strukturer för hållbar utveckling. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att främja starkare kopplingar mellan forskning och företag för att möjliggöra utbyte av bästa praxis och stimulera till innovation. Parlamentet understryker att finansieringen till forskning och innovation måste kompletteras med en strategisk inställning till investeringar, som gör det möjligt för innovativa lösningar att nå ut på marknaden, eftersom dessa ofta kräver kapitalintensiva högriskinvesteringar.

76. Europaparlamentet uppmanar rådet att ha målen för hållbar utveckling i åtanke när det utformar sin ståndpunkt om den framtida ESF+ och vid tilldelning av nödvändiga finansiella anslag. Parlamentet understryker att uppnåendet av målen för hållbar utveckling i unionen är beroende av ambitiös politik som stöds av tillräckliga resurser.

77. Europaparlamentet beklagar att det fortfarande finns stora skillnader i de framsteg som gjorts av EU-medlemsstaterna vad gäller att uppnå mål 10 för hållbar utveckling, som handlar om att minska inkomstskillnader och klyftor på grund av ålder, kön, funktionsnedsättning, etnicitet, ursprung, religion, ekonomisk status och andra faktorer som kan förbättra den sociala sammanhållningen, och att ojämlikheten inte bara består utan också ökar inom och mellan länderna, såväl inom som utanför EU. Parlamentet efterlyser att framsteg påskyndas mot att minska de ökande skillnaderna och främja lika villkor för alla, genom att direkt bistå utsatta grupper och dem med störst behov, och skapa mer inkluderande och hållbar tillväxt samt mänsklig utveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen att inkludera bland annat förbättrade kriterier för ekonomisk ojämlikhet i sin översyn av mål 10 för hållbar utveckling.

78. Europaparlamentet bekräftar att EU och samtliga dess medlemsstater har undertecknat och ratificerat Parisavtalet och att de flesta medlemsstater uppger att Parisavtalet är en grundpelare i deras internationella samarbetspolitik vid sidan av Agenda 2030, medan vissa av dem har prioriterat målet att bekämpa klimatförändringarna och dess följder (mål 13 för hållbar utveckling). Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att använda kommunikationsstrategier och kommunikationsaktiviteter för att öka det offentliga och politiska stödet för klimatåtgärder samt för att öka medvetenheten om sidovinsterna av att bekämpa klimatförändringarna, såsom renare luft och bättre folkhälsa, bevarande av naturresurser, ekonomisk tillväxt och ökad sysselsättning, ökad energisäkerhet och minskade kostnader för import av energi.

79. Europaparlamentet anser att Agenda 2030 bör genomföras i sin helhet och på ett sätt som är samordnat och samstämt med Parisavtalet om klimatförändringar, inklusive när det gäller behovet av att snarast överbrygga klyftan mellan vad som krävs för att begränsa den globala uppvärmningen och att öka insatserna för och finansieringen av en anpassning. Parlamentet påminner om EU:s åtagande om att anslå 20 procent av budgeten för 2014–2020 (ungefär 180 miljarder euro) till insatser för bekämpning av klimatförändringar, bland annat genom sin politik för yttre åtgärder och utvecklingssamarbete.

80. Europaparlamentet beklagar att Parisavtalets parter hittills inte har lyckats uppnå sina klimatmål, trots de tydliga och omfattande vetenskapliga bevis som presenteras i IPCC:s särskilda rapport om global uppvärmning på 1,5 °C, i vilket det utförligt redogörs för de skadliga effekterna av en sådan temperaturhöjning och den stora skillnaden i allvarlighetsgrad jämfört med effekterna av 2° C temperaturhöjning. Parlamentet välkomnar internationellt samarbete om utsläppshandel och kopplingen mellan tredjeländer och regionala koldioxidmarknader. Parlamentet uppmanar unionen att främja ett införande av marknadsbaserade system för utsläppsminskning i tillväxtekonomier och utvecklingsländer. Parlamentet noterar att detta kommer att bidra till att minska de globala utsläppen, leda till kostnadsbesparingar och operativ effektivitet, och begränsa risken för koldioxidläckage genom att det skapas lika villkor.

81. Europaparlamentet understryker behovet av begränsning av och anpassning till klimatförändringar och betonar den grundläggande funktion som utvecklingsländerna har för att målen i Parisavtalet, Agenda 2030 för hållbar utveckling och Addis Abeba-handlingsplanen ska uppnås, samt det akuta behovet av att hjälpa dessa länder att nå sina nationellt fastställda bidrag. Parlamentet välkomnar i detta avseende det faktum att kampen mot klimatförändringarna är ett prioriterat område inom den nyligen inrättade Europeiska fonden för hållbar utveckling (EFHU) som syftar till att mobilisera investeringar i den offentliga och privata sektorn i partnerländer i Afrika och EU:s grannskap.

82. Europaparlamentet understryker att EU bör fortsätta på sin väg, övergå till en koldioxidsnål, klimatneutral, resurseffektiv och ekonomi med biologisk mångfald i full överensstämmelse med FN:s Agenda 2030 och de 17 målen om hållbar utveckling, i syfte att minska ohållbara tendenser som är beroende av överutnyttjande av naturresurser samt förlusten av biologisk mångfald som orsakas av ohållbara konsumtions- och produktionsmodeller. Parlamentet betonar vikten av att EU påskyndar sina initiativ som syftar till att främja ansvarsfull och hållbar konsumtion och produktion, samtidigt som man spelar en ledande roll i arbetet för en cirkulär ekonomi.

83. Europaparlamentet upprepar att de universella värdena demokrati, god förvaltning, rättsstatsprincipen och mänskliga rättigheter är förutsättningar för hållbar utveckling, såsom det definieras i mål 16 för hållbar utveckling (fredliga och integrerade samhällen). Parlamentet beklagar dock djupt att väpnade konflikter och våld globalt sett fortfarande är vanligt förekommande. Parlamentet uttrycker sin oro för avsaknaden av framsteg med att stärka rättsstatsprincipen och tillgången till rättvisa i många länder. Parlamentet påminner om EU:s och medlemsstaternas åtagande som fastställs i det europeiska samförståndet om utveckling att anta en allsidig strategi för konflikter och kriser, med inriktning på sårbarhet och människors säkerhet, samtidigt som man erkänner sambandet mellan hållbar utveckling, humanitära insatser, fred och säkerhet och ägnar särskild uppmärksamhet åt instabila och konfliktdrabbade stater. Parlamentet betonar att målet om fredliga och inkluderande samhällen med tillgång till rättvisa för alla bör integreras i utrikespolitiska åtgärder från EU som genom att stödja alla lokala aktörer kan hjälpa till att bygga upp motståndskraften, främja människors säkerhet, stärka rättsstatsprincipen och ta itu med de komplexa utmaningarna i fråga om otrygghet, instabilitet och demokratisk övergång.

84. Europaparlamentet betonar att bekämpning av ojämlikhet i och mellan länder, bekämpning av diskriminering och fredsfrämjande, deltagandedemokrati, god förvaltning, rättsstatsprincipen och mänskliga rättigheter måste vara mål som genomsyrar EU:s utvecklingspolitik.

85. Europaparlamentet välkomnar EU:s strävan efter att maximera konsekvens och skapa synergieffekter mellan olika politikområden för att stärka medlen för att genomföra och blåsa nytt liv i det globala partnerskapet för hållbar utveckling

86. Europaparlamentet betonar att inkluderande och rättvis utbildning, vetenskap, teknik och innovation är särskilt viktiga redskap när det gäller att genomföra målen för hållbar utveckling och erkänner behovet av att förbättra förvaltningen inom denna sektor. Parlamentet beklagar att forskarsamhällets bidrag hittills inte har nått sin fulla potential. Parlamentet understryker behovet av att på ett bättre sätt införliva begreppet hållbar utveckling och samhällsutmaningar i Horisont 2020 och framtida ramprogram för forskning. Parlamentet erinrar om behovet av att underlätta mekanismer för meningsfull tekniköverföring till utvecklingsländer.

87. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga till data som rör målen för hållbar utveckling till de värdefulla datamängder som anges i direktivet om öppna data och information från den offentliga sektorn, och att uppmuntra medlemsstaterna att offentliggöra alla rapporter om målen för hållbar utveckling med fri licens.

88. Europaparlamentet betonar vikten av att fullt ut utnyttja befintliga och kommande EU-program och EU-instrument, exempelvis Horisont- och Life-programmen, som gör det möjligt för tredjeländer att delta på områdena energi, klimatförändringar och hållbar utveckling.

89. Europaparlamentet efterlyser en EU-budget som ger hållbar utveckling status som främsta mål. Parlamentet påminner om att kampen mot bedrägerier och skatteundandragande är en fråga om utveckling av solidaritet.

90. Europaparlamentet betonar att uppnåendet av målen för hållbar utveckling inom områdena livsmedel, jordbruk, energi, material, städer och hälsa och välbefinnande skulle kunna öppna möjligheter på marknaden till ett värde av mer än 10 biljoner euro ([1]). Parlamentet understryker emellertid att för att uppnå EU:s ambition om en resurseffektiv ekonomi, måste EU och dess medlemsstater gå i främsta ledet när det gäller vetenskap, teknik och modern infrastruktur.

91. Europaparlamentet understryker mot bakgrund av leveranskedjornas ökande komplexitet och globalisering att det är viktigt att främja tillämpning av stränga hållbarhetsnormer, inklusive i tredjeländer.

o

o o

92. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, OECD och Förenta nationerna.

([1]) Kommissionens rapport om företagande och hållbar utveckling *Better Business, Better World*, januari 2017.

Onsdagen den 13 mars 2019

REKOMMENDATIONER

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2019)0172

Räckvidden och mandatet för EU:s särskilda representanter

Europaparlamentets rekommendation av den 13 mars 2019 om Europaparlamentets rekommendation till rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om räckvidden och mandatet för EU:s särskilda representanter (2018/2116(INI))

(2021/C 23/23)

Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation

— med beaktande av artiklarna 2, 3, 6, 21, 33 och 36 i fördraget om Europeiska unionen,

— med beaktande av rådets beslut av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta ([1]),

— med beaktande av uttalandet från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om politisk ansvarighet ([2]),

— med beaktande av de årliga rapporterna från Europeiska unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik till Europaparlamentet om genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken,

— med beaktande av EU:s årsrapporter om mänskliga rättigheter och demokrati i världen,

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 november 2002 mellan Europaparlamentet och rådet om Europaparlamentets tillgång till känslig information i rådet om säkerhets- och försvarspolitiken,

— med beaktande av anvisningarna för utnämning, mandat och finansiering av EU:s särskilda representanter av den 9 juli 2007 och rådets not (7510/14) av den 11 mars 2014,

— med beaktande av sin resolution av den 8 juli 2010 om förslaget till rådets beslut om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta ([3]),

— med beaktande av dokumentet En global strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik, som lades fram av vice ordföranden/den höga representanten den 28 juni 2016, och de efterföljande rapporterna om dess genomförande,

— med beaktande av EU:s riktlinjer för att främja och skydda de mänskliga rättigheterna för homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella (hbti-personer), som rådet antog 2013,

([1]) EUT L 201, 3.8.2010, s. 30.
([2]) EUT C 210, 3.8.2010, s. 1.
([3]) EUT C 351 E, 2.12.2011, s. 454.

— med beaktande av Helsingforsslutakten från 1975 från Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) och alla principer däri, som är en grundläggande handling för den europeiska och den bredare regionala säkerhetsordningen,

— med beaktande av sina resolutioner om de årliga rapporterna från Europeiska unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik till Europaparlamentet om genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken,

— med beaktande av sina resolutioner om EU:s årsrapporter om mänskliga rättigheter och demokrati i världen,

— med beaktande av sin rekommendation av den 15 november 2017 till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten om det östliga partnerskapet inför toppmötet i november 2017 ([1]),

— med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 4 juli 2017 om bekämpande av människorättskränkningar mot bakgrund av krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten, däribland folkmord ([2]),

— med beaktande av sina resolutioner om Ukraina, där tillsättande av en särskild EU-representant för Krimhalvön och Donbassregionen efterfrågas,

— med beaktande av sin rekommendation av den 13 juni 2012 till rådet om EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter ([3]),

— med beaktande av artiklarna 110 och 113 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0171/2019), och av följande skäl:

A. EU har som mål att bli en starkare global aktör – inte enbart ekonomiskt utan också politiskt – och strävar genom sina åtgärder och sin politik efter att bidra till att upprätthålla internationell fred och säkerhet och en regelbaserad världsordning.

B. EU:s särskilda representanter (nedan kallade *de särskilda representanterna*) utses av rådet på förslag av vice ordföranden/den höga representanten, med mandat att främja särskilda mål av politisk eller säkerhetsmässig karaktär med specifik tematisk eller geografisk inriktning. De har visat sig vara ett värdefullt och flexibelt instrument för EU:s diplomati, eftersom de kan förkroppsliga och företräda EU i viktiga områden och situationer, med uppbackning från samtliga medlemsstater. Flexibiliteten i de särskilda representanternas mandat innebär att de är operativa verktyg som kan aktiveras snabbt när det uppstår oro i vissa länder eller i fråga om vissa teman.

C. Eftersom de särskilda representanterna återkommande är närvarande på fältet är de särskilt väl positionerade för att upprätta en dialog med det civila samhället och lokala aktörer samt genomföra forskning på plats. Denna konkreta erfarenhet gör att de kan bidra på ett konstruktivt sätt till utformningen av politik och strategier.

D. EU har för närvarande fem särskilda regionala representanter (för Afrikas horn, Sahel, Centralasien, fredsprocessen i Mellanöstern samt Sydkaukasien och krisen i Georgien), två särskilda landsspecifika representanter (för Kosovo och Bosnien och Hercegovina) och en särskild representant med tematisk inriktning, närmare bestämt för mänskliga rättigheter.

E. För närvarande är bara två av åtta särskilda representanter kvinnor.

([1]) EUT C 356, 4.10.2018, s. 130.
([2]) EUT C 334, 19.9.2018, s. 69.
([3]) EUT C 332 E, 15.11.2013, s. 114.

Onsdagen den 13 mars 2019

F. I fråga om de särskilda representanter som har utsetts för specifika länder har deras dubbla funktioner – i och med att de samtidigt varit chefer för EU:s delegation till det berörda landet – bidragit till att EU:s närvaro utomlands präglats av enhetlighet och effektivitet. Att använda ytterligare särskilda landsspecifika representanter måste göras på ett sätt som är förenligt med EU:s strategier för yttre åtgärder, med tanke på att EU:s delegationer har stärkts genom Lissabonfördraget och därmed fått ansvaret för samordningen av alla EU-åtgärder på plats, inbegripet politik inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

G. Det finns andra högt prioriterade områden och konflikter, inbegripet i EU:s omedelbara närområde, som kräver särskild uppmärksamhet, större inblandning och bättre synlighet för EU, till exempel Rysslands aggression i Ukraina och den olagliga ockupationen av Krimhalvön.

H. De särskilda representanterna har visat sig vara användbara, särskilt när de för politiska högnivådialoger och när det gäller deras förmåga att nå ut till partner på hög nivå i mycket känsliga politiska miljöer.

I. De särskilda representanterna finansieras genom budgeten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, i enlighet med Europaparlamentets medbeslutande, och är ansvariga för budgetgenomförandet gentemot kommissionen.

J. Vice ordföranden/den höga representanten har åtagit sig att svara positivt på Europaparlamentets begäranden om att få höra nyligen utsedda särskilda representanter innan de tillträder sina tjänster och att underlätta regelbundna genomgångar i Europaparlamentet från de särskilda representanternas sida.

K. De särskilda representanterna väljs bland personer som tidigare har innehaft höga diplomatiska eller politiska uppdrag i sitt land eller i internationella organisationer. De har en hög grad av flexibilitet och egen bestämmanderätt i utövandet av sitt mandat, vilket kan göra det lättare att nå uppställda mål, genomföra strategier och skapa mervärde för EU.

L. De särskilda representanternas viktigaste roll är att bidra till sammanhållning, konsekvens, enhetlighet och effektivitet i EU:s yttre åtgärder och representation. De fungerar som ett bevis på EU:s intresse för ett visst land, en viss region eller ett visst tematiskt område och stärker dess synlighet samt bidrar till att genomföra en viss EU-strategi eller EU-policy gentemot det land, den region eller det tematiska område som omfattas av mandatet.

1. Europaparlamentet rekommenderar rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik

a) att presentera en strategisk reflektion över användningen av de särskilda representanterna samt deras roll, mandat och bidrag mot bakgrund av genomförandet av EU:s globala strategi,

b) att säkerställa att de särskilda representanterna utses endast om det finns ett klart mervärde i att använda detta instrument, dvs. om deras uppgifter inte kan utföras effektivt av befintliga strukturer inom Europeiska utrikestjänsten, inbegripet EU:s delegationer, eller inom kommissionen,

c) att säkerställa att de särskilda representanterna i första hand används för att intensifiera EU:s konfliktförebyggande och konfliktlösande åtgärder samt genomförande av EU:s strategier, särskilt genom medling och underlättande av dialog, och för att främja EU:s politiska mål på särskilda tematiska områden, allt inom området för de yttre förbindelserna och med respekt för internationell rätt,

d) att undvika ett mångfaldigande av de särskilda representanterna och en fragmentering av deras mandat, vilket skulle ge upphov till överlappning med andra EU-institutioner och ökade kostnader för samordning,

e) att säkerställa att de särskilda representanternas mandat och åtgärder vid hantering av regional säkerhet och konfliktförebyggande samt medling i och lösning av konflikter vägleds av de principer i internationell rätt som anges i Helsingforsslutakten från 1975 och andra viktiga normer i internationell rätt, samt av fredlig lösning av tvister, som en central del av den europeiska säkerhetsordningen och i enlighet med vad som betonas i EU:s globala strategi; och att de efterlever alla regler och all politik som antas av EU i fråga om den region eller konflikt som omfattas av deras ansvarsområde,

f) att överväga alla möjliga sätt att stärka rollen för de särskilda representanterna som ett effektivt verktyg för EU:s utrikespolitik, med förmåga att utveckla och främja EU:s utrikespolitiska initiativ och bidra till synergieffekter, särskilt genom att säkerställa att de särskilda representanterna kan resa fritt inom det område som omfattas av deras mandat, inbegripet konfliktzoner, för ett effektivt genomförande av deras uppgifter,

g) att garantera större öppenhet och synlighet när det gäller de särskilda representanternas arbete, däribland genom offentlig rapportering om landsbesök, arbetsprogram och prioriteringar samt inrättande av enskilda webbplatser så att allmänheten kan granska deras arbete,

h) att stärka de tillgångar som utgör mervärdet med de särskilda representanterna – närmare bestämt legitimitet som bygger på uppbackning från vice ordföranden/den höga representanten och medlemsstaterna, landsspecifika/regionala/tematiska ansvarsområden, politisk tyngd, flexibilitet och en ökning av EU:s närvaro och synlighet i partnerländer vilket stärker EU:s ställning som en verkningsfull internationell aktör,

I fråga om mandatet

i) att tillåta en tillräckligt lång mandatperiod för att skapa ett perspektiv som gör det möjligt att såväl anställa kvalificerad och erfaren personal som genomföra mandatet samt bygga upp förtroende med partner, upprätta nätverk och påverka processer; att säkerställa en regelbunden översyn i linje med utvecklingen i landet/regionen eller inom området i fråga och även möjliggöra en förlängning av mandatet om omständigheterna så kräver,

j) att bidra till genomförandet av EU:s politik eller strategi avseende det område som mandatet gäller, och till utarbetande eller översyn av strategier eller politik,

k) att säkerställa att konfliktförebyggande och konfliktlösning, medling och underlättande av dialog samt grundläggande friheter, mänskliga rättigheter, demokrati, rättsstatlighet och jämställdhet mellan kvinnor och män betraktas som övergripande prioriteringar och därmed centrala hörnstenar i de särskilda representanternas mandat, och att adekvat rapportering om vidtagna åtgärder på dessa områden säkerställs,

l) att kräva utvärderings- och övervakningsförfaranden för uppnådda resultat, hinder som uppstått, angivande av centrala utmaningar, bidrag till utformningen av politiken och bedömning av samordningen av de särskilda representanternas verksamhet med andra EU-aktörer, i syfte att främja utbyte av bästa praxis mellan de särskilda representanterna liksom att bedöma resultat och överväga förlängningar och översyner av mandaten,

m) att säkerställa att mandatet för Centralasien är förenligt med 2007 års EU-strategi för Centralasien, vilken sågs över 2015 för att stärka unionens ändamålsenlighet och synlighet i regionen,

n) att införa en omfattande karenstid för särskilda representanter i syfte att säkerställa att striktast möjliga etiska normer tillämpas vid intressekonflikter,

o) att säkerställa att Europaparlamentets utskott för utrikesfrågor deltar i utformningen av de särskilda representanternas mandat, både nya och förlängda,

I fråga om verktygen

p) att upprätthålla den flexibilitet och det oberoende som de särskilda representanterna för närvarande har som ett särskilt instrument inom Gusp med en separat finansieringskälla och särskilt goda förbindelser med rådet; men också att samtidigt stärka samordnings- och rapporteringsförbindelserna med Europeiska utrikestjänstens berörda verkställande direktorat (regionala, tematiska och GSFP- och krishanteringsrelaterade sådana) och med de berörda generaldirektoraten vid kommissionen; att säkerställa ett snabbt och insynsvänligt förfarande för utnämning och godkännande,

q) att åtgärda bristerna i upprätthållandet av det institutionella minnet och av kontinuiteten mellan avgående och nya särskilda representanter genom att stärka det logistiska och administrativa stödet från Europeiska utrikestjänsten, inbegripet arkivering, och genom att i första hand skicka politiska rådgivare från Europeiska utrikestjänsten och andra EU-institutioner, enligt vad som är lämpligt, för att ingå i de särskilda representanternas staber,

I fråga om den personliga profilen

r) att till särskilda representanter utse personer med omfattande diplomatisk och politisk sakkunskap och en lämplig profil, så att man framför allt ser till att de har den politiska tyngd som krävs för att upprätta förbindelser och få till stånd ömsesidigt förtroende med motparter på hög nivå; att i detta avseende dra nytta av det befintliga beståndet i hela EU av personer med politisk och diplomatisk erfarenhet; att ta hänsyn till könsfördelning och geografisk balans; att säkerställa att beslutet att utse en viss person fattas på ett öppet sätt och först efter bekräftelse på att kandidaten uppfyller kriterierna, särskilt i fråga om potentiella intressekonflikter och att kandidaten lever upp till normerna för etiskt uppförande,

s) att säkerställa att utnämningar av särskilda representanter kan godkännas endast efter ett positivt utlåtande från Europaparlamentets utskott för utrikesfrågor,

t) att göra uppgifter om och motiveringar till val av kandidater mer lättillgängliga,

I fråga om de områden som omfattas

u) att inrikta de särskilda representanternas mandat på att stärka den regionala säkerheten och förebygga och lösa konflikter, särskilt genom underlättande av dialog och medling, där EU:s engagemang kan ge ett mervärde; att i fall med tematiskt fokus säkerställa att utnämnandet av en särskild representant inte undergräver – eller medför dubbelarbete i förhållande till – kommissionens och Europeiska utrikestjänstens roll,

v) att, med hänsyn till de särskilda representanternas roll som ett särskilt diplomatiskt verktyg inom ramen för EU:s yttre åtgärder och med medvetenhet om behovet av stabilitet i EU:s östra grannskap, uppmuntra de särskilda representanterna att utveckla allt närmare förbindelser med de länder som påverkas av utdragna konflikter, med betoning av det starka behovet av att EU:s särskilda representanter bidrar till en fredlig lösning av konflikter i EU:s grannskap,

w) att välkomna utnämnandet av en ny särskild representant för mänskliga rättigheter och ge sitt erkännande åt den tidigare innehavaren av befattningen, som med framgång har fullgjort sin uppgift att förbättra effektiviteten och i högre grad synliggöra EU:s politik för mänskliga rättigheter; Europaparlamentet konstaterar att befattningens ansvarsområde har utvidgats till att omfatta främjande av efterlevnaden av internationell humanitär rätt och främjande av stöd till internationell straffrätt.

x) att utöka kapaciteten och rollen för den särskilda representanten för mänskliga rättigheter, med beaktande av att denna roll har ett världsomspännande mandat och därför kräver och förutsätter politisk dialog med tredjeländer, relevanta partner, näringslivet, det civila samhället och internationell och regionala organisationer, samt åtgärder i relevanta internationella forum,

y) att med medvetenhet om vikten av att inte avsevärt öka antalet särskilda representanter, vilket annars skulle äventyra deras särart, fasa ut mandaten för de nuvarande landsspecifika särskilda representanterna och – i avvaktan av den övergripande ansvarsfördelningen vid den nästkommande kommissionen och utrikestjänsten – överväga att utnämna regionala särskilda representanter; att överväga att utse tematiska särskilda representanter för internationell samordning av kampen mot klimatförändringar, internationell humanitär rätt och internationell rättvisa samt nedrustning och icke-spridning – i det sistnämnda fallet att ta över efter EU:s nuvarande särskilda sändebud för detta område,

z) att utse en ny särskild representant för Ukraina, med särskild inriktning på Krimhalvön och Donbassregionen, med ansvar för att övervaka situationen i fråga om mänskliga rättigheter i ockuperade territorier, genomförandet av Minskavtalen och nedtrappningen i Azovska sjön samt att främja internflyktingars rättigheter, såsom Europaparlamentet tidigare har efterfrågat i sina resolutioner,

I fråga om samverkan och samarbete

aa) att stärka samverkan och samordning mellan de särskilda representanterna, de olika EU-institutionerna, det civila samhället och medlemsstaterna för att uppnå största möjliga synergieffekter och ett konsekvent engagemang från alla aktörers sida; att stärka de särskilda representanternas deltagande i EU:s system för tidig varning för konflikter; att säkerställa att det inte finns någon överlappning med andra diplomatiska högnivåaktörer såsom EU:s särskilda sändebud; och att säkerställa samarbete med andra likasinnade partner och sändebud, inbegripet sådana som utses av FN, Nato och Förenta staterna,

ab) att, med tanke på att Europaparlamentet är medlagstiftare för den civila delen av Gusp-budgeten, som förvaltas av tjänsten för utrikespolitiska instrument (FPI), stärka parlamentets tillsyn över de särskilda representanternas verksamhet och öka deras ansvarsskyldighet samt insynen i deras arbete, och påminna om att detta mål kan uppnås genom att regelbundet dela information om de särskilda representanternas genomförande av sina mandat, deras arbete och resultat och de utmaningar de har att hantera, genom regelbundna och minst årliga möten och diskussioner mellan de särskilda representanterna och relevanta organ inom Europaparlamentet, framför allt utskottet för utrikesfrågor och underutskotten för mänskliga rättigheter respektive för säkerhet och försvar, samt genom att till Europaparlamentet systematiskt dela med sig av rapporter och landstrategier som EU:s särskilda representanter skickar till kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) vid rådet samt till Europeiska utrikestjänsten; och att för detta ändamål vidhålla att dessa handlingar omfattas av det interinstitutionella avtalet avseende Gusp,

ac) att uppmuntra samverkan och underlätta dialog med det civila samhället och medborgarna, i regioner som omfattas av särskilda representanter, som en del av den förebyggande diplomati- och medlingsprocessen och även för att stärka EU:s synlighet; att särskilt säkerställa att de särskilda representanterna visar prov på ett aktivt engagemang gentemot det civila samhällets aktörer, människorättsförsvarare eller kritiska röster, som kan leva under hot eller vara måltavlor för lokala myndigheter.

2. Europaparlamentet rekommenderar att nästa Europaparlament bör kräva ett åtagande från den nya vice ordföranden/höga representanten om att inom de första sex månaderna av sitt mandat utarbeta en strategisk reflektion över användningen av de särskilda representanterna, i samband med genomförandet av den globala strategin och i linje med de principer och rekommendationer som anges ovan.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt till EU:s särskilda representanter.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0187

Uppföljning som gjorts av utrikestjänsten två år efter parlamentets betänkande om EU:s strategiska kommunikation för att bekämpa propaganda mot EU som sprids av tredje parter

Europaparlamentets rekommendation av den 13 mars 2019 om Europaparlamentets rekommendation till rådet och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik med en utvärdering av den uppföljning som gjorts av utrikestjänsten två år efter parlamentets betänkande om EU:s strategiska kommunikation för att bekämpa propaganda mot EU som sprids av tredje parter (2018/2115(INI))

(2021/C 23/24)

Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation

— med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 28 juni och den 18 oktober 2018,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 26 april 2018 *Bekämpande av desinformation online: en EU-strategi* (COM(2018)0236),

— med beaktande av den EU-omfattande uppförandekoden om desinformation som offentliggjordes den 26 september 2018,

— med beaktande av sin resolution av den 23 november 2016 om EU:s strategiska kommunikation för att bekämpa propaganda mot EU som sprids av tredje parter [1],

— med beaktande av det gemensamma meddelandet från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och från kommissionen av den 6 april 2016 *Gemensam ram för att motverka hybridhot – Europeiska unionens insatser* (JOIN(2016)0018),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 april 2016 om att genomföra den europeiska säkerhetsagendan mot terrorism och bana väg för en säkerhetsunion (COM(2016)0230),

— med beaktande av genomförandestudien av det europeiska initiativet för demokrati om ryskspråkiga medieinitiativ i det östliga partnerskapet och bortom det med titeln *Bringing Plurality and Balance to the Russian Language Media Space*,

— med beaktande av rapporten från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 18 maj 2015 *EU i en föränderlig global miljö – en mer sammankopplad, omtvistad och komplex värld*, och det pågående arbetet med en ny global säkerhetsstrategi för EU,

— med beaktande av sin rekommendation av den 15 november 2017 till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten om det östliga partnerskapet inför toppmötet i november 2017 [2],

— med beaktande av det gemensamma meddelandet från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och från kommissionen till Europaparlamentet och rådet av den 13 september 2017 *Resiliens, avskräckning och försvar: ett starkt cyberförsvar för EU* (JOIN(2017)0450),

— med beaktande av det gemensamma meddelandet från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och från kommissionen till Europaparlamentet och rådet av den 7 juni 2017 *En strategi för resiliens i EU:s yttre åtgärder* (JOIN(2017)0021),

---

[1] EUT C 224, 27.6.2018, s. 58.
[2] EUT C 356, 4.10.2018, s. 130.

— med beaktande av artikel 19 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, som skyddar var och ens rätt att utan ingripande hysa åsikter samt söka, ta emot och sprida information och idéer med hjälp av alla uttrycksmedel och oberoende av gränser,

— med beaktande av EU:s och Natos gemensamma förklaring om samarbete av den 10 juli 2018,

— med beaktande av den gemensamma förklaringen av den 3 mars 2017 om yttrandefrihet och ”falska nyheter”, desinformation och propaganda från FN:s särskilda rapportör för åsikts- och yttrandefrihet, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europas (OSSE) representant för mediefrihet, Amerikanska samarbetsorganisationens (OAS) särskilda rapportör om yttrandefrihet och den särskilda rapportören om yttrandefrihet och tillgång till information från Afrikanska kommissionen för mänskliga och folkens rättigheter,

— med beaktande av rapporten av den 6 april 2018 från FN:s särskilda rapportör om främjande och skydd av åsikts- och yttrandefriheten,

— med beaktande av sin rekommendation av den 29 november 2018 till rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik avseende försvar av akademisk frihet inom EU:s yttre åtgärder ([1]),

— med beaktande av den senaste rapporten från Europol om den rådande situationen och tendenserna inom terrorismen i Europa, *European Union Terrorism Situation and Trend Report*, från 2018, där det framhölls att terroristgruppers verksamhet i cyberrymden ökar och att de eventuellt slår sig samman med andra kriminella grupper,

— med beaktande av det gemensamma meddelandet av den 5 december 2018 från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *Åtgärdsplan mot desinformation* (JOIN(2018)0036) och kommissionens rapport om genomförandet av meddelandet *Bekämpande av desinformation online: en EU-strategi* (COM(2018)0794) av samma datum,

— med beaktande av det arbete som utförs av den transatlantiska kommissionen om valintegritet,

— med beaktande av Santa Clara-principerna om öppenhet oh ansvarsskyldighet i samband med redigering av innehåll,

— med beaktande av EU:s handlingsplan för strategisk kommunikation av den 22 juni 2015,

— med beaktande av artikel 113 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0031/2019).

1. Europaparlamentet rekommenderar rådet och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik

Den aktuella situationen 2018 – Bekämpande av hybridkrigföring

a) att framhålla att yttrande- och åsiktsfriheten samt mediernas mångfald är centrala inslag i motståndskraftiga demokratiska samhällen, och att ge bästa möjliga skydd mot desinformationskampanjer och fientlig propaganda; att uttrycka sin oro över försämrad mediefrihet och att journalister i vissa fall är måltavlor; att konstatera att ytterligare åtgärder bör vidtas med alla relevanta berörda parter för att garantera insyn när det gäller medieägande och mediernas mångfald, utan att införa censur, och att skydda en gynnsam miljö för ett brett spektrum av information, idéer, varierade medielandskap och landskap i det civila samhället samt insatser för att identifiera och skapa medvetenhet kring desinformation och propaganda; att involvera alla relevanta berörda parter, bland annat de främsta pressföreningarna, journalistförbunden och medieorganisationerna i dessa processer; att understryka vikten av ett fungerande system för radio och tv i allmänhetens tjänst, som sätter standarden för hur opartisk och objektiv information tillhandahålls i överensstämmelse med journalistikens bästa praxis och etik,

([1]) Antagna texter, P8_TA(2018)0483.

Onsdagen den 13 mars 2019

b) att överväga att utveckla en rättslig ram både på EU-nivå och internationell nivå för att bekämpa hybridhot, däribland it- och informationskrigföring, som gör det möjligt för EU att vidta kraftfulla åtgärder som även omfattar riktade sanktioner mot dem som organiserar och genomför dessa kampanjer, och behovet av detta har i synnerhet visat sig i samband med statliga och icke-statliga aktörers fientliga åtgärder på dessa områden,

c) att beakta att Daish har ändrat taktik och gått över från webbplatser till tjänster för krypterade meddelanden som är populära inom islamistgrupper,

d) att stödja inte bara det växande antalet statliga institutioner, tankesmedjor och icke-statliga organisationer som bekämpar propaganda och desinformation, utan även cyberverksamhet på gräsrotsnivå; att uppmana vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att öka sitt engagemang på detta område genom att förbereda en grundlig bedömning av de nya förordningarna, däribland den allmänna dataskyddsförordningen och den kommande förordningen om integritet och elektronisk kommunikation, som skydd mot skadlig användning av sociala plattformar; att säkerställa att EU:s strategiska kommunikation blir en fråga som prioriteras högt på den europeiska dagordningen och att EU-institutionerna och medlemsstaterna arbetar tillsammans med att förebygga sådana fenomen, samtidigt som man bör komma ihåg att desinformation och propaganda frodas i en polariserad miljö med minskat förtroende för medierna,

e) att vädja till de medlemsstater som fortfarande förnekar att desinformation och fientlig propaganda förekommer, som utgör de främsta desinformationskällorna i Europa, att bli medveten om den och hur desinformation och propaganda påverkar den allmänna opinionen, och att uppmuntra dessa medlemsstater att vidta proaktiva åtgärder för att bekämpa och avslöja sådan propaganda, inbegripet bevisade fall av spionage från tredjeländer; att uppmana samtliga medlemsstater att utvärdera situationen inom de egna territorierna och göra relevanta investeringar i deras egen kapacitet för att bekämpa strategisk kommunikation från fientliga tredje parter och att förbättra medborgarnas förmåga att upptäcka desinformation, samt att uppmuntra medlemsstaterna att säkerställa ett effektivt informationsutbyte i denna fråga; att uppmana europeiska ledare som ännu inte har ägnat detta hot tillräcklig uppmärksamhet att ta fasta på att det krävs ett omedelbart strategiskt uppvaknande för att bekämpa fientlig informationskrigföring,

f) att eftertryckligen uppmana medlemsstaterna att investera proaktivt i utbildningsinsatser som ger information om olika sätt att framställa och sprida desinformation i syfte att ge medborgarna bättre möjligheter att upptäcka och bemöta desinformation,

g) att uppmana medlemsstaterna att säkerställa ett effektivt informationsutbyte mellan alla sina relevanta myndigheter för att bekämpa propaganda, manipulation och desinformation, däribland it- och informationskrigföring,

h) att skapa medvetenhet kring Rysslands desinformationskampanjer, eftersom de utgör den främsta desinformationskällan i Europa,

Olika typer av felaktig information, desinformation och propaganda mot EU och dess grannländer

i) att erkänna det arbete som gjorts på olika nivåer för att fastställa vilka typer av påverkan och verktyg som används mot EU och dess grannländer; att öka medvetenheten kring pågående desinformationskampanjer och att rikta uppmärksamheten mot en djupgående analys av och forskning om deras påverkan och genomslagskraft för att utforma åtgärder mot dem proaktivt och på ett snabbt sätt; att uppmana medlemsstaterna att inrätta permanenta strukturer för att identifiera, förhindra och bekämpa desinformation; att framhålla att desinformationskampanjer är en del av en bredare strategi och att de vanligtvis åtföljs av annan fientlig verksamhet, och att i synnerhet informationskrigföring som åtföljer militära offensiver bör tas på allvar och bekämpas på ett beslutsamt, enigt och kraftfullt sätt,

j) att varna för den inverkan som artificiell intelligens (AI) och dess snabba utveckling har på spridningen av falska nyheter, och att med oro konstatera att AI snart på egen hand kommer att kunna skapa ytterligare AI-kapacitet; att därför avsätta betydande finansiering till forskning och utveckling kring skärningslinjen mellan AI och informationskrigföring med tanke på AI:s snabbt ökande kapacitet på området för propaganda- och desinformationsspridning, bland annat genom deep fake-videor,

k) att fokusera på den pågående användningen av desinformation från auktoritära aktörers sida, t.ex. Iran, vilkas spridning av falska nyheter hetsar och piskar upp ytterligare spänningar i instabila konfliktområden samtidigt som den riktas mot befolkningar i Europa för att dölja de illvilliga avsikterna; att eftertryckligen uppmana medlemsstaterna att bekämpa sådana åtgärder genom att stärka samarbetet och dra nytta av lärdomar från likasinnade länder och icke-statliga organisationer,

l) att fokusera på och anpassa EU:s och medlemsstaternas åtgärder mot de allt mer sofistikerade verktyg som används för att skapa och sprida desinformation, däribland de nya sätten att sprida propaganda genom användning av många olika webbplatser på låg nivå, appar för privata meddelanden, sökmotoroptimering, manipulerade ljud, bilder och videor, AI, nyhetsportaler och tv-stationer på nätet för spridning av de viktigaste budskapen, särskilt från opinionsbildare och statligt kontrollerade eller finansierade institutioner som tillhandahåller centrala meddelanden och budskap som är tilltalande för auktoritära aktörer; att i detta sammanhang kraftfullt fördöma Rysslands, Kinas, Irans, Nordkoreas och andra länders allt mer aggressiva handlingar, som syftar till att undergräva eller upphäva de normativa grundvalarna och principerna i europeiska demokratier och suveräniteten för alla länder inom det östliga partnerskapet och till att påverka val och stödja extremiströrelser, med tanke på att it-angreppens omfattning hela tiden ökar,

m) att ägna särskild uppmärksamhet åt budskap och innehåll som öppet syftar till att uppmuntra våld, rasism, självmordsattacker, rekrytering av utländska stridande, olika former av brott eller uppvigling till en eller fler av dessa aktiviteter,

Industrin och sociala medier

n) att vara medveten om att sociala medieföretag gör nya investeringar för att bekämpa desinformation, att ägna särskild uppmärksamhet åt ett effektivt genomförande av EU:s uppförandekod om desinformation, och samtidigt uppmana EU:s grannländer och partnerländer att underteckna EU:s uppförandekod om desinformation samt att ägna särskild uppmärksamhet åt den nya taktiken med att använda tjänster för krypterade meddelanden och sociala medier, som trots deras ansträngningar, anses vara det vanligaste verktyget för spridning av desinformation, fientlig propaganda och innehåll som uppviglar till hat och våld,

o) att tillsammans med medlemsstaterna reglera de sociala medieföretagens, meddelandetjänsternas och sökmotorleverantörernas åtgärder och säkerställa fullständig öppenhet och i synnerhet ansvarighet från deras sida, genom att anta en strategi för hela EU och göra det möjligt att avslöja identiteten på och lokaliseringen för inte bara upphovsmännen till det publicerade politiska innehållet, utan även dess sponsorer, och att hålla företagen ansvariga för den sociala inverkan av de automatiserade rekommendationssystem som främjar desinformation, genom att betona att företag har en skyldighet att snabbt avlägsna systemiska falska nyheter; att eftertryckligen uppmana medlemsstater, kandidatländer och associerade länder att anta effektiv och tydlig lagstiftning som säkerställer insyn i fråga om medieägande; att ägna särskild uppmärksamhet åt finansiering, insyn och mål för icke-statliga organisationer som har kopplingar till auktoritära stater och som bedriver verksamhet i EU och i dess partnerländer,

p) att säkerställa att industrin och onlineplattformarna lever upp till de åtaganden som gjorts i uppförandekoden om desinformation och effektivt tar itu med desinformationsproblemet genom att i) säkerställa insyn i samband med politisk marknadsföring genom effektiva due diligence-kontroller av sponsorers identitet, ii) vidta kraftfulla åtgärder mot falska konton som är aktiva inom deras tjänster, iii) identifiera missbruk av automatiserade bottar och iv) effektivt samarbeta med oberoende faktagranskare,

q) att eftertryckligen uppmana sociala medieföretag och leverantörer av meddelandetjänster att säkerställa fullständig överensstämmelse med EU:s dataskyddslagstiftning och andra förordningar, och att reagera i realtid och samarbeta nära med de behöriga myndigheterna i alla utredningar av påstådd användning av deras plattformar för fientliga syften, och att utföra transparenta revisoner av enheter som misstänks ha spridit felaktig information; att uppmana teknikföretagen att investera mer i verktyg som identifierar propaganda, att förbättra ansvarsskyldigheten på internet och att säkerställa bättre identitetskontroller av användarna innan de blir medlemmar på respektive plattform i syfte att undanröja botnät samt minska de ekonomiska incitamenten för dem som tjänar på desinformation; att eftertryckligen uppmana sociala medieföretag att reagera så snabbt som möjligt när misstänkt innehåll av politisk karaktär sprids, i synnerhet om det uppviglar till hat eller brott,

r) att komma ihåg att förbud mot misstänkta konton kan betraktas som censur och att man därför måste säkerställa att sådana åtgärder är motiverade om de föreskrivs i lagstiftningen och genomförs på ett transparent sätt, i samarbete med de behöriga myndigheterna och det civila samhället i medlemsstaterna och partnerländerna, och med fullständig insyn i skälen till dessa åtgärder, bland annat genom att eftertryckligen uppmana sociala medieföretag att tillhandahålla tydlig information till alla användare om vilka typer av innehåll som är förbjudna samt tydlig information till alla berörda användare om skälen till att deras innehåll har tagits bort eller till att deras konto har stängts av; att uppmana sociala medier att anpassa sina interna regler för användarna med den rättsliga ordningen i det land där de bedriver verksamhet,

Bästa praxis

s) att fortsätta att öka motståndskraften på grundval av strategier som är helt och hållet regeringsinriktade och samhällsinriktade och öka förmågan att reagera på hot i realtid, utveckla förebyggande och proaktiva åtgärder och tänka ett steg framåt, i stället för att bara reagera på och analysera angrepp som redan ägt rum på it- och informationsområdena; att uppmärksamma de tekniska framstegen på detta område och utbyta exempel på bästa praxis i form av åtgärder som redan vidtagits av enskilda medlemsstater, bland annat genom att granska hur väl medlemsstaternas nationella strategier fungerar, samtidigt som man utvecklar sätt att främja ett nära samarbete med Förenade kungariket efter brexit, och att samarbeta med underrättelsetjänster och allierade som Förenta staterna och Kanada, Nato och EU:s underrättelse- och lägescentral (Intcen),

t) att ägna särskild uppmärksamhet åt att stärka utredningsinsatserna när det gäller fientliga tredje parters pågående utkontraktering av propaganda och användning av en uppsättning verktyg för att öka kapaciteten, liksom vikten av att inte bara avslöja, röja och förbättra kapaciteten för att fastställa angrepps ursprung, utan också att säkerställa, vem som står bakom sådana angrepp, bland annat genom att för allmänheten namnge förövarna, deras sponsorer och de mål som de eftersträvar, samt att mäta vilka effekter dessa angrepp har haft på den avsedda målgruppen; att offentliggöra alla avslöjade fall av fientlig propaganda tillsammans med ett detaljerat faktablad i syfte att varna allmänheten på ett sätt som når de personer som är måltavlor för det relevanta fallet av fientlig propaganda,

u) att stödja och involvera det civila samhället, experter, privata institutioner, den akademiska världen, it-aktivister på gräsrotsnivå, den vanliga pressen, journalister och medieorganisationer samt det växande antalet aktörer som är måltavlor för och drabbas av en förstärkning av åtgärder som syftar till faktagranskning och som rör exponering för desinformation, fördjupad forskning, däribland djupgående studier och sociologiska undersökningar och en mer effektiv analys av informationsmanipulation; att stödja professionell journalistik, undersökande journalistik och projekt som syftar till att avslöja desinformation och högteknologiska uppstartsföretag som tar fram digitala verktyg som ger allmänheten verktyg mot desinformationsattacker; att framhålla vikten och behovet av att tillhandahålla finansiering och utbildning, inklusive seminarier och utbildningskurser i samarbete med medlemsstaterna och det civila samhället, t.ex. ett mediekompetensbibliotek och ett lärandecentrum på nätet, som syftar till att öka medvetenheten och bekämpa desinformation och öka mediekompetensen,

v) att välkomna den uppsättning åtgärder som antagits av Nato, som syftar till att bekämpa nya typer av hybridhot, och ett gemensamt meddelande om samarbetet mellan EU och Nato på detta område; att begära att EU säkerställer ett effektivt och snabbt genomförande av dessa rekommendationer, även på den nivå som rör den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken,

En europeisk strategi

w) att välkomna inrättandet av Europeiska utrikestjänstens nya arbetsgrupper för strategisk kommunikation, som består av experter med lämpliga språkfärdigheter och sakkunskaper, i synnerhet arbetsgruppen för västra Balkan och arbetsgruppen Syd för länderna i Mellanöstern, Nordafrika och Gulfregionen, som har fått i uppdrag att säkerställa samordnad och konsekvent EU-kommunikation i regionerna och bekämpa desinformation och propaganda mot EU,

x) att erkänna de konkreta resultat som uppnåtts av arbetsgruppen East StratCom, bland annat utarbetandet av webbplatsen euvsdisinfo.eu och Twitter-kontot @EUmythbuster; att framhålla att arbetsgruppen sedan den inrättades har avslöjat över 4 000 desinformationskampanjer om en mängd olika ämnen; att fortsätta att stödja kommissionens och Europeiska utrikestjänstens gemensamma insatser samt EU:s arbetsgrupp East StratCom efter att det gjorts en analys av dess styrkor, brister och nödvändiga förbättringar, bland annat för att stärka förmågan att upptäcka, analysera och avslöja desinformation genom att utrusta Europeiska utrikestjänstens arbetsgrupper för strategisk kommunikation och EU:s delegationer i grannskapet med ny personal och nya verktyg och färdigheter, inbegripet nya verktyg för dataanalys, rekrytera ytterligare dataforskare och desinformationsexperter, samt att täcka fler olika källor och språk när det gäller desinformationens räckvidd och inverkan,

y) att skyndsamt omvandla arbetsgruppen East StratCom till en fullfjädrad enhet, eller till och med till en större struktur inom Europeiska utrikestjänsten, och att genom den kommande tilldelningen av medel från Europaparlamentet stödja alla tre arbetsgrupper för strategisk kommunikation vid Europeiska utrikestjänsten genom att ge dem tillräckliga ekonomiska resurser och personalresurser, som fortfarande behövs, och som syftar till att öka deras potential, effektivitet, professionalism, institutionella kontinuitet och kvalitet i arbetet betydligt samt skyddat dem från politisk inblandning från tjänstemän och länder som stöder rysk desinformation,

z) att åtgärda de nuvarande bristerna i arbetsgruppen East StratCom, bland annat bristen på regional sakkunskap, den stora personalomsättningen och bristen på institutionell kontinuitet, och att säkerställa tillräckliga ekonomiska resurser och en lämplig organisationsstruktur, eftersom detta är det enda sättet att säkerställa full professionalism, effektivitet och resultat,

aa) att uppmana de medlemsstater som inte redan har gjort det att avsätta sina egna utstationerade nationella experter till de tre arbetsgrupperna inom StratCom, och säkerställa att experter som anlitas av EU för att bekämpa desinformation inte är politiskt färgade eller aktiva deltagare i interna politiska tvister i det aktuella landet; att även uppmana nära partnerländer att ge råd till arbetsgruppen om de taktiker som används av statliga och icke-statliga fiender och att ta fasta på vikten och nödvändigheten av bättre samordning inom EU,

ab) att intensifiera samarbetet mellan arbetsgruppen East StratCom och samtliga EU-institutioner, medlemsstater och likasinnade partner; att uppmuntra EU:s representationer i EU, och EU:s delegationer utanför EU, i arbetet med att stödja verksamheten inom arbetsgruppen East StratCom, arbetsgruppen Syd och arbetsgruppen för västra Balkan, bland annat genom att utbyta internationella erfarenheter och bästa praxis och att tillhandahålla översättningar av deras publikationer på lokala språk; att peka på behovet av mer personal som särskilt arbetar med strategisk kommunikation, i synnerhet vid EU:s delegationer i det östra och södra grannskapet och på västra Balkan,

ac) att fokusera på anslutningsländerna och partnerländerna i EU:s grannskap genom att bistå dem i deras insatser för att bekämpa fientlig propaganda och desinformationsverksamhet, och att inbegripa experter från de tredjeländer i EU:s grannskap som står inför samma hot, samt att i synnerhet prioritera utarbetandet av en långsiktig strategisk metod och långsiktig, strategisk utåtriktad verksamhet gentemot de östliga partnerländerna; att stärka förmågan vid EU:s delegationer utomlands och kommissionens representationer samt Europaparlamentets förbindelsekontor i medlemsstaterna att utveckla lokal kapacitet för att upptäcka och avslöja desinformation och effektivt kommunicera EU:s värden och politik och att utöka kampanjbaserad kommunikation och förbättra samordningen och stärka de positiva budskapen i EU:s samtliga institutioner och medlemsstater; att beakta den nuvarande spridningen och framtida hot när det gäller desinformation som syftar till att hota självständigheten, suveräniteten och den territoriella integriteten för samtliga länder inom det östliga partnerskapet inom deras internationellt erkända gränser; att i synnerhet prioritera utarbetandet av en långsiktig strategisk metod och långsiktig, strategisk utåtriktad verksamhet gentemot de östliga partnerländerna, med fokus på utbyten mellan människor, och att arbeta med befintliga nätverk i det civila samhället som redan utgör en källa till samhällsbaserat motstånd,

ad) att prioritera strategiska kommunikationer och att regelbundet se över EU:s politik i denna fråga; att fortsätta stödja det arbete som utförs av det europeiska initiativet för demokrati för att ta fram praktiska lösningar för att stödja och stärka demokratiska, oberoende och mångfaldiga ryskspråkiga medier i länderna inom det östliga partnerskapet och i resten av världen; att uppmana kommissionen och samtliga medlemsstater och likasinnade länder att engagera sig på ett positivt sätt och stödja detta projekt; att vara uppmärksam på eventuella internationella aktörer som för närvarande beter sig på liknande sätt,

ae) att föreslå Europeiska rådet att arbetet med att bekämpa desinformation ges en hög prioritet med tillräckliga resurser och instrument för att slå vakt om objektiv rapportering och informationsspridning,

af) att koppla samman befintliga nationella och lokala specialiserade centrum, nyhetsmedier, tankesmedjor, icke-statliga organisationer och andra aktörer och institutioner, i synnerhet Nato, som bekämpar hybridkrigföring i ett EU-omfattande nätverk, vilket skulle hjälpa till att samordna deras insatser och samla deras resultat; att avsätta tillräckliga resurser för detta åtagande; att betona att detta nätverk bör vara öppet för EU:s likasinnade partner, som skulle kunna dela med sig av sina erfarenheter av att vara måltavlor för och av att bekämpa desinformation och fientlig propaganda; att säkerställa ett effektivt och snabbt genomförande av rekommendationerna från EU och Nato om att bekämpa nya typer av hybridhot, även på GSFP-nivå, och att införa bekämpning av strategisk propaganda som ämne i kursplanen för Europeiska säkerhets- och försvarsakademin och dess nätverk,

Skydda val från fientlig propaganda

ag) att kraftigt fördöma inblandningen av tredje parter av alla slag, däribland privata företag, i val och folkomröstningar, och den skadliga användningen av bottar, algoritmer, artificiell intelligens, troll, deep fakes och falska konton i politiska kampanjer, och att uppmana berörda medlemsstater att snarast, genomföra grundliga utredningar av dessa fientliga kampanjer; att i detta sammanhang uttrycka oro över den senaste tidens utveckling av algoritmer i stora sociala nätverk och deras potentiellt skadliga inflytande när det gäller att framhäva innehåll med felaktig information eller hatpropaganda; att betona oberoende demokratiska samhällens förmåga att göra sina egna politiska val, vilket är berättigat,

ah) att uppmana medlemsstaterna och likasinnade länder att dela uppgifter om all utländsk eller inhemsk inblandning i valprocesser med varandra och att utbyta bästa praxis om hur sådan inblandning bekämpas för att öka motståndskraften mot sådan inblandning,

ai) att uppmana medlemsstaterna att säkerställa att vallagarna tar hänsyn till eventuella hot från desinformationskampanjer, it-angrepp, it-brottslighet och kränkningar av yttrandefriheten i samband med val, och att betona att dessa lagar bör ändras på lämpligt sätt för att medlemsstaterna effektivt och proaktivt ska kunna bekämpa sådana hot; att i detta avseende lovorda initiativ som t.ex. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap i Sverige; att stödja länder som är associerade med EU och länder på västra Balkan med bästa praxis samt mänskliga resurser och teknik för att säkerställa ett kraftfullt försvar av deras valprocesser mot skadlig it-verksamhet, desinformation och propaganda med ursprung i Ryssland och andra fientliga aktörer,

aj) att uppmana medlemsstaterna att anpassa sina valbestämmelser om onlinekampanjer, och att övervaka och utvärdera möjligheterna till insyn i samband med politisk reklam på onlineplattformar,

ak) att föreslå lagstiftning för att ta itu med dataanvändning under valkampanjer med anledningen av avslöjandet av Cambridge Analyticas missbruk av data under kampanjen inför folkomröstningen i Förenade kungariket 2016, i syfte att ytterligare skydda framtida valkampanjer från otillbörlig påverkan,

al) att undersöka initiativ som t.ex. transatlantiska kommissionen om valintegritet, som samlar företrädare från den politiska världen, teknikbranschen, mediebranschen och näringslivet i syfte att skydda valprocesser från utländsk inblandning,

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt för kännedom till Europeiska utrikestjänsten och Nato samt Rysslands president, regering och parlament.

P8_TA(2019)0188

Associeringsavtal mellan EU och Monaco, Andorra och San Marino

Europaparlamentets rekommendation av den 13 mars 2019 om Europaparlamentets rekommendation till rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik avseende associeringsavtalet mellan EU och Monaco, Andorra och San Marino (2018/2246(INI))

(2021/C 23/25)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets beslut (EU) 2014/… av den 22 december 2014 om bemyndigande för Europeiska kommissionen att på medlemsstaternas vägnar förhandla om de bestämmelser i ett eller flera associeringsavtal med Furstendömet Andorra, Furstendömet Monaco och Republiken San Marino som omfattas av medlemsstaternas behörighet,

— med beaktande av artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 8 i fördraget om Europeiska unionen och förklaringen till artikel 8 i fördraget om Europeiska unionen, där det fastslås att unionen kommer att beakta den särskilda situationen för länder med litet territorium som har särskilda närhetsförbindelser med unionen,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 november 2012, *EU:s förbindelser med Andorra, Monaco och San Marino: Valmöjligheter för en närmare integration med EU* (COM(2012)0680),

— med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 20 november 2012, *Obstacles to access by Andorra, Monaco and San Marino to the EU's Internal Market and Cooperation in other Areas* (SWD(2012)0388),

— med beaktande av kommissionens rapport av den 18 november 2013, *EU:s förbindelser med Andorra, Monaco och San Marino: valmöjligheter för deras deltagande i den inre marknaden* (COM(2013)0793),

— med beaktande av rådets slutsatser av den 11 december 2018 om en homogen utvidgad inre marknad och om EU:s förbindelser med västeuropeiska länder utanför EU,

— med beaktande av artikel 113 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0074/2019), och av följande skäl:

A. Furstendömet Andorra (Andorra), Furstendömet Monaco (Monaco) och Republiken San Marino (San Marino) har en lång historia som självständiga stater. De har alltid befunnit sig i händelsernas centrum under den europeiska historiens gång och har sedan länge djupgående politiska, ekonomiska, sociala och kulturella förbindelser med medlemsstaterna i sin omedelbara närhet och med EU i stort. EU:s partnerskap med dessa länder bygger på våra gemensamma politiska och kulturella värderingar.

B. Andorra, Monaco och San Marino har uppvisat en stark politisk, ekonomisk och kulturell dragning till Europa och en stark önskan att knyta närmare politiska, ekonomiska och kulturella förbindelser med Europeiska unionen. Det är viktigt att omgående bemöta detta intresse positivt och att främja att förhandlingarna om ett nytt associeringsavtal skyndsamt slutförs, eftersom detta ligger i såväl Andorras, Monacos och San Marinos som EU:s intresse, och kommer att utgöra den nya referensramen för förbindelserna mellan EU och dessa länder.

Onsdagen den 13 mars 2019

C. Även de medlemsstater som av tradition har nära historiska, politiska och ekonomiska band till Andorra, Monaco och San Marino har intresse av att främja en fördjupning och specificering av dessa staters förbindelser med EU i stort. Det är i detta sammanhang väsentligt att beakta de särskilda bilaterala förbindelser som dessa medlemsstater redan har med Andorra, Monaco och San Marino, framför allt av rättssäkerhetsskäl.

D. Andorra, Monaco och San Marino har sedan länge brukat stödja EU:s politiska hållning i FN.

E. Andorra, Monaco och San Marino är alla relevanta ekonomiska partner för medlemsstaterna i sin omedelbara närhet och skapar arbetstillfällen för ett avsevärt antal EU-medborgare. Ett närmare samspel mellan Andorra, Monaco och San Marino och EU skulle ge alla parter en viktig möjlighet till ytterligare ekonomisk utveckling, vilket även skulle inverka positivt på ekonomin i medlemsstatsregionerna i det omedelbara närområdet, bland annat genom ytterligare arbetstillfällen och ökad internationell yrkeskompetens.

F. I förhandlingarna om associeringsavtalet är det viktigt att ta full hänsyn till Andorras, Monacos och San Marinos särdrag i egenskap av små stater, i enlighet med förklaring nr 3 till artikel 8 i fördraget om Europeiska unionen. Det är därför viktigt att vara medveten om Andorras, Monacos och San Marinos litenhet i fråga om territorium och befolkningsstorlek och hur detta inverkar på upprätthållandet av en tillräcklig socioekonomisk tillgänglighet och delaktighet för medborgarna i sådana stater. Sådan tillgänglighet och delaktighet är nödvändig för att bevara de tre samhällenas särskilda kultur, traditioner och värderingar. Utan sådana särskilda mekanismer för tillgänglighet och delaktighet kan vissa medborgare få det svårt att nå den utkomst som behövs för att leva i sitt ursprungsland. Det är därför nödvändigt att bevara Andorras, Monacos och San Marinos politiska, socioekonomiska, kulturella och identitetsmässiga uppbyggnad, även genom lämpliga bestämmelser i associeringsavtalet, och att anpassa dem till hur EU:s integration ser ut.

G. Andorra, Monaco och San Marino har alla sedan länge bilaterala avtal med sina respektive grannländer, som omfattar frågor av ömsesidigt intresse, är utformade med hänsyn till de tre ländernas särdrag och sårbarheter, och återspeglar behovet av att upprätthålla sådana staters livskraft. Dessa särdrag och sårbarheter har erkänts av Europarådets parlamentariska församling.

H. Andorra, Monaco och San Marino har vart för sig genomfört viktiga reformer och närmat sig EU:s lagstiftning, särskilt när det gäller regleringen av bank- och finanssektorn.

I. Vid sitt sammanträde den 4 december 2018 beslutade rådet att stryka Andorra och San Marino från bilaga II till rådets slutsatser av den 5 december 2017, och bekräftade därmed att dessa länder har fullgjort alla återstående åtaganden på områdena för insyn, rättvis beskattning och åtgärder mot BEPS (urholkning av skattebasen och överföring av vinster). Monaco har aldrig ingått i denna bilaga, och rådet konstaterade redan den 5 december 2017 att Monaco fullgör nämnda åtaganden till fullo. Vid sina sammanträden i april och juli 2018 förklarade OECD:s globala forum för transparens och informationsutbyte på skatteområdet att Andorra, Monaco och San Marino uppfyller den internationella standarden för utbyte av information på begäran.

J. Andorras viktiga reformer och progressiva anpassning till EU:s lagstiftning vad gäller finansiell reglering bör berömmas. EU och Andorra har nått ett värdefullt avtal om tobak och Andorra kommer nu att ytterligare kunna intensifiera sin övergång till en mer diversifierad ekonomi. Denna långsiktiga process kommer att innebära därmed sammanhängande utmaningar, och därför krävs det ett tillräckligt skydd för Andorras arbetstagare när landet övergår till en mer diversifierad ekonomi. En allmännare tillgång till den inre marknaden kommer att främja den ekonomiska utvecklingen på lång sikt och skapa nya möjligheter för Andorras ekonomi och sysselsättning.

K. San Marino har för närvarande svårt att exportera till andra EU-medlemsstater än Italien på grund av den ytterligare momsredovisning (T2) som krävs. Associeringsavtalet bör ge möjlighet till lika villkor inom EU, vilket skulle vara mycket värdefullt för San Marinos exportörer. Associeringsavtalet bör ge Andorras och San Marinos banker fullständig tillgång till EU:s passförfarande för banker och företag som tillhandahåller finansiella tjänster.

L. Monacos medborgare är en minoritet i eget land, och bostads- och arbetsmarknaden är sådan att de måste få aktivt stöd för att kunna bo kvar i landet. Systemet för förenklad tillgång till sysselsättning omfattar i lika hög grad Monacos medborgare och invånarna i städer i Monacos omedelbara närhet. Av Monacos arbetstagare är 92 procent EU-medborgare.

M. Associeringsavtalet med EU ger möjlighet att utveckla samarbete på områden av gemensamt intresse och att delta i vissa delar av EU:s övergripande politik i frågor såsom forskning, miljö och utbildning (Erasmus+).

N. För att associeringsavtalet ska träda i kraft krävs Europaparlamentets godkännande.

1. Europaparlamentet rekommenderar rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik

a) att ta vara på det tillfälle som bjuds genom förhandlingarna om associeringsavtalet för att visa värdet av närmare förbindelser och integration med EU – med den allmänna opinionen såväl i Andorra, Monaco och San Marino som i EU i åtanke – och att ytterligare bekräfta vikten av att ingå i EU:s organ och politik för länder som dessa på längre sikt,

b) att förebygga risken för att associeringsavtalet avslås när förhandlingarna väl slutförts, och göra förnyade insatser för att ge de delar av allmänheten i Andorra, Monaco och San Marino som känner sig mer sårbara information om associeringsavtalet och i samarbete med de tre staternas myndigheter fullständigt öppet förklara associeringsavtalets räckvidd, fördelar och möjlig kritik mot detta, i syfte att uppnå politisk enighet och bredast möjliga stöd från allmänheten i var och en av de tre staterna, liksom att uppmuntra Andorra, Monaco och San Marino att göra detsamma och att stödja dem i denna strävan,

c) att fullt ut beakta Andorras, Monacos och San Marinos små territorier och relativt begränsade administrativa resurser, och i förhandlingsprocessen anpassa kraven på antagande och genomförande av EU:s regelverk i enlighet med detta, för att minimera överdrivet budgettryck, vilket i sin tur skulle inverka negativt på den allmänna opinionen och på mängden disponibla budgetmedel, och att vid behov tillhandahålla stöd till Andorra, Monaco och San Marino för att skapa nödvändig administrativ kapacitet när det gäller att säkerställa ett snabbt, dynamiskt och enhetligt införlivande av regelverket,

d) att i var och en av de tre staterna efterlysa ett upprättande av en enhetlig, effektiv och ändamålsenlig institutionell ram för genomförande av associeringsavtalet i syfte att säkerställa ett dynamiskt införlivande av EU:s regelverk av de tre staterna samt en enhetlig tillämpning och konsekvent tolkning av bestämmelserna i avtalet, vilket måste inbegripa ett forum för samråd och en tvistlösningsmekanism,

e) att för Andorra, Monaco och San Marino betona vikten av en helt integrerad och homogen inre marknad och av respekt för de grundläggande aspekterna av alla de fyra friheterna inom den inre marknaden, och att påminna om värdet och de ekonomiska fördelarna med fullständig tillgång, inbegripet för produkter och tjänster, till den inre marknaden och behovet av att upprätthålla lika villkor samt en stark, motståndskraftig och effektiv institutionell grund som gynnar alla parter på den inre marknaden,

f) att ge lämpligt EU-stöd till Andorra, Monaco och San Marino för att de ska kunna fullständigt anta och genomföra EU:s regelverk på längre sikt, bland annat genom närmare institutionellt samarbete med medlemsstaterna i deras omedelbara närhet, och att ge möjlighet att få EU-medel till riktade projekt och att förlita sig på befintliga administrativa organ i medlemsstaterna som ägnar sig åt genomförande av regelverket,

Onsdagen den 13 mars 2019

g) att främja ökad förmåga för korrekt antagande och genomförande av regelverket genom utstationering av tjänstemän från Andorras, Monacos och San Marinos offentliga förvaltningar till relevanta EU-institutioner och EU-organ samt institutioner och organ i medlemsstaterna,

h) att, mot bakgrund av behovet av att kunna förena den etableringsfrihet som föreskrivs i associeringsavtalet med nationella bestämmelser i Andorra, Monaco och San Marino som syftar till att bevara medborgarnas socioekonomiska delaktighet, överväga möjligheten till tillfälliga undantag, som bygger på en bedömning av de tre staternas verkliga behov – samt översynsklausuler – och är förankrade i särskilda socioekonomiska kriterier för varje förhandlande stat och anpassade till den tidsram som krävs för att genom en gradvis strategi säkerställa verkligt lika villkor och tillräcklig konkurrenskraft för arbetstagare och företag i var och en av staterna, samt att observera att dessa staters mycket ringa storlek är sådan att följderna av framförhandlade tillfälliga undantag skulle ha mycket liten inverkan på EU:s regelverk,

i) att tillvarata möjligheten att genom associeringsavtalet vidareutveckla samarbetet med Andorra, Monaco och San Marino inom ramen för direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism ([1]),

j) att anpassa associeringsavtalets krav på tillhandahållande av statistik till Andorras, Monacos och San Marinos storlek,

k) att parallellt med förhandlingarna om associeringsavtalet utforska möjligheten att säkerställa tillgång till likviditet inom ramen för eurosystemet för Andorra och San Marino, i syfte att öka motståndskraften och stabiliteten inom respektive lands nationella bankväsen i händelse av en intern eller extern systemchock, samtidigt som lämplig tillsyn från Europeiska centralbankens sida säkerställs, att uppmana Andorra och Monaco att bli medlemmar i Internationella valutafonden och vid behov tillhandahålla tekniskt stöd för detta ändamål, samt att uppmana Andorra, Monaco och San Marino att fortsätta det goda arbetet med att närma sig EU i fråga om finansiell reglering, förvaltning i skattefrågor och kampen mot penningtvätt,

l) att föra förhandlingarna om associeringsavtalet med Andorra, Monaco och San Marino framåt och att i god tid ge de förhandlande parterna allt nödvändigt institutionellt stöd och stöd inom specifika politikområden, däribland bedömningar och sakkunskap från kommissionens behöriga generaldirektorat, så att förhandlingarna kan slutföras så snart som möjligt och hur som helst inom de närmaste två åren,

m) att före den nuvarande mandatperiodens slut utfärda en gemensam politisk förklaring med Andorra, Monaco och San Marino om ramen för associeringsavtalet, för att klarlägga och slå fast vad som hittills uppnåtts under förhandlingarna, så att den nya kommissionen och Europeiska utrikestjänsten kan ta del av och bygga vidare på denna samsyn och driva förhandlingarna vidare,

n) att se förhandlingarna om associeringsavtalet som en möjlighet att vidta åtgärder för gemensamma investeringar i infrastruktur av gemensamt intresse och åtgärder som syftar till att öka den gemensamma akademiska forskningen mellan Andorra, Monaco, San Marino och EU-medlemsstaterna.

2. Europaparlamentet anser att Europaparlamentets nästa valperiod skulle kunna utgöra ett värdefullt tillfälle att inrätta en ny interparlamentarisk delegation som skulle ägna sig åt interparlamentarisk dialog och samarbete med Andorra, Monaco och San Marino. Parlamentet anser dessutom att ett nära samarbete bör bedrivas mellan parlamentets avdelningar och de relevanta avdelningarna inom parlamenten i Andorra, Monaco och San Marino och att parlamentet regelbundet skulle kunna bjuda in unga ledare inom politik, näringsliv och civilsamhälle från dessa tre länder för att stärka den positiva bilden av närmare politiska, ekonomiska och policymässiga kontakter med EU inom ramen för förhandlingarna om associeringsavtalet. Parlamentet anser att det bör föra regelbundna diskussioner med de nationella parlamentsdelegationerna från Andorra, Monaco och San Marino under den tid som förhandlingarna pågår. Parlamentet anser att dess diskussioner med de nationella parlamentsdelegationerna från Andorra, Monaco och San Marino även bör omfatta frågor som behandlas av parlamentet och som skulle kunna få direkta konsekvenser för ekonomin i dessa länder, på deras förbindelser med EU eller på associeringsavtalets verkan.

([1]) EUT L 141, 5.6.2015, s. 73.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt till Andorras samregerande furstar, regering och generalråd, till Monacos furste, statsminister och nationella råd och till San Marinos kaptenregenter, statskongress och stora och allmänna råd.

Tisdagen den 12 mars 2019

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2019)0135

Begäran om upphävande av Monika Hohlmeiers immunitet

Europaparlamentets beslut av den 12 mars 2019 om begäran om upphävande av Monika Hohlmeiers immunitet (2019/2002(IMM))

(2021/C 23/26)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av den begäran om upphävande av Monika Hohlmeiers immunitet som översändes av den allmänne åklagaren vid åklagarmyndigheten i Coburg den 27 november 2018 i samband med en förundersökning och som tillkännagavs vid plenarsammanträdet den 14 januari 2019,

— med beaktande av att Monika Hohlmeier har avstått från sin rätt att höras i enlighet med artikel 9.6 i arbetsordningen,

— med beaktande av artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,

— med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011 och 17 januari 2013 ([1]),

— med beaktande av artikel 46 i Förbundsrepubliken Tysklands grundlag,

— med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0165/2019), och av följande skäl:

A. Den allmänne åklagaren vid åklagarmyndigheten i Coburg har översänt en begäran om upphävande av immuniteten för Monika Hohlmeier, ledamot av Europaparlamentet invald för Förbundsrepubliken Tyskland, med anledning av en lagöverträdelse enligt artikel 142 i den tyska strafflagen. Talan gäller obehörigt avvikande från olycksplats.

([1]) Domstolens dom av den 12 maj 1964, *Wagner/Fohrmann och Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, domstolens dom av den 10 juli 1986, *Wybot/Faure m.fl.*, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, tribunalens dom av den 15 oktober 2008, *Mote/parlamentet*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, domstolens dom av den 21 oktober 2008, *Marra/De Gregorio och Clemente*, C 200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, *Gollnisch/parlamentet*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, *Gollnisch/parlamentet*, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

B. Den 4 september 2018 runt kl. 15 försökte Monika Hohlmeier parkera sin personbil i en parkeringsficka i Lichtenfels i Tyskland. Fronten på hennes fordon stötte då in i baksidan av en annan parkerad bil, som tillfogades skador till ett uppskattat värde av 287,84 euro. Monika Hohlmeier avvek därpå från olycksplatsen utan att bry sig om någon skadereglering.

C. Enligt artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska Europaparlamentets ledamöter vad avser deras egen stats territorium åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land.

D. Enligt artikel 46 i Förbundsrepubliken Tysklands grundlag får en ledamot inte ställas till svars eller gripas för en straffbar handling utan förbundsdagens godkännande, såvida han eller hon inte grips på bar gärning eller under dagen efter den begångna handlingen.

E. Det är enbart Europaparlamentet som får besluta om immuniteten ska upphävas eller inte i det enskilda fallet. Parlamentet kan i rimlig utsträckning beakta ledamotens ståndpunkt vid beslutet om dennes immunitet ska upphävas eller inte ([1]).

F. Den misstänkta lagöverträdelsen har inte något direkt eller uppenbart samband med Monika Hohlmeiers utövande av sitt uppdrag som ledamot av Europaparlamentet och utgör inte heller ett yttrande som gjorts eller en röst som avlagts under utövandet av hennes uppdrag som ledamot av Europaparlamentet i den mening som avses i artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier.

G. Parlamentet har i detta fall inte funnit bevis för *fumus persecutionis*, det vill säga en tillräckligt allvarlig och konkret misstanke om att förfarandet har inletts i syfte att skada ledamotens politiska verksamhet.

1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Monika Hohlmeiers immunitet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till den behöriga myndigheten i Förbundsrepubliken Tyskland och till Monika Hohlmeier.

([1]) Dom av den 15 oktober 2008, *Mote/parlamentet*, T-345/05, EU:T:2008:440, punkt 28.

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0136

Begäran om upphävande av Jean-Marie Le Pens immunitet

Europaparlamentets beslut av den 12 mars 2019 om begäran om upphävande av Jean-Marie Le Pens immunitet (2018/2247(IMM))

(2021/C 23/27)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av den ansökan om upphävande av Jean-Marie Le Pens immunitet som översändes den 5 september 2018 av det franska justitieministeriet på grundval av en begäran från den allmänne åklagaren vid appellationsdomstolen i Paris och som tillkännagavs i kammaren den 22 oktober 2018 med anledning av ett förfarande som handläggs av undersökningsdomare inom ramen för en rättslig utredning för de påstådda brotten trolöshet mot huvudman, döljande av trolöshet mot huvudman, organiserat bedrägeri, urkundsförfalskning och användning av falska handlingar samt förtäckt arbete genom döljande av anställda, i samband med anställningsförhållandena för ledamöternas assistenter,

— efter att ha hört Jean-François Jalkh, som ersatte Jean-Marie Le Pen, i enlighet med artikel 9.6 i arbetsordningen,

— med beaktande av artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,

— med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011 och 17 januari 2013 [1],

— med beaktande av artikel 26 i Republiken Frankrikes konstitution,

— med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0167/2019), och av följande skäl:

A. Undersökningsdomare vid Tribunal de Grande Instance i Paris har begärt ett upphävande av den parlamentariska immuniteten för Jean-Marie Le Pen i syfte att höra honom i samband med påstådda brott.

B. Begäran om upphävande av Jean-Marie Le Pens immunitet avser de påstådda brotten trolöshet mot huvudman, döljande av trolöshet mot huvudman, organiserat bedrägeri, urkundsförfalskning och användning av falska handlingar samt förtäckt arbete genom döljande av anställda, i samband med anställningsförhållandena för assistenter till ledamöter av Europaparlamentet som är medlemmar av Nationella fronten.

C. En rättslig utredning inleddes den 5 december 2016 till följd av en förundersökning som inleddes efter en anmälan från Europaparlamentets dåvarande talman den 9 mars 2015 beträffande ett visst antal assistenter till ledamöter av Europaparlamentet som är medlemmar av Nationella fronten.

D. Vid en husrannsakan på Nationella frontens högkvarter i februari 2016 beslagtogs ett antal handlingar i Nationella frontens kassörs kontor som avslöjade att partiet ville göra ”besparingar” genom att låta Europaparlamentet bekosta lönerna för partianställda i deras egenskap av parlamentsassistenter.

---

[1] Domstolens dom av den 12 maj 1964, Wagner/Fohrmann och Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, domstolens dom av den 10 juli 1986, Wybot/Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, tribunalens dom av den 15 oktober 2008, Mote/parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C-200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

E. I Nationella frontens organisationsplan, som offentliggjordes i februari 2015, figurerade endast 15 ledamöter av Europaparlamentet (av totalt 23) respektive 21 lokala assistenter och 5 ackrediterade assistenter (av totalt 54 assistenter). Ett antal parlamentsassistenter uppgav som sin arbetsplats Nationella frontens högkvarter i Nanterre, och i vissa fall angavs att de hade heltidsanställningar där, trots att de var bosatta mellan 120 och 945 km från den uppgivna arbetsplatsen. I detta skede i förundersökningen har det framkommit att åtta parlamentsassistenter praktiskt taget inte har utfört något assistentarbete alls, eller har gjort det endast som en mycket liten del av sina allmänna arbetsuppgifter.

F. Under utredningarna avslöjades även omständigheter som ger anledning att betvivla att de berörda parlamentsassistenterna faktiskt hade några arbetsuppgifter vid Europaparlamentet, nämligen följande:

— Anställningsavtal som assistent till en ledamot av Europaparlamentet löpte mellan två avtal om anställning för Nationella fronten.

— Anställningsavtal som assistent till en ledamot av Europaparlamentet och avtal om anställning för Nationella fronten löpte parallellt.

— Avtal om anställning för Nationella fronten ingicks för perioder som omedelbart följde på perioder som omfattades av anställningsavtal som assistent till en ledamot av Europaparlamentet.

G. Under utredningen avslöjades att Jean-Marie Le Pen i sin egenskap av ledamot av Europaparlamentet anställde en parlamentsassistent 2011, samtidigt som parlamentsassistenten i fråga uppgav för utredarna att han hade arbetat med en annan ledamots valkampanj under den berörda perioden. Jean-Marie Le Pen avlönade tre andra personer som parlamentsassistenter trots att de inte hade utfört något som helst arbete i denna egenskap.

H. Utredningen avslöjade också att Jean-Marie Le Pen, i sin egenskap av ordförande för Nationella fronten vid tiden för de misstänkta brotten, införde ett system som Europaparlamentet rapporterat om och som gick ut på att avlöna vissa av Nationella frontens anställda med EU-medel, genom att personer som i själva verket arbetade för partiet ingick anställningsavtal med Europaparlamentet, i strid med gällande EU-regler.

I. Undersökningsdomarna anser att det är nödvändigt att höra Jean-Marie Le Pen.

J. Jean-Marie Le Pen har vägrat att hörsamma de kallelser som han delgavs av utredarna den 21 juni 2018, och upprepade detta när han delgavs en kallelse av undersökningsdomarna i juli 2018, varvid han åberopade sin parlamentariska immunitet.

K. I syfte att genomföra förhöret med Jean-Marie Le Pen i samband med anklagelserna mot honom har den behöriga myndigheten lämnat in en ansökan om upphävande av hans immunitet.

L. Enligt artikel 9 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier åtnjuter ledamöter av Europaparlamentet på sin egen stats territorium den immunitet som beviljas ledamöter i deras parlament.

M. I artikel 26 i den franska konstitutionen slås fast att ingen parlamentsledamot får ”gripas för ett allvarligt brott eller en annan större förseelse eller utsättas för någon annan form av frihetsberövande eller frihetsinskränkande åtgärd utan tillstånd från presidiet i den kammare som ledamoten tillhör. Sådant tillstånd krävs dock inte om ledamoten grips på bar gärning eller vid lagakraftvunnen dom.”

N. Det finns inga belägg för eller någon anledning att misstänka *fumus persecutionis*.

1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Jean-Marie Le Pens immunitet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till Republiken Frankrikes justitieminister och till Jean-Marie Le Pen.

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0137

Begäran om upphävande av Dominique Bildes immunitet

Europaparlamentets beslut av den 12 mars 2019 om begäran om upphävande av Dominique Bildes immunitet (2018/2267(IMM))

(2021/C 23/28)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av den ansökan om upphävande av Dominique Bildes immunitet som översändes den 19 oktober 2018 av det franska justitieministeriet på grundval av en begäran från den allmänne åklagaren vid appellationsdomstolen i Paris och som tillkännagavs i kammaren den 12 november 2018 med anledning av ett förfarande som handläggs av undersökningsdomare inom ramen för en rättslig utredning för de påstådda brotten trolöshet mot huvudman, döljande av trolöshet mot huvudman, organiserat bedrägeri, urkundsförfalskning och användning av falska handlingar samt förtäckt arbete genom döljande av anställda, i samband med anställningsförhållandena för assistenter,

— efter att ha hört Jean-François Jalkh, som ersatte Dominique Bilde, i enlighet med artikel 9.6 i arbetsordningen,

— med beaktande av artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,

— med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011 och 17 januari 2013 ([1]),

— med beaktande av artikel 26 i Republiken Frankrikes konstitution,

— med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0166/2019), och av följande skäl:

A. Undersökningsdomare vid Tribunal de Grande Instance i Paris har begärt ett upphävande av den parlamentariska immuniteten för Dominique Bilde i syfte att höra henne i samband med påstådda brott.

B. Begäran om upphävande av Dominique Bildes immunitet avser de påstådda brotten trolöshet mot huvudman, döljande av trolöshet mot huvudman, organiserat bedrägeri, urkundsförfalskning och användning av falska handlingar samt förtäckt arbete genom döljande av anställda, i samband med anställningsförhållandena för assistenter till ledamöter av Europaparlamentet som är medlemmar av Nationella fronten.

C. En rättslig utredning inleddes den 5 december 2016 till följd av en förundersökning som inleddes efter en anmälan från Europaparlamentets dåvarande talman den 9 mars 2015 beträffande ett visst antal assistenter till ledamöter av Europaparlamentet som är medlemmar av Nationella fronten.

D. Vid en husrannsakan på Nationella frontens högkvarter i februari 2016 beslagtogs ett antal handlingar i Nationella frontens kassörs kontor som avslöjade att partiet ville göra ”besparingar” genom att låta Europaparlamentet bekosta lönerna för partianställda i deras egenskap av parlamentsassistenter. I detta skede i förundersökningen har det framkommit att åtta parlamentsassistenter praktiskt taget inte har utfört något assistentarbete alls, eller har gjort det endast som en mycket liten del av sina allmänna arbetsuppgifter.

([1]) Domstolens dom av den 12 maj 1964, Wagner/Fohrmann och Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, domstolens dom av den 10 juli 1986, Wybot/Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, tribunalens dom av den 15 oktober 2008, Mote/parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C 200/07 och C-201/07, ECLI: EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: ECLI:EU:C:2011:543. tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

E. När det gäller Dominique Bilde har det visat sig att hennes parlamentsassistent på heltid från den 1 oktober 2014 till den 31 juli 2015 var en av de assistenter som praktiskt taget inte utförde något arbete alls som parlamentsassistent. I Nationella frontens organisationsplan från februari 2015 kallas den befattning som Dominique Bildes parlamentsassistent innehade ”nationellt ombud för framtidsplanering” inom avdelningen ”politisk bevakning och framtidsplanering” under ledning av en annan ledamot av Europaparlamentet. Hans avtal som parlamentsassistent följs av två andra anställningsavtal med anknytning till Nationella frontens verksamhet för perioden från augusti 2015 till den 31 december 2016. Under sin tid som parlamentsassistent hade han även följande befattningar: Generalsekreterare för *Collectif Marianne*, generalsekreterare för *Collectif Mer et Francophonie* och kandidat i departementsvalet i mars 2015 i departementet Doubs.

F. Europaparlamentet har dragit in utbetalningen av ersättningen för utgifter för assistentstöd avseende anställningsavtalet för Dominique Bildes parlamentsassistent.

G. Undersökningsdomarna anser att det är nödvändigt att höra Dominique Bilde.

H. Dominique Bilde vägrade svara utredarna när hon kallades i augusti 2017 och vägrade inställa sig inför undersökningsdomarna inför åtalet för trolöshet mot huvudman den 24 november 2017, under åberopande av sin parlamentariska immunitet.

I. I syfte att genomföra förhöret med Dominique Bilde i samband med anklagelserna mot henne har den behöriga myndigheten lämnat in en ansökan om upphävande av hennes immunitet.

J. Enligt artikel 9 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier åtnjuter ledamöter av Europaparlamentet på sin egen stats territorium den immunitet som beviljas ledamöter i deras parlament.

K. I artikel 26 i den franska konstitutionen slås fast att ingen parlamentsledamot får ”gripas för ett allvarligt brott eller en annan större förseelse eller utsättas för någon annan form av frihetsberövande eller frihetsinskränkande åtgärd utan tillstånd från presidiet i den kammare som ledamoten tillhör. Sådant tillstånd krävs dock inte om ledamoten grips på bar gärning eller vid lagakraftvunnen dom.”

L. Det finns inga belägg för eller någon anledning att misstänka *fumus persecutionis*.

1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Dominique Bildes immunitet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till Republiken Frankrikes justitieminister och till Dominique Bilde.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0164

Avsaknad av majoritet i utskottet vid omröstning om ett förslag till rättsligt bindande akt (tolkning av artikel 171.1 första stycket b i arbetsordningen)

Europaparlamentets beslut av den 13 mars 2019 om avsaknad av majoritet i utskottet vid omröstning om ett förslag till rättsligt bindande akt (tolkning av artikel 171.1 första stycket b i arbetsordningen) (2019/2011(REG))

(2021/C 23/29)

Europaparlamentet,

— med beaktande av skrivelsen av den 7 mars 2019 från ordföranden för utskottet för konstitutionella frågor

— med beaktande av artikel 226 i arbetsordningen,

1. Europaparlamentet beslutar att foga följande tolkning till artikel 171.1 första stycket b i arbetsordningen:

”Om förslaget till en rättsligt bindande akt, ändrat eller inte, inte får någon majoritet av de avgivna rösterna i utskottet, ska utskottet föreslå för parlamentet att akten ska förkastas.”

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 12 mars 2019

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2019)0138

Förlängning av tillämpningen av artikel 159 i arbetsordningen till utgången av den nionde valperioden

Europaparlamentets beslut av den 12 mars 2019 om förlängning av tillämpningen av artikel 159 i Europaparlamentets arbetsordning till slutet av den nionde valperioden (2019/2545(RSO))

(2021/C 23/30)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av artikel 342 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen ([1]),

— med beaktande av rådets förordningar (EG) nr 920/2005 ([2]) och (EU, Euratom) 2015/2264 ([3]),

— med beaktande av riktlinjerna för flerspråkighet, antagna av presidiet den 16 juni 2014,

— med beaktande av sitt beslut av den 26 februari 2014 ([4]) om förlängning av tillämpningen av artikel 159 i Europaparlamentets arbetsordning till slutet av den åttonde valperioden och presidiets påföljande beslut om förlängning av undantaget från artikel 158 till slutet av den åttonde valperioden,

— med beaktande av artiklarna 158 och 159 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Enligt artikel 158 ska parlamentets samtliga handlingar avfattas på de officiella språken, och alla ledamöter har rätt att hålla sina anföranden i parlamentet på det officiella språk de önskar med tolkning till alla övriga officiella språk.

B. Enligt artikel 159 ska det vara tillåtet att göra undantag från artikel 158 fram till åttonde valperiodens utgång, om och i den utsträckning det för ett officiellt språk inte finns tillräckligt många tolkar eller översättare trots att lämpliga åtgärder vidtagits. För varje officiellt språk för vilket ett undantag bedöms nödvändigt ska presidiet, på förslag från generalsekreteraren, och med vederbörlig hänsyn till de tillfälliga arrangemang som rådet antagit på grundval av fördragen när det gäller utarbetandet av rättsakter, fastställa om villkoren är uppfyllda och var sjätte månad se över sitt beslut.

([1]) EGT 17, 6.10.1958, s. 385.

([2]) Rådets förordning (EG) nr 920/2005 av den 13 juni 2005 om ändring av förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen och förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska atomenergigemenskapen och om införande av tillfälliga bestämmelser om undantag från de förordningarna (EUT L 156, 18.6.2005, s. 3).

([3]) Rådets förordning (EU, Euratom) 2015/2264 av den 3 december 2015 om förlängning av giltighetstiden för och utfasning av de tillfälliga bestämmelser om undantag från förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen och förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska atomenergigemenskapen som införts genom förordning (EG) nr 920/2005 (EUT L 322, 8.12.2015, s. 1).

([4]) EUT C 285, 29.8.2017, s. 164.

Tisdagen den 12 mars 2019

C. I rådets förordningar (EG) nr 920/2005 och (EU, Euratom) 2015/2264 föreskrivs en gradvis begränsning av undantaget när det gäller iriska och, i avsaknad av en annan rådsförordning som anger annat, att undantaget upphör från och med den 1 januari 2022.

D. Trots att alla lämpliga åtgärder vidtagits förväntas kapaciteten för kroatiska, iriska och maltesiska inte vara sådan att man kan erbjuda fullständig tolkning för dessa språk från början av den nionde valperioden.

E. Trots ständiga och ihållande interinstitutionella ansträngningar och avsevärda framsteg förväntas antalet kvalificerade översättare fortfarande vara så begränsat när det gäller iriska, att man för den överblickbara framtiden inte kan garantera full täckning av detta språk i enlighet med artikel 158. I enlighet med rådets förordningar (EG) nr 920/2005 och (EU, Euratom) 2015/2264 ska allt fler rättsakter översättas till iriska, vilket minskar möjligheterna att få andra parlamentsdokument översatta till iriska.

F. Enligt artikel 159.4 får parlamentet efter det att presidiet lämnat en motiverad rekommendation besluta att förlänga giltighetstiden för artikel 159 vid slutet av valperioden.

G. Mot bakgrund av ovanstående har presidiet rekommenderat att giltighetstiden för artikel 159 ska förlängas till slutet av den nionde valperioden.

1. Europaparlamentet beslutar att förlänga tillämpningen av artikel 159 i Europaparlamentets arbetsordning till slutet av den nionde valperioden.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0139

Elektronisk information om godstransporter ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om elektronisk godstransportinformation (COM(2018)0279 – C8-0191/2018 – 2018/0140(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/31)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0279),

— med beaktande av artiklarna 294.2, 91, 100.2 och 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0191/2018),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 17 oktober 2018 ([1]),

— efter att ha hört Regionkommittén,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A8-0060/2019).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0140

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) …/… om elektronisk godstransportinformation

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 91, 100.2 och 192.1,

---

([1]) EUT C 62, 15.2.2019, s. 265.

Tisdagen den 12 mars 2019

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) Effektiviteten i godstransport och logistik är av avgörande betydelse för unionsekonomins ***tillväxt och*** konkurrenskraft, den inre marknadens funktion och den sociala och ekonomiska sammanhållningen i alla regioner i unionen. **[Ändr. 1]**

(1a) Syftet med denna förordning är att minska kostnaderna för behandling av transportinformation mellan myndigheter och ekonomiska aktörer, att förbättra myndigheternas kapacitet att säkerställa verkställighet och uppmuntra digitalisering av godstransport och logistik. **[Ändr. 2]**

(2) Transporten av varor åtföljs av en stor mängd information som fortfarande utbyts i pappersformat, mellan företag och mellan företag och de offentliga myndigheterna. Användningen av pappersdokument utgör en betydande administrativ börda ***och en extra kostnad*** för logistikoperatörer ***och närstående industrier (såsom handel och tillverkning), särskilt för små och medelstora företag, och har en negativ inverkan på miljön***. **[Ändr. 3]**

(2a) Verkningsfullt och effektivt genomdrivande av reglerna är en förutsättning för en sund konkurrens på den inre marknaden. Verktygen för verkställighet måste bli mer digitaliserade för att man ska kunna frigöra kapacitet att säkerställa verkställighet, minska onödig byråkrati för företag som utför internationella transporter och särskilt små och medelstora företag, säkerställa bättre inriktning på transportoperatörer med hög riskvärdering och upptäcka otillbörliga metoder. Detta digitala "smarta" genomdrivande kräver att all relevant information blir papperslös och görs tillgänglig för de behöriga myndigheterna i elektronisk form. Därför bör användningen av elektroniska transportdokument i framtiden bli regel. För att tjänstemän som ansvarar för tillsyn, däribland de som utför vägkontroller, ska få en tydlig och fullständig överblick över de transportföretag som kontrolleras bör de dessutom ha direkt tillgång i realtid till all relevant information för att kunna upptäcka överträdelser och avvikelser snabbare och mer effektivt. **[Ändr. 4]**

(3) Avsaknad av en enhetlig rättslig ram på unionsnivå som kräver att offentliga myndigheter ska godta relevant godstransportinformation, som krävs enligt lag, i elektronisk form, anses vara den viktigaste orsaken till bristen på framsteg i arbetet för att uppnå förenkling och ökad effektivitet som möjliggjorts genom tillgängliga elektroniska medel. Det faktum att offentliga myndigheter inte godtar information i elektronisk form påverkar inte bara kommunikationen mellan dem och operatörer utan hindrar också, indirekt, utvecklingen av förenklad elektronisk kommunikation mellan företag i hela unionen ***och kommer att medföra en ökning av de administrativa kostnaderna, särskilt för små och medelstora företag***. **[Ändr. 5]**

([1]) EUT C 62, 15.2.2019, s. 265.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 mars 2019.

(4) Vissa områden i unionens transportlagstiftning kräver att behöriga myndigheter godtar digitaliserad information, men detta gäller inte på långt när all relevant unionslagstiftning. ~~Det~~ ***I syfte att minska den administrativa bördan och möjliggöra effektivare kontroller samt åtgärder mot överträdelser*** bör ***det alltid*** vara möjligt att använda elektroniska medel för att göra föreskriven information avseende godstransport tillgänglig för myndigheterna inom hela unionen och för alla relevanta faser av transporter som utförs inom unionen. Vidare bör denna möjlighet finnas för all föreskriven information, inom alla transportsätt. ***Medlemsstaterna bör acceptera elektroniska transporthandlingar överlag, och de bör ratificera och tillämpa e-CMR-protokollet utan dröjsmål. Därför bör myndigheterna kommunicera elektroniskt med de berörda ekonomiska aktörerna om föreskriven information och göra sina egna data tillgängliga digitalt i enlighet med tillämplig lagstiftning.*** **[Ändr. 6]**

(5) Medlemsstaternas myndigheter bör därför åläggas att godta information som gjorts tillgänglig elektroniskt närhelst ekonomiska aktörer är skyldiga att göra information tillgänglig som bevis för efterlevnad av krav som fastställs i unionsakter som antagits i enlighet med avdelning VI tredje delen i fördraget eller, med tanke på likheten i situationerna, av unionslagstiftning om transport av avfall. Detsamma bör gälla om en medlemsstats nationella lagstiftning som behandlar frågor som regleras i avdelning VI tredje delen i fördraget föreskriver tillhandahållande av föreskriven information som är identisk, helt eller delvis, med information som ska tillhandahållas i enlighet med sådan unionslagstiftning.

(5a) För att minska den administrativa bördan och frigöra knappa verkställighetsresurser bör de ekonomiska aktörerna vara skyldiga att elektroniskt tillhandahålla föreskriven information till medlemsstaternas behöriga myndigheter, och medlemsstaternas behöriga myndigheter bör kommunicera elektroniskt med de berörda ekonomiska aktörerna när det gäller att tillhandahålla föreskriven information. **[Ändr. 7]**

(6) Eftersom denna förordning enbart är avsedd att underlätta tillhandahållandet av information, specifikt, på elektronisk väg, bör den inte påverka de bestämmelser i unionslagstiftning eller i nationell lagstiftning som fastställer innehållet i föreskriven information och den bör, i synnerhet, inte införa några ytterligare krav på föreskriven information. ~~Samtidigt som~~ ***Eftersom*** denna förordning är avsedd att göra det möjligt att uppfylla krav på föreskriven information på elektronisk väg snarare än med hjälp av pappersdokument, bör den ***möjliggöra att europeiska plattformar för att utbyta och enkelt dela med sig av informationen utvecklas. Den bör*** inte på annat sätt påverka de relevanta unionsbestämmelserna om krav avseende de dokument som ska användas för den strukturerade presentationen av informationen i fråga. De bestämmelser i unionslagstiftning om transport av avfall som innehåller formföreskrifter för transporterna bör inte heller påverkas av denna förordning. Denna förordning bör inte heller påverka de bestämmelser om rapporteringsskyldigheter som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ([1]) eller i genomförandeakter eller delegerade akter som antagits i enlighet med den förordningen. ***Kommissionen bör dock bedöma om bestämmelserna om innehållet i kraven på den föreskrivna informationen om transport av varor på unionens territorium behöver anpassas för att förbättra de behöriga myndigheternas kapacitet att säkerställa verkställighet.*** **[Ändr. 8]**

(7) Användningen av elektroniska medel för utbytet av information i enlighet med denna förordning bör organiseras på ett sätt som garanterar säkerheten och tar hänsyn till konfidentialiteten avseende känslig kommersiell information.

(8) För att göra det möjligt för operatörer att tillhandahålla relevant information i elektronisk form på samma sätt i alla medlemsstater, är det nödvändigt att utnyttja gemensamma specifikationer, som kommer att antas av kommissionen. Dessa specifikationer bör säkerställa datainteroperabilitet för de olika dataseten med underdataset avseende den relevanta föreskrivna informationen, och fastställa gemensamma förfaranden och detaljerade regler för de behöriga myndigheternas tillgång till och behandling av den informationen.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

Tisdagen den 12 mars 2019

(9) Vid utarbetandet av dessa specifikationer bör vederbörlig hänsyn tas till relevanta specifikationer för datautbyte som fastställs i relevant unionslagstiftning, och i relevanta europeiska och internationella standarder för multimodalt datautbyte, ***bl.a. bestämmelserna i den allmänna dataskyddsförordningen. Det bör också tas hänsyn till investeringar av ekonomiska aktörer och till transportsättspecifika datamodeller som därmed redan finns,*** samt till de principer och rekommendationer som fastställs i Europeiska interoperabilitetsramen ([1]), vilken tillhandahåller en av medlemsstaterna gemensamt överenskommen strategi för leverans av europeiska digitala offentliga tjänster. ***Dessutom är det viktigt att alla relevanta berörda parter engageras i utarbetandet och förberedelserna av dessa specifikationer***. Vederbörlig omsorg bör också ägnas åt att se till att dessa specifikationer förblir teknikneutrala och öppna för innovativ teknik. **[Ändr. 9]**

(10) Denna förordning bör fastställa de funktionella kraven för plattformar som är baserade på informations- och kommunikationsteknik och som kan användas av ekonomiska aktörer för att tillgängliggöra den föreskrivna godstransportinformationen i elektroniskt format (eFTI) till de behöriga myndigheterna (eFTI-plattformar). Villkor bör även fastställas för tredjepartsleverantörer av tjänster via eFTI-plattformar (leverantörer av eFTI-tjänster).

(11) För att bygga upp förtroendet hos både medlemsstaternas myndigheter och de ekonomiska aktörerna avseende uppfyllandet av dessa krav bland eFTI-plattformar och leverantörer av eFTI-tjänster, bör medlemsstaternas behöriga myndigheter införa ett certifieringssystem som underbyggs av ackreditering i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 ([2]). ***På grund av den relativt långa genomförandeperioden bör kommissionen bedöma om teknik såsom blockkedjeteknik kan garantera samma resultat som certifieringssystemet, och samtidigt betydligt minska kostnaderna för ekonomiska aktörer och medlemsstater.*** **[Ändr. 10]**

~~(12) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av skyldigheten att godta den föreskrivna information som görs tillgänglig i elektroniskt format i enlighet med denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([3]).~~ **[Ändr. 11]**

~~(13) I synnerhet bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa ett gemensamt dataset samt underdataset för respektive krav på föreskriven information som omfattas av denna förordning, samt gemensamma förfaranden och detaljerade regler för behöriga myndigheters tillgång till och behandling av den informationen om de berörda ekonomiska aktörerna gör denna information tillgänglig elektroniskt, inbegripet detaljerade regler och tekniska specifikationer.~~ **[Ändr. 12]**

~~(14) Kommissionen bör också tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa detaljerade regler för genomförandet av kraven för eFTI-plattformar och för leverantörer av eFTI-tjänster.~~ **[Ändr. 13]**

(15) I syfte att säkerställa en korrekt tillämpning av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen

— för att ändra del B i bilaga I, i syfte att införliva de förteckningar över krav på föreskriven information i medlemsstaternas lagstiftning som anmälts till kommissionen av medlemsstaterna i enlighet med denna förordning,

— för att ändra del A i bilaga I för att ta hänsyn till eventuella delegerade akter eller genomförandeakter som antas av kommissionen och som fastställer nya krav på föreskriven information på unionsnivå avseende transport av varor,

---

([1]) Europeiska interoperabilitetsramen – genomförandestrategi: Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén (COM(2017)0134).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

~~([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).~~

— för att ändra del B i bilaga I i syfte att införliva eventuella nya bestämmelser i relevant nationell lagstiftning som inför ändringar i de nationella kraven på föreskriven information, eller fastställer nya relevanta krav på föreskriven information som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde och anmäls till kommissionen av medlemsstaterna i enlighet med denna förordning,

— för att komplettera vissa tekniska aspekter av denna förordning, nämligen vad gäller reglerna för certifiering av eFTI-plattformar och leverantörer av eFTI-tjänster.

— ***för att fastställa gemensamma förfaranden, tekniska specifikationer och detaljerade regler för behöriga myndigheters tillgång till och behandling av de respektive informationskrav som omfattas av denna förordning, samt detaljerade regler för genomförandet av kraven för eFTI-plattformar och för leverantörer av eFTI-tjänster.*** **[Ändr. 14]**

(16) Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 ([1]). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(17) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att säkerställa en enhetlig strategi för godtagande, från medlemstaternas myndigheters sida, av godstransportinformation som gjorts tillgänglig elektroniskt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av behovet av att fastställa gemensamma krav, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder, i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(18) Elektronisk behandling av personuppgifter som krävs som en del av föreskriven godstransportinformation bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ([2]).

(19) Kommissionen bör göra en utvärdering av denna förordning. Information bör samlas in för att ligga till grund för utvärderingen och för att bedöma lagstiftningens verkan i förhållande till de mål den eftersträvar.

(20) Denna förordning kan inte tillämpas effektivt innan de delegerade akter och genomförandeakter som föreskrivs i förordningen har trätt i kraft. Denna förordning bör därför tillämpas från och med den … [infoga datum] för att ge kommissionen tid att anta dessa akter.

(20a) Kommissionen bör omedelbart inleda arbetet med de nödvändiga delegerade akterna för att undvika ytterligare förseningar och för att säkerställa att de ekonomiska aktörerna och medlemsstaterna har tillräckligt med tid att förbereda sig. **[Ändr. 15]**

(21) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ([3]) och avgav ett yttrande den … [infoga datum] ([4]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

([1]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

([4]) EUT C ….

Tisdagen den 12 mars 2019

Kapitel I

Allmäna bestämmelser

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas en rättslig ram för elektronisk överföring av föreskriven information som rör transport av varor på unionens territorium***, och även dess driftskompatibilitet***. För detta ändamål fastställs i denna förordning **[Ändr. 16]**

a) de villkor enligt vilka medlemsstaternas behöriga myndigheter är skyldiga att godta föreskriven information när den ~~görs tillgänglig~~ ***lämnas*** elektroniskt av berörda ekonomiska aktörer, **[Ändr. 17]**

aa) de villkor enligt vilka de berörda ekonomiska aktörerna är skyldiga att göra föreskriven information elektroniskt tillgänglig för medlemsstaternas behöriga myndigheter, **[Ändr. 18]**

ab) de villkor enligt vilka medlemsstaternas behöriga myndigheter måste kommunicera elektroniskt med de berörda ekonomiska aktörerna när det gäller att tillhandahålla föreskriven information. **[Ändr. 19]**

b) regler för tillhandahållandet av tjänster som har anknytning till de berörda ekonomiska aktörernas tillhandahållande av föreskriven information i elektronisk form.

2. Denna förordning gäller för krav på föreskriven information som anges i unionsakter som fastställer villkoren för transport av varor på unionens territorium i enlighet med avdelning VI tredje delen i fördraget, eller som fastställer villkoren för transport av avfall ***och krav på föreskriven information om transport av varor som anges i internationella konventioner som är tillämpliga i unionen***. Beträffande transport av avfall gäller denna förordning inte för kontroller som utförs av tullkontor enligt tillämpliga unionsbestämmelser. De unionsakter för vilka denna förordning är tillämplig, och motsvarande krav på föreskriven information, förtecknas i del A i bilaga I. **[Ändr. 20]**

Denna förordning gäller också för krav på föreskriven information i medlemsstaternas lagstiftning som behandlar frågor vilka regleras i avdelning VI tredje delen i fördraget och som föreskriver tillhandahållande av information som är identisk, helt eller delvis, med den information som ska tillhandahållas i enlighet med krav på föreskriven information som avses i första stycket.

Den nationella lagstiftning och motsvarande krav på föreskriven information som avses i andra stycket ska förtecknas i del B i bilaga I, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 2 b.

3. Senast den … [ett år från den dag då denna förordning träder i kraft] ska medlemsstaten underrätta kommissionen om de bestämmelser i nationell lagstiftning och motsvarande krav på föreskriven information som avses i andra stycket i punkt 2, vilka ska inkluderas i del B i bilaga I. Medlemsstaterna ska också underrätta kommissionen om varje ny bestämmelse i nationell lagstiftning som antas därefter, som omfattas av andra stycket i punkt 2 och som inför ändringar av dessa krav på föreskriven information eller fastställer nya relevanta krav på föreskriven information, inom en månad från antagandet av en sådan bestämmelse.

Artikel 2

Anpassning av bilaga I

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 13 med avseende på ändringen av bilaga I för att

a) inkludera en hänvisning till alla delegerade akter eller genomförandeakter som antas av kommissionen och som fastställer nya krav på föreskriven information mot bakgrund av unionsrättsakter som reglerar transport av varor i enlighet med avdelning VI tredje delen i fördraget,

b) lägga till hänvisningar till nationell lagstiftning och krav på föreskriven information som anmäls av medlemsstaterna i enlighet med artikel 1.3.

ba) lägga till hänvisningar till andra unionsrättsakter som reglerar transport av varor, och som fastställer krav på föreskriven information, **[Ändr. 21]**

bb) lägga till hänvisningar till internationella konventioner som är tillämpliga i unionen, och som fastställer krav på föreskriven information, som direkt eller indirekt rör transporten av varor. **[Ändr. 22]**

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *föreskriven information*: information, i form av ett dokument eller inte, relaterad till transport av gods på unionens territorium, även genom transitering, som ska tillhandahållas av en berörd ekonomisk aktör i enlighet med de bestämmelser som avses i artikel 1.2 för att styrka överensstämmelse med de relevanta kraven i de berörda akterna.

2. *krav på föreskriven information*: ett krav på att tillhandahålla föreskriven information.

3. *elektronisk godstransportinformation* (electronic Freight Transport Information, *eFTI*): en uppsättning dataelement som behandlats elektroniskt för utbyte av föreskriven information mellan de berörda ekonomiska aktörerna och med de behöriga offentliga myndigheterna.

4. *behandling*: en åtgärd eller uppsättning åtgärder som vidtas med eFTI, oberoende av om de utförs automatiserat eller inte, såsom insamling, registrering, organisering, strukturering, lagring, anpassning eller ändring, hämtning, läsning, användning, utlämnande genom överföring, spridning eller tillgängliggörande på annat sätt, sammanställning eller samkörning, begränsning, radering eller förstöring,

5. *eFTI-plattform*: en lösning, baserad på informations- och kommunikationsteknik (IKT), såsom ett operativsystem, en driftsmiljö eller en databas, som är avsedd att användas för behandling av eFTI.

6. *utvecklare av eFTI-plattformar*: en fysisk eller juridisk person som har utvecklat eller förvärvat en eFTI-plattform antingen i syfte att behandla föreskriven information som har anknytning till den egna ekonomiska verksamheten eller i syfte att släppa ut plattformen på marknaden.

7. *eFTI-tjänst*: en tjänst bestående av behandling av eFTI med hjälp av en eFTI-plattform, fristående eller i kombination med andra IKT-lösningar, inbegripet andra eFTI-plattformar.

Tisdagen den 12 mars 2019

8. *leverantör av eFTI-tjänster*: en fysisk eller juridisk person som tillhandahåller en eFTI-tjänst till berörda ekonomiska aktörer på grundval av ett avtal.

9. *berörd ekonomisk aktör*: ett transportföretag eller en logistikoperatör, eller en annan fysisk eller juridisk person, som har ansvar för att göra föreskriven information tillgänglig för de behöriga myndigheterna i enlighet med det relevanta kravet på föreskriven information.

10. *människoläsbart format*: ett sätt att representera data i elektronisk form som kan användas som information av en fysisk person utan att ytterligare behandling krävs.

11. *maskinläsbart format*: ett sätt att representera data i elektronisk form som kan användas för automatisk behandling av en maskin.

12. *organ för bedömning av överensstämmelse*: ett organ för bedömning av överensstämmelse i den mening som avses i artikel 2.13 i förordning (EG) nr 765/2008, ackrediterat i enlighet med den förordningen för att utföra bedömning av överensstämmelse avseende en eFTI-plattform eller en leverantör av eFTI-tjänster.

Kapitel II

Föreskriven information som görs tillgänglig elektroniskt

Artikel 4

Krav för ***de*** berörda ekonomiska ~~aktörer~~ ***aktörerna*** **[Ändr. 23]**

1. ~~Om~~ Berörda ekonomiska aktörer ~~gör~~ ***ska göra*** föreskriven information tillgänglig elektroniskt***.*** ***De*** ska ~~de~~ göra detta på grundval av data som behandlas på en certifierad eFTI-plattform***, i enlighet med artikel 8*** och, i tillämpliga fall, av en certifierad leverantör av eFTI-tjänster***, i enlighet med artikel 9***. Den föreskrivna informationen ska göras tillgänglig i maskinläsbart format och, på den behöriga myndighetens begäran, i människoläsbart format. **[Ändr. 24]**

Information i maskinläsbart format ska göras tillgänglig via en autentiserad***, driftskompatibel*** och säker förbindelse med datakällan till en eFTI-plattform. Berörda ekonomiska aktörer ska uppge den internetadress via vilken åtkomst till informationen kan ges, tillsammans med eventuella andra uppgifter som är nödvändiga för att göra det möjligt för den behöriga myndigheten att entydigt identifiera den föreskrivna informationen. **[Ändr. 25]**

Information i människoläsbart format ska göras tillgänglig på plats, på bildskärmen till den elektroniska utrustning som ägs av den berörda ekonomiska aktören eller av de behöriga myndigheterna.

2. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att göra det möjligt för deras behöriga myndigheter att behandla föreskriven information som tillgängliggjorts av de berörda ekonomiska aktörerna i maskinläsbart format enligt andra stycket i punkt 1, i enlighet med de bestämmelser som kommissionen fastställt enligt artikel 7.

Artikel 5

Behöriga myndigheters godtagande ***och tillhandahållande av föreskriven information*** **[Ändr. 26]**

Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska godta föreskriven information som görs tillgänglig elektroniskt av de berörda ekonomiska aktörerna i enlighet med artikel 4.

Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska kommunicera elektroniskt med de berörda ekonomiska aktörerna om föreskriven information. **[Ändr. 27]**

Artikel 6

Konfidentiell kommersiell information

De behöriga myndigheterna, leverantörer av eFTI-tjänster och berörda ekonomiska aktörer ska vidta åtgärder för att säkerställa konfidentialitet avseende kommersiell information som behandlas och utbyts i enlighet med denna förordning.

Artikel 7

Gemensamt eFTI-dataset, gemensamma förfaranden och gemensamma regler för tillgång

Kommissionen ska ***ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 13 för att*** fastställa följande ~~genom genomförandeakter~~. **[Ändr. 28]**

a) Ett gemensamt eFTI-dataset samt underdataset för respektive krav på föreskriven information, inklusive motsvarande definitioner för varje dataelement som ingår i det gemensamma datasetet samt underdataset.

b) Gemensamma förfaranden och detaljerade regler, inklusive gemensamma tekniska specifikationer, för behöriga myndigheters tillgång till eFTI-plattformar, inklusive förfaranden för behandling av föreskriven information som gjorts tillgänglig elektroniskt av de berörda ekonomiska aktörerna.

ba) Gemensamma förfaranden och detaljerade regler för att bekräfta identiteten på fysiska eller juridiska personer som utfärdar rättsligt bindande intyg som anges nedan. **[Ändr. 29]**

Befintliga, standardiserade datamodeller och dataset som anges i internationella konventioner, som är tillämpliga i unionen, ska användas som referens för att fastställa dessa gemensamma eFTI-data, förfaranden och regler för tillgång. **[Ändr. 30]**

~~Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.2.~~ **[Ändr. 31]**

Kapitel III

eFTI-plattformar och eFTItjänster

Avsnitt 1

Krav för eFTI-plattformar och eFTI-tjänster

Artikel 8

Funktionella krav för eFTI-plattformar

1. ***FTI-plattformarna ska styras av de allmänna principerna om teknikneutralitet och driftskompatibilitet.*** De eFTI-plattformar som används för behandling av föreskriven information ska tillhandahålla funktionalitet som säkerställer att **[Ändr. 32]**

a) personuppgifter ~~kan~~ ***ska*** behandlas i enlighet med förordning (EU) 2016/679, **[Ändr. 33]**

b) kommersiella data ~~kan~~ ***ska*** behandlas i enlighet med artikel 6, **[Ändr. 34]**

ba) eFTI-plattformar och de data som ingår i dem är driftskompatibla, **[Ändr. 35]**

c) en unik elektronisk identifierande länk kan upprättas mellan de data som behandlas och den fysiska transporten av en bestämd uppsättning varor som dessa data avser, från ursprungsorten till bestämmelseorten, inom ramen för ett enda transportavtal~~, oberoende av kvantiteten~~ eller ~~antalet containrar, kollin eller delar~~ ***en fraktsedel***, **[Ändr. 36]**

Tisdagen den 12 mars 2019

d) data kan behandlas uteslutande på grundval av auktoriserad och autentiserad tillgång,

e) all behandling registreras i vederbörlig ordning för att möjliggöra, som ett minimum, identifiering av varje distinkt åtgärd, den fysiska eller juridiska person som utfört åtgärden och sekvenseringen av åtgärderna för varje enskilt dataelement; om en behandlingsåtgärd inbegriper ändring eller radering av ett existerande dataelement ska det ursprungliga dataelementet bevaras,

ea) behöriga myndigheter har omedelbar tillgång till all relevant information enligt nationell lagstiftning eller unionslagstiftning, för att säkerställa allmän ordning och efterlevnad av unionsrättsakter som reglerar transport av varor i enlighet med avdelning VI tredje delen i fördraget, **[Ändr. 37]**

f) data kan arkiveras och förbli åtkomliga under en lämplig tidsperiod, i enlighet med relevanta krav på föreskriven information,

g) data är skyddade mot förvanskning och stöld,

h) de dataelement som behandlas motsvarar det gemensamma eFTI-datasetet samt underdataset, och kan behandlas på vilket som helst av unionens officiella språk ***eller ett språk som har officiell status i en medlemsstat***. **[Ändr. 38]**

1a. Det ska finnas ett standardiserat eFTI-format som omfattar alla krav på föreskriven information som förtecknas i del A i bilaga 1 och alla krav på föreskriven information som förtecknas i del B i bilaga 1 i en särskild och avgränsad del av det eFTI-format som finns i medlemsstaternas förteckning. **[Ändr. 39]**

2. Kommissionen ska ~~genom genomförandeakter~~ ***ges befogenhet att*** anta ***delegerade akter i enlighet med artikel 13, för att fastställa*** detaljerade regler med avseende på de krav som fastställs i punkt 1. ~~Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.2.~~ **[Ändr. 40]**

Artikel 9

Krav för leverantörer av eFTI-tjänster

1. Leverantörer av eFTI-tjänster ska säkerställa att

a) data behandlas enbart av auktoriserade användare och i enlighet med tydligt definierade användarroller och behandlingsrättigheter inom eFTI-plattformen, i enlighet med de relevanta kraven på föreskriven information,

aa) data är driftskompatibla, **[Ändr. 41]**

b) data lagras och är åtkomliga under ~~en lämplig tidsperiod~~ ***fyra år***, i enlighet med relevanta krav på föreskriven information, **[Ändr. 42]**

c) ***behörgia*** myndigheter har omedelbar tillgång till föreskriven information som rör en godstransport och som behandlas med hjälp av deras eFTI-plattformar, när en berörd ekonomisk aktör ger ***de behöriga*** myndigheterna denna tillgång, **[Ändr. 43]**

d) ata är skyddade på lämpligt sätt, inklusive mot obehörig eller otillåten behandling och mot förlust, förstöring eller skada genom olyckshändelse.

2. Kommissionen ska ~~genom genomförandeakter~~ ***ges befogenhet att*** anta ***delegerade akter i enlighet med artikel 13, för att fastställa*** detaljerade regler med avseende på de krav som fastställs i punkt 1. ~~Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.2.~~ **[Ändr. 44]**

AVSNITT 3

CERTIFIERING

Artikel 10

Organ för bedömning av överensstämmelse

1. Organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ackrediterade enligt förordning (EG) nr 765/2008 för certifieringen av eFTI-plattformar och leverantörer av eFTI-tjänster enligt artiklarna 11 och 12 i denna förordning.

2. När det gäller ackreditering ska ett organ för bedömning av överensstämmelse uppfylla kraven i bilaga II.

3. Medlemsstaterna ska upprätthålla en uppdaterad förteckning över de ackrediterade organen för bedömning av överensstämmelse, och över de eFTI-plattformar och leverantörer av eFTI-tjänster som certifierats av dessa organ i enlighet med artiklarna 11 och 12. De ska göra denna förteckning allmänt tillgänglig på en officiell statlig webbplats. Förteckningen ska uppdateras ~~regelbundet~~ ***utan dröjsmål varje gång det görs en ändring i den information som den innehåller,*** och senast den 31 ~~mars~~ ***maj*** varje år. **[Ändr. 45]**

4. Senast den 31 ~~mars~~ ***maj*** varje år ska medlemsstaterna översända de förteckningar som avses i punkt 3 till kommissionen, tillsammans med adressen till den webbplats där dessa förteckningar har offentliggjorts. Kommissionen ska offentliggöra en länk till dessa webbplatsadresser på sin officiella webbplats. **[Ändr. 46]**

Artikel 11

Certifiering av eFTI-plattformar

1. På begäran av en utvecklare av eFTI-plattformar ska organ för bedömning av överensstämmelse bedöma huruvida eFTI-plattformen uppfyller de krav som fastställs i artikel 8.1. Om bedömningen är positiv ska ett intyg om överensstämmelse utfärdas. Om bedömningen är negativ ska organet för bedömning av överensstämmelse informera sökanden om varför plattformen inte uppfyller dessa krav.

1a. Certifieringen ska utföras på ett oberoende sätt för att undvika snedvridning av konkurrensen. Överensstämmelsen med befintliga, standardiserade plattformar, som fastställs i internationella konventioner som är tillämpliga i unionen, ska säkerställas. **[Ändr. 47]**

1b. Befintliga it-system, som för närvarande används av ekonomiska aktörer i transportsektorn för att tillhandahålla föreskriven information och som uppfyller de funktionella krav som fastställs i artikel 8.1, ska certifieras som e-FTI-plattformar. **[Ändr. 48]**

2. Organ för bedömning av överensstämmelse ska upprätthålla en uppdaterad förteckning över certifierade eFTI-plattformar och över eFTI-plattformar som har fått en negativ bedömning. Den uppdaterade förteckningen ska skickas till de berörda behöriga myndigheterna varje gång ett intyg eller en negativ bedömning utfärdas.

3. Information som gjorts tillgänglig för behöriga myndigheter genom en certifierad eFTI-plattform ska åtföljas av ett certifieringsmärke.

4. Utvecklaren av eFTI-plattformar ska ansöka om en ny bedömning av sin certifiering om de tekniska specifikationer som antagits i de genomförandeakter som avses i artikel 7.2 ändras.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 13 för att komplettera denna förordning med regler om certifiering, användning av certifieringsmärket och förnyelse av certifieringen av eFTI-plattformar.

Tisdagen den 12 mars 2019

Artikel 12

Certifiering av leverantörer av eFTI-tjänster

1. På begäran av en leverantör av eFTI-tjänster ska ett organ för bedömning av överensstämmelse bedöma huruvida leverantören av eFTI-tjänster uppfyller de krav som fastställs i artikel 9.1. Om bedömningen är positiv ska ett intyg om överensstämmelse utfärdas. Om bedömningen är negativ ska organet för bedömning av överensstämmelse informera sökanden om varför leverantören inte uppfyller dessa krav.

2. Organ för bedömning av överensstämmelse ska upprätthålla en uppdaterad förteckning över certifierade leverantörer av eFTI-tjänster och över sådana leverantörer som har fått en negativ bedömning. Den uppdaterade förteckningen ska göras tillgänglig för de berörda behöriga myndigheterna varje gång ett intyg eller en negativ bedömning utfärdas.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 13 för att komplettera denna förordning med regler om certifiering av leverantörer av eFTI-tjänster.

Kapitel IV

Delegering av befogenheter och genomförandebestämmelser

Artikel 13

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2, ***7, 8.2, 9.2,*** 11.5 och 12.3 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den … [dag då denna förordning träder i kraft]. **[Ändr. 49]**

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2, ***7, 8.2, 9.2,*** 11.5 och 12.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft. **[Ändr. 50]**

4. ~~Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter~~ ***Delegerade akter*** som ~~utsetts av varje medlemsstat~~ ***antas*** i enlighet med ~~principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016~~ ***artikel 2 ska börja tillämpas ett år efter det att de har trätt i kraft***. **[Ändr. 51]**

4a. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den se till att de berörda intressenterna och deras representativa organ rådfrågas i lämpliga forum, dvs. den expertgrupp som inrättades genom kommissionens beslut C(2018)5921 av den 13 september 2018 (”forumet för digitala transporter och digital logistik”). **[Ändr. 52]**

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2, 10.5 och 11.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

~~Artikel 14~~

~~Kommittéförfarande~~

~~1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.~~

~~2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.~~ **[Ändr. 53]**

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15

Översyn

1. Senast den … [~~fem~~***tre*** år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas] ska kommissionen genomföra en utvärdering av denna förordning och lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. ***Denna utvärdering ska särskilt undersöka möjligheten att utvidga tillämpningsområdet för denna förordning till viss information mellan företag, som är nödvändig för att styrka överensstämmelse med de relevanta kraven i unionens rättsakter om varutransporter i enlighet med avdelning VI i tredje delen av fördraget.*** **[Ändr. 54]**

2. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med den information som är nödvändig för utarbetandet av denna rapport.

Artikel 16

Övervakning

Medlemsstaterna ska förse kommissionen med följande uppgifter vartannat år och första gången senast den … [två år från den dag då denna förordning börjar tillämpas]:

1. Antalet behöriga myndigheter som har genomfört åtgärder för att få tillgång till och behandla information som gjorts tillgänglig av berörda ekonomiska aktörer i enlighet med artikel 4.2.

2. Antalet berörda ekonomiska aktörer som har gjort föreskriven information tillgänglig för medlemsstaternas behöriga myndigheter i enlighet med artikel 4.1, uppdelat efter transportsätt.

Informationen ska lämnas för varje år som omfattas av rapporteringsperioden.

Artikel 17

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den … [~~fyra~~ ***tre*** år efter ~~dess ikraftträdande~~ ***det att denna förordning har trätt i kraft***]. **[Ändr. 55]**

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i …

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA I

FÖRESKRIVEN INFORMATION SOM OMFATTAS AV DENNA FÖRORDNINGS TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Krav på föreskriven information som fastställs i unionslagstiftning

I tabellen nedan förtecknas de krav på föreskriven information som anges i unionsakter som fastställer villkoren för transport av varor på unionens territorium i enlighet med avdelning VI tredje delen i fördraget samt villkoren för transport av avfall:

EU-lagstiftning **Informationspunkt**	**Rådets förordning nr 11 om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befordringsvillkor** **EGT L 052** **(16.8.1960, s. 1121)**	**Direktiv 92/106/EEG om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna** **EGT L 368** **(17.12.1992, s. 38)**	**[Förslag COM(2017) 648 final – 2017/0290 (COD) om ändring av direktiv 92/106/EEG]**	**Förordning (EG) nr 1072/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg** **EUT L 300/72** **(14.11.2009, s. 72)**	**[Förslag COM(2017) 0281 final – 2017/0123 (COD) om ändring av förordning (EG) nr 1071/2009 och förordning (EG) nr 1072/2009]**	**Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1998 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd** **EUT L 299/1** **(14.11.2015, s. 1)**	**Direktiv 2008/68/EG om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar** **EUT L 260,** **(30.9.2008, s. 13)** **Hänvisningar till ADR, RID, ADN** [1]	**Förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall** **(EUT L 190,** **12.7.2006, s. 1)**
Avsändarens namn och adress	Artikel 6.1	Artikel 3 (hänvisning till artikel 6 i rådets förordning nr 11)						
Varuslag och vikt	Artikel 6.1	Artikel 3 (hänvisning till artikel 6 i rådets förordning nr 11)						
Ort och datum för godsets mottagande för transport	Artikel 6.1	Artikel 3 (hänvisning till artikel 6 i rådets förordning nr 11)						
Lossningsplats	Artikel 6.1	Artikel 3 (hänvisning till artikel 6 i rådets förordning nr 11)						

EU-lagstiftning Informationspunkt	Rådets förordning nr 11 om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befordringsvillkor EGT L 052 (16.8.1960, s. 1121)	Direktiv 92/106/EEG om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna EGT L 368 (17.12.1992, s. 38)	[Förslag COM(2017) 648 final – 2017/0290 (COD) om ändring av direktiv 92/106/EEG]	Förordning (EG) nr 1072/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg EUT L 300/72 (14.11.2009, s. 72)	[Förslag COM(2017) 0281 final – 2017/0123 (COD) om ändring av förordning (EG) nr 1071/2009 och förordning (EG) nr 1072/2009]	Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1998 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd EUT L 299/1 (14.11.2015, s. 1)	Direktiv 2008/68/EG om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar EUT L 260, (30.9.2008, s. 13) Hänvisningar till ADR, RID, ADN [1]	Förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1)
Färdväg eller färdlängd, om dessa omständigheter motiverar ett annat pris än det som normalt tillämpas	Artikel 6.1	Artikel 3 (hänvisning till artikel 6 i rådets förordning nr 11)						
Eventuella gränspassager	Artikel 6.1	Artikel 3 (hänvisning till artikel 6 i rådets förordning nr 11 av den 27 juni 1960)						
Pålastnings- och urlastningsstationer för järnvägssträcka		Artikel 3						
Lastnings- och lossningshamnar för inre vattenväg		Artikel 3						
Lastnings- och lossningshamnar för sjötransport		Artikel 3						
Stämpel som anbringas av järnvägs- eller hamnmyndigheterna på järnvägsstationerna eller i berörda inlands- eller kusthamnar när den del av resan som företas på järnväg eller inre vattenvägar eller till sjöss har avslutats		Artikel 3						

EU-lagstiftning Informationspunkt	Rådets förordning nr 11 om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befordringsvillkor EGT L 052 (16.8.1960, s. 1121)	Direktiv 92/106/EEG om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna EGT L 368 (17.12.1992, s. 38)	[Förslag COM(2017) 648 final – 2017/0290 (COD) om ändring av direktiv 92/106/EEG]	Förordning (EG) nr 1072/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg EUT L 300/72 (14.11.2009, s. 72)	[Förslag COM(2017) 0281 final – 2017/0123 (COD) om ändring av förordning (EG) nr 1071/2009 och förordning (EG) nr 1072/2009]	Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1998 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd EUT L 299/1 (14.11.2015, s. 1)	Direktiv 2008/68/EG om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar EUT L 260, (30.9.2008, s. 13) Hänvisningar till ADR, RID, ADN [1]	Förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1)
[Avsändarens namn, adress, kontaktuppgifter och underskrift]			[Artikel 3.2 a (ersätter artikel 3 i rådets direktiv 92/106/EEG)]					
[Plats där den kombinerade transporten påbörjas i unionen, och datum då den påbörjas]			[Artikel 3.2 b (ersätter artikel 3 i rådets direktiv 92/106/EEG)]					
[Mottagarens namn, adress och kontaktuppgifter]			[Artikel 3.2 c (ersätter artikel 3 i rådets direktiv 92/106/EEG)]					
[Plats där den kombinerade transporten avslutas i unionen, och datum då den avslutas]			[Artikel 3.2 d (ersätter artikel 3 i rådets direktiv 92/106/EEG)]					

EU-lagstiftning Informationspunkt	Rådets förordning nr 11 om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befordringsvillkor EGT L 052 (16.8.1960, s. 1121)	Direktiv 92/106/EEG om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna EGT L 368 (17.12.1992, s. 38)	[Förslag COM(2017) 648 final – 2017/0290 (COD) om ändring av direktiv 92/106/EEG]	Förordning (EG) nr 1072/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg EUT L 300/72 (14.11.2009, s. 72)	[Förslag COM(2017) 0281 final – 2017/0123 (COD) om ändring av förordning (EG) nr 1071/2009 och förordning (EG) nr 1072/2009]	Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1998 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd EUT L 299/1 (14.11.2015, s. 1)	Direktiv 2008/68/EG om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar EUT L 260, (30.9.2008, s. 13) Hänvisningar till ADR, RID, ADN [1]	Förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1)
[Avståndet fågelvägen mellan den plats där den kombinerade transporten påbörjas och den plats där den kombinerade transporten avslutas i unionen]			[Artikel 3.2 e (ersätter artikel 3 i rådets direktiv 92/106/EEG)]					
[En beskrivning, undertecknad av avsändaren, av transportvägen för den kombinerade transporten inklusive åtminstone följande uppgifter för varje etapp, även för varje transportslag som ingår i icke-vägetappen, i transporten inom unionen: **i) Etappens del i transporten (dvs. första etapp, icke-vägetapp eller avslutande etapp).** **ii) Transportföretagets namn, adress och kontaktuppgifter.** **iii) Transportslag och dess ordningsnummer i transporten.]**			[Artikel 3.2 f (ersätter artikel 3 i rådets direktiv 92/106/EEG)]					
[Identifiering av den transporterade intermodala lastenheten]			[Artikel 3.2 g (ersätter artikel 3 i rådets direktiv 92/106/EEG)]					

EU-lagstiftning Informationspunkt	Rådets förordning nr 11 om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befordringsvillkor EGT L 052 (16.8.1960, s. 1121)	Direktiv 92/106/EEG om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna EGT L 368 (17.12.1992, s. 38)	[Förslag COM(2017) 648 final – 2017/0290 (COD) om ändring av direktiv 92/106/EEG]	Förordning (EG) nr 1072/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg EUT L 300/72 (14.11.2009, s. 72)	[Förslag COM(2017) 0281 final – 2017/0123 (COD) om ändring av förordning (EG) nr 1071/2009 och förordning (EG) nr 1072/2009]	Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1998 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd EUT L 299/1 (14.11.2015, s. 1)	Direktiv 2008/68/EG om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar EUT L 260, (30.9.2008, s. 13) Hänvisningar till ADR, RID, ADN [1]	Förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1)
[För den inledande vägtransportetappen: **i) Plats för omlastning till icke-vägetappen.** **ii) Avståndet fågelvägen, för den inledande vägtransportetappen, mellan avsändningsplatsen och den första omlastningsterminalen.** **iii) Om den inledande vägetappen har avslutats: transportföretagets underskrift för att bekräfta att transporten på vägetappen har genomförts.]**			[Artikel 3.2 h (ersätter artikel 3 i rådets direktiv 92/106/EEG)]					
[För den avslutande vägtransportetappen: **i) Den plats där godset [över]tas från icke-vägetappen (järnväg, inre vattenvägar eller sjötransport).** **ii) Avståndet fågelvägen, för den avslutande vägtransportetappen, mellan omlastningsplatsen och den plats där den kombinerade transporten avslutas i unionen).]**			[Artikel 3.2 i (ersätter artikel 3 i rådets direktiv 92/106/EEG)]					

EU-lagstiftning **Informationspunkt**	**Rådets förordning nr 11 om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befordringsvillkor** **EGT L 052** **(16.8.1960, s. 1121)**	**Direktiv 92/106/EEG om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna** **EGT L 368** **(17.12.1992, s. 38)**	**[Förslag COM(2017) 648 final – 2017/0290 (COD) om ändring av direktiv 92/106/EEG]**	**Förordning (EG) nr 1072/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg** **EUT L 300/72** **(14.11.2009, s. 72)**	**[Förslag COM(2017) 0281 final – 2017/0123 (COD) om ändring av förordning (EG) nr 1071/2009 och förordning (EG) nr 1072/2009]**	**Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1998 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd** **EUT L 299/1** **(14.11.2015, s. 1)**	**Direktiv 2008/68/EG om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar** **EUT L 260,** **(30.9.2008, s. 13)** **Hänvisningar till ADR, RID, ADN** [1]	**Förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall** **(EUT L 190,** **12.7.2006, s. 1)**
[För icke-vägetappen: **i) Om icke-vägetappen har avslutats: transportföretagets underskrift (eller transportföretagens underskrift vid två eller flera icke-vägtransporter på icke-vägetappen) för att bekräfta att transporten på icke-vägetappen har genomförts.** **ii) Om tillgängligt: en underskrift eller ett sigill, från de relevanta järnvägs- eller hamnmyndigheterna i de relevanta terminaler (järnvägsstation eller hamn) som berörs på icke-vägetappen i transporten, som bekräftar att den relevanta delen av icke-vägetappen har avslutats.]**			[Artikel 3.2 j (ersätter artikel 3 i rådets direktiv 92/106/EEG)]					
Avsändarens namn, adress och underskrift				Artikel 8.3 a	[Artikel 8.3 a (inga ändringar föreslås)]			
Transportföretagets namn, adress och underskrift				Artikel 8.3 b	[Artikel 8.3 b (inga ändringar föreslås)]			
Mottagarens namn, adress och namnteckning, samt datum då godset levererades				Artikel 8.3 c	[Artikel 8.3 c (inga ändringar föreslås)]			

EU-lagstiftning Informationspunkt	Rådets förordning nr 11 om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befordringsvillkor EGT L 052 (16.8.1960, s. 1121)	Direktiv 92/106/EEG om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna EGT L 368 (17.12.1992, s. 38)	[Förslag COM(2017) 648 final – 2017/0290 (COD) om ändring av direktiv 92/106/EEG]	Förordning (EG) nr 1072/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg EUT L 300/72 (14.11.2009, s. 72)	[Förslag COM(2017) 0281 final – 2017/0123 (COD) om ändring av förordning (EG) nr 1071/2009 och förordning (EG) nr 1072/2009]	Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1998 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd EUT L 299/1 (14.11.2015, s. 1)	Direktiv 2008/68/EG om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar EUT L 260, (30.9.2008, s. 13) Hänvisningar till ADR, RID, ADN [1]	Förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1)
Ort och datum för övertagande av godset samt angiven leveransort				Artikel 8.3 d	[Artikel 8.3 d (inga ändringar föreslås)]			
Gängse beskrivning av godsets art och av den förpackningsmetod som använts, samt, när det gäller farligt gods, allmänt vedertagen beskrivning samt uppgift om antalet förpackningar och om särskild märkning och nummeruppgifter på förpackningarna				Artikel 8.3 e	[Artikel 8.3 e (inga ändringar föreslås)]			
Godsets bruttovikt eller annan uppgift om mängden				Artikel 8.3 f	[Artikel 8.3 f (inga ändringar föreslås)]			
Motorfordonets och släpvagnens registreringsnummer				Artikel 8.3 g	[Artikel 8.3 g (inga ändringar föreslås)]			
Den säkerhetsgodkända speditörens unika alfanumeriska identitetskod som erhållits från den behöriga myndigheten						Bilaga 6.3.2.6 a		

EU-lagstiftning Informationspunkt	Rådets förordning nr 11 om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befordringsvillkor EGT L 052 (16.8.1960, s. 1121)	Direktiv 92/106/EEG om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna EGT L 368 (17.12.1992, s. 38)	[Förslag COM(2017) 648 final – 2017/0290 (COD) om ändring av direktiv 92/106/EEG]	Förordning (EG) nr 1072/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg EUT L 300/72 (14.11.2009, s. 72)	[Förslag COM(2017) 0281 final – 2017/0123 (COD) om ändring av förordning (EG) nr 1071/2009 och förordning (EG) nr 1072/2009]	Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1998 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd EUT L 299/1 (14.11.2015, s. 1)	Direktiv 2008/68/EG om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar EUT L 260, (30.9.2008, s. 13) Hänvisningar till ADR, RID, ADN [1]	Förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1)
En unik identitetsbeteckning för försändelsen, t.ex. flygfraktsedelns (underfraktsedelns, HAWB, eller huvudfraktsedelns, MAWB) nummer						Bilaga 6.3.2.6 b		
Försändelsens innehåll [**]						Bilaga 6.3.2.6 c		
Försändelsens säkerhetsstatus med angivelsen **— ”SPX”, som betyder att försändelsen är säker för passagerar-, frakt- och postluftfartyg, eller** **— ”SCO”, som betyder att försändelsen endast uppfyller kraven för att lastas ombord på frakt- och postluftfartyg, eller** **— ”SHR”, som betyder att försändelsen är säker för passagerar-, frakt- och postluftfartyg i enlighet med högriskkrav**						Bilaga 6.3.2.6 d		

EU-lagstiftning Informationspunkt	Rådets förordning nr 11 om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befordringsvillkor EGT L 052 (16.8.1960, s. 1121)	Direktiv 92/106/EEG om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna EGT L 368 (17.12.1992, s. 38)	[Förslag COM(2017) 648 final – 2017/0290 (COD) om ändring av direktiv 92/106/EEG]	Förordning (EG) nr 1072/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg EUT L 300/72 (14.11.2009, s. 72)	[Förslag COM(2017) 0281 final – 2017/0123 (COD) om ändring av förordning (EG) nr 1071/2009 och förordning (EG) nr 1072/2009]	Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1998 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd EUT L 299/1 (14.11.2015, s. 1)	Direktiv 2008/68/EG om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar EUT L 260, (30.9.2008, s. 13) Hänvisningar till ADR, RID, ADN [1]	Förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1)
Skälet till att säkerhetsstatusen utfärdats, med angivelsen **— ”KC”, som betyder att försändelsen mottagits från en känd avsändare, eller** **— ”AC”, som betyder att försändelsen mottagits från en kontoavsändare, eller** **— ”RA”, som betyder att försändelsen har valts ut av en säkerhetsgodkänd speditör, eller** **— av de metoder som använts för säkerhetskontrollen, eller** **— av skälen till att försändelsen undantagits från säkerhetskontroll**						Bilaga 6.3.2.6 e		
Namnet på den person som utfärdat säkerhetsstatusen, eller motsvarande identifikation, och datum och tidpunkt för utfärdandet						Bilaga 6.3.2.6 f		
Den unika identitetskoden från den behöriga myndigheten, för alla säkerhetsgodkända speditörer som godtagit den säkerhetsstatus som tilldelats en försändelse av en annan säkerhetsgodkänd speditör						Bilaga 6.3.2.6 g		

EU-lagstiftning Informationspunkt	Rådets förordning nr 11 om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befordringsvillkor EGT L 052 (16.8.1960, s. 1121)	Direktiv 92/106/EEG om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna EGT L 368 (17.12.1992, s. 38)	[Förslag COM(2017) 648 final – 2017/0290 (COD) om ändring av direktiv 92/106/EEG]	Förordning (EG) nr 1072/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg EUT L 300/72 (14.11.2009, s. 72)	[Förslag COM(2017) 0281 final – 2017/0123 (COD) om ändring av förordning (EG) nr 1071/2009 och förordning (EG) nr 1072/2009]	Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1998 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd EUT L 299/1 (14.11.2015, s. 1)	Direktiv 2008/68/EG om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar EUT L 260, (30.9.2008, s. 13) Hänvisningar till ADR, RID, ADN [1]	Förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1)
Allmänna uppgifter som ska finnas i godsdeklarationen							5.4.1.1.1	
Allmänna uppgifter som krävs för transport med tankfartyg							5.4.1.1.2 – endast ADN	
Särskilda uppgifter som ska anges för vissa typer av farligt gods, eller vissa inneslutningar, eller för transportkedjor som inbegriper olika transportsätt, i enlighet med särskilda bestämmelser i kapitel 5.4 i de respektive bilagorna till ADR, RID och ADN							5.4.1.1.3–5.4.1.1.21 – ADR och RID 5.4.1.1.3–5.4.1.1.22 – ADN	
Tilläggsuppgifter och särskilda uppgifter som krävs för vissa klasser av farligt gods							5.4.1.2	
Ej farligt gods							5.4.1.5	
Stuvningsintyg för container							5.4.2	

EU-lagstiftning Informationspunkt	Rådets förordning nr 11 om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befordringsvillkor EGT L 052 (16.8.1960, s. 1121)	Direktiv 92/106/EEG om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna EGT L 368 (17.12.1992, s. 38)	[Förslag COM(2017) 648 final – 2017/0290 (COD) om ändring av direktiv 92/106/EEG]	Förordning (EG) nr 1072/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg EUT L 300/72 (14.11.2009, s. 72)	[Förslag COM(2017) 0281 final – 2017/0123 (COD) om ändring av förordning (EG) nr 1071/2009 och förordning (EG) nr 1072/2009]	Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1998 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd EUT L 299/1 (14.11.2015, s. 1)	Direktiv 2008/68/EG om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar EUT L 260, (30.9.2008, s. 13) Hänvisningar till ADR, RID, ADN [1]	Förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1)
Skriftliga instruktioner							5.4.3	
Uppgifter i anmälningsdokumentet för transporter av avfall som omfattas av förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1013/2006								Bilaga IA
Uppgifter i transportdokumentet för transporter av avfall som omfattas av förfarandet med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1013/2006								Bilaga IB
Uppgifter i det dokument som ska åtfölja de transporter av avfall som omfattas av de allmänna informationskraven i artikel 18 i förordning (EG) nr 1013/2006								Bilaga VII

[1] Hänvisningar till ADR, RID och ADN ska tolkas i enlighet med artikel 2.1, 2.2 och 2.3 i direktiv 2008/68/EG. De uppgifter som anges avser respektive bilagor till ADR, RID och ADN.

Medlemsstaternas lagstiftning

I tabellen nedan förtecknas medlemsstaternas relevanta nationella lagstiftning som behandlar frågor vilka regleras i avdelning VI tredje delen i fördraget och som föreskriver tillhandahållande av information som är identisk, helt eller delvis, med den information som specificeras i punkt A i denna bilaga.

[**Medlemsstat**]

Lagstiftning **Informationspunkt**	**[Hänvisning till lagstiftning]**	**[Hänvisning till lagstiftning]**	[…]	**[Hänvisning till lagstiftning]**
[Informationspunkt enligt respektive artikel i en rättsakt]	[Artikelhänvisning]	[Artikelhänvisning]		[Artikelhänvisning]
[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
[Informationspunkt enligt respektive artikel i en rättsakt]	[Artikelhänvisning]	[Artikelhänvisning]	[…]	[Artikelhänvisning]

[**Medlemsstat**]

Lagstiftning **Informationspunkt**	**[Hänvisning till lagstiftning]**	**[Hänvisning till lagstiftning]**	[…]	**[Hänvisning till lagstiftning]**
[Informationspunkt enligt respektive artikel i en rättsakt]	[Artikelhänvisning]	[Artikelhänvisning]		[Artikelhänvisning]
[…]	[…]	[…]	[…]	[…]
[Informationspunkt enligt respektive artikel i en rättsakt]	[Artikelhänvisning]	[Artikelhänvisning]	[…]	[Artikelhänvisning]

Tisdagen den 12 mars 2019

BILAGA II

KRAV AVSEENDE ANMÄLDA ORGAN

1. När det gäller anmälan ska ett organ för bedömning av överensstämmelse uppfylla kraven i punkterna 2–11.

2. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska inrättas enligt en medlemsstats nationella rätt och vara en juridisk person.

3. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ett tredjepartsorgan som är oberoende av den organisation eller den eFTI-plattform eller leverantör av eFTI-tjänster som det bedömer.

   Detta organ får vara ett organ som hör till en näringslivsorganisation eller branschorganisation som företräder företag som är involverade i konstruktion, tillverkning, tillhandahållande, installation, användning eller underhåll av den eFTI-plattform eller leverantör av eFTI-tjänster som det bedömer, förutsatt att det kan styrkas att organet är oberoende och att det saknas intressekonflikter.

4. Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse får inte utgöras av den som konstruerar, tillverkar, levererar, installerar, köper, äger, använder eller underhåller den eFTI-plattform eller leverantör av eFTI-tjänster som organet bedömer och inte heller av representanten för någon av dessa parter.

   Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse får inte delta direkt i konstruktion, tillverkning, marknadsföring, installation, användning eller underhåll av denna eFTI-plattform eller leverantör av eFTI-tjänster eller företräda parter som bedriver sådan verksamhet. De får inte delta i någon verksamhet som kan påverka deras objektivitet eller integritet i samband med den bedömning av överensstämmelse för vilken de har anmälts. Detta ska framför allt gälla konsulttjänster.

   Organ för bedömning av överensstämmelse ska säkerställa att deras dotterbolags eller underentreprenörers verksamhet inte påverkar konfidentialiteten, objektiviteten eller opartiskheten i deras bedömningar av överensstämmelse.

5. Organ för bedömning av överensstämmelse och deras personal ska utföra bedömningen av överensstämmelse med största möjliga yrkesintegritet och med erforderlig teknisk kompetens på det specifika området och ska vara fria från alla påtryckningar och incitament, i synnerhet ekonomiska, som kan påverka deras omdöme eller resultaten av deras bedömning av överensstämmelse, särskilt när det gäller personer eller grupper av personer som har ett intresse av resultaten av denna verksamhet.

6. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska kunna utföra alla de uppgifter avseende bedömning av överensstämmelse som fastställs i artiklarna 12 och 13 för ett sådant organ och för vilka det har anmälts, oavsett om dessa uppgifter utförs av organet för bedömning av överensstämmelse eller för dess räkning och under dess ansvar.

   Vid alla tidpunkter och för varje certifieringsförfarande för vilket det har anmälts ska organet för bedömning av överensstämmelse ha följande till sitt förfogande:

   a) Personal med teknisk kunskap och tillräcklig och lämplig erfarenhet för att kunna utföra de uppgifter som ingår i bedömningen av överensstämmelse.

   b) Beskrivningar av förfarandena i enlighet med vilka bedömningar av överensstämmelse utförs, som säkerställer insyn och möjligheten att reproducera förfarandena. Organet ska ha lämpliga riktlinjer och förfaranden för att skilja mellan de uppgifter som det utför i sin egenskap av anmält organ och annan verksamhet.

   c) Förfaranden som gör det möjligt för organet att utöva sin verksamhet med vederbörlig hänsyn tagen till ett företags storlek, den sektor där det agerar, dess struktur och den berörda teknikens komplexitet.

   Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska ha de nödvändiga medlen för att korrekt kunna utföra de tekniska och administrativa uppgifterna i samband med bedömningen av överensstämmelse.

7. Den personal som ansvarar för att utföra bedömning av överensstämmelse ska ha

   a) fullgod teknisk och yrkesinriktad utbildning som täcker all slags bedömning av överensstämmelse för vilken organet för bedömning av överensstämmelse har anmälts,

   b) tillfredsställande kunskap om kraven för de bedömningar som den utför och fullgod befogenhet att utföra dessa bedömningar,

   c) tillräcklig kännedom och insikt om de krav som anges i artikel 9,

   d) förmåga att upprätta intyg om överensstämmelse, protokoll och rapporter som visar att bedömningarna har utförts.

8. Det ska garanteras att organ för bedömning av överensstämmelse, deras högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse är opartiska.

   Ersättningen till den högsta ledningen och den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse vid ett organ för bedömning av överensstämmelse får inte vara beroende av antalet bedömningar som utförs eller resultaten av bedömningarna.

9. Organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ansvarsförsäkrade, såvida inte ansvaret åligger staten enligt nationell lagstiftning eller medlemsstaten själv tar direkt ansvar för bedömningen av överensstämmelse.

10. Personalen vid ett organ för bedömning av överensstämmelse ska iaktta tystnadsplikt beträffande all information som de erhåller vid utförandet av sina uppgifter enligt artiklarna 12 och 13 eller bestämmelser i nationell rätt som genomför dessa, utom gentemot de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där verksamheten bedrivs. Äganderättigheter ska skyddas.

11. Organ för bedömning av överensstämmelse ska delta i, eller säkerställa att deras personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse känner till, det relevanta standardiseringsarbetet och relevanta tillsynsaktiviteter.

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0140

Frivilligt partnerskapsavtal mellan Europeiska unionen och Socialistiska republiken Vietnam om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om utkastet till rådets beslut om ingående av det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Socialistiska republiken Vietnam om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog (10861/2018 – C8-0445/2018 – 2018/0272(NLE))

(Godkännande)

(2021/C 23/32)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av utkastet till rådets beslut om ingående av det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Socialistiska republiken Vietnam om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog (10861/2018),

— med beaktande av utkastet till frivilligt partnerskapsavtal mellan Europeiska unionen och Socialistiska republiken Vietnam om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog (10877/2018),

— med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 207.3 första stycket och 207.4 första stycket, jämförda med artikel 218.6 andra stycket a v och 218.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0445/2018),

— med beaktande av sin resolution som inte avser lagstiftning av den 12 mars 2019 [1] om utkastet till beslut,

— med beaktande av artikel 99.1 och 99.4 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,

— med beaktande av rekommendationen från utskottet för internationell handel och yttrandet från utskottet för utveckling (A8-0083/2019).

1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Socialistiska republiken Vietnam.

[1] Antagna texter från detta sammanträde, P8_TA(2019)0141.

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0141

Frivilligt partnerskapsavtal mellan EU och Vietnam om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog (resolution)

Europaparlamentets resolution som inte avser lagstiftning av den 12 mars 2019 om utkastet till rådets beslut om ingående av det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Socialistiska republiken Vietnam om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog (10861/2018 – C8-0445/2018 – 2018/0272M(NLE))

(2021/C 23/33)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av utkastet till rådets beslut om ingående av det frivilliga partnerskapsavtalet mellan Europeiska unionen och Socialistiska republiken Vietnam om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog (10861/2018),

— med beaktande av utkastet till det frivilliga partnerskapsavtalet av den 9 oktober 2018 mellan Europeiska unionen och Socialistiska republiken Vietnam om skogslagstiftningens efterlevnad och förvaltning av och handel med skog (10877/2018),

— med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 207.3 första stycket och 207.4 första stycket samt artikel 218.6 andra stycket a v och artikel 218.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0445/2018),

— med beaktande av ramavtalet om ett vittomspännande partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Socialistiska republiken Vietnam, å andra sidan [1],

— med beaktande av utkastet till frihandelsavtal mellan Europeiska unionen och Socialistiska republiken Vietnam,

— med beaktande av utkastet till avtal om investeringsskydd mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Socialistiska republiken Vietnam, å andra sidan,

— med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2173/2005 av den 20 december 2005 om upprättande av ett system med Flegtlicenser för import av timmer till Europeiska gemenskapen [2] (Flegtförordningen),

— med beaktande av kommissionens förslag till en handlingsplan för skogslagstiftningens efterlevnad, styrelseformer och handel (COM(2003)0251),

— med beaktande av rådets slutsatser av den 28 juni 2016 om skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog (10721/2016),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden [3] (EU:s timmerförordning),

— med beaktande av rapporterna från byrån för miljöundersökningar av den 31 maj 2018 ”Serial Offender: Vietnam’s continued imports of illegal Cambodian timber” [4] och av den 25 september 2018 ”Vietnam in Violation: Action required on fake CITES permits for rosewood trade” [5],

---

[1] EUT L 329, 3.12.2016, s. 8.
[2] EUT L 347, 30.12.2005, s. 1.
[3] EUT L 295, 12.11.2010, s. 23.
[4] https://eia-international.org/wp-content/uploads/eia-serial-offender-web.pdf
[5] https://eia-international.org/report/vietnam-violation-action-required-fake-cites-permits-rosewood-trade/

Tisdagen den 12 mars 2019

— med beaktande av FN:s mål för hållbar utveckling 2015–2030,

— med beaktande av Parisavtalet av den 12 december 2015 från den 21:a partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar (COP21),

— med beaktande av 2011 Bonn Challenge, som är en global insats för att återställa 150 miljoner hektar av världens avskogade och förstörda mark till 2020, och 350 miljoner hektar till 2030,

— med beaktande av rapporten från FN:s miljöprogram (Unep) från 2012 ”Green carbon, black trade: illegal logging, tax fraud and laundering in the world’s tropical forests” ([1]),

— med beaktande av FN:s konventioner för brotts- och korruptionsbekämpning, däribland konventionen mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och konventionen mot korruption,

— med beaktande av sin lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 ([2]) om utkastet till rådets beslut,

— med beaktande av artikel 99.2 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandet från utskottet för utveckling (A8-0093/2019), och av följande skäl:

A. Vietnam blev 2010 det tredje landet i Asien att inleda förhandlingar om ett frivilligt partnerskapsavtal om skogslagstiftningens efterlevnad, förvaltning av och handel med skog (Flegt), efter Indonesien och Malaysia. Förhandlingarna avslutades i maj 2017, och avtalet undertecknades den 19 oktober 2018.

B. Syftet med det frivilliga partnerskapsavtalet är att tillhandahålla en rättslig ram som syftar till att säkerställa att all import av timmer och trävaruprodukter från Vietnam till EU som omfattas av det frivilliga partnerskapsavtalet har producerats lagligt. I allmänhet är avsikten med frivilliga partnerskapsavtal att främja systemförändringar inom skogssektorn vilka syftar till hållbar skogsförvaltning, eliminering av olaglig avverkning och stöd till insatser för att stoppa avskogning och skogsförstörelse.

C. Vietnam är ett viktigt land när det gäller handeln med timmer, eftersom det har världens fjärde största, exportinriktade träbearbetningssektor och har som mål att bli den största på marknaden. Som nav för bearbetning är Vietnam en stor exportör av trävaruprodukter till EU, men också till länder i regionen, framför allt Kina och Japan.

D. Vietnam är en stor importör av timmer och trävaror, med fabriker som 2017 förbrukade omkring 34 miljoner kubikmeter timmer och trävaror, varav 25 procent hade importerats och 75 procent kom från inhemska plantager, varav många ägdes och förvaltades av småbrukare. Värdet på importen växte med 68 procent under perioden 2011–2017. På senare år har Vietnam gjort betydande framsteg när det gäller att minska den inhemska avskogningen och landet har ökat sin skogsareal från 37 procent 2005 till 41,65 procent 2018, inbegripet industriella plantager. Vietnam har sedan 2016 upprätthållit ett förbud mot avverkning av inhemsk naturlig skog.

E. De största ursprungsländerna för stockar och sågat timmer var under 2017 Kamerun, Förenta staterna och Kambodja, vid sidan av Demokratiska republiken Kongo som också är en betydande leverantör. Kambodja har sedan 2015 varit Vietnams näst största leverantör av tropiskt timmer, trots ett rapporterat exportförbud ([3]) till Vietnam. En ökning på 43 procent av volymen och 40 procent av värdet på importen från afrikanska länder rapporterades mellan 2016 och 2017. Icke-statliga organisationer med relevant sakkunskap på området har påpekat att timmer som exporteras från

([1]) Nellemann, C., INTERPOL Environmental Crime Programme (red.). 2012. Green Carbon, Black Trade: Illegal Logging, Tax Fraud and Laundering in the Worlds Tropical Forests. A Rapid Response Assessment. FN:s miljöprogram, GRIDArendal, http://wedocs.unep.org/bitstream/handle/20.500.11822/8030/Green%20carbon%20Black%20Trade_%20Illegal%20logging.pdf?sequence=5&isAllowed=y

([2]) Antagna texter, P8_TA(2019)0140.

([3]) https://www.phnompenhpost.com/national/despite-ban-timber-exports-vietnam-nearing-2016-total

Kambodja och Demokratiska republiken Kongo bör betraktas som ”högrisktimmer”, medan obearbetat timmer ofta importeras från länder som kännetecknas av svag samhällsstyrning, hög grad av korruption eller konflikter, med utbredda risker för olaglighet i skogsavverkningen.

F. Kambodja har världens femte högsta avskogningsgrad, och FN-statistik visar att Kambodjas andel skogsmark minskade från 73 procent 1990 till 57 procent 2010.

G. På grundval av artikel 3 i underdekret nr 131 från den 28 november 2006 förbjuder Kambodja export av rundtimmer som inte kommer från plantager, ohyvlat virke som inte kommer från plantager samt kvadratiskt och rektangulärt timmer med en tjocklek och bredd som överstiger 25 cm ([1]). All export av trävaruprodukter från naturlig skog från Kambodja anses i princip vara i strid med kambodjansk lag. Enligt det frivilliga partnerskapsavtalet åtar sig Vietnam att endast importera timmer som har avverkats lagligt i enlighet med den nationella lagstiftningen i ursprungslandet.

H. Enligt ett frivilligt partnerskapsavtal förbinder sig ett land att utforma en politik som syftar till att säkerställa att endast timmer och trävaruprodukter som kontrollerats som lagligt exporteras till EU ([2]). Vietnam kommer att behöva anta lagstiftning som inrättar laglighetsförsäkringssystemet för timmer och inrätta nödvändiga administrativa strukturer och nödvändig kapacitet för att genomföra och upprätthålla sina åtaganden enligt det frivilliga partnerskapsavtalet. Detta frivilliga partnerskapsavtal kommer att gälla för timmer och trävaruprodukter som är avsedda både för den inhemska marknaden och exportmarknaden, med undantag för det sista steget i systemet med Flegtlicenser, som för närvarande endast är avsett för export till EU.

I. Vietnam har åtagit sig att anta lagstiftning som säkerställer att endast lagligt producerade trävaruprodukter ([3]) importeras till dess marknad, baserat på skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet för importörer av timmer och trävaruprodukter. Vietnam har också åtagit sig att erkänna de relevanta lagarna i avverkningsländerna som en del av definitionen av laglighet enligt det frivilliga partnerskapsavtalet.

J. Främjandet av detta frivilliga partnerskapsavtal i regionen skulle spela en viktig roll för att stödja den ekonomiska integrationen och uppnå de internationella målen för hållbar utveckling. Ingående av nya frivilliga partnerskapsavtal – särskilt med Kina, som gränsar till Vietnam och är en viktig aktör på området bearbetat timmer – skulle kunna ge garantier för laglighet och hållbarhet för handeln med timmer och trävaruprodukter i regionen.

K. Först när Vietnam har bevisat att alla åtaganden enligt det frivilliga partnerskapsavtalet ([4]) har genomförts fullt ut och har inrättat kapacitet för att verkställa den tillhörande nationella lagstiftningen, kommer landet att kunna ansluta sig till EU:s system med Flegtlicenser. Timmer som importeras enligt en Flegtlicens anses vara lagligt enligt EU:s timmerförordning. Vietnams anslutning till systemet med Flegtlicenser godkänns genom en delegerad akt.

L. Genom frihandelsavtalet mellan EU och Vietnam kommer handeln med timmer och trävaruprodukter att liberaliseras när det väl träder i kraft, och import från Vietnam kommer att omfattas av de allmänna kraven på tillbörlig aktsamhet i EU:s timmerförordning fram till dess att Flegtlicenser införs ([5]).

([1]) https://eia-international.org/wp-content/uploads/eia-serial-offender-web.pdf, p. 6.

([2]) Det frivilliga partnerskapsavtalet omfattar alla viktiga produkter som exporteras till EU, särskilt de fem obligatoriska trävaruprodukterna enligt definitionen i Flegtförordningen från 2005 (stockar, sågade trävaror, järnvägssliprar, kryssfaner (plywood) och faner) och omfattar även ett antal andra trävaruprodukter som träflispartiklar, parkettgolv, spånskivor och trämöbler. Det frivilliga partnerskapsavtalet omfattar export till alla tredjeländer, även om licensieringssystemet åtminstone till en början endast gäller export till EU.

([3]) I enlighet med artikel 2 j i det frivilliga partnerskapsavtalet avses med ”lagligt producerade trävaruprodukter” (nedan även kallade lagliga trävaruprodukter) trävaruprodukter som avverkats eller importerats och producerats enligt Vietnams lagstiftning som anges i bilaga II och andra relevanta bestämmelser i detta avtal. Vad beträffar importerade trävaruprodukter avses trävaruprodukter som avverkats, producerats eller exporterats enligt den relevanta lagstiftningen i avverkningslandet och de förfaranden som beskrivs i bilaga V.

([4]) EU och Vietnam kommer först att göra en gemensam bedömning av huruvida laglighetsförsäkringssystemet för timmer är redo för Flegtlicenser. Endast om båda parter är överens om att systemet är tillräckligt stabilt kommer licensieringen att kunna inledas.

([5]) Artikel 13.8, punkt 2 a: [Varje part ska] uppmuntra till främjande av handel med skogsprodukter från hållbart förvaltade skogar, som avverkas i enlighet med den inhemska lagstiftningen i avverkningslandet. Detta kan omfatta ingående av ett frivilligt partnerskapsavtal om skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog.

Tisdagen den 12 mars 2019

1. Europaparlamentet påminner om att ett hållbart och inkluderande skogsbruk och en hållbar och inkluderande skogsförvaltning är avgörande för att uppnå målen i 2030-agendan för hållbar utveckling samt Parisavtalet.

2. Europaparlamentet uppmanar EU att säkerställa det frivilliga partnerskapsavtalets samstämmighet med all EU-politik, inklusive på områdena utveckling, miljö, jordbruk och handel.

3. Europaparlamentet stöder bestämt Flegtprocessen med Vietnam med tanke på landets roll inom sektorn för bearbetning av timmer. Parlamentet välkomnar undertecknandet av det frivilliga partnerskapsavtalet, ett avtal som är utformat för att gradvis få till stånd en fullständig politisk reform i landet i syfte att rensa bort olagligt producerade trävaruprodukter från de vietnamesiska aktörernas leveranskedjor. Parlamentet välkomnar Vietnams åtagande och de framsteg som hittills gjorts, och är medvetet om att ett fullständigt genomförande av det frivilliga partnerskapsavtalet kommer att vara en långsiktig process som inte bara omfattar antagandet av en hel uppsättning lagstiftning (laglighetsförsäkringssystemet för timmer) utan även säkerställer att det finns tillräcklig administrativ kapacitet och sakkunskap för genomförande och efterlevnad av det frivilliga partnerskapsavtalet. Parlamentet påminner om att Flegtlicenser först kan införas när Vietnam har visat sig vara redo enligt laglighetsförsäkringssystemet för timmer. Parlamentet noterar de utmaningar som utgörs av den nödvändiga samordningen mellan de nationella och provinsiella nivåerna för att verkställa det frivilliga partnerskapet på ett lämpligt och konsekvent sätt och uppmanar Vietnams regering att säkerställa en sådan samordning.

4. Europaparlamentet påminner om att det frivilliga partnerskapsavtalets genomförande måste komplettera EU:s åtagande till miljöskydd och säkerställa samstämmighet med åtaganden för att förhindra massavverkning.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att avsätta tillräckliga resurser för genomförandet av detta frivilliga partnerskapsavtal, däribland att säkerställa tillräckliga resurser till EU:s delegation i Hanoi, samt ekonomiska resurser till Vietnam inom ramen för de nuvarande och framtida instrumenten för utvecklingssamarbete, specifikt öronmärkta för genomförandet av det frivilliga partnerskapsavtalet. Parlamentet uppmuntrar kommissionen och utrikestjänsten att stödja de vietnamesiska myndigheterna och det vietnamesiska civilsamhället, även genom att göra satellitbilder tillgängliga för dem. Parlamentet uppmanar EU att rikta sina ansträngningar mot stärkandet av Vietnams rättsliga ram och institutionella kapacitet, genom att hantera de tekniska och ekonomiska utmaningar som hämmar ett effektivt genomförande och verkställande av befintliga nationella och internationella föreskrifter.

6. Europaparlamentet är medvetet om de åtaganden som Vietnams träindustri gjort för att få bort olagligt timmer från leveranskedjorna och öka medvetenheten om dessa frågor. Parlamentet betonar dock att det viktigaste är att få till ett skifte i sättet att tänka inom industrin samt att på ett kraftfullt sätt upprätthålla efterlevnaden. Parlamentet påminner om att förekomsten av olagligt timmer i leveranskedjorna riskerar att skada den vietnamesiska bearbetningsindustrins anseende.

7. Europaparlamentet är dock medvetet om att Vietnam tidigare har stått inför en betydande utmaning när det gäller att bekämpa olaglig handel med timmer från Laos, och under de senaste åren från Kambodja. Parlamentet anser att Vietnam och leverantörsländerna i sådana fall tillsammans är ansvariga för att underblåsa denna olagliga handel, eftersom de vietnamesiska myndigheterna, särskilt på provinsnivå, har tagit formella beslut som strider mot lagstiftningen i avverkningslandet, såsom förvaltning av formella importkvoter.

8. Europaparlamentet välkomnar att Vietnam har åtagit sig att anta lagstiftning för att säkerställa att endast lagligt producerade trävaruprodukter importeras till dess marknad, baserat på obligatorisk tillbörlig aktsamhet för importörer, som ett av de viktigaste resultaten av det frivilliga partnerskapsavtalet. Parlamentet påminner om att skyldigheterna avseende tillbörlig aktsamhet inte bör begränsas till en formell kontroll av att kraven uppfyllts, utan att de bör omfatta alla nödvändiga åtgärder, såsom insamling av information, bedömning av risker och vidtagande av ytterligare åtgärder för att minska de risker som identifierats i syfte att minska risknivån till ”försumbar” – med tillsyn från de behöriga nationella myndigheterna genom grundliga och systematiska kontroller av enskilda företag. Parlamentet framhäver utmaningen med att genom tullmyndigheter utöva tillsyn över skyldigheterna avseende tillbörlig aktsamhet, vilket kommer att kräva lämplig utbildning. Parlamentet påminner om att de vietnamesiska myndigheterna bör införa ett system för tillbörlig aktsamhet som motsvarar det som anges i EU:s timmerförordning, och betonar behovet av att i den nationella lagstiftningen om tillbörlig aktsamhet möjliggöra yttranden från oberoende tredje part. Parlamentet uppmanar de vietnamesiska myndigheterna att överväga att ha tredjepartsgranskning och offentlig rapportering från företagen som krav i sina system för tillbörlig aktsamhet, samt att ge tillräckligt stöd till företag som fullgör sina skyldigheter och att undvika oproportionerliga bördor för leverantörer av timmer till hushåll, samtidigt som man undviker att kryphål skapas.

9. Europaparlamentet uppmanar Vietnams regering att vidta lämpliga, avskräckande och proportionella sanktioner för överträdelse av laglighetsförsäkringssystemet för timmer, vilket i fallet med import skulle inbegripa ett fullständigt förbud mot att olagligt timmer släpps ut på den vietnamesiska marknaden, tillsammans med beslag av sådant timmer.

10. Europaparlamentet välkomnar den oberoende utvärderingen och mekanismen för klagomål och återkoppling, och uppmanar de vietnamesiska myndigheterna att se till att dessa bemöts på ett tillfredsställande sätt, bland annat genom effektiva och avskräckande verkställighetsåtgärder om så är nödvändigt. Parlamentet förväntar sig att dessa mekanismer fungerar på ett fullständigt transparent sätt och främjar informationsdelning mellan det civila samhället och tillsynsmyndigheterna. Parlamentet välkomnar Vietnams åtagande att säkerställa oberoende övervakning av genomförandet av det frivilliga partnerskapsavtalet från organisationer i det civila samhället, skogsföreningar, företag, fackföreningar, lokalsamhällen och människor som bor i skogsområden. Parlamentet betonar hur oerhört viktigt det är att de har tillgång till relevant och uppdaterad information så att de kan fullgöra sin roll i denna process och ytterligare bidra till laglighetsförsäkringssystemets trovärdighet och dess kontinuerliga förstärkning. Parlamentet välkomnar Vietnams åtagande att ge det civila samhället tillgång till den nationella databasen om skogsbruk, och uppmuntrar regeringen att hålla offentliga samråd om lagstiftningen för genomförande av laglighetsförsäkringssystemet för timmer och att beakta den återkoppling som den får från dessa samråd.

11. Europaparlamentet välkomnar det civila samhällets organisationers deltagande under och efter förhandlingarna om det frivilliga partnerskapsavtalet och uppmanar med kraft Vietnams regering att säkerställa en verklig och fullt inkluderande process, under hela genomförandefasen och därefter, som omfattar det frivilliga partnerskapsavtalets hela tillämpningsområde, däribland importkontroller, skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet, system för klassificering av organisationer och riskbaserad kontroll av företag och Flegtlicenser. Parlamentet betonar vikten av att främja det civila samhällets deltagande, både av socioekonomiska skäl och för att säkerställa ett ordentligt genomförande av den nya skogsvårdslagen och åtagandena enligt det frivilliga partnerskapsavtalet.

12. Europaparlamentet fördömer kraftfullt den olagliga handeln med timmer som äger rum över den kambodjanska gränsen och uppmanar myndigheterna i de båda länderna att omedelbart och fullständigt sätta stopp för de olagliga flödena, vilket är en absolut nödvändighet för att med framgång kunna fortsätta processen för det frivilliga partnerskapsavtalet. Parlamentet uppmanar med kraft de vietnamesiska myndigheterna att undersöka, avsätta och lagföra de som är ansvariga för att ha godkänt och förvaltat den olagliga handeln från Kambodja och på andra håll. Parlamentet välkomnar det nyligen fattade beslutet av de vietnamesiska myndigheterna att endast tillåta handel med timmer via de främsta internationella kanalerna samt att stärka brottsbekämpningskapaciteten för bekämpning av olaglig handel. Parlamentet kräver att de vietnamesiska myndigheterna omedelbart klassificerar timmer från Kambodja som ”högrisktimmer” och säkerställer att kambodjansk lagstiftning om avverkning och export av timmer respekteras, i enlighet med åtagandena enligt det frivilliga partnerskapsavtalet. Parlamentet uppmanar de båda länderna att främja och förbättra dialogen, det gränsöverskridande samarbetet, utbytet av handelsuppgifter och information om risker som hör samman med olaglig handel med timmer och respektive gällande lagstiftning, och uppmuntrar dem att engagera EU i arbetet med att underlätta denna dialog. Parlamentet uppmuntrar Vietnam och Kambodja att begära stöd från Interpol och arbeta gemensamt för ändamålsenliga och långsiktiga åtgärder för att bekämpa den eskalerande olagliga avverkningen och den gränsöverskridande smugglingen av timmer till Vietnam. Parlamentet uppmanar de vietnamesiska myndigheterna att tillämpa samma åtgärder på import från andra leverantörsländer där det finns eller kan uppstå liknande problem, särskilt i Afrika, såsom Demokratiska republiken Kongo.

13. Europaparlamentet betonar behovet av att komma till rätta med den regionala dimensionen av olaglig avverkning samt transport, bearbetning och handel med olagligt timmer genom hela leveranskedjan. Parlamentet begär att denna regionala dimension införs i utvärderingsförfarandet för det frivilliga partnerskapsavtalet genom en bedömning av kopplingen mellan förekomsten av svagare tillsynsmekanismer i andra länder i regionen och ökningen av export från sådana länder till EU.

14. Europaparlamentet betonar att dålig samhällsstyrning och korruption inom skogsbrukssektorn påskyndar olaglig avverkning och skogsförstörelse, och betonar att framstegen med Flegtinitiativet också förutsätter att man hanterar bedrägeri och korruption i hela leveranskedjan för timmer. Parlamentet uppmanar med kraft Vietnams regering att arbeta för att stoppa den utbredda korruptionen och ta itu med andra faktorer som driver på denna handel, särskilt när det gäller tullmyndigheter och andra myndigheter som kommer att spela en central roll i genomförandet och efterlevnaden av det frivilliga partnerskapsavtalet, som en konkret signal om att Vietnam till fullo engagerar sig i processen för det frivilliga partnerskapsavtalet. Parlamentet betonar behovet av att sätta stopp för straffrihet inom skogssektorn genom att se till att överträdelser lagförs.

Tisdagen den 12 mars 2019

15. Europaparlamentet välkomnar den vietnamesiska regeringens nyligen antagna handlingsplan för genomförandet av det frivilliga partnerskapsavtalet, och uppmanar regeringen att följa en konkret, tidsbunden och mätbar strategi. Parlamentet välkomnar ikraftträdandet av den nya skogsvårdslagen den 1 januari 2019, som innehåller ett förbud mot import av olagligt producerade trävaruprodukter till Vietnam, och uppmanar med kraft de vietnamesiska myndigheterna att verkställa detta förbud och snabbt anta genomförandeåtgärder om så är nödvändigt, i syfte att överbrygga klyftan till dess att laglighetsförsäkringssystemet för timmer är i bruk.

16. Europaparlamentet välkomnar bestämmelserna om hållbar skogsförvaltning i frihandelsavtalet mellan EU och Vietnam, som också knyter an till det frivilliga partnerskapsavtalet. Parlamentet uppmanar kommissionen att fästa särskild uppmärksamhet vid handel med timmer och trävaruprodukter under genomförandet av det frivilliga partnerskapsavtalet och att noggrant övervaka handelsflödena, för att se till att sådan ytterligare handelsliberalisering inte medför ytterligare risk för olaglig handel.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att årligen avlägga rapport till parlamentet om Vietnams framsteg med att genomföra det frivilliga partnerskapsavtalet, även gentemot kraven i denna resolution, samt om verksamheten i den gemensamma kommittén för genomförandet av avtalet, i syfte att möjliggöra ett välinformerat beslut när förslag väl läggs fram om en delegerad akt som bemyndigar godkännande av Flegtlicenser. Kommissionen uppmanas att överväga en förbättring av förordningen om Flegtlicenser vid nästa översyn så att den snabbt kan reagera på fall av betydande överträdelser av åtagandena enligt det frivilliga partnerskapsavtalet.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja dialogen och EU:s timmerförordning med de stora importländerna i regionen och EU:s stora handelspartner, såsom Kina och Japan, och att ytterligare prioritera behovet av bilaterala förbindelser med dessa länder – inbegripet i handelsförbindelserna – för konkreta lösningar för att stoppa olaglig handel med timmer, i syfte att skapa ett system med lika villkor i hela världen för att komma till rätta med problemet. Parlamentet ställer sig bakom kommissionen i fråga om inledandet av förhandlingar om ett frivilligt partnerskapsavtal med Vietnams grannländer så snart de nödvändiga villkoren är uppfyllda, och understryker vikten av frivilliga partnerskapsavtal inom ramen för Flegt i framtida instrument för utveckling och samarbete. Parlamentet uppmanar kommissionen att inrätta instrument för att underlätta utbyte av bästa praxis mellan Vietnam och andra länder som redan har ingått frivilliga partnerskapsavtal med EU.

19. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna, i Socialistiska republiken Vietnam och i Konungariket Kambodja.

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0142

Protokollet om ändring av Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om utkastet till rådets beslut om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse ratificera protokollet om ändring av Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (10923/2018 – C8-0440/2018 – 2018/0238(NLE))

(Godkännande)

(2021/C 23/34)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av utkastet till rådets beslut (10923/2018),

— med beaktande av protokollet om ändring av Europarådets konvention om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (ETS nr 108) (CETS nr 223),

— med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 16 samt artikel 218.6 andra stycket a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0440/2018),

— med beaktande av artikel 99.1 och 99.4 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,

— med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0070/2019).

1. Europaparlamentet godkänner utkastet till rådets beslut.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen, till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna samt till Europarådet.

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0143

Bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse bli parter i Europarådets konvention om en integrerad strategi för säkerhet, trygghet och service i samband med fotbollsmatcher och andra idrottsevenemang ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om utkastet till rådets beslut om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse bli parter i Europarådets konvention om en integrerad strategi för säkerhet, trygghet och service i samband med fotbollsmatcher och andra idrottsevenemang (CETS nr 218) (12527/2018 – C8-0436/2018 – 2018/0116(NLE))

(Godkännande)

(2021/C 23/35)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av utkastet till rådets beslut (12527/2018),

— med beaktande av Europarådets konvention om en integrerad strategi för säkerhet, trygghet och service i samband med fotbollsmatcher och andra idrottsevenemang (CETS nr 218),

— med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 87.1 samt artikel 218.6 andra stycket a led v, och 218.8 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0436/2018),

— med beaktande av rådets beslut 2002/348/RIF av den 25 april 2002 om säkerhet i samband med fotbollsmatcher med en internationell dimension ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 2 februari 2017 om en integrerad politik när det gäller idrott: gott styre, tillgång och integritet ([2]),

— med beaktande av artikel 99.1 och 99.4 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,

— med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från utskottet för kultur och utbildning (A8-0080/2019).

1. Europaparlamentet godkänner utkastet till rådets beslut.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och till Europarådet.

([1]) EGT L 121, 8.5.2002, s. 1.
([2]) EUT C 252, 18.7.2018, s. 2.

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0144

Protokoll om ändring av avtalet om sjötransport mellan EU och Kina (Kroatiens anslutning) ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om utkastet till rådets beslut om undertecknande på unionens och medlemsstaternas vägnar av protokollet om ändring av avtalet om sjötransport mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Folkrepubliken Kinas regering, å andra sidan, med anledning av Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen (05083/2015 – C8-0022/2019 – 2014/0327(NLE))

(Godkännande)

(2021/C 23/36)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av utkastet till rådets beslut (05083/2015),

— med beaktande av protokollet om ändring av avtalet om sjötransport mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Folkrepubliken Kinas regering, å andra sidan (05880/2015),

— med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 100.2 samt artikel 218.6 andra stycket led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0022/2019),

— med beaktande av artikel 99.1 och 99.4 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,

— med beaktande av rekommendationen från utskottet för transport och turism (A8-0168/2019).

1. Europaparlamentet godkänner att protokollet ingås.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Folkrepubliken Kina.

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0145

EU–Egypten Europa–Medelhavsavtalet (Kroatiens anslutning) ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till rådets beslut om undertecknande, på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar och om provisorisk tillämpning av ett protokoll till Europa-Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan och Arabrepubliken Egypten, å andra sidan, med anledning av Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen (10219/2016 – C8-0135/2017 – 2016/0121(NLE))

(Godkännande)

(2021/C 23/37)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av utkastet till rådets beslut (10219/2016),

— med beaktande av utkastet till protokoll till Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Arabrepubliken Egypten, å andra sidan, med anledning av Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen (10221/2016),

— med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 217 samt artikel 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0135/2017),

— med beaktande av artikel 99.1 och 99.4 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,

— med beaktande av rekommendationen från utskottet för utrikesfrågor (A8-0025/2019).

1. Europaparlamentet godkänner att protokollet ingås.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Arabrepubliken Egypten.

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0146

Partnerskaps- och samarbetsavtal mellan EU och Turkmenistan

Europaparlamentets resolution av den 12 mars 2019 om utkastet till rådets och kommissionens beslut om Europeiska unionens och Europeiska atomenergigemenskapens ingående av ett avtal om partnerskap och samarbete som upprättar ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Turkmenistan, å andra sidan (12183/1/2011 – C8-0059/2015 – 1998/0031R(NLE))

(2021/C 23/38)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av utkastet till rådets och kommissionens beslut (12183/1/2011),

— med beaktande av utkastet till avtal om partnerskap och samarbete som upprättar ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Turkmenistan, å andra sidan (12288/2011),

— med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 91, 100.2, 207, 209 samt artikel 218.6 andra stycket a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och i enlighet med artikel 101 andra stycket i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (C8-0059/2015),

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om Centralasien, särskilt resolutionerna av den 20 februari 2008 om en EU-strategi för Centralasien ([1]), av den 15. december 2011 om hur genomförandet av EU:s strategi för Centralasien framskrider ([2]), av den 13 april 2016 om genomförande och översyn av EU-strategin för Centralasien ([3]), av den 22 april 2009 om interimsavtalet om handel med Turkmenistan ([4]) och av den 14 februari 2006 om klausulen om mänskliga rättigheter och demokrati i Europeiska unionens avtal ([5]),

— med beaktande av interimsavtalet från 1999 om handel och handelsrelaterade frågor mellan Europeiska gemenskapen, Europeiska kol- och stålgemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Turkmenistan, å andra sidan, som rådet ingick den 27 juli 2009 (5144/1999), och de regelbundna mötena i den gemensamma kommitté som inrättats genom avtalet,

— med beaktande av det samförståndsavtal om energi som undertecknades av Europeiska unionen och Turkmenistan i maj 2008,

— med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, som Turkmenistan är part i,

— med beaktande av den årliga människorättsdialogen mellan EU och Turkmenistan,

— med beaktande av det åtagande som vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik gjorde i sin skrivelse till utskottet för utrikesfrågor av den 16 december 2015, som innehåller de aspekter som nämns i punkt 3 nedan,

— med beaktande av skrivelsen från vice ordföranden/den höga representanten till ordföranden för utskottet för utrikesfrågor av den 5 juli 2018, där hon uttryckte sitt stöd för partnerskaps- och samarbetsavtalet med Turkmenistan,

([1]) EUT C 184 E, 6.8.2009, s. 49.
([2]) EUT C 168 E, 14.6.2013, s. 91.
([3]) EUT C 58, 15.2.2018, s. 119.
([4]) EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 20.
([5]) EUT C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

Tisdagen den 12 mars 2019

— med beaktande av artikel 99.5 i arbetsordningen,

— med beaktande av interimsbetänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0072/2019), och av följande skäl:

A. Centralasien är en region som Europeiska unionen har blivit alltmer engagerad i.

B. Ett avtal om partnerskap och samarbete (nedan kallat partnerskaps- och samarbetsavtalet) med Turkmenistan paraferades 1997 och undertecknades 1998. 14 av de 15 ursprungliga signatärstaterna har därefter ratificerat partnerskaps- och samarbetsavtalet (Förenade kungariket är det enda land som återstår). Turkmenistan ratificerade partnerskaps- och samarbetsavtalet 2004. Anslutningen till partnerskaps- och samarbetsavtalet för de medlemsstater som har anslutit sig till EU efter det att avtalet undertecknats omfattas av ett separat protokoll och ett separat ratificeringsförfarande.

C. När partnerskaps- och samarbetsavtalet har ratificerats av alla, kommer det att ingås för en inledande period på tio år och därefter förnyas årligen. Detta ger EU möjlighet att frånträda avtalet om det finns allvarliga skäl att misstänka bristande respekt för de mänskliga rättigheterna eller andra allvarliga överträdelser. Parterna kan ändra avtalet i syfte att beakta nya element.

D. Europaparlamentet hördes av rådet om interimsavtalet om handel med Turkmenistan i april 2009, som en del av ett frivilligt förfarande som inte är rättsligt bindande.

E. Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) har fastställt sina riktmärken mot vilka framstegen i Turkmenistan bör mätas och kriterierna för fortsatt samarbete, i enlighet med internationellt erkända normer för rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning och mänskliga rättigheter.

F. Respekten för demokrati och grundläggande och mänskliga rättigheter samt för principerna om marknadsekonomi, som utgör väsentliga delar i interimsavtalet om handel (enligt både artikel 1 i interimsavtalet och artikel 2 i partnerskaps- och samarbetsavtalet), bör fortsätta att vara långsiktiga mål för Turkmenistan. Om någon av parterna skulle bryta mot dessa delar, är det möjligt att ensidigt upphäva tillämpningen.

G. På grund av övervägandena i förslaget till rekommendation om att godkänna ingåendet av partnerskaps- och samarbetsavtalet och det åtföljande förslaget till betänkande av den 8 maj 2015, innehållande ett resolutionsförslag, beslutade utskottet för utrikesfrågor den 24 maj 2016 att tillfälligt avbryta förfarandet till dess att det ansåg att tillräckliga framsteg hade gjorts när det gäller respekten för mänskliga rättigheter och rättsstaten och beslutade att inleda det pågående interimsförfarandet.

H. För att EU:s politik för förbindelserna med Turkmenistan ska vara principfast och konsekvent är det mycket viktigt att de riktmärken för en framstegsinriktad människorättspolitik som parlamentet har framfört för Turkmenistan i sina tidigare resolutioner fortfarande gäller.

I. Turkmenistan antog 2015 en nationell handlingsplan för mänskliga rättigheter för perioden 2016–2020, som utarbetats i samarbete med FN:s utvecklingsprogram under 2013.

J. Turkmenistan har ingått internationella avtal, till exempel den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter och ILO-konventioner.

1. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att så snart som möjligt – och innan parlamentet godkänner ingåendet av partnerskaps- och samarbetsavtalet – fastställa följande kortsiktiga riktmärken för att mäta hållbara framsteg som görs av de statliga myndigheterna i Turkmenistan, på grundval av rekommendationerna från FN, OSSE och EBRD:

Det politiska systemet, rättsstatsprincipen och god samhällsstyrning

i) Att det finns en tydlig uppdelning mellan den verkställande, lagstiftande och dömande makten och bland annat möjligheter till och garantier för ett verkligt deltagande från befolkningens sida i de statliga beslutsprocesserna, inbegripet ett samråd med internationella experter, såsom Europarådets Venedigkommission och OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (ODIHR), om huruvida Turkmenistans konstitution är förenlig med dessa demokratiska principer och att det finns en påvisad vilja hos Turkmenistan att beakta rekommendationerna om reformer från dessa organisationer.

ii) Att begränsningarna för icke-statliga organisationers registrering och verksamhet avskaffas.

Mänskliga rättigheter och grundläggande friheter

iii) Att de åtaganden som den turkmenistanska regeringen har gjort i sin nationella handlingsplan för mänskliga rättigheter för perioden 2016–2020 fullgörs.

iv) Att det blir ett slut på hemliga interneringar och påtvingade försvinnanden, tvångsarbete och tortyr och att information ges om försvunna personers öde eller vistelseort så att familjerna kan hålla kontakt med dem som är frihetsberövade, att landets myndigheter erkänner att det finns politiska fångar och att internationella organisationer och oberoende övervakare, bland annat Internationella rödakorskommittén, får obegränsat tillträde till landet.

v) Att obegränsad tillgång till olika informationskällor säkerställs och i synnerhet att människor får tillgång till alternativa informationskällor, bland annat internationella kommunikationsmöjligheter, och får använda telekommunikationsutrustning, såsom privata parabolantenner och internetanslutningar som de har råd med.

vi) Att det blir ett slut på förföljelserna av och hoten mot oberoende journalister och civilsamhälles- och människorättsaktivister hemmahörande i landet och utomlands, även mot deras familjemedlemmar, och att mediefrihet, yttrandefrihet och mötesfrihet garanteras.

vii) Att FN och internationella och regionala människorättsorganisationer som har begärt att få besöka landet och som fortfarande väntar på svar tillåts besöka landet.

viii) Att det blir ett slut på det informella och godtyckliga systemet med reseförbud och att det säkerställs att personer som har blivit nekade tillstånd att lämna landet kan resa fritt.

2. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten att beakta följande långsiktiga rekommendationer för hållbara och trovärdiga framsteg:

Det politiska systemet, rättsstatsprincipen och god samhällsstyrning

i) Respekten för principerna om politisk mångfald och demokratiskt ansvarstagande, med väl fungerande politiska partier och andra organisationer, utan inblandning, bör säkerställas.

ii) Genomförandet av reformer på alla nivåer i enlighet med FN:s mål för hållbar utveckling och på alla områden inom förvaltningen bör fortsätta, särskilt inom rättsväsendet och inom brottsbekämpningen.

iii) Ett starkt och effektivt skydd mot korruption på hög nivå, penningtvätt, organiserad brottslighet och narkotikahandel bör säkerställas.

iv) Fullständigt genomförande av lagen om förbud mot barnarbete.

Tisdagen den 12 mars 2019

Mänskliga rättigheter och grundläggande friheter

v) Allmän respekt för ett fredligt och legitimt utövande av rätten till yttrandefrihet, föreningsfrihet och religions- och trosfrihet bör säkerställas.

vi) Allmän fri rörlighet både inom och utom landet bör säkerställas.

3. Europaparlamentet understryker att det noga måste följa och övervaka händelseutvecklingen i Turkmenistan och genomförandet av alla delar av partnerskaps- och samarbetsavtalet när det väl träder i kraft. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang vice ordföranden/den höga representanten att genomföra och offentligt förbinda sig till övervakningsmekanismen för de mänskliga rättigheterna, så att parlamentet så snart partnerskaps- och samarbetsavtalet har trätt i kraft kan hållas ordentligt informerat av Europeiska utrikestjänsten om genomförandet av avtalet och i synnerhet om dess mål och överensstämmelse med artikel 2 och så att parlamentet kan reagera på utvecklingen på plats i händelse av dokumenterade och påvisade allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet framhåller möjligheten till en mekanism för tillfälligt upphävande av partnerskaps- och samarbetsavtalet om sådana fall föreligger och gläder sig i detta sammanhang över vice ordförandens/den höga representantens skrivelse till utskottet för utrikesfrågor av den 16 december 2015, som innehåller följande mål:

i) Säkerställande av att Europaparlamentet hålls ordentligt informerat om genomförandet av bestämmelserna om mänskliga rättigheter och demokratisering i partnerskaps- och samarbetsavtalet, bland annat genom tillgång till relevant information om hur situationen för de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen utvecklas, och på begäran löpande informeras inför och efter sammanträden i samarbetsrådet, inom ramen för tillämpliga sekretessbestämmelser.

ii) Ett närmare samspel med Europaparlamentet och det civila samhället inför de årliga människorättsdialogerna, och avrapportering.

iii) Samråd med Europaparlamentet vid utarbetandet av uppdateringar av EU:s landsstrategi för mänskliga rättigheter i Turkmenistan.

4. Europaparlamentet välkomnar tillkännagivandet från vice ordföranden/den höga representanten från november 2018 om inrättandet av en fullvärdig EU-delegation i Asjchabad. Parlamentet betonar att den nya delegationen bör utveckla en ömsesidigt fördelaktig samarbetsstrategi som är skräddarsydd för Turkmenistans utvecklingsmässiga förutsättningar och behov. Den bör också övervaka situationen i landet, bland annat kränkningar av de mänskliga rättigheterna och enskilda fall som ger anledning till oro, inleda en dialog med landets olika politiska, sociala och ekonomiska aktörer, möjliggöra diplomatiska insatser på plats och förbättra förvaltningen och tillsynen av de projekt som finansieras genom EU:s externa finansieringsinstrument.

5. Europaparlamentet konstaterar att det kommer att överväga att ge sitt godkännande när det bedömer att rekommendationerna i punkterna 1 och 3 har beaktats i vederbörlig ordning av kommissionen, rådet, vice ordföranden/den höga representanten och de statliga myndigheterna i Turkmenistan.

6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att anhålla om att rådet, kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten regelbundet förser parlamentet med ingående information om situationen i Turkmenistan.

o

o o

7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden/den höga representanten samt till regeringen och parlamentet i Turkmenistan.

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0147

Genomförandebeslut om inledande av automatiskt utbyte av DNA-uppgifter i Förenade kungariket *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om utkastet till rådets genomförandebeslut om inledande av automatiskt utbyte av DNA-uppgifter i Förenade kungariket (13123/2018 – C8-0474/2018 – 2018/0812(CNS))

(Samråd)

(2021/C 23/39)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets utkast (13123/2018),

— med beaktande av artikel 39.1 i fördraget om Europeiska unionen, i dess ändrade lydelse enligt Amsterdamfördraget, och artikel 9 i protokoll nr 36 om övergångsbestämmelser, i enlighet med vilka rådet har hört parlamentet (C8-0164/2018),

— med beaktande av rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet [1], särskilt artikel 33,

— med beaktande av artikel 78c i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0092/2019).

1. Europaparlamentet godkänner rådets utkast.

2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

3. Rådet uppmanas att höra Europaparlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra den text som parlamentet har godkänt.

4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.

[1] EUT L 210, 6.8.2008, s. 1.

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0148

Utbyte av information om tredjelandsmedborgare och vad gäller det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets rambeslut 2009/315/RIF vad gäller utbyte av information om tredjelandsmedborgare och vad gäller det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris), samt om upphävande av rådets beslut 2009/316/RIF (COM(2016)0007 – C8-0012/2016 – 2016/0002(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/40)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0007),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 82.1 andra stycket d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0012/2016),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 19 december 2018 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0219/2016).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2016)0002

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2019 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/… om ändring av rådets rambeslut 2009/315/RIF vad gäller utbyte av uppgifter om tredjelandsmedborgare och vad gäller det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris), samt om ersättande av rådets beslut 2009/316/RIF

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv (EU) 2019/884.)

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0149

Centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN-systemet) ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer för att komplettera och stödja det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (Ecris-TCN-systemet) och om ändring av förordning (EU) nr 1077/2011 (COM(2017)0344 – C8-0217/2017 – 2017/0144(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/41)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2017)0344),

— med beaktande av artikel 294.2 och artikel 82.1 andra stycket d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0217/2017),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 19 december 2018 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från budgetutskottet (A8-0018/2018).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2017)0144

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om inrättande av ett centraliserat system för identifiering av medlemsstater som innehar uppgifter om fällande domar mot tredjelandsmedborgare och statslösa personer (Ecris-TCN) för att komplettera det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister och om ändring av förordning (EU) 2018/1726

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/816.)

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0150

Programmet för Europeiska solidaritetskåren ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av programmet för Europeiska solidaritetskåren och om upphävande av [förordningen om den europeiska solidaritetskåren] och förordning (EU) nr 375/2014 (COM(2018)0440 – C8-0264/2018 – 2018/0230(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/42)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0440),

— med beaktande av artiklarna 294.2, 165.4, 166.4 och 214.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0264/2018),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 17 oktober 2018 ([1]),

— med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 6 december 2018 ([2]),

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning och yttrandena från utskottet för utveckling, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, budgetutskottet samt utskottet för regional utveckling (A8-0079/2019).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0230

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) …/… om inrättande av programmet för Europeiska solidaritetskåren och om upphävande av [förordningen om den europeiska solidaritetskåren] och förordning (EU) nr 375/2014

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 165.4, 166.4 och 214.5,

---

([1]) EUT C 62, 15.2.2019, s. 201.
([2]) EUT C 86, 7.3.2019, s. 282.

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Europeiska unionen bygger på solidaritet mellan invånarna och mellan medlemsstaterna. Denna gemensamma värdegrund***, som fastställs i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen,*** vägleder unionens handlande och ger den enighet som krävs för att hantera nuvarande och framtida samhällsutmaningar – utmaningar som unga EU-medborgare är beredda att anta genom att uttrycka sin solidaritet i praktiken. **[Ändr. 1]**

(1a) Med tanke på den betydande ökningen av humanitära och globala kriser finns det ett behov av att utveckla solidariteten mellan medlemsstaterna och med tredjeländer som drabbats av katastrofer orsakade av människor eller naturkatastrofer, i syfte att på ett bättre sätt främja solidaritet och synliggöra humanitärt bistånd bland unionsmedborgarna. **[Ändr. 2]**

(1b) Humanitärt bistånd grundar sig på principerna om opartiskhet, neutralitet och icke-diskriminering, som är en del av internationell humanitär rätt och unionsrätten. Humanitärt bistånd tillhandahåller en behovsbaserad katastrofinsats i syfte att rädda liv, förebygga och lindra mänskligt lidande, slå vakt om människovärdet och skydda utsatta grupper som drabbats av katastrofer orsakade av människor eller naturkatastrofer. Katastrofriskreducering och katastrofberedskap genom verksamhet som bygger upp kapacitet och motståndskraft är också viktiga delar av det humanitära biståndet. **[Ändr. 3]**

(2) I talet om tillståndet i unionen den 14 september 2016 underströks behovet av att investera i unga och det tillkännagavs att kommissionen skulle inrätta en europeisk solidaritetskår (nedan kallad *programmet*) som ett sätt att ge unga i hela EU möjlighet att på ett meningsfullt sätt bidra till samhället, visa solidaritet och utveckla sin kompetens och på så sätt inte bara få arbetslivserfarenhet utan också ovärderlig livserfarenhet.

(3) I sitt meddelande *En europeisk solidaritetskår* av den 7 december 2016 ([4]) underströk kommissionen behovet av att stärka solidaritetsarbetet i Europa, ge unga människor fler och bättre möjligheter till solidaritetsverksamhet inom flera olika områden och stödja nationella***, regionala*** och lokala aktörer i deras ansträngningar att hantera olika utmaningar och kriser. Med meddelandet inleddes Europeiska solidaritetskårens första fas där olika unionsprogram har använts för att erbjuda unga i hela unionen volontärarbete, praktik eller jobb. **[Ändr. 4]**

(4) I artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen betonas solidaritet som en av EU:s grundläggande principer. Denna princip nämns också i artikel 21.1 i fördraget om Europeiska unionen som en av grundvalarna för EU:s yttre åtgärder.

(4a) I denna förordning definieras solidaritet som att alla känner ett ansvar gentemot alla att engagera sig i det allmänna bästa, vilket kommer till uttryck genom konkreta handlingar som görs utan tanke på motprestation. **[Ändr. 5]**

([1]) EUT C , , s. .
([2]) EUT C , , s. .
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 mars 2019.
([4]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: En europeisk solidaritetskår (COM(2016)0942).

Tisdagen den 12 mars 2019

(4b) ***Det är ett viktigt uttryck för solidaritet att ge stöd till människor och samhällen utanför unionen som drabbas av katastrofer eller som är särskilt sårbara för katastrofer och i behov av humanitärt bistånd som grundar sig på de grundläggande principerna om neutralitet, humanitet, oberoende och opartiskhet.*** **[Ändr. 6]**

(4c) ***Deltagande volontärer och organisationer som genomför insatser inom ramen för Europeiska frivilligkåren för humanitärt bistånd bör följa de principer som anges i det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd.*** **[Ändr. 7]**

(4d) ***Det finns ett behov av att vidareutveckla solidariteten med offren för kriser och katastrofer i tredjeländer och att göra det humanitära biståndet och volontärarbetet i allmänhet mer känt och synligt bland unionsmedborgarna som något man ägnar sig åt under hela livet.*** **[Ändr. 8]**

(4e) ***Unionen och medlemsstaterna har åtagit sig att genomföra Förenta nationernas Agenda 2030 för hållbar utveckling och målen för hållbar utveckling, både internt och genom yttre åtgärder.*** **[Ändr. 9]**

(4f) ***I sina slutsatser av den 19 maj 2017 om operationalisering av kopplingen mellan humanitärt arbete och utvecklingsarbete erkände rådet behovet av att stärka motståndskraften genom att bättre sammankoppla humanitärt bistånd med utvecklingssamarbete och att ytterligare stärka de operationella kopplingarna mellan de kompletterande strategierna för humanitärt bistånd, samarbetsutveckling och konfliktförebyggande.*** **[Ändr. 10]**

(5) Unga bör erbjudas ett enkelt***, inkluderande och meningsfullt*** sätt att engagera sig i solidaritetsverksamhet som låter dem uttrycka sitt samhällsengagemang och samtidigt förvärva nyttiga erfarenheter, ***kunskaper,*** färdigheter och ~~kunskaper~~ ***kompetenser*** som gagnar deras personliga, utbildningsmässiga, sociala, medborgerliga och yrkesmässiga utveckling, och därmed förbättra sin anställbarhet. Sådan verksamhet bör också stödja mobilitet för unga volontärer, praktikanter och arbetstagare ***samt stödja mångkulturellt utbyte***. **[Ändr. 11]**

(6) Den solidaritetsverksamhet som erbjuds bör vara av hög kvalitet, ~~i den meningen att~~ den bör ~~fylla~~ ***syfta till att åtgärda*** icke tillgodosedda samhällsbehov, ***öka solidariteten och*** bidra till att stärka lokalsamhällen, ***och demokratiskt deltagande. Den bör*** ge unga möjlighet att skaffa sig ~~värdefull kunskap~~ ***värdefulla kunskaper, färdigheter*** och ~~kompetens~~ ***kompetenser,. Den bör*** vara ekonomiskt tillgänglig för unga, och genomföras under säkra***, inkluderande*** och sunda förhållanden. ***En dialog mellan lokala och regionala myndigheter och europeiska nätverk som är specialiserade på akuta samhällsproblem bör uppmuntras för att på bästa sätt fastställa icke tillgodosedda samhällsbehov och säkerställa ett behovsinriktat program. Solidaritetsverksamheten bör inte inverka negativt på befintliga jobb eller praktikplatser och bör bidra till att stärka företagens åtaganden om socialt ansvar utan att för den skull ersätta dem.*** **[Ändr. 12]**

(7) Europeiska solidaritetskåren fungerar som en gemensam inkörsport till solidaritetsverksamhet i och utanför unionen. Samstämmighet och komplementaritet bör säkerställas med unionens andra relevanta politikområden och program. Solidaritetskåren bör bygga vidare på styrkor och synergieffekter hos tidigare och befintliga program, särskilt Europeiska volontärtjänsten ([5]) och EU-frivilliga för humanitärt arbete ([6]). Den kompletterar också medlemsstaternas insatser för att stödja unga och underlätta deras övergång från skola till arbetsliv inom ramen för ***program såsom*** ungdomsgarantin genom att ge dem ytterligare möjligheter att komma in på arbetsmarknaden i form av praktik och jobb inom solidaritetsverksamhet i det egna landet eller utomlands. Man säkerställer också

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av ”Erasmus+”: Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 50).

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 375/2014 av den 3 april 2014 om inrättande av en europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd (initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete) (EUT L 122, 24.4.2014, s. 1).

komplementaritet med befintliga nätverk på unionsnivå som är relevanta för kårens verksamhet, till exempel det europeiska nätverket för offentliga arbetsförmedlingar Eures och Eurodesk ***och relevanta civilsamhällesorganisationer, inbegripet arbetsmarknadens parter och nätverk som företräder unga människor och volontärer***. Dessutom bör man säkerställa att befintliga relevanta program, särskilt nationella ~~solidaritets-~~ ***solidaritetsprogram, till exempel volontär-, samhällstjänst-*** och utbytesprogram för ungdomar, och solidaritetskåren kompletterar varandra, med utgångspunkt i bästa praxis när så är lämpligt***, för att ömsesidigt stärka och berika programmens genomslagskraft och kvalitet och bygga vidare på god praxis***. ***Den europeiska solidaritetskåren bör inte ersätta nationella program. Det bör säkerställas att alla ungdomar har tillgång till nationell solidaritetsverksamhet. Kommissionen bör utarbeta praktiska riktlinjer för programmets komplementaritet med andra unionsprogram och finansieringskällor samt för synergierna mellan dem***.* **[Ändr. 13]**

(8) Vad gäller tolkningen av relevant lagstiftning på unionsnivå bör både den gränsöverskridande volontärverksamheten inom Europeiska solidaritetskåren och den volontärverksamhet som fortsätter att få stöd enligt förordning (EU) nr 1288/2013 anses vara likvärdiga den verksamhet som genomförs inom Europeiska volontärtjänsten.

(8a) Certifieringen av utsändar- och värdorganisationer som skett i överensstämmelse med förordning (EU) nr 375/2014 ska inte genomföras igen inom det nya programmet, utan bör erkännas som likvärdig när denna förordning genomförs från och med 2021. **[Ändr. 14]**

(9) Europeiska solidaritetskåren bör ge unga nya möjligheter till ***icke-formellt och informellt lärande genom*** volontärarbete, praktik eller jobb inom solidaritetsverksamhet och möjlighet att utforma och utveckla solidaritetsprojekt på eget initiativ. Dessa möjligheter bidrar till att förbättra deras personliga, utbildningsmässiga, sociala, medborgerliga och yrkesmässiga utveckling. Europeiska solidaritetskåren stöder också nätverksarbete för kårens deltagare och organisationer samt åtgärder för att säkerställa kvaliteten på den understödda verksamheten och validera läranderesultaten. Den kommer därför också att bidra till europeiskt samarbete som är relevant för unga och öka insikten om dess positiva effekter. ***Den bör även bidra till att stärka samhällen och stödja befintliga organisationer som genomför solidaritetsverksamhet.*** **[Ändr. 15]**

(10) Verksamheten bör ***ha ett tydligt europeiskt mervärde och*** gynna lokalsamhällen och samtidigt främja den enskildes personliga, utbildningsmässiga, sociala, medborgerliga och yrkesmässiga utveckling~~, vilket kan~~***. Verksamheten bör kunna*** ske i form av volontärarbete, praktik, jobb, projekt eller nätverksarbete inom olika områden, t.ex. utbildning, sysselsättning, jämställdhet, entreprenörskap (särskilt socialt företagande), medborgarskap och demokratiskt deltagande***, interkulturell och interreligiös dialog, social inkludering, integration av personer med funktionsnedsättning***, miljö- och naturskydd, klimatinsatser, katastrofförebyggande åtgärder, katastrofberedskap och återhämtning, jordbruk och landsbygdsutveckling, tillhandahållande av livsmedel och andra förnödenheter, hälsa och välbefinnande, ***kultur, inbegripet kulturarv,*** kreativitet ~~och kultur~~, gymnastik och idrott, socialt stöd och välfärd, mottagande och integration av tredjelandsmedborgare, ***med inriktning på att övervinna de utmaningar som migranter ställs inför,*** territoriellt samarbete och sammanhållning samt samarbete över gränserna. Sådan solidaritetsverksamhet bör omfatta en gedigen aspekt av lärande och utbildning genom lämplig verksamhet som kan erbjudas deltagarna före, under och efter solidaritetsverksamheten. **[Ändr. 16]**

(11) Volontärverksamhet (både i och utanför unionen) är en värdefull erfarenhet som ger tillfälle till icke-formellt och informellt lärande som stärker de ungas personliga, sociala, utbildningsmässiga och yrkesmässiga utveckling, aktiva medborgarskap***, demokratiska deltagande*** och anställbarhet. ***Volontärarbete bör baseras på ett skriftligt volontäravtal och*** volontärverksamheten bör inte inverka negativt på potentiell eller befintlig betald anställning och bör inte heller ses som en ersättning för denna. Kommissionen och medlemsstaterna bör samarbeta om ungdomspolitiska insatser för volontärarbete genom den öppna samordningsmetoden. **[Ändr. 17]**

(12) ~~Praktik~~ ***Lättillgängliga praktikplatser*** och jobb ~~inom solidaritetsverksamhet kan ge unga ytterligare möjligheter att komma in på arbetsmarknaden och samtidigt bidra till att lösa viktiga samhällsproblem. Detta~~ ***bör vara tydligt åtskilda från volontärarbete både ekonomiskt och organisatoriskt***. ***Praktikplatser bör aldrig leda till att arbetstillfällen ersätts. Avlönade praktikplatser och jobb kan dock vara ett incitament för missgynnade unga och***

Tisdagen den 12 mars 2019

unga med sämre förutsättningar att delta i solidaritetsrelaterad verksamhet som de annars kanske inte skulle ha tillgång till, och samtidigt ge ett tydligt europeiskt mervärde genom att bidra till att lösa viktiga, olösta samhällsproblem och stärka lokalsamhällen. Praktik kan främja ungas anställbarhet ~~och produktivitet samtidigt som deras övergång från utbildning till sysselsättning underlättas~~, vilket är avgörande för ~~att förbättra~~ deras ***varaktiga inträde*** ~~möjligheter~~ på arbetsmarknaden. De praktikplatser ***och jobb*** som erbjuds ***utgör en språngbräda för unga så att de kan ta sig in på arbetsmarknaden***. ***Praktik och jobb som erbjuds*** inom Europeiska solidaritetskåren ~~uppfyller kvalitetsprinciperna~~ ***bör alltid betalas av den deltagande organisation som tar emot eller anställer deltagaren. Praktikplatser bör grunda sig på ett skriftligt praktikavtal, i förekommande fall i enlighet med det tillämpliga regelverket i det land där praktiken äger rum, och bör följa principerna*** i rådets rekommendation ***av den 10 mars 2014*** om kvalitetskriterier för praktikprogram ([7]). ~~De praktikplatser och~~ Jobb ~~som erbjuds utgör en språngbräda för unga så att de kan ta sig in på arbetsmarknaden och bör därför åtföljas av adekvat stöd efter verksamheten. Praktikplatser och jobb underlättas av berörda aktörer på arbetsmarknaden, särskilt offentliga och privata arbetsförmedlingar, arbetsmarknadens parter och handelskammare, och finansieras av den deltagande organisationen~~ ***bör baseras på ett anställningsavtal i enlighet med nationell rätt eller tillämpliga kollektivavtal, eller bådadera, i det deltagande land där jobbet utförs. Det ekonomiska stödet till de deltagande organisationer som erbjuder jobb bör inte överstiga tolv månader***. ~~Som~~ Deltagande organisationer bör ~~de~~ ansöka om finansiering via Europeiska solidaritetskårens behöriga genomförandeorgan för förmedling mellan de unga deltagarna och arbetsgivare som erbjuder praktik och jobb på solidaritetsområdet. ***Praktikplatser och jobb bör åtföljas av lämplig förberedelse, utbildning på arbetsplatsen och stöd efter placeringen, anpassat till deltagarens deltagande. Praktikplatser och jobb kan underlättas av berörda aktörer på arbetsmarknaden, särskilt offentliga och privata arbetsförmedlingar, arbetsmarknadens parter och handelskammare, samt medlemsorganisationer i Eures i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/589 ([8]) när det handlar om utlandsverksamhet.*** **[Ändr. 18]**

(12a) Insatser bör göras för att säkerställa att praktikplatser och jobb är tillgängliga för alla unga, särskilt för unga med sämre förutsättningar, inbegripet unga med funktionsnedsättning eller som är socialt eller kulturellt missgynnade, migranter och invånare i isolerade landsbygdsområden och EU:s yttersta randområden. **[Ändr. 19]**

(13) Ungas initiativförmåga är en viktig tillgång för samhället och arbetsmarknaden. Europeiska solidaritetskåren bidrar till att främja denna aspekt genom att ge unga möjlighet att utforma och genomföra egna projekt för att tillgodose särskilda behov i sina lokalsamhällen. Dessa projekt är ett tillfälle att pröva nya idéer ***för att utveckla innovativa lösningar på gemensamma problem genom en nedifrån-och-upp-strategi*** och hjälpa unga människor att själva genomföra solidaritetsinsatser. De kan också fungera som en språngbräda för ytterligare engagemang i solidaritetsverksamhet och är ett första steg för att uppmuntra kårdeltagarna att starta företag ~~eller bilda~~ ***och fortsätta vara aktiva medborgare som volontärer, praktikanter eller anställda i*** föreningar, icke-statliga organisationer eller andra organisationer med solidaritetsverksamhet, ungdomsverksamhet eller icke-vinstdrivande verksamhet. ***Europeiska solidaritetskåren bör framför allt skapa ett klimat där unga människor blir allt mer motiverade att engagera sig i solidaritetsverksamhet och tjäna samhällsintresset.*** **[Ändr. 20]**

([7]) Rådets rekommendation av den ~~15 mars 2018 om en europeisk ram för ändamålsenliga lärlingsutbildningar av god kvalitet~~ ***10 mars 2014 om kvalitetskriterier för praktikprogram***, (EUT C ~~153, 2.5.2018~~***88, 27.3.2014***, s. 1).

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/589 av den 13 april 2016 om ett europeiskt nätverk för arbetsförmedlingar (Eures), om arbetstagares tillgång till rörlighetstjänster och om ytterligare integration av arbetsmarknaderna samt om ändring av förordningarna (EU) nr 492/2011 och (EU) nr 1296/2013 (EUT L 107, 22.4.2016, s. 1).

(13a) Volontärer kan bidra till att stärka unionens kapacitet att tillhandahålla behovs- och principbaserat humanitärt bistånd och bidra till att öka effektiviteten i den humanitära sektorn när de har valts ut, utbildats och förberetts för sin utplacering på ett korrekt sätt, så att de har de färdigheter och den kompetens som de behöver för att på bästa möjliga sätt kunna hjälpa de behövande, under förutsättning att de kan räkna med relevant stöd och handledning på plats. Det är därför ytterst viktigt att det finns högkvalificerade, välutbildade och erfarna handledare eller mentorer på fältet, då de bidrar till de humanitära insatsernas effektivitet och stöder volontärer. **[Ändr. 21]**

(14) Unga människor och organisationer som deltar i Europeiska solidaritetskåren bör känna att de tillhör en gemenskap av personer och organ som är engagerade i att främja solidaritet i hela Europa. Samtidigt behöver deltagande organisationer stöd för att stärka sin kapacitet att erbjuda verksamhet av hög kvalitet till ett ökande antal deltagare. Europeiska solidaritetskåren stöder nätverksarbete som stärker ungas och deltagande organisationers engagemang i samhället, främjar en europeisk solidaritetskårsanda och uppmuntrar utbytet av ~~användbara~~ ***bästa*** metoder och erfarenheter. Nätverksarbetet bidrar också till att öka kunskapen om Europeiska solidaritetskåren bland offentliga och privata aktörer och till att samla in ***detaljerade och meningsfulla*** synpunkter från deltagare och deltagande organisationer på hur Europeiska solidaritetskåren genomförs ***under olika skeden. Insamlingen av synpunkter bör inbegripa frågor om programmets mål så att man bättre kan utvärdera hur väl de uppfylls***. **[Ändr. 22]**

(14a) För att programmet ska kunna genomföras framgångsrikt krävs ökad synlighet och medvetenhet samt ytterligare marknadsföring av de tillgängliga finansieringsmöjligheterna genom informationskampanjer (bland annat en årlig informationsdag om Europeiska solidaritetskåren) och dynamiska kommunikationsmedel, med särskilt fokus på sociala medier, för att säkerställa så stor medvetenhet som möjligt bland målgrupperna, både enskilda personer och organisationer. **[Ändr. 23]**

(15) Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att säkerställa kvaliteten på de verksamheter och ~~andra~~ möjligheter som erbjuds genom Europeiska solidaritetskåren, ***och åt att målet om inkludering uppnås genom dessa,*** i synnerhet genom att erbjuda deltagarna ***lämplig*** utbildning ***online eller offline***, språkstöd, ***skälig anpassning,*** försäkring, ~~administrativt stöd~~ ***förenklade administrativa förfaranden*** och stöd ***före och*** efter verksamheten samt validera de kunskaper och färdigheter som de förvärvat genom sin kårerfarenhet. ~~Volontärernas~~ ***Stödåtgärder bör utvecklas och tillhandahållas i samarbete med ungdomsorganisationer och andra icke-vinstdrivande organisationer och civilsamhällesorganisationer i syfte att utnyttja deras sakkunskap på området. Deltagarnas och de avsedda mottagarnas*** säkerhet och trygghet är av yttersta vikt ~~och de~~***. All verksamhet ska följa principen om att inte göra någon skada. Deltagarna*** bör inte skickas på uppdrag i områden där det råder internationella eller inhemska väpnade konflikter***, eller till anläggningar som strider mot internationella människorättsstandarder. Verksamhet som omfattar direktkontakt med barn bör vägledas av principen om barnets bästa, och bör i lämpliga fall omfatta bakgrundskontroller av deltagarna eller andra åtgärder som syftar till att säkerställa barnens skydd***. **[Ändr. 24]**

(15a) I enlighet med EU:s riktlinjer för främjande och skydd av barnets rättigheter (2017) och artikel 9 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ska unionen och medlemsstaterna främja och stödja omställningen från placering på institution av sårbara personer, såsom personer med funktionsnedsättning och barn, till familje- och samhällsbaserad vård. I detta sammanhang bör programmet inte stödja åtgärder eller initiativ som hindrar åtagandet att sätta stopp för placeringar på institution eller placeringar som skulle vara skadliga för barn eller personer med funktionsnedsättning. **[Ändr. 25]**

(15b) EU:s principer om lika möjligheter och icke-diskriminering bör respekteras fullt ut under hela genomförandet av programmet, inbegripet under identifieringen och urvalet av deltagare och organisationer. **[Ändr. 26]**

Tisdagen den 12 mars 2019

(16) För att säkerställa att erfarenheten från Europeiska solidaritetskåren bidrar till deltagarnas personliga, utbildningsmässiga, sociala, ***kulturella,*** medborgerliga och yrkesmässiga utveckling, bör de kunskaper och färdigheter som verksamheten resulterar i kartläggas och dokumenteras ordentligt, med beaktande av nationella omständigheter och särdrag, i enlighet med rådets rekommendation av den 20 december 2012 om valideringen av icke formellt och informellt lärande ([9]). ***För att säkerställa att registrerade sökande erbjuds passande solidaritetsverksamheter bör de få tillgång till solidaritetsverksamheternas läranderesultat innan de väljer att delta. Därför bör man, när så är lämpligt, uppmuntra användningen av ändamålsenliga instrument på unionsnivå och nationell nivå för erkännande av icke-formellt och informellt lärande, såsom ungdomspasset och Europass.*** **[Ändr. 27]**

(16a) De nationella programkontoren bör även uppmuntra unga volontärer att bli ambassadörer för programmet och dela med sig av sina erfarenheter i ungdomsnätverk, på utbildningsinstitutioner och på workshoppar. Före detta volontärer och ambassadörer skulle också kunna bidra till utbildningen av framtida kandidater. **[Ändr. 28]**

(17) En kvalitetsmärkning bör säkerställa att de deltagande organisationerna uppfyller ***unionens värden, principer och mål samt*** Europeiska solidaritetskårens principer och krav vad gäller deras rättigheter och skyldigheter ***samt säkerhetsnormer*** under alla skeden av solidaritetsverksamheten***, inbegripet före och efter verksamheten***. Att ha fått kvalitetsmärkningen är en förutsättning för att få delta, men bör inte automatiskt leda till finansiering inom Europeiska solidaritetskåren. ***Olika kvalitetsmärkningar bör användas för olika typer av solidaritetsverksamheter.*** **[Ändr. 29]**

(18) Alla enheter som vill delta i Europeiska solidaritetskåren bör kvalitetsmärkas under förutsättning att de uppfyller tillämpliga villkor. ***För att säkerställa att de deltagande organisationerna verkligen uppfyller Europeiska solidaritetskårens principer och krav vad gäller deras rättigheter och skyldigheter bör separata kvalitetsmärkningar införas för volontärarbete i solidaritetsverksamhet, volontärarbete till stöd för humanitära biståndsinsatser och praktik och jobb, och de bör även skilja sig åt beroende på den deltagande organisationens funktion.*** Arbetet med kvalitetsmärkning bör utföras fortlöpande av Europeiska solidaritetskårens genomförandeorgan. Den tilldelade kvalitetsmärkningen bör regelbundet omprövas och ~~kunna~~ ***bör*** upphävas om det vid kontroller konstateras att villkoren inte längre är uppfyllda. ***Det administrativa förfarandet bör minimeras för att inte avskräcka mindre organisationer.*** **[Ändr. 30]**

(19) En enhet som vill ansöka om finansiering för att erbjuda verksamhet inom Europeiska solidaritetskåren bör först ha fått en kvalitetsmärkning. Det här kravet gäller dock inte fysiska personer som söker ekonomiskt stöd för sina solidaritetsprojekt för en informell grupp av kårdeltagare.

(19a) Ansökningar om bidrag bör som regel lämnas in till det nationella programkontoret i det land där den deltagande organisationen är baserad. Ansökningar om bidrag för solidaritetsverksamhet som organiseras av Europaomfattande eller internationella organisationer, solidaritetsverksamhet som utförs av volontärgrupper på prioriterade områden som fastställts på EU-nivå och solidaritetsverksamhet till stöd för humanitära biståndsinsatser i tredjeländer bör lämnas in till genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur (Eacea), som inrättades genom kommissionens genomförandebeslut 2013/776/EU ([10]). **[Ändr. 31]**

(20) De deltagande organisationerna kan ha flera funktioner i Europeiska solidaritetskåren. Som värdar bedriver de verksamhet för att ta emot deltagare och kan bland annat anordna verksamhet och ge deltagarna vägledning och stöd under solidaritetsverksamheten ***samt återkoppling efter verksamheten***, beroende på vad som är lämpligt. I en stödfunktion bedriver de verksamhet för att sända ut och förbereda deltagarna före avresan, under och efter solidaritetsverksamheten och kan bland annat utbilda och leda deltagarna vidare till lokala organisationer efter verksamheten***, i syfte att skapa fler möjligheter för ytterligare solidaritetserfarenheter. De nationella***

([9]) Rådets rekommendation av den 20 december 2012 om valideringen av icke formellt och informellt lärande (EUT C 398, 22.12.2012, s. 1).

([10]) Kommissionens genomförandebeslut 2013/776/EU av den 18 december 2013 om inrättande av genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur och om upphävande av beslut 2009/336/EG (EUT L 343, 19.12.2013, s. 46).

programkontoren bör även uppmuntra volontärer att bli ambassadörer för programmet och dela med sig av sina personliga erfarenheter i ungdomsnätverk och på utbildningsinstitutioner och därmed bidra till att främja programmet. De nationella programkontoren bör ge volontärerna stöd i detta syfte. **[Ändr. 32]**

(20a) För att stödja solidaritetsverksamhet bland unga människor bör de deltagande organisationerna vara offentliga eller privata enheter eller internationella organisationer, icke-vinstdrivande eller vinstdrivande, och får inbegripa ungdomsorganisationer, religiösa institutioner och välgörenhetsorganisationer, sekulära humanistiska organisationer, icke-statliga organisationer och andra aktörer från civilsamhället. Finansieringen från programmet bör endast täcka den icke-vinstdrivna delen av de deltagande organisationernas verksamheter. **[Ändr. 33]**

(21) Det bör bli lättare att driva Europeiska solidaritetskårens projekt i större skala. ***Samtidigt bör potentiella bidragsmottagare ges tillgång till korrekta och kontinuerligt uppdaterade uppgifter om dessa möjligheter.*** Särskilda åtgärder bör vidtas för att hjälpa dem som ansvarar för solidaritetskårsprojekt att söka bidrag eller skapa synergieffekter genom stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna och programmen för migration, säkerhet, rättvisa och medborgarskap, hälsa och kultur. **[Ändr. 34]**

(22) Europeiska solidaritetskårens resurscentrum bör bistå de organ som ansvarar för genomförandet, de deltagande organisationerna och de unga kårdeltagarna för att höja kvaliteten på Europeiska solidaritetskårens verksamhet och förbättra kartläggningen och valideringen av de färdigheter som förvärvats genom verksamheten, bland annat genom att utfärda ungdomspassintyg.

(23) En portal för Europeiska solidaritetskåren bör utvecklas fortlöpande för att ge enkel***, hinderfri och användarvänlig*** tillgång till Europeiska solidaritetskåren ~~och fungera~~***, i enlighet med de standarder som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2102 ([11]). Portalen för Europeiska solidaritetskåren fungerar*** som en gemensam kontaktpunkt för både intresserade personer och organisationer vad gäller exempelvis registrering, kartläggning och matchning av profiler och möjligheter, nätverksbyggande och virtuella utbyten, kurser på nätet, språkstöd och stöd ***före och*** efter verksamheten***, mekanismer för återkoppling och utvärdering*** samt andra användbara funktioner som kan uppkomma i framtiden. ***Fördelen med en gemensam kontaktpunkt är att den ger samlad tillgång till olika aktiviteter, men enskilda personer kan stöta på fysiska, sociala eller andra hinder vid anslutning till portalen. För att övervinna sådana hinder bör de deltagande organisationerna ge deltagarna stöd vid registreringen.*** **[Ändr. 35]**

(24) Europeiska solidaritetskårens portal bör vidareutvecklas med beaktande av den europeiska interoperabilitetsramen ([12]), som ger särskild vägledning om hur man skapar driftskompatibla digitala offentliga tjänster. Ramen genomförs i medlemsstaterna och andra medlemmar av Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) genom nationella ramar för interoperabilitet. Den innehåller 47 konkreta rekommendationer om hur de offentliga förvaltningarna bättre kan förvalta sina initiativ för interoperabilitet, etablera kontakter över organisationsgränserna, rationalisera processer som stöder obrutna digitala tjänster och säkerställa att varken befintlig eller ny lagstiftning äventyrar insatser för interoperabilitet. ***Portalen bör dessutom vara uppbyggd i enlighet med de standarder som fastställs i direktiv (EU) 2016/2102.*** **[Ändr. 36]**

(24a) För att öka insynen i genomförandet och förbättra programmets effektivitet bör kommissionen regelbundet samråda med de viktigaste intressenterna, däribland de deltagande organisationerna, om programmets genomförande. **[Ändr. 37]**

(24b) För att programmet ska fungera väl och programmets åtgärder vidtas i tid är det mycket viktigt att det införs mekanismer i programmets arbetsprogram som garanterar att registrerade sökande får erbjudanden inom en rimlig och relativt förutsägbar tidsperiod. Registrerade sökande bör därför löpande delges information och

---

([11]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2102 av den 26 oktober 2016 om tillgänglighet avseende offentliga myndigheters webbplatser och mobila applikationer (EUT L 327, 2.12.2016, s. 1)

([12]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Europeiska interoperabilitetsramen – genomförandestrategi (COM(2017)0134).

Tisdagen den 12 mars 2019

uppdateringar om tillgängliga placeringar och aktivt engagerade deltagande organisationer, i syfte att stimulera deras engagemang i programmet efter att de registrerats, och de bör även erbjudas möjlighet att direkt kontakta de aktörer som är engagerade på solidaritetsområdet på både nationell och europeisk nivå. **[Ändr. 38]**

(25) Förordning [den nya budgetförordningen] ([13]) (nedan kallad *budgetförordningen*) gäller för detta program. I den förordningen fastställs regler för genomförandet av unionens budget, inklusive regler om bidrag, priser, upphandling, indirekt genomförande, ekonomiskt stöd, finansieringsinstrument och budgetgarantier.

(26) I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ([14]) och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ([15]) får Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utföra administrativa utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen. I överensstämmelse med rådets förordning (EU) 2017/1939 ([16]) får Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra bedrägerier och andra brott som påverkar unionens ekonomiska intressen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 ([17]). I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som tar emot medel från unionen samarbeta fullständigt för att skydda unionens ekonomiska intressen, ge kommissionen, Olaf, Europeiska åklagarmyndigheten och Europeiska revisionsrätten alla rättigheter och all tillgång som behövs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter.

(27) Europeiska solidaritetskåren vänder sig till unga mellan 18 och 30 år och för att få delta i kårens verksamhet bör det krävas att man registrerar sig på kårens portal.

(27a) I enlighet med unionens principer om lika möjligheter och icke-diskriminering bör medborgare och varaktigt bosatta i unionen från alla samhällsgrupper och alla åldrar ha möjlighet att visa ett aktivt samhällsengagemang. Med tanke på de särskilda utmaningarna med humanitära insatser bör deltagarna i initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete vara minst 18 år gamla, och de kan komma från en rad olika bakgrunder och åldersgrupper vilkas kompetens är relevant för ett framgångsrik genomförande av sådana humanitära insatser. **[Ändr. 39]**

(28) Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att se till att alla unga, särskilt de med ~~sämst~~ ***sämre*** förutsättningar, kan delta i Europeiska solidaritetskårens verksamhet***, enligt vad som beskrivs närmare i strategin för inkludering och mångfald, som utvecklats och tillämpas inom ramen för programmet Erasmus+***. Särskilda åtgärder***, såsom lämpliga former av solidaritetsverksamhet och personlig vägledning,*** bör vidtas för att främja social inkludering och deltagande av ~~missgynnade~~ unga ***med sämre förutsättningar***, samt för att ta hänsyn till begränsningar som beror på att vissa landsbygdsområden, unionens yttersta randområden och de utomeuropeiska länderna och territorierna är så avlägset belägna. ***Unga människor med sämre förutsättningar bör därför även ha möjlighet att delta på deltid eller i det land där de är bosatta, utan att det påverkar deras möjlighet att delta på heltid eller i ett annat land än det där de är bosatta, och bör kunna dra nytta av andra åtgärder som syftar till att underlätta deras deltagande i programmet.*** De deltagande länderna bör på samma sätt sträva efter att vidta alla lämpliga

([13]) [I väntan på hänvisning till budgetförordningen].

([14]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

([15]) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

([16]) Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

([17]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

åtgärder för att undanröja juridiska och administrativa hinder så att Europeiska solidaritetskåren fungerar väl. Åtgärderna bör, när så är möjligt och utan att det påverkar tillämpningen av Schengenregelverket och unionens lagstiftning om inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare, lösa administrativa problem som gör det svårt att få visum och uppehållstillstånd eller att få ett europeiskt sjukförsäkringskort vid verksamhet i ett annat EU-land. **[Ändr. 40]**

(28a) Man bör särskilt uppmärksamma och stödja kapaciteten hos de partnerorganisationer som agerar värdar i tredjeländer samt behovet av att integrera volontärarbetet i det lokala sammanhanget och underlätta volontärernas samverkan med lokala humanitära aktörer, värdsamhället och civilsamhället. **[Ändr. 41]**

(29) För att visa på vikten att bekämpa klimatförändringarna, i linje med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet och nå FN:s mål för hållbar utveckling, kommer detta program att bidra till att integrera klimatåtgärder i unionens politik och till att nå det övergripande målet om att ***minst*** 25 % av utgifterna i unionsbudgeten ska stödja klimatmålen ***under perioden för den fleråriga budgetramen 2021–2027, och ett årligt mål på 30 % så snart som möjligt, men senast 2027***. Relevanta åtgärder kommer att identifieras under förberedelserna och genomförandet av programmet och på nytt bedömas i samband med relevanta utvärderingar och översyner. **[Ändr. 42]**

(30) I denna förordning fastställs en finansieringsram för perioden 2021–2027 som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet ([18]).

(30a) En lämplig del av budgeten bör avsättas för utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna och utveckling av ungdomsnätverk. **[Ändr. 43]**

(31) Valet av finansieringstyp och genomförandemetod inom ramen för denna förordning ska göras utifrån vad som är bäst för att nå insatsernas särskilda mål och åstadkomma resultat, med särskild hänsyn till kostnader för kontroller, administrativa bördor och förväntad risk för bristande efterlevnad av reglerna. När det gäller bidrag ska hänsyn tas till enhetskostnader, schablonsatser och skalor för enhetskostnader.

(32) Tredjeländer som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) får delta i programmet inom ramen för det samarbete som inrättats genom EES-avtalet, som ligger till grund för genomförandet av unionsprogrammen genom ett beslut enligt det avtalet. Tredjeländer får också delta på grundval av andra rättsliga instrument. Denna förordning bör ge de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och Europeiska revisionsrätten ska kunna utöva alla sina befogenheter. Tredjeländers fulla deltagande i programmet bör omfattas av de villkor som fastställs i särskilda avtal som omfattar deltagande i programmet för det tredjeland som berörs. Fullt deltagande innebär även en skyldighet att inrätta ett nationellt programkontor och att förvalta vissa av programmets insatser på en decentraliserad nivå. Enskilda personer och enheter från tredjeländer som inte är associerade till programmet bör kunna delta i vissa av programmets insatser, i enlighet med arbetsprogrammet och de ansökningsomgångar som kommissionen utlyser.

(33) För att maximera Europeiska solidaritetskårens genomslag bör de deltagande länderna och andra EU-program få möjlighet att anslå ytterligare nationell finansiering i enlighet med bestämmelserna för Europeiska solidaritetskåren.

(34) I enlighet med [artikel 88 i rådets nya beslut om associering av ULT] ([19]) är personer och enheter i utomeuropeiska länder och territorier (ULT) berättigade till finansiering i enlighet med bestämmelserna och målen för programmet och eventuella ordningar som gäller för den medlemsstat till vilken det berörda utomeuropeiska landet eller territoriet är knutet.

([18]) Interinstitutionellt avtal av den 13 april 2016 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

([19]) [Väntar på hänvisning till rådets nya beslut om associering av utomeuropeiska länder och territorier].

Tisdagen den 12 mars 2019

(35) I linje med kommissionens meddelande *Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden* ([20]) bör programmet ta hänsyn till den särskilda situationen i dessa regioner. Åtgärder kommer att vidtas för att öka de yttersta randområdenas deltagande i alla insatser***, bland annat ökad publicitet***. Sådana åtgärder kommer att övervakas regelbundet och utvärderas. **[Ändr. 44]**

(36) ***Eftersom programmet genomförs under en sjuårsperiod måste det vara tillräckligt flexibelt för att kunna anpassas efter en förändrad verklighet och nya politiska prioriteringar för genomförandet av solidaritetsverksamhet. Förordningen anger därför inte i detalj hur insatserna ska utformas, och det fastställs inte några politiska prioriteringar eller motsvarande budgetprioriteringar för de kommande sju åren. I stället bör de underordnade politiska beslut och prioriteringar, inbegripet detaljer om särskilda insatser, som ska genomföras genom de olika verksamheterna fastställas i ett årligt arbetsprogram*** i enlighet med ***Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ([21])*** (budgetförordningen) ~~bör kommissionen anta arbetsprogram och informera Europaparlamentet och rådet om detta~~. Arbetsprogrammet bör fastställa de åtgärder som behövs för att genomföra dem i enlighet med programmets allmänna och särskilda mål, urvals- och tilldelningskriterierna för bidrag samt alla andra uppgifter som krävs. Arbetsprogram och eventuella ändringar av dessa bör antas genom ~~genomförandeakter i enlighet med granskningsförfarandet~~ ***en delegerad akt***. ***När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den genomföra lämpliga samråd under det förberedande arbetet, även på expertnivå, och säkerställa att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt, i syfte att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter***. **[Ändr. 45]**

(37) I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning måste detta program utvärderas på grundval av de uppgifter som har samlats in genom specifika krav på övervakning, samtidigt som överreglering och administrativa bördor, särskilt för medlemsstaterna, bör undvikas. Sådana krav bör omfatta specifika, mätbara och realistiska indikatorer som kan mätas över tid som en grund för att utvärdera effekterna av programmet på fältet.

(38) Lämplig utåtriktad verksamhet, med offentliggörande och spridning av de möjligheter och resultat som de insatser som stöds av programmet medför, bör säkerställas på europeisk, ***regional,*** nationell och lokal nivå. ***Information om programmet bör spridas genom dynamiska kommunikationsmedel, med särskilt fokus på sociala medier, för att nå ut till ett stort antal potentiella sökande.*** Man bör särskilt uppmuntra sociala företag att stödja Europeiska solidaritetskårens verksamhet. Den utåtriktade verksamheten, offentliggörandet och spridningen bör utgå från alla de organ som genomför programmet ~~med~~, ***unionens webbplatser och unionsprogram som hör samman med Europeiska solidaritetskåren, och bör*** i förekommande fall***, inbegripa*** stöd av andra viktiga parter. **[Ändr. 46]**

(39) För att bättre nå programmets mål bör kommissionen, medlemsstaterna och nationella myndigheter samarbeta nära i partnerskap med icke-statliga organisationer, ***sociala företag,*** ungdomsorganisationer***, organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning*** och lokala aktörer med sakkunskap om solidaritetsinsatser***, däribland byråer som arbetar med infrastruktur för och stöd till volontärarbete, till exempel volontärcentrum***. **[Ändr. 47]**

(40) För att effektivisera kommunikationen med allmänheten och stärka synergieffekterna mellan de kommunikationsinsatser som vidtas på kommissionens initiativ, bör de budgetmedel som anslås för kommunikationsinsatser enligt den här förordningen också bidra till att ***hinderfritt*** sprida information om unionens politiska prioriteringar i den mån de berör den här förordningens allmänna mål. **[Ändr. 48]**

([20]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken: *Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden* (COM(2017)0623).

([21]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

(41) För att säkerställa ett effektivt och verksamt genomförande av denna förordning bör programmet i största möjliga mån använda sig av befintliga administrativa arrangemang. Genomförandet av programmet överlåts därför till befintliga strukturer, dvs. kommissionen och de nationella programkontor som utses för förvaltningen av de insatser som avses i kapitel III i [den nya Erasmusförordningen]. Kommissionen bör regelbundet samråda med viktiga intressenter, bland annat deltagande organisationer, om genomförandet av Europeiska solidaritetskåren.

42) För att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning***, kostnadsoptimering*** och rättssäkerhet i varje deltagande land bör varje nationell myndighet utse ett oberoende revisionsorgan. När så är möjligt, och för att maximera effektiviteten, kan det oberoende revisionsorganet vara samma som det som utsetts för de åtgärder som anges i kapitel III i [den nya Erasmusförordningen]. **[Ändr. 49]**

(43) Medlemsstaterna bör sträva efter att vidta alla lämpliga åtgärder för att undanröja juridiska och administrativa hinder för att programmet ska fungera väl. Detta ~~omfattar~~ ***inbegriper*** att, när så är möjligt, ***och utan att det påverkar tillämpningen av unionens lagstiftning om inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare***, lösa problem som skapar svårigheter att få ~~visum~~ ***visering*** och uppehållstillstånd~~, utan att det påverkar tillämpningen unionens lagstiftning om inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare~~ ***samt andra rättsliga problem som skulle kunna hindra unga människors tillgång till programmet***. I överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 ([22]) uppmuntras medlemsstaterna att inrätta skyndsamma ansökningsförfaranden. **[Ändr. 50]**

(44) Rapporteringssystemet bör säkerställa att uppgifter för övervakning av programmets genomförande och utvärdering samlas in på ett effektivt och ändamålsenligt sätt, i lämplig tid och på rätt detaljnivå. Uppgifterna bör lämnas till kommissionen på ett sätt som är förenligt med relevanta regler för skydd av personuppgifter.

~~(45) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([23]).~~ **[Ändr. 51]**

(46) För att förenkla kraven på bidragsmottagarna bör enhetsbelopp, enhetskostnader eller schablonfinansiering användas i största möjliga utsträckning. De förenklade bidragen för att stödja programmets mobilitetsinsatser, som fastställts av kommissionen, bör beakta levnads- och försörjningskostnaderna i värdlandet. I enlighet med nationell rätt bör medlemsstaterna också uppmuntras att låta dessa bidrag vara befriade från skatter och sociala avgifter. Samma undantag bör gälla för offentliga och privata enheter som beviljar sådant ekonomiskt stöd till de berörda personerna.

(47) I enlighet med budgetförordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013, rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ([24]), rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 och rådets förordning (EU) 2017/1939 ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet förebyggande, upptäckt, korrigering och utredning av oriktigheter och bedrägeri, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt i tillämpliga fall administrativa sanktioner. I syfte att se över eller komplettera programmets prestationsindikatorer bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa

([22]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 av den 11 maj 2016 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, praktik, volontärarbete, deltagande i elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt och för au pairarbete (EUT L 132, 21.5.2016, s. 21).

~~([23])~~ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

([24]) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter bör Europaparlamentet och rådet få alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter bör systematiskt få tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(48) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ([25]). Denna förordning syftar särskilt till att säkerställa full respekt för rätten till jämställdhet och rätten att inte utsättas för diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning ***eller socioekonomisk bakgrund***, och att främja tillämpningen av artiklarna 21 och 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. **[Ändr. 52]**

(49) De övergripande finansiella bestämmelser som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt gäller för denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och bestämmer särskilt förfarandet för fastställande och genomförande av budgeten genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande samt föreskriver kontroll av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt gäller även skyddet av unionens budget vid allmänna brister när det gäller rättsstatsprincipen i medlemsstaterna, eftersom respekten för rättsstatsprincipen är en förutsättning för en sund ekonomisk förvaltning och en effektiv EU-finansiering.

(50) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att stärka ungas och organisationers deltagande i solidarisk verksamhet som är tillgänglig och av hög kvalitet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(51) [Förordningen om den europeiska solidaritetskåren] bör upphöra att gälla den 1 januari 2021.

(52) För att säkerställa kontinuitet i det ekonomiska stöd som ges genom programmet bör denna förordning tillämpas från och med den 1 januari 2021.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning inrättas Europeiska solidaritetskåren (nedan kallad *programmet*).

Här fastställs målen för programmet, budgeten för per ioden 2021–2027, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering.

([25]) EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna (EUT C 326, 26.10.2012, s. 391).

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *solidaritetsverksamhet*: en ~~tillfällig~~ ***inkluderande*** verksamhet av hög kvalitet ***som har tillräckliga medel, tar itu med viktiga samhällsutmaningar till förmån för en samhällsgrupp eller samhället i stort och*** som bidrar till Europeiska solidaritetskårens mål och kan bedrivas i form av volontärarbete, praktik, jobb, solidaritetsprojekt och nätverksarbete på olika områden, bland annat de som anges i punkt 13; verksamheten ska säkra ett europeiskt mervärde och följa hälso- och säkerhetsföreskrifter ***och internationella människorättsstandarder***. **[Ändr. 53]**

2. *registrerad sökande:* person mellan 17 och 30 år ***som är lagligen bosatt i ett deltagande land och*** som har registrerat sig på Europeiska solidaritetskårens portal för att anmäla intresse att delta i solidaritetsverksamhet, men som ännu inte deltar i sådan verksamhet. **[Ändr. 54]**

3. *deltagare*: person mellan 18 och 30 år ***som är lagligen bosatt i ett deltagande land,*** som har registrerat sig på Europeiska solidaritetskårens portal och deltar i solidaritetsverksamhet genom Europeiska solidaritetskåren. **[Ändr. 55]**

4. *unga med sämre förutsättningar*: ~~unga~~ personer som ~~möter~~ ***behöver ytterligare stöd på grund av olika*** hinder som ~~gör det svårt för dem att få faktisk tillgång till programmets möjligheter av ekonomiska, sociala, kulturella eller geografiska skäl, av hälsoskäl eller till följd av~~ ***kommer sig av exempelvis*** funktionsnedsättning ~~eller~~***, hälsoproblem, deras migrantbakgrund, kulturskillnader och ekonomiska, sociala och geografiska skillnader, bland annat personer från marginaliserade grupper eller personer som riskerar att diskrimineras på någon av de grunder som anges i artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna*** inlärningssvårigheter. **[Ändr. 56]**

5. *deltagande organisation*: varje offentlig eller privat enhet, ***oavsett om den är icke-vinstdrivande eller vinstdrivande,*** oavsett om det är på lokal, regional, nationell eller internationell nivå, som har fått Europeiska solidaritetskårens kvalitetsmärkning ***i rollen som värd, i en stödfunktion eller i båda funktionerna, vilket säkerställer att denna organisation kan genomföra solidaritetsverksamhet av hög kvalitet i enlighet med programmets mål***. **[Ändr. 57]**

6. *volontärarbete*: ***frivillig*** solidaritetsverksamhet som utförs ~~som en frivillig och obetald verksamhet~~ ***till förmån för allmännyttan, som bidrar till att skapa välfärd i samhället och som en deltagare utför på sin fritid och av egen fri vilja, utan rätt till ersättning och*** under högst tolv månader. **[Ändr. 58]**

7. *praktik*: ***avlönad*** solidaritetsverksamhet ***i form av arbetspraktik inom en deltagande organisation*** under en period på ~~två~~ ***tre*** till sex månader som får förlängas en gång till som längst tolv månader och som erbjuds och betalas av den deltagande organisation som tar emot kårdeltagaren ***och som har ett inslag av lärande för att förvärva relevanta färdigheter och erfarenheter***. **[Ändr. 59]**

8. *jobb*: ***anständigt avlönad*** solidaritetsverksamhet under en period på ~~två~~ ***tre*** till tolv månader, ***som har ett inslag av lärande och utbildning, baseras på ett skriftligt avtal och*** som ***erbjuds och*** betalas av den deltagande organisation som anställer kårdeltagaren***, utan att det ersätter ett befintligt arbetstillfälle***. **[Ändr. 60]**

9. *solidaritetsprojekt*: oavlönad solidaritetsverksamhet i hemlandet ***eller över gränserna*** under högst tolv månader som grupper med minst fem kårdeltagare utför för att ta itu med viktiga problem i lokalsamhället och samtidigt tillföra ett tydligt europeiskt mervärde. **[Ändr. 61]**

Tisdagen den 12 mars 2019

10. *kvalitetsmärkning*: certifiering***, baserad på olika specifika krav beroende på typen av solidaritetsverksamhet,*** av en deltagande organsation som vill erbjuda solidaritetsverksamhet inom Europeiska solidaritetskåren i rollen som värd och/eller i en stödfunktion***, som intygar att den deltagande organisationen kan säkerställa solidaritetsverksamhetens kvalitet i enlighet med programmets principer och mål, under alla skeden av solidaritetsverksamheten***. **[Ändr. 62]**

11. *Europeiska solidaritetskårens resurscentrum:* de ytterligare funktioner som utförs av nationella programkontor för att stödja utveckling, genomförande och kvalitet i fråga om Europeiska solidaritetskårens verksamhet samt kartlägga de färdigheter som deltagarna förvärvat genom solidaritetsverksamheten.

12. *unionens verktyg för öppenhet och erkännande*: instrument som hjälper intressenter att förstå, uppskatta och i förekommande fall erkänna icke-formella och informella läranderesultat i hela unionen; alla deltagare kommer efter avslutad verksamhet att få ett intyg på de läranderesultat och färdigheter de förvärvat under verksamheten, till exempel ett ungdomspass eller Europass.

13. *humanitär biståndsverksamhet*: verksamhet till stöd för humanitära insatser i tredjeländer för att ge behovsbaserat katastrofbistånd i syfte att rädda liv, förebygga och lindra mänskligt lidande och slå vakt om människovärdet i samband med katastrofer orsakade av människor och naturkatastrofer, däribland biståndS-, hjälp- och skyddsinsatser vid eller omedelbart efter humanitära kriser, stödåtgärder för att ge tillträde till behövande och underlätta biståndsflödet, åtgärder för bättre katastrofberedskap och katastrofriskreducering genom att koppla samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd samt åtgärder för att stärka motståndskraften och förmågan till krishantering och återhämtning.

14. *tredjeland*: ett land som inte är medlem i unionen.

15. *tredjeland som är associerat till programmet*: ett tredjeland som är part i ett avtal med unionen som möjliggör landets deltagande i programmet och som uppfyller alla skyldigheter som fastställs i denna förordning i förhållande till medlemsstaterna.

16. *tredjeland som inte är associerat till programmet*: ett tredjeland som inte deltar fullt ut i programmet, men vars rättsliga enheter i undantagsfall kan dra nytta av programmet i välmotiverade fall i unionens intresse.

Artikel 3

Programmets mål

1. Programmets allmänna mål är att ***främja solidaritet som värde, framförallt genom volontärarbete,*** stärka ~~ungas och organisationers engagemang~~ ***engagemanget*** i solidaritetsverksamhet som är tillgänglig och av hög kvalitet ***hos en generation unga människor som är mer benägna att delta i solidaritetsverksamhet och hos organisationer,*** som ett sätt att stärka ***den sociala*** sammanhållningen, solidariteten ~~och~~, demokratin***, den europeiska identiteten och det aktiva medborgarskapet*** i och utanför unionen***, stödja samhällen*** och ~~ta itu med~~ ***möte*** samhällsutmaningar och humanitära utmaningar på fältet, med särskilda insatser för att främja social inkludering ***och lika möjligheter***. **[Ändr. 63]**

2. Programmets särskilda mål är att ge unga personer, även de med sämre förutsättningar, lättillgängliga ***och inkluderande*** möjligheter till engagemang i solidaritetsverksamhet ***som leder till positiva samhällsförändringar*** i och utanför Europa och samtidigt förbättra och validera deras färdigheter ***för personlig, utbildningsmässig, social, kulturell, medborgerlig och yrkesmässig utveckling,*** och underlätta ***deras fortsatta engagemang som aktiva medborgare samt*** deras anställbarhet och inträde på arbetsmarknaden. **[Ändr. 64]**

2a. Återkopplingen från deltagare och deltagande organisationer ska även innehålla en utvärdering av hur väl programmets mål uppfyllts. **[Ändr. 65]**

3. Programmets mål ska uppfyllas genom insatser på följande områden:

a) Ungas deltagande i solidaritetsverksamhet som fyller samhällsbehov, enligt artikel 6***, och i insatser för att uppnå målen för hållbar utveckling***. **[Ändr. 66]**

b) ~~Ungas~~ Deltagande i humanitär solidaritetsverksamhet (Europeiska frivilligkåren för humanitärt bistånd) ***av unga och personer med sakkunskap***, enligt artikel 10***, och insatser inom och utanför unionen som syftar till att bygga upp värdorganisationernas kapacitet för humanitärt bistånd i tredjeländer, enligt artikel 11***. **[Ändr. 67]**

3a. De operativa målen och motsvarande politiska prioriteringarna för de insatser som ska genomföras genom verksamheterna på de områden som avses i punkt 3 i denna artikel ska fastställas i detalj i det årliga arbetsprogrammet, som ska antas i enlighet med artikel 18. **[Ändr. 68]**

KAPITEL II

EUROPEISKA SOLIDARITETSKÅRENS VERKSAMHET

Artikel 4

Europeiska solidaritetskårens verksamhet

1. Programmet ska nå målen i artikel 3 med hjälp av följande typer av verksamhet:

a) Volontärarbete, enligt artiklarna 7 och 11.

b) Praktik och jobb ***av hög kvalitet***, enligt artikel 8. **[Ändr. 69]**

c) Solidaritetsprojekt, enligt artikel 9.

d) Nätverksarbete, enligt artikel 5.

e) Kvalitets- och stödåtgärder, enligt artikel 5.

2. Programmet ska stödja solidaritetsverksamhet som har ett tydligt europeiskt mervärde, till exempel genom

a) sin gränsöverskridande karaktär, framför allt med avseende på mobilitet i utbildningssyfte och samarbete,

b) sin förmåga att komplettera andra program och strategier på lokal, regional och nationell nivå samt på unionsnivå och internationell nivå,

c) sin europeiska dimension avseende ämne, mål, tillvägagångssätt, förväntat resultat och andra aspekter av solidaritetsverksamheten,

d) ~~sitt tillvägagångssätt för~~ ***sin inkluderande förmåga och faktiska förmåga*** att involvera unga med olika bakgrund***, även unga med funktionsnedsättning***, **[Ändr. 70]**

e) sitt bidrag till en effektiv användning av unionens verktyg för öppenhet och erkännande.

2a. De årliga arbetsprogram som antas i enlighet med artikel 18 ska innehålla en förteckning över verksamheter som kan vara farliga för deltagare, mottagare och samhället eller olämpliga för deltagare och som inte ska genomföras inom ramen för programmet eller som ska vara föremål för särskild utbildning, bakgrundskontroller eller andra åtgärder. **[Ändr. 71]**

3. Solidaritetsverksamheten ska genomföras i enlighet med de särskilda krav för verksamhet inom programmet som avses i artiklarna 5, 7, 8, 9 och 11 samt med de tillämpliga regelverken i de deltagande länderna.

4. Hänvisningar till Europeiska volontärtjänsten i unionslagstiftningen ska anses omfatta volontärarbete enligt både förordning (EU) nr 1288/2013 och denna förordning.

Artikel 5

Insatser som är gemensamma för båda programområdena

1. Nätverksarbete enligt artikel 4.1 d ska syfta till att

a) stärka de deltagande organisationernas kapacitet att erbjuda ***lättillgängliga och lämpligt finansierade*** projekt av hög kvalitet till ett ökande antal deltagare i Europeiska solidaritetskåren, **[Ändr. 72]**

b) locka fler att delta, både unga och ***de med viss erfarenhet inom initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete samt*** deltagande organisationer, **[Ändr. 73]**

ba) underlätta tillgången för personer med funktionsnedsättning till all verksamhet som erbjuds, **[Ändr. 74]**

c) erbjuda möjligheter att ge återkoppling på solidaritetsverksamheten ***och att marknadsföra programmet som ambassadör***, och **[Ändr. 75]**

d) bidra till att utbyta erfarenheter och stärka känslan av samhörighet bland de personer och organ som deltar i Europeiska solidaritetskåren och därmed bidra till ett bredare positivt genomslag.

2. Kvalitets- och stödåtgärder enligt artikel 4.1 e ska omfatta

a) åtgärder för att garantera kvaliteten på volontärarbete, praktik eller jobb, inklusive utbildning, språkligt stöd, kompletterande försäkringar, stöd före eller efter solidaritetsverksamheten och ytterligare användning av ungdomspasset som beskriver och dokumenterar de kunskaper som deltagarna förvärvat under solidaritetsverksamheten, samt kapacitetsuppbyggnad och administrativt stöd för deltagande organisationer,

aa) åtgärder för att skydda solidaritetsverksamheternas mottagare, inbegripet riktad utbildning för deltagare som genomför sin solidaritetsverksamhet till förmån för sårbara grupper, bland annat barn, och bakgrundskontroller av deltagare som arbetar med barn, **[Ändr. 76]**

ab) åtgärder för att främja social inkludering och lika möjligheter, särskilt till deltagande av unga människor med sämre förutsättningar, såsom lämpliga former av solidaritetsverksamhet och personligt stöd, **[Ändr. 77]**

ac) åtgärder för att säkerställa kapacitetsuppbyggnad och administrativt stöd för deltagande organisationer, **[Ändr. 78]**

b) utveckling och upprätthållande av ~~en kvalitetsmärkning~~ ***kvalitetsmärkningarna*** för enheter som vill erbjuda solidaritetsverksamhet genom Europeiska solidaritetskåren, **[Ändr. 79]**

c) verksamhet vid Europeiska solidaritetskårens resurscentrum för att stödja och höja kvaliteten på genomförandet av kårens verksamhet och förbättra valideringen av dess resultat,

d) inrättande, underhåll och uppdatering av ***en tillgänglig portal för*** Europeiska ~~solidaritetskårens portal~~ ***solidaritetskåren på åtminstone alla officiella unionsspråk*** och andra relevanta nättjänster samt nödvändiga it-supportsystem och webbaserade verktyg***, som ska uppfylla tillgänglighetskraven i direktiv (EU) 2016/2102***. **[Ändr. 80]**

da) åtgärder för att uppmuntra sociala företag att stödja programmets verksamhet eller göra det möjligt för anställda att delta i volontärverksamhet inom ramen för programmet, **[Ändr. 81]**

db) utarbetandet av ett tydligt och detaljerat förfarande riktat till deltagare och deltagande organisationer, som fastställer stegen i och tidsramarna för solidaritetsverksamhetens samtliga skeden. **[Ändr. 82]**

KAPITEL III

UNGAS DELTAGANDE I SOLIDARITETSVERKSAMHET SOM FYLLER SAMHÄLLSBEHOV

Artikel 6

Syfte och typer av verksamhet

1. Insatser inom programområdet ”ungas deltagande i solidaritetsverksamhet som fyller samhällsbehov” ska särskilt bidra till att stärka sammanhållning, solidaritet***, medborgarskap*** och demokrati i och utanför unionen och samtidigt hitta lösningar på samhällsproblem med särskilda insatser för att främja social inkludering ***och lika möjligheter***. **[Ändr. 83]**

2. Programområdet ska stödja verksamhet som avses i artikel 4.1 a, b, c, d och e genom

a) volontärarbete, enligt artikel 7,

b) praktik och jobb ***av hög kvalitet***, enligt artikel 8. **[Ändr. 84]**

c) solidaritetsprojekt, enligt artikel 9.

d) nätverksarbete för enskilda och organisationer som deltar i detta programområde i enlighet med artikel 5,

e) kvalitets- och stödåtgärder i enlighet med artikel 5.

Artikel 7

Volontärarbete i solidaritetsverksamhet

1. Volontärarbete som avses i artikel 4.1 a ska ~~ha ett inslag av lärande och utbildning~~ ***omfatta en gedigen utbildnings- och lärandedimension samt utbildning online och offline som är skräddarsydd efter den berörda verksamheten och som äger rum före, under och efter verksamheten, ska eftersträva en tydlig inverkan på identifierade samhällsbehov***, får inte ersätta praktikplatser eller arbetstillfällen, får inte jämställas med en anställning och ska baseras på ett skriftligt volontäravtal ***i enlighet med relevant nationell lagstiftning. Ett sådant avtal ska säkerställa ett lämpligt rättsligt, socialt och ekonomisk skydd för deltagaren***. **[Ändr. 85]**

Tisdagen den 12 mars 2019

2. Volontärarbete ~~får~~ ***ska i regel*** utföras i ett annat land än det där deltagaren bor (utomlands) ~~eller~~. ***Volontärarbete får utföras*** i det land där deltagaren bor (inom landet)***, men ska endast vara öppet för deltagande av unga människor med sämre förutsättningar och ska omfatta deltagande av deltagare som bor i ett annat land än det där verksamheten utförs***. **[Ändr. 86]**

Artikel 8

Praktik och jobb

1. Praktik som ~~avses i artikel 4.2 b~~ ska ***vara avlönad och*** ska bygga på ett skriftligt praktikavtal ***som ingås i början av praktiken*** i enlighet med det tillämpliga regelverket i det land där praktiken görs, när så är lämpligt***. Praktikavtalet ska ange lärandemålen, arbetsvillkoren, praktikens längd, den ersättning som deltagaren ska få och parternas rättigheter och skyldigheter***, och ~~med~~ ***ska ta*** hänsyn till principerna för kvalitetskriterier för praktikprogram (2014/C 88/01). Praktikplatser får inte ersätta anställningar. **[Ändr. 87]**

2. Ett jobb ~~som avses i artikel 4.1 b~~ ska bygga på ett ***skriftligt*** anställningsavtal ~~i enlighet med~~ ***som uppfyller alla arbets- och anställningsvillkor i*** den nationella lagstiftningen***, tillämpliga kollektivavtal, eller bådadera***, i det ~~deltagande~~ land där jobbet utförs. Det ekonomiska stödet till de deltagande organisationer som erbjuder jobb får inte överstiga tolv månader i de fall då anställningsavtalet varar längre än tolv månader. **[Ändr. 88]**

3. Praktik och jobb ska ha ett ***gediget*** inslag av ~~lärande~~ ***utbildning*** och ~~utbildning~~ ***lärande före och under verksamheten för att hjälpa deltagaren att förvärva relevanta erfarenheter i syfte att utveckla kompetenser som är användbara för deltagarens personliga, utbildningsmässiga, sociala, medborgerliga och yrkesmässiga utveckling***. **[Ändr. 89]**

4. Praktik och jobb ~~får~~ ***ska i regel*** utföras i ett annat land än det där deltagaren bor (utomlands) ~~eller~~***. Praktik och jobb får utföras*** i det land där deltagaren bor (inom landet)***, men ska endast vara öppet för deltagande av unga människor med sämre förutsättningar och ska omfatta deltagande av deltagare som bor i ett annat land än det där verksamheten utförs***. **[Ändr. 90]**

4a. Det ska anslås tillräckliga medel för att finansiera den skäliga anpassningen i syfte att göra det möjligt för personer med funktionsnedsättning att delta på lika villkor som andra, i enlighet med artikel 27 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och rådets direktiv 2000/78/EG ([26]). **[Ändr. 91]**

Artikel 9

Solidaritetsprojekt

Ett solidaritetsprojekt som avses i artikel 4.1 c får inte ersätta praktikplatser och/eller arbetstillfällen.

KAPITEL IV

EUROPEISKA FRIVILLIGKÅREN FÖR HUMANITÄRT BISTÅND

Artikel 10

Syfte och typer av verksamhet

1. Insatser inom Europeiska frivilligkåren för humanitärt bistånd ska särskilt bidra till att ge behovsbaserat humanitärt bistånd i syfte att rädda liv, förebygga och lindra mänskligt lidande och slå vakt om människovärdet ***i samband med naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människor*** samt stärka kapaciteten och motståndskraften hos ***samhällen som är*** sårbara***, instabila eller drabbade av naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människor, och underlätta övergången från den humanitära insatsen till mer långsiktig hållbar och inkluderande utveckling*** eller katastrofdrabbade samhällen. **[Ändr. 92]**

([26]) Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EGT L 303, 2.12.2000, s. 16).

2. De insatser som omfattas av detta kapitel ska ~~följa~~ ***utföras i enlighet med det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd och ska främja*** de ~~principer~~ ***grundläggande principerna*** om humanitet, neutralitet, opartiskhet och oberoende som gäller för humanitärt bistånd***, samtidigt som de än en gång betonar unionens starka stöd för en behovsbaserad strategi, utan att diskriminera mellan eller inom berörda befolkningsgrupper och med respekt för internationell rätt***. **[Ändr. 93]**

2a. Unionens humanitära bistånd tillhandahålls i situationer där även andra instrument för utvecklingssamarbete, krishantering och civilskydd kan användas. Europeiska frivilligkåren för humanitärt bistånd ska arbeta så att man skapar samstämdhet och komplementaritet och undviker överlappning med unionens andra relevanta politikområden och instrument, i synnerhet unionens humanitära biståndspolitik, politik för utvecklingssamarbete och civilskyddsmekanism. **[Ändr. 94]**

2b. För att främja en samordnad internationell insats vid humanitära kriser ska insatserna enligt detta kapitel vara förenliga med dem som samordnas av Förenta nationernas kontor för samordning av humanitära frågor. **[Ändr. 95]**

2c. Europeiska frivilligkåren för humanitärt bistånd ska bidra till att stärka jämställdhetsperspektivet i unionens humanitära bistånd och främja humanitära insatser som är anpassade till kvinnors särskilda behov. Särskild vikt ska läggas vid samarbete med kvinnogrupper och kvinnonätverk för att främja kvinnors deltagande och ledarskap inom humanitärt bistånd och dra nytta av deras kapacitet och expertis när det gäller att bidra till återhämtning, fredsbyggande, katastrofriskreducering och motståndskraft i berörda samhällen. **[Ändr. 96]**

2d. De särskilda villkoren för att sända ut en volontär ska, i nära samråd med värdorganisationerna, anges i ett avtal mellan utsändarorganisationen och Europeiska frivilligkåren för humanitärt bistånd, inbegripet rättigheter och skyldigheter samt utplaceringens längd, plats och arbetsuppgifter. **[Ändr. 97]**

3. Programområdet ska stödja verksamhet som avses i artikel 4.1 a, d och e genom

a) volontärarbete, enligt artikel 11,

aa) solidaritetsprojekt, **[Ändr. 98]**

b) nätverksarbete för enskilda och organisationer som deltar i detta programområde i enlighet med artikel 5,

c) kvalitets- och stödåtgärder i enlighet med artikel 5, med särskild fokus på åtgärder för att säkerställa deltagarnas skydd och säkerhet.

3a. På grundval av en förhandsbedömning av behoven i tredjeländer ska denna förordning stödja åtgärder som syftar till att stärka kapaciteten för humanitärt bistånd, i syfte att stärka den lokala beredskapen och de lokala insatserna vid humanitära kriser och säkerställa att volontärarbetet har en faktisk och varaktig effekt på fältet, bland annat

a) riskhantering i samband med naturkatastrofer, beredskap och insatser vid katastrofer, handledning och utbildning i förvaltning av volontärer samt andra områden som är relevanta för personal och volontärer från värdorganisationer, och

b) utbyte av bästa praxis, tekniskt bistånd, partnersamverkansprogram och utbyte av personal och volontärer samt inrättande av nätverk och andra relevanta åtgärder. **[Ändr. 99]**

Tisdagen den 12 mars 2019

3b. Kommissionen ska bibehålla, upprätthålla och uppdatera databasen över EU-frivilliga, bland annat med uppgifter om de EU-frivilligas tillgänglighet och lämplighet, samt reglera tillgången till och användandet av den, och därmed göra det möjligt för återvändande volontärer att fortsätta delta. Behandlingen av de personuppgifter som samlas in för databasen ska i förekommande fall ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ([27]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ([28]). **[Ändr. 100]**

Artikel 11

Volontärarbete till stöd för humanitära insatser

1. Volontärarbete till stöd för humanitära insatser ~~som avses i artikel 4.1 a~~ ska omfatta ~~ett inslag av~~ ***lämpligt*** lärande och ***lämplig*** utbildning, ***även före utplaceringen, i samband med de projekt där unga volontärer kommer att delta, med vederbörlig tonvikt på de principer för humanitärt bistånd som avses i artikel 10.2 och principen om att inte göra någon skada, och det*** får inte ersätta praktikplatser eller arbetstillfällen och ska baseras på ett skriftligt volontäravtal. **[Ändr. 101]**

1a. Initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete ska främja deltagande av lokala volontärer från tredjeländer. **[Ändr. 102]**

2. Volontärarbete inom detta programområde får endast utföras ~~i tredjeländer~~ **[Ändr. 103]**

a) där det bedrivs verksamhet och insatser för humanitärt bistånd, och

b) där det inte pågår några internationella eller icke-internationella väpnade konflikter.

2a. På grundval av en förhandsbedömning av behoven i tredjeländer, som utförs av utsändar- och värdorganisationerna samt andra relevanta aktörer, ska Europeiska frivilligkåren för humanitärt bistånd stödja insatser som syftar till att

a) stärka värdorganisationernas kapacitet för humanitärt bistånd i tredjeländer, i syfte att stärka den lokala beredskapen och insatsen vid humanitära kriser och säkerställa att arbetet som Europeiska frivilligkåren för humanitärt bistånd utför på fältet har en faktisk och varaktig effekt genom katastrofriskhantering, katastrofberedskap och katastrofinsatser, övergången från humanitära insatser till hållbar lokal utveckling samt handledning och utbildning i förvaltning av volontärer, och

b) utbyta bästa praxis, tekniskt bistånd, partnersamverkansprogram samt personal och volontärer. **[Ändr. 104]**

2b. En riskbedömning med hänsyn till volontärernas säkerhet ska prioriteras, särskilt i länder eller områden som anses vara instabila eller där det finns omedelbara risker. **[Ändr. 105]**

2c. Informationskampanjer om Europeiska solidaritetskåren som rör initiativet EU-frivilliga för humanitärt arbete ska framför allt utföras inom unionen och vara inriktade på det arbete som utförs av volontärer och biståndsarbetare i enlighet med de principer om humanitet, oberoende, neutralitet och opartiskhet som gäller för humanitärt bistånd och som präglar deras insatser. **[Ändr. 106]**

2d. Volontärarbetet ska tillgodose de verkliga behov och luckor som identifierats på lokal nivå av värdorganisationerna. **[Ändr. 107]**

([27]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

([28]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

Artikel 11a

Identifiering och urval av volontärkandidater

1. Kommissionen ska på grundval av en förhandsbedömning av behoven i tredjeländer och i samarbete med de nationella programkontoren och värdorganisationerna identifiera och välja ut volontärkandidater som ska utbildas.

2. Identifieringen och urvalet av volontärkandidater ska ske i enlighet med artikel 14 och respektera principerna om icke-diskriminering, jämställdhet och lika möjligheter.

3. De åldersgränser som avses i artiklarna 2 och 15 ska inte tillämpas vid volontärarbete till stöd för humanitära insatser enligt denna artikel. **[Ändr. 108]**

Artikel 11b

Utbildning av volontärkandidater

1. Med utgångspunkt i befintliga program och förfaranden ska kommissionen upprätta ett utbildningsprogram som förbereder volontärkandidaterna för att stödja och komplettera de humanitära insatserna.

2. Volontärkandidater som har identifierats och valts ut i enlighet med ansökningsförfarandet kan delta i det utbildningsprogram som genomförs av kvalificerade organisationer. Omfattningen av och innehållet i den utbildning som ges till varje enskild volontärkandidat ska fastställas i samråd med den certifierade värdorganisationen efter behov och med hänsyn till volontärkandidatens tidigare erfarenhet och var volontärarbetet kommer att ske.

3. Utbildningsprogrammet ska omfatta en bedömning av huruvida volontärkandidaten är redo att sändas ut för att stödja och komplettera humanitära biståndsverksamheter i tredjeländer och tillgodose de lokala behoven. **[Ändr. 109]**

KAPITEL V

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 12

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av programmet för perioden 2021–2027 ska vara ***1 112 988 000 EUR i 2018 års priser [***1 260 000 000 EUR i löpande priser]. **[Ändr. 110]**

2. Det belopp som avses i punkt 1 får användas för administrativt och tekniskt bistånd för genomförandet av programmet, såsom förberedelser, övervakning, kontroll, revision och utvärdering, inklusive gemensamma it-system. ***En lämplig del av budgeten ska även avsättas för utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna och för att utveckla ungdomsnätverk.*** **[Ändr. 111]**

2a. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att ändra denna förordning i syfte att möjliggöra flexibilitet och anpassning av uppdelningen av budgeten efter verksamhet enligt artikel 12a. De delegerade akterna som antas i enlighet med denna artikel ska återspegla de nya politiska prioriteringarna genom att anpassa uppdelningen med en marginal på högst 20 %. **[Ändr. 112]**

3. Utan att det påverkar tillämpningen av budgetförordningen kan utgifter för åtgärder till följd av projekt som ingår i det första arbetsprogrammet vara stödberättigande från och med den 1 januari 2021.

Tisdagen den 12 mars 2019

4. Medel som anslagits till medlemsstaterna inom ramen för delad förvaltning får på deras begäran överföras till programmet. Kommissionen ska förvalta dessa medel direkt i enlighet med [artikel 62.1 a] i budgetförordningen eller indirekt i enlighet med [artikel 62.1 c]. Om möjligt ska dessa resurser användas till förmån för den berörda medlemsstaten.

Artikel 12a

Uppdelning av budgeten för verksamheter enligt artiklarna 7, 8, 9 och 11

Den preliminära uppdelningen av budgeten för verksamheter enligt artiklarna 7, 8, 9 och 11 ser ut på följande sätt:

a) För volontärarbete i solidaritetsverksamhet och solidaritetsprojekt så som avses i artiklarna 7 och 9: 86 %.

b) För praktikplatser och jobb, så som avses i artikel 8: 8 %.

c) För volontärarbete till stöd för humanitära insatser, så som avses i artikel 11: 6 %. **[Ändr. 113]**

Artikel 13

Former av EU-finansiering och metoder för genomförande

1. Programmet ska genomföras konsekvent och genom direkt förvaltning i enlighet med budgetförordningen och genom indirekt förvaltning med organ som avses i [artikel 61.1 c] i budgetförordningen.

2. Programmet får tillhandahålla finansiering i alla former som anges i budgetförordningen, särskilt bidrag, priser och upphandling. ***För att förenkla kraven på bidragsmottagarna bör enhetsbelopp, enhetskostnader och schablonfinansiering användas i största möjliga utsträckning.*** **[Ändr. 114]**

3. Bidrag till en ömsesidig försäkringsmekanism får täcka risken i samband med återbetalning av medel från mottagare och ska betraktas som en tillräcklig garanti enligt budgetförordningen. Bestämmelserna i [artikel X i] förordning XXX [*efterföljaren till förordningen om garantifonden*] ska tillämpas.

4. Vid urval inom ramen för både direkt och indirekt förvaltning får utvärderingskommittén bestå av externa experter.

KAPITEL VI

DELTAGANDE I EUROPEISKA SOLIDARITETSKÅREN

Artikel 14

Deltagande länder

1. Deltagande i volontärarbete, praktik, jobb, solidaritetsprojekt, nätverksarbete och kvalitets- och stödåtgärder som avses i artiklarna 5, 7, 8, 9 och 11 ska vara öppet för medlemsstaterna och utomeuropeiska länder och territorier.

2. När det gäller volontärarbete, nätverksarbete och kvalitets- och stödåtgärder som avses i artiklarna 5 och 7 får även följande länder delta:

a) Medlemmar av Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta) som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), i enlighet med villkoren i EES-avtalet.

b) Anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidater, i enlighet med de allmänna principer och villkor som fastställs för dessa länders deltagande i unionens program i ramavtal och associeringsrådsbeslut för respektive land, eller liknande avtal, och i enlighet med de särskilda villkor som föreskrivs i avtal mellan unionen och dessa länder.

c) Länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, i enlighet med de allmänna principer och villkor som fastställs för dessa länders deltagande i unionens program i ramavtal och associeringsrådsbeslut för respektive land, eller liknande avtal, och i enlighet med de särskilda villkor som föreskrivs i avtal mellan unionen och dessa länder.

d) Andra tredjeländer, i enlighet med de villkor som fastställs i särskilda avtal som omfattar tredjeländernas deltagande i unionens program, under förutsättning att avtalet

— säkerställer en rättvis balans vad gäller bidrag från och förmåner till det tredjeland som deltar i unionsprogrammen,

— föreskriver villkoren för deltagande i programmen, inbegripet beräkning av ekonomiska bidrag till de enskilda programmen och deras administrativa kostnader; dessa bidrag ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel [21.5] i budgetförordningen,

— inte ger tredjelandet beslutsbefogenheter i fråga om programmet,

— garanterar unionens rätt att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning och att skydda unionens ekonomiska intressen.

3. De länder som avses i punkt 2 ska till fullo delta i programmet endast i den mån de uppfyller alla skyldigheter som denna förordning ålägger medlemsstaterna.

3a. De ekonomiska bidrag som tredjeländer gett och förväntas ge till programmet ska, så snart tillräckliga uppgifter om det föreligger, rapporteras till budgetmyndighetens båda grenar som ett led i års- eller interimsrapporteringen om programmet. **[Ändr. 115]**

4. Deltagande i volontär- och nätverksarbete enligt artiklarna 5 och 7 maj får vara öppet för alla tredjeländer som inte är associerade till programmet, särskilt grannskapsländer.

Artikel 15

Deltagande av enskilda personer

1. Unga i åldern 17–30 år som vill delta i Europeiska solidaritetskåren ska registrera sig på kårens portal. När volontärarbetet, praktiken, jobbet eller solidaritetsprojektet påbörjas ska den unga personen dock vara minst 18 år men inte över 30 år.

1a. Deltagare som flyttar till ett annat land ska garanteras full tillgång till samma hälso- och sjukvård som i den medlemsstat där de är bosatta, inte bara akut sjukvård. Hälso- och sjukvård ska tillhandahållas både genom de offentliga hälso- och sjukvårdstjänsterna i den medlemsstat där verksamheten utförs och, om sådana tjänster inte finns eller om de uppenbarligen inte följer kvalitetsnormerna i bosättningsmedlemsstaten, genom privata hälso- och sjukvårdstjänster i den medlemsstat där verksamheten utförs. **[Ändr. 116]**

1b. Vid genomförandet av denna förordning ska kommissionen, medlemsstaterna och övriga deltagande länder främja social inkludering och lika tillträdesvillkor, även för deltagande av unga med sämre förutsättningar. **[Ändr. 117]**

Artikel 16

Deltagande organisationer

1. Europeiska solidaritetskåren är öppen för deltagande av offentliga och privata enheter***, både icke-vinstdrivande och vinstdrivande,*** och internationella organisationer, ***inbegripet ungdomsorganisationer, religiösa institutioner, välgörenhetsorganisationer, sekulära humanistiska organisationer, icke-statliga organisationer och andra aktörer från civilsamhället, förutsatt att de är en juridisk person enligt lagen i det land där de är registrerade och*** under förutsättning att de har fått Europeiska solidaritetskårens kvalitetsmärkning.***Kvalitetsmärkningen ska intyga att verksamheterna kan uppfylla målen i artikel 3 och tillhandahålla verksamheterna i artikel 4.*** **[Ändr. 118]**

Tisdagen den 12 mars 2019

2. En ansökan från en enhet om att bli en deltagande organisation ska bedömas av Europeiska solidaritetskårens behöriga genomförandeorgan på grundval av principerna om likabehandling, lika möjligheter och icke-diskriminering, åtgärder för att inte ersätta arbetstillfällen, tillhandahållande av ***lättillgänglig och inkluderande*** verksamhet av hög kvalitet ***med ett tydligt mervärde för de identifierade samhällsbehoven*** och med ***ett*** inslag av lärande som har fokus på personlig, social, utbildningsmässig och yrkesmässig utveckling, lämpliga arrangemang för utbildning, arbete och volontärtjänstgöring, säkra och drägliga förhållanden och villkor samt principen om icke-vinst i enlighet med budgetförordningen. Ovannämnda principer säkerställer att verksamheten uppfyller Europeiska solidaritetskårens krav ***och mål***. ***Kvalitetsmärkningen ska endast tilldelas organisationer som åtar sig att efterleva dessa principer.*** **[Ändr. 119]**

3. Som ett resultat av bedömningen kan enheten få Europeiska solidaritetskårens kvalitetsmärkning. ***De särskilda krav som ska uppfyllas för att få en kvalitetsmärkning ska vara olika beroende på typen av solidaritetsverksamhet och enhetens funktion.*** Kvalitetsmärkningen ska omprövas regelbundet och ~~kan~~ ***ska*** återkallas ***vid felaktig användning av märkningen eller om principerna i punkt 2 inte efterlevs***. ***Varje enhet som avsevärt förändrar sin verksamhet ska informera det behöriga genomförandeorganet så att en omprövning kan göras***. **[Ändr. 120]**

4. Varje enhet som har fått Europeiska solidaritetskårens kvalitetsmärkning ska få tillgång till kårens portal, som värd och/eller i en stödfunktion, och ska kunna erbjuda registrerade sökande att delta i solidaritetsverksamhet.

4a. De deltagande organisationer som fått en kvalitetsmärkning ska ha tillgång till en plattform där de enkelt kan leta efter lämpliga sökande, för att göra det lättare för både deltagare och deltagande organisationer att medverka i solidaritetsverksamhet. **[Ändr. 121]**

4b. Deltagande organisationer ska medverka till att främja programmet genom att ge tidigare deltagare möjlighet att via ett nätverk dela med sig av sina erfarenheter och fungera som ambassadörer gentemot nästa potentiella generation deltagare i programmet. **[Ändr. 122]**

5. Europeiska solidaritetskårens kvalitetsmärkning ska inte automatiskt leda till finansiering genom Europeiska solidaritetskåren.

5a. De deltagande organisationerna ska ha flera funktioner i Europeiska solidaritetskåren. Som värdar ska de bedriva verksamhet för att erbjuda solidaritetsverksamhet till registrerade deltagare, välja ut och ta emot deltagare och då bland annat anordna verksamhet, ge deltagarna vägledning och stöd under samtliga skeden av solidaritetsverksamheten, tillhandahålla en säker och lämplig arbetsmiljö för deltagarna och ge återkoppling till deltagarna efter verksamheten, där så är lämpligt. I en stödfunktion ska de bedriva verksamhet för att sända ut, förbereda och stödja deltagarna före avresan samt under och efter solidaritetsverksamheten och då bland annat utbilda och leda deltagarna vidare till lokala organisationer efter solidaritetsverksamheten. Organisationer i en stödfunktion kan också ge administrativt och logistiskt stöd till deltagare i solidaritetsprojekt. **[Ändr. 123]**

6. Den solidaritetsverksamhet och de därmed sammanhängande kvalitets- och stödåtgärder som en deltagande organisation erbjuder kan få finansiering genom Europeiska solidaritetskåren eller från andra finansieringskällor som inte är beroende av unionens budget.

7. För organisationer som deltar i den verksamhet som avses i artikel 11 ska volontärernas säkerhet prioriteras.

Artikel 17

Tillgång till finansiering från Europeiska solidaritetskåren

Varje offentlig eller privat enhet som är etablerad i ett deltagande land samt internationella organisationer får ansöka om finansiering från Europeiska solidaritetskåren. När det gäller verksamhet som avses i artiklarna 7, 8 och 11 ska en förutsättning för finansiering vara att den deltagande organisationen har fått en kvalitetsmärkning. När det gäller solidaritetsprojekt som avses i artikel 9 får fysiska personer också ansöka om finansiering för informella grupper av kårdeltagare. ***Ansökningar om bidrag bör som regel lämnas in till det nationella programkontoret i det land där organisationen är baserad. Ansökningar om bidrag för solidaritetsverksamhet som organiseras av Europaomfattande eller internationella organisationer, solidaritetsverksamhet som utförs av volontärgrupper på prioriterade områden som fastställts på EU-nivå och verksamhet till stöd för humanitära insatser i tredjeländer ska lämnas in till Eacea.*** **[Ändr. 124]**

KAPITEL VII

PROGRAMPLANERING, ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

Artikel 18

Årligt arbetsprogram **[Ändr. 125]**

De underordnade politiska besluten och prioriteringarna, inklusive närmare uppgifter om de specifika insatser som anges i artiklarna 4–11, ska fastställas på årlig basis genom ett arbetsprogram, såsom avses i artikel 110 i budgetförordningen. Det årliga arbetsprogrammet ska också ange närmare uppgifter om programmets genomförande. Dessutom ska arbetsprogrammet ange det belopp som ska anslås till varje insats och fördelningen av medel mellan medlemsstaterna och tredjeländer som är associerade till programmet för de insatser som ska förvaltas av det nationella programkontoret. Kommissionen har befogenhet att i enlighet med artikel 29 anta delegerade akter i syfte att komplettera denna förordning och anta arbetsprogrammet. **[Ändr. 126]**

Programmet ska genomföras med hjälp av sådana arbetsprogram som avses i [artikel 110] i budgetförordningen. Dessutom ska arbetsprogrammet ange det belopp som ska anslås till varje insats och fördelningen av medel mellan medlemsstaterna och tredjeländer som är associerade till programmet för de insatser som ska förvaltas av det nationella programkontoret. Arbetsprogrammet ska antas av kommissionen genom en genomförandeakt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 30.

Artikel 19

Övervakning och rapportering

1. Indikatorer för rapportering om hur programmet når de allmänna och särskilda målen i artikel 3 anges i bilagan.

2. För att säkerställa en effektiv bedömning av hur väl programmet når målen, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 25 med avseende på att ändra bilagan för att vid behov se över eller komplettera indikatorerna och komplettera denna förordning med bestämmelser om inrättandet av en ram för övervakning och utvärdering.

3. Systemet för prestationsrapportering ska säkerställa att uppgifter för övervakning av programmets genomförande och utvärdering samlas in på ett ändamålsenligt och effektivt sätt, i lämplig tid och på lämplig detaljnivå av mottagare av unionsfinansiering i den mening som avses i artikel [2.5] i budgetförordningen. För detta ändamål ska proportionella rapporteringskrav ställas på mottagare av unionens medel och medlemsstaterna.

Tisdagen den 12 mars 2019

Artikel 20

Utvärdering

1. Utvärderingar ska utföras i god tid för att kunna användas i beslutsprocessen.

2. En ~~interimsutvärdering~~ ***halvtidsöversyn*** av programmet ska göras när det finns tillräcklig information om programmets genomförande~~, dock~~ ***. Kommissionen ska lämna in halvtidsöversynen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén*** senast ~~fyra år efter att programmet började genomföras~~ ***den 30 juni 2024***. Den ska också åtföljas av en slutlig utvärdering av det föregående programmet. **[Ändr. 127]**

3. Utan att det påverkar de krav som anges i kapitel IX och de skyldigheter för de nationella programkontoren som avses i artikel 23 ska medlemsstaterna senast den 30 april 2024 överlämna en rapport till kommissionen om programmets genomförande och effekt på respektive territorium.

3a. Kommissionen ska vid behov och på grundval av halvtidsöversynen och de genomföranderapporter som lämnats in av medlemsstaterna lägga fram lagstiftningsförslag för att ändra denna förordning. Kommissionen ska inställa sig inför det berörda utskottet i Europaparlamentet för att rapportera om halvtidsöversynen, inklusive om sitt beslut om huruvida det behövs en ändring av denna förordning. **[Ändr. 128]**

4. Vid slutet av programmets genomförande, dock senast fyra år efter den period som anges i artikel 1, ska kommissionen göra en slutlig utvärdering av programmet.

5. Kommissionen ska överlämna slutsatserna från dessa utvärderingar tillsammans med sina egna kommentarer till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

KAPITEL VIII

INFORMATION, KOMMUNIKATION OCH SPRIDNING

Artikel 21

Information, kommunikation och spridning

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska framhålla unionsfinansieringens ursprung och säkerställa dess synlighet (i synnerhet när de främjar åtgärderna och deras resultat) genom att tillhandahålla ***snabb,*** enhetlig, verkningsfull och proportionell riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten. **[Ändr. 129]**

2. Kommissionen ska ***i samarbete med de nationella myndigheterna och de nationella programkontoren i de deltagande länderna och relevanta nätverk på unionsnivå*** vidta informations- och kommunikationsåtgärder avseende programmet och dess åtgärder och resultat. Medel som tilldelats programmet ska också bidra till den strategiska kommunikationen av unionens politiska prioriteringar, i den mån de har anknytning till de mål som avses i artikel 3. **[Ändr. 130]**

3. De nationella programkontor som avses i artikel 23 ska utveckla en konsekvent strategi för ***information och*** effektiv utåtriktad verksamhet samt spridning ***till alla potentiella bidragsmottagare*** och utnyttjande av resultaten från de insatser som de stöder inom programmet, bistå kommissionen i den allmänna uppgiften att sprida information om programmet, inklusive information om insatser och verksamhet som förvaltas på nationell nivå och unionsnivå och dess resultat, samt informera relevanta målgrupper om insatser och verksamhet som genomförs i deras land. **[Ändr. 131]**

3a. Deltagande organisationer ska använda namnet "Europeiska solidaritetskåren" vid kommunikation och spridning av information som rör programmet. **[Ändr. 132]**

KAPITEL IX

FÖRVALTNINGS- OCH REVISIONSSYSTEM

Artikel 22

Nationell myndighet

I varje land som deltar i Europeiska solidaritetskåren ska de nationella myndigheter som utsetts att förvalta insatser som avses i kapitel III i [den nya Erasmusförordningen] också fungera som nationella myndigheter inom ramen för Europeiska solidaritetskåren. Artikel 23.1, 23.2, 23.6, 23.7, 23.9, 23.10, 23.11, 23.12, 23.13 och 23.14 i [den nya Erasmusförordningen] ska med nödvändig anpassning tillämpas på Europeiska solidaritetskåren.

Artikel 23

Nationellt programkontor

1. I varje land som deltar i Europeiska solidaritetskåren ska de nationella programkontor som har utsetts att förvalta insatser som avses i kapitel III i [den nya Erasmusförordningen] i sina respektive länder också fungera som nationella programkontor inom ramen för Europeiska solidaritetskåren.

Artikel 24.1, 24.2, 24.3, 24.4, 24.5 och 24.6 i [den nya Erasmusförordningen] ska med nödvändig anpassning tillämpas på Europeiska solidaritetskåren.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 24.2 i [den nya Erasmusförordningen] ska det nationella programkontoret också vara ansvarigt för att förvalta alla faser av projektets livscykel för de insatser inom Europeiska solidaritetskåren som förtecknas i de genomförandeakter som avses i artikel [18], i enlighet med artikel [62.1 c v och vi] i den nya budgetförordningen.

3. För de länder som avses i artikel 14.2 i denna förordning ska, om ett nationellt programkontor inte har utsetts för det landet, ett sådant fastställas i enlighet med artikel 24.1, 24.3, 24.4, 24.5 och 24.6 i [den nya Erasmusförordningen].

3a. Det nationella programkontoret ska regelbundet samråda med programmets bidragsmottagare (individer och organisationer) för att samla in deras synpunkter på programmet och bedöma verksamhetens kvalitet och utveckling på grundval av kommissionens riktlinjer och ska tillhandahålla stöd till deltagarna om det uppstår svårigheter och i syfte att förbättra genomförandet av programmet på nationell nivå utifrån deras synpunkter och sakkunskap. **[Ändr. 133]**

Artikel 24

Europeiska kommissionen

1. Reglerna för förhållandet mellan kommissionen och ett nationellt programkontor ska fastställas i enlighet med artikel 24 i [den nya Erasmusförordningen] i en skriftlig handling som ska innehålla följande:

a) Interna kontrollstandarder för de berörda nationella programkontoren och reglerna för de nationella programkontorens förvaltning av unionens medel för bidragsstöd***, med hänsyn tagen till kraven på förenkling så att inte deltagare och deltagande organisationer belastas ytterligare***. **[Ändr. 134]**

b) Det nationella programkontorets arbetsprogram, som ska innehålla förvaltningsuppgifterna för det nationella programkontor som tar emot unionsstöd.

ba) Ett krav att organisera regelbundna möten och utbildningstillfällen med och för nätverket av nationella programkontor för att säkerställa ett enhetligt genomförande av programmet i samtliga deltagande länder. **[Ändr. 135]**

c) Rapporteringskraven för det nationella programkontoret.

1a. Kommissionen ska organisera regelbundna möten om programmets genomförande med ett representativt antal och urval av nätverk som företräder unga människor och volontärer samt andra relevanta civilsamhällesorganisationer, inbegripet arbetsmarknadens parter och nätverk som är relevanta för programmets verksamhet. **[Ändr. 136]**

2. Kommissionen ska varje år ställa följande medel till det nationella programkontorets förfogande:

a) Medel för bidragsstöd i det berörda deltagande landet för de insatser inom Europeiska solidaritetskåren som det nationella programkontoret fått i uppdrag att förvalta.

b) Ett ekonomiskt bidrag till stöd för det nationella programkontorets förvaltningsuppgifter, fastställt i enlighet med artikel 25.3 b i [den nya Erasmusförordningen].

3. Kommissionen ska fastställa kraven för det nationella programkontorets arbetsprogram. Kommissionen får inte ställa Europeiska solidaritetskårens medel till det nationella programkontorets förfogande innan kommissionen formellt har godkänt det nationella programkontorets arbetsprogram.

4. På grundval av de efterlevnadskrav för nationella programkontor som avses i artikel 23.3 i [den nya Erasmusförordningen] ska kommissionen granska de nationella förvaltnings- och kontrollsystemen, det nationella programkontorets förvaltningsförklaring och uttalandet från det oberoende revisionsorganet om denna, med vederbörlig hänsyn till den nationella myndighetens information om dess övervakning och kontroll avseende Europeiska solidaritetskåren.

5. Efter utvärdering av den årliga förvaltningsförklaringen och uttalandet från det oberoende revisionsorganet om denna, ska kommissionen lämna sitt yttrande och sina synpunkter till det nationella programkontoret och den nationella myndigheten.

5a. Om kommissionen inte kan godta den årliga förvaltningsförklaringen eller uttalandet från det oberoende revisionsorganet om denna, eller om det nationella programkontorets genomförande av kommissionens synpunkter är otillfredsställande, får kommissionen genomföra de försiktighetsåtgärder och korrigerande åtgärder som krävs för att skydda unionens finansiella intressen i enlighet med artikel 131.3 c i budgetförordningen. **[Ändr. 137]**

Artikel 24a

Genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur

På unionsnivå ska genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur (Eacea) ansvara för förvaltningen av alla skeden av förfarandet för bidrag till programmets projektverksamheter, såsom anges i artikel 7, som lämnats in av Europaomfattande organisationer eller plattformsorganisationer, för verksamhet som utförs av volontärgrupper på prioriterade områden som fastställts på EU-nivå och verksamhet till stöd för humanitära insatser i tredjeländer.

Eacea ska också ansvara för certifieringen (dvs. kvalitetsmärkningen) och övervakningen av Europaomfattande organisationer eller plattformsorganisationer, organisationer med ansvar för att genomföra nationella program eller unionens fonder med delad förvaltning och de organisationer som vill utföra verksamhet till stöd för humanitära insatser. **[Ändr. 138]**

Artikel 25

Revision

1. Revisioner av användningen av unionens medel som utförs av personer eller enheter, inbegripet andra än sådana som görs på uppdrag av unionens institutioner eller organ, ska ligga till grund för den övergripande försäkran i enlighet med [artikel 127] i budgetförordningen ***och utföras enligt samma kriterier i alla medlemsstater***. **[Ändr. 139]**

2. Den nationella myndigheten ska utse ett oberoende revisionsorgan. Det oberoende revisionsorganet ska avge ett revisionsuttalande om den årliga förvaltningsförklaring som avses i [artikel 155.1] i budgetförordningen.

3. Det oberoende revisionsorganet ska

a) besitta den nödvändiga yrkesmässiga kompetensen för att genomföra revisioner i den offentliga sektorn,

b) se till att dess revisioner beaktar internationellt accepterade revisionsstandarder, och

c) inte befinna sig i en intressekonflikt vad gäller den juridiska enhet som det nationella programkontor som avses i artikel 23 utgör en del av och vara oberoende avseende sina funktioner från den juridiska enhet som det nationella programkontoret utgör en del av.

4. Det oberoende revisionsorganet ska ge kommissionen och dess företrädare samt revisionsrätten fullständig tillgång till all dokumentation och alla rapporter till stöd för det revisionsuttalande det avger om det nationella programkontorets förvaltningsförklaring.

KAPITEL X

KONTROLLSYSTEM

Artikel 26

Kontrollsystemets principer

1. Kommissionen ska vara ansvarig för tillsynskontroller med avseende på Europeiska solidaritetskårens åtgärder som förvaltas av de nationella programkontoren. Den ska fastställa minimikrav för de nationella programkontorens och de oberoende revisionsorganens kontroller.

2. De nationella programkontoren ska vara ansvariga för de primära kontrollerna av bidragsmottagarna för de av Europeiska solidaritetskårens åtgärder som anförtros dem. Kontrollerna ska ***vara proportionella och lämpliga och*** ge en rimlig försäkran om att de tilldelade bidragen används som avsetts och i enlighet med gällande unionsregler. **[Ändr. 140]**

3. Vad gäller de medel som överförs till de nationella programkontoren ska kommissionen säkerställa en gedigen samordning av sina kontroller med de nationella myndigheterna och de nationella programkontoren, på grundval av principen om samordnad granskning och efter en riskbaserad utvärdering. Denna bestämmelse gäller inte undersökningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

Artikel 27

Skydd av unionens ekonomiska intressen

Om ett tredjeland deltar i programmet genom ett beslut enligt ett internationellt avtal eller genom något annat rättsligt instrument, ska tredjelandet bevilja de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och Europeiska revisionsrätten ska kunna utöva alla sina befogenheter. När det gäller Olaf ska dessa rättigheter innefatta rätten att utföra utredningar, däribland kontroller och inspektioner på plats, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

Tisdagen den 12 mars 2019

KAPITEL XI

KOMPLEMENTARITET

Artikel 28

Komplementaritet med unionens insatser

1. Europeiska solidaritetskårens verksamhet ska vara förenlig med och komplettera relevant politik samt relevanta instrument och program på unionsnivå, särskilt Erasmusprogrammet, ***de europeiska struktur- och investeringsfonderna och programmet för rättigheter och värden*** samt befintliga nätverk på unionsnivå som är relevanta för kårens verksamhet. **[Ändr. 141]**

2. Europeiska solidaritetskårens verksamhet ska ~~även~~ ***inte ersätta, men ska*** vara förenlig med och komplettera relevant politik samt relevanta program och instrument på nationell***, regional och lokal*** nivå i de deltagande länderna. Därför ska kommissionen, de nationella myndigheterna och de nationella programkontoren utbyta information om å ena sidan befintliga nationella program och prioriteringar som rör solidaritet och ungdomsfrågor och å andra sidan Europeiska solidaritetskårens verksamhet, i syfte att bygga på relevant god praxis och uppnå större effektivitet och verkan. **[Ändr. 142]**

2a. För att maximera EU-finansieringens effektivitet och programmets genomslagskraft ska de berörda myndigheterna på alla nivåer sträva efter att uppnå synergieffekter mellan alla relevanta program på ett samordnat sätt. Sådana synergieffekter ska inte leda till att finansieringen används för att uppnå andra mål än de som anges i denna förordning. Alla synergieffekter och all komplementaritet ska leda till förenklade ansökningsförfaranden på genomförandenivå som åtföljs av relevanta riktlinjer för genomförandet. **[Ändr. 143]**

3. Europeiska solidaritetskårens verksamhet i tredjeländer enligt artikel 11 ska särskilt vara förenliga med och komplettera andra delar av unionens yttre åtgärder, särskilt politiken för humanitärt bistånd, utvecklingssamarbete, ***säkerhet,*** utvidgning, grannskapspolitik och unionens civilskyddsmekanism. **[Ändr. 144]**

4. En insats som har fått stöd från programmet kan också få bidrag från något annat unionsprogram, under förutsättning att bidragen inte täcker samma kostnader. Bestämmelserna för varje bidragande unionsprogram ska tillämpas för dess respektive bidrag till åtgärden. Den kumulativa finansieringen får inte överstiga de totala stödberättigande kostnaderna för åtgärden och stödet från de olika unionsprogrammen får beräknas proportionellt i enlighet med de dokument som anger villkoren för stödet.

5. Om programmet och de europeiska struktur- och investeringsfonder (ESI-fonderna) som avses i artikel 1 i [förordning (EU) XX om gemensamma bestämmelser] gemensamt ger ekonomiskt stöd till en enskild åtgärd, ska åtgärden genomföras i enlighet med de regler som anges i denna förordning, inbegripet regler om återbetalning av belopp som betalats ut felaktigt.

6. Åtgärder som är stödberättigade enligt programmet, som har bedömts i en av programmets ansökningsomgångar och som uppfyller minimikraven på kvalitet i ansökningsomgången men inte finansieras på grund av budgetbegränsningar, kan få stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden+ eller Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, i enlighet med artikel [65].7 i förordning (EU) XX [förordningen om gemensamma bestämmelser] och artikel [8] i förordning (EU) XX [finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken], förutsatt att åtgärderna är förenliga med målen för programmet i fråga. Bestämmelserna för den fond som ger stöd ska tillämpas.

KAPITEL XII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 29

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i ***artiklarna 12, 18 och*** ~~artikel~~ 19 ska ges till kommissionen för hela den tid som programmet pågår. **[Ändr. 145]**

3. Den delegering av befogenhet som avses i ~~artikel~~ ***artiklarna 12, 18 och*** 19 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft. **[Ändr. 146]**

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt ~~artikel~~ ***artiklarna 12, 18 och*** 19 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ. **[Ändr. 147]**

Artikel 30

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 31

Upphävande

Förordning (EU) [förordningen om den europeiska solidaritetskåren] och förordning (EU) nr 375/2014 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2021.

Artikel 32

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka fortsatt genomförande eller ändringar av de berörda åtgärderna fram till dess att de har avslutats, enligt [förordningen om Europeiska solidaritetskåren] eller förordning (EU) nr 375/2014. Dessa förordningar ska fortsätta att tillämpas för de berörda åtgärderna fram till dess att de avslutas.

2. Finansieringsramen för programmet får också omfatta utgifter för tekniskt och administrativt bistånd som är nödvändiga för övergången mellan programmet och de åtgärder som antagits inom ramen för [förordningen om Europeiska solidaritetskåren] eller förordning (EU) nr 375/2014.

3. Vid behov får anslag föras in i budgeten efter 2027 för att täcka de kostnader som föreskrivs i artikel 12.2 och möjliggöra förvaltning av insatser och verksamhet som inte slutförts den 31 december 2027.

4. Medlemsstaterna ska på nationell nivå säkerställa en smidig övergång mellan de insatser som genomförs inom Europeiska solidaritetskåren 2018–2020 och de som ska genomföras enligt det här programmet.

Artikel 33

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den [tjugonde] dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i …

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

~~Indikatorer för övervakning och rapportering:~~ ***Programmet ska övervakas noggrant för att utvärdera i vilken utsträckning det allmänna målet och de särskilda målen har uppnåtts samt för att övervaka dess utfall, resultat och effekter. Därför fastställs följande minimiram för indikatorer, som ska utgöra grund för ett framtida detaljerat program för övervakning av programmets utfall, resultat och effekter, med en bred uppsättning kvalitativa och kvantitativa indikatorer:*** **[Ändr. 148]**

a) Antal deltagare i solidaritetsverksamhet.

b) Procentandel deltagare med sämre förutsättningar. **[Ändr. 149]**

c) Antal organisationer som har fått Europeiska solidaritetskårens kvalitetsmärkning. **[Ändr. 150]**

ca) Antal deltagare i jobb (inom landet och utomlands), uppdelat efter land, ålder, kön, yrkesbakgrund och utbildningsnivå. **[Ändr. 151]**

cb) Antal deltagare i solidaritetsprojekt, uppdelat efter land, ålder, kön, yrkesbakgrund och utbildningsnivå. **[Ändr. 152]**

cc) Antal organisationer vars kvalitetsmärkning har återkallats. **[Ändr. 153]**

cd) Antal organisationer med kvalitetsmärkning, uppdelat efter land och finansiering som mottagits. **[Ändr. 154]**

ce) Antal deltagande unga med sämre förutsättningar. **[Ändr. 155]**

cf) Antal deltagare som rapporterar positiva läranderesultat. **[Ändr. 156]**

cg) Andel deltagare vars läranderesultat har erkänts genom ett intyg, exempelvis ett ungdomspass, eller någon annan form av formellt erkännande av deras deltagande i Europeiska solidaritetskåren. **[Ändr. 157]**

ch) Deltagarnas generella tillfredsställelse med verksamhetens kvalitet. **[Ändr. 158]**

ci) Antal personer som direkt eller indirekt fått stöd genom solidaritetsverksamhet. **[Ändr. 159]**

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0151

EU:s cybersäkerhetsakt ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om Enisa, ”EU:s cybersäkerhetsbyrå”, och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013, och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik (”cybersäkerhetsakten”) (COM(2017)0477 – C8-0310/2017 – 2017/0225(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/43)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2017)0477),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0310/2017),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av det motiverade yttrande från den franska senaten som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilket utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,

— med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 14 februari 2018 ([1]),

— med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 31 januari 2018 ([2]),

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 19 december 2018 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, budgetutskottet och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0264/2018).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

([1]) EUT C 227, 28.6.2018, s. 86.
([2]) EUT C 176, 23.5.2018, s. 29.

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TC1-COD(2017)0225

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om Enisa (Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå) och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013 (cybersäkerhetsakten)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/881.)

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0152

Otillbörliga handelsmetoder mellan företag i livsmedelskedjan ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om otillbörliga handelsmetoder mellan företag i livsmedelskedjan (COM(2018)0173 – C8-0139/2018 – 2018/0082(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/44)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0173),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0139/2018),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av det motiverade yttrande från Sveriges riksdag som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilket utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 19 september 2018 ([1]),

— med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 4 juli 2018 ([2]),

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 14 januari 2019 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A8-0309/2018).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet godkänner sitt uttalande, som bifogas denna resolution.

3. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som bifogas denna resolution.

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

([1]) EUT C 440, 6.12.2018, s. 165.
([2]) EUT C 387, 25.10.2018, s. 48.

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TC1-COD(2018)0082

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/… om otillbörliga handelsmetoder mellan företag i jordbruks- och livsmedelskedjan

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv (EU) 2019/633.)

Tisdagen den 12 mars 2019

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTIONEN

Europaparlamentets uttalande om inköpsallianser

Europaparlamentet inser att inköpsallianser kan spela en roll när det gäller att skapa ekonomisk effektivitet i jordbruks- och livsmedelskedjan, men betonar att den nuvarande bristen på information innebär att det inte går att bedöma de ekonomiska effekterna av sådana inköpsallianser på leveranskedjans funktion.

I detta sammanhang uppmanar Europaparlamentet kommissionen att utan dröjsmål inleda en djupgående analys av i vilken utsträckning och hur dessa nationella och internationella inköpsallianser påverkar jordbruks- och livsmedelskedjans ekonomiska funktion.

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om insyn på jordbruks- och livsmedelsmarknaderna

Europaparlamentet, rådet och kommissionen betonar att insynen på jordbruks- och livsmedelsmarknaderna är en viktig del av en väl fungerande jordbruks- och livsmedelskedja för att ekonomiska aktörer och offentliga myndigheter ska kunna göra mer välgrundade val samt för att underlätta aktörernas förståelse av marknadsutvecklingen. Kommissionen uppmanas att fortsätta sitt arbete för att öka marknadsinsynen på EU-nivå. Detta kan inbegripa att stärka det arbete som görs av EU:s marknadsobservationsgrupper och förbättra insamlingen av statistiska uppgifter som är nödvändiga för att analysera prissättningsmekanismerna längs hela jordbruks- och livsmedelskedjan.

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0153

Det europeiska medborgarinitiativet ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om det europeiska medborgarinitiativet (COM(2017)0482 – C8-0308/2017 – 2017/0220(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/45)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2017)0482),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 24 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0308/2017),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 14 mars 2018 ([1]),

— med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 23 mars 2018 ([2]),

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 20 december 2018 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor och yttrandena från utskottet för kultur och utbildning och utskottet för framställningar (A8-0226/2018).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2017)0220

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om det europeiska medborgarinitiativet

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/788.)

([1]) EUT C 237, 6.7.2018, s. 74.
([2]) EUT C 247, 13.7.2018, s. 62.

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0154

Import av kulturföremål ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om import av kulturföremål (COM(2017)0375 – C8-0227/2017 – 2017/0158(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/46)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2017)0375),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 207.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0227/2017),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 19 december 2018 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i utskottet för internationell handel och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, i enlighet med artikel 55 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd samt yttrandena från utskottet för kultur och utbildning och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0308/2018),

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen ([1]).

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2017)0158

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om införsel och import av kulturföremål

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/880.)

([1]) Denna ståndpunkt ersätter ändringarna antagna den 25 oktober 2018 (Antagna texter, P8_TA(2018)0418).

Tisdagen den 12 mars 2019

P8_TA(2019)0155

Skydd av personuppgifter i samband med val till Europaparlamentet ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 12 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 vad gäller ett kontrollförfarande avseende överträdelser av reglerna om skydd av personuppgifter i samband med val till Europaparlamentet (COM(2018)0636 – C8-0413/2018 – 2018/0336(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/47)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0636),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 224 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0413/2018),

— med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 12 december 2018 ([1]),

— efter att ha hört Regionkommittén,

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 25 januari 2019 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor och yttrandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0435/2018).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0336

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 12 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2019/… om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 1141/2014 vad gäller ett kontrollförfarande avseende överträdelser av reglerna om skydd av personuppgifter i samband med val till Europaparlamentet

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU, Euratom) 2019/493.)

([1]) EUT C 110, 22.3.2019, s. 72.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0159

Beslut om att inte invända mot en delegerad akt: undantag för Bank of England från de krav på transparens före och efter handel som föreskrivs i förordning (EU) nr 600/2014

Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 30 januari 2019 om ändring av delegerad förordning (EU) 2017/1799 vad gäller undantaget för Bank of England från de krav på transparens före och efter handel som föreskrivs i förordning (EU) nr 600/2014 (C(2019)00793 – 2019/2546(DEA))

(2021/C 23/48)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av kommissionens delegerade förordning (C(2019)00793),

— med beaktande av kommissionens skrivelse av den 30 januari 2019, i vilken parlamentet uppmanas att tillkännage att det inte avser att invända mot den delegerade förordningen,

— med beaktande av skrivelsen av den 21 februari 2019 från utskottet för ekonomi och valutafrågor till utskottsordförandekonferensens ordförande,

— med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 [1], särskilt artiklarna 1.9 och 50.5,

— med beaktande av rekommendationen till beslut från utskottet för ekonomi och valutafrågor,

— med beaktande av artikel 105.6 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Den delegerade ändringsakten innehåller viktiga ändringar för att säkerställa att Bank of England kommer att fortsätta att åtnjuta det befintliga undantaget i enlighet med artikel 1.9 i förordning (EU) nr 600/2014, efter det att Förenade kungariket status har ändrats till ett tredjeland.

B. Europaparlamentet erkänner vikten av ett snabbt antagande av denna akt för att säkerställa Europeiska unionens beredskap i händelse av att Förenade kungariket lämnar unionen utan ett utträdesavtal.

1. Europaparlamentet tillkännager att det inte invänder mot den delegerade förordningen.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och kommissionen.

[1] EUT L 173, 12.6.2014, s. 84.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0160

Beslut om att inte invända mot en delegerad akt: ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 med avseende på förteckningen över undantagna enheter

Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 30 januari 2019 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 med avseende på förteckningen över undantagna enheter (C(2019)00794 – 2019/2547(DEA))

(2021/C 23/49)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av kommissionens delegerade förordning (C(2019)00794),

— med beaktande av kommissionens skrivelse av den 30 januari 2019, i vilken parlamentet uppmanas att tillkännage att det inte avser att invända mot den delegerade förordningen,

— med beaktande av skrivelsen av den 21 februari 2019 från utskottet för ekonomi och valutafrågor till utskottsordförandekonferensens ordförande,

— med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning [1], särskilt artiklarna 2.4 och 30.5,

— med beaktande av rekommendationen till beslut från utskottet för ekonomi och valutafrågor,

— med beaktande av artikel 105.6 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Den delegerade akten innehåller viktiga ändringar för att säkerställa att Förenade kungarikets centralbank och offentliga organ som förvaltar eller medverkar i förvaltningen av statsskulden undantas från rapporteringsskyldigheten enligt artikel 4 och kravet på transparens i återanvändningen enligt artikel 15 i förordning (EU) 2015/2365.

B. Europaparlamentet erkänner vikten av ett snabbt antagande av denna akt för att säkerställa Europeiska unionens beredskap i händelse av att Förenade kungariket lämnar unionen utan ett utträdesavtal.

1. Europaparlamentet tillkännager att det inte invänder mot den delegerade förordningen.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och kommissionen.

[1] EUT L 337, 23.12.2015, s. 1.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0161

Beslut om att inte invända mot en delegerad akt: ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på förteckningen över undantagna enheter

Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 30 januari 2019 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på förteckningen över undantagna enheter (C(2019)00791 – 2019/2549(DEA))

(2021/C 23/50)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av kommissionens delegerade förordning (C(2019)00791),

— med beaktande av kommissionens skrivelse av den 30 januari 2019, i vilken parlamentet uppmanas att tillkännage att det inte avser att invända mot den delegerade förordningen,

— med beaktande av skrivelsen av den 21 februari 2019 från utskottet för ekonomi och valutafrågor till utskottsordförandekonferensens ordförande,

— med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister [1], särskilt artiklarna 1.6 och 82.6,

— med beaktande av rekommendationen till beslut från utskottet för ekonomi och valutafrågor,

— med beaktande av artikel 105.6 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Den delegerade akten innehåller viktiga ändringar för att säkerställa att Förenade kungarikets centralbank och offentliga organ som förvaltar eller medverkar i förvaltningen av statsskulden undantas från clearing- och rapporteringskraven samt kravet på att tillämpa riskreduceringstekniker för ej clearade transaktioner som fastställs i förordning (EU) nr 648/2012.

B. Europaparlamentet erkänner vikten av ett snabbt antagande av denna akt för att säkerställa Europeiska unionens beredskap i händelse av att Förenade kungariket lämnar unionen utan ett utträdesavtal.

1. Europaparlamentet tillkännager att det inte invänder mot den delegerade förordningen.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och kommissionen.

[1] EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0162

Beslut om att inte invända mot en delegerad akt: undantag för Bank of England och United Kingdom Debt Management Office från tillämpningsområdet för förordning (EU) nr 596/2014

Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 30 januari 2019 om ändring av delegerad förordning (EU) 2016/522 vad gäller undantaget för Bank of England och United Kingdom Debt Management Office från tillämpningsområdet för förordning (EU) nr 596/2014 (C(2019)00792 – 2019/2550(DEA))

(2021/C 23/51)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av kommissionens delegerade förordning (C(2019)00792),

— med beaktande av kommissionens skrivelse av den 30 januari 2019, i vilken parlamentet uppmanas att tillkännage att det inte avser att invända mot den delegerade förordningen,

— med beaktande av skrivelsen av den 21 februari 2019 från utskottet för ekonomi och valutafrågor till utskottsordförandekonferensens ordförande,

— med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG [1], särskilt artiklarna 6.5 och 35.5,

— med beaktande av rekommendationen till beslut från utskottet för ekonomi och valutafrågor,

— med beaktande av artikel 105.6 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Den delegerade ändringsakten innehåller viktiga ändringar för att säkerställa att Bank of England och United Kingdom Debt Management Office kommer att fortsätta att åtnjuta det befintliga undantaget i enlighet med artikel 6.1 i förordning (EU) nr 596/2014 efter det att Förenade kungariket status har ändrats till ett tredjeland.

B. Europaparlamentet erkänner vikten av ett snabbt antagande av denna akt för att säkerställa Europeiska unionens beredskap i händelse av att Förenade kungariket lämnar unionen utan ett utträdesavtal.

1. Europaparlamentet tillkännager att det inte invänder mot den delegerade förordningen.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och kommissionen.

[1] EUT L 173, 12.6.2014, s. 1.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0163

Beslut om att inte invända mot en delegerad akt: möjlighet att justera det genomsnittliga antalet transaktioner per dag för en aktie om handelsplatsen med högst omsättning av den aktien är belägen utanför unionen

Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 13 februari 2019 om ändring av delegerad förordning (EU) 2017/588 vad gäller möjligheten att justera det genomsnittliga antalet transaktioner per dag för en aktie om handelsplatsen med högst omsättning av den aktien är belägen utanför unionen (C(2019)00904 – 2019/2579(DEA))

(2021/C 23/52)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av kommissionens delegerade förordning (C(2019)00904),

— med beaktande av kommissionens skrivelse av den 21 februari 2019, i vilken parlamentet uppmanas att tillkännage att det inte avser att invända mot den delegerade förordningen,

— med beaktande av skrivelsen av den 4 mars 2019 från utskottet för ekonomi och valutafrågor till utskottsordförandekonferensens ordförande,

— med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU [1], särskilt artikel 49.3,

— med beaktande av artiklarna 10.1 och 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG [2],

— med beaktande av det förslag till tekniska tillsynsstandarder för ändringen av kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/588 (RTS 11) som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten lade fram den 8 november 2018, i enlighet med artikel 49.3 i direktiv 2014/65/EU,

— med beaktande av rekommendationen till beslut från utskottet för ekonomi och valutafrågor,

— med beaktande av artikel 105.6 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Den delegerade akten innehåller viktiga ändringar för att bevara konkurrenskraften hos de av EU:s handelsplatser som erbjuder handel med aktier som är upptagna till handel eller handlas med i unionen och ett tredjeland samtidigt, och där handelsplatsen med högst omsättning av dessa aktier är belägen utanför unionen.

B. Parlamentet konstaterar att det behövs ett snabbt antagande av denna akt för att säkerställa Europeiska unionens beredskap i händelse av att Förenade kungariket lämnar unionen utan ett utträdesavtal.

C. Parlamentet anser att de antagna tekniska tillsynsstandarderna inte är desamma som det förslag till tekniska tillsynsstandarder som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten har lagt fram eftersom kommissionen har infört ändringar i detta förslag, och anser att det har tre månader på sig (granskningsperioden) att invända mot de tekniska tillsynsstandarderna. Kommissionen uppmanas att ange en månads granskningsperiod endast i de fall när kommissionen har antagit Europeiska tillsynsmyndighetens förslag utan ändringar, det vill säga när förslaget och de antagna tekniska tillsynsstandarderna är desamma.

---

[1] EUT L 173, 12.6.2014, s. 349.
[2] EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

1. Europaparlamentet tillkännager att det inte invänder mot den delegerade förordningen.
2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0165

Unionens generella exporttillstånd för export av vissa produkter med dubbla användningsområden från unionen till Förenade kungariket ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 428/2009 genom att bevilja unionens generella exporttillstånd för export av vissa produkter med dubbla användningsområden från unionen till Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (COM(2018)0891 – C8-0513/2018 – 2018/0435(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/53)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0891),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 207.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0513/2018),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 6 mars 2019 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0071/2019).

1. Europaparlamentet antar sin ståndpunkt vid första behandlingen genom att godta kommissionens förslag.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0435

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om ändring av rådets förordning (EG) nr 428/2009 genom att bevilja unionens generella exporttillstånd för export av vissa produkter med dubbla användningsområden från unionen till Förenade kungariket

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/496.)

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0166

En fortsättning för de territoriella samarbetsprogrammen Peace IV (Irland–Förenade kungariket) och Förenade kungariket–Irland (Ireland–North Ireland–Scotland) i samband med Förenade kungarikets utträde ur EU ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om möjliggörande av en fortsättning för de territoriella samarbetsprogrammen Peace IV (Irland–Förenade kungariket) och Förenade kungariket–Irland (Ireland–North Ireland–Scotland) i samband med Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen (COM(2018)0892 – C8-0512/2018 – 2018/0432(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/54)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0892),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 178 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0512/2018),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 20 februari 2019 [1],

— efter att ha hört Regionkommittén,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A8-0021/2019).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0432

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om möjliggörande av en fortsättning för de territoriella samarbetsprogrammen Peace IV (Irland–Förenade kungariket) och Förenade kungariket–Irland (Ireland–Northen Ireland–Scotland) i samband med Förenade kungarikets utträde ur unionen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/491.)

---

[1] Ännu ej offentliggjort i EUT.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0167

Fortsättning av pågående rörlighet i utbildningssyfte inom programmet Erasmus+ i samband med Förenade kungarikets utträde ur EU ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om bestämmelser för att möjliggöra en fortsättning av pågående rörlighet i utbildningssyfte inom programmet Erasmus+ i samband med Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen (COM(2019)0065 – C8-0040/2019 – 2019/0030(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/55)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2019)0065),

— med beaktande av artikel 294.2 samt artiklarna 165.4 och 166.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0040/2019),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 20 februari 2019 ([1]),

— efter att ha hört Regionkommittén,

— med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 20 februari 2019 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning (A8-0082/2019),

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2019)0030

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om bestämmelser för att möjliggöra en fortsättning av pågående rörlighet i utbildningssyfte inom programmet Erasmus+ som inrättats genom förordning (EU) nr 1288/2013 i samband med Förenade kungarikets utträde ur unionen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/499.)

([1]) Ännu ej offentliggjort i EUT.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0168

Luftfartssäkerhet med anledning av Förenade kungarikets utträde ur EU ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om vissa aspekter på luftfartssäkerhet med anledning av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen (COM(2018)0894 – C8-0514/2018 – 2018/0434(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/56)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0894),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 100.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0514/2018),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 20 februari 2019 ([1]),

— efter att ha hört Regionkommittén,

— med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 22 februari 2019 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A8-0061/2019).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0434

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om vissa aspekter på flygsäkerhet med anledning av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/494.)

([1]) Ännu ej offentliggjort i EUT.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0169

Samarbetsavtal om partnerskap och utveckling mellan EU och Islamiska republiken Afghanistan ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om utkastet till rådets beslut om ingående av, på unionens vägnar, av samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Islamiska republiken Afghanistan, å andra sidan (15093/2016 – C8-0107/2018 – 2015/0302(NLE))

(Godkännande)

(2021/C 23/57)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av utkastet till rådets beslut (15093/2016),

— med beaktande av utkastet till samarbetsavtal om partnerskap och utveckling mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Islamiska republiken Afghanistan, å andra sidan (05385/2015),

— med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 207 och 209 samt artikel 218.6 andra stycket led a och 218.8 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0107/2018),

— med beaktande av sin resolution som inte avser lagstiftning av den 13 mars 2019 [1] om utkastet till beslut,

— med beaktande av artikel 99.1 och 99.4 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,

— med beaktande av rekommendationen från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från utskottet för utveckling (A8-0026/2019).

1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Islamiska republiken Afghanistan.

[1] Antagna texter, P8_TA(2019)0170.

P8_TA(2019)0170

Samarbetsavtal om partnerskap och utveckling mellan EU och Afghanistan (resolution)

Europaparlamentets resolution som inte avser lagstiftning av den 13 mars 2019 med ett förslag till resolution som inte avser lagstiftning om utkastet till rådets beslut om ingående, på unionens vägnar, av samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Islamiska republiken Afghanistan, å andra sidan (15093/2016 – C8-0107/2018 – 2015/0302M(NLE))

(2021/C 23/58)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av utkastet till rådets beslut (15093/2016),

— med beaktande av samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Islamiska republiken Afghanistan, å andra sidan ([1]), som undertecknades den 18 februari 2017 av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik Federica Mogherini,

— med beaktande av den begäran om parlamentariskt godkännande som rådet lade fram den 6 februari 2018 i enlighet med artikel 37 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artiklarna 207, 209, 218.6 a andra stycket och 218.8 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) (C8-0107/2018),

— med beaktande av sin lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till rådets beslut ([2]),

— med beaktande av den provisoriska tillämpningen av delar av samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling mellan EU och Afghanistan, som faller under EU:s exklusiva behörighet från och med den 1 december 2017,

— med beaktande av sin resolution av den 13 juni 2013 om förhandlingarna om ett samarbetsavtal om partnerskap och utveckling mellan EU och Afghanistan ([3]),

— med beaktande av sina tidigare resolutioner om Afghanistan, särskilt sina resolutioner av den 16 december 2010 om en ny strategi för Afghanistan ([4]), av den 15 december 2011 om budgetkontroll av EU:s ekonomiska bistånd till Afghanistan ([5]), av den 12 mars 2014 om Pakistans regionala roll och politiska förbindelser med EU ([6]), av den 8 oktober 2015 om dödsstraffet ([7]), av den 26 november 2015 om Afghanistan, särskilt dödandet i Zabulprovinsen ([8]), av den 28 april 2016 om angrepp på sjukhus och skolor som kränkningar av internationell humanitär rätt ([9]), av den 5 april 2017 om hantering av flykting- och migrantrörelserna: den roll som EU:s yttre åtgärder spelar ([10]), av den 13 september 2017 om EU:s politiska förbindelser med Indien ([11]) och av den 14 december 2017 om situationen i Afghanistan ([12]),

([1]) EUT L 67, 14.3.2017, s. 3.
([2]) Antagna texter från detta sammanträde, P8_TA(2019)0169.
([3]) EUT C 65, 19.2.2016, s. 133.
([4]) EUT C 169 E, 15.6.2012, s. 108.
([5]) EUT C 168 E, 14.6.2013, s. 55.
([6]) EUT C 378, 9.11.2017, s. 73.
([7]) EUT C 349, 17.10.2017, s. 41.
([8]) EUT C 366, 27.10.2017, s. 129.
([9]) EUT C 66, 21.2.2018, s. 17.
([10]) EUT C 298, 23.8.2018, s. 39.
([11]) EUT C 337, 20.9.2018, s. 48.
([12]) EUT C 369, 11.10.2018, s. 85.

Onsdagen den 13 mars 2019

— med beaktande av rådets slutsatser av den 19 november 2018 och den 16 oktober 2017 om Afghanistan,

— med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik till Europaparlamentet och rådet av den 24 juli 2017 om beståndsdelar i en EU-strategi för Afghanistan (JOIN(2017)0031),

— med beaktande av det fleråriga vägledande programmet för Afghanistan 2014–2020, inom ramen för unionens finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete,

— med beaktande av EU:s färdplan för dialog med det civila samhället i Afghanistan 2018–2020,

— med beaktande av avvecklingen av Europeiska unionens polisuppdrag i Afghanistan (Eupol Afghanistan) 2016,

— med beaktande av rapporten från FN:s generalsekreterare av den 10 september 2018 om situationen i Afghanistan och dess konsekvenser för internationell fred och säkerhet,

— med beaktande av samarbetsavtalet ”Joint Way Forward” om migrationsfrågor mellan Afghanistan och EU, av den 2 oktober 2016,

— med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 2210 (2015) och 2344 (2017) och mandatet för FN:s biståndsuppdrag i Afghanistan (Unama),

— med beaktande av rapporten av den 12 april 2017 från FN:s särskilda rapportör om internflyktingars mänskliga rättigheter om hans uppdrag till Afghanistan,

— med beaktande av begäran från ICC:s chefsåklagare, Fatou Bensouda, av den 3 november 2017 om att inleda en utredning om de krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten som påstås ha begåtts i Afghanistan sedan 1 maj 2003,

— med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter,

— med beaktande av ministerkonferensen i Genève om Afghanistan den 27–28 november 2018,

— med beaktande av resultaten från den internationella konferensen om Afghanistan i Bryssel den 5 oktober 2016, där EU var medordförande, och de ömsesidiga åtaganden som gjordes vid de internationella konferenserna om Afghanistan i Bonn den 5 december 2011, i Tokyo den 8 juli 2012 och i London den 4 december 2014,

— med beaktande av konferensen i Tasjkent om Afghanistan den 26–27 mars 2018,

— med beaktande av processen ”Heart of Asia” som inleddes i Istanbul den 2 november 2011,

— med beaktande av Kabuldeklarationen av den 22 december 2002 om goda grannförbindelser,

— med beaktande av den Nato-ledda FN-utsedda internationella säkerhetsstyrkan (Isaf) (2003–2014) och slutsatserna från Nato-toppmötet i Bryssel den 24–25 maj 2017, med avseende på fortsättningen för dess uppdrag ”Resolute Support” för utbildning, rådgivning och stöd (2014 fram till i dag),

— med beaktande av Afghanistans åtgärdsplan för humanitärt bistånd 2018–2021,

— med beaktande av ramen för oberoende genom ömsesidig ansvarighet, som godkändes vid konferensen om Afghanistan i Bryssel den 4–5 oktober 2016,

— med beaktande av artikel 99.2 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor, yttrandet från utskottet för utveckling och ståndpunkten i form av ändringsförslag från utskottet för internationell handel (A8-0058/2019), och av följande skäl:

A. Den 10 november 2011 antog rådet ett beslut om bemyndigande för kommissionen att förhandla om ett samarbetsavtal om partnerskap och utveckling mellan Europeiska unionen och Islamiska republiken Afghanistan ([1]). Samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling har tillämpats provisoriskt och delvis sedan den 1 december 2017, innan parlamentet gav sitt samtycke till detta.

B. Den 13 januari 2016 lade den höga representanten och kommissionen för rådet fram ett gemensamt förslag till rådsbeslut om undertecknande respektive ingående av samarbetsavtalet, som ett avtal mellan Europeiska unionen och Afghanistan (avseende enbart EU).

C. Medlemsstaterna godkände innehållet i samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling men uttryckte en preferens för ett ”blandat” avtal med provisorisk tillämpning, och uppmanade därför kommissionen och den höga representanten att se över förslagen i enlighet därmed i syfte att beakta avtalets blandade karaktär och dess provisoriska tillämpning.

D. Samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling undertecknades den 18 februari 2017.

E. Samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling kommer att utgöra grunden för förbindelserna mellan EU och Afghanistan under de kommande tio åren, och skulle kunna förlängas automatiskt i femårsperioder.

F. Parlamentet har delvis, men inte fullständigt, informerats under förhandlingarnas gång. Parlamentet mottog rådets förhandlingsdirektiv för Europeiska utrikestjänsten först den 16 mars 2018, i stället för i november 2011 när parlamentet informerades om beslutet att inleda förhandlingar.

G. Denna rättsliga ram bygger på den nuvarande EU-strategin för Afghanistan samt EU:s omfattande externa finansieringsbistånd.

H. Samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling kommer att vara den första avtalsförbindelsen mellan EU och Afghanistan, som bekräftar EU:s åtagande till Afghanistans framtida utveckling under ”omvandlingsdecenniet” (2014–2024), med stärkande av historiska, politiska och ekonomiska förbindelser mellan de båda parterna.

I. Samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling reflekterar de principer och villkor som det framtida partnerskapet mellan EU och Afghanistan kommer att baseras på (avdelningarna I och II), inbegripet grundsatsklausulerna om mänskliga rättigheter och icke-spridning av massförstörelsevapen. Samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling ger möjlighet till samarbete på en rad olika områden, inklusive utveckling (avdelning III), handel och investeringar (avdelning IV), rättsliga frågor och rättsstatsprincipen (avdelning V), inklusive kampen mot organiserad brottslighet, penningtvätt och narkotikabekämpning, samarbete om migration, och ett potentiellt framtida återtagandeavtal, samt sektorsamarbete (avdelning VI).

J. Samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling kommer även att göra det möjligt för EU och Afghanistan att gemensamt ta itu med sådana globala utmaningar som nukleärt säkerhetsskydd, icke-spridning och klimatförändringar.

K. Afghanistan står vid ett vägskäl och om ytterligare ansträngningar inte görs så riskerar alla ansträngningar, alla framsteg och alla uppoffringar som hittills gjorts för Afghanistans utveckling att gå förlorade.

([1]) Rådets beslut av den 10 november 2011 (16146/11 och 16147/11).

Onsdagen den 13 mars 2019

L. Framväxten av terroristhotet från den Daish-anknutna gruppen känd som Islamiska staten i Khorasanprovinsen (IS-KP) har starkt bidragit till att säkerhetssituationen försämrats ytterligare. I maj 2018 kontrollerade den afghanska regeringen 56 % av distrikten i Afghanistan och 56 % av territoriet, med 65 % av befolkningen, medan det pågår stridigheter om 32 % av distrikten och 12 % står under rebellernas kontroll ([1]), ([2]).

M. Sedan 2002 har Europeiska unionen och dess medlemsstater tillsammans varit den största internationella bidragsgivaren till Afghanistan och dess folk, och tillhandahåller över 3,66 miljarder euro i utvecklingsbistånd och humanitärt bistånd. Enligt det fleråriga vägledande programmet 2014–2020 för Afghanistan, tilldelas en ny utvecklingsfond på 1,4 miljarder euro för perioden 2014–2020. Afghanistans BNP är för närvarande 20 miljarder US-dollar och landets tillväxttakt har minskat sedan 2014. Den afghanska ekonomin står fortfarande inför ett antal utmaningar, såsom korruption, låg skatteuppbörd, bristfällig infrastruktur och svagt skapande av arbetstillfällen.

N. Sedan 2001 har många EU-medlemsstater, Natopartner och allierade länder bidragit till stabilisering och utveckling av Afghanistan med militära och civila resurser, vilket har satt dem i en situation med många sårade och stora förluster. Ett stabilt och oberoende Afghanistan som kan försörja sig självt och som förvägrar terroristgrupper en fristad ligger fortfarande i Natos, EU:s och dess medlemsstaters grundläggande säkerhetsintressen. EU:s medlemsstater har fortfarande över 3 000 militärt anställda i Afghanistan som deltar i Natos Resolute Support-uppdrag.

O. Det finns över 2,5 miljoner registrerade flyktingar och mellan två och tre miljoner papperslösa afghaner i Iran och Pakistan. Det finns över 2 miljoner internflyktingar i Afghanistan, varav över 300 000 fördrevs under 2018. Många av dessa individer har osäker livsmedelsförsörjning, bristfällig inkvartering, otillräcklig tillgång till sanitet och hälso- och sjukvårdsinrättningar samt bristande skydd, och många är barn i kategorin särskilt utsatta för risken för barnarbete, sexuellt utnyttjande eller potentiell rekrytering till kriminella grupper. Över 450 000 afghaner har återvänt till Afghanistan eller deporterats från Iran sedan början av 2018. Pakistans regering har meddelat att de 1,7 miljoner afghanska flyktingar som är registrerade i landet kommer att behöva skickas tillbaka till Afghanistan.

P. Enligt FN undergräver korruptionen i Afghanistan statens legitimitet och utgör ett allvarligt hot mot god samhällsstyrning och hållbar utveckling, genom att den förhindrar framväxten av en real ekonomi.

Q. Afghanistan är en kustlös stat med låga inkomster som har varit konfliktdrabbad, och detta medför särskilda utmaningar för det internationella samfundet och dess institutioner.

R. Enligt ”Global Adaptation Index” är Afghanistan ett av de länder i världen som är mest sårbara för klimatförändringar.

S. Nya hot och internationella kriser uppstår, vilka minskar allmänhetens fokus, stöd och engagemang när det gäller situationen i Afghanistan.

T. Uppskattningsvis 87 % av afghanska kvinnor utsätts för könsrelaterat våld. Afghanistan rankas på 153:e plats av 160 länder på FN:s jämställdhetsindex 2017.

U. År 2017 nådde opiumodlingen i Afghanistan rekordhöga nivåer, med en ökning med 63 % jämfört med 2016. Den olagliga handeln med opiater ger nytt bränsle åt instabilitet och uppror samt ökar finansieringen av terroristgrupper i Afghanistan.

V. För första gången följer den afghanska budgeten för 2018 internationella standarder för prognoser och redovisning.

W. Europeiska unionens polisuppdrag i Afghanistan avslutades 2016 efter nio års framsteg.

([1]) EASO Country of Origin Information Report, Afghanistan Security Situation – Update, maj 2018, https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan-security_situation_2018.pdf

([2]) Kvartalsrapport från Förenta staternas särskilda generalinspektör för återuppbyggnad i Afghanistan till Förenta staternas kongress av den 30 oktober 2018, https://www.sigar.mil/pdf/quarterlyreports/2018-10-30qr.pdf

Politisk-strategiska aspekter

1. Europaparlamentet står fast vid sitt åtagande att stödja Afghanistans regering i dess ansträngningar för att skapa en säker och stabil framtid för det afghanska folket genom nyckelreformer för att förbättra förvaltningen och rättsstaten, bekämpa terrorism och extremism, uppnå hållbar fred och utveckling, bygga legitima, demokratiska institutioner, främja motståndskraft inför de nationella och regionala säkerhetsutmaningarna, säkerställa respekten för de mänskliga rättigheterna, inklusive kvinnors, barns samt etniska och religiösa minoriteters rättigheter, bekämpa korruption, motverka narkotika, förbättra den finanspolitiska hållbarheten och verka för inkluderande och hållbar ekonomisk tillväxt, social utveckling och landsbygdsutveckling, så att unga, som utgör två tredjedelar av befolkningen, ges en bättre framtid. Parlamentet betonar att det behövs en fredlig lösning på konflikten i Afghanistan och att alla åtgärder bör riktas mot detta mest akuta mål.

2. Europaparlamentet understryker att Afghanistans långsiktiga utveckling kommer att bero på ansvarsskyldighet, god förvaltning, hållbara åtgärder för människors säkerhet, inbegripet fattigdomsminskning och skapande av arbetstillfällen, tillgång till sociala tjänster och hälso- och sjukvård, utbildning och skydd av grundläggande rättigheter och mänskliga rättigheter, inklusive kvinnors och minoriteters rättigheter. Parlamentet framhäver behovet av att hantera angelägenheter på ett sätt som säkerställer inkluderande ekonomisk tillväxt och gynnsamma villkor för hållbara utländska investeringar som främjar Afghanistans befolkning, med full respekt för sociala normer och miljö- och arbetsnormer.

3. Europaparlamentet är oroat över den centrala regeringens bräcklighet och instabilitet och dess brist på kontroll i stora delar av landet, vilket förvärrar konfliktens inverkan på civilbefolkningen. Parlamentet uppmanar EU och det internationella samfundet att underlätta medling, till exempel när det gäller olösta frågor efter valet.

4. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja insatserna för att motverka den långsiktiga tendens till spänningar mellan etniska grupper som bidrar till den centrala maktens sönderfall samt att stödja det afghanska samhällets rika, multietniska väv.

5. Europaparlamentet betonar sitt långsiktiga stöd för trovärdiga, fria, rättvisa och öppna val, i linje med internationella standarder, och uttrycker sitt stöd för EU:s valobservatörsuppdrag i landet, inklusive observationen av 2019 års presidentval. Parlamentet betonar att resultatet av detta val, mot bakgrund av kronisk politisk rivalitet, kommer att ha en enorm inverkan på den afghanska regeringens framtida stabilitet.

6. Europaparlamentet understryker landets stora ekonomiska potential tack vare det geografiska läget och dess mänskliga resurser och naturresurser.

7. Europaparlamentet betonar EU:s betydande finansiella och politiska stöd till Afghanistans sociala och ekonomiska utveckling, humanitära bistånd och regionala konnektivitet. Parlamentet efterfrågar bestämt åtgärder för gemensam programplanering mellan EU och dess medlemsstater.

8. Europaparlamentet betonar i detta sammanhang att EU och Förenta staterna behöver samordna sin politik och föra en dialog om Afghanistan och regionala frågor.

9. Europaparlamentet välkomnar den gemensamma kommuniké som antogs vid ministerkonferensen om Afghanistan den 27–28 november 2018 i Genève, som FN stod värd för, med avseende på de utfästelser som gjordes vid konferensen om Afghanistan i Bryssel 2016.

Regionala aktörers roll och ansvar

10. Europaparlamentet erinrar om att Afghanistan är en inlandsstat belägen i den knutpunkt som sammanlänkar Asien och Mellanöstern och erkänner att stöd och positivt samarbete från grannländer och regionala makter, särskilt Kina, Iran, Indien, Ryssland och Pakistan, är avgörande för Afghanistans stabilisering, utveckling och ekonomiska hållbarhet. Parlamentet beklagar att ett stabilt och framgångsrikt Afghanistan inte alltid är slutmålet för dessa regionala aktörer och understryker den nyckelroll som dessa länder har i stabiliserings- och fredsprocessen. Parlamentet ber grannländerna att i framtiden avstå från att blockera afghansk export, såsom tidigare har skett.

11. Europaparlamentet betonar att rörligheten och den ihållande aktiviteten inom terroristnätverk som opererar i Afghanistan, och även i Pakistan, bidrar till den instabila situationen i hela regionen.

Onsdagen den 13 mars 2019

12. Europaparlamentet understryker att Afghanistan ofta är föremål för regionala makters motstridiga mål. Parlamentet uppmanar dessa att till fullo stödja fredsansträngningarna i Afghanistan. Parlamentet stöder regionala samarbetsforum, men oroas av det parallella deltagandet av vissa av Afghanistans grannländer i konflikten via ställföreträdare, vilket undergräver fredsansträngningarna. Parlamentet uppmanar dessa grannländer att avstå från att involvera ombud i sina rivaliteter i Afghanistan och uppmanar såväl grannländer som regionala makter att helt och fullt samarbeta för att uppnå långvarig och hållbar fred i Afghanistan.

13. Europaparlamentet uppmanar EU att öka sina ansträngningar för att åstadkomma dialog och samarbete med regionala partner i syfte att bekämpa narkotikahandel, penningtvätt, finansiering av terrorism och människosmuggling.

14. Europaparlamentet framhåller den grundläggande betydelse som infrastruktur och regional utveckling har i Afghanistan för att förbättra handeln och konnektiviteten mellan länder i Central- och Sydasien, och som en stabiliserande faktor i regionen.

15. Europaparlamentet uppmanar EU att inkludera hänsyn till samarbetet mellan EU och Afghanistan i sina strategier för Central- och Sydasien.

Säkerhet och fredsbyggande åtgärder

16. Europaparlamentet är fortsatt djupt bekymrat över den fortsatta försämringen av säkerhetsläget i Afghanistan och de territoriella vinster som fortfarande görs av militanta talibaner och olika terroristgrupper såsom Islamiska staten i Khorasanprovinsen (IS-KP), som förefaller ha kraftig förstärkning genom närvaron av utländska stridande. Parlamentet fördömer bestämt attacker som begås av dessa mot afghanska civila, säkerhetsstyrkor, institutioner och civilsamhället. Parlamentet upprepar sitt fulla åtagande att bekämpa alla former av terrorism och hyllar alla koalitionsstyrkor, afghanska styrkor och civila som har betalat med sitt liv för ett demokratiskt, inkluderande, välmående, säkert och stabilt Afghanistan. Parlamentet noterar att över hälften av attackerna mot regeringen under 2018 tillskrevs IS-KP, vilkas syfte är att störa försonings- och fredsprocessen och få den att spåra ur. Parlamentet noterar med oro att de nuvarande jihadistorganisationerna, IS-KP, al-Qaida och deras olika hjälptrupper, har lyckats anpassa sig och slå rot, vilket utgör en stor säkerhetsutmaning för Afghanistan, regionen och Europa.

17. Europaparlamentet framhåller EU:s fortsatta stöd till den inkluderande afghanledda och afghanstyrda freds- och försoningsprocessen, inbegripet genomförandet av det fredsavtal som slutits med Hezb-e-Islami. Parlamentet är redo att bidra till detta med alla lämpliga EU-instrument så snart det finns en meningsfull fredsprocess. Parlamentet uppmanar talibanerna att fördöma våld, ansluta sig till fredsprocessen och acceptera den afghanska författningen. Parlamentet understryker sitt stöd för det omfattande erbjudande om fred som regeringen upprepade gånger lämnat till talibanerna. Det civila samhället uppmanas att vara fullt delaktigt i dessa samtal. Parlamentet erkänner att frågan om en långsiktig, kombinerad internationell säkerhetsnärvaro behöver tas upp för att stödja de afghanska säkerhetsstyrkorna i att stabilisera landet och förhindra att det återigen blir en fristad för terroristgrupper och en källa till instabilitet i regionen. Parlamentet uppmanar alla parter i konflikten att respektera internationell humanitär rätt.

18. Europaparlamentet välkomnar den första perioden av vapenvila sedan 2001, Eid-al-Fitr, som visade på en utbredd fredsvilja bland afghanerna. Parlamentet uppmanar talibanerna att hörsamma den afghanska presidentens begäran om en ny period av vapenvila.

19. Europaparlamentet framhåller att fyra årtionden av krig och konflikter, som började med den sovjetiska invasionen av Afghanistan 1979, har lett till många av de olösta problem som Afghanistan står inför i dag. Parlamentet erkänner i detta avseende den roll som unga och exilafghaner spelar i processen för att bygga upp en säkrare och bättre framtid för landet. Parlamentet uppmanar EU att stödja övergångsrättvisa för offren för våldsamheterna.

20. Europaparlamentet noterar att EU, sedan avslutandet i december 2016 av uppdraget Eupol Afghanistan inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, som tillhandahöll specialistutbildning och rådgivning till den afghanska nationella polisen och inrikesministeriet, har fortsatt sitt samarbete med afghansk polis genom EU:s externa instrument, såsom instrumentet som bidrar till stabilitet och fred, vilket även finansierar försoningsåtgärder.

21. Europaparlamentet noterar att Isafuppdraget framgångsrikt byggde upp de afghanska nationella säkerhetsstyrkorna från grunden till en kapabel styrka med 352 000 soldater och poliser med infanteri, militärpolis, underrättelsetjänst, rensning av färdvägar, underhållstjänst för strid, kapacitet avseende läkarvård, luftfart och logistik, och därmed bekämpade rebellernas inflytande i landet.

22. Europaparlamentet noterar att Isaf skapade en säker miljö för att förbättra styrningen och den ekonomiska utvecklingen, vilket ledde till den största procentuella förbättringen i något land när det gäller grundläggande hälso- och sjukvård och andra utvecklingsindikatorer. Parlamentet noterar att Isafs framgångar även ledde till att livskraftiga medier växte fram, och till att miljontals afghaner nu utövar sin rösträtt.

23. Europaparlamentet uppmuntrar Natos ”Resolute Support”-uppdrag att fortsätta sin utbildning och tillsyn av den afghanska armén. Medlemsstaterna uppmuntras att erbjuda civil träning i krishantering för Afghanistans nationella och lokala förvaltningar.

24. Europaparlamentet uppmanar Nato och EU att samarbeta för att samla underrättelser om rebellgrupper som hotar Afghanistan och att gemensamt samordna politiska rekommendationer till de afghanska säkerhetsstyrkorna.

25. Europaparlamentet beklagar djupt att talibanerna och andra rebellgrupper utnyttjar EU:s och det internationella samfundets närvaro i Afghanistan och den utveckling de har uppnått för propagandaändamål, för att stärka myten att utländska ockupanter hämmar Afghanistan och landets livsstil. Parlamentet uppmanar EU och den afghanska regeringen att motverka sådan propaganda.

26. Europaparlamentet understryker att bekämpning av terrorismfinansiering är avgörande för att skapa gynnsamma förutsättningar för säkerhet i Afghanistan. Parlamentet uppmanar med kraft alla relevanta partner att stärka sina åtgärder för att montera ned alla nätverk för finansiering av terrorister, inklusive att sätta stopp för missbruket av hawala-nätverk och internationella bidrag för detta syfte, med målsättningen att bekämpa radikalisering, extremism och rekryteringsverktyg som afghanska terroristorganisationer fortsatt förlitar sig på.

27. Europaparlamentet uppmanar bestämt den afghanska regeringen att vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att förhindrandet och motverkandet av spridningen av extremistiska ideologier finns med bland de högsta prioriteringarna.

28. Europaparlamentet stöder det afghanska programmet för fred och återintegrering, som socialt återintegrerar talibanmedlemmar som överlämnar sig själva och tar avstånd från våld. Parlamentet lovordar Förenade kungariket för att redan ha bidragit med över nio miljoner brittiska pund.

29. Europaparlamentet uppmanar Afghanistans regering att till fullo genomföra FN:s säkerhetsråds resolutioner om kvinnor, fred och säkerhet, och att säkerställa kvinnors deltagande, skydd och rättigheter genom hela konfliktcykeln, från konfliktförebyggande till återuppbyggnad efter konflikten.

30. Europaparlamentet uppmanar den afghanska regeringen att utveckla effektiva kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära (CBRN) motmedel. Parlamentet uppmanar med kraft EU att tillhandahålla operativt, tekniskt och finansiellt stöd för uppbyggnad av CBRN-kapacitet.

31. Europaparlamentet uppmanar den afghanska regeringen att förbättra sina inhemska kontrollsystem för att motverka den omfattande spridningen av handeldvapen och lätta vapen i enlighet med befintliga internationella normer.

Statsbyggande

32. Europaparlamentet framhäver behovet av att Afghanistans regering och det internationella samfundet ökar sina ansträngningar för att sätta stopp för korruptionen i landet samt att de stärker inkluderande och reaktiva institutioner och förbättrar den lokala samhällsstyrningen, vilka utgör kritiska steg för att bygga upp en stabil och legitim stat som kan förhindra konflikter och uppror. Parlamentet uppmanar den afghanska regeringen att stärka den nationella kapaciteten för att återvinna stulna tillgångar, genom program såsom initiativet för återvinning av stulna tillgångar som drivs av Världsbanksgruppen och FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå (UNODC).

Onsdagen den 13 mars 2019

33. Europaparlamentet uppmanar Afghanistans regering att öka det politiska deltagandet, öka ansvarigheten och aktivt bekämpa korruption.

34. Europaparlamentet betonar att klyftan mellan Afghanistans nationella och lokala förvaltningar måste överbryggas. Parlamentet erkänner att detta problem eventuellt skulle kunna mildras om den afghanska regeringen verkställde den stadga som kräver att regionala guvernörer finns närvarande inom de territorier som de företräder.

35. Europarlamentet uppmanar EU att se till att EU:s medel investeras i projekt som hjälper den afghanska befolkningen och att lämpligt stöd ges till kommunerna för tillhandahållandet av grundläggande service och till uppbyggnad av lokal förvaltning, så att en grundläggande levnadsstandard för befolkningen kan säkerställas. EU uppmanas även att säkerställa samordning mellan de centrala myndigheterna och kommunerna i syfte att fastställa prioriteringar när det gäller investeringar, att öka stödet till civilsamhället, framför allt till människorättsförsvarare, och att i synnerhet prioritera finansiering av projekt som stöder aktörer som verkar för ansvarsskyldighet, mänskliga rättigheter och demokratiska principer, och som främjar lokalt förankrad dialog och mekanismer för konfliktlösning.

36. Europaparlamentet uppmanar EU att fortsätta sin utfasningsplan efter avslutandet av Eupol-uppdraget, vilket innefattar att säkerställa en hållbar övergång för verksamheten till Eupols lokala och internationella partner. Alla parter uppmanas att upprätthålla sina ansträngningar för att utveckla den afghanska nationella polisen till en professionell styrka för trygghet och säkerhet, stärka alla brottsbekämpande institutioner, med särskilt fokus på rättsväsendets oberoende och polisen, samt på att förbättra de afghanska fängelsernas tillstånd och respektera fångars rättigheter.

37. Europaparlamentet beklagar att kampanjer för narkotikabekämpning i Afghanistan har misslyckats och att otillräckliga åtgärder har vidtagits gentemot talibanska narkotikalaboratorier och internationella organiserade brottsnätverk, som är i centrum för narkotikahandeln och tillhandahåller finansiering för talibanernas och terroristernas operationer. Parlamentet stöder och ställer sig bakom den afghanska regeringens nya strategi mot narkotika, som backas upp av UNODC. Parlamentet uttrycker oro över den ökande opiumodlingen i Afghanistan ([1]) och uppmanar Afghanistans regering att genomföra en riktad politik för att vända denna utveckling. Det är av avgörande vikt att det skapas faktiska och hållbara alternativ till vallmoproduktion och att dessa görs tillgängliga för producenter.

38. Europaparlamentet understryker att de främsta inkomstkällorna för talibanerna är olaglig gruvdrift och opiumproduktion. Parlamentet noterar att talibanerna för närvarande uppskattas generera intäkter på 200–300 miljoner euro årligen från olaglig gruvdrift.

39. Europaparlamentet begär att det införs lämpliga kontroller och motvikter och ökad transparens för att säkra en effektiv offentlig förvaltning, inklusive finansiell förvaltning samt förebyggande av allt missbruk av bistånd och utvecklingsstöd, i linje med Parisförklaringen om biståndseffektivitet.

40. Europaparlamentet välkomnar att EU 2016 tecknade ett avtal om statsbyggande med Afghanistan, där man över en tvåårsperiod anslog 200 miljoner euro i budgetstöd för att stärka de offentliga institutionerna och öka resurserna till utvecklingsprioriteringar såsom skapande av ekonomisk tillväxt, fattigdomsminskning och korruptionsbekämpning. Parlamentet betonar att resurserna måste användas effektivt.

41. Europaparlamentet konstaterar att avtalet om statsbyggande bygger på en överlag positiv bedömning av de framsteg som Afghanistan har gjort på centrala reformområden. Parlamentet erkänner vikten av målbeskrivningen i avtalet om statsbyggande samt finansieringsvillkoren. Parlamentet betonar vidare vikten av tillsyn och systematisk övervakning för att förebygga missbruk. Parlamentet understryker betydelsen av att fokusera på utveckling och stabilitet från den afghanska regeringens sida. Parlamentet uppmanar kommissionen att hålla parlamentet regelbundet informerat om genomförandet av avtalet om statsbyggande och betonar att dess resultat i detta avseende bör användas vid förberedelsen av det fortsatta budgetstödet för perioden 2018–2021.

([1]) https://www.unodc.org/unodc/en/frontpage/2018/May/last-years-record-opium-production-in-afghanistan-threatens-sustainable-development–latest-survey-reveals.html

Civilsamhället och mänskliga rättigheter

42. Europaparlamentet välkomnar det faktum att samarbetsavtalet mellan EU och Afghanistan betonar dialog i människorättsfrågor, särskilt rättigheter för kvinnor, barn och etniska och religiösa minoriteter, för att säkra tillgång till resurser och stödja fullständigt utövande av deras grundläggande rättigheter, även genom att fler kvinnor i Afghanistan deltar i regeringsstrukturer, i säkerhetssystemet och i rättsväsendet. Afghanistan uppmanas att verka för utrotande av alla former av våld och diskriminering mot kvinnor och flickor. Parlamentet betonar behovet av att lägga mer ansträngningar på genomförandet av de bestämmelser i samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling som uppges i rubrik I och II.

43. Europaparlamentet insisterar på att EU håller en hård linje när det gäller genomförandet av mänskliga rättigheter och betonar att demokratiska principer, mänskliga rättigheter, särskilt kvinnors och minoriteters rättigheter, och rättsstatsprincipen är väsentliga delar av avtalet. Parlamentet insisterar även på att EU vidtar specifika åtgärder om Afghanistans regering kränker väsentliga delar av avtalet.

44. Europaparlamentet påminner om att EU har ett särskilt fokus på att förbättra villkoren för kvinnor, barn, funktionshindrade och människor som lever i fattigdom och att dessa grupper är i särskilt behov av stöd, inklusive på hälso- och utbildningsområdet.

45. Europaparlamentet välkomnar den mycket framträdande ställning som jämställdhet och relaterade politikområden har i avtalet, och dess starka fokus på utveckling av det civila samhället. Parlamentet uppmanar EU att genom sitt utvecklingsarbete ytterligare främja jämställdhet och kvinnors egenmakt, eftersom de ändrade samhällsattityderna när det gäller kvinnors socioekonomiska roll kräver motsvarande åtgärder för ökad medvetenhet, utbildning och reform av regelverket.

46. Europaparlamentet betonar behovet av skydd av etniska och religiösa minoriteter som hotas eller attackeras. Parlamentet noterar att den etniska gruppen shiitiska hazarer oftare utgör måltavlor än andra grupper och därför förtjänar särskild uppmärksamhet.

47. Europaparlamentet efterlyser förstärkning av och stöd till nationella, regionala och lokala människorättsrelaterade institutioner i Afghanistan, organisationer i det civila samhället samt den akademiska världen. Parlamentet uppmanar med kraft de internationella motparterna att uppmuntra till tätare samarbete och dialog med dessa afghanska partner.

48. Europaparlamentet stöder ICC:s ansträngningar för att säkerställa ansvarsskyldighet för de krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten som påstås ha begåtts sedan maj 2003.

49. Europaparlamentet uttrycker oro över det växande antalet mer våldsamma och avsiktliga attacker mot hälso- och sjukvårdsinrättningar samt hälso- och sjukvårdspersonal och attacker som riktas mot civil infrastruktur. Parlamentet uppmanar bestämt alla parter att respektera sina skyldigheter enligt internationell människorättslagstiftning och internationell humanitär rätt för att förhindra attacker mot civila och mot civil infrastruktur.

50. Europaparlamentet uppmanar Afghanistans regering att införa ett omedelbart moratorium mot dödsstraff som ett steg mot dess avskaffande.

Utveckling och handel

51. Europaparlamentet erkänner att det slutliga målet för EU:s stöd till Afghanistan är att bistå landets regering och ekonomi i att utrota fattigdom och i att utvecklas till ett tillstånd av oberoende och tillväxt med intern utveckling och regionalt samarbete genom extern handel och hållbara offentliga investeringar, för att minska det alltför stora beroendet av utländskt bistånd, genom att bidra till Afghanistans sociala, ekonomiska och miljömässiga utveckling.

52. Europaparlamentet noterar att Afghanistan är ett av de länder som tar emot mest utvecklingsbistånd i världen och att EU:s institutioner anslog 3,6 miljarder euro i stöd till landet mellan 2002 och 2016. Parlamentet beklagar att den andel afghaner som lever i fattigdom har ökat från 38 % (2012) till 55 % (2017), och framhåller att tillväxten i landet har varit långsam sedan 2014, i och med tillbakadragandet av de internationella säkerhetsstyrkorna, åtföljande minskningar i de internationella bidragen och ett försämrat säkerhetsläge.

Onsdagen den 13 mars 2019

53. Europaparlamentet betonar behovet av att ta itu med den höga arbetslösheten och bekämpa fattigdomen i syfte att verka för fred och stabilitet i landet.

54. Europaparlamentet understryker att det krävs fler sysselsättningsmöjligheter utanför jordbruket och statliga jobb för att förhindra att unga män värvas till talibanerna och andra rebellnätverk.

55. Europaparlamentet välkomnar Afghanistans nationella freds- och utvecklingsram från 2016 och ramen för oberoende genom ömsesidig ansvarighet, som antagits av den afghanska regeringen. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att, genom samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling, fortsätta att stödja afghanskstyrda utvecklingsprioriteringar i överensstämmelse med principerna om utvecklingseffektivitet.

56. Europaparlamentet uppmanar den höga representanten för utrikes- och säkerhetspolitik och kommissionen att regelbundet utvärdera alla EU-åtgärder i Afghanistan genom klart definierade kvalitativa och kvantitativa indikatorer för framför allt utvecklingsbistånd, god förvaltning, inklusive rättsväsendet, respekt för mänskliga rättigheter och säkerhet. Parlamentet vill i detta sammanhang också se en utvärdering av de relativa effekterna av EU:s åtgärder på helhetssituationen i landet och av samordnings- och samarbetsnivån mellan EU:s aktörer och andra internationella uppdrag och åtgärder, samt att resultat och rekommendationer från denna utvärdering publiceras och rapporteras tillbaka till parlamentet.

57. Europaparlamentet beklagar att de betydande utländska biståndsinsatserna endast har haft begränsad effekt. Europeiska revisionsrätten uppmanas att utarbeta en särskild rapport om effektiviteten hos EU:s bistånd till Afghanistan under det senaste årtiondet.

58. Europaparlamentet uppmuntrar EU och andra internationella organ som deltar i Afghanistans utveckling att samarbeta med de afghanska medierna för att säkerställa strategisk kommunikation till den afghanska befolkningen beträffande utvecklingsåtgärderna samt deras källor, syften och effekter.

59. Europaparlamentet påminner om att det för närvarande rådet brist på civila experter i Afghanistan. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att anställa och på lämpligt sätt utbilda civila experter på viktiga områden som är avgörande för den ekonomiska utvecklingen och för narkotikabekämpningen, som ska bistå och utbilda afghanska tjänstemän och ortsbor.

60. Europaparlamentet understryker behovet av att stödja Afghanistans utbildningssystem för att öka det antal barn som går i skolan på alla nivåer.

61. Europaparlamentet välkomnar det faktum att inskrivningen i skolan har tiodubblats sedan 2001 och att flickor utgör 39 % av eleverna.

62. Europaparlamentet efterlyser med eftertryck att särskild uppmärksamhet ägnas åt den unga generationen och efterfrågar att program såsom Erasmus+ och Horisont 2020 utnyttjas till fullo för att upprätta förbindelser mellan utbildningsinstitutioner, den akademiska världen, forskningssektorer och små och medelstora företag.

63. Europaparlamentet stöder de åtgärder från EU:s och medlemsstaternas sida som bidrar till fonden för återuppbyggnaden av Afghanistan, som samförvaltas av Världsbanken och Afghanistans finansministerium och som arbetar för att tillhandahålla grundläggande kritiska tjänster med särskilt fokus på hälso- och sjukvård samt utbildning.

64. Europaparlamentet välkomnar Afghanistans anslutning till Världshandelsorganisationen år 2016 och erkänner det mervärde som handel och utländska direktinvesteringar kommer att ge för Afghanistans framtid. Parlamentet erkänner den positiva roll som ett WTO-medlemskap skulle kunna ha för Afghanistans integration i världsekonomin.

65. Europaparlamentet noterar att EU efter Afghanistans anslutning till WTO år 2016, som stärkte landets band till den globala ekonomin, beviljade Afghanistan tull- och kvotfritt tillträde till EU:s marknad, men konstaterar att ytterligare konkreta åtgärder krävs för att göra det möjligt för den privata sektorn att dra nytta av detta system och på så vis stärka sin interna utveckling.

66. Europaparlamentet betonar att de afghanska myndigheterna bör utveckla en hållbar ekonomisk modell med utgångspunkt i omfördelningsprincipen. Parlamentet uppmanar EU att stödja Afghanistan i landets miljömässiga utveckling och energiövergång, eftersom bestämmelser om ren och hållbar energi är avgörande för att påskynda genomförandet av målen för hållbar utveckling.

67. Europaparlamentet understryker att ytterligare åtgärder krävs för att öka offentliga institutioners kapacitet att formulera och genomföra strategier och politik för handel, förbättra den gränsöverskridande rörligheten för varor samt höja produktkvaliteten så att de uppfyller internationella normer.

68. Europaparlamentet efterlyser förbättrade förbindelser mellan EU-baserade företag och den afghanska privata sektorn. Parlamentet efterlyser genomförandet av gynnsamma villkor för små och medelstora företags utveckling.

69. Europaparlamentet stöder och välkomnar alla utvecklingsprogram som lanseras av EU, en enskild EU-medlemsstat eller någon medlem av det internationella samfundet, som har som målsättning att hjälpa ägare till småföretag och entreprenörer att hantera rättegångskostnader, förordningar och andra produktionshinder som annars avskräcker företag från att träda in på marknaden och/eller växa på marknaden.

70. Europaparlamentet erkänner att mineralreserver i Afghanistan ger landet en ekonomisk möjlighet att skapa intäkter och sysselsättningstillfällen. Parlamentet noterar att Kina har visat intresse för dessa mineralreserver, med särskild tonvikt på sällsynta jordartsmetaller.

Migration

71. Europaparlamentet erkänner att migration är en pågående utmaning för Afghanistan som leder till problem för grannländer och EU:s medlemsstater. Parlamentet uttrycker oro över det rekordstora antalet återvändande migranter, främst från Pakistan och Iran, och i mindre utsträckning från Europa. Parlamentet erkänner att problem gällande internflyktingar och flyktingar är en följd av hotet om våld från upprorsgrupper i Afghanistan, samt ekonomiska faktorer och miljöfaktorer. Parlamentet framhåller att insatser från EU:s och det internationella samfundets sida bör fokuseras på att förebygga de grundläggande orsakerna till massmigration. Parlamentet välkomnar Afghanistans nationella strategi för hantering av återvändande. Parlamentet oroas dock över avsaknaden av en stående integrationspolitik från de afghanska myndigheternas sida för att hantera de nuvarande återvändande. Parlamentet är övertygat om att ordentlig återintegration av återvändande, särskilt barn, som måste garanteras tillgång till grundskole- och gymnasieutbildning, är avgörande för att säkra stabilitet i landet och att personer som har återvänt inte har utsatts för våld eller tvång under återvändandeförfarandena.

72. Europaparlamentet understryker att 5,5 miljoner människor enligt FN:s kontor för samordning av humanitära frågor (Ocha) är i behov av humanitärt bistånd i Afghanistan, däribland internflyktingar på grund av konflikter eller torka, och betonar att torkan har lett till tvångsförflyttning av över 250 000 människor i landets norra och västra delar. Parlamentet konstaterar att endast 33,5 % av åtgärdsplanen för humanitärt bistånd är finansierad, och uppmanar därför bestämt unionen och dess medlemsstater att intensifiera sina ansträngningar för att ta itu med viktiga humanitära utmaningar och mänskliga behov, och att särskilt ta hänsyn till utsatta personer, såsom personer som befinner sig i svårtillgängliga områden.

73. Europaparlamentet beklagar att, trots att det i artikel 28.4 i samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling fastställs att parterna bör ingå ett återtagandeavtal, inget formellt avtal har uppnåtts, endast det informella samarbetsavtalet ”Joint Way Forward”. Parlamentet anser att det är viktigt att alla avtal angående återtagande formaliseras för att säkra demokratiskt ansvarstagande. Parlamentet beklagar bristen på parlamentarisk tillsyn och demokratisk kontroll när det gäller ingåendet av samarbetsavtalet ”Joint Way Forward” och betonar vikten av att föra en kontinuerlig dialog med de relevanta aktörerna för att hitta en hållbar lösning för den regionala dimensionen i frågan om afghanska flyktingar.

74. Europaparlamentet beklagar migrationsvågen från Afghanistan till väst, i synnerhet utbildade personer och unga människor, på grund av bristen på framtidsutsikter i landet. Parlamentet framhåller det EU-bistånd som betalas ut i Pakistan och Iran för att förbättra afghanska emigranters liv. Parlamentet uppmanar dessa länder att inte utvisa dessa personer, vilket skulle kunna ha en kraftigt negativ inverkan på Afghanistans stabilitet och ekonomi. Parlamentet uppmanar bestämt till att återsändandet av flyktingarna till deras hem organiseras på ett säkert, ordnat och frivilligt sätt.

75. Europaparlamentet lovordar Europeiska kommissionens upprättande av ett stort projekt år 2016 för att återintegrera återvändande migranter på ett bättre sätt i Afghanistan, Bangladesh och Pakistan med 72 miljoner euro som öronmärkts särskilt för Afghanistan mellan 2016 och 2020.

76. Europaparlamentet framhåller att EU:s utvecklingsbistånd till Afghanistan inte endast bör ses ur ett migrations- och gränsförvaltningsperspektiv, och anser att man genom utvecklingsbiståndet på ett effektivt sätt bör ta itu med de grundläggande orsakerna till migration.

Sektoriellt samarbete

77. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att presentera omfattande strategier för varje sektor i syfte att säkerställa en bred utveckling inom alla områden för samarbete med Afghanistan.

78. Europaparlamentet efterfrågar att ansträngningar görs för att dra nytta av EU:s erfarenhet inom kapacitetsuppbyggnad, offentlig förvaltning och reform av offentliga tjänster. Parlamentet betonar det brådskande behovet av förbättrad förvaltning på skatteområdet. Parlamentet efterlyser stöd till organisationer i det civila samhället, med full respekt för deras olika etniska, religiösa, sociala eller politiska bakgrund.

79. Europaparlamentet understryker att jordbruket står för 50 % av inkomsten för Afghanistans befolkning och en fjärdedel av dess BNP. Parlamentet noterar att EU har åtagit sig att spendera 1,4 miljarder euro mellan 2014 och 2020 på utvecklingsprojekt i landsbygdsområden. Parlamentet noterar vidare att dessa projekt är avgörande för att se till att jordbrukare inte börjar delta i den svarta ekonomin.

80. Europaparlamentet noterar att 80 % av den afghanska befolkningen bedriver självhushållsjordbruk i en miljö som är ogynnsam för jordbruk, med bristfälliga bevattningsmetoder. Parlamentet stöder kraftfullare åtgärder för att garantera livsmedelstryggheten.

81. Europaparlamentet noterar bekymrat den rådande torkan i Afghanistan, som är den svåraste på flera årtionden och som hotar människor, djur och jordbruk. Parlamentet uttrycker även oro över de ofta återkommande naturkatastroferna, t. ex. snabba översvämningsförlopp, jordskalv, jordskred och bistra vintrar.

82. Europaparlamentet noterar bekymrat att skador på jordbruksprodukter, t.ex. vete, kan leda till tvångsförflyttning, fattigdom, svält, och i vissa fall övergång till den svarta marknaden, och noterar även att tre miljoner människor löper extremt hög risk att drabbas av förlust av livsmedelstrygghet och försörjningsmöjligheter.

83. Europaparlamentet erkänner att en överföring av mer av värdekedjan för bearbetning av livsmedel tillbaka till Afghanistan skulle kunna öka inkomsterna för familjer, öka livsmedelstryggheten, minska livsmedelskostnaderna och tillhandahålla fler sysselsättningsmöjligheter.

84. Europaparlamentet uppmuntrar EU att upprätthålla sina ansträngningar för att förbättra hälso- och sjukvården i Afghanistan och betonar vikten av vaccination för alla, i synnerhet dem som är särskilt sårbara för sjukdomar, såsom barn.

85. Europaparlamentet välkomnar att grundläggande tillgång till hälso- och sjukvård har ökat från 9 % till över 57 %, att den förväntade livslängden har ökat från 44 år till 60 år och att dessa förbättringar möjliggjordes genom bidrag från EU, enskilda medlemsstater samt det internationella samfundet. Mot bakgrund av dessa prestationer erkänner parlamentet att mer återstår att göra för att fortsätta att höja medellivslängden och sänka dödligheten hos födande kvinnor samt hos nyfödda barn.

86. Europaparlamentet fördömer starkt det korrupta agerandet inom det afghanska hälso- och sjukvårdssystemet, t.ex. importen av olagliga läkemedel, och uppmanar bestämt EU att fortsätta att utöva påtryckningar på den afghanska regeringen att göra mer för att förhindra sådant korrupt agerande.

87. Europaparlamentet erinrar om behovet av utbildad hälso- och sjukvårdspersonal i Afghanistan och uppmanar EU och dess medlemsstater att fortsätta att föra in hälso- och sjukvårdspersonal som kan utbilda lokala läkare och medicinsk personal.

88. Europaparlamentet noterar att människohandel och smuggling av migranter skadar samtliga sidor, i synnerhet det afghanska samhället. Parlamentet efterlyser ett snabbt genomförande av befintliga avtal, inbegripet när det gäller utbyte av information, för att nedmontera de transnationella kriminella nätverk som gynnas av instabilitet och svaga institutioner.

Genomförande av samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling

89. Europaparlamentet välkomnar samarbetsavtalet om partnerskap och utveckling som det första avtalsförhållandet mellan EU och Afghanistan.

90. Europaparlamentet noterar att samarbetsavtalet utgör grunden för utveckling av förbindelserna på olika områden såsom rättsstatlighet, hälsa, landsbygdsutveckling, utbildning, vetenskap och teknik, bekämpning av korruption, penningtvätt, finansiering av terrorism, organiserad brottslighet och narkotika, migration, nukleärt fysiskt skydd, icke-spridning av massförstörelsevapen och klimatförändringar.

91. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av organen för gemensamt samarbete på verkställande nivå, med tonvikt på att hålla regelbundna dialoger i politiska frågor, inklusive mänskliga rättigheter, särskilt kvinnors och barns rättigheter, vilka är väsentliga inslag i detta avtal, och på att hantera utmaningar och skapa möjligheter för ett starkare partnerskap.

92. Europaparlamentet uttrycker oro över att samarbetsavtalet saknar bestämmelser om gemensam parlamentarisk kontroll av dess genomförande. Parlamentet framhäver den roll som Europaparlamentet, medlemsstaternas parlament och Afghanistans parlament spelar när det gäller att övervaka samarbetsavtalets genomförande.

93. Europaparlamentet noterar ersättningen av EU:s särskilda representant för Afghanistan med ett särskilt sändebud från och med september 2017, i överensstämmelse med Europeiska utrikestjänstens struktur.

94. Europaparlamentet beklagar att rådet gick vidare med ett beslut om provisorisk tillämpning inom områden som är underställda parlamentets godkännande, särskilt kapitlet om samarbete inom handel och investeringsfrågor, som faller inom EU:s exklusiva befogenheter, i stället för att begära ratificering tidigt i processen, innan detta steg. Parlamentet anser att detta beslut strider mot principen om lojalt samarbete enligt artikel 4.3 i EU-fördraget, och undergräver parlamentets lagstadgade rättigheter och skyldigheter.

o

o o

95. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, EU:s särskilda sändebud för Afghanistan samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Islamiska republiken Afghanistan.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0171

Deltagande av Norge, Island, Schweiz och Liechtenstein i eu-Lisa ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om utkastet till rådets beslut om ingående, på unionens vägnar, av avtalet mellan Europeiska unionen, å ena sidan, och Konungariket Norge, Republiken Island, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein, å andra sidan, om dessa staters deltagande i Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (15832/2018 – C8-0035/2019 – 2018/0316(NLE))

(Godkännande)

(2021/C 23/59)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

— med beaktande av utkastet till rådets beslut (15832/2018),

— med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge, Republiken Island, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein (12367/2018),

— med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 74, 77.2 a, 77.2 b, 78.2 e, 79.2 c, 82.1 d, 85.1, 87.2 a och 88.2 samt artikel 218.6 andra stycket a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0035/2018),

— med beaktande av artikel 99.1 och 99.4 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,

— med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0081/2019).

1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Island, Konungariket Norge, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0173

Tillgänglighetskrav för produkter och tjänster ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar vad gäller tillgänglighetskrav för produkter och tjänster (COM(2015)0615 – C8-0387/2015 – 2015/0278(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/60)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2015)0615),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0387/2015),

— med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 25 maj 2016 ([1]),

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 19 december 2018 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artiklarna 59 och 39 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för transport och turism, utskottet för kultur och utbildning, utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och utskottet för framställningar (A8-0188/2017), och av följande skäl:

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen ([2]).

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2015)0278

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/… om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv (EU) 2019/882.)

([1]) EUT C 303, 19.8.2016, s. 103.

([2]) Denna ståndpunkt ersätter ändringarna antagna den 14 september 2017 (Antagna texter, P8_TA(2017)0347).

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0174

Informationssystemet för viseringar ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 767/2008, förordning (EG) nr 810/2009, förordning (EU) 2017/2226, förordning (EU) 2016/399, förordning XX/2018 [förordning om interoperabilitet] och beslut 2004/512/EG och om upphävande av rådets beslut 2008/633/RIF (COM(2018)0302 – C8-0185/2018 – 2018/0152(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/61)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0302),

— med beaktande av artiklarna 294.2, 16.2, 77.2 a, b, d och e, artikel 78.2 d, e och g, artikel 79.2 c och d, artiklarna 87.2 a och 88.2 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0185/2018),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från budgetutskottet (A8-0078/2019).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0152

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om *reformering av informationssystemet för viseringar genom* ändring av förordning (EG) nr 767/2008, förordning (EG) nr 810/2009, förordning (EU) 2017/2226, förordning (EU) 2016/399, förordning XX/2018 [förordning om interoperabilitet] och *om upphävande av* beslut 2004/512/EG och om upphävande av rådets beslut 2008/633/RIF [Ändr. 1]

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 16.2, artikel 77.2 a, b, d och e, artikel 78.2 d, e och g, artikel 79.2 c och d, artikel 87.2 a och artikel 88.2 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Informationssystemet för viseringar (VIS) inrättades genom rådets beslut 2004/512/EG ([4]) för att tjäna som en teknisk lösning för utbyte av viseringsuppgifter mellan medlemsstaterna. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 ([5]) fastställdes syftet för VIS, dess funktioner och ansvarsområden samt villkor och förfaranden för utbyte av uppgifter om viseringar för kortare vistelse mellan medlemsstaterna för att underlätta prövningen av ansökningar om viseringar för kortare vistelse och tillhörande beslut. I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 ([6]) anges reglerna för registrering av biometriska kännetecken i VIS. I rådets beslut 2008/633/RIF ([7]) fastställdes villkoren för att ge medlemsstaternas utsedda myndigheter och Europol åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott. ***VIS togs i drift den 11 oktober 2011 ([8]) och infördes stegvis vid alla medlemsstaters konsulat runt om i världen mellan oktober 2011 och februari 2016.*** **[Ändr. 2]**

(2) VIS övergripande syften är att förbättra genomförandet av den gemensamma viseringspolitiken, det konsulära samarbetet och samråd mellan centrala viseringsmyndigheter genom att underlätta utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna om ansökningar och om beslut som fattas om sådana ansökningar, i syfte att underlätta förfarandet för viseringsansökan, förebygga ”viseringsshopping”, underlätta kampen mot identitetsbedrägerier, underlätta kontrollerna vid gränsövergångar vid de yttre gränserna och inom medlemsstaternas territorium, bistå vid identifiering av varje person som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium, underlätta tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 ([9]) och bidra till att förebygga hot mot någon av medlemsstaternas inre säkerhet.

(3) I kommissionens meddelande av den 6 april 2016 med titeln ”Starkare och smartare informationssystem för gränser och säkerhet” ([10]) beskrevs EU:s behov av att stärka och förbättra sina it-system, sin dataarkitektur och sitt informationsutbyte när det gäller gränsförvaltning, brottsbekämpning och terrorismbekämpning och behovet av att förbättra interoperabiliteten mellan it-systemen betonades. I meddelandet konstaterades också ett behov av att ta itu med informationsbrister, bland annat vad gäller tredjelandsmedborgare som har en visering för längre vistelse, ***med beaktande av att det i artikel 21 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet föreskrivs en rätt att röra sig fritt på de staters territorier som är parter i avtalet under en period som inte varar mer än 90 dagar under en 180-dagarsperiod genom ömsesidigt erkännande av uppehållstillstånd och viseringar för längre vistelse som***

([1]) EUT C , , s. .
([2]) EUT C , , s. .
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 mars 2019.
([4]) Rådets beslut 2004/512/EG av den 8 juni 2004 om inrättande av Informationssystemet för viseringar (VIS) (EUT L 213, 15.6.2004, s. 5).
([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och ***utbytet*** mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60).
([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).
([7]) Rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott (EUT L 218, 13.8.2008, s. 129).
([8]) Kommissionens genomförandebeslut 2011/636/EU av den 21 september 2011 om fastställande av den tidpunkt när informationssystemet för viseringar (VIS) ska tas i drift i den första regionen (EUT L 249, 27.9.2011, s. 18).
([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).
([10]) COM(2016)0205.

Onsdagen den 13 mars 2019

utfärdats av dessa stater. Av denna anledning genomförde kommissionen två studier: i den första genomförbarhetsstudien ([11]) slogs det fast att det är tekniskt genomförbart att utveckla en databas och att den bästa tekniska lösningen skulle vara att återanvända strukturen för VIS, medan det i den andra studien ([12]) utfördes en analys av nödvändighets- och proportionalitetsprinciperna och slogs fast att det skulle vara nödvändigt och proportionellt att utvidga tillämpningsområdet för VIS till de ovannämnda handlingarna. **[Ändr. 3]**

~~(4) Rådet godkände en färdplan för förbättring av informationsutbytet och informationshanteringen ([13]) den 10 juni 2016. För att ta itu med den befintliga informationsbristen i de handlingar som utfärdas till tredjelandsmedborgare uppmanade rådet kommissionen att utvärdera inrättandet av en central databas för uppehållstillstånd och viseringar för längre vistelse som utfärdats av medlemsstaterna för att lagra information om dessa handlingar, inbegripet sista giltighetsdag och eventuellt återkallande. I artikel 21 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet föreskrivs en rätt att röra sig fritt på de staters territorier som är parter i avtalet under en period som inte varar mer än 90 dagar under en 180-dagarsperiod genom ömsesidigt erkännande av uppehållstillstånd och viseringar för längre vistelse som utfärdats av dessa stater.~~ **[Ändr. 4]**

~~(5) I rådets slutsatser av den 9 juni 2017 om vägen till ett förbättrat informationsutbyte och säkerställande av interoperabiliteten mellan EU:s informationssystem ([14]) konstaterade rådet att nya åtgärder kan behövas för att täcka de nuvarande informationsbristerna vad gäller gränsförvaltning och brottsbekämpning i samband med att innehavare av viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd korsar gränserna. Rådet uppmanade kommissionen att som en prioriterad fråga utföra en genomförbarhetsstudie för att inrätta en central EU-databas med information om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd. På grundval av detta genomförde kommissionen två studier: i den första genomförbarhetsstudien ([15]) slogs det fast att det är tekniskt genomförbart att utveckla en databas och att den bästa tekniska lösningen skulle vara att återanvända strukturen för VIS, medan det i den andra studien ([16]) utfördes en analys av nödvändighets- och proportionalitetsprinciperna och slogs fast att det skulle vara nödvändigt och proportionellt att utvidga tillämpningsområdet för VIS till de ovannämnda handlingarna.~~ **[Ändr. 5]**

(6) I kommissionens meddelande av den 27 september 2017 om de resultat som uppnåtts genom den europeiska migrationsagendan ([17]) slogs det fast att EU:s gemensamma viseringspolitik är ett viktigt verktyg för att underlätta för turism och näringsliv och också för att förebygga säkerhetsrisker och risker för irreguljär migration till EU. I meddelandet konstaterades att den gemensamma viseringspolitiken måste anpassas ytterligare till de aktuella utmaningarna genom att beakta nya it-lösningar och jämka samman fördelarna med att viseringsfria resor underlättas med att migrationshanteringen och säkerhets- och gränsförvaltningen blir bättre. I meddelandet fastslogs att den rättsliga ramen för VIS skulle ses över i syfte att ytterligare förbättra handläggningen av viseringsansökningar, bland annat de aspekter som rör uppgiftsskydd och brottsbekämpande myndigheters åtkomst, för att ytterligare utöka användningen av VIS avseende nya datakategorier och nya användningsområden för data och fullständigt utnyttja interoperabilitetsinstrumenten.

(7) I kommissionens meddelande av den 14 mars 2018 om anpassning av den gemensamma viseringspolitiken till nya utmaningar ([18]) bekräftades att den rättsliga ramen för VIS skulle ses över som en del av en bredare reflektionsprocess avseende interoperabilitet mellan informationssystem.

([11]) Integrated Border Management (IBM) – Feasibility Study to include in a repository documents for Long-Stay visas, Residence and Local Border Traffic Permits (Integrerad gränsförvaltning – genomförbarhetsstudie för att i en databas inkludera handlingar avseende viseringar för längre vistelse, uppehållstillstånd och tillstånd för lokal gränstrafik) (2017).

([12]) Legal analysis on the necessity and proportionality of extending the scope of the Visa Information System (VIS) to include data on long stay visas and residence documents (Rättslig analys av om det är nödvändigt och proportionellt att utvidga tillämpningsområdet för informationssystemet för viseringar (VIS) till uppgifter om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd) (2018).

~~([13]) Färdplan för förbättring av informationsutbytet och informationshanteringen, inbegripet interoperabilitetslösningar på området för rättsliga och inrikes frågor (9368/1/16 REV 1).~~

~~([14]) Rådets slutsatser om vägen till ett förbättrat informationsutbyte och säkerställande av interoperabiliteten mellan EU:s informationssystem (10151/17).~~

~~([15]) *Integrated Border Management (IBM) – Feasibility Study to include in a repository documents for Long-Stay visas, Residence and Local Border Traffic Permits* (Integrerad gränsförvaltning – genomförbarhetsstudie för att i en databas inkludera handlingar avseende viseringar för längre vistelse, uppehållstillstånd och tillstånd för lokal gränstrafik) (2017).~~

~~([16]) *Legal analysis on the necessity and proportionality of extending the scope of the Visa Information System (VIS) to include data on long stay visas and residence documents* (Rättslig analys av om det är nödvändigt och proportionerligt att utvidga tillämpningsområdet för informationssystemet för viseringar (VIS) till uppgifter om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd) (2018).~~

([17]) COM(2017)0558, s. 15.

([18]) COM(2018)0251.

(8) Vid antagandet av förordning (EG) nr 810/2009 konstaterades att frågan om tillräcklig tillförlitlighet när det gäller identifiering och kontroll av fingeravtryck från barn under tolv år, särskilt hur fingeravtryck utvecklas med åldern, skulle behöva behandlas senare på grundval av resultaten från en studie som genomförts under kommissionens ansvar. Under 2013 genomfördes en studie ([19]) av det gemensamma forskningscentrumet där det fastslogs att igenkänning av fingeravtryck från barn mellan 6 och 12 års ålder på vissa villkor kan uppnås med en tillfredsställande precision. I en andra studie ([20]) i december 2017 bekräftades detta resultat och det tillhandahölls en ytterligare inblick i hur åldrandet påverkar fingeravtryckskvaliteten. På grundval av detta genomförde kommissionen under 2017 ytterligare en studie för att undersöka nödvändigheten och proportionaliteten vad gäller att sänka åldersgränsen vad gäller barn som ska lämna fingeravtryck i viseringsförfarandet till 6 år. Denna studie ([21]) visade att en sänkning av åldersgränsen för att lämna fingeravtryck skulle bidra till att syftena för VIS skulle uppnås på ett bättre sätt, särskilt när det gäller att underlätta kampen mot identitetsbedrägerier, underlätta kontrollerna vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna och kunde ge ytterligare fördelar genom att stärka förebyggandet av och kampen mot kränkningar av barns rättigheter, särskilt genom att möjliggöra identifiering och identitetskontroll av minderåriga tredjelandsmedborgare som befinner sig på Schengenterritoriet i en situation där deras rättigheter kan kränkas eller har kränkts (t.ex. barn som är offer för människohandel, försvunna barn och ensamkommande barn som ansöker om asyl). ***Samtidigt är barn en särskilt sårbar grupp och insamling av särskilda kategorier av uppgifter, såsom fingeravtryck, från dem bör omfattas av strängare skyddsåtgärder och en begränsning av de ändamål för vilka dessa uppgifter kan användas i situationer där det ligger i barnets bästa intresse, bland annat genom att lagringsperioden för uppgifter begränsas. I den andra studien konstaterades det också att fingeravtryck från personer över 70 år är av låg kvalitet och har medelhög tillförlitlighet. Kommissionen och medlemsstaterna bör samarbeta för att utbyta bästa praxis och åtgärda dessa brister.*** **[Ändr. 6]**

(9) Barnets bästa ska vara en fråga av största vikt för medlemsstaterna vid alla förfaranden som föreskrivs i denna förordning. Barnets välfärd, trygghet och säkerhet och barnets åsikter ska beaktas och tillmätas betydelse i förhållande till hans eller hennes ålder och mognad. VIS är särskilt relevant när det finns en risk för att barnet är ett offer för människohandel.

(10) De personuppgifter som sökanden tillhandahåller för en visering för kortare vistelse bör behandlas av VIS för att bedöma om sökandens inresa i unionen kan utgöra ett hot mot den allmänna säkerheten ~~eller folkhälsan~~ i unionen och även bedöma om sökanden utgör en risk för irreguljär migration. Vad gäller tredjelandsmedborgare som har erhållit en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd bör dessa kontroller begränsas till att bedöma identiteten på handlingens innehavare, äktheten och giltigheten hos viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet samt huruvida tredjelandsmedborgarens inresa i unionen kan utgöra ett hot mot den allmänna säkerheten ~~eller folkhälsan~~. De bör inte påverka eventuella beslut om viseringar för längre vistelse eller uppehållstillstånd. **[Ändr. 7]**

(11) En bedömning av sådana risker kan inte utföras utan att behandla de personuppgifter som rör den berörda personens identitet, resehandling och, i förekommande fall, sponsor eller, om sökanden är underårig, den ansvariga personens identitet. Varje personuppgift i ansökan bör jämföras med de uppgifter som finns i ett register, en akt eller en registrering i ett informationssystem (Schengens informationssystem (SIS), Informationssystemet för viseringar (VIS), Europols uppgifter, Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar, in- och utresesystemet, Eurodac, ~~Ecris-TCN-systemet vad gäller fällande domar avseende terroristbrott eller andra grova brott och/eller Interpols databas för resehandlingar som är föremål för ett meddelande (Interpol TDAWN) eller med bevakningslistorna~~ ***Etias bevakningslista*** eller särskilda riskindikatorer. De kategorier av personuppgifter som används för jämförelser bör begränsas till de uppgiftskategorier som förekommer i de informationssystem där sökningar görs, till bevakningslistan eller till särskilda riskindikatorer. **[Ändr. 8]**

(12) Interoperabilitet mellan EU:s informationssystem inrättades genom [förordning (EU) XX om interoperabilitet ***(gränser och viseringar)***] ~~så att EU:s informationssystem och deras uppgifter kompletterar varandra~~ i syfte att förbättra förvaltningen av de yttre gränserna, bidra till att förebygga och bekämpa olaglig migration och säkerställa

([19]) *Fingerprint Recognition for Children (2013 – EUR 26193).*
([20]) *Automatic fingerprint recognition: from children to elderly (2018 – JRC).*
([21]) *Feasibility and implications of lowering the fingerprinting age for children and on storing a scanned copy of the visa applicant's travel document in the Visa Information System (VIS)* (2018).

en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i unionen, bland annat för att upprätthålla den allmänna säkerheten och allmänna ordningen och trygga säkerheten inom medlemsstaternas territorier. **[Ändr. 19]** ***(Denna ändring berör hela texten. Om ändringen antas ska hela texten anpassas i överensstämmelse härmed.)***

(13) Interoperabiliteten mellan EU:s informationssystem möjliggör för systemen ~~att komplettera varandra för~~ att underlätta korrekt identifiering av personer, bidra till att bekämpa identitetsbedrägeri, förbättra och harmonisera kraven på uppgiftskvalitet i respektive EU-informationssystem, underlätta medlemsstaternas tekniska implementering och operativa drift av befintliga ~~och framtida~~ EU-informationssystem, stärka, ***harmonisera*** och förenkla de skyddsåtgärder för datasäkerhet och dataskydd som reglerar respektive EU-informationssystem, rationalisera ***kontrollerad*** åtkomst i brottsbekämpningssyfte till in- och utresesystemet, VIS, [Etias] och Eurodac samt stödja syftena med in- och utresesystemet, VIS, [Etias], Eurodac, SIS och [Ecris-TCN-systemet]. **[Ändr. 10]**

(14) Interoperabilitetskomponenterna omfattar in- och utresesystemet, VIS, [Etias], Eurodac, SIS och [Ecris-TCN-systemet] samt Europols uppgifter för att möjliggöra en sökning i dem samtidigt som i dessa EU-informationssystem och det är därför lämpligt att använda dessa komponenter i syfte att utföra automatiska kontroller och vid åtkomst till VIS för brottsbekämpande myndigheter. Den europeiska sökportalen (ESP) bör användas i detta syfte för att möjliggöra en snabb, oavbruten, effektiv, systematisk och kontrollerad åtkomst till EU:s informationssystem, de Europoluppgifter och Interpols databaser som behövs för att utföra deras uppgifter i enlighet med deras åtkomsträttigheter samt att stödja målen för VIS. **[Ändr. 11]**

(15) Jämförelsen med andra databaser bör vara automatisk. När en sådan jämförelse visar att en motsvarighet (en ”träff”) föreligger med någon av personuppgifterna eller en kombination av dessa i ansökningarna och ett register, en akt eller en registrering i de ovannämnda informationssystemen eller med personuppgifter i bevakningslistan ***och om träffen inte automatiskt kan bekräftas av VIS*** bör ansökan behandlas manuellt av en operatör vid den ansvariga myndigheten. ***Beroende på vilken typ av uppgifter som leder till träffen bör träffen bedömas antingen av konsulaten eller av en gemensam nationell kontaktpunkt, där den senare ska ansvara för träffar som uppkommit i synnerhet genom databaser eller system för brottsbekämpning.*** Den bedömning som gjorts av den ansvariga myndigheten bör leda till ett beslut om att utfärda eller inte utfärda en visering för kortare vistelse. **[Ändr. 12]**

(16) Ett avslag på en ansökan om en visering för kortare vistelse bör inte endast grundas på den automatiska behandlingen av personuppgifter i ansökningarna.

(17) Sökande som har nekats en visering för kortare vistelse på grundval av information som följer av behandling i VIS bör ha rätt att överklaga. Ett överklagande bör ges in i den medlemsstat som fattade beslut om ansökan, i enlighet med den medlemsstatens nationella lagstiftning. Befintliga skyddsåtgärder och regler om överklagande i förordning (EG) nr 767/2008 bör tillämpas.

(18) Särskilda riskindikatorer som motsvarar en tidigare fastställd risk för säkerheten, ***för*** irreguljär migration eller ~~folkhälsan~~ ***en stor epidemisk risk*** bör användas för att analysera ansökningsakten för en visering för kortare vistelse. De kriterier som används för att fastställa de särskilda riskindikatorerna bör under inga omständigheter grundas enbart på en persons kön eller ålder. De får under inga omständigheter grundas på uppgifter som avslöjar en persons ras, hudfärg, etniska eller sociala ursprung, genetiska särdrag, språk, politisk eller annan åskådning, religion eller filosofisk övertygelse, medlemskap i fackförening, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionsnedsättning eller sexuell läggning. **[Ändr. 13]**

(19) Nya säkerhetsrisker som fortsätter att växa fram, nya mönster för den irreguljära migrationen och ~~hot mot folkhälsan~~ ***stor epidemisk risk*** kräver en effektiv respons och måste motverkas med moderna metoder. Eftersom dessa metoder innebär att stora mängder personuppgifter behandlas, bör lämpliga skyddsåtgärder införas för att se till att intrånget i rättigheterna till skydd av privat- och familjelivet och skydd av personuppgifter begränsas till vad som är nödvändigt ***och proportionellt*** i ett demokratiskt samhälle. **[Ändr. 14]**

(20) Det bör säkerställas att åtminstone en likvärdig nivå av kontroller tillämpas på sökande av en visering för kortare vistelse eller på tredjelandsmedborgare som erhållit en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd, som för viseringsbefriade tredjelandsmedborgare. För detta ändamål inrättas också en bevakningslista, med information om

personer som misstänks ha begått ett grovt brott eller ett terroristbrott eller avseende vilka det finns faktiska indikationer på eller rimliga skäl att anta att de kommer att begå ett grovt brott eller ett terroristbrott, vilken bör användas för kontroller avseende dessa kategorier av tredjelandsmedborgare.

(21) För att uppfylla sina skyldigheter enligt konventionen om tillämpning av Schengenavtalet bör internationella transportörer ~~kunna~~ ***genom att sända en förfrågan till VIS*** kontrollera huruvida tredjelandsmedborgare som har en visering för kortare vistelse, en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd besitter nödvändiga giltiga resehandlingar. Denna kontroll bör göras möjlig genom en daglig extraktion av VIS-uppgifter till en separat skrivskyddad databas som möjliggör extraktion av minsta nödvändiga delmängd uppgifter för att en sökning som leder till ett ”OK/inte OK”-svar ska kunna utföras. ***Transportörerna bör inte ha åtkomst till själva ansökningsakten. De tekniska specifikationerna för åtkomst till VIS via nätporten för transportörer bör begränsa inverkan på passagerartrafik och transportörer i största möjliga utsträckning. I detta syfte bör integrering med in- och utresesystemet och Etias övervägas.*** **[Ändr. 15]**

(21a) I syfte att begränsa effekterna av de skyldigheter som anges i denna förordning för internationella transportörer som ansvarar för grupptransporter med buss bör användarvänliga mobila lösningar göras tillgängliga. **[Ändr. 16]**

(21b) Inom två år efter det att denna förordning har börjat tillämpas bör kommissionen, med avseende på VIS-bestämmelserna om transporter med buss, bedöma lämpligheten, förenligheten och samstämmigheten vad gäller de bestämmelser som avses i artikel 26 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna. Den senaste utvecklingen vad gäller transporter med buss bör tas i beaktande. Det bör övervägas om de bestämmelser om transporter med buss som avses i artikel 26 i den konventionen eller i denna förordning behöver ändras. **[Ändr. 17]**

(22) Genom denna förordning bör det fastställas vilka myndigheter i medlemsstaterna som har behörighet att få åtkomst till VIS för att föra in, ändra, radera eller inhämta uppgifter om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd för de specifika ändamål som fastställs i VIS för denna kategori av handlingar och deras innehavare och i den utsträckning som det är nödvändigt för att de ska kunna utföra sina uppgifter.

(23) All behandling av VIS-uppgifter avseende viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd bör stå i proportion till de mål som eftersträvas och vara nödvändig för att de behöriga myndigheterna ska kunna utföra sina uppgifter. När de behöriga myndigheterna använder VIS bör de säkerställa respekten för mänsklig värdighet och integritet avseende den person vars uppgifter inhämtas och bör inte diskriminera personer på grund av kön, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning.

(23a) Biometriska uppgifter, som inom ramen för denna förordning inbegriper fingeravtryck och ansiktsbilder, är unika och därför mycket mer tillförlitliga än alfanumeriska uppgifter för att identifiera en person. Biometriska uppgifter är emellertid känsliga personuppgifter. I denna förordning fastställs därför grunden och skyddsåtgärder för behandlingen av sådana uppgifter i syfte att entydigt identifiera de berörda personerna. **[Ändr. 18]**

(24) Det är av avgörande betydelse att de brottsbekämpande myndigheterna har tillgång till så aktuell information som möjligt för att kunna utföra sina arbetsuppgifter i kampen mot terroristbrott och andra grova brott. Åtkomst till VIS för medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och för Europol har fastställts genom rådets beslut 2008/633/RIF. Innehållet i detta beslut bör integreras i VIS-förordningen så att det överensstämmer med den nuvarande fördragsramen.

(25) Åtkomsten till VIS-uppgifter för brottsbekämpande ändamål har redan visat sig vara värdefull för att identifiera personer som har dött på ett våldsamt sätt eller för att hjälpa utredare att göra betydande framsteg i fall som rör människohandel, terrorism eller narkotikahandel. Uppgifter i VIS om längre vistelser bör därför också vara tillgängliga för medlemsstaternas utsedda myndigheter och Europeiska polisbyrån (Europol) på de villkor som fastställs i denna förordning.

(26) Europol har en central roll i samarbetet mellan medlemsstaternas myndigheter när det gäller gränsöverskridande brottsutredningar genom att stödja brottsförebyggande verksamhet, analyser och utredningar i hela unionen.

Onsdagen den 13 mars 2019

Europols nuvarande åtkomst till VIS inom ramen för dess uppgifter bör kodifieras och rationaliseras samtidigt som den rättsliga ramens senaste utveckling beaktas, till exempel Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 ([22]).

(27) Åtkomst till VIS i syfte att förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott utgör ett ingrepp i de grundläggande rättigheterna till skydd för privat- och familjelivet och skydd av personuppgifter för personer vars personuppgifter behandlas i VIS. Alla sådana ingrepp måste vara förenliga med lagstiftningen, vars lydelse måste vara tillräckligt preciserad för att individer ska kunna anpassa sitt beteende, och den måste skydda dem mot godtycke och tillräckligt tydligt ange de behöriga myndigheternas utrymme för skönsmässig bedömning och hur den får utövas. Alla eventuella ingrepp måste vara nödvändiga i ett demokratiskt samhälle för att skydda ett legitimt och proportionellt intresse och stå i proportion till det legitima mål som eftersträvas.

(28) I [förordning 2018/XX om interoperabilitet] ***(gränser och viseringar)*** föreskrivs en möjlighet för en föreskrivs en möjlighet för en medlemsstats polismyndighet, som har bemyndigats därtill genom nationella lagstiftningsåtgärder, att identifiera en person med hjälp av personens biometriska uppgifter som tagits under en identitetskontroll. Det kan dock föreligga särskilda omständigheter där det är nödvändigt att identifiera en person i dennas eget intresse. Sådana fall omfattar situationer där personen hittades efter att ha försvunnit, förts bort eller identifierats som offer för människohandel. ***Endast*** i sådana fall bör brottsbekämpande myndigheter snabbt få åtkomst till VIS-uppgifter för att det ska vara möjligt att skyndsamt och på ett tillförlitligt sätt identifiera personen utan att behöva uppfylla alla villkor, och det bör införas ytterligare säkerhetsåtgärder för åtkomst för brottsbekämpande ändamål. **[Ändr. 19]**

(29) Jämförelser av uppgifter på grundval av ett fingeravtrycksspår, som är ett daktyloskopiskt spår som kan hittas på en brottsplats, är grundläggande för polissamarbetet. Möjligheten att jämföra ett fingeravtrycksspår med uppgifter om fingeravtryck som är lagrade i VIS, i fall där det finns rimliga skäl att förmoda att förövaren eller offret kan vara registrerade i VIS, ***och efter föregående sökning i enlighet med rådets beslut 2008/615/RIF ([23])***, bör ge medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter ett mycket värdefullt verktyg i arbetet med att förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott, exempelvis när den enda bevisning som finns på en brottsplats är fingeravtrycksspår. **[Ändr. 20]**

(30) Det är nödvändigt att utse medlemsstaternas behöriga myndigheter samt den centrala åtkomstpunkt genom vilken en begäran om åtkomst till VIS-uppgifter ska göras, och att föra en förteckning över vilka operativa enheter inom de utsedda myndigheterna som har behörighet att begära sådan åtkomst med det särskilda syftet att förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott.

(31) Begäran om åtkomst till uppgifter som är lagrade i det centrala systemet bör lämnas av operativa enheter inom de utsedda myndigheterna till den centrala åtkomstpunkten och bör åtföljas av en motivering. De operativa enheter inom de utsedda myndigheterna som är behöriga att begära åtkomst till VIS-uppgifter bör inte fungera som kontrollmyndigheter. De centrala åtkomstpunkterna bör agera oberoende av de utsedda myndigheterna och vara ansvariga för att på ett oberoende sätt säkerställa att villkoren för åtkomst i enlighet med vad som fastställs genom denna förordning strikt iakttas. I brådskande undantagsfall där det är nödvändigt att redan i ett tidigt skede få åtkomst för att bemöta ett specifikt och verkligt hot med anknytning till terroristbrott eller andra grova brott, bör den centrala åtkomstpunkten kunna behandla begärandena omedelbart och utföra kontrollen först i efterhand.

(32) För att skydda personuppgifter och för att utesluta systematiska sökningar av brottsbekämpande myndigheter bör behandling av VIS-uppgifter äga rum endast i specifika fall och när det är nödvändigt i syfte att förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott. De utsedda myndigheterna och Europol bör begära åtkomst till VIS endast om de har rimliga skäl att anta att sådan åtkomst kommer att ge dem information som på ett avgörande sätt hjälper dem att förhindra, upptäcka eller utreda ett terroristbrott eller ett annat grovt brott, ***och efter föregående sökning i enlighet med rådets beslut 2008/615/RIF***. **[Ändr. 21]**

([22]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

([23]) Rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (EUT L 210, 6.8.2008, s. 1).

(32a) I allmänhet genomför medlemsstaternas slutanvändare sökningar i relevanta nationella databaser före eller parallellt med sökningar i europeiska databaser. **[Ändr. 22]**

(33) Personuppgifter tillhörande innehavare av ~~handlingar~~ ***viseringar*** för längre vistelse vilka är lagrade i VIS bör inte lagras längre än vad som är nödvändigt för ändamålet med VIS. Det är lämpligt att lagra uppgifter om tredjelandsmedborgare under fem års tid för att uppgifterna ska kunna beaktas vid bedömningen av ansökningar om viseringar för kortare vistelse, göra det möjligt att upptäcka personer som överskridit den tillåtna vistelsen och i syfte att genomföra säkerhetsbedömningar av tredjelandsmedborgare som erhållit dem. Uppgifter om tidigare användning av en handling skulle kunna förenkla utfärdandet av framtida viseringar för kortare vistelse. En kortare lagringsperiod skulle inte vara tillräcklig för att säkerställa de angivna syftena. Uppgifterna bör raderas efter en period på fem år, om det inte finns skäl att radera dem tidigare. **[Ändr. 23]**

(34) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ([24]) är tillämplig på den behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna i enlighet med denna förordning. De brottsbekämpande myndigheternas behandling av personuppgifter i syfte att förhindra, utreda, upptäcka eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder regleras genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 ([25]).

(35) Medlemmarna i europeiska gräns- och kustbevakningens enheter ~~samt de personalenheter som har återvändande-relaterade arbetsuppgifter~~ har genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 rätt att söka i europeiska databaser om det är nödvändigt för att uppfylla de operativa uppgifter som anges i den operativa planen för gränskontroller, gränsövervakning och återvändande, under ledning av värdmedlemsstaten. ~~I syfte att underlätta dessa sökningar och ge enheterna en effektiv åtkomst till de uppgifter som förts in i VIS bör Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ges åtkomst till VIS.~~ Vid sådan åtkomst bör man följa de villkor och begränsningar för åtkomsten som tillämpas på medlemsstaternas myndigheter som är behöriga för varje specifikt ändamål avseende vilket VIS-uppgifter kan konsulteras. **[Ändr. 24]**

(36) Återvändande av tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller inte längre uppfyller villkoren för inresa, vistelse eller bosättning i medlemsstaterna, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG ([26]) är en viktig del av de övergripande insatserna för att ta itu med den irreguljära migrationen och är föremål för ett betydande intresse från allmänheten.

(37) ~~De mottagande tredjeländerna omfattas ofta inte av de beslut om adekvat skyddsnivå som antagits av kommissionen enligt artikel 45 i förordning (EU) 2016/679~~ ***Personuppgifter som medlemsstaterna erhållit i enlighet med denna förordning bör inte överföras till eller göras tillgängliga för ett tredjeland, en internationell organisation*** eller ~~enligt nationella bestämmelser~~ ***en privat enhet*** som ~~antagits för att införliva artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680. Vidare har det genom unionens omfattande insatser i samarbete med de viktigaste ursprungsländerna för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU och som är skyldiga~~ ***är etablerad*** i ***eller utanför unionen***. ***Som ett undantag till den regeln bör det däremot vara möjligt*** att ~~återvända inte kunnat säkerställas att sådana tredjeländer systematiskt uppfyller kravet enligt~~ ***under särskilda strikta villkor överföra*** sådana ***personuppgifter till ett tredjeland eller en*** internationell ~~rätt att återta sina egna medborgare. Återtagandeavtal som ingåtts eller håller på att förhandlas fram av unionen eller medlemsstaterna och där det föreskrivs lämpliga skyddsåtgärder för överföring av uppgifter till tredjeländer i enlighet med artikel 46 i~~ ***organisation om överföringen är nödvändig i enskilda fall för att bistå vid identifieringen*** av ***en tredjelandsmedborgare i samband med hans eller hennes återvändande. I avsaknad*** av ***ett beslut om adekvat skyddsnivå genom en genomförandeakt enligt*** förordning (EU) 2016/679 eller ~~de nationella bestämmelser~~ som ~~har antagits för att införliva artikel 37 i direktiv (EU) 2016/680, omfattar ett begränsat antal sådana tredjeländer och~~ ***överföringar*** som ***omfattas av lämpliga skyddsåtgärder enligt den***

([24]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

([25]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

([26]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

Onsdagen den 13 mars 2019

förordningen, ***bör*** det ***vara möjligt*** att ***undantagsvis*** i ***återvändandesyften överföra VIS-uppgifter till ett tredjeland eller till en internationell organisation endast om detta är nödvändigt av sådana viktiga skäl som rör allmänintresset*** som ***avses*** i ***den förordningen***. ~~är osäkert om några nya avtal kommer att ingås. I sådana situationer skulle personuppgifter kunna behandlas i enlighet med denna förordning tillsammans med myndigheter i tredjeländer i syfte att genomföra unionens återvändandepolitik förutsatt att de villkor~~ som ~~fastställs i artikel 49.1 d i förordning (EU) 2016/679 eller i de nationella bestämmelser varigenom artikel 38 eller 39 i direktiv (EU) 2016/680 införlivas är uppfyllda.~~ **[Ändr. 25]**

~~(38) Medlemsstaterna bör tillhandahålla relevanta personuppgifter som behandlas i VIS, i enlighet med tillämpliga dataskyddsregler och om det krävs i enskilda fall för att utföra arbetsuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU)…/… ([27]), förordning om unionens vidarebosättningsram], till [Europeiska unionens asylbyrå] och relevanta internationella organ, t.ex. FN:s flyktingkommissariat, Internationella organisationen för migration och Internationella rödakorskommitténs verksamhet för flyktingskydd och vidarebosättning, när det gäller tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som hänvisats av dem till medlemsstaterna vid tillämpningen av förordning (EU) …/… [*förordning om unionens vidarebosättningsram*]. **[Ändr. 26]**~~

(39) Europaparlamentets och rådets förordning ~~(EG) nr 45/2001~~ (***EU***) ***2018/1725*** ([28]) är tillämplig på unionsinstitutionernas och unionsorganens verksamhet när de utför sina uppgifter som ansvariga för driften av VIS. **[Ändr. 27]**

(40) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001 och avgav ett yttrande den ***12 december 2018.*** **[Ändr. 28]**

(41) I syfte att förbättra tredjeländers samarbete kring återtagande av irreguljära migranter och för att underlätta återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och vars uppgifter kan finnas lagrade i VIS, bör kopior av resehandlingar tillhörande de som ansöker om en visering för kortare vistelse lagras i VIS. I motsats till uppgifter som hämtas från VIS är kopior av resehandlingar ett bevis på medborgarskap som mer allmänt erkänns av tredjeländer.

(42) Den förteckning över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas, vilken fastställs genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU ([29]), utgör en obligatorisk del av förfarandet för viseringskontroll. Viseringsmyndigheterna bör systematiskt tillämpa denna skyldighet och därför bör förteckningen införlivas i VIS för att möjliggöra en automatisk kontroll av om sökandens resehandling är erkänd.

(43) Utan att det påverkar medlemsstaternas ansvar för att de uppgifter som läggs in i VIS är korrekta bör eu-LISA ansvara för att förbättra uppgifternas kvalitet genom att införa***, upprätthålla och kontinuerligt uppdatera*** ett centralt kvalitetskontrollverktyg, och för att regelbundet tillställa medlemsstaterna rapporter. **[Ändr. 29]**

(44) I syfte att möjliggöra bättre övervakning av användningen av VIS för att analysera tendenser i fråga om migrationstryck och gränsförvaltning bör eu-LISA kunna utveckla en kapacitet för statistisk rapportering till medlemsstaterna, kommissionen och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån utan att dataintegriteten äventyras. Därför bör ~~en central statistikdatabas inrättas.~~ ***eu-LISA lagra viss statistik i den centrala databasen för de rapporterings- och statistiksyften som anges i [förordning 2018/XX om interoperabilitet (gränser och viseringar)]***. Den statistik som tas fram bör inte innehålla personuppgifter. **[Ändr. 30]**

([27]) ~~Europaparlamentets och rådets förordning (EU) …/… [fullständig titel] (EUT L …, …, s. …).~~

([28]) Europaparlamentets och rådets förordning ~~(EG) nr 45/2001~~ ***(EU) 2018/1725*** ~~av den 18 december 2000~~ ***av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001*** ~~om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1)~~. ***och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39)***.

([29]) Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU av den 25 oktober 2011 om förteckningen över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning (EUT L 287, 4.11.2011, s. 9.

(45) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG ([30]).

(46) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av behovet av att säkerställa genomförandet av en gemensam viseringspolitik, en hög säkerhetsnivå inom området utan kontroller vid de inre gränserna och det stegvisa upprättandet av ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna, bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(47) I denna förordning fastställs strikta regler för åtkomst till VIS och nödvändiga skyddsåtgärder. I förslaget föreskrivs även enskilda personers rätt till åtkomst, rättelse, radering och rättsmedel, särskilt rätten till rättsmedel och oberoende myndigheters övervakning av behandlingen. Ytterligare skyddsåtgärder införs genom denna förordning för att täcka de specifika behoven hos de nya uppgiftskategorier som kommer att behandlas av VIS. Denna förordning är därför förenlig med de grundläggande rättigheterna och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till mänsklig värdighet, rätten till frihet och säkerhet, respekten för privatlivet och familjelivet, skyddet av personuppgifter, rätten till asyl och skyddet av principen om ”non-refoulement” och skydd vid avlägsnande, utvisning eller utlämning, rätten till icke-diskriminering, barnets rättigheter och rätten till ett effektivt rättsmedel.

(47a) Denna förordning påverkar inte de förpliktelser som följer av Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning, kompletterad av New York-protokollet av den 31 januari 1967 och EU:s och dess medlemsstaters alla internationella åtaganden. **[Ändr. 31]**

(48) Särskilda bestämmelser bör tillämpas på tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskrav och som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller till en tredjelands-medborgare som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten och som inte innehar ett sådant uppehållskort som avses i direktiv 2004/38/EG. Enligt artikel 21.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska varje unionsmedborgare ha rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, om inte annat följer av de begränsningar och villkor som föreskrivs i fördragen och i bestämmelserna om genomförande av fördragen. Respektive begränsningar och villkor finns i direktiv 2004/38/EG.

(49) Såsom bekräftats av Europeiska unionens domstol har sådana familjemedlemmar inte bara rätt att resa in till medlemsstatens territorium utan också att erhålla en inresevisering för detta ändamål. Medlemsstaterna måste ge dessa personer allt bistånd de behöver för att få den nödvändiga viseringen som måste utfärdas kostnadsfritt så snart som möjligt och på grundval av ett påskyndat förfarande.

(50) Rätten att erhålla en visering är inte ovillkorlig eftersom den kan nekas de familjemedlemmar som innebär risk för den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller ett hot mot folkhälsan enligt direktiv 2004/38/EG. Mot denna bakgrund kan familjemedlemmars personuppgifter endast kontrolleras om uppgifterna är relaterade till att identifiera dem och fastställa deras status endast i den mån uppgifterna är relevanta för bedömningen av den säkerhetsrisk som de kan utgöra. Deras viseringsansökningar bör därvid uteslutande prövas i förhållande till säkerhetsfarhågorna och inte i förhållande till de farhågor som rör migrationsrisker.

(51) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella rätt.

([30]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

Onsdagen den 13 mars 2019

(52) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG ([31]). Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.

(53) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ([32]). Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.

(54) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket ([33]) som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i rådets beslut 1999/437/EG ([34]).

(55) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([35]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ([36]) och med artikel 3 i rådets beslut 2008/149/RIF ([37]).

(56) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([38]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ([39]) och med artikel 3 i rådets beslut 2011/349/EU ([40]).

([31]) Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

([32]) Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

([33]) EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

([34]) Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

([35]) EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

([36]) Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

([37]) Rådets beslut 2008/149/RIF av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 50).

([38]) EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

([39]) Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

([40]) Rådets beslut 2011/349/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, särskilt om polissamarbete och straffrättsligt samarbete (EUT L 160, 18.6.2011, s. 1).

(57) Denna förordning, med undantag av artikel 22r, utgör en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.2 i 2011 års anslutningsakt med undantag av de bestämmelser som blivit tillämpliga på Bulgarien och Rumänien genom rådets beslut (EU) 2017/1908 ([41]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 767/2008 ska ändras på följande sätt:

-1. ***Titeln ska ersättas med följande:***

”Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av information om viseringar för kortare vistelse, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd (VIS-förordningen)” **[Ändr. 32]**

1. I artikel 1 ska följande punkter läggas till:

”I denna förordning fastställs också förfaranden för informationsutbytet mellan medlemsstaterna vad gäller viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, inbegripet om vissa beslut om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd.

Genom att lagra identitetsuppgifter, uppgifter om resehandlingar och biometriska uppgifter i den gemensamma databasen för identitetsuppgifter (CIR) som inrättats genom artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning 2018/XX (*) [förordning 2018/XX om interoperabilitet ***(gränser och viseringar)***] bidrar VIS till att underlätta och bistå vid en korrekt identifiering av personer som är registrerade i VIS.”

(*) Europaparlamentets och rådets förordning 2018/XX* [förordning 2018/XX om interoperabilitet ***(gränser och viseringar)***] (EUT L).”

2. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Syftet med VIS

1. VIS ska ha till syfte att förbättra genomförandet av den gemensamma viseringspolitiken ***avseende viseringar för kortare vistelse,*** det konsulära samarbetet och samråd mellan centrala viseringsmyndigheter genom att underlätta utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna om viseringsansökningar och de beslut som fattas om dessa, i syfte att **[Ändr. 33]**

a) underlätta ***och påskynda*** viseringsansökningsförfarandet, **[Ändr. 34]**

b) förebygga kringgående av kriterierna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan,

c) underlätta kampen mot bedrägeri,

([41]) Rådets beslut (EU) 2017/1908 av den 12 oktober 2017 om inledande av tillämpningen av vissa bestämmelser i Schengenregelverket rörande Informationssystemet för viseringar i Republiken Bulgarien och Rumänien (EUT L 269, 19.10.2017, s. 39).

Onsdagen den 13 mars 2019

d) underlätta kontroller vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna och inom medlemsstaternas territorium,

e) bistå vid identifiering och återvändande av personer som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium,

f) bistå vid identifiering av försvunna personer ***i enlighet med artikel 22o***, **[Ändr. 35]**

g) underlätta tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 (*) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU (**),

h) bidra till att ***förebygga hot mot någon av medlemsstaternas inre säkerhet, särskilt genom att*** förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott ***under lämpliga och strikt fastställda omständigheter***, **[Ändr. 36]**

~~i) bidra till att förebygga hot mot någon av medlemsstaternas inre säkerhet,~~ **[Ändr. 37]**

j) säkerställa en korrekt identifiering av personer,

k) stödja målen för Schengens informationssystem (SIS) avseende registreringar om tredjelandsmedborgare som har nekats inresa, personer som är efterlysta för att gripas, överlämnas eller utlämnas, försvunna personer eller personer som söks för att delta i ett rättsligt förfarande samt personer som är registrerade för diskreta kontroller eller särskilda kontroller.

2. När det gäller viseringar för längre vistelser och uppehållstillstånd ska VIS ha till syfte att underlätta informationsutbytet mellan medlemsstaterna om beslut med anknytning till dem, i syfte att

a) stödja en hög säkerhetsnivå ***i alla medlemsstater*** genom att bidra till bedömningen av huruvida en sökande ***eller en innehavare av en handling*** anses utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, ***eller*** den inre säkerheten ~~eller folkhälsan innan ankomsten till gränsövergångsställena vid de yttre gränserna,~~ **[Ändr. 38]**

b) ***underlätta kontroller vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna och*** stärka ~~in- och utresekontrollernas~~ ***kontrollernas*** effektivitet ~~och effektiviteten av kontroller~~ inom ~~territoriet,~~ ***medlemsstaternas territorium***, **[Ändr. 39]**

c) bidra till att ***förebygga hot mot någon av medlemsstaternas inre säkerhet, särskilt genom att*** förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott ***under lämpliga och strikt definierade omständigheter***, **[Ändr. 40]**

d) säkerställa en korrekt identifiering av personer,

da) bistå vid identifiering av försvunna personer i enlighet med artikel 22o, **[Ändr. 41]**

e) underlätta tillämpningen av förordning (EU) nr 604/2013 och direktiv 2013/32/EU,

f) stödja målen för Schengens informationssystem (SIS) avseende registreringar om tredjelandsmedborgare som har nekats inresa, personer som är efterlysta för att gripas, överlämnas eller utlämnas, försvunna personer eller personer som söks för att delta i ett rättsligt förfarande samt personer som är registrerade för diskreta kontroller eller särskilda kontroller.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).".

2a) Följande artikel ska införas:

"Artikel 2a

Utformning

1. VIS ska vara baserat på en centraliserad struktur och ska bestå av

a) den gemensamma databas för identitetsuppgifter som inrättas genom [artikel 17.2 a i förordning 2018/XX om interoperabilitet (gränser och viseringar)],

b) ett centralt informationssystem (VIS centrala system),

c) ett gränssnitt i varje medlemsstat (nedan kallat det nationella gränssnittet eller NI-VIS) som ska utgöra en förbindelse med den berörda centrala nationella myndigheten i respektive medlemsstat, eller ett enhetligt nationellt gränssnitt i varje medlemsstat som bygger på gemensamma tekniska specifikationer, är identiskt för alla medlemsstater och möjliggör anslutning av VIS centrala system till medlemsstaternas nationella infrastrukturer,

d) en kommunikationsinfrastruktur mellan VIS centrala system och de nationella gränssnitten,

e) en säker kommunikationskanal mellan VIS centrala system och in- och utresesystemets centrala system,

f) en säker kommunikationsinfrastruktur mellan VIS centrala system och de centrala infrastrukturerna för den europeiska sökportal som inrättas genom [artikel 6 i förordning 2018/XX om interoperabilitet (gränser och viseringar)], den gemensamma biometriska matchningstjänst som inrättas genom [artikel 12 i förordning 2018/XX om interoperabilitet (gränser och viseringar)], den gemensamma databas för identitetsuppgifter som inrättas genom [artikel 17 i förordning 2018/XX om interoperabilitet (gränser och viseringar)] och den detektor för multipla identiteter som inrättas genom [artikel 25 i förordning 2018/XX om interoperabilitet (gränser och viseringar)],

g) en mekanism för samråd om ansökningar och utbyte av information mellan centrala viseringsmyndigheter ('VISMail'),

h) en nätport för transportörer,

i) en säker webbtjänst som möjliggör kommunikation mellan VIS centrala system, å ena sidan, och nätporten för transportörer och de internationella systemen, å andra sidan,

j) en databas med uppgifter för rapporterings- och statistikändamål.

k) ett verktyg som ger sökande möjlighet att ge eller återkalla sitt samtycke till att deras ansökningsakt lagras under ytterligare en period.

Onsdagen den 13 mars 2019

VIS centrala system, de enhetliga nationella gränssnitten, webbtjänsten, nätporten för transportörer och VIS kommunikationsinfrastruktur ska dela och så mycket som det tekniskt är möjligt, återanvända maskinvaru- och programvarukomponenter från in- och utresesystemets centrala system, de enhetliga nationella gränssnitten för in- och utresesystemet, Etias nätport för transportörer, in- och utresesystemets webbtjänst respektive in- och utresesystemets kommunikationsinfrastruktur.

2. NI-VIS ska bestå av följande:

a) Ett lokalt nationellt gränssnitt (LNI) i varje medlemsstat, vilket är det gränssnitt som fysiskt förbinder medlemsstaten med det säkra kommunikationsnätet, och som innehåller den krypteringsutrustning som är speciellt avsedd för VIS. LNI ska vara lokaliserat i respektive medlemsstat.

b) Ett reservdriftssystem för LNI (BLNI) som ska ha samma innehåll och funktion som LNI.

3. LNI och BLNI får endast användas för ändamål som definieras i EU-lagstiftningen för VIS.

4. Centraliserade tjänster ska finnas på två olika platser: i Strasbourg i Frankrike, som är värd för den ordinarie delen av VIS centrala system och centralenheten, samt i St Johann im Pongau i Österrike, som är värd för VIS centrala reservdriftssystem och centralenhetens reservdriftssystem. Anslutningen mellan den ordinarie delen av VIS centrala system och VIS centrala reservdriftssystem ska tillåta kontinuerlig synkronisering mellan centralenheten och centralenhetens reservdriftssystem. Kommunikationsinfrastrukturen ska stödja och bidra till att säkerställa oavbruten tillgång till VIS. Den ska innehålla redundanta och avgränsade sökvägar för anslutningarna mellan VIS centrala system och VIS centrala reservdriftssystem, och den ska även innehålla redundanta och avgränsade sökvägar för anslutningarna mellan varje nationellt gränssnitt och VIS centrala system samt VIS centrala reservdriftssystem. Kommunikationsinfrastrukturen ska tillhandahålla ett krypterat, virtuellt, privat nätverk som är särskilt avsett för VIS-uppgifter och för kommunikation mellan medlemsstaterna samt mellan medlemsstaterna och den myndighet som ansvarar för den operativa förvaltningen av VIS centrala system." **[Ändr. 42]**

3. Artikel 3 ska utgå.

4. Artikel 4 ***ska ändras på följande sätt:***

a) följande punkt ska införas:

3a. central myndighet: den myndighet som har inrättats av en medlemsstat i enlighet med förordning (EG) nr 810/2009. [Ändr. 43]

b) följande punkter ska läggas till:

12. VIS-uppgifter: alla uppgifter som lagras i VIS centrala system och i CIR i enlighet med artiklarna 9–14 och 22c–22f.

13. identitetsuppgifter: de uppgifter som avses i artikel 9.4 a och 9.4 aa.

14. uppgifter om fingeravtryck: uppgifter om fingeravtryck som lagras i en VIS-fil.

15. ansiktsbild: en digital bild av ansiktet ***med tillräcklig bildupplösning och kvalitet för att den ska kunna användas för automatiserad biometrisk matchning*** **[Ändr. 44]**.

16. Europoluppgifter: de personuppgifter som behandlas av Europol för det syfte som avses i artikel 18.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 (*).

17. uppehållstillstånd: alla uppehållstillstånd som utfärdats av medlemsstaterna i enlighet med den enhetliga utformning som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1030/2002 (**) och alla övriga handlingar som avses i artikel 2.16 b i förordning (EU) 2016/399.

18. visering för längre vistelse: ett tillstånd som utfärdas av en medlemsstat enligt artikel 18 i Schengenkonventionen.

19. ~~nationell tillsynsmyndighet:~~ ***tillsynsmyndigheter:*** de tillsynsmyndigheter som ~~inrättats för brottsbekämpande ändamål i enlighet med~~ ***avses i artikel 51.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (***) och de tillsynsmyndigheter som avses i*** artikel 41 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 (****). **[Ändr. 45]**

(19a) träff: förekomst av en koppling som framgår när de relevanta uppgifter som registrerats i en ansökningsakt i VIS jämförs med relevanta uppgifter i ett register, en akt eller en registrering i VIS, SIS, in- och utresesystemet, Etias, Eurodac, Europols uppgifter eller Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar (SLTD). **[Ändr. 46]**

20. brottsbekämpning: förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott ***inom en strikt fastställd ram***. **[Ändr. 47]**

21. terroristbrott: brott enligt nationell lagstiftning som ~~motsvarar eller är likvärdiga med de brott som avses~~ ***avses i artiklarna 3–14*** i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 (*****) ***eller som är likvärdiga med ett av dessa brott för de medlemsstater som inte är bundna av det direktivet***. **[Ändr. 48]**

22. grova brott: brott som motsvarar eller är likvärdiga med de brott som avses i artikel 2.2 i rådets rambeslut 2002/584/RIF (******), om de enligt nationell lagstiftning kan bestraffas med fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i minst tre år.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

(**) Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1).

(***) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1). **[Ändr. 49]**

(****) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

(*****) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6).

(******) Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämning mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 18.7.2002, s. 1).”

Onsdagen den 13 mars 2019

5. Artikel 5 ska ersättas med följande:

”Artikel 5

Uppgiftskategorier

1. Endast följande uppgiftskategorier ska registreras i VIS:

a) Alfanumeriska uppgifter om sökanden av en visering för kortare vistelse och om begärda, utfärdade, vägrade, ogiltigförklarade, återkallade eller förlängda viseringar som avses i artikel 9.1–9.4 och artiklarna 10–14, alfanumeriska uppgifter om viseringar för längre vistelse och om uppehållstillstånd som utfärdats, dragits tillbaka, vägrats, ogiltigförklarats, återkallats eller förlängts som avses i artiklarna 22c, 22d, 22e och 22f, samt information om de träffar som avses i artiklarna 9a och 22b, och resultaten av de kontroller som avses i artikel 9c.6.

b) Ansiktsbilder som avses i artiklarna 9.5 och 22c.2 f.

c) Uppgifter om fingeravtryck som avses i artiklarna 9.6 ~~och 22c.2 g~~. ***och 22d g.*** **[Ändr. 50]**

ca) Scannade kopior av sidan med biografiska uppgifter i den resehandling som avses i artikel 9.7. **[Ändr. 51]**

d) Länkar till andra ansökningar som avses i artikel 8.3 och 8.4 samt artikel 22a.3.

2. De meddelanden som översänds av VIS, och som avses i artikel 16, artikel 24.2 och artikel 25.2, ska inte registreras i VIS, vilket inte hindrar registrering av sådan uppgiftsbehandling som avses i artikel 34.

3. CIR ska innehålla de uppgifter som avses i artikel 9.4 a–9.4 cc, artikel 9.5 och 9.6, artikel 22c.2 a–22c.2 cc, 22c.2 f och 22c.2 g och artikel 22d a~~–22d cc~~ 22d ***c*** och 22d f och 22d g. De återstående VIS-uppgifterna ska lagras i VIS centrala system.” **[Ändr. 52]**

6. Följande artikel ska införas som artikel 5a:

”Artikel 5a

Förteckning över erkända resehandlingar

1). Den förteckning över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas, vilken fastställs genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU (*), ska integreras i VIS. **[Ändr. 53]**

2). VIS ska tillhandahålla en funktion för centraliserad förvaltning av förteckningen över erkända resehandlingar och en underrättelse om erkännande eller icke-erkännande av förtecknade resehandlingar i enlighet med artikel 4 i beslut nr 1105/2011/EU. **[Ändr. 54]**

3). De detaljerade bestämmelserna om förvaltning av den funktion som avses i punkt 2 ska fastställas i genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2. **[Ändr. 55]**

(*) Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU av den 25 oktober 2011 om förteckningen över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning (EUT L 287, 4.11.2011, s. 9).”

7. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

-a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22a ska åtkomst till VIS för att föra in, ändra eller radera de uppgifter som avses i artikel 5.1 i enlighet med denna förordning ska uteslutande vara förbehållet vederbörligen bemyndigad personal vid viseringsmyndigheterna. Antalet vederbörligen bemyndigade anställda ska vara strikt begränsat efter vad som är nödvändigt för deras tjänsteutövning." **[Ändr. 56]**

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Åtkomst till VIS för att inhämta uppgifter ska uteslutande vara förbehållen den vederbörligen bemyndigade personal vid de nationella myndigheter i varje medlemsstat och de EU-organ som är behöriga för de ändamål som fastställs i artiklarna 15–22, ~~22c–22f~~ och 22 g~~–22~~ ***22l***, samt för de syften som anges i artiklarna 20 och 21 i [förordning 2018/XX om interoperabilitet ***(gränser och viseringar)***].

De myndigheter som har rätt att söka i eller få åtkomst till VIS i syfte att förebygga, förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott eller andra grova brott ska utses i enlighet med kapitel IIIb.

Åtkomsten ska begränsas till den utsträckning som uppgifterna är nödvändiga för utförandet av deras arbetsuppgifter i enlighet med dessa ändamål och ska stå i proportion till de mål som eftersträvas." **[Ändr. 57]**

aa) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Varje medlemsstat ska utse de behöriga myndigheter vilkas vederbörligen bemyndigade personal ska ha befogenhet att föra in, ändra, radera eller inhämta uppgifter i VIS. Varje medlemsstat ska utan dröjsmål översända en förteckning över dessa myndigheter till eu-LISA, inbegripet dem som avses i artikel 29.3a, samt meddela alla eventuella ändringar av förteckningen. I förteckningen ska det för varje myndighet anges vilka uppgifter den får hämta och för vilka syften.

eu-LISA ska säkerställa att förteckningen och förteckningar över de utsedda myndigheter som avses i artikel 22k.2 och den centrala åtkomstpunkt som avses i artikel 22k.4 årligen offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning. eu-LISA ska upprätthålla en kontinuerligt uppdaterad förteckning på sin webbplats med de ändringar som skickas in av medlemsstaterna mellan de årliga offentliggörandena." **[Ändr. 58]**

b) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

"4. VIS ska tillhandahålla en funktion för en centraliserad förvaltning av denna förteckning."

c) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

"5. ***Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 48a avseende*** de detaljerade bestämmelserna om förvaltning av funktionen för en centraliserad förvaltning av den förteckning som avses i punkt 3. ~~ska fastställas i genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2."~~ **[Ändr. 59]**

7a. I artikel 7 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Behandlingen av personuppgifter i VIS av varje behörig myndighet får inte leda till att sökande och viseringsinnehavare eller sökande och innehavare av viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd diskrimineras på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politiska eller andra åsikter, tillhörighet till en nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Behandlingen ska fullt ut respektera mänsklig värdighet och integritet samt

Onsdagen den 13 mars 2019

grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inbegripet rätten till respekt för privatlivet och skydd av personuppgifter. Särskild hänsyn ska tas till barn, äldre och personer med funktionsnedsättning samt personer i behov av internationellt skydd. Barnets bästa ska komma i främsta rummet.". **[Ändr. 60]**

8. I artikel 7 s~~ka en ny punkt införas som punkt 3~~ ***ska följande punkter läggas till:***:

"3. Barnets bästa ska vara en fråga ~~av största vikt~~ ***som ska ha företräde över alla andra frågor*** för medlemsstaterna under alla förfaranden som föreskrivs i denna förordning ***med full respekt för internationella konventionen om barnets rättigheter***. Barnets välfärd, trygghet och säkerhet, särskilt om det finns en risk för att barnet är ett offer för människohandel, och barnets åsikter ska beaktas och tillmätas betydelse i förhållande till hans eller hennes ålder ~~och mognad~~. **[Ändr. 61]**

3a. Medlemsstaterna ska genomföra denna förordning i full överensstämmelse med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till mänsklig värdighet, rätten till frihet och säkerhet, respekten för privatlivet och familjelivet, skyddet av personuppgifter, rätten till asyl och skyddet av principen om 'non-refoulement' och skydd vid avlägsnande, utvisning eller utlämning, rätten till icke-diskriminering, barnets rättigheter och rätten till ett effektivt rättsmedel.". **[Ändr. 62]**

8a. Följande artikel ska införas:

"Artikel 7a

Uppgifter om barns fingeravtryck

1. Genom undantag från artikel 22c.2 g ska inga fingeravtryck av barn under sex års ålder föras in i VIS.

2. Biometriska uppgifter om underåriga från sex års ålder ska tas av tjänstemän som utbildats särskilt för att ta biometriska uppgifter av underåriga på ett barnvänligt och barnanpassat sätt och med full respekt för barnets bästa och de garantier som fastställs i FN:s konvention om barnets rättigheter.

Underåriga ska i förekommande fall åtföljas av en vuxen familjemedlem när deras biometriska uppgifter tas. Ett ensamkommande barn ska åtföljas av en förmyndare, en företrädare eller, om en företrädare inte har utsetts, en person som är utbildad för att värna om barnets bästa och barnets allmänna välbefinnande, samtidigt som hans eller hennes biometriska uppgifter tas. En person med sådan utbildning ska inte vara den tjänsteman som ansvarar för att ta biometriska uppgifter och ska agera oberoende och får inte ta emot order från den tjänsteman eller den avdelning som ansvarar för att ta biometriska uppgifter. Ingen form av kraft får användas mot underåriga för att säkerställa att de uppfyller skyldigheten att tillhandahålla biometriska uppgifter.

3. Genom undantag från artikel 13.2 i förordning (EG) nr 810/2009 ska konsulaten inte begära att barn mellan 6 och 12 år infinner sig på konsulatet för insamling av biometriska kännetecken, om detta skulle innebära en alltför stor börda och kostnader för familjer. I sådana fall ska biometriska kännetecken tas vid de yttre gränserna där särskild uppmärksamhet ska ägnas åt att undvika handel med barn.

4. Genom undantag från bestämmelserna om användning av uppgifter som föreskrivs i kapitlen II, III, IIIa och IIIb får åtkomst till uppgifter om barns fingeravtryck endast ges för följande ändamål:

a) För att verifiera barnets identitet vid ansökan om visering i enlighet med artikel 15 och vid de yttre gränserna i enlighet med artiklarna 18 och 22 g, och

b) bidra till att förebygga och bekämpa missbruk av barns rättigheter enligt kapitel IIIb, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

i) En sådan tillgång måste vara nödvändig för att förebygga, upptäcka eller utreda handel med barn.

ii) Tillgången är nödvändig i ett särskilt fall.

iii) Identifieringen är till barnets bästa.". **[Ändr. 63]**

9. Titeln på kapitel II ska ersättas med följande:

"VISERINGSMYNDIGHETERNAS INFÖRANDE OCH ANVÄNDNING AV UPPGIFTER OM VISERINGAR FÖR KORTARE VISTELSE" **[Ändr. 64]** ***(Berör inte den svenska versionen.)***

10. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. När ansökan kan tas upp till prövning enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 810/2009 ska viseringsmyndigheten inom två arbetsdagar upprätta en ansökningsakt genom att i VIS föra in de uppgifter som avses i artikel 9, om det krävs att sökanden ska lämna dessa uppgifter."

b) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

"1a. När ansökningsakten har upprättats ska VIS automatiskt inleda en sökning enligt artikel 9a och tillhandahålla träffar."

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Om vissa uppgifter inte måste lämnas av rättsliga skäl eller om de faktiskt inte kan lämnas, ska det eller de särskilda datafälten markeras som 'icke tillämpligt'. Om det saknas fingeravtryck bör det anges med 'VIS0'; systemet ska dessutom göra det möjligt att göra åtskillnad mellan fall enligt artikel 13.7 a–d i förordning (EG) nr 810/2009."

11. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska leden a, b och c ersättas med följande:

"a) Efternamn (familjenamn), förnamn, födelsedatum, samtliga medborgarskap och kön.

aa) Efternamn vid födseln (tidigare efternamn),födelseort, födelseland och medborgarskap vid födseln.

b) Resehandlingens eller resehandlingarnas typ och nummer och koden på tre bokstäver för det land som utfärdat resehandlingen eller resehandlingarna.

c) Resehandlingens eller resehandlingarnas sista giltighetsdag.

cc) Den myndighet som utfärdat resehandlingen och dag för utfärdande."

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. En ansiktsbild av sökanden i enlighet med artikel ~~13.1~~ ***13*** i förordning (EG) nr 810/2009." **[Ändr. 65]**

ba) led 6 ska ersättas med följande:

"6. Sökandens fingeravtryck, i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr 810/2009." **[Ändr. 66]**

Onsdagen den 13 mars 2019

c) Följande punkt ska läggas till som punkt 7:

"7. En scannad kopia av sidan med biografiska uppgifter."

d) Följande två stycken ska läggas till:

"~~8.~~ Den ansiktsbild på tredjelandsmedborgaren som avses i punkt 5 första stycket ska ha tillräckligt hög bildupplösning och kvalitet för att kunna användas för automatiserad biometrisk matchning. ***Om kvaliteten är otillräcklig ska ansiktsbilden inte användas för automatiserad matchning.*** **[Ändr. 67]**

Genom undantag från ~~andra~~ ***första*** stycket får ansiktsbilden, i undantagsfall där kvalitets- och bildupplösningsspecifikationerna för registrering i VIS av en ansiktsbild som tagits på plats inte kan uppfyllas, tas fram elektroniskt från chippet i de elektroniska maskinläsbara resehandlingarna. I sådana fall ska ansiktsbilden endast infogas i personakten efter elektronisk verifiering av att den ansiktsbild som är registrerad i chippet i de elektroniska maskinläsbara resehandlingarna motsvarar den ansiktsbild av den berörda tredjelandsmedborgaren som tagits på plats." **[Ändr. 68]**

12. Följande artiklar ska införas som artiklarna 9a–9d:

"Artikel 9a

Sökningar i andra system

1. Ansökningsakterna ska behandlas automatiskt av VIS för att identifiera träffar. VIS ska pröva varje ansökningsakt individuellt.

2. När en ansökan skapas ~~eller en visering utfärdas~~ ska VIS kontrollera om den resehandling som är kopplad till ansökan är erkänd i enlighet med beslut nr 1105/2011/EU, genom att utföra en automatisk sökning mot den förteckning över erkända resehandlingar som avses i artikel *5a* och tillhandahålla ett resultat. **[Ändr. 69]**

3. För de kontroller som avses i artikel 21.1 och ~~artikel 21.3 a, c och d~~ 21.3 a och ***c*** i förordning (EG) nr 810/2009 ska VIS inleda en sökning genom att använda den europeiska ~~sökportalen~~ ***sökportal*** som definieras i artikel 6.1 [i förordningen om interoperabilitet ***(gränser och viseringar)***] för att jämföra de ~~relevanta~~ uppgifter som avses i artikel 9.4, ***9.5 och 9.6*** i denna förordning. ~~med de uppgifter som finns i ett register, en akt eller en registrering i VIS, Schengens informationssystem (SIS), in- och utresesystemet, EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), inklusive den bevakningslista som avses i artikel 29 i [förordning (EU) 2018/XX om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias)], Eurodac, [Ecris-TCN-systemet vad gäller fällande domar avseende terroristbrott och andra grova brott], Europoluppgifter, Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar (SLTD) och Interpols databas för resehandlingar som är föremål för ett meddelande (Interpol TDAWN).~~ ***VIS ska kontrollera följande:***

a) Om den resehandling som använts för ansökan motsvarar en resehandling som anmälts som förkommen, stulen, förskingrad eller ogiltig i SIS.

b) Om den resehandling som använts för ansökan motsvarar en resehandling som anmälts som förkommen, stulen eller ogiltig i SLTD-databasen.

c) Om registrering om nekad inresa och vistelse finns för sökanden i SIS.

d) Om sökanden är föremål för en registrering i SIS om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas enligt en europeisk arresteringsorder eller som är efterlysta för att gripas i syfte att utlämnas.

e) Om sökanden och resehandlingen motsvarar ett nekat, återkallat eller ogiltigförklarat resetillstånd i Etias centrala system och dess innehavare.

f) Om sökanden och resehandlingen finns med på den bevakningslista som avses i artikel 34 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 (*).

g) Om uppgifter om sökanden redan finns registrerade i VIS.

h) Om uppgifterna som lämnats i ansökan avseende resehandlingen motsvarar en annan viseringsansökan som lämnats in tillsammans med andra identitetsuppgifter.

i) Om sökanden för närvarande är registrerad som en person som överskridit den tillåtna vistelsen eller tidigare har registrerats som en person som överskridit den tillåtna vistelsen i in- och utresesystemet.

j) Om sökanden är registrerad som en person som nekats inresa i in- och utresesystemet.

k) Om sökanden varit föremål för beslut om nekande, ogiltigförklaring eller återkallande av visering för kortare vistelse enligt registrering i VIS.

l) Om sökanden varit föremål för beslut om nekande, ogiltigförklaring eller återkallande av visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd enligt registrering i VIS.

m) Om uppgifter som är specifika för den sökandes identitet registreras i Europoluppgifter.

n) Om sökanden av en visering för kortare vistelse är registrerad i Eurodac.

o) I de fall sökanden är underårig, huruvida sökandens vårdnadshavare eller förmyndare

i) är föremål för en registrering i SIS om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas enligt en europeisk arresteringsorder eller som är efterlysta för att gripas i syfte att utlämnas,

ii) är föremål för en registrering om nekad inresa och vistelse i SIS,

iii) innehar en resehandling som finns med på den bevakningslista som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2018/1240. [Ändr. 70]

3a. Vid en sökning i SLTD-databasen ska de uppgifter som används av den europeiska sökportalens användare för att inleda en sökning inte delas med ägarna av Interpols uppgifter. **[Ändr. 71]**

4. VIS ska till ansökningsakten lägga till en hänvisning till alla träffar som erhållits i enlighet med punkt 3. Dessutom ska VIS, i förekommande fall, identifiera den eller de medlemsstater som fört in eller tillhandahållit de uppgifter som gett upphov till träffen eller träffarna, eller Europol, och ska registrera detta i ansökningsakten. ***Ingen annan information än hänvisning till en träff eller uppgifternas upphovsman ska registreras.*** **[Ändr. 72]**

5. Vid tillämpning av artikel 2.1 k ska de sökningar som utförs enligt punkt 3 i denna artikel jämföra de relevanta uppgifter som avses i artikel 15.2 med de uppgifter som finns i SIS för att avgöra om sökanden är föremål för någon av följande registreringar:

a) En registrering om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas eller utlämnas.

b) En registrering om försvunna personer.

Onsdagen den 13 mars 2019

c) En registrering om personer som söks för att delta i ett rättsligt förfarande

d) En registrering om personer och föremål som omfattas av diskreta kontroller, ~~eller~~ särskilda kontroller ***eller undersökningskontroller***. **[Ändr. 73]**

5a. En träff som är ett resultat av sökningar enligt artikel 9a.3 a, b, c, e, g, h, i, j, k, l och n ska bedömas av det konsulat som tagit emot viseringsansökan, i förekommande fall efter den kontroll av den centrala myndighet som avses i artikel 9c. **[Ändr. 74]**

5b. Varje träff som är ett resultat av sökningar enligt artikel 9a.3 d, f, m, och o ska i förekommande fall kontrolleras och bedömas av den gemensamma kontaktpunkten i de medlemsstater som har infört eller tillhandahållit de uppgifter som gett upphov till träffen, i enlighet med artikel 9ca. **[Ändr. 75]**

5c. Varje träff mot SIS ska också automatiskt anmälas till Sirenekontoret i den medlemsstat som skapade den registrering som gett upphov till träffen. **[Ändr. 76]**

5d. Den anmälan som tillhandahålls Sirenekontoret i den medlemsstat eller den gemensamma kontaktpunkt som gjorde registreringen ska innehålla följande uppgifter:

a) Efternamn, förnamn och eventuella andra namn (alias).

b) Födelseort och födelsedatum.

c) Kön.

d) Medborgarskap och eventuellt andra medborgarskap.

e) Medlemsstaten för den första planerade vistelsen och, om tillgänglig, adressen för den första planerade vistelsen.

f) Sökandens bostadsadress eller, om uppgiften inte är tillgänglig, bosättningsort och bosättningsland.

g) En hänvisning till eventuella träffar som erhållits, inbegripet datum och tid för träffen. **[Ändr. 77]**

5e. Denna artikel ska inte utgöra ett hinder för inlämning av en asylansökan, oavsett skäl. I de fall där en viseringsansökan lämnas in av offer för våldsbrott, exempelvis våld i hemmet eller människohandel, som begåtts av deras så kallade sponsor, ska registreringen i VIS separeras från registreringen av sponsorn i syfte att skydda offren mot ytterligare risker. **[Ändr. 78]**

Artikel 9b

Särskilda bestämmelser tillämpliga på sökningar i andra system för familjemedlemmar till EU-medborgare eller till andra tredjelandsmedborgare som åtnjuter rätt till fri rörlighet enligt unionsrätten

1. När det gäller tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller till en tredjelandsmedborgare som åtnjuter en likvärdig rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare enligt en överenskommelse mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett tredje land, å andra sidan, ska de automatiska kontrollerna i artikel 9a.3 utföras enbart i syfte att kontrollera att det inte finns några faktiska indikationer eller rimliga skäl grundade på faktiska indikationer som tyder på att personens vistelse på medlemsstaternas territorium innebär en säkerhetsrisk ~~eller en stor epidemisk risk~~ i enlighet med direktiv 2004/38/EG. **[Ändr. 79]**

2. VIS ska inte kontrollera

a) om sökanden för närvarande har rapporterats vara en person som överskridit den tillåtna vistelsen eller om det tidigare har rapporterats att han eller hon överskridit den tillåtna vistelsen genom en sökning i in- och utresesystemet,

b) om sökanden motsvarar en person vars uppgifter har registrerats i Eurodac.

3. Om den automatiska behandling av ansökan som avses i artikel 9a.3 tillhandahållit en träff som motsvarar en registrering om nekad inresa och vistelse som avses i artikel 24 i förordning ~~(EG) nr 1987/2006~~ ***(EU) nr 2018/1861***, ska viseringsmyndigheten kontrollera grunden för det beslut som ledde till att denna registrering fördes in i SIS. Om denna grund är kopplad till en risk för olaglig invandring, ska registreringen inte beaktas vid bedömningen av ansökan. Viseringsmyndigheten ska gå vidare enligt artikel ~~25.2 i SIS II-förordningen~~. ***26.2 i förordning (EU) 2018/1861.*** **[Ändr. 80]**

Artikel 9c

Kontroll av de centrala myndigheterna ***och de gemensamma nationella kontaktpunkterna*** **[Ändr. 81]**

1. En träff ***enligt vad som avses i artikel 9a.5b*** som är ett resultat av sökningar enligt artikel 9a.3 ***och inte automatiskt kan bekräftas av VIS*** ska kontrolleras manuellt av den ***gemensamma nationella kontaktpunkten i enlighet med artikel 9ca***. Den centrala myndigheten i den medlemsstat som handlägger ansökan ***ska underrättas***.. **[Ändr. 82]**

2. ~~Om~~ ***En träff enligt vad som avses i artikel 9a.5a som är ett resultat av sökningar enligt artikel 9a.3 och inte automatiskt kan bekräftas av VIS ska kontrolleras manuellt av den centrala myndigheten. När*** den centrala myndigheten kontrollerar träffar manuellt ska den ha åtkomst till ansökningsakten och eventuella länkade ansökningsakter samt till alla träffar som genererats under den automatiska behandlingen enligt ~~artikel 9a.3~~. artikel 9a.***5a***. **[Ändr. 83]**

3. Den centrala myndigheten ska kontrollera om sökandens identitet som registrerats i ansökningsakten motsvarar de uppgifter som finns i VIS eller en av de databaser som konsulterats.

4. Om personuppgifterna inte överensstämmer och ingen annan träff har rapporterats under den automatiska behandlingen enligt artikel 9a.3, ska den centrala myndigheten radera den felaktiga träffen från ansökningsakten.

5. Om uppgifterna överensstämmer eller om det fortsatt råder tvivel om sökandens identitet, ska den centrala viseringsmyndighet som handlägger ansökan ***i berättigade fall*** underrätta den centrala myndigheten i den eller de andra medlemsstater som konstateras ha fört in eller tillhandahållit de uppgifter som gav upphov till träffen enligt artikel 9a.3. När det konstateras att en eller flera medlemsstater har fört in eller tillhandahållit de uppgifter som gav upphov till en sådan träff, ska den centrala myndigheten samråda med de centrala myndigheterna i den eller de andra medlemsstaterna med hjälp av det förfarande som anges i artikel 16.2. ***Varje tvivel ska vara till gagn för sökanden.*** **[Ändr. 84]**

6. Resultatet av de kontroller som utförts av de andra medlemsstaternas centrala myndigheter ska läggas till i ansökningsakten.

~~7. Om den jämförelse som avses i artikel 9a.5 lett till en eller flera träffar ska VIS, som ett undantag från punkt 1, sända en automatisk underrättelse till den centrala myndigheten i den medlemsstat som inlett sökningen för att den ska vidta eventuella lämpliga uppföljningsåtgärder.~~ **[Ändr. 85]**

~~8. Om det konstateras att Europol har tillhandahållit de uppgifter som gett upphov till en träff i enlighet med artikel 9a.3, ska den centrala myndigheten i den ansvariga medlemsstaten samråda med den nationella Europolenheten för uppföljning i enlighet med förordning (EU) 2016/794 och i synnerhet kapitel IV i förordningen.~~ **[Ändr. 86]**

Onsdagen den 13 mars 2019

Artikel 9ca

Kontroll och bedömning av den gemensamma nationella kontaktpunkten

1. Varje medlemsstat ska utse en nationell myndighet, som ska vara operativ 24 timmar om dygnet, sju dagar i veckan, vilket ska säkerställa relevanta manuella kontroller och bedömningar av träffar enligt denna förordning ('den gemensamma kontaktpunkten'). Den gemensamma kontaktpunkten ska bestå av sambandsmän från Sirenekontoret, Interpols nationella centralbyråer, Europols nationella centrala åtkomstpunkt, Etias nationella enhet och alla relevanta nationella brottsbekämpande myndigheter. Medlemsstaterna ska säkerställa tillräckligt med personal för den gemensamma kontaktpunkten som gör det möjligt för kontaktpunkten att kontrollera träffar som den underrättas om i enlighet med denna förordning, och med beaktande av de tidsfrister som anges i artikel 23 i förordning (EG) nr 810/2009.

2. Kontaktpunkten ska manuellt kontrollera de träffar som hänvisats till den. Förfarandena enligt artikel 9c.2–6 ska tillämpas.

3. Om uppgifterna efter den kontroll som avses i punkt 2 i denna artikel stämmer överens och en träff bekräftas ska kontaktpunkten i förekommande fall kontakta de ansvariga myndigheter som tillhandahållit de uppgifter som gett upphov till träffen, inklusive Europol. Kontaktpunkten ska därefter bedöma träffen. Den gemensamma kontaktpunkten ska avge ett motiverat yttrande mot bakgrund av det beslut om en ansökan som ska fattas enligt artikel 23 i förordning (EG) nr 810/2009. Detta motiverade yttrande ska inkluderas i ansökningsakten. **[Ändr. 87]**

Artikel 9cb

Handbok

Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 48a för att i en handbok fastställa de relevanta uppgifter som ska jämföras vid sökningar i andra system enligt artikel 9a.3 och de förfaranden och regler som är nödvändiga för de sökningar, kontroller och bedömningar som avses i artikel 9a–ca. Denna delegerade akt ska omfatta en kombination av uppgiftskategorier för sökningar i varje system i enlighet med artikel 9a. **[Ändr. 88]**

Artikel 9d

Europols skyldigheter

Europol ska anpassa sitt informationssystem för att säkerställa att automatisk behandling av de sökningar som avses i artikel 9a.3 och artikel 22b.2 är möjlig."

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1).

13. I artikel 13 ska följande punkt läggas till som punkt 4:

"4. När ansökningsakten har uppdaterats i enlighet med punkterna 1 och 2 ska VIS skicka en underrättelse till den medlemsstat som utfärdade viseringen med uppgift om ***det motiverade*** beslutet att upphäva eller återkalla viseringen. En sådan underrättelse ska genereras automatiskt av det centrala systemet och överföras via den mekanism som avses i artikel 16." **[Ändr. 89]**

14. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande led införas som led ea:

"ea) Ansiktsbild."

b) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

"2a. Den ansiktsbild som avses i punkt 2 led ea ska inte vara det enda sökkriteriet."

15. I artikel 16 ska punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

"2. När det skapas en ansökningsakt i VIS om en medborgare från ett specifikt tredjeland eller som tillhör en specifik kategori av sådana medborgare för vilka det krävs föregående samråd enligt artikel 22 i förordning (EG) nr 810/2009 ska VIS automatiskt översända begäran om samråd till den eller de medlemsstater som angetts.

Den eller de medlemsstater som förfrågan riktar sig till ska översända sitt svar till VIS, som ska vidarebefordra svaret till den medlemsstat som skapade ansökan.

Uteslutande i syfte att utföra samrådsförfarandet ska förteckningen över de medlemsstater som kräver att andra medlemsstaters centrala myndigheter samråder med deras centrala myndigheter under handläggningen av ansökningar om enhetliga viseringar som lämnats in av medborgare från specifika tredjeländer eller specifika kategorier av sådana medborgare enligt artikel 22 i förordning (EG) nr 810/2009, ~~och över de berörda tredjelandsmedborgarna,~~ integreras i VIS. **[Ändr. 90]**

3. Det förfarande som anges i punkt 2 ska också tillämpas på följande:

a) Överföring av information enligt artikel 25.4 om utfärdande av viseringar med begränsad territoriell giltighet, artikel 24.2 om ändring av uppgifter ***i den här förordningen*** och artikel 31 i förordning (EG) nr 810/2009 om efterhandsanmälningar. **[Ändr. 91]**

b) Alla andra meddelanden med anknytning till konsulärt samarbete som inbegriper överföring av personuppgifter som registrerats i VIS eller som är kopplade till det, överföring av begäranden till behörig viseringsmyndighet om att vidarebefordra kopior av ~~resehandlingar i enlighet med artikel 9.7 och andra~~ handlingar som ligger till grund för ansökan och överföring av elektroniska kopior av dessa handlingar samt begäranden enligt artikel 9c och artikel 38.3. De behöriga viseringsmyndigheterna ska besvara en sådan begäran inom två arbetsdagar." **[Ändr. 92]**

16. Artikel 17 ska utgå.

17. Titeln på kapitel III ska ersättas med följande:

"ANDRA MYNDIGHETERS ÅTKOMST TILL UPPGIFTER OM VISERINGAR FÖR KORTARE VISTELSE"

18. I artikel 18.6 ska andra stycket ersättas med följande:

"De behöriga myndigheter som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift ska kontrollera viseringsinnehavarens fingeravtryck mot de fingeravtryck som har registrerats i VIS. För viseringsinnehavare vars fingeravtryck inte kan användas ska den sökning som avses i punkt 1 göras på grundval av de alfanumeriska uppgifter som föreskrivs i punkt 1 *i kombination med ansiktsbilden*."

18a. Artikel 18a ska ersättas med följande:

"Artikel 18a

Hämtning av VIS-uppgifter för att skapa eller uppdatera en in- och utresepost eller post om nekad inresa för en viseringsinnehavare i in- och utresesystemet

Den behöriga myndighet som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift ska endast för ändamålen att skapa eller uppdatera en in- och utresepost eller post om nekad inresa för en viseringsinnehavare i in- och utresesystemet i enlighet med artiklarna 14.2, 16 och 18 i förordning (EU) 2017/2226 ges åtkomst för att i VIS hämta och till in- och utresesystemet importera de uppgifter som lagras i VIS och som förtecknas i artikel 16.1 d och artikel 16.2 c–f i den förordningen.". **[Ändr. 93]**

Onsdagen den 13 mars 2019

19. Följande artikel ska införas som artikel 20a:

"Artikel 20a

Användning av VIS-uppgifter i syfte att föra in SIS-registreringar om försvunna personer ***eller utsatta personer som behöver hindras från att resa*** och åtkomst till dessa uppgifter **[Ändr. 94]**

1. Uppgifter om fingeravtryck ***och ansiktsbilder*** som är lagrade i VIS får användas i syfte att föra in registreringar om försvunna personer***, barn som löper risk att bortföras eller utsatta personer som behöver hindras från att resa*** i enlighet med artikel 32 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) (*)… [förordning (EU) om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete]. I sådana fall ska utbytet av uppgifter om fingeravtryck ***och ansiktsbilder*** göras via en säker kommunikationskanal till Sirenekontoret i den medlemsstat som äger uppgifterna. **[Ändr. 95]**

2. När det förekommer en träff mot en SIS-registrering ***genom användning av uppgifter om fingeravtryck och ansiktsbilder*** som ~~avses~~ ***är lagrade*** i ***VIS enligt*** i punkt 1, får barnskyddsmyndigheterna och de nationella rättsliga myndigheterna, inklusive de som ansvarar för att väcka allmänt åtal under ett straffrättsligt förfarande och för att inleda rättsliga utredningar som föregår åtal, och deras samordnande myndigheter som avses i artikel ~~43~~ **44** i förordning (EU) … [COM(2016)0883 – SIS ~~LE~~ ***(polissamarbete)***], vid fullgörandet av sina uppgifter begära åtkomst till uppgifter som har förts in i VIS. De villkor som fastställs i unionsrätten och i nationell lagstiftning ska tillämpas. ***Medlemsstaterna ska se till att uppgifterna överförs på ett säkert sätt.*** **[Ändr. 96]**

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) …av den … (EUT L .., s.)."

20. I artikel 22 ska ~~punkt~~ ***punkterna 1 och 2*** ersättas med följande:

"1. De behöriga asylmyndigheterna ska i enlighet med artikel 21 i förordning (EG) nr 343/2003 kunna göra sökningar på grundval av asylsökandens fingeravtryck, dock endast för prövning av en asylansökan. Om asylsökandens fingeravtryck inte kan användas eller om sökningen på grundval av fingeravtrycken inte kan genomföras, ska sökningen göras på grundval av de uppgifter som avses i artikel 9.4 a och/eller b–cc. Sökningen får göras i kombination med de uppgifter som avses i artikel 9.4 aa. **[Ändr. 97]**

2. Om en sökning med de uppgifter som förtecknas i punkt 1 visar att det har registrerats uppgifter om en sökande av internationellt skydd i VIS, ska den behöriga asylmyndigheten ges åtkomst för att konsultera följande uppgifter om sökanden och om eventuella länkade ansökningsakter avseende sökanden i enlighet med artikel 8.3, uteslutande för det ändamål som avses i punkt 1:

a) Ansökans nummer.

b) De uppgifter som tagits från ansökningsformuläret eller ansökningsformulären och som avses i artikel 9.4, 9.5 och 9.7.

c) ~~Fotografier.~~ ***Ansiktsbilder***. **[Ändr. 98]**

d) Uppgifter om utfärdade, ogiltigförklarade och återkallade viseringar eller viseringar vilkas giltighetstid har förlängts enligt artiklarna 10, 13 och 14.

e) De uppgifter som avses i artikel 9.4 ~~och 9.5~~ i de länkade ansökningsakterna i enlighet med artikel 8.4." **[Ändr. 99]**

21. Artikel 23 ska ersättas med följande:

”Artikel 23

Lagringsperiod för uppgifter

1. Varje ~~akt~~ ***ansökningsakt*** ska lagras i VIS i högst fem år, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna om radering i artiklarna 24 och 25 eller bestämmelserna om loggföring i artikel 34. **[Ändr. 100]**

Denna period börjar löpa

a) samma dag som viseringen, viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet upphör att gälla, om en visering, en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd har utfärdats,

b) den nya sista giltighetsdagen för viseringen ***eller*** viseringen för längre vistelse ~~eller uppehållstillståndet~~ om en visering ***eller*** en visering för längre vistelse ~~eller ett uppehållstillstånd~~ har förlängts, **[Ändr. 101]**

c) samma dag som ansökningsakten upprättades i VIS, om ansökan har dragits tillbaka, lagts ner eller avbrutits,

d) samma dag som den ansvariga myndigheten fattat ett beslut ifall en visering, en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd har avslagits, ogiltigförklarats, förkortats, dragits tillbaka eller återkallats, beroende på vad som är tillämpligt.

2. Efter utgången av den period som avses i punkt 1 ska VIS automatiskt radera akten samt länken eller länkarna till denna akt enligt artikel 8.3 och 8.4 samt artikel 22a.3 ~~och 22a.5~~.” **[Ändr. 102]**

2a. Med undantag från punkt 1 gäller följande:

a) Ansökningsakter som avser uppehållstillstånd ska raderas efter högst tio år.

b) Ansökningsakter för barn under 12 år ska raderas när barnet lämnar Schengenområdet. **[Ändr. 103]**

2b. Genom undantag från punkt 1 får den ansökningsakt som avses i denna artikel, för att underlätta en ny ansökan, lagras under en ytterligare period på högst tre år från slutet av giltighetstiden för viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet, och endast om sökanden efter en begäran om godkännande frivilligt och uttryckligen samtycker genom att underteckna ett intyg. Begäran om samtycke ska presenteras på ett sätt som tydligt kan skiljas från andra frågor, i en begriplig och lätt tillgänglig form och med användning av ett klart och tydligt språk, i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) 2016/679. Sökanden får när som helst återkalla sitt samtycke, i enlighet med artikel 7.3 i förordning (EU) 2016/679. Om sökanden återkallar sitt samtycke ska ansökningsakten automatiskt raderas ur VIS.

eu-LISA ska utveckla ett verktyg som gör det möjligt för sökande att ge och återkalla sitt samtycke.

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 48a för att ytterligare definiera det verktyg som de sökande ska använda för att ge och återkalla sitt samtycke. **[Ändr. 104]**

22. I artikel 24 ska ~~punkt~~ ***punkterna*** 2 ***och 3*** ersättas med följande:

”2. Om en medlemsstat har bevis som tyder på att uppgifter som behandlas i VIS är oriktiga eller att uppgifter har behandlats i VIS i strid med denna förordning, ska den omedelbart informera den ansvariga medlemsstaten. Ett sådant meddelande ska översändas i enlighet med förfarandet i artikel 16.3.

Onsdagen den 13 mars 2019

Om de oriktiga uppgifterna avser länkar som skapats enligt artikel 8.3 eller 8.4 och artikel 22a.3 ska den ansvariga medlemsstaten utföra nödvändiga kontroller och tillhandahålla ett svar inom 48 timmar samt i förekommande fall korrigera länken. Om inget svar tillhandahålls inom den fastställda tidsfristen, ska den begärande medlemsstaten korrigera länken och underrätta den ansvariga medlemsstaten om den korrigering som gjorts via VISMail.

3. Den ansvariga medlemsstaten ska så snart som möjligt kontrollera de berörda uppgifterna och om nödvändigt omedelbart rätta eller radera dem.". **[Ändr. 105]**

23. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Om en sökande har erhållit medborgarskap i en medlemsstat före utgången av den period som avses i artikel 23.1, ska den medlemsstat som upprättade de aktuella ansökningsakterna och länkarna omedelbart radera de ansökningsakter, akter och länkar som avses i artiklarna 8.3 ***och*** 8.4 och ***i*** *22a.3* rörande honom eller henne ur VIS." **[Ändr. 106]**

b) I punkt 2 ska ordet "VIS" ersättas med "VISMail".

(23a) Artikel 26 ska ändras på följande sätt:

a) punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"1. eu-LISA ska ha ansvar för den operativa förvaltningen av VIS och dess komponenter i enlighet med artikel 2a. eu-LISA ska i samarbete med medlemsstaterna se till att bästa tillgängliga teknik, med förbehåll för en kostnads-nyttoanalys, alltid används för de komponenterna. **[Ändr. 107]**

2. *Den operativa förvaltningen av VIS* ska *bestå i alla de arbetsuppgifter som krävs* för *att VIS ska kunna fungera dygnet runt alla dagar i veckan* i *enlighet* med *denna förordning, särskilt* det *underhåll och den tekniska utveckling som krävs för att säkerställa att* VIS *fungerar med tillfredsställande driftskvalitet, särskilt vad gäller svarstiden när konsulat* och *gränsmyndigheter gör sökningar i VIS centrala system. Sådana svarstider ska vara så korta som möjligt.".* **[Ändr. 108]**

b) punkterna 3–8 ska utgå. **[Ändr. 109]**

~~24. I~~ **artikel 26** ~~ska följande punkt läggas till som punkt 8*a*:~~

~~"*8a.* Eu-LISA ska tillåtas att använda anonymiserade verkliga personuppgifter från VIS produktionssystem för teständamål under följande omständigheter:~~

~~a) För diagnostik och reparationer när fel upptäcks i det centrala systemet.~~

~~b) För tester av ny teknik och nya metoder som är relevanta för att förbättra det centrala systemets prestanda eller överföring av uppgifter till systemet.~~

~~I sådana fall ska säkerhetsåtgärderna, åtkomstkontrollen och loggningsaktiviteterna i testmiljön vara likvärdiga med de som finns i VIS produktionssystem. Verkliga personuppgifter som används för tester ska anonymiseras på ett sådant sätt att den registrerade inte längre kan identifieras."~~ **[Ändr. 110]**

c) the following paragraphs are added:

"9a. Om eu-LISA samarbetar med externa entreprenörer i samband med VIS-relaterade arbetsuppgifter ska eu-LISA noga övervaka entreprenörens verksamhet för att säkerställa att denna förordning efterlevs, särskilt i fråga om säkerhet, konfidentialitet och dataskydd.

9b. Den operativa förvaltningen av VIS centrala system får inte anförtros privata företag eller privata organisationer." **[Ändr. 111]**

25. Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Plats för det centrala informationssystemet för viseringar

Den ordinarie delen av det centrala VIS, som står för teknisk tillsyn och administration, ska vara belägen i Strasbourg (Frankrike) och en reserv för det centrala VIS, varigenom alla funktioner i den ordinarie delen av det centrala VIS säkerställs ska ligga i Sankt Johann im Pongau (Österrike).

~~Båda anläggningarna får användas samtidigt~~ ***eu-LISA ska genomföra tekniska lösningar*** för ***att säkerställa oavbruten tillgång till VIS genom samtidig drift*** ~~den aktiva driften~~ av VIS ***centrala system och VIS centrala reservdriftssystem***, under förutsättning att ~~den andra anläggningen~~ ***VIS centrala reservdriftssystem*** bibehåller kapaciteten att säkerställa driften ***av VIS*** om ~~systemet~~ ***VIS centrala system*** skulle sluta fungera, ***eller genom duplicering av systemet eller dess komponenter***.” **[Ändr. 112]**

26. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) Titeln ska ersättas med följande:

”Ansvaret för användningen av uppgifter och *deras kvalitet*”

b) Punkt 1 ***ska ändras på följande sätt:***

i) led c ska ersättas med följande:

”c) uppgifterna är korrekta, uppdaterade och av en lämplig kvalitet och fullständighet när de överförs till VIS.”

ii) följande stycke ska läggas till:

Medlemsstaterna ska därför säkerställa att konsulär personal och personal hos externa tjänsteleverantörer med vilka de samarbetar enligt artikel 43 i förordning (EG) nr 810/2009 får regelbunden utbildning om uppgiftskvalitet. **[Ändr. 113]**

c) I punkt 2 a ska båda förekomsterna av ordet ”VIS” ersättas med orden ”VIS eller CIR”.

d) Följande ***punkter*** ska införas ~~som punkt 2a~~:

”2a. ~~Förvaltningsmyndigheten~~ ***eu-LISA*** ska tillsammans med kommissionen utveckla, ~~och~~ upprätthålla***och kontinuerligt uppdatera*** automatiserade mekanismer för kvalitetskontroll och förfaranden för kvalitetskontroller av uppgifterna i VIS och ska regelbundet rapportera till medlemsstaterna. ~~Förvaltningsmyndigheten~~ ***eu-LISA ska säkerställa att det finns tillräckligt med utbildad personal för att genomföra de tekniska innovationer och uppgraderingar som krävs för att sköta mekanismerna för kvalitetskontroll av uppgifterna. eu-LISA*** ska regelbundet rapportera till medlemsstaterna och kommissionen om ~~kvalitetskontroller~~ ***kvalitetskontrollerna*** av uppgifterna. ***Kommissionen ska regelbundet rapportera till Europaparlamentet och rådet om problem som uppstår i fråga om uppgifternas kvalitet och hur de har behandlats.*** **[Ändr. 114]**

Mekanismen, förfarandena och efterlevnaden av kvalitetskraven på uppgifterna ska fastställas genom genomförandeåtgärder i enlighet med det förfarande som avses i artikel 49.2.

2b. Kommissionen ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningsmöjligheterna, tillgängligheten, beredskapen och tillförlitligheten hos den teknik som behövs för att identifiera en person med hjälp av ansiktsbilder.” **[Ändr. 115**

Onsdagen den 13 mars 2019

da) Följande punkt ska införas:

”3a. När det gäller behandlingen av personuppgifter i VIS ska varje medlemsstat utse en myndighet som ska anses vara registeransvarig i enlighet med artikel 4.7 i förordning (EU) 2016/679 och som ska ha centralt ansvar för den medlemsstatens behandling av uppgifter. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen om vilken myndighet som har utsetts.” **[Ändr. 116]**

27. Följande artikel ska införas som artikel 29a:

”Artikel 29a

Särskilda regler för införande av uppgifter

1. Införande av de uppgifter som avses i artiklarna 9, 22c och 22d i VIS ska omfattas av följande preliminära villkor:

a) Uppgifter enligt artiklarna 9, 22c, 22d och 6.4 får endast ~~sändas~~ ***införas*** till VIS efter en kvalitetskontroll som utförts av de ansvariga nationella myndigheterna. **[Ändr. 117]**

b) Uppgifter enligt artiklarna 9, 22c, 22d och 6.4 kommer att behandlas av VIS efter en kvalitetskontroll som utförts av VIS enligt punkt 2.

2. Kvalitetskontroller ska utföras av VIS på följande sätt:

a) När det upprättas ansökningsakter eller akter om tredjelandsmedborgare i VIS ska kvalitetskontroller utföras på de uppgifter som avses i artiklarna 9, 22c och 22d; om dessa kontroller inte uppfyller de fastställda kvalitetskriterierna ska den eller de ansvariga myndigheterna automatiskt underrättas av VIS.

b) De automatiska förfarandena enligt artikel ~~9 a.3~~ ***9a.3*** och 22b.2 får utlösas av VIS endast efter en kvalitetskontroll som utförts av VIS enligt denna artikel; om dessa kontroller inte uppfyller de fastställda kvalitetskriterierna ska den eller de ansvariga myndigheterna automatiskt underrättas av VIS. **[Ändr. 118]**

c) Kvalitetskontroller av ansiktsbilder samt finger- och handavtrycksuppgifter ska utföras när det upprättas ansökningsakter för tredjelandsmedborgare i VIS för att säkerställa att minimistandarderna för uppgiftskvaliteten uppfylls vilket möjliggör biometrisk matchning. **[Ändr. 119]** ***(Berör inte den svenska versionen.)***

d) Kvalitetskontroller av de uppgifter som avses i artikel 6.4 ska utföras vid lagring av information om de nationella utsedda myndigheterna i VIS.

3. Det ska fastställas kvalitetsstandarder för lagring av de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel. Specifikationerna för dessa standarder ska fastställas i genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.” **[Ändr. 120]** ***(Berör inte den svenska versionen.)***

~~28. I~~ **artikel 31** ~~ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:~~

~~”1. Utan att det påverkar förordning (EU) 2016/679 får de uppgifter som avses i artikel 9.4 a, b, c, k och m; 9.6 och 9.7 överföras eller göras tillgängliga för ett tredjeland eller en internationell organisation som förtecknas i bilagan, endast om det är nödvändigt i individuella fall i syfte att styrka tredjelandsmedborgares identitet och endast i återvändandesyfte i enlighet med direktiv 2008/115/EG eller i vidarebosättningssyfte i enlighet med förordning … [vidarebosättningsförordning] och under förutsättning att den medlemsstat som förde in uppgifterna i VIS har gett sitt godkännande.”~~ **[Ändr. 121]**

28a. Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

a) punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Genom avvikelse från punkt 1 i den här artikeln får de uppgifter som avses i artikel 9.4 a, aa, b, c, cc, k och m samt 9.6 och 9.7 överföras av gränsmyndigheter eller invandringsmyndigheter till ett tredjeland eller en internationell organisation som förtecknas i bilagan till denna förordning, om det i enskilda fall är nödvändigt för att bevisa tredjelandsmedborgares identitet uteslutande i återvändandesyfte, och endast om ett av följande villkor är uppfyllt:

a) Kommissionen har antagit ett beslut om adekvat skydd av personuppgifter i det aktuella tredjelandet i enlighet med artikel 45.3 i förordning (EU) 2016/679.

b) Lämpliga skyddsåtgärder enligt artikel 46 i förordning (EU) 2016/679 har vidtagits, till exempel genom ett återtagandeavtal som är i kraft mellan unionen eller en medlemsstat och det aktuella tredjelandet.

c) Artikel 49.1 d i förordning (EU) 2016/679 är tillämplig. **[Ändr. 122]**

3. De uppgifter som avses i artikel 9.4 a, b, c, k och m samt 9.6 och 9.7 får överföras i enlighet med punkt 2 i den här artikeln endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Överföringen av uppgifterna utförs i enlighet med relevanta bestämmelser i unionsrätten, särskilt bestämmelser om dataskydd, däribland kapitel V i förordning (EU) 2016/679, och återtagandeavtal, och den nationella rätten i den medlemsstat som överför uppgifterna.

b) Den medlemsstat som har infört uppgifterna i VIS har gett sitt medgivande.

c) Tredjelandet eller den internationella organisationen samtycker till att endast behandla uppgifterna för de ändamål som de tillhandahållits för.

d) Ett beslut om återvändande som antagits i enlighet med direktiv 2008/115/EG har utfärdats med avseende på den berörda tredjelandsmedborgaren, förutsatt att verkställigheten av beslutet om återvändande inte har skjutits upp och inget överklagande har ingetts som kan leda till att verkställigheten skjuts upp.”. **[Ändr. 123]**

b) Följande punkter ska läggas till:

”3a. Överföring av personuppgifter till tredjeländer eller till internationella organisationer i enlighet med punkt 2 ska inte påverka rättigheterna för personer som ansöker om eller har beviljats internationellt skydd, särskilt när det gäller principen om non-refoulement.

3b. Personuppgifter som en medlemsstat eller Europol erhållit från VIS för brottsbekämpningsändamål får inte överföras eller göras tillgängliga för tredjeländer, internationella organisationer eller privata enheter som är etablerade i eller utanför unionen. Förbudet ska också gälla om dessa uppgifter behandlas vidare på nationell nivå eller mellan medlemsstater i enlighet med direktiv (EU) 2016/680.” **[Ändr. 124]**

Onsdagen den 13 mars 2019

28b. Artikel 32, punkt 2 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas:

”ea) hindra obehöriga från att med hjälp av datakommunikationsutrustning använda automatiserade system för uppgiftsbehandling,” **[Ändr. 125]**

b) Följande led ska införas:

”ja) säkerställa att installerade system i händelse av driftavbrott kan återställas till normal drift.

jb) säkerställa driftsäkerhet genom att se till att eventuella driftfel i VIS rapporteras på ett korrekt sätt och att nödvändiga tekniska åtgärder vidtas för att säkerställa att personuppgifter kan återställas om de skadas till följd av att VIS inte fungerar som det ska,” **[Ändr. 126]**

28c. Följande artikel ska införas:

”Artikel 32a

Säkerhetstillbud

1. Varje händelse som har eller kan få en inverkan på säkerheten i VIS eller kan orsaka skada på eller förlust av VIS-uppgifter ska anses vara ett säkerhetstillbud, särskilt om olaglig åtkomst till uppgifter kan ha inträffat eller om uppgifternas tillgänglighet, integritet och konfidentialitet har äventyrats eller kan ha äventyrats.

2. Säkerhetstillbud ska hanteras på ett sätt som säkerställer snabba, effektiva och välavvägda motåtgärder.

3. Utan att det påverkar anmälan av och informationen om en personuppgiftsincident enligt artikel 33 i förordning (EU) 2016/679 eller artikel 30 i direktiv (EU) 2016/680, ska medlemsstaterna, Europol och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån utan dröjsmål underrätta kommissionen, eu-LISA, den behöriga tillsynsmyndigheten och Europeiska datatillsynsmannen om säkerhetstillbud. eu-LISA ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och Europeiska datatillsynsmannen om alla säkerhetstillbud som rör VIS centrala system.

4. Information om ett säkerhetstillbud som har eller kan ha påverkat driften av VIS i en medlemsstat eller inom eu-LISA, eller tillgängligheten, integriteten och konfidentialiteten hos de uppgifter som lagts in eller sänts av andra medlemsstater ska utan dröjsmål lämnas till alla medlemsstater och rapporteras i enlighet med den tillbudshanteringsplan som eu-LISA tillhandahåller.

5. Om ett säkerhetstillbud inträffar ska medlemsstaterna och eu-LISA samarbeta.

6. Kommissionen ska omedelbart rapportera allvarliga tillbud till Europaparlamentet och rådet. Dessa rapporter ska ges säkerhetsskyddsklassificeringen EU RESTRICTED/RESTREINT UE i enlighet med tillämpliga säkerhetsbestämmelser.

7. Om ett säkerhetstillbud orsakas av missbruk av uppgifter ska medlemsstaterna, Europol och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån säkerställa att påföljder utdöms i enlighet med artikel 36.” **[Ändr. 127]**

28d. Artikel 33 ska ersättas med följande:

”Artikel 33

Skadeståndsskyldighet

1. Utan att det påverkar rätten till ersättning från den personuppgiftsansvarige eller registerföraren, eller dessas skadeståndsansvar i enlighet med förordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 och förordning (EU) 2018/1726, ska följande gälla:

a) Varje person eller medlemsstat som har lidit materiell skada till följd av en otillåten behandling av personuppgifter eller av något annat handlande från en medlemsstats sida som är oförenligt med denna förordning har rätt till ersättning från den berörda medlemsstaten.

b) Varje person eller medlemsstat som har lidit materiell eller immateriell skada till följd av en åtgärd från Europols, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns eller eu-LISA:s sida som är oförenlig med denna förordning ska ha rätt till ersättning från den berörda byrån.

Den berörda medlemsstaten, Europol, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån eller eu-LISA ska helt eller delvis befrias från detta ansvar enligt första stycket om de bevisar att de inte är ansvariga för den händelse som orsakade skadan.

2. Om en medlemsstats underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning skadar VIS centrala system, ska den medlemsstaten vara skadeståndsskyldig för denna skada, såvida inte och i den mån eu-LISA eller en annan medlemsstat som deltar i VIS centrala system har underlåtit att vidta rimliga åtgärder för att förhindra skadan eller för att begränsa dess verkningar.

3. Skadeståndsanspråk mot en medlemsstat för sådan skada som avses i punkterna 1 och 2 ska regleras av den medlemsstatens nationella rätt. Skadeståndsanspråk mot den personuppgiftsansvarige, Europol, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån eller eu-LISA för sådan skada som avses i punkterna 1 och 2 ska omfattas av villkoren i fördragen.”. **[Ändr. 128]**

29. Artikel 34 ska ersättas med följande:

”Artikel 34

Loggar

1. Varje medlemsstat, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och ~~förvaltningsmyndigheten~~ ***eu-LISA*** ska föra logg över all uppgiftsbehandling inom VIS. Av dessa loggar ska framgå syftet med den åtkomst som avses i artikel 6.1, artikel 20 a.1, artikel 22 k.*1* och artiklarna 15–22 samt *22 g–22j*, datum och tidpunkt, den typ av uppgifter som har överförts enligt artiklarna 9–14 ***och 22c–22f***, den typ av uppgifter som använts för sökning enligt artiklarna 15.2, 18, 19.1, 20.1, 21.1, 22.1, *22 g, 22h, 22i, 22j*, 45a och 45d och namnet på den myndighet som fört in eller hämtat uppgifterna. Dessutom ska varje medlemsstat föra logg över den personal som är vederbörligen bemyndigad att föra in eller hämta uppgifterna. **[Ändr. 129]**

Onsdagen den 13 mars 2019

2. Vad gäller de åtgärder som förtecknas i artikel 45b ska en logg föras över all uppgiftsbehandling i VIS och in- och utresesystemet i enlighet med ~~denna artikel~~ ***den artikeln*** och artikel ~~41~~ **46** i förordning (EU) 2017/2226 om inrättande av ett in- och utresesystem. ***Vad gäller de åtgärder som förtecknas i artikel 17a ska register föras över all uppgiftsbehandling i VIS och in- och utresesystemet i enlighet med den här artikeln och artikel 46 i förordning (EU) 2017/2226.*** **[Ändr. 130]**

3. Dessa loggar får enbart användas för att övervaka uppgiftsskyddet med avseende på om behandlingen är tillåten och för att säkerställa uppgifternas säkerhet. Loggarna ska på lämpligt sätt skyddas mot obehörig åtkomst och raderas ett år efter det att den lagringsperiod som avses i artikel 23.1 har löpt ut, om de inte behövs för övervakningsförfaranden som redan har påbörjats."

29a. Artikel 35 ska ersättas med följande:

"Artikel 35

Egenkontroll

Medlemsstaterna ska se till att varje myndighet som har åtkomst till VIS-uppgifter vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att följa denna förordning och samarbetar med den nationella tillsynsmyndigheten." **[Ändr. 131]**

29b. Artikel 36 ska ersättas med följande:

"Artikel 36

Sanktioner

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, inbegripet administrativa och/eller straffrättsliga sanktioner enligt nationell lagstiftning, utdöms om uppgifter som har lagts in i VIS i strid med denna förordning används eller behandlas på ett otillbörligt sätt." **[Ändr. 132]**

30. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ***ska ändras på följande sätt:***

i) den inledande meningen ska ersättas med följande:

1. Utan att det påverkar den rätt till information som avses i artiklarna 15 och 16 i förordning (EU) 2018/1725, artiklarna 13 och 14 i förordning (EU) 2016/679 samt artikel 13 i direktiv (EU) 2016/680 ska tredjelandsmedborgare och de personer som avses i artiklarna 9.4 f, 22c.2 e eller 22d e erhålla följande information av den ansvariga medlemsstaten: **[Ändr. 133]**

ii) led f ska ersättas med följande:

"f) Den omständigheten att berörda personer har rätt att få åtkomst till uppgifter som rör dem och att begära att oriktiga uppgifter om dem korrigeras eller att olagligen behandlade uppgifter om dem raderas, inbegripet rätten att få information om förfarandena för utövande av dessa rättigheter, i enlighet med artikel 47 i [förordningen om interoperabilitet (gränser och viseringar)], och kontaktuppgifter till Europeiska datatillsynsmannen och till den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat som ansvarar för att samla in de uppgifter som avses i artikel 41.1 och som ska vara behörig att pröva frågor om skydd av personuppgifter.". **[Ändr. 134]**

iii) följande led ska införas:

”fa) Det faktum att medlemsstaterna och Europol kan få åtkomst till VIS för brottsbekämpande ändamål.” **[Ändr. 135]**

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Den information som avses i punkt 1 ska tillhandahållas tredjelandsmedborgaren skriftligt ***på ett klart, tydligt och korrekt sätt*** när de uppgifter, ~~det fotografi~~ ***den ansiktsbild*** och de uppgifter om fingeravtryck som avses i artikel 9.4, 9.5 och 9.6, artikel 22c.2 och artikel 22d a–g) samlas in, ~~och när det är nödvändigt, muntligt, på ett språk och ett sätt som den registrerade förstår eller rimligen kan förväntas förstå.~~ Barn måste informeras på ett åldersanpassat sätt med hjälp av broschyrer och/eller infografik och/eller presentationer som särskilt utformats för att förklara förfarandet för att lämna fingeravtryck.” **[Ändr. 136]**

c) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

”I avsaknad av ett sådant formulär undertecknat av dessa personer, ska denna information lämnas i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2016/679.”

~~31. I artikel 38 ska punkt 3 ersättas med följande:~~

~~”3. Om begäran enligt punkt 2 riktas till en annan medlemsstat än den ansvariga medlemsstaten, ska myndigheterna i den medlemsstat som tagit emot begäran inom sju dagar kontakta myndigheterna i den ansvariga medlemsstaten. Den ansvariga medlemsstaten ska inom en månads tid kontrollera om uppgifterna är korrekta och om det är tillåtet att behandla dem i VIS.”~~ **[Ändr. 137]**

31a. Artikel 38 ska ersättas med följande:

”Artikel 38

Rätt till tillgång till, rättelse, komplettering* och radering *samt begränsning av behandlingen av personuppgifter

1. Utan att det påverkar rätten till information enligt artiklarna 15 och 16 i förordning (EU) 2018/1725 ska sökande eller innehavare av visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd vars uppgifter lagras i VIS när uppgifterna inhämtas upplysas om förfarandena för att åberopa rättigheterna enligt artiklarna 17–20 i förordning (EU) 2018/1725 och artiklarna 15–18 i förordning (EU) 2016/679. De ska vid samma tidpunkt få kontaktuppgifter till Europeiska datatillsynsmannen.

2. För att kunna utöva sina rättigheter enligt artiklarna 17–20 i förordning (EU) 2018/1725 och artiklarna 15–18 i förordning (EU) 2016/679 ska de personer som avses i punkt 1 ha rätt att vända sig till den medlemsstat som lade in deras uppgifter i VIS. Den medlemsstat som tar emot begäran ska pröva och besvara den så snart som möjligt, och senast inom 30 dagar. Om det i samband med en begäran visar sig att de uppgifter som lagrats i VIS är inkorrekta eller har registrerats på ett olagligt sätt, ska den ansvariga medlemsstaten utan dröjsmål korrigera eller radera dessa uppgifter i VIS, och senast 30 dagar efter att den har mottagit begäran i enlighet med artikel 12.3 och 12.4 i förordning (EU) 2016/679. Om begäran riktas till en annan medlemsstat än den ansvariga medlemsstaten, ska myndigheterna i den medlemsstat som tagit emot begäran inom sju dagar kontakta myndigheterna i den ansvariga medlemsstaten. Den ansvariga medlemsstaten ska inom en månad kontrollera om uppgifterna är korrekta och om det var tillåtet att behandla dem i VIS. De berörda personerna ska informeras av den medlemsstat som kontaktade myndigheten i den ansvariga medlemsstaten om att hans eller hennes begäran vidarebefordrades, till vem detta skedde och om det fortsatta förfarandet.

3. Om den ansvariga medlemsstaten inte instämmer i påståendet att uppgifter som lagras i VIS är inkorrekta eller har registrerats på ett olagligt sätt, ska den utan dröjsmål anta ett administrativt beslut med en skriftlig förklaring till den berörda personen om varför den inte är beredd att rätta eller radera uppgifter som rör den personen.

4. Det beslutet ska även ge den berörda personen information om möjligheten att invända mot det beslut som fattats om den begäran som avses i punkt 2, och vid behov även om hur överklagande eller klagomål kan inges till behöriga myndigheter eller domstolar samt möjligheterna till bistånd, även från behöriga nationella tillsynsmyndigheter.

5. En begäran som görs enligt punkt 2 ska innehålla den information som behövs för att den berörda personen ska kunna identifieras. Denna information ska uteslutande användas för att de rättigheter som avses i punkt 2 ska kunna utövas.

6. Den ansvariga medlemsstaten ska bevara en skriftlig handling om att en begäran som avses i punkt 2 har gjorts och vilken åtgärd den ledde till. Den ska utan dröjsmål, och senast sju dagar efter det beslut om att rätta eller radera uppgifterna som avses i punkt 2 andra stycket eller efter det beslut som avses i punkt 3, göra denna handling tillgänglig för den behöriga nationella tillsynsmyndigheten med ansvar för dataskydd.".

31b. Artikel 39 ska ersättas med följande:

"Artikel 39

Samarbete för att säkerställa rätten till uppgiftsskydd

1. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska samarbeta aktivt för att genomföra de rättigheter som föreskrivs i artikel 38.

2. I var och en av medlemsstaterna ska den tillsynsmyndighet som avses i artikel 51.1 i förordning (EU) 2016/679 på begäran bistå och råda registrerade personer om hur de kan utöva sin rätt att rätta, komplettera eller radera personuppgifter som rör dem eller begränsa behandlingen av dessa uppgifter i enlighet med förordning (EU) 2016/679.

För att uppnå de mål som avses i första stycket ska tillsynsmyndigheten i den ansvariga medlemsstat som överförde uppgifterna och tillsynsmyndigheten i den medlemsstat till vilken begäran har ställts samarbeta med varandra.". **[Ändr. 139]**

31c. Artikel 40 ska ersättas med följande:

"Artikel 40

Rättsmedel

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 77 och 79 i förordning (EU) 2016/679 ska i varje medlemsstat var och en ha rätt att väcka talan vid eller inge klagomål till de behöriga myndigheterna eller domstolarna i den medlemsstat som har vägrat vederbörande sådan rätt att få åtkomst till eller rätt att få uppgifter som rör honom eller henne rättade, kompletterade eller raderade, vilket föreskrivs i artikel 38 i den här förordningen. Rätten att väcka en sådan talan eller inge ett klagomål ska också gälla i de fall där en begäran om tillgång, rättelse, komplettering eller radering inte besvarades inom de tidsfrister som anges i artikel 38 eller aldrig behandlades av den registeransvarige.

2. Det bistånd från den tillsynsmyndighet som avses i artikel 51.1 i förordning (EU) 2016/679 ska finnas tillgängligt under hela förfarandet.". **[Ändr. 140]**

31d. Artikel 41 ska ersättas med följande:

”Artikel 41

Den nationella tillsynsmyndighetens övervakning

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att den tillsynsmyndighet som avses i artikel 51.1 i förordning (EU) 2016/679 på ett oberoende sätt övervakar att den berörda medlemsstaten behandlar personuppgifterna i enlighet med denna förordning på ett lagligt sätt.

2. Den tillsynsmyndighet eller de tillsynsmyndigheter som avses i artikel 51.1 i förordning (EU) 2016/679 ska säkerställa att en granskning av den uppgiftsbehandling som utförs av de ansvariga nationella myndigheterna genomförs i enlighet med relevanta internationella revisionsstandarder minst vart tredje år. Resultaten av granskningen får beaktas vid de utvärderingar som utförs inom ramen för den mekanism som inrättats genom rådets förordning (EU) nr 1053/2013. Den tillsynsmyndighet som avses i artikel 51.1 i förordning (EU) 2016/679 ska varje år offentliggöra antalet begäranden om rättelse, komplettering, radering eller begränsning av behandling av uppgifter, åtgärder som vidtagits till följd av detta och antalet rättelser, kompletteringar, raderingar eller begränsningar av behandling som gjorts till följd av begärandena från de berörda personerna.

3. Medlemsstaterna ska se till att deras tillsynsmyndighet har de resurser som krävs för att fullgöra de uppgifter som den åläggs enligt denna förordning och har tillgång till rådgivning från personer med tillräcklig kunskap om biometriska uppgifter.

4. Medlemsstaterna ska tillhandahålla all information som begärs av den tillsynsmyndighet som avses i artikel 51.1 i förordning (EU) 2016/679 och ska särskilt förse den med information om den verksamhet som bedrivs i enlighet med dess ansvarsområden såsom dessa fastställs i den här förordningen. Medlemsstaterna ska bevilja den tillsynsmyndighet som avses i artikel 51.1 i förordning (EU) 2016/679 åtkomst till sina loggar och den ska när som helst ges tillträde till de lokaler som är relaterade till interoperabilitet.”. **[Ändr. 141]**

31e. Artikel 42 ska ersättas med följande:

”Artikel 42

Europeiska datatillsynsmannens tillsyn

1. Europeiska datatillsynsmannen ska ansvara för att övervaka eu-LISA:s, Europols och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns behandling av personuppgifter enligt denna förordning och för att säkerställa att sådan verksamhet utförs i enlighet med förordning (EU) 2018/1725 och den här förordningen.

2. Europeiska datatillsynsmannen ska se till att en granskning av eu-LISA:s behandling av personuppgifter genomförs i enlighet med internationella revisionsstandarder minst vart tredje år. En rapport om revisionen ska översändas till Europaparlamentet, rådet, eu-LISA, kommissionen och medlemsstaterna. eu-LISA ska ges tillfälle att yttra sig innan rapporterna antas.

3. eu-LISA ska tillhandahålla de upplysningar som begärs av Europeiska datatillsynsmannen, ge Europeiska datatillsynsmannen åtkomst till alla dokument och till de loggar som avses i artiklarna 22r, 34 och 45b samt bevilja Europeiska datatillsynsmannen åtkomst till alla sina lokaler, när som helst.”. **[Ändr. 142]**

Onsdagen den 13 mars 2019

~~32.~~ I **~~artikel 43~~** ~~ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:~~

~~"1. Europeiska datatillsynsmannen ska agera i nära samarbete med nationella tillsynsmyndigheter med avseende på särskilda frågor som kräver nationellt deltagande, i synnerhet om Europeiska datatillsynsmannen eller en nationell tillsynsmyndighet upptäcker stora skillnader mellan praxis i medlemsstaterna eller upptäcker potentiellt olagliga överföringar genom användning av interoperabilitetskomponenternas kommunikationskanaler, eller i samband med frågor rörande genomförande och tolkning av denna förordning som tas upp av en eller flera nationella tillsynsmyndigheter.~~

~~2. I de fall som avses i punkt 1 ska en samordnad tillsyn säkerställas i enlighet med artikel 62 i förordning (EU) XXXX/2018 [reviderad förordning (EC) nr 45/2001].~~" **[Ändr. 143]**

32a. Artikel 43 ska ersättas med följande:

"Artikel 43

Samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter och Europeiska datatillsynsmannen

1. De nationella tillsynsmyndigheterna och Europeiska datatillsynsmannen ska inom ramen för sina respektive befogenheter aktivt samarbeta inom sina ansvarsområden och säkerställa en samordnad tillsyn av VIS och de nationella systemen.

2. Europeiska datatillsynsmannen och tillsynsmyndigheterna ska utbyta relevant information, bistå varandra vid granskningar och inspektioner, utreda svårigheter med tolkningen eller tillämpningen av denna förordning, bedöma problem i samband med utövandet av oberoende tillsyn eller i utövandet av den registrerades rättigheter, utarbeta harmoniserade förslag till gemensamma lösningar på eventuella problem samt i förekommande fall främja medvetenheten om rättigheterna i fråga om dataskydd.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska tillsynsmyndigheterna och Europeiska datatillsynsmannen sammanträda minst två gånger om året inom ramen för Europeiska dataskyddsstyrelsen. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska bära kostnaderna för och organisera dessa möten. En arbetsordning ska antas vid det första mötet. Ytterligare arbetsmetoder ska, efter behov, utvecklas gemensamt.

4. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska vartannat år sända en gemensam verksamhetsrapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, Europol, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och eu-LISA. Denna rapport ska innehålla ett kapitel om varje medlemsstat som utarbetats av den medlemsstatens tillsynsmyndighet.". **[Ändr. 144]**

32b. Artikel 44 ska utgå. **[Ändr. 145]**

33. I artikel 45 ska följande ***punkter*** läggas till:

"2a. De åtgärder som krävs för att utveckla VIS centrala system, det nationella gränssnittet i varje medlemsstat och infrastrukturen för kommunikation mellan VIS centrala system och de nationella gränssnitten ska vidtas i enlighet med förfarandet i artikel 49.2 när det gäller följande frågor:

a) Utformningen av systemets fysiska struktur, inklusive dess nätverk för kommunikation.

b) Tekniska aspekter som påverkar skyddet av personuppgifter.

c) Tekniska aspekter som har allvarliga finansiella följder för medlemsstaternas budgetar eller allvarliga tekniska konsekvenser för medlemsstaternas nationella system.

d) Framtagandet av säkerhetskrav, inklusive biometriska aspekter.". **[Ändr. 146]**

"3. De tekniska specifikationerna för kvalitet, bildupplösning och användning av fingeravtryck och ansiktsbilden för biometrisk verifiering och identifiering i VIS ska fastställas i genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2."

34. Följande artikel ska införas som artikel 45a:

"Artikel 45a

Användning av uppgifter för rapportering och statistik

1. Den bemyndigade personalen vid medlemsstaternas behöriga myndigheter, kommissionen, eu-LISA och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån som inrättats genom förordning (EU) 2016/1624 ska ha åtkomst för att konsultera följande uppgifter, dock endast för rapporterings- och statistikändamål och utan att det är möjligt att identifiera enskilda personer ***tack vare den fullständiga anonymiseringen av uppgifterna***: **[Ändr. 147]**

a) Uppgifter om status.

b) Den behöriga myndigheten, inbegripet var myndigheten är belägen.

c) Sökandens kön, ~~födelsedatum~~ ***födelseår*** och nuvarande medborgarskap. **[Ändr. 148]**

d) Första inresemedlemsstat, endast vad gäller viseringar för kortare vistelse.

e) Ort och datum för ansökan och det beslut som gäller ansökan (utfärdas eller vägras).

f) Typ av handling som utfärdas, dvs. en visering för flygplatstransitering, en enhetlig visering eller en visering med territoriellt begränsad giltighet, en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd.

g) Typ av resehandling och kod på tre bokstäver för det utfärdande landet, endast vad gäller viseringar för kortare vistelse.

h) De grunder som anges för varje beslut ~~rörande handlingen eller~~ ***att avslå en*** ansökan ~~endast vad gäller viseringar~~ ***om visering*** för kortare vistelse; ~~vad gäller viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, beslutet rörande ansökan (huruvida ansökan ska utfärdas eller vägras och på vilken grund)~~ ***däribland med hänvisning till träffar som gjorts vid sökningar i unionens informationssystem, i Europols eller Interpols uppgifter, i den bevakningslista som avses i artikel 29 i förordning (EU) 2018/1240 eller i de särskilda riskindikatorerna.*** **[Ändr. 149]**

ha) De grunder som anges för varje beslut att avslå en handling, däribland med hänvisning till träffar som gjorts vid sökning i unionens informationssystem, i Europols eller Interpols uppgifter, i den bevakningslista som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2018/1240 eller i de särskilda riskindikatorerna. **[Ändr. 150]**

i) Behörig myndighet som avslog ansökan, inbegripet var myndigheten är belägen, och datum för avslaget, endast vad gäller viseringar för kortare vistelse.

j) Fall där samma sökande har ansökt om visering för kortare vistelse vid fler än en viseringsmyndighet, med uppgift om vilka dessa viseringsmyndigheter är, var de är belägna och datum för avslagen, endast vad gäller viseringar för kortare vistelse.

Onsdagen den 13 mars 2019

k) Vad gäller viseringar för kortare vistelse, resans huvudsakliga syfte eller syften; ~~vad gäller viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, syftet med ansökan.~~ **[Ändr. 151]**

l) De uppgifter som förts in om varje ~~handling~~ ***viseringshandling*** som dragits tillbaka, ogiltigförklarats, återkallats eller vars giltighetstid har förlängts, beroende på vad som är tillämpligt. **[Ändr. 152]**

m) Om tillämpligt, sista giltighetsdag för viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet.

n) Antalet personer som är undantagna från kravet på att lämna fingeravtryck i enlighet med artikel 13.7 i förordning (EG) nr 810/2009.

o) De fall där de uppgifter som avses i artikel 9.6 faktiskt inte har kunnat lämnas i enlighet med artikel 8.5 andra meningen.

p) De fall där de uppgifter som avses i artikel 9.6 inte har krävts av rättsliga skäl i enlighet med artikel 8.5 andra meningen.

q) De fall där en person som faktiskt inte kunnat lämna de uppgifter som avses i artikel 9.6 har fått avslag på sin viseringsansökan i enlighet med artikel 8.5 andra meningen.

Den vederbörligen bemyndigade personalen vid Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska ha åtkomst för att konsultera de uppgifter som avses i första stycket i syfte att utföra de riskanalyser och sårbarhetsanalyser som avses i artiklarna 11 och 13 i förordning (EU) 2016/1624.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska eu-LISA lagra de uppgifter som avses i den punkten i den centrala databas för rapporter och statistik som avses i artikel 39 i förordning 2018/XX [om interoperabilitet ***(gränser och viseringar)***].

3. De förfaranden som införs av eu-LISA i syfte att övervaka VIS funktion och som avses i artikel 50.1 ska inbegripa möjligheten att ta fram regelbunden statistik för att säkerställa denna övervakning.

4. Varje kvartal ska eu-LISA sammanställa statistik på grundval av VIS-uppgifter om viseringar för kortare vistelse för varje plats där en viseringsansökan ingetts, särskilt om följande:

a) Det totala antalet ansökningar om viseringar för flygplatstransitering, inklusive viseringar för flera flygplatstransiteringar.

b) Det totala antalet utfärdade viseringar inklusive A-viseringar för flera inresor.

c) Det totala antalet utfärdade viseringar för flera inresor.

d) Det totala antalet icke utfärdade viseringar inklusive A-viseringar för flera inresor.

e) Det totala antalet ansökningar om enhetliga viseringar inklusive enhetliga viseringar för flera inresor.

f) Det totala antalet utfärdade viseringar inklusive viseringar för flera inresor.

g) Det totala antalet utfärdade viseringar för flera inresor, uppdelat per giltighetstid (mindre än 6 månader, ett år, två år, tre år, fyra år, fem år).

h) Det totala antalet icke utfärdade enhetliga viseringar, inklusive viseringar för flera inresor.

i) Det totala antalet utfärdade viseringar med begränsad territoriell giltighet.

Den dagliga statistiken ska lagras i den centrala databasen för rapporter och statistik.

5. Varje kvartal ska eu-LISA sammanställa statistik för varje plats på grundval av VIS-uppgifter om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, särskilt om följande:

a) Det totala antalet viseringar för längre vistelse som det lämnats in ansökningar om och vilka utfärdats, vägrats, förlängts och dragits tillbaka.

b) Det totala antalet uppehållstillstånd som det lämnats in ansökningar om och vilka utfärdats, vägrats, förlängts och dragits tillbaka.

6. I slutet av varje år ska statistik sammanställas i form av ~~kvartalsstatistik~~ ***en årsrapport*** för året. Statistiken ska innehålla en uppdelning av uppgifterna för varje medlemsstat. ***Rapporten ska offentliggöras och översändas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europeiska datatillsynsmannen och de nationella tillsynsmyndigheterna.*** **[Ändr. 153]**

7. På begäran av kommissionen ska eu-LISA tillhandahålla statistik om specifika aspekter som rör genomförandet av den gemensamma viseringspolitiken eller av migrationspolitiken, inbegripet aspekter enligt tillämpningen av förordning (EU) nr 1053/2013.”

35. Följande artiklar ska införas som artiklarna 45b, 45c, 45d och 45e:

”Artikel 45b

Transportörers åtkomst till uppgifter i kontrollsyfte

1. I syfte att fullgöra sin skyldighet enligt artikel 26.1 b i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet ska lufttrafikföretag, sjötransportörer och internationella transportörer som ansvarar för grupptransporter med buss sända en förfrågan till VIS i syfte att kontrollera att tredjelandsmedborgare som har en visering för kortare vistelse, en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd innehar en giltig visering för kortare vistelse, en giltig visering för längre vistelse eller ett giltigt uppehållstillstånd, beroende på vad som är tillämpligt. ~~För detta ändamål, när det gäller viseringar för kortare vistelse,~~ ***Om passagerare inte får stiga ombord till följd av en sökning i VIS*** ska transportörerna tillhandahålla ~~de uppgifter som anges i artikel 9.4 a, b och c i denna förordning eller enligt artikel 22c a, b och c, beroende på vad som är tillämpligt.~~***passagerarna information om detta och ge dem möjlighet att utöva sina rättigheter att få åtkomst till, rätta eller radera personuppgifter*** som ***lagras i VIS***. **[Ändr. 154]**

2. För tillämpningen av punkt 1 eller för att lösa eventuella tvister som uppstår i samband med dess tillämpning ska eu-LISA föra logg över all uppgiftsbehandling som utförs inom nätporten av transportörer. Dessa loggar ska visa datum och tidpunkt för varje operation, vilka uppgifter som använts för sökning, vilka uppgifter som överförts av nätporten och den berörda transportörens namn.

Loggar ska lagras under en tvåårsperiod. Loggar ska på lämpligt sätt skyddas mot obehörig åtkomst.

3. ~~En säker~~ ***Säker*** åtkomst till den nätport för transportörer som avses i artikel ~~1.2 h i beslut 2004/512/EG, i dess ändrade lydelse enligt denna förordning,~~ ***2a h, med möjlighet att använda mobila tekniska lösningar*** ska möjliggöra för transportörerna att ~~utföra~~ ***göra*** den ***förfrågan*** ~~sökning~~ som avses i punkt 1 innan ~~passagerarna stiger~~ ***passageraren går*** ombord. ~~För detta ändamål ska~~ Transportören ~~skicka förfrågan för~~ att ~~få tillstånd att söka i VIS med hjälp av de uppgifter som finns i resehandlingens maskinläsbara del~~ ***ska tillhandahålla de uppgifter som finns i resehandlingens maskinläsbara fält och ange den medlemsstat där den första inresan äger rum. I samband med flygplatstransitering ska transportören genom undantag inte vara skyldig att kontrollera om tredjelandsmedborgare har en giltig visering för kortare vistelse, en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd.*** **[Ändr. 155]**

Onsdagen den 13 mars 2019

4. VIS ska svara genom att ange huruvida personen ***eller inte*** har en giltig visering ***för kortare vistelse, en giltig visering för längre vistelse*** eller ~~inte~~ ***eller ett giltigt uppehållstillstånd, beroende på vad som är tillämpligt,*** och ge transportörerna ett svar i form av OK/INTE OK. ***Om en visering för kortare vistelse har utfärdats med begränsad territoriell giltighet i enlighet med artikel 25 i förordning (EG) nr 810/2009, ska svaret från VIS ta hänsyn till i vilka medlemsstater viseringen är giltig samt i vilken medlemsstat den första inresan äger rum enligt transportörens uppgift. Transportörer får lagra den översända informationen och det mottagna svaret i enlighet med tillämplig rätt. Svaret i form av OK/NOT OK får inte betraktas som ett beslut om att tillåta eller neka inresa i enlighet med förordning (EU) 2016/399. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta närmare bestämmelser om driftsvillkoren för nätporten för transportörer och de dataskydds- och säkerhetsregler som är tillämpliga. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.*** **[Ändr. 156]**

5. Ett autentiseringssystem, som enbart förbehålls transportörer, ska inrättas för att ge transportörens vederbörligen bemyndigade personal åtkomst till nätporten för de syften som avses i punkt 2. ***Vid inrättandet av autentiseringssystemet ska hänsyn tas till riskhantering avseende informationssäkerhet samt principerna om inbyggt dataskydd och dataskydd som standard.*** Autentiseringssystemet ska antas av kommissionen genom genomförandeakter i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 49.2. **[Ändr. 157]**

5a. Nätporten för transportörer ska använda en separat skrivskyddad databas som uppdateras dagligen via en envägsextraktion av minsta nödvändiga delmängd uppgifter som lagrats i VIS. eu-LISA ska ansvara för säkerhetsaspekterna i fråga om nätporten för transportörer och personuppgifterna i denna samt för förfarandet för extrahering av personuppgifter till den separata skrivskyddade databasen. **[Ändr. 158]**

5b. De transportörer som avses i punkt 1 i denna artikel ska omfattas av de sanktioner som fastställs i enlighet med artikel 26.2 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (nedan kallad Schengenavtalets tillämpningskonvention) och artikel 4 i rådets direktiv 2001/51/EG när de transporterar tredjelandsmedborgare som trots att de omfattas av viseringskravet inte innehar en giltig visering. **[Ändr. 159]**

5c. Om tredjelandsmedborgare nekas inresa ska den transportör som fört dem till de yttre gränserna luftvägen, sjövägen eller landvägen vara skyldig att omedelbart ta på sig ansvaret för dem igen. På begäran av gränsmyndigheterna ska transportörerna vara skyldiga att ombesörja tredjelandsmedborgarnas återvändande antingen till det tredjeland som de transporterades från, till det tredjeland som utfärdat tredjelandsmedborgarnas resehandling eller till något annat tredjeland som med säkerhet tillåter inresa. **[Ändr. 160]**

5d. Genom undantag från punkt 1 ska, för transportörer som ansvarar för grupptransporter med buss, under de första tre åren efter det att denna förordning har börjat tillämpas, den kontroll som avses i punkt 1 vara frivillig och de bestämmelser som avses i punkt 5 inte gälla för dessa transportörer. **[Ändr. 161]**

Artikel 45c

Reservförfaranden om det är tekniskt omöjligt för transportörer att få åtkomst till uppgifter

1. Om det är tekniskt omöjligt att utföra den sökning som avses i artikel 45b.1 på grund av ett fel i någon del av VIS ~~eller av andra skäl som ligger utanför transportörernas kontroll~~ ska transportörerna inte vara skyldiga att kontrollera innehav av en giltig visering eller resehandling med hjälp av nätporten för transportörer. Om ett sådant

fel upptäcks av ~~förvaltningsmyndigheten~~ ***eu-LISA***, ska den underrätta transportörerna. Den ska också underrätta transportörerna när felet är åtgärdat. Om ett sådant fel upptäcks av transportörerna, får de underrätta ~~förvaltningsmyndigheten~~ **[Ändr. 162]**

1a. De sanktioner som avses i artikel 45b.5b ska inte åläggas transportörer i de fall som avses i punkt 1 i den här artikeln.eu-LISA. **[Ändr. 163]**

1b. Om det under en längre tid är tekniskt omöjligt för en transportör att utföra den sökning som avses i artikel 45b.1 av andra skäl än ett fel i någon del av VIS ska transportören informera eu-LISA. **[Ändr. 164]**

2. Närmare bestämmelser om reservförfaranden ska fastställas i en genomförandeakt som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.

Artikel 45d

Europeiska gräns- och kustbevakningsenheters åtkomst till VIS-uppgifter

1. För att utföra de uppgifter och befogenheter som avses i artikel 40.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 (*) ~~och utöver den åtkomst som föreskrivs i artikel 40.8 i förordningen,~~ ska medlemmarna i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna ~~samt de enheter som arbetar med återvändanderelaterade insatser~~ inom ramen för sitt uppdrag ha rätt att få åtkomst till och söka i uppgifter som har lagts in i VIS. **[Ändr. 165]**

2. För att säkerställa den åtkomst som avses i punkt 1 ska Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån utse en specialiserad enhet med vederbörligen bemyndigade tjänstemän vid den europeiska gräns- och kustbevakningen som central åtkomstpunkt. Den centrala åtkomstpunkten ska kontrollera att de villkor för att begära åtkomst till VIS som anges i artikel 45e är uppfyllda.

Artikel 45e

Villkor och förfarande för europeiska gräns- och kustbevakningsenheters åtkomst till VIS-uppgifter

1. Vad gäller den åtkomst som avses i artikel 45d.1 får en europeisk gräns- och kustbevakningsenhet lämna in en begäran om att söka i alla uppgifter eller en specifik uppsättning uppgifter som är lagrade i VIS till europeiska gräns- och kustbevakningens centrala åtkomstpunkt som avses i artikel 45d.2. I begäran ska det hänvisas till medlemsstatens operativa plan för in- och utresekontroller ***och*** gränsövervakning ~~och/eller återvändande~~ som ligger till grund för begäran. Vid mottagande av en begäran om åtkomst ska europeiska gräns- och kustbevakningens centrala åtkomstpunkt kontrollera om villkoren för åtkomst enligt punkt 2 är uppfyllda. Om samtliga villkor för åtkomst är uppfyllda, ska den vederbörligen bemyndigade personalen vid den centrala åtkomstpunkten behandla begäran. De VIS-uppgifter till vilka åtkomst ges ska överföras till enheten på ett sådant sätt att de inte äventyrar uppgifternas säkerhet. **[Ändr. 166]**

2. För att åtkomst ska beviljas ska följande villkor tillämpas:

a) Värdmedlemsstaten ger enhetens medlemmar tillstånd att söka i VIS i syfte att uppfylla de operativa mål som anges i den operativa planen för in- och utresekontroller ***och*** gränsövervakning ~~och återvändande~~. **[Ändr. 167]**

b) Det krävs en sökning i VIS för att utföra de särskilda uppgifter som värdmedlemsstaten har anförtrott enheten.

Onsdagen den 13 mars 2019

3. I enlighet med artikel 40.3 i förordning (EU) 2016/1624 får enheternas medlemmar, ~~liksom de personalenheter som har återvändanderelaterade arbetsuppgifter~~ endast agera till följd av information som erhållits från VIS enligt instruktioner från och, i allmänhet, i närvaro av gränskontrolltjänstemän ~~eller personal som har återvändanderelaterade arbetsuppgifter~~ i den värdmedlemsstat där de är verksamma. Värdmedlemsstaten får ge enheternas medlemmar tillstånd att agera för dess räkning. **[Ändr. 168]**

4. I tveksamma fall eller om kontrollen av identiteten på viseringsinnehavaren, innehavaren av en visering för längre vistelse eller innehavaren av ett uppehållstillstånd misslyckas ska medlemmen i europeiska gräns- och kustbevakningsenheten hänvisa personen till en gränskontrolltjänsteman i värdmedlemsstaten.

5. Sökningar i VIS-uppgifter som görs av enheternas medlemmar ska göras på följande sätt:

a) När enheternas medlemmar utför arbetsuppgifter avseende in- och utresekontroller enligt förordning (EU) 2016/399 ska de ha åtkomst till VIS-uppgifter för kontroll vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna i enlighet med artikel 18 respektive 22 g i denna förordning.

b) Vid kontroll av huruvida villkoren för inresa till, vistelse eller uppehåll på medlemsstaternas territorium är uppfyllda, ska enheternas medlemmar ha åtkomst till VIS-uppgifter för kontroll inom territoriet av tredjelandsmedborgare i enlighet med artikel 19 respektive 22h i denna förordning.

c) När enheternas medlemmar identifierar en person som inte uppfyller eller inte längre uppfyller villkoren för inresa till, vistelse eller uppehåll på medlemsstaternas territorium ska de ha åtkomst till VIS-uppgifter för identifiering i enlighet med artikel 20 i denna förordning.

6. Om en sådan åtkomst och sökning visar att det finns en träff i VIS, ska värdmedlemsstaten underrättas om detta.

7. Varje uppgiftsbehandlingslogg i VIS som görs av en medlem i en europeisk gräns- och kustbevakningsenhet ~~eller personalenhet som har återvändanderelaterade arbetsuppgifter~~ ska bevaras av förvaltningsmyndigheten i enlighet med bestämmelserna i artikel 34. **[Ändr. 169]**

8. Varje åtkomst och varje sökning som utförs av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska loggas i enlighet med bestämmelserna i artikel 34 och varje användning av de uppgifter som ***enheterna från*** Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån fått åtkomst till ska registreras. **[Ändr. 170]**

9. ~~Förutom när detta är nödvändigt för tillämpningen av förordningen om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias)~~ Inga delar av VIS ska vara anslutna till något datasystem för insamling och behandling av uppgifter drivet av eller vid Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, ej heller ska de VIS-uppgifter som Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån har åtkomst till överföras till ett sådant system. Ingen del av VIS ska laddas ned. Loggning av åtkomst och sökningar ska inte anses utgöra en nedladdning eller kopiering av VIS-uppgifter. **[Ändr. 171]**

10. Åtgärder för att säkerställa uppgifternas säkerhet enligt artikel 32 ska antas och tillämpas av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.”

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG, (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

35a. Artiklarna 46, 47 och 48 ska utgå. **[Ändr. 172, 173 and 174]**

35b. Följande artikel ska införas:

”Artikel 48a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 9c b och 23 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den [dag då denna förordning träder i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 9c b och 23 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 9c b och 23 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”. **[Ändr. 175]**

36. Artikel 49 ska ersättas med följande:

”Artikel 49

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

Onsdagen den 13 mars 2019

37. Följande artikel ska införas som artikel 49a:

”Artikel 49a

Rådgivande grupp

Eu-LISA ska inrätta en rådgivande grupp som ska bistå den med sakkunskap om VIS, särskilt i samband med utarbetandet av det årliga arbetsprogrammet och den årliga verksamhetsrapporten.”

38. Artikel 50 ska ersättas med följande:

”Artikel 50

Övervakning och utvärdering ***av påverkan på grundläggande rättigheter*** **[Ändr. 176]**

1. ~~Förvaltningsmyndigheten~~ ***eu-LISA*** ska se till att det finns förfaranden för att övervaka VIS verksamhet i förhållande till målen vad gäller produktivitet, kostnadseffektivitet, säkerhet och tjänsternas kvalitet***, samt för att övervaka att rätten till skydd av personuppgifter, rätten till icke-diskriminering, barnets rättigheter och rätten till ett effektivt rättsmedel efterlevs***. **[Ändr. 177]**

2. ~~Förvaltningsmyndigheten~~ ***eu-LISA*** ska ha åtkomst till den information om uppgiftsbehandling i VIS som behövs för det tekniska underhållet. **[Ändr. 178]**

3. Vartannat år ska eu-LISA rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om hur VIS tekniskt har fungerat, inbegripet ur ~~säkerhetssynpunkt~~ ***säkerhets- och kostnadssynpunkt. Rapporten ska omfatta en översikt över de aktuella framstegen i samband med utvecklingen av projektet och tillhörande kostnader, en bedömning av de finansiella konsekvenserna och information om eventuella tekniska problem och risker som kan påverka de övergripande kostnaderna för systemet.***. **[Ändr. 179]**

3a. Om det uppstår förseningar i utvecklingsprocessen, ska eu-LISA så snart som möjligt informera Europaparlamentet och rådet om orsakerna till förseningarna och vilka tidsmässiga och ekonomiska konsekvenser de får. **[Ändr. 180]**

4. Varje medlemsstat och Europol ska, med iakttagande av bestämmelserna i nationell rätt om offentliggörande av känsliga uppgifter, utarbeta årliga rapporter om hur effektiv åtkomsten till VIS-uppgifter har varit för brottsbekämpande ändamål, vilka ska innehålla information och statistik om

a) det exakta syftet med sökningarna, inbegripet typ av terroristbrott eller grovt brott, ***och åtkomst till uppgifter om barn under 12 år,*** **[Ändr. 181]**

b) rimliga belägg som lämnats avseende en välgrundad misstanke om att den misstänkte, gärningsmannen eller offret omfattas av denna förordning,

c) antal begäranden om åtkomst till VIS för brottsbekämpande ändamål,

(ca) antal och typ av ärenden där de förfaranden för brådskande undantagsfall som avses i artikel 22m.2 har använts, inklusive fall där brådska inte godtagits som skäl vid den centrala åtkomstpunktens efterhandskontroll, **[Ändr. 182]**

d) antalet och den typ av ärenden som har lett till identifieringar.

da) handel med barn, medräknat fall av framgångsrika identifieringar. **[Ändr. 183]**

Medlemsstaternas och Europols årsrapporter ska översändas till kommissionen senast den 30 juni påföljande år. ***Kommissionen ska sammanställa årsrapporterna till en omfattande rapport som ska offentliggöras senast den 30 december samma år.*** **[Ändr. 184]**

5. ~~Vart fjärde år~~ ***Vartannat*** år ska kommissionen utarbeta en övergripande utvärdering av VIS. Denna övergripande utvärdering ska innehålla en granskning av uppnådda resultat i relation till målen och ***kostnaderna och*** en bedömning av huruvida de förutsättningar som ligger till grund för systemet fortfarande är giltiga ***och hur de påverkar grundläggande rättigheter***, tillämpningen av denna förordning när det gäller VIS, VIS-databasens säkerhet, tillämpningen av de bestämmelser som avses i artikel 31 och eventuella konsekvenser för framtida verksamhet. Kommissionen ska överlämna utvärderingen till Europaparlamentet och rådet. **[Ändr. 185]**

6. Medlemsstaterna ska ge förvaltningsmyndigheten och kommissionen den information som de behöver för att kunna utarbeta de rapporter som avses i punkterna 3, 4 och 5.

7. Förvaltningsmyndigheten ska ge kommissionen den information som den behöver för att utföra de övergripande utvärderingar som avses i punkt 5.”

~~39. Titeln på bilaga 1 ska ersättas med följande:~~

~~”Förteckning över internationella organisationer som avses i artikel 31.1”~~. **[Ändr. 186]**

40. Efter artikel 22 ska följande kapitel införas som kapitel IIIa och IIIb:

KAPITEL IIIa

INFÖRANDE OCH ANVÄNDNING AV UPPGIFTER OM VISERINGAR FÖR LÄNGRE VISTELSE OCH UPPEHÅLLSTILLSTÅND

Artikel 22a

Förfaranden för införande av uppgifter efter beslut om en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd

1. När en myndighet fattat beslut om en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd, ska den utan dröjsmål skapa en personakt genom att föra in de uppgifter som avses i artikel 22c eller 22d i VIS.

1a. Den myndighet som är behörig att fatta ett beslut ska skapa en personakt innan beslutet fattas. **[Ändr. 187]**

2. Vid skapande av personakten ska VIS automatiskt inleda en sökning enligt artikel 22b.

3. Om en person har ansökt som en del av en grupp eller tillsammans med en familjemedlem, ska myndigheten skapa en personakt för var och en i gruppen och länka akterna för personer som har ansökt tillsammans och till vilka en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd har utfärdats. ***Föräldrars eller vårdnadshavares och barns ansökningar ska inte separeras.*** **[Ändr. 188]**

4. Om vissa uppgifter inte måste lämnas enligt unionsrätten eller nationell lagstiftning eller om de faktiskt inte kan lämnas ska det eller de särskilda datafälten markeras som ”icke tillämpligt”. När det gäller fingeravtryck ska systemet göra det möjligt att skilja mellan fall där fingeravtryck inte måste lämnas enligt unionsrätten eller nationell lagstiftning och fall där de faktiskt inte kan lämnas.

Artikel 22b

Sökningar i andra system

1. Enbart i syfte att bedöma om en person kan utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, ***eller den*** inre säkerheten ~~eller folkhälsan~~ i medlemsstaterna, i enlighet med artikel 6.1 e i förordning (EU) 2016/399, ska akterna automatiskt behandlas av VIS för att identifiera träffar. VIS ska pröva varje akt individuellt. **[Ändr. 189]**

Onsdagen den 13 mars 2019

2. Varje gång en personakt skapas ~~vid utfärdande eller avslag~~ i enlighet med artikel ~~22d~~ ***22c avseende***av en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd ska VIS inleda en sökning genom att använda den europeiska sökportal~~en~~ som definieras i artikel 6.1 i [förordningen om interoperabilitet ***(gränser och viseringar)***] för att jämföra de relevanta uppgifter som avses i artikel 22c.2 a, b, c, f och g i denna förordning. ~~med de relevanta uppgifterna i VIS, Schengens informationssystem (SIS), in- och utresesystemet, EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), inklusive den bevakningslista som avses i artikel 29 i förordning (EU) 2018/XX om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), [Ecris-TCN-systemet vad gäller fällande domar avseende terroristbrott och andra grova brott], Europoluppgifter, Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar och Interpols databas för resehandlingar som är föremål för ett meddelande (Interpol TDAWN).~~ VIS ***ska kontrollera följande:***

a) Om den resehandling som använts för ansökan motsvarar en resehandling som anmälts som förkommen, stulen, förskingrad eller ogiltig i SIS.

b) Om den resehandling som använts för ansökan motsvarar en resehandling som anmälts som förkommen, stulen eller ogiltig i SLTD-databasen.

c) Om registrering om nekad inresa och vistelse har lagts in för sökanden i SIS.

d) Om sökanden är föremål för en registrering i SIS om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas enligt en europeisk arresteringsorder eller som är efterlysta för att gripas i syfte att utlämnas.

e) Om sökanden och resehandlingen motsvarar ett nekat, återkallat eller ogiltigförklarat resetillstånd i Etias centrala system.

f) Om sökanden och resehandlingen finns med på den bevakningslista som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2018/1240.

g) Om uppgifter om sökanden redan finns registrerade på samma person i VIS.

h) Om de uppgifter som lämnats i ansökan avseende resehandlingen motsvarar en annan ansökan om en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd som lämnats in tillsammans med andra identitetsuppgifter.

i) Om sökanden för närvarande är registrerad som en person som överskridit den tillåtna vistelsen eller tidigare har registrerats som en person som överskridit den tillåtna vistelsen i in- och utresesystemet.

j) Om sökanden är registrerad som en person som nekats inresa i in- och utresesystemet.

k) Om sökanden varit föremål för beslut om nekande, ogiltigförklaring eller återkallande av visering för kortare vistelse enligt registrering i VIS.

l) Om sökanden varit föremål för beslut om nekande, ogiltigförklaring eller återkallande av visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd enligt registrering i VIS.

m) Om uppgifter som är specifika för den sökandes identitet registreras i Europoluppgifter.

n) I de fall sökanden är underårig, huruvida sökandens vårdnadshavare eller förmyndare

i) är föremål för en registrering i SIS om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas enligt en europeisk arresteringsorder eller som är efterlysta för att gripas i syfte att utlämnas,

ii) är föremål för en registrering i SIS om nekad inresa och vistelse,

iii) innehar en resehandling som finns med på den bevakningslista som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2018/1240.

Denna punkt ska inte utgöra ett hinder för inlämning av en asylansökan, oavsett skäl. Om en viseringsansökan lämnas in av ett offer för våldsbrott, exempelvis våld i hemmet eller människohandel, som begåtts av offrets så kallade sponsor, ska registreringen i VIS separeras från registreringen av sponsorn i syfte att skydda offret mot ytterligare risker.

För att undvika risken för felaktiga träffar ska alla träffar avseende barn under 14 år eller personer äldre än 75 år som görs med biometriska kännetecken som tagits mer än fem år före träffen och som inte bekräftar tredjelandsmedborgarens identitet bli föremål för en obligatorisk manuell kontroll utförd av experter på biometriska uppgifter. **[Ändr. 190]**

3. VIS ska till personakten lägga till en hänvisning till alla träffar som erhållits i enlighet med punkterna 2 och 5. Dessutom ska VIS, i förekommande fall, identifiera den eller de medlemsstater som fört in eller tillhandahållit de uppgifter som gett upphov till träffen eller träffarna eller Europol, och ska registrera detta i personakten. ***Ingen annan information än hänvisning till en träff eller uppgiftslämnaren ska registreras.*****[Ändr. 191]**

3a. Vid en sökning i SLTD-databasen ska de uppgifter som används av den europeiska sökportalens användare för att inleda en sökning inte delas med ägarna av Interpols uppgifter. **[Ändr. 192]**

4. Vid tillämpning av artikel 2.2 f avseende en utfärdad eller förlängd visering för längre vistelse ska de sökningar som utförs enligt punkt 2 jämföra de relevanta uppgifter som avses i artikel 22c.2 med de uppgifter som finns i SIS för att avgöra om innehavaren är föremål för någon av följande registreringar: **[Ändr. 193]** ***(Berör inte den svenska versionen.)***

a) En registrering om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas eller utlämnas.

b) En registrering om försvunna personer.

c) En registrering om personer som söks för att delta i ett rättsligt förfarande.

d) En registrering om personer och föremål som omfattas av diskreta kontroller ~~eller~~ särskilda kontroller ***eller undersökningskontroller*** **[Ändr. 194]**

~~Om den jämförelse som nämns i denna punkt lett till en eller flera träffar, ska VIS sända en automatisk underrättelse till den centrala myndigheten i den medlemsstat som inlett sökningen och ska vidta lämpliga uppföljningsåtgärder.~~ ***Artikel 9a.5 a, b, c, d och 9c, ca och cb ska i tillämpliga delar gälla, med förbehåll för följande särskilda bestämmelser.*****[Ändr. 195]**

5. När det gäller sökningar i in- och utresesystemet, Etias och VIS i enlighet med punkt 2 ska träffarna begränsas till att ange avslag på ett resetillstånd eller visering eller nekad inresa på grundval av säkerhetsskäl.

~~6. Om viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet har utfärdats eller förlängts av en medlemsstats konsulära myndighet ska artikel 9a tillämpas.~~ **[Ändr. 196]**

Onsdagen den 13 mars 2019

~~7. Om ett uppehållstillstånd utfärdas eller förlängs, eller en visering för längre vistelse förlängs, av en myndighet på en medlemsstats territorium ska följande gälla:~~

~~a) Den myndigheten ska kontrollera om de uppgifter som registrerats i personakten motsvarar uppgifterna i VIS, ett av de EU-informationssystem/databaser som konsulterats, Europoluppgifter eller Interpols databaser i enlighet med punkt 2.~~

~~b) Om träffen i enlighet med punkt 2 är kopplad till Europoluppgifter ska Europols nationella enhet informeras för uppföljning.~~

~~c) Om uppgifterna inte överensstämmer och ingen annan träff har rapporterats under den automatiska behandlingen i enlighet med punkterna 2 och 3, ska myndigheten radera den felaktiga träffen från ansökningsakten.~~

~~d) Om uppgifterna överensstämmer eller det råder tvivel om sökandens identitet, ska myndigheten vidta åtgärder avseende de uppgifter som gav upphov till träffen i enlighet med punkt 4 enligt de förfaranden, villkor och kriterier som föreskrivs i EU-lagstiftning och nationell lagstiftning.~~ **[Ändr. 197]**

Artikel 22c

Personakt som ska skapas för utfärdade viseringar för längre vistelse eller uppehållstillstånd

En personakt som skapas i enlighet med artikel 22a.1 ska innehålla följande uppgifter:

1. Vilken myndighet som har utfärdat handlingen, inbegripet var myndigheten är belägen.

2. Följande uppgifter om innehavaren:

   a) Efternamn, förnamn, ~~födelsedatum,~~ ***födelseår***, nuvarande medborgarskap, kön, födelsedatum, födelseort och födelseland. **[Ändr. 198]**

   b) Resehandlingens typ och nummer och koden på tre bokstäver för det land som har utfärdat den.

   c) Resehandlingens sista giltighetsdag.

   cc) Den myndighet som utfärdat resehandlingen.

   d) Om innehavaren är minderårig: vårdnadshavarnas eller förmyndarnas efternamn och förnamn.

   e) Efternamn och förnamn på samt adress för den fysiska person, eller namn och adress på den arbetsgivare eller annan organisation vilken ansökan grundar sig på.

   f) En ansiktsbild av innehavaren, ~~om möjligt~~ fotograferad på plats. **[Ändr. 199]**

   g) Två fingeravtryck av innehavaren, i enlighet med tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning.

3. Följande uppgifter om den utfärdade viseringen för längre vistelse eller det utfärdade uppehållstillståndet:

   a) Statusinformation som anger att en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd har utfärdats.

   b) Plats och datum för beslutet om att utfärda viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet.

   c) Typ av handling som utfärdats (visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd).

d) Nummer på den utfärdade viseringen för längre vistelse eller det utfärdade uppehållstillståndet.

e) Sista giltighetsdag för viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet.

Artikel 22d

Personakt som ska skapas i vissa fall vid avslag på en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd

Om ett beslut har fattats om att avslå en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd på grund av att den sökande anses utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, ***eller den*** inre säkerheten, ~~eller folkhälsan,~~ eller att den sökande har lämnat in handlingar som förvärvats på bedrägligt sätt, har förfalskats eller ändrats i något avseende, ska den myndighet som avslagit ansökan utan dröjsmål skapa en personakt med följande uppgifter: **[Ändr. 200]**

a) Efternamn, efternamn vid födseln (tidigare efternamn), förnamn, kön, födelsedatum, födelseort och födelseland.

b) Nuvarande medborgarskap och medborgarskap vid födseln.

c) Resehandlingens typ och nummer, utfärdande myndighet samt dag för utfärdande och sista giltighetsdag.

d) Om den sökande är minderårig: vårdnadshavarnas eller förmyndarnas efternamn och förnamn.

e) Efternamn och förnamn på samt adress för den fysiska person som ansökan grundar sig på. **[Ändr. 201]** ***(Berör inte den svenska versionen.)***

f) En ansiktsbild av den sökande, ~~om möjligt~~ fotograferad på plats. **[Ändr. 202]**

g) Två fingeravtryck av den sökande, i enlighet med tillämplig unionslagstiftning och nationell lagstiftning.

h) Information som anger att ansökningen om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd har avslagits på grund av att den sökande anses utgöra ett hot mot den allmänna ordningen ***eller den*** inre säkerheten ~~eller folkhälsan~~, eller att den sökande har lämnat in handlingar som förvärvats på bedrägligt sätt, har förfalskats eller ändrats i något avseende. **[Ändr. 203]**

i) Vilken myndighet som har avslagit ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd, inbegripet var myndigheten är belägen.

j) Plats och datum för beslutet om att avslå ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd.

Artikel 22e

Uppgifter som ska tilläggas för en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd som återkallats

1. Om ett beslut har fattats om att återkalla ett uppehållstillstånd eller en visering för längre vistelse eller att förkorta giltighetstiden för en visering för längre vistelse, ska den myndighet som har fattat beslutet lägga till följande uppgifter i personakten:

a) Statusinformation som anger att viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet har återkallats eller, när det gäller en visering för längre vistelse, att dess giltighetstid har förkortats.

b) Myndighet som återkallat viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet, eller förkortat giltighetstiden för viseringen för längre vistelse, inbegripet var myndigheten är belägen.

c) Ort och datum för beslutet.

d) Den nya sista giltighetsdagen för viseringen för längre vistelse, i tillämpliga fall.

e) Viseringsmärkets nummer, om den förkortade giltighetstiden bekräftas med ett nytt viseringsmärke.

2. I personakten ska det också anges orsak till återkallandet av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet, eller förkortningen av giltighetstiden för viseringen för längre vistelse, i enlighet med artikel 22d h.

Artikel 22f

Uppgifter som ska tilläggas för en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd som förlängts

Om ett beslut har fattats om att förlänga ett uppehållstillstånd eller en visering för längre vistelse, ska den myndighet som fattade beslut om förlängningen lägga till följande uppgifter i personakten:

a) Statusinformation som anger att viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet har förlängts.

b) Vilken myndighet som har förlängt viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet, inbegripet var myndigheten är belägen.

c) Ort och datum för beslutet.

d) När det gäller en visering för längre vistelse, viseringsmärkets nummer, om den förlängda giltighetstiden bekräftas med ett nytt viseringsmärke.

e) Sista giltighetsdag för den förlängda giltighetstiden.

Artikel 22 g

Åtkomst till uppgifter för verifiering av viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd vid yttre gränsövergångsställen

1. Endast för att verifiera identiteten på handlingens innehavare och/eller äktheten och giltigheten av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet och att personen inte anses utgöra ett hot mot den allmänna ordningen ***eller den*** inre säkerheten ~~eller folkhälsan~~ i någon av medlemsstaterna i enlighet med artikel 6.1 e i förordning (EU) 2016/399, ska de myndigheter som är behöriga att utföra kontroller vid yttre gränsövergångsställen i enlighet med den förordningen ha åtkomst att söka med hjälp av handlingens nummer tillsammans med en eller flera av de uppgifter som avses i artikel 22c.2 a, b och c. **[Ändr. 204]**

2. Om en sökning med de uppgifter som avses i punkt 1 visar att det finns uppgifter om handlingens innehavare i VIS, ska den behöriga gränskontrollmyndigheten ges åtkomst att konsultera följande uppgifter i personakten, dock endast för de ändamål som anges i punkt 1:

a) Statusinformation som anger att viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet har utfärdats, återkallats eller förlängts.

b) De uppgifter som avses i artikel 22c.3 c, d och e.

c) I tillämpliga fall, de uppgifter som avses i artikel 22e.1 d och e.

d) I tillämpliga fall, de uppgifter som avses i artikel 22f d och e.

e) De ~~fotografier~~ ***ansiktsbilder*** som avses i artikel 22c.2 f. **[Ändr. 205]**

Artikel 22h

Åtkomst till uppgifter för verifiering inom medlemsstaternas territorium

1. Enbart för att verifiera innehavarens identitet och äktheten och giltigheten av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet ~~eller att personen inte är ett hot mot den allmänna ordningen, inre säkerheten eller folkhälsan i någon av medlemsstaterna,~~ ska de myndigheter som är behöriga att inom medlemsstaternas territorium kontrollera om villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium är uppfyllda samt ~~i tillämpliga fall, polismyndigheterna,~~ ha åtkomst att söka med hjälp av numret på viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet tillsammans med en eller flera av de uppgifter som avses i artikel 22c.2 a, b och c. **[Ändr. 206]**

2. Om en sökning med de uppgifter som avses i punkt 1 visar att det finns uppgifter om innehavaren i VIS, ska den behöriga myndigheten ges åtkomst att konsultera följande uppgifter i personakten samt, i tillämpliga fall, länkade akter i enlighet med artikel 22a.4, dock endast för de ändamål som anges i punkt 1:

a) Statusinformation som anger att viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet har utfärdats, återkallats eller förlängts.

b) De uppgifter som avses i artikel 22c.3 c, d och e.

c) I tillämpliga fall, de uppgifter som avses i artikel 22e.1 d och e.

d) I tillämpliga fall, de uppgifter som avses i artikel 22f d och e.

e) De ~~fotografier~~ ***ansiktsbilder*** som avses i artikel 22c.2 f. **[Ändr. 207]**

Artikel 22i

Åtkomst till uppgifter för att fastställa vem som ansvarar för ansökningar om internationellt skydd

1. De behöriga asylmyndigheterna ska ha åtkomst att söka med hjälp av fingeravtrycken på en person som söker internationellt skydd, dock endast för att fastställa vilken medlemsstat som ansvarar för prövningen av en ansökan om internationellt skydd i enlighet med artikel 12 i förordning (EU) nr 604/2013.

Om fingeravtrycken på den person som söker internationellt skydd inte kan användas eller sökningen med fingeravtryck misslyckas, ska sökningen göras med hjälp av numret på viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 22c.2 a, b och c.

2. Om sökningen med de uppgifter som avses i punkt 1 visar att en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd har registrerats i VIS, ska den behöriga asylmyndigheten ges åtkomst att konsultera följande uppgifter i ansökningsakten, och, när det gäller de uppgifter som avses i led g, i makens/makans och barnens länkade ansökningsakter, i enlighet med artikel 22a.4, dock endast för det ändamål som anges i punkt 1:

a) Vilken myndighet som har utfärdat eller förlängt viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet.

b) De uppgifter som avses i artikel 22c.2 a och b.

c) Handlingens typ.

d) Giltighetstiden för viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet.

Onsdagen den 13 mars 2019

f) De fotografier som avses i artikel 22c.2 f.

g) De uppgifter som avses i artikel 22c.2 a och b i makens/makans och barnens länkade ansökningsakter.

3. Sökningar i VIS enligt punkterna 1 och 2 ska endast utföras av de utsedda nationella myndigheter som avses i artikel 27 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 (*).

Artikel 22j

Åtkomst till uppgifter för att pröva ansökan om internationellt skydd

1. De behöriga asylmyndigheterna ska i enlighet med artikel 27 i förordning (EU) nr 603/2013 ha åtkomst att söka med hjälp av fingeravtrycken på den person som söker internationellt skydd, dock endast för att pröva en ansökan om internationellt skydd.

Om fingeravtrycken på den person som söker internationellt skydd inte kan användas eller sökningen med fingeravtryck misslyckas, ska sökningen göras med hjälp av numret på viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 22c.2 a, b och c, eller en kombination av uppgifterna i artikel 22d a, b, c och f.

2. Om sökningen med de uppgifter som avses i punkt 1 visar att det finns uppgifter i VIS om den person som söker internationellt skydd, ska den behöriga asylmyndigheten, endast för det ändamål som anges i punkt 1, ha åtkomst att konsultera de uppgifter som förts in avseende en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd som har utfärdats, avslagits, återkallats eller förlängts, i den mening som avses i artiklarna 22c, 22d, 22e och 22f, om sökanden och om ansökningsakter som länkats med sökandens, i enlighet med artikel 22a.3.

3. Sökningar i VIS enligt punkterna 1 och 2 ska endast utföras av de utsedda nationella myndigheter som avses i artikel 27 i förordning (EU) nr 603/2013.

KAPITEL IIIb

Förfarande och villkor för åtkomst till VIS för brottsbekämpande ändamål

Artikel 22k

Medlemsstaternas utsedda myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter som har rätt att söka i de uppgifter som lagras i VIS i syfte att ***under lämpliga och noggrant definierade omständigheter enligt vad som avses i artikel 22n*** förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott eller andra grova brott. ***Myndigheterna ska endast ha tillåtelse att söka i uppgifter om barn under 12 år i syfte att skydda försvunna barn och barn som är offer för grova brott.*** **[Ändr. 208]**

2. Varje medlemsstat ska föra en ***strikt begränsad*** förteckning över de utsedda myndigheterna. Varje medlemsstat ska underrätta eu-LISA och kommissionen om sina utsedda myndigheter och får vid vilken tidpunkt som helst ändra eller ersätta denna underrättelse. **[Ändr. 209]**

3. Varje medlemsstat ska utse en central åtkomstpunkt som ska ha åtkomst till VIS. Den centrala åtkomstpunkten ska kontrollera att de villkor för att begära åtkomst till VIS som anges i artikel 22n är uppfyllda.

Den utsedda myndigheten och den centrala åtkomstpunkten får ingå i samma organisation om detta tillåts enligt nationell rätt, men den centrala åtkomstpunkten ska agera helt oberoende av de utsedda myndigheterna när den fullgör sina uppgifter enligt denna förordning. Den centrala åtkomstpunkten ska vara åtskild från de utsedda myndigheterna och får inte ta emot instruktioner från dessa vad avser resultatet av kontrollen, som den ska utföra självständigt.

Medlemsstaterna får utse fler än en central åtkomstpunkt för att avspegla sin organisatoriska och administrativa struktur vid uppfyllandet av sina konstitutionella eller rättsliga skyldigheter.

4. Varje medlemsstat ska underrätta eu-LISA och kommissionen om sin centrala åtkomstpunkt och får vid vilken tidpunkt som helst ändra eller ersätta denna underrättelse.

5. På nationell nivå ska varje medlemsstat föra en förteckning över de operativa enheter inom de utsedda myndigheterna som har tillstånd att begära åtkomst till uppgifter i VIS genom den eller de centrala åtkomstpunkterna.

6. Endast vederbörligen bemyndigade anställda vid den eller de centrala åtkomstpunkterna ska ha behörighet att få åtkomst till VIS i enlighet med artiklarna 22m och 22n.

Artikel 22l

Europol

1. Europol ska utse en av sina operativa enheter till ”Europols utsedda myndighet” och ska ge denna behörighet att begära åtkomst till VIS genom den centrala åtkomstpunkt för VIS som avses i punkt 2, i syfte att stödja och stärka medlemsstaternas åtgärder för att förebygga, upptäcka och utreda terroristbrott eller andra grova brott.

2. Europol ska utse en specialiserad enhet med vederbörligen bemyndigade Europoltjänstemän som central åtkomstpunkt. Den centrala åtkomstpunkten ska kontrollera att de villkor för att begära åtkomst till VIS som anges i artikel 22p är uppfyllda.

Den centrala åtkomstpunkten ska agera ***fullständigt*** oberoende när den fullgör sina uppgifter enligt denna förordning och får inte ta instruktioner från Europols utsedda myndighet som avses i punkt 1 vad avser resultatet av kontrollen. **[Ändr. 210]**

Artikel 22m

Förfarande för åtkomst till VIS för brottsbekämpande ändamål

1. De operativa enheter som avses i artikel 22k.5 ska lämna en motiverad elektronisk eller skriftlig begäran till de centrala åtkomstpunkter som avses i artikel 22k.3 för åtkomst till uppgifter som lagrats i VIS. Vid mottagande av en begäran om åtkomst ska den eller de centrala åtkomstpunkterna kontrollera om villkoren för åtkomst enligt artikel 22n är uppfyllda. Om villkoren för åtkomst är uppfyllda ska den eller de centrala åtkomstpunkterna behandla begäran. De uppgifter i VIS till vilka åtkomst ges ska överföras till de operativa enheter som avses i artikel 22k.5 på ett sådant sätt att uppgifternas säkerhet inte äventyras.

2. I ett exceptionellt brådskande fall där det är nödvändigt att avvärja en överhängande fara för en persons liv i anknytning till ett terroristbrott eller ett annat grovt brott, ska den eller de centrala åtkomstpunkterna behandla begäran omedelbart och ska först i efterhand kontrollera att alla villkor som anges i artikel 22n är uppfyllda, däribland om det verkligen var fråga om ett brådskande fall. Efterhandskontrollen ska äga rum utan onödiga dröjsmål och under alla omständigheter senast sju arbetsdagar efter det att begäran har behandlats.

3. Om det vid efterhandskontrollen framkommer att åtkomsten till uppgifter i VIS inte var motiverad, ska alla myndigheter som har haft åtkomst till information från VIS ***omedelbart*** radera den och informera de centrala åtkomstpunkterna om att raderingen har skett. **[Ändr. 211]**

Artikel 22n

Villkor för åtkomst till VIS-uppgifter för medlemsstaternas utsedda myndigheter

1. ***Utan att det påverkar artikel 22 i förordning 2018/XX [om interoperabilitet (gränser och viseringar)] får*** utsedda myndigheter ~~får~~ ha åtkomst till VIS för sökningar om samtliga följande villkor är uppfyllda: **[Ändr. 212]**

a) Åtkomst för sökningar är nödvändig och proportionerlig för att förebygga, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott.

b) Åtkomst för sökningar är nödvändig och proportionerlig i ett särskilt fall.

c) Det finns rimliga skäl att anta att inhämtande av uppgifter i VIS väsentligen kommer att bidra till att brottet i fråga förhindras, upptäcks eller utreds, särskilt om det finns välgrundade misstankar om att en person som misstänks för, har begått eller utsatts för ett terroristbrott eller ett annat grovt brott omfattas av någon av kategorierna i denna förordning.

(ca) När det gäller sökningar på grundval av fingeravtryck har en tidigare sökning gjorts i de övriga medlemsstaternas system för automatisk identifiering av fingeravtryck inom ramen för beslut 2008/615/RIF, i de fall där jämförelser av fingeravtryck är tekniskt tillgängliga och den sökningen antingen har slutförts fullständigt eller inte har kunnat slutföras inom 24 timmar. **[Ändr. 213]**

d) Om en sökning i den gemensamma databasen för identitetsuppgifter har inletts i enlighet med artikel 22 i förordning 2018/XX [om interoperabilitet ***(gränser och viseringar)***] och det svar som avses i punkt 5 [i artikel 22 i ~~förordningen~~ ***förordning 2018/XX om interoperabilitet (gränser och viseringar)***] visar att det finns uppgifter i VIS. **[Ändr. 214]**

2. Villkoret i punkt 1 d måste inte uppfyllas i situationer där åtkomst till VIS behövs som ett verktyg för att kontrollera viseringshistoriken eller perioder av tillåten vistelse på medlemsstaternas territorium för en person som misstänks för, har begått eller misstänks ha utsatts för ett terroristbrott eller ett annat grovt brott.

3. Sökningarna i VIS ska vara begränsade till sökningar på någon eller några av följande uppgifter i ***ansökningsakten eller*** personakten: **[Ändr. 215]**

a) Efternamn, förnamn, ~~födelsedatum,~~ ***födelseår***, medborgarskap och/eller kön. **[Ändr. 216]**

b) Resehandlingens eller resehandlingarnas typ och nummer, det utfärdande landets kod på tre bokstäver och resehandlingens sista giltighetsdag.

c) Viseringsmärkets nummer eller numret på viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet samt sista giltighetsdagen för viseringen, viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet.

d) Fingeravtryck, inklusive fingeravtrycksspår.

e) Ansiktsbild.

3a. Kommissionen ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningsmöjligheterna, tillgängligheten, beredskapen och tillförlitligheten hos den teknik som behövs för att identifiera en person med hjälp av ansiktsbilder. **[Ändr. 217]**

3b. Den ansiktsbild som avses i punkt 3 e ska inte vara det enda sökkriteriet. **[Ändr. 218]**

4. Sökning i VIS ska vid en träff ge åtkomst till de uppgifter som anges i ~~punkt~~ ***punkt 3 i*** denna ***artikel***, liksom till alla övriga uppgifter ur ***ansökningsakten eller*** personakten, inbegripet uppgifter om en handling som utfärdats, avslagits, upphävts, återkallats eller förlängts. Åtkomst till de uppgifter som avses i artikel 9.4 l och som registrerats i ansökningsakten ska endast ges om inhämtande av uppgifterna uttryckligen har begärts i en motiverad begäran och godkänts vid en oberoende kontroll.liksom till alla övriga uppgifter ur personakten, inbegripet uppgifter om en handling som utfärdats, avslagits, upphävts, återkallats eller förlängts. Åtkomst till de uppgifter som avses i artikel 9.4 l och som registrerats i ansökningsakten ska endast ges om inhämtande av uppgifterna uttryckligen har begärts i en motiverad begäran och godkänts vid en oberoende kontroll. **[Ändr. 219]**

Artikel 22o

Åtkomst till VIS för att identifiera personer under särskilda omständigheter

Genom undantag från artikel 22n.1 ska de utsedda myndigheterna inte vara skyldiga att uppfylla de villkor som anges i den punkten för åtkomst till VIS i syfte att identifiera personer, ***särskilt barn,*** som försvunnit, kidnappats eller konstaterats vara offer för människohandel och det finns ~~rimliga~~ ***allvarliga*** skäl att anse att inhämtande av VIS-uppgifter om dem kommer att stödja deras identifiering och~~/eller~~ bidra till att utreda specifika fall av människohandel. Under sådana omständigheter får de utsedda myndigheterna söka i VIS med personernas fingeravtryck. **[Ändr. 220]**

Om personernas fingeravtryck inte kan användas eller sökningen med fingeravtryck misslyckas, ska sökningen göras med hjälp av de uppgifter som avses i artikel ~~9 a och 9 b.~~ ***9.4*** a och b ***samt artikel 22c.2 a och b***. **[Ändr. 221]**

Vid en träff vid sökning i VIS ska åtkomst ges till samtliga uppgifter som avses i artikel 9 ***artiklarna*** 9, ***22c eller d,*** samt till uppgifterna i ~~artikel 8.3 och 8.4.~~ ***artiklarna*** **8.3 och 8.4** ***eller 22a.3.*** **[Ändr. 222]**

Artikel 22p

Förfarande och villkor för Europols åtkomst till uppgifter i VIS

1. Europol ska ha åtkomst för sökning i VIS om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Sökningen är nödvändig och proportionerlig för att stödja och stärka medlemsstaternas arbete med att förebygga, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott som omfattas av Europols mandat.

b) Sökningen är nödvändig och proportionerlig i ett särskilt fall.

c) Det finns rimliga skäl att anta att inhämtande av uppgifter i VIS väsentligen kommer att bidra till att brottet i fråga förhindras, upptäcks eller utreds, särskilt om det finns välgrundade misstankar om att en person som misstänks för, har begått eller utsatts för ett terroristbrott eller ett annat grovt brott omfattas av någon av kategorierna i denna förordning.

d) Om en sökning i CIR har inletts i enlighet med artikel 22 i förordning 2018/XX [om interoperabilitet ***(gränser och viseringar)***] och det svar som avses i punkt 22.3 i den förordningen visar att det finns uppgifter i VIS.

Onsdagen den 13 mars 2019

2. Villkoren i artikel 22n.2, 22n.3 och 22n.4 ska gälla i enlighet med detta.

3. Europols utsedda myndighet får lämna en motiverad elektronisk begäran om att få söka i alla eller en viss uppsättning uppgifter som lagras i VIS till den centrala åtkomstpunkt för Europol som avses i artikel ~~22k.3~~ ***22l.2***. Vid mottagande av en begäran om åtkomst ska Europols centrala åtkomstpunkt kontrollera om villkoren för åtkomst enligt punkterna 1 och 2 är uppfyllda. Om samtliga villkor för åtkomst är uppfyllda, ska den vederbörligen bemyndigade personalen vid den eller de centrala åtkomstpunkterna behandla begäran. De uppgifter i VIS till vilka åtkomst ges ska överföras till de operativa enheter som avses i artikel 22l.1 på ett sådant sätt att uppgifternas säkerhet inte äventyras. **[Ändr. 223]**

4. Behandling av information som Europol inhämtat genom sökning efter uppgifter i VIS förutsätter tillstånd från ursprungsmedlemsstaten. Detta tillstånd ska inhämtas genom den medlemsstatens nationella Europolenhet.

Artikel 22q

Loggning och dokumentation

1. Varje medlemsstat och Europol ska säkerställa att all uppgiftsbehandling som föranleds av begäranden om åtkomst till uppgifter i VIS i enlighet med kapitel ~~IIIc loggas~~ ***IIIb registreras*** eller dokumenteras för ~~kontroll~~ ***övervakning***av om begäran varit godtagbar, för övervakning av att uppgifterna har behandlats på ett lagligt sätt, av dataintegriteten och av datasäkerheten och ***eventuella effekter på de grundläggande rättigheterna*** samt för egenkontroll.

Dessa registreringar eller handlingar ska på lämpligt sätt skyddas mot obehörig åtkomst och ska raderas två år efter det att de skapats, såvida de inte behövs för övervakningsförfaranden som redan har inletts. **[Ändr. 224]**

2. Av loggen eller dokumentationen ska följande framgå i samtliga fall:

a) Det exakta ändamålet med en begäran om åtkomst till uppgifter i VIS, inklusive berört terroristbrott eller annat grovt brott och, för Europols del, det exakta ändamålet med begäran om åtkomst.

b) Referensnummer för den nationella akten.

c) Datum och exakt tidpunkt för begäran om åtkomst från den centrala åtkomstpunkten till VIS centrala system.

d) Namnet på den myndighet som har begärt åtkomst för sökning.

e) När så är tillämpligt, det beslut som fattats med avseende på efterhandskontrollen.

f) Vilka uppgifter som använts för sökningen.

g) I enlighet med nationella regler eller förordning (EU) 2016/794 ***eller, i tillämpliga fall, förordning (EU) 2018/1725,*** den unika användaridentitet som anger vilken tjänsteman som utförde sökningen och vilken tjänsteman som beordrade sökningen. **[Ändr. 225]**

3. Loggar eller dokumentation får endast användas för att övervaka att uppgifterna har behandlats på ett lagligt sätt, ***övervaka effekterna på de grundläggande rättigheterna*** och för att säkerställa dataintegriteten och datasäkerheten. Endast loggar som inte innehåller några personuppgifter får användas för den övervakning och utvärdering som avses i artikel 50 i denna förordning. Den tillsynsmyndighet som inrättats i enlighet med artikel 41.1 i direktiv (EU) 2016/680, och som ansvarar för att ~~kontrollera om en begäran är godtagbar,~~ övervaka att uppgifterna har behandlats på ett lagligt sätt samt övervaka dataintegriteten och datasäkerheten, ska ha åtkomst till dessa loggar på begäran, så att den kan fullgöra sina uppgifter. **[Ändr. 226]**

Artikel 22r

Villkor för åtkomst till VIS-uppgifter för utsedda myndigheter i en medlemsstat i vilken denna förordning ännu inte har fått verkan

1. Utsedda myndigheter i en medlemsstat i vilken denna förordning ännu inte har fått verkan ska ha åtkomst till VIS för sökningar om följande villkor är uppfyllda:

a) Åtkomsten omfattas av deras befogenheter.

b) Åtkomsten omfattas av samma villkor som anges i artikel 22n.1.

c) Åtkomsten föregås av en vederbörligen motiverad skriftlig eller elektronisk begäran till en utsedd myndighet i en medlemsstat på vilken denna förordning är tillämplig; denna myndighet ska därefter begära att den eller de nationella centrala åtkomstpunkterna gör sökningen i VIS.

2. En medlemsstat i vilken denna förordning ännu inte har fått verkan ska göra sin viseringsinformation tillgänglig för medlemsstater som omfattas av denna förordning, på grundval av en vederbörligen motiverad skriftlig eller elektronisk begäran som ska uppfylla de villkor som fastställs i artikel 22n.1.

Artikel 22ra

Skydd av personuppgifter till vilka åtkomst ges i enlighet med kapitel IIIb

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att de nationella lagar och andra författningar som antagits i enlighet med direktiv (EU) 2016/680 också är tillämpliga på deras nationella myndigheters åtkomst till VIS enligt detta kapitel, också vad gäller rättigheterna för de personer vars uppgifter åtkomsten gäller.

2. Den tillsynsmyndighet som avses i artikel 41.1 i direktiv (EU) 2016/680 ska övervaka att medlemsstaternas åtkomst till personuppgifter, däribland överföringen av dessa till och från VIS, sker på ett lagligt sätt i enlighet med detta kapitel. Artikel 41.3 och 41.4 i denna förordning ska gälla i tillämpliga delar.

3. Europols behandling av personuppgifter enligt denna förordning ska utföras i enlighet med förordning (EU) 2016/794 och övervakas av Europeiska datatillsynsmannen.

4. Personuppgifter till vilka åtkomst ges i VIS i enlighet med detta kapitel ska enbart behandlas för att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda det specifika fall för vilket en medlemsstat eller Europol har begärt uppgifterna.

5. eu-LISA, de utsedda myndigheterna, de centrala åtkomstpunkterna och Europol ska föra logg över sökningarna enligt artikel 22q i syfte att göra det möjligt för de tillsynsmyndigheter som avses i artikel 41.1 i direktiv (EU) 2016/680 och Europeiska datatillsynsmannen att övervaka att uppgiftsbehandlingen följer unionens och nationella regler för dataskydd. Med undantag för uppgifter som innehas för det syftet ska personuppgifter och uppgifter om sökningarna raderas från alla nationella register och i Europols register efter 30 dagar, om inte uppgifterna och registren behövs för den specifika pågående brottsutredning för vilken de begärdes av en medlemsstat eller av Europol. **[Ändr. 227]**

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 av den 26 juni 2013 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, samt om ändring av förordning (EU) nr 1077/2011 om inrättande av en Europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (EUT L 180, 29.6.2013, s. 1).”.

Onsdagen den 13 mars 2019

Artikel 2

~~Ändringar~~ ***Upphävande*** av beslut 2004/512/EG **[Ändr. 228]**

~~Artikel 1.2~~ i beslut 2004/512/EG ska ~~ersättas med följande~~ ***upphöra att gälla. Hänvisningar till det beslutet ska anses som hänvisningar till förordning (EG) nr 767/2008 och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga 2.***

~~"2. Informationssystemet för viseringar ska vara baserat på en centraliserad struktur och bestå av~~

~~a) den gemensamma databas för identitetsuppgifter som avses i [artikel 17.2 a i förordning 2018/XX om interoperabilitet],~~

~~b) ett centralt informationssystem, nedan kallat Centrala informationssystemet för viseringar (VIS),~~

~~c) ett gränssnitt i varje medlemsstat, nedan kallat nationella gränssnittet (NI-VIS), som ska utgöra en förbindelse med den berörda centrala nationella myndigheten i respektive medlemsstat, eller ett enhetligt nationellt gränssnitt i varje medlemsstat som bygger på gemensamma tekniska specifikationer, är identiskt för alla medlemsstater och möjliggör anslutning av det centrala systemet till medlemsstaternas nationella infrastrukturer,~~

~~d) en kommunikationsinfrastruktur mellan VIS och de nationella gränssnitten,~~

~~e) en säker kommunikationskanal mellan VIS och in- och utresesystemets centrala system,~~

~~f) en säker kommunikationsinfrastruktur mellan centrala VIS och de centrala infrastrukturerna för den europeiska sökportal som inrättas genom [artikel 6 i förordning 2017/XX om interoperabilitet], den gemensamma biometriska matchningstjänst som inrättas genom [artikel 12 i förordning 2017/XX om interoperabilitet], den gemensamma databas för identitetsuppgifter som inrättas genom [artikel 17 i förordning 2017/XX om interoperabilitet] och den detektor för multipla identiteter som inrättas genom [artikel 25 i förordning 2017/XX om interoperabilitet],~~

~~g) en mekanism för samråd om ansökningar och utbyte av information mellan centrala viseringsmyndigheter ('VISMail'),~~

~~h) en nätport för transportörer,~~

~~i) en säker webbtjänst som möjliggör kommunikation mellan VIS, å ena sidan, och nätporten för transportörer och de internationella systemen (Interpols system/databaser), å andra sidan,~~

~~j) en databas med uppgifter för rapporterings- och statistikändamål.~~

~~Det centrala systemet, de enhetliga nationella gränssnitten, webbtjänsten, nätporten för transportörer och VIS kommunikationsinfrastruktur ska dela och så långt som tekniskt möjligt återanvända maskinvaru- och programvarukomponenter från in- och utresesystemets centrala system, de enhetliga nationella gränssnitten för in- och utresesystemet, Etias nätport för transportörer, in- och utresesystemets webbtjänst respektive in- och utresesystemets kommunikationsinfrastruktur.".~~ **[Ändr. 229]**

Artikel 3

Ändringar av förordning (EG) nr 810/2009

Förordning (EG) nr 810/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 10.3 ska led c ersättas med följande:

"c) ~~ge in ett fotografi i enlighet med standarderna i förordning (EG) nr 1683/95 eller,~~ ***tillåta att en ansiktsbild tas på plats*** vid en första ansökan och därefter minst var 59:e månad efter det, i enlighet med de normer som anges i artikel 13 i den här förordningen,". **[Ändr. 230]**

2. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska första strecksatsen ersättas med följande:

”— ~~Ett fotografi~~ ***En ansiktsbild*** som tagits på plats ~~och inhämtats digitalt~~ vid ansökningstillfället.”. **[Ändr. 231]**

b) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”Om fingeravtryck och ett fotografi av tillräckligt bra kvalitet som tagits på plats av sökanden införts i VIS som en del av en ansökan som lämnades in mindre än 59 månader före dagen för den nya ansökan, ~~får~~ ***ska*** dessa ~~[uppgifter]~~ kopieras in i följande ansökan.”. **[Ändr. 232]**

c) I punkt 7 ska led a ersättas med följande:

”a) Barn under 6 år ***och personer över 70 år***.”. **[Ändr. 253]**

d) Punkt 8 ska utgå.

3. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. I samband med varje ansökan ska VIS konsulteras i enlighet med artiklarna 8.2, 15 och 9*a* i förordning (EG) nr 767/2008. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla sökkriterier i dessa artiklar används fullt ut för att undvika avslag på oriktiga grunder och oriktiga identifieringar.”.

b) Följande punkter ska införas som punkterna 3a och 3b:

”3a. Vid bedömning av de inresevillkor som anges i punkt 3, ska konsulatet beakta resultatet av de kontroller som gjorts i följande databaser i enlighet med artikel 9c i förordning (EG) nr 767/2008:

a) SIS och Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar, för att kontrollera om den resehandling som används för ansökan motsvarar en resehandling som anmälts förkommen, stulen eller ogiltigförklarad ~~samt huruvida den resehandling som används för ansökan motsvarar en resehandling som registrerats i en akt i Interpol TDAWN~~. **[Ändr. 233]**

b) Etias centrala system, för att kontrollera om sökanden har gjort en ansökan om resetillstånd som avslagits, återkallats eller upphävts.

c) VIS, för att kontrollera om de uppgifter som lämnats i ansökan avseende resehandlingen motsvarar en annan viseringsansökan med andra identitetsuppgifter, samt huruvida den sökande har blivit föremål för ett beslut om att avslå, återkalla eller upphäva en visering för kortare vistelse.

d) In- och utresesystemet, för att kontrollera om sökanden för närvarande har rapporterats vara en person som överskridit den tillåtna vistelsen, om sökanden tidigare har rapporterats överskrida den tillåtna vistelsen eller om sökanden tidigare har nekats inresa.

e) Eurodac, för att kontrollera om sökanden är föremål för ett återkallande eller avslag på ansökan om internationellt skydd.

f) Europoluppgifter, för att kontrollera om uppgifterna i ansökan motsvarar de uppgifter som registrerats i denna databas.

~~g) Ecris-TCN-systemet, för att kontrollera om sökanden motsvarar en person vars uppgifter har registrerats i denna databas för terroristbrott eller andra grova brott.~~ **[Ändr. 234]**

Onsdagen den 13 mars 2019

h) SIS, för att kontrollera om sökanden är föremål för en registrering om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas på grundval av en europeisk arresteringsorder eller efterlysta för att gripas och utlämnas.

Konsulatet ska ha åtkomst till ansökningsakten och länkade ansökningsakter, i förekommande fall, samt till alla resultat av de kontroller som gjorts i enlighet med artikel 9c i förordning (EG) nr 767/2008.

3b. Viseringsmyndigheten ska konsultera detektorn för multipla identiteter tillsammans med den gemensamma databas för identitetsuppgifter som avses i artikel 4.37 i förordning 2018/XX [om interoperabilitet ***(gränser och viseringar)***] eller SIS eller båda för att bedöma skillnaderna mellan de länkade identiteterna och ska utföra alla ytterligare kontroller som krävs för att fatta ett beslut om länkens status och färg samt fatta ett beslut om att utfärda eller avslå den berörda personens visering.

I enlighet med artikel 59.1 i förordning 2018/XX [om interoperabilitet ***(gränser och viseringar)***] ska denna punkt endast tillämpas från och med det att detektorn för multipla identiteter tas i bruk.”.

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Konsulatet ska, med hjälp av den information som fåtts från in- och utresesystemet, kontrollera att sökanden i och med sin planerade vistelse inte kommer att överskrida den maximalt tillåtna vistelsetiden på medlemsstaternas territorium, oberoende av eventuella vistelser som tillåts genom nationell visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd utfärdat av en annan medlemsstat.”.

4. Följande artikel ska införas som artikel 21a:

”Artikel 21a

Särskilda riskindikatorer

-1. De särskilda riskindikatorerna ska vara en algoritm som möjliggör profilering enligt definitionen i artikel 4.4 i förordning (EU) 2016/679 genom jämförelse av uppgifter som registrerats i en ansökningsakt med särskilda riskindikatorer som rör säkerhetsrisker, risker för olaglig invandring eller stora epidemiska risker. De särskilda riskindikatorerna ska registreras i VIS. **[Ändr. 235]**

1. ~~Bedömningen av~~ ***Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 51a för att ytterligare definiera*** säkerhetsrisker, riskerna för olaglig invandring eller ~~en stor epidemisk risk ska baseras~~ ***stora epidemiska risker*** på ***grundval av*** ~~på~~ följande: **[Ändr. 236]**

a) Statistik som genereras av in- och utresesystemet och som tyder på onormalt många personer som överskridit den tillåtna vistelsen och nekade inresor för en viss kategori av resande som innehar en visering.

b) Statistik som genereras av VIS i enlighet med artikel 45a och som tyder på onormalt många avslag på viseringsansökningar på grund av en risk för irreguljär migration, ~~säkerheten~~ eller ~~folkhälsan~~ ***säkerheten*** i samband med en ~~viss kategori av resande~~.***sökande***. **[Ändr. 237]**

c) Statistik som genereras av VIS i enlighet med artikel 45a och av in- och utresesystemet och som tyder på kopplingar mellan information från ansökningsformulär och överskriden tillåten vistelse eller nekad inresa.

d) Information som styrkts med sakliga och evidensbaserade uppgifter från en medlemsstat om särskilda säkerhetsriskindikatorer eller hot som identifierats av den medlemsstaten.

e) Information som styrkts med sakliga och evidensbaserade uppgifter från en medlemsstat om onormalt många personer som överskridit den tillåtna vistelsen och nekade inresor för en viss kategori av resande för den medlemsstaten.

f) Information om specifika stora epidemiska risker som lämnats av medlemsstaterna samt epidemiologisk övervakningsinformation och riskbedömningar från Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) och sjukdomsutbrott som rapporterats av Världshälsoorganisationen (WHO).

~~2. Kommissionen ska anta en genomförandeakt för att fastställa de risker som avses i punkt 1. Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 52.2.~~ **[Ändr. 238]**

3. På grundval av de särskilda risker som fastställts i enlighet med ***den här förordningen och den delegerade akt som avses i*** punkt ~~***2***~~ ***1*** ska särskilda riskindikatorer fastställas, bestående av en kombination av uppgifter som inbegriper en eller flera av följande: **[Ändr. 239]**

a) Åldersgrupp, kön, medborgarskap.

b) Bosättningsland och bosättningsort.

c) Destinationsmedlemsstat(er).

d) Första inresemedlemsstat.

e) Ändamålet med resan.

f) Nuvarande sysselsättning.

4. De särskilda riskindikatorerna ska vara målriktade och proportionerliga. De får under inga omständigheter grundas enbart på en persons kön eller ålder. De får under inga omständigheter grundas på uppgifter som avslöjar en persons ras, hudfärg, etniska eller sociala ursprung, genetiska särdrag, språk, politiska eller andra åsikter, religion eller filosofiska övertygelse, medlemskap i fackförening, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionsnedsättning eller sexuella läggning.

5. Kommissionen ska anta de särskilda riskindikatorerna genom en genomförandeakt. Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 52.2.

6. De särskilda riskindikatorerna ska användas av viseringsmyndigheterna när de bedömer om sökanden utgör en risk för olaglig invandring ***eller*** en risk för medlemsstaternas säkerhet ~~eller en stor epidemisk risk~~ i enlighet med artikel 21.1. **[Ändr. 240]**

7. De särskilda riskerna och de särskilda riskindikatorerna ska regelbundet ses över av kommissionen ***och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter***.". **[Ändr. 241]**

4a. Artikel 39 ska ersättas med följande:

"Artikel 39

Personalens uppförande och respekt för de grundläggande rättigheterna

1. Medlemsstaternas konsulat ska se till att sökandena bemöts på ett hövligt sätt. Konsulär personal ska visa full respekt för den mänskliga värdigheten när de utför sina arbetsuppgifter.

2. Konsulär personal ska visa full respekt för de grundläggande rättigheterna och iaktta de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna när de utför sina arbetsuppgifter. Eventuella åtgärder som vidtas ska stå i proportion till det mål som eftersträvas med åtgärderna.

Onsdagen den 13 mars 2019

3. Konsulär personal får under utförandet av sina arbetsuppgifter inte diskriminera någon på grund av kön, ras, etniskt ursprung, hudfärg, socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning. Barnets bästa ska komma i främsta rummet.". *[Am. 242]*

4b. Följande artikel ska införas:

"Artikel 39a

Grundläggande rättigheter

Vid tillämpningen av denna förordning ska medlemsstaterna handla i full överensstämmelse med relevant unionsrätt, däribland Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, relevant folkrätt, däribland konventionen angående flyktingars rättsliga ställning, som ingicks i Genève den 28 juli 1951, de skyldigheter som följer av tillträde till internationellt skydd, särskilt principen om non-refoulement, och de grundläggande rättigheterna. I enlighet med de allmänna principerna i unionsrätten ska beslut enligt denna förordning fattas på individuell grund. Barnets bästa ska komma i främsta rummet.". **[Am. 243]**

5. Artikel 46 ska ersättas med följande:

"Artikel 46

Sammanställning av statistik

Senast den 1 mars varje år ska kommissionen offentliggöra en sammanställning av följande årliga statistik över viseringar per konsulat och gränsövergångsställen där enskilda medlemsstater handlägger viseringsansökningar:

a) Antalet flygplatstransiteringar som sökts, utfärdats och avslagits.

b) Antalet enhetliga viseringar för en inresa respektive flera inresor som sökts, utfärdats (uppdelat enligt giltighetslängd: 1, 2, 3, 4 och 5 år) och avslagits.

c) Antalet utfärdade viseringar med begränsad territoriell giltighet.

Denna statistik ska sammanställas på grundval av de rapporter som genererats av den centrala databasen med VIS-uppgifter i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 767/2008.".

5a. Följande artikel ska införas:

"Artikel 51a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 21a ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den … [det datum då denna förordning träder i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 21a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 21a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.". **[Ändr. 244]**

6. I artikel 57 ska punkterna 3 och 4 utgå.

Artikel 4

Ändringar av förordning (EU) 2017/2226

Förordning (EU) 2017/2226 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 9.2 ska följande stycke läggas till:

"In- och utresesystemet ska innehålla en funktion för centraliserad förvaltning av denna förteckning. De detaljerade bestämmelserna om förvaltning av denna funktion ska fastställas i genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 68.2 i denna förordning.".

2. I artikel 13 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. För att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 26.1 b i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet ska transportörer använda webbtjänsten för att kontrollera om en visering för kortare vistelse är giltig, inbegripet om antalet tillåtna inresor redan har använts, om innehavaren har uppnått den maximala längden på den tillåtna vistelsen eller, när det är lämpligt, om viseringen är giltig för det territorium som destinationshamnen för resan tillhör. Transportörer ska tillhandahålla de uppgifter som förtecknas i artikel 16.1 a, b och c i denna förordning. På grundval av detta ska webbtjänsten ge transportörer ett svar i form av OK/NOT OK. Transportörer får lagra den skickade informationen och det mottagna svaret i enlighet med tillämplig rätt. Transportörer ska inrätta ett autentiseringssystem för att säkerställa att endast behörig personal får åtkomst till webbtjänsten. Svaret i form av OK/NOT OK får inte betraktas som ett beslut om att tillåta eller neka inresa i enlighet med förordning (EU) 2016/399. ***Om passagerare inte får gå ombord till följd av en sökning i VIS ska transportörerna tillhandahålla passagerarna information om detta och ge dem möjlighet att utöva sina rättigheter att få åtkomst till, rätta eller radera personuppgifter som lagras i VIS."*** **[Ändr. 245]**

2a. I artikel 14 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Om det är nödvändigt att föra in eller uppdatera uppgifter i en viseringsinnehavares in- och utresepost får gränsmyndigheterna hämta de uppgifter som anges i artikel 16.1 d och 16.2 c–f i den här förordningen direkt från VIS och importera dem till in- och utresesystemet, i enlighet med artikel 8 i den här förordningen och artikel 18a i förordning (EG) nr 767/2008.". **[Ändr. 246]**

Onsdagen den 13 mars 2019

2.b Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. När det är nödvändigt att skapa en personakt eller att uppdatera den ansiktsbild som avses i artikel 17.1 b ska ansiktsbilden tas på plats.”. **[Ändr. 247]**

b) följande punkt ska läggas till:

”1a. Den ansiktsbild som avses i artikel 16.1 d ska hämtas i VIS och importeras till in- och utresesystemet.”. **[Ändr. 248]**

c) punkt 5 ska utgå. **[Ändr. 249]**

3. I artikel 35.4 ska orden ”via VIS” utgå.

Artikel 5

Ändringar av förordning (EU) 2016/399

Förordning (EU) 2016/399 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 8.3 ska följande led läggas till som led ba:

”ba) Om tredjelandsmedborgaren innehar en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd, ska den noggranna kontrollen vid inresa även omfatta verifiering av identiteten på innehavaren av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet och av äktheten hos viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet, genom sökning i informationssystemet för viseringar (VIS) i enlighet med artikel 22 g i förordning (EG) nr 767/2008.

I händelse av att verifieringen av handlingens innehavare eller handlingen i enlighet med artikel 22 g i den förordningen, i tillämpliga fall, misslyckas eller om det råder oklarhet om innehavarens identitet eller handlingens och/eller resehandlingens äkthet, ska vederbörligen bemyndigad personal vid dessa behöriga myndigheter gå vidare med att verifiera chippet i handlingen.”.

2. I artikel 8.3 ska leden c–f utgå.

Artikel 7

Ändringar av förordning (EU) XXX om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem (gränser och viseringar) [interoperabilitetsförordning]

Förordning (EU) XXX om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem (gränser och viseringar) [interoperabilitetsförordning] ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 13.1 ska led b ersättas med följande:

”b) De uppgifter som avses i artiklarna 9.6, 22c.2 f, 22c.2 g, 22d f och 22d g i förordning (EG) nr 767/2008.”.

2. I artikel 18.1 ska led b ersättas med följande:

”b) De uppgifter som avses i artiklarna ~~9.4 a, 9.4 b, 9.4 c, 9.5, 9.6, 22c.2 a–cc, 22c.2 f, 22c.2 g, 22d a, 22d b, 22d c, 22d f och 22d g~~ 9.4 ***a–cc***, 9.5 och 9.6, 22c.2 a–cc, f och g, 22d a, b, c, f och g i förordning (EG) nr 767/2008.”. **[Ändr. 250]**

3. I artikel 26.1 ska led b ersättas med följande:

”b) de behöriga myndigheter som avses i artikel 6.1 och 6.2 i förordning (EG) nr 767/2008 när de skapar eller uppdaterar en ansökningsakt eller personakt i VIS i enlighet med artikel 8 eller 22a i förordning (EG) nr 767/2008,”.

4. Artikel 27 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led b ersättas med följande:

”b) En ansökningsakt eller personakt skapas eller uppdateras i VIS i enlighet med artikel 8 eller 22a i förordning (EG) nr 767/2008.”.

b) I punkt 3 ska led b ersättas med följande:

”b) Efternamn (familjenamn), förnamn, födelsedatum, kön och medborgarskap enligt artiklarna 9.4 a, 22c.2 a och 22d a i förordning (EG) nr 767/2008.”.

5. I artikel 29.1 ska led b ersättas med följande:

”b) De behöriga myndigheter som avses i artikel 6.1 och 6.2 i förordning (EG) nr 767/2008 för träffar som uppstår när de skapar eller uppdaterar en ansökningsakt eller personakt i VIS i enlighet med artikel 8 eller 22a i förordning (EG) nr 767/2008.”.

Artikel 8

Upphävande av beslut 2008/633/RIF

Beslut 2008/633/RIF ska upphöra att gälla. Hänvisningar till beslut 2008/633/RIF ska tolkas som hänvisningar till förordning (EG) nr 767/2008 och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga 2.

Artikel 9

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med … [två år efter datumet för ikraftträdandet] med undantag för de bestämmelser om genomförande och delegerade akter som anges i artiklarna 1.6, 1.7, 1.26, 1.27, 1.33, 1.35, 3.4 och 4.1, vilka ska tillämpas från och med dagen för ikraftträdandet av denna förordning.

Senast den … [ett år efter ikraftträdandet av denna förordning] ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om det aktuella läget i förberedelserna inför ett fullständigt genomförande av denna förordning. Denna rapport ska även innehålla detaljerad information om de kostnader som uppkommit och information om eventuella risker som kan påverka de totala kostnaderna. **[Ändr. 251]**

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA 2

JÄMFÖRELSETABELL

Rådets beslut 2008/633/RIF	**Förordning (EG) nr 767/2008**
Artikel 1 Syfte och tillämpningsområde	Artikel 1 Syfte och tillämpningsområde
Artikel 2 Definitioner	Artikel 4 Definitioner
Artikel 3 Utsedda myndigheter och centrala åtkomstpunkter	Artikel 22k Medlemsstaternas utsedda myndigheter Artikel 22l Europol
Artikel 4 Förfarande för åtkomst till VIS	Artikel 22m Förfarande för åtkomst till VIS för brottsbekämpande ändamål
Artikel 5 Villkor för åtkomst till VIS-uppgifter för medlemsstaternas utsedda myndigheter	Artikel 22n Villkor för åtkomst till VIS-uppgifter för medlemsstaternas utsedda myndigheter
Artikel 6 Villkor för åtkomst till VIS-uppgifter för utsedda myndigheter i en medlemsstat i vilken förordning (EG) nr 767/2008 ännu inte har fått verkan	Artikel 22r Villkor för åtkomst till VIS-uppgifter för utsedda myndigheter i en medlemsstat i vilken denna förordning ännu inte har fått verkan
Artikel 7 Villkor för Europols åtkomst till VIS-uppgifter	Artikel 22p Förfarande och villkor för Europols åtkomst till uppgifter i VIS
Artikel 8 Skydd av personuppgifter	Kapitel VI Rättigheter och övervakning med avseende på uppgiftsskydd
Artikel 9 Datasäkerhet	Artikel 32 Datasäkerhet
Artikel 10 Skadeståndsansvar	Artikel 33 Skadeståndsskyldighet
Artikel 11 Egenkontroll	Artikel 35 Egenkontroll

Rådets beslut 2008/633/RIF	**Förordning (EG) nr 767/2008**
Artikel 12 Sanktioner	Artikel 36 Sanktioner
Artikel 13 Bevarande av VIS-uppgifter i nationella register	Artikel 30 Lagring av uppgifter från VIS i nationella register
Artikel 14 Rätt till åtkomst, korrigering och radering	Artikel 38 Rätt till åtkomst, korrigering och radering
Artikel 15 Kostnader	Ej tillämpligt
Artikel 16 Registerföring	Artikel 22q Loggning och dokumentation
Artikel 17 Övervakning och utvärdering	Artikel 50 Övervakning och utvärdering

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0175

Inrättande av Asyl- och migrationsfonden ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Asyl- och migrationsfonden (COM(2018)0471 – C8-0271/2018 – 2018/0248(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/62)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0471),

— med beaktande av artiklarna 294.2, 78.2, 79.2 och 79.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0271/2018),

— med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artiklarna 59 och 39 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor samt yttrandena från utskottet för utveckling och budgetutskottet (A8-0106/2019).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0248

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om inrättande av Asyl-, ~~och~~ migrations~~fonden~~ och *integrationsfonden* [Ändr. 1]

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 78.2, 79.2 och 79.4 ***och 80*** **[Ändr. 2]**,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet (*), och

av följande skäl:

(1) Mot bakgrund av de framväxande migrationsutmaningarna som kännetecknas av behovet av att stödja starka mottagnings-, asyl-, integrations- och migrationssystem i medlemsstaterna, förebygga och på lämpligt ***och solidariskt*** sätt hantera pressade situationer och ersätta irreguljära och otrygga ankomster med lagliga och säkra vägar, är det av avgörande betydelse att investera i en effektiv och samordnad migrationsförvaltning i unionen för att förverkliga EU:s mål om att utgöra ett område med frihet, säkerhet och rättvisa enligt artikel 67.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. **[Ändr. 3]**

(2) Vikten av en samordnad strategi från unionens och medlemsstaternas sida återspeglas i den europeiska migrationsagendan från maj 2015 där det betonades att det finns ett behov av en konsekvent och tydlig gemensam politik för att återställa förtroendet för EU:s förmåga att samla europeiska och nationella insatser för att hantera migrationen och samarbeta på ett effektivt sätt, i enlighet med ~~principerna~~ ***principen*** om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning ***mellan medlemsstaterna, fastställd i artikel 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt***, vilket bekräftades i halvtidsöversynen från september 2017 och lägesrapporten från mars och maj 2018. **[Ändr. 4]**

(3) I sina slutsatser av den 19 oktober 2017 bekräftade Europeiska rådet behovet av att eftersträva ett övergripande, pragmatiskt och beslutsamt tillvägagångssätt för en migrationshantering som syftar till att återupprätta kontrollen av de yttre gränserna och minska antalet irreguljära inresor och dödsfall till sjöss, och som bör grundas på en flexibel och samordnad användning av alla tillgängliga unionsinstrument och medlemsstaternas instrument. Europeiska rådet påpekade vikten av att avsevärt förbättra återvändanden genom åtgärder ~~både~~ på ***både*** EU-nivå och medlemsstatsnivå, såsom effektiva återtagandeavtal och arrangemang. ***Europeiska rådet efterlyste även genomförande och utveckling av frivilliga vidarebosättningsprogram.*** **[Ändr. 5]**

(4) I syfte att stödja arbetet för att säkerställa en övergripande strategi för migrationshanteringen som grundas på ett ömsesidigt förtroende och solidaritets- och ansvarsfördelningsinsatser mellan medlemsstaterna och EU:s institutioner, med målet att säkerställa en gemensam hållbar unionspolitik om asyl och invandring, bör medlemsstaterna stödjas med hjälp av lämpliga finansiella resurser i form av Asyl-, ~~och migrationsfonden~~ ***migrations-*** och ***integrationsfonden*** (nedan kallad *fonden*). **[Ändr. 6]**

(4a) Fonden bör fullt ut respektera de mänskliga rättigheterna och efterleva Agenda 2030, principen om en konsekvent utvecklingspolitik, såsom anges i artikel 208 i EUF-fördraget, och åtagandena på internationell nivå i fråga om migration och asyl, särskilt den globala flyktingpakten och den globala pakten för säker, ordnad och reguljär migration. **[Ändr. 7]**

(4b) Vid förvaltningen av fonden ur ett utvecklingsperspektiv bör hänsyn tas till de olika bakomliggande orsakerna till migration, såsom konflikter, fattigdom, brist på jordbrukskapacitet, utbildning och ojämlikhet. **[Ändr. 8]**

(5) ***Åtgärder som stöds av*** fonden bör genomföras i full överensstämmelse med de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna***, inbegripet rätten till skydd av personuppgifter,*** och med unionens ***och medlemsstaternas*** internationella åtaganden avseende grundläggande rättigheter***, däribland FN:s konvention om barnets rättigheter och konventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom protokollet av den 31 januari 1967***. **[Ändr. 9]**

([1]) EUT C , , s. .
([2]) EUT C , , s. .
(*) Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 mars 2019.

Onsdagen den 13 mars 2019

(5a) Principerna om jämställdhet och icke-diskriminering, som hör till unionens grundläggande värden, bör respekteras och främjas vid genomförandet av fonden. Fonden bör inte stödja åtgärder som bidrar till någon form av segregering eller social utestängning. **[Ändr. 10]**

(5b) Vid genomförandet av fonden bör man prioritera åtgärder som tar itu med situationen för ensamkommande barn och barn som skilts från sina föräldrar genom tidig identifiering och registrering och åtgärder som vidtas med hänsyn till barnets bästa. **[Ändr. 11]**

(6) Fonden bör bygga vidare på de resultat och investeringar som uppnåtts med stöd från dess föregångare, dvs. Europeiska flyktingfonden som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut 573/2007/EG, Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare som inrättades genom rådets beslut 2007/435/EG, Europeiska återvändandefonden som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut 575/2007/EG för perioden 2007–2013 och Asyl-, migrations- och integrationsfonden för perioden 2014–2020 som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014. Den bör samtidigt beakta all relevant ny utveckling.

(7) Fonden bör stödja ***solidaritet mellan medlemsstaterna och*** en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna, bland annat genom att främja gemensamma åtgärder på asylområdet, inbegripet medlemsstaternas insatser för att ta emot personer i behov av internationellt skydd genom vidarebosättning***, humanitärt mottagande*** och överföring av personer som ansöker om eller åtnjuter internationellt skydd mellan medlemsstaterna***, stärka skyddet för utsatta asylsökande, till exempel barn***, stödja integreringsstrategier samt en effektivare politik för laglig migration ~~för att~~ ***och skapa säkra och lagliga vägar till unionen, vilket också bör bidra till*** att säkerställa unionens långsiktiga konkurrenskraft och framtiden för den europeiska sociala modellen och att minska incitamenten för irreguljär migration genom en hållbar politik på området återvändande och återtagande. ***Som ett instrument inom ramen för unionens interna politik och det enda finansieringsinstrumentet för asyl och migration på unionsnivå bör fonden i första hand stödja åtgärder som rör asyl och migration inom unionen.*** Fonden bör ***dock, inom fastställda gränser och under förutsättning att lämpliga skyddsåtgärder vidtas,*** stödja en förstärkning av samarbetet med tredjeländer för att stärka förvaltningen av flödena av personer som ansöker om asyl eller andra former av internationellt skydd, ~~vägarna~~ ***för att fastställa vägar*** för laglig migration och för att bekämpa irreguljär migration ***och nätverk av människosmugglare och människohandlare*** och säkerställa ett hållbart ~~och effektivt återtagande,~~ ***säkert och värdigt*** återvändande ***samt återintegrering i*** tredjeländer. **[Ändr. 12]**

(8) ***Genom*** migrationskrisen o***ch det ökande antalet dödsfall på Medelhavet under de senaste åren tydliggjordes*** ~~betonade~~ behovet av att reformera det gemensamma europeiska asylsystemet ~~för att säkerställa effektiva asylförfaranden för att förhindra sekundära förflyttningar, tillhandahålla enhetliga och lämpliga mottagningsvillkor för sökande av internationellt skydd, enhetliga standarder för att bevilja internationellt skydd och lämpliga rättigheter och förmåner för personer som åtnjuter internationellt skydd.~~ ***och införa ett rättvisare och mer ändamålsenligt system för att fastställa medlemsstaternas ansvar för sökande av internationellt skydd samt en ram för medlemsstaternas insatser på områdena vidarebosättning och humanitärt mottagande, i syfte att öka det totala antalet tillgängliga vidarebosättningsplatser.*** Samtidigt ~~behövdes~~ ***behövs*** reformen för att ~~införa ett rättvisare och mer ändamålsenligt system för att fastställa medlemsstaternas ansvar~~ ***säkerställa att effektiva, rättighetsbaserade asylförfaranden införts och finns att tillgå och för att tillhandahålla enhetliga och lämpliga mottagningsvillkor*** för sökande av internationellt skydd, ***enhetliga standarder för att bevilja internationellt skydd och lämpliga rättigheter och förmåner för personer som åtnjuter internationellt skydd*** samt ~~en unionsram för medlemsstaternas vidarebosättningsinsatser.~~ ***ändamålsenliga och effektiva förfaranden för att återsända irreguljära migranter***. Det är därför lämpligt att fonden ger ett ökat stöd till medlemsstaternas insatser för att fullständigt och korrekt genomföra det reformerade gemensamma europeiska asylsystemet. **[Ändr. 13]**

(9) Fonden bör också komplettera och förstärka den verksamhet som bedrivs av Europeiska ~~unionens asylbyrå, inrättad genom förordning (EU) nr…/.. [förordningen om Europeiska unionens asylbyrå]~~ [3] ***stödkontoret för asylfrågor*** i syfte att underlätta och förbättra funktionen hos det gemensamma europeiska asylsystemet genom att samordna och stärka det praktiska samarbetet och informationsutbytet ***om asyl, särskilt i fråga om god praxis*** mellan medlemsstaterna, främja ~~unionens asyllagstiftning och de operativa normerna för asyl för att säkerställa en hög grad~~ av ~~enhetlighet grundad~~ ***unionsrätten och internationell rätt*** och ***genom relevant vägledning, inbegripet operativa normer, bidra till ett enhetligt genomförande*** av ***unionens asyllagstiftning grundat*** på höga skyddsnormer vad gäller förfaranden för internationellt skydd, mottagningsvillkor och en bedömning av skyddsbehov i hela unionen, möjliggöra en hållbar och rättvis fördelning av ansökningar om internationellt skydd, underlätta en enhetlig bedömning av ansökningar om internationellt skydd i hela unionen, stödja medlemsstaternas insatser för vidarebosättning och tillhandahålla operativt och tekniskt bistånd till medlemsstaterna för förvaltningen av deras asyl- och mottagningssystem, särskilt de vars system utsätts för ett ~~oproportionerligt~~ ***oproportionellt*** tryck. **[Ändr. 14]**

(9a) Fonden bör stödja unionens och medlemsstaternas ansträngningar för att förbättra medlemsstaternas kapacitet att utveckla, övervaka och utvärdera sin asylpolitik mot bakgrund av deras skyldigheter enligt gällande unionsrätt. **[Ändr. 15]**

(10) Fonden bör stödja unionens och medlemsstaternas ***genomförande av*** ~~ansträngningar för att förbättra medlemsstaternas kapacitet att utveckla, övervaka och utvärdera sin asylpolitik mot bakgrund av deras skyldigheter enligt~~ gällande unionsrätt, ***så att full respekt säkerställs för de grundläggande rättigheterna, i synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU*** [4] ***(direktivet om mottagningsvillkor), direktiv 2013/32/EU*** [5] ***(direktivet om asylförfaranden), direktiv 2011/95/EU*** [6] ***(skyddsgrundsdirektivet) och direktiv 2008/115/EG*** [7] ***(återvändandedirektivet) samt Europaparlamentets och rådets förordning 604/2013/EU*** [8] ***(Dublinförordningen)***. **[Ändr. 16]**

~~(11) Partnerskap och samarbete med tredjeländer är en viktig del av unionens asylpolitik för att säkerställa en lämplig hantering av tillströmningen av personer som ansöker om asyl eller andra former av internationellt skydd. Med målet att ersätta de farliga och irreguljära inresorna med lagliga och säkra inresor till medlemsstaternas territorium för tredjelandsmedborgare eller statslösa personer i behov av internationellt skydd, uttrycka solidaritet med länder i regioner till vilka eller inom vilka ett stort antal personer i behov av internationellt skydd har fördrivits genom att hjälpa till att minska trycket på dessa länder, bidra till att uppnå unionens migrationspolitiska mål genom att öka unionens inflytande gentemot tredjeländer samt effektivt bidra till globala vidarebosättningsinitiativ genom att tala med en röst i internationella forum och med tredjeländer bör fonden ge ekonomiska incitament till genomförandet av unionens ram för vidarebosättning [och humanitärt mottagande].~~ **[Ändr. 17]**

(11a) Fonden bör stödja medlemsstaternas ansträngningar för att ge tillgång till internationellt skydd och en varaktig lösning på sina territorier för flyktingar och fördrivna personer som identifierats som berättigade att bli föremål för vidarebosättning eller omfattas av nationella system för humanitärt mottagande, varvid hänsyn bör tas till UNHCR:s prognos över de globala vidarebosättningsbehoven. För att bidra på ett ambitiöst och ändamålsenligt sätt bör fonden tillhandahålla riktat stöd i form av ekonomiska incitament för varje person som tas emot eller vidarebosätts. **[Ändr. 18]**

~~(3) *Europaparlamentets och rådets förordning [förordningen om Europeiska unionens asylbyrå] (EUT L …,[datum], s. ..).*~~

(4) ***Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 96).***

(5) ***Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).***

(6) ***Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).***

(7) ***Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).***

(8) ***Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).***

Onsdagen den 13 mars 2019

(12) Med beaktande av ~~de stora migrationsströmmarna till unionen under de senaste åren och~~ vikten av att säkerställa sammanhållningen i våra samhällen är det centralt att stödja medlemsstaternas strategier för att ~~i ett tidigt skede~~ integrera tredjelandsmedborgare som vistas lagligt i medlemsstaterna, även på de prioriterade områden som anges i handlingsplanen för integration av tredjelandsmedborgare som antogs av kommissionen 2016. **[Ändr. 19]**

(13) För att öka effektiviteten, erhålla största möjliga mervärde för unionen och säkerställa att unionens respons för att främja integrationen av tredjelandsmedborgare är konsekvent bör de åtgärder som finansieras genom fonden vara specifika och komplettera de åtgärder som finansieras genom ~~Europeiska socialfonden+ (ESF+), och Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf)~~***unionens strukturfonder***. Åtgärder som finansieras genom denna fond bör stödja åtgärder som är anpassade till behoven hos tredjelandsmedborgare och som generellt sett genomförs i ~~ett tidigt skede~~ ***tidiga skeden*** av integrationsprocessen samt horisontella åtgärder till stöd för medlemsstaternas kapacitet på integrationsområdet, ~~medan mer långsiktiga~~ ***kompletterat av*** insatser för ~~tredjelandsmedborgare bör finansieras genom Eruf och ESF+~~ ***att främja social och ekonomisk delaktighet för tredjelandsmedborgare som finansieras genom strukturfonderna***. **[Ändr. 20]**

(13a) För att åstadkomma en övergripande integrationsstrategi bör integrationsåtgärderna också vara tillämpliga på personer som beviljats internationellt skydd, med beaktande av särdragen hos den målgruppen. Om integrationsåtgärder kombineras med mottagande bör åtgärderna i lämpliga fall även kunna stå öppna för asylsökande. **[Ändr. 21]**

(14) I detta sammanhang bör medlemsstaternas myndigheter med ansvar för genomförandet av fonden vara skyldiga att samarbeta och inrätta samordningsmekanismer med de myndigheter som medlemsstaterna har utsett för att förvalta ~~ESF+ och Erufs~~ ***strukturfondernas*** interventioner och vid behov med deras förvaltande myndigheter och de förvaltande myndigheterna avseende andra unionsfonder som bidrar till integrationen av tredjelandsmedborgare. ***Genom dessa samordningsmekanismer bör kommissionen bedöma samstämmigheten och komplementariteten mellan fonderna, och i vilken utsträckning de åtgärder som genomförs genom varje fond bidrar till integrationen av tredjelandsmedborgare.*** **[Ändr. 22]**

(15) Fondens genomförande på detta område bör överensstämma med unionens gemensamma grundprinciper om integration, såsom dessa närmare anges i det gemensamma integrationsprogrammet.

(16) Det är lämpligt att de medlemsstater som så önskar i sina program får föreskriva att integrationsåtgärder i den utsträckning det krävs för ett ändamålsenligt genomförande av sådana åtgärder får omfatta mycket nära släktingar till tredjelandsmedborgare ***och således stödja familjesammanhållning för barnets bästa***. Begreppet ”mycket nära släkting” bör förstås som att det avser makar, partner och andra personer med direkta familjeband i ned- eller uppstigande led till den tredjelandsmedborgare som är föremål för integrationsåtgärder och vilka annars inte skulle omfattas av fondens tillämpningsområde. **[Ändr. 23]**

(17) Med tanke på den avgörande roll som de lokala och regionala myndigheterna och ***deras intresseorganisationer*** ~~det civila samhällets organisationer~~ har på integrationsområdet och för att underlätta dessa enheters ***omedelbara*** tillgång till unionsfinansiering bör fonden göra det lättare för lokala och regionala myndigheter eller det civila samhällets organisationer att genomföra integrationsåtgärder, inklusive genom ***en högre samfinansieringssats för dessa åtgärder och*** användning av ***en särskild del av*** den tematiska delen ***där de lokala*** och ~~genom en högre samfinansieringssats för dessa åtgärder~~ ***regionala myndigheterna är behöriga att vidta integrationsåtgärder***. **[Ändr. 24]**

(18) Med tanke på de långsiktiga ekonomiska och demografiska utmaningar som EU står inför ***och den allt mer globaliserade migrationen*** är det nödvändigt att inrätta välfungerande lagliga migrationsvägar till EU för att bevara unionen som ett attraktivt mål för ~~migranter~~ ***reguljär migration utifrån medlemsstaternas ekonomiska och sociala behov*** och säkerställa välfärdssystemens hållbarhet och tillväxten i EU:s ekonomi, ***samtidigt som migrerande arbetstagare skyddas mot arbetskraftsexploatering*** **[Ändr. 25]**.

(19) Fonden bör stödja medlemsstaterna när det gäller att utforma strategier för att organisera ~~laglig migration~~ ***och utvidga lagliga migrationsvägar*** och stärka kapaciteten att generellt utveckla, genomföra, övervaka och utvärdera alla invandrings- och integrationsstrategier, politik och åtgärder för tredjelandsmedborgare som vistas lagligt i medlemsstaterna, ~~även~~ ***i synnerhet*** unionsrättsakter ***för laglig migration***. Fonden bör också stödja informationsutbyte, bästa praxis och samarbete mellan olika förvaltningsavdelningar och förvaltningsnivåer samt mellan medlemsstaterna. **[Ändr. 26]**

(20) En effektiv ***och värdig*** återvändandepolitik är en väsentlig del av den övergripande migrationsstrategi som unionen och dess medlemsstater eftersträvar. Fonden bör stödja och uppmuntra medlemsstaternas ansträngningar för att effektivt genomföra och vidareutveckla gemensamma standarder för återvändande, ***med betoning på frivilliga återvändanden,*** särskilt i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG ([9]), och för att skapa en integrerad och samordnad strategi för hantering av återvändande. ~~För en hållbar återvändandepolitik~~ ***Fonden*** bör ~~fonden~~ också stödja relaterade åtgärder i tredjeländer, t~~ill exempel återintegrering av personer som återvänder.~~ ***för att främja och garantera säkert och värdigt återvändande och återtagande samt hållbar återanpassning, såsom fastställs i den globala flyktingpakten***. **[Ändr. 27]**

(21) Medlemsstaterna bör i första hand använda frivilligt återvändande ***och säkerställa ett ändamålsenligt, säkert och värdigt återvändande*** för ***irreguljära migranter. Fonden bör därför ge förmånsstöd till åtgärder som rör*** ~~att främja~~ frivilligt återvändande. ***För att främja detta*** bör medlemsstaterna överväga incitament såsom förmånsbehandling i form av ökat bistånd i samband med återvändandet ~~för personer som återvänder frivilligt~~. ***och långsiktigt återanpassningsstöd.*** Denna typ av frivilligt återvändande ligger i både de återvändande personernas och myndigheternas intresse med avseende på kostnadseffektiviteten. ***Barnets bästa bör komma i främsta rummet när det gäller alla åtgärder eller beslut som rör migrerande barn, inklusive vid återvändande, med full hänsyn tagen till barnets rätt att komma till tals.*** **[Ändr. 28]**

(22) ***Även om*** frivilliga ~~och~~ ***återvändanden bör prioriteras framför*** påtvingade återvändanden är ~~dock~~ ***de icke desto mindre*** sammankopplade och ömsesidigt stärkande, och medlemsstaterna bör därför uppmuntras att stärka komplementariteten mellan dessa två återvändandeformer. Möjligheten till avlägsnanden är en viktig faktor som bidrar till integriteten hos systemen för asyl och laglig migration. Fonden bör därför stödja medlemsstaternas åtgärder för att underlätta och genomföra avlägsnanden, i tillämpliga fall i enlighet med normer som fastställs i unionsrätten, och med full respekt för de återvändandes grundläggande rättigheter och värdighet. ***Fonden bör stödja åtgärder som rör barns återvändande endast om sådant återvändande grundas på en positiv bedömning av barnets bästa.*** **[Ändr. 29]**

(23) Särskilda stödåtgärder för återvändande personer***, med särskild uppmärksamhet ägnad åt deras humanitära och skyddsmässiga behov,*** i medlemsstaterna och i återvändandeländerna kan förbättra villkoren för återvändande och förbättra deras återanpassning. ***Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt utsatta grupper. Beslut om återvändande bör vara grundade i en heltäckande och noggrann bedömning av situationen i ursprungslandet som inbegriper en bedömning av förmågan på lokal nivå att ta emot återvändande personer. Särskilda åtgärder och insatser för att stödja ursprungsländerna, och framför allt utsatta människor, bidrar till att säkerställa att återvändandet sker på ett hållbart, säkert och ändamålsenligt sätt. Dessa åtgärder bör genomföras med aktivt deltagande av lokala myndigheter, civilsamhället och diasporagrupper.*** **[Ändr. 30]**

(24) ***Formella*** återtagandeavtal ~~och andra arrangemang~~ är en ~~viktig~~ ***integrerad och nödvändig*** del av unionens återvändandepolitik och ett centralt redskap för en effektiv hantering av migrationsströmmar, eftersom de underlättar ett snabbt återvändande ~~av~~ ***för*** irreguljära migranter. Dessa avtal ~~och andra arrangemang~~ är en viktig del av ramen för dialog och samarbete med de tredjeländer som är ursprungs- eller transitländer för irreguljära migranter, och ***fonden bör stödja*** deras genomförande i tredjeländerna ~~bör stödjas~~ eftersom det gynnar ~~effektiviteten i återvändandepolitiken på nationell nivå och unionsnivå~~***ändamålsenliga, säkra och värdiga återvändandepolitiska åtgärder inom fastställda gränser och under förutsättning att lämpliga skyddsåtgärder vidtas***. **[Ändr. 31]**

([9]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

Onsdagen den 13 mars 2019

(25) Utöver ~~det~~ stöd till ~~återvändande som föreskrivs~~ i ~~denna förordning~~ ***integration av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer*** i ***medlemsstaterna*** bör fonden också stödja andra åtgärder för att bekämpa ~~irreguljär migration, ta itu~~ ***människohandel*** med ~~incitament till irreguljär migration eller kringgående~~ ***migranter och uppmuntra och främja inrättandet*** av ~~befintliga~~ regler för laglig migration, och därigenom värna om integriteten i ~~medlemsstaternas invandringssystem~~ ***invandringssystemen i ursprungsländerna, i fullständig överensstämmelse med principen om en konsekvent utvecklingspolitik***. **[Ändr. 32]**

(26) Anställning av irreguljära migranter ~~utgör en pullfaktor för olaglig migration och~~ undergräver utvecklingen av en politik för arbetskraftens rörlighet som bygger på lagliga migrationssystem ***samt äventyrar rättigheterna för migrerande arbetstagare, varigenom dessa arbetstagare blir sårbara för övergrepp och deras rättigheter riskerar att kränkas***. Fonden bör därför, antingen direkt eller indirekt, stödja medlemsstaterna vid genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG ([10]) varigenom anställning av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU förbjuds, ***en mekanism tillhandahålls för utnyttjade arbetstagares klagomål och återkrav av löner*** och det föreskrivs sanktioner mot arbetsgivare som överträder detta förbud. **[Ändr. 33]**

(26a) Medlemsstaterna bör stödja begärandena från det civila samhällets och arbetstagarnas sammanslutningar, till exempel den begäran som rör inrättandet av ett europeiskt nätverk av mottagandepersonal av båda könen, i syfte att koppla samman alla arbetstagare i Europa som är verksamma på migrationsområdet, för att främja ett värdigt välkomnande och en strategi för migration som grundar sig på mänskliga rättigheter och utbyte av god praxis i fråga om mottagande och sysselsättningsmöjligheter för migranter. **[Ändr. 34]**

(27) Fonden bör, antingen direkt eller indirekt, stödja medlemsstaterna vid genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU ([11]) där det fastställs bestämmelser om hjälp och stöd för samt skydd av offer för människohandel. ***Dessa åtgärder bör ta hänsyn till att människohandel har en könsspecifik karaktär. Vid genomförandet av fonden bör medlemsstaterna beakta att människor som, på grund av plötsliga eller gradvisa klimatrelaterade förändringar i miljön som negativt påverkar deras liv eller levnadsvillkor, tvingas lämna sina hem löper stor risk att falla offer för människohandel.*** **[Ändr. 35]**

(27a) Fonden bör särskilt stödja identifiering av och åtgärder som rättar sig efter behoven hos utsatta asylsökande – såsom ensamkommande barn, eller personer som utsatts för tortyr eller andra allvarliga former av våld – i enlighet med unionens asylregelverk. **[Ändr. 36]**

(27b) För att uppnå en rättvis och transparent fördelning av resurserna mellan fondens mål bör en lägsta utgiftsnivå säkerställas för vissa mål, oavsett om de är föremål för direkt, indirekt eller delad förvaltning. **[Ändr. 37]**

(28) Fonden bör komplettera och stärka de åtgärder som vidtas på återvändandeområdet av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 ([12]), ~~och som därför bidrar till en effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning enligt definitionen i artikel 4 i förordningen.~~ ***utan att tillhandahålla ytterligare finansiering till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, för vilken budgetmyndigheten beslutar om en årlig budget som bör göra det möjligt för byrån att utföra alla sina uppgifter***.**[Ändr. 38]**

(29) ***Komplementaritet och*** effektivitet samt synergier och konsekvens med andra unionsfonder bör eftersträvas, och överlappningar ***eller motsägelser*** mellan åtgärder bör undvikas. **[Ändr. 39]**

([10]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (EUT L 168, 30.6.2009, s. 24).

([11]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/36/EU av den 5 april 2011 om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF (EUT L 101, 15.4.2011, s. 1).

([12]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

(30) ~~Åtgärder som vidtas~~ ***Fonden bör prioritera finansiering av åtgärder inom unionen. Fonden bör kunna finansiera åtgärder*** i och i förhållande till tredjeländer och som stöds genom fonden ***om åtgärderna är begränsade i finansiella termer samtidigt som de är tillräckliga för att de mål för fonden som fastställs i artikel 3 i denna förordning ska kunna uppnås, och om lämpliga skyddsåtgärder vidtas. Sådana åtgärder*** bör komplettera andra åtgärder utanför unionen som stöds genom unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder. Vid genomförandet av dessa åtgärder bör i synnerhet fullständig överensstämmelse ***och komplementaritet*** eftersträvas med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik vad gäller landet eller regionen i fråga och unionens internationella åtaganden. ~~När det gäller den externa dimensionen bör fonden inriktas på stöd som ska förbättra samarbetet med tredjeländer och stärka centrala aspekter i migrationshanteringen på områden av intresse för unionens migrationspolitik.~~ ***Principen om konsekvens i utvecklingspolitiken i enlighet med punkt 35 i det europeiska samförståndet om utveckling bör respekteras. Överensstämmelse med de humanitära principer som fastställs i det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd bör säkerställas under genomförandet av bistånd i nödsituationer***. **[Ändr. 40]**

(31) Finansieringen från unionens budget bör koncentreras till verksamhetsområden där unionens interventioner kan ge ett mervärde jämfört med de åtgärder som medlemsstaterna vidtar på egen hand. Det ekonomiska stöd som lämnas enligt denna förordning bör därför i synnerhet bidra till ***öka solidariteten mellan medlemsstaterna på asyl- och migrationsområdet i enlighet med artikel 80 i EUF-fördraget samt*** stärka kapaciteten på nationell ***nivå*** och EU-nivå på området asyl och migration. **[Ändr. 41]**

(32) Om en medlemsstat har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt fördragen på området asyl och migration, om det finns en tydlig risk för att medlemsstaten allvarligt åsidosätter unionens värden vid genomförandet av regelverket för asyl och återvändande eller om brister har konstaterats på det relevanta området i en utvärderingsrapport som gjorts inom ramen för utvärderings- och övervakningsmekanismen för Schengenregelverket eller av Europeiska unionens asylbyrå, kan det anses att medlemsstaten inte följer unionens relevanta regelverk, även i fråga om användningen av driftsstöd inom ramen för denna fond.

(33) Fonden bör återspegla behovet av ökad ***transparens,*** flexibilitet och förenkling samtidigt som kraven på förutsägbarhet upprätthålls och en rättvis och transparent fördelning av resurserna säkerställs så att de politiska och särskilda mål som fastställs i denna förordning kan uppnås. ***Genomförandet av fonden bör följa principerna om effektivitet, ändamålsenlighet och kvalitet på utgifterna. Dessutom bör genomförandet av fonden vara så användarvänligt som möjligt.*** **[Ändr. 43]**

(34) I den här förordningen bör de preliminära beloppen till medlemsstaterna fastställas, vilka ~~består av ett fast belopp och ett belopp som beräknas på grundval av de kriterier som anges i bilaga I och vilka~~ avspeglar de behov och det tryck som olika medlemsstater erfar inom områdena asyl, ***migration,*** integration och återvändande. ***Särskild uppmärksamhet bör ägnas ösamhällen som står inför oproportionellt stora migrationsutmaningar.*** **[Ändr. 44]**

(35) Dessa preliminära belopp bör ligga till grund för medlemsstaternas långsiktiga investeringar. För att ta hänsyn till förändringar i migrationsströmmarna och åtgärda behoven i förvaltningen av asyl- och mottagningssystemen och integrationen av tredjelandsmedborgare som vistas lagligt i medlemsstaterna ~~samt~~ ***i syfte att utveckla laglig migration och*** bekämpa irreguljär migration genom en effektiv, ***rättighetsbaserad*** och hållbar återvändandepolitik bör medlemsstaterna tilldelas ett ytterligare belopp efter halva tiden med hänsyn till utnyttjandegraden. Beloppet bör baseras på de senaste tillgängliga statistiska uppgifterna i enlighet med bilaga I för att återspegla förändringarna i medlemsstaternas utgångsläge. **[Ändr. 45]**

(36) För att bidra till att det politiska målet för denna fond uppnås bör medlemsstaterna ***och kommissionen*** säkerställa att ~~deras~~ ***medlemsstaternas*** program omfattar åtgärder som ~~tar itu med~~ ***bidrar till att vart och ett av*** de särskilda målen för denna förordning ***uppnås. De bör dessutom säkerställa att fördelningen av medel till de särskilda målen tjänar dessa mål på bästa möjliga sätt och grundar sig på de mest aktuella behoven, att programmen innehåller en miniminivå för utgifterna för dessa mål, att fördelningen av resurser till målen står i proportion till de utmaningar som föreligger***, att de prioriteringar som väljs överensstämmer med de ~~genomförandeåtgärder~~ ***åtgärder*** som anges i bilaga II och att det genom fördelningen av medel mellan målen säkerställs att det övergripande politiska målet kan uppnås. **[Ändr. 46]**

Onsdagen den 13 mars 2019

(37) Eftersom utmaningarna på migrationsområdet ständigt förändras finns det ett behov av att anpassa tilldelningen av medel till förändringar i migrationsströmmarna. För att reagera på akuta behov och förändringar i strategier och unionens prioriteringar, samt för att kanalisera finansieringen till åtgärder med ett stort mervärde för unionen, kommer en del av medlen att periodvis, genom en tematisk del, tilldelas särskilda åtgärder, ***åtgärder som vidtas av lokala och regionala myndigheter,*** unionsåtgärder, bistånd i nödsituationer, vidarebosättning och ytterligare stöd till de medlemsstater som bidrar till solidaritets- och ansvarsfördelningsinsatser. **[Ändr. 47]**

(38) Medlemsstaterna bör uppmuntras att använda en del av sin programtilldelning för att finanisera de åtgärder som förtecknas i bilaga IV genom att dra nytta av ett större bidrag från unionen.

(38a) Medlemsstaternas insatser för att fullständigt och korrekt genomföra unionens asylregelverk, inbegripet att bevilja lämpliga mottagningsvillkor för personer som ansökt om – och personer som åtnjuter – internationellt skydd, att korrekt fastställa status, i enlighet med direktiv 2011/95/EU, och att tillämpa rättvisa och effektiva asylförfaranden, bör stödjas av fonden, särskilt när dessa insatser riktas till ensamkommande barn för vilka kostnaderna är högre. Medlemsstaterna bör därför erhålla ett enhetsbelopp för varje ensamkommande barn som beviljats internationellt skydd, men detta enhetsbelopp bör inte tillkomma utöver ytterligare finansiering som tillhandahålls enligt denna förordning för vidarebosättning. **[Ändr. 48]**

(39) En del av de tillgängliga medlen inom ramen för fonden kan också tilldelas medlemsstaternas program för genomförande av särskilda åtgärder, utöver den ursprungliga tilldelningen. Dessa särskilda åtgärder bör identifieras på unionsnivå och bör omfatta åtgärder som kräver samarbete eller åtgärder som är nödvändiga för att ta itu med utveckling i unionen som kräver att ytterligare medel ställs till förfogande för en eller flera medlemsstater.

(40) Fonden bör bidra till att täcka driftskostnader som rör asyl och ~~återvändande~~ ***invandring*** och göra det möjligt för medlemsstaterna att upprätthålla kapacitet som är avgörande för den tjänsten för unionen som helhet. Detta bidrag består av full ersättning för specifika kostnader kopplade till målen för fonden och bör utgöra en väsentlig del av medlemsstaternas program. **[Ändr. 49]**

(41) För att komplettera genomförandet av det politiska målet för denna fond på nationell nivå genom medlemsstaternas program, bör fonden också stödja åtgärder på unionsnivå. Sådana åtgärder bör ha övergripande strategiska syften inom fondens tillämpningsområde som gäller politisk analys och innovation, gränsöverskridande ömsesidigt lärande och partnerskap samt testning av nya initiativ och åtgärder i hela unionen, ***samtidigt som man respekterar behovet av att anslå tillräckliga medel, på ett rättvist och transparent sätt, för att fondens mål ska uppnås. Genom dessa åtgärder bör skyddet av de grundläggande rättigheterna säkerställas vid genomförandet av fonden.***. **[Ändr. 50]**

(42) I syfte att stärka unionens kapacitet att omedelbart hantera ~~ett oförutsett eller oproportionerligt hårt migrationstryck i en eller flera medlemsstater som kännetecknas av~~ en ***oförutsedd*** stor eller ~~oproportionerlig~~ ***oproportionell*** inströmning av tredjelandsmedborgare ~~vilket~~ ***i en eller flera medlemsstater vilken*** ställer betydande och omedelbara krav på medlemsstaternas mottagnings- och förvarsanläggningar, system för hantering av asyl och migration samt asyl- och migrationsförfaranden, eller ~~ett hårt migrationstryck~~ ***migrationsutmaningar eller betydande vidarebosättningsbehov*** i tredjeländer på grund av den politiska utvecklingen, ~~eller~~ konflikter ***eller naturkatastrofer***, bör det vara möjligt att ge bistånd i nödsituationer i enlighet med den ram som fastställs i denna förordning. **[Ändr. 51]**

(43) Genom denna förordning bör det säkerställas att den verksamhet som bedrivs av det europeiska migrationsnätverk som inrättats genom rådets beslut 2008/381/EG ([13]) fortsätter, och ekonomiskt stöd bör ges i enlighet med dess mål och uppgifter.

([13]) 2008/381/EG: Rådets beslut av den 14 maj 2008 om inrättande av ett europeiskt migrationsnätverk (EUT L 131, 21.5.2008, s. 7).

~~(44) Det politiska målet för denna fond kommer också att hanteras med hjälp av finansieringsinstrument och budgetgarantier inom de politiska områdena av InvestEU. Ekonomiskt stöd bör användas för att ta itu med marknadsmisslyckanden eller bristfälliga investeringssituationer, på ett proportionellt sätt och utan att duplicera eller utestänga privat finansiering, eller snedvrida konkurrensen på den inre marknaden. Åtgärderna bör ha ett tydligt europeiskt mervärde.~~ **[Ändr. 52]**

(45) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela fonden som ska utgöra det särskilda referensbeloppet i den mening som avses i [hänvisningen ska vid behov uppdateras enligt det nya interinstitutionella avtalet: punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning] ([14]) för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.

(46) Förordning (EU) nr [budgetförordningen] är tillämplig på denna fond. I den förordningen fastställs regler för genomförandet av unionens budget, inklusive regler om bidrag, priser, upphandling, indirekt genomförande, ekonomiskt stöd, finansieringsinstrument och budgetgarantier.

(47) För att åtgärder ska kunna genomföras genom delad förvaltning bör fonden ingå som en del av ett sammanhängande ramverk som består av föreliggande förordning, budgetförordningen och förordning (EU) …/2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser]. ***I händelse av motstridiga bestämmelser bör denna förordning ha företräde framför förordning (EU) nr X [förordningen om gemensamma bestämmelser].*** **[Ändr. 53]**

(48) ~~Genom förordning (EU) …/2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser] inrättas en ram för åtgärder under Eruf, ESF+, Sammanhållningsfonden, Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), Asyl- och migrationsfonden (AMF), Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, och den innehåller i synnerhet regler om programplanering, övervakning, utvärdering, förvaltning och kontroll av unionens medel som genomförs genom delad förvaltning. Det är därför~~ ***Utöver den ram som inrättar finansiella regler som är gemensamma för flera EU-fonder, inbegripet Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif), är det*** nödvändigt att specificera målen för ~~AMF~~ ***Amif*** och att fastställa särskilda bestämmelser om den typ av verksamhet som kan finansieras genom ~~AMF~~ ***Amif***. **[Ändr. 54]**

(49) Typerna av finansiering och metoderna för genomförande enligt denna förordning bör väljas ut på grundval av hur väl de bidrar till uppnåendet av de särskilda målen för åtgärderna och åstadkommer resultat, med beaktande av framför allt kostnaderna för kontroller, den administrativa bördan och den förväntade risken för bristande efterlevnad. Detta bör omfatta beaktande av användning av enhetsbelopp, schablonsatser och enhetskostnader, samt finansiering som inte är kopplad till kostnaderna, enligt vad som avses i artikel 125.1 i budgetförordningen.

(50) I enlighet med budgetförordningen ([15]), Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ([16]), rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ([17]), rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ([18]) och rådets förordning (EU) 2017/1939 ([19]) ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet förebyggande, upptäckt, korrigering och utredning av oriktigheter och bedrägeri, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt i tillämpliga fall administrativa sanktioner. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 får Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utföra administrativa utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller andra straffbara

([14]) EUT C 373, 20.12.2013, s. 1; http://eur-lex.europa.eu/legalcontent/SV/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2013. 373.01.0001.01.ENG&toc=OJ:C:2013:373:TOC

([15]) EUT C , , s. .

([16]) EUT C , , s. .

([17]) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

([18]) EUT C , , s. .

([19]) Rådets förordning (EU) ~~2017/1371~~ ***2017/1939*** av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

gärningar som påverkar unionens ekonomiska intressen. I överensstämmelse med förordning (EU) 2017/1939 får Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra bedrägeri och annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 ([20]). I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som tar emot medel från unionen samarbeta fullständigt för att skydda unionens ekonomiska intressen för att ge kommissionen, Olaf och Europeiska revisionsrätten alla rättigheter och all tillgång som behövs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter. ***Medlemsstaterna bör samarbeta fullt ut och ge unionens institutioner, byråer och organ allt det stöd som krävs för att skydda unionens ekonomiska intressen. Resultaten av utredningar av oriktigheter eller bedrägeri som rör fonden bör göras tillgängliga för Europaparlamentet.*** **[Ändr. 55]**

(51) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och reglerar i synnerhet förfarandet för budgetens uppställning och genomförande genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande, samt föreskriver kontroll av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget gäller även skyddet av unionens budget vid allmänna brister när det gäller rättsstatsprincipen i medlemsstaterna, eftersom respekten för rättsstatsprincipen är en förutsättning för en sund ekonomisk förvaltning och en verkningsfull EU-finansiering.

(51a) Om det finns klara belägg för att projektens laglighet, eller finansieringens laglighet och korrekthet, eller fullgörandet av projekten skulle komma att ifrågasättas till följd av ett motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget, bör kommissionen säkerställa att det inte finns någon finansiering tillgänglig för dessa projekt. **[Ändr. 56]**

(52) I enlighet med artikel 94 i rådets beslut 2013/755/EU ([21]) är personer och enheter i utomeuropeiska länder och territorier (ULT) berättigade till finansiering, med förbehåll för fondens regler och mål och eventuella ordningar som gäller för den medlemsstat till vilken det berörda utomeuropeiska landet eller territoriet är knutet.

(53) I enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget och i linje med kommissionens meddelande ”Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden” ([22]), som godkändes av rådet i dess slutsatser av den 12 april 2018, bör de relevanta medlemsstaterna säkerställa att deras nationella strategier och program beaktar de särskilda utmaningar som de yttersta randområdena ställs inför vid migrationshanteringen. Fonden stöder dessa medlemsstater med lämpliga resurser för att bistå dessa regioner med att hantera migrationen på ett hållbart sätt och hantera eventuella pressade situationer.

(53a) Samråd med organisationer inom det civila samhället samt lokala och regionala myndigheter och nationella parlament i medlemsstaterna och i tredjeländer bör ske under programplaneringsprocessen för samt genomförandet och utvärderingen av de program som finansieras genom fonden. **[Ändr. 57]**

(54) I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 behöver denna fond utvärderas på grundval av den information som samlats in till följd av särskilda övervakningskrav, samtidigt som överreglering och en administrativ börda, särskilt för medlemsstaterna, undviks. Dessa krav kan i förekommande fall innefatta mätbara ***indikatorer, inbegripet kvalitativa och kvantitativa*** indikatorer som kan användas som utgångspunkt för utvärdering av fondens faktiska konsekvenser. För att mäta fondens resultat bör gemensamma indikatorer och relaterade mål fastställas för vart och ett av fondens särskilda mål. Genom dessa gemensamma indikatorer och finansiell rapportering bör kommissionen och medlemsstaterna övervaka fondens genomförande. ~~i enlighet med de relevanta bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) …/2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser] och denna förordning~~. ***För att på ett adekvat sätt utöva sin tillsynsfunktion bör kommission ha möjlighet att fastställa vilka belopp fonden de facto betalat ut under ett visst år. När medlemsstaterna rapporterar in årsredovisningarna för sina nationella program till kommissionen bör de därför skilja mellan återkrav av medel, förfinansiering till slutmottagare och***

([20]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

([21]) Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

([22]) COM(2017)0623.

ersättningar för faktiska utgifter. För att underlätta revisionen och övervakningen av fondens genomförande bör kommissionen ta med dessa belopp i sin årliga genomföranderapport för fonden samt övervaka resultaten och genomförandet av fondens åtgärder på lokal, regional och nationell nivå och unionsnivå, inbegripet specifika projekt och partner. Kommissionen bör varje år överlämna en sammanfattning av de godkända årliga prestationsrapporterna till Europaparlamentet och rådet. Rapporter om övervakningsresultat och genomförande av åtgärder inom ramen för fonden på både medlemsstatlig nivå och unionsnivå bör offentliggöras och presenteras för Europaparlamentet. **[Ändr. 58]**

(55) För att ge uttryck för vikten av att bekämpa klimatförändringar i överensstämmelse med unionens åtaganden att genomföra Parisavtalet och uppfylla Förenta nationernas mål för hållbar utveckling, kommer denna fond att bidra till att rationalisera klimatinsatser och till att uppnå det övergripande målet att 25 % av utgifterna i EU-budgeten ska stödja klimatmålen ***under perioden för den fleråriga budgetramen 2021–2027, och ett årligt mål på 30 % så snart som möjligt, men senast 2027***. Relevanta åtgärder kommer att identifieras under förberedelserna och genomförandet av fonden och omprövas i samband med relevant utvärderings- och översynsarbete. **[Ändr. 59]**

(56) I syfte att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på ~~förteckningen~~ ***arbetsprogram för den tematiska delen, en förteckning över åtgärder som berättigar till stöd genom instrumentet i bilaga III, en förteckning*** över åtgärder som berättigar till större samfinansiering i bilaga IV ***och*** driftsstöd ***enligt bilaga VII,*** samt för att ytterligare utveckla den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå ***och med det civila samhällets organisationer, även migrant- och flyktingorganisationer***, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. **[Ändr. 60]**

(57) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([23]). Granskningsförfarandet bör användas för genomförandeakter som fastställer gemensamma skyldigheter för medlemsstaterna, särskilt när det gäller att förse kommissionen med information, medan det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter som avser arrangemangen för att förse kommissionen med information inom ramen för programplanering och rapportering, eftersom de är rent tekniska till sin natur.

(58) Eftersom ~~målet med~~ ***målen för*** denna förordning, nämligen att ***stärka solidariteten mellan medlemsstaterna och*** bidra till en effektiv hantering av migrationsströmmar ~~i unionen i överensstämmelse med~~ ***och till genomförande, stärkande och utveckling av*** den gemensamma politiken ~~för~~ ***avseende*** asyl***, subsidiärt*** skydd och ***tillfälligt skydd samt av*** ~~internationellt skydd och med~~ den gemensamma invandringspolitiken, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva och bättre kan uppnås på unionsnivå, ~~får~~ ***kan*** unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. **[Ändr. 61]**

(59) I enlighet med artikel 3 i protokollet om [Förenade kungarikets] och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, [deltar/har] Irland [inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland/anmält att landet önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning].

(60) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

(61) Det är lämpligt att anpassa giltighetstiden för denna förordning till giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) …/2021 [förordningen om den fleråriga budgetramen].

([23]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Onsdagen den 13 mars 2019

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Genom denna förordning inrättas Asyl-, ~~och migrationsfonden~~ ***migrations-*** och ***integrationsfonden*** (nedan kallad *fonden*). **[Ändr. 62]**

2. I förordningen fastställs fondens mål, budgeten för perioden 2021–2027, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *sökande av internationellt skydd*: en sökande enligt definitionen i artikel ~~2~~[x] i förordning (EU) ../.. (förordningen om asylförfarande) ~~(24)~~ ***2 c*** i ***direktiv 2013/32/EU***. **[Ändr. 63]**

b) *person som beviljats internationellt skydd*: i enlighet med artikel ~~[2].2~~ i förordning (EU) ../.. (skyddsgrundsförordningen) ~~(25)~~. ***2 b*** i ***direktiv 2011/95/EU***. **[Ändr. 64]**

c) *blandfinansieringsinsats*: åtgärder som stöds genom unionens budget, inbegripet blandfinansieringsinstrument enligt definitionen i artikel 2.6 i budgetförordningen, i vilka icke-återbetalningspliktiga former av stöd eller finansieringsinstrument från unionens budget sammanförs med återbetalningspliktiga former av stöd från institutioner för utvecklingsfinansiering eller andra offentliga finansinstitut, kommersiella finansinstitut och investerare.

d) *familjemedlem*: en tredjelandsmedborgare enligt definitionen i den unionsrätt som är relevant för det politiska åtgärdsområde som ska stödjas genom fonden.

e) ~~*humanitärt mottagande*: i enlighet med artikel [2] i förordning (EU) ../.. [unionsramen för vidarebosättning [och humanitärt mottagande]~~ ~~(26)~~.***humanitär ordning: inresa efter, om så begärts av en medlemsstat, en framställan från UNHCR eller ett annat relevant internationellt organ, av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som beviljas internationellt skydd eller humanitär status enligt nationell lagstiftning som föreskriver rättigheter och skyldigheter som motsvarar rättigheterna och skyldigheterna i artiklarna 20–32 och artikel 34 i direktiv 2011/95/EU för personer som innehar status som subsidiärt skyddsbehövande, från ett tredjeland till vilket de har fördrivits till medlemsstaternas territorium***. **[Ändr. 65]**

f) *avlägsnande*: i enlighet med definitionen i artikel 3.5 i direktiv 2008/115/EG.

g) *vidarebosättning*: ~~i enlighet med definitionen i artikel [2] i förordning (EU) ../.. [unionsramen för vidarebosättning [och humanitärt mottagande]~~.***inresa, efter en framställan från FN:s flyktingkommissariat (UNHCR), av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som beviljas internationellt skydd och har tillgång till en varaktig lösning i enlighet med EU-rätten och nationell rätt, från ett tredjeland till vilket de har fördrivits till medlemsstaternas territorium***. **[Ändr. 66]**

~~(24) EUT C , , s. .~~
~~(25) EUT C , , s. .~~
~~(26) EUT C , , s. .~~

h) *återvändande*: i enlighet med definitionen i artikel 3.3 i direktiv 2008/115/EG.

i) *tredjelandsmedborgare*: en person som inte är unionsmedborgare i enlighet med definitionen i artikel 20.1 i EUF-fördraget. Hänvisningar till tredjelandsmedborgare ska anses omfatta statslösa personer och personer med obestämd nationalitet.

j) *utsatt person*: en person enligt definitionen i den unionsrätt som är relevant för det politiska åtgärdsområde som ska stödjas enligt fonden.

(ja) ensamkommande barn: en underårig som anländer till medlemsstaternas territorium utan en medföljande vuxen som enligt lag eller praxis i den berörda medlemsstaten ansvarar för honom eller henne, så länge vederbörande inte faktiskt tas om hand av en sådan vuxen, inbegripet en underårig som har lämnats ensam utan medföljande vuxen efter det att han eller hon rest in på medlemsstaternas territorium. **[Ändr. 67]**

Artikel 3

Fondens mål

1. Fondens politiska mål ska vara att bidra till ~~en effektiv hantering av migrationsströmmar i överensstämmelse med unionens relevanta regelverk och i enlighet~~ ***genomförande, stärkande och utveckling av alla aspekter av den gemensamma europeiska asylpolitiken enligt artikel 78 i EUF-fördraget och av den gemensamma europeiska invandringspolitiken enligt artikel 79*** i ***EUF-fördraget i linje*** med ***principerna om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, samtidigt som*** unionens ***och medlemsstaternas skyldigheter*** ~~åtaganden när det gäller grundläggande rättigheter~~ ***enligt internationell rätt och de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna respekteras fullt ut***. **[Ändr. 68]**

2. Inom ramen för de politiska mål som anges i punkt 1 ska fonden bidra till att följande särskilda mål uppnås:

a) Stärka och utveckla alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet dess externa dimension.

b) ~~Stödja~~ ***Stärka och utveckla politiken avseende*** laglig migration ~~till medlemsstaterna inbegripet att bidra till integrationen av tredjelandsmedborgare.~~ ***på EU-nivå och nationell nivå utifrån medlemsstaternas ekonomiska och sociala behov***. **[Ändr. 69]**

c) Bidra till ~~kampen mot irreguljär migration~~ ***och främja en ändamålsenlig integration av*** och ~~säkerställa ett effektivt återvändande och återtagande i tredjeländer.~~ ***social delaktighet för tredjelandsmedborgare, som ett komplement till andra unionsfonder***. **[Ändr. 70]**

ca) Bidra till kampen mot irreguljär migration och säkerställa ett ändamålsenligt, säkert och värdigt återvändande och återtagande samt en ändamålsenlig, säker och värdig återanpassning i tredjeländer. **[Ändr. 71]**

cb) Säkerställa solidaritet och en rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna, särskilt med avseende på de medlemsstater som påverkas mest av migrationsutmaningar, bland annat genom praktiskt samarbete. **[Ändr. 72]**

3. Inom ramen för de särskilda mål som fastställs i punkt 2 ska fonden genomföras via de genomförandeåtgärder som förtecknas i bilaga II.

Artikel 3a

Partnerskap

För denna fond ska partnerskapen omfatta åtminstone lokala och regionala myndigheter eller deras intresseorganisationer, relevanta internationella organisationer, icke-statliga organisationer, i synnerhet flykting- och migrantorganisationer, nationella människorättsinstitutioner och jämställdhetsorgan samt näringslivets och arbetsmarknadens organisationer.

Dessa partner ska delta på ett meningsfullt sätt i utformningen, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av programmen. **[Ändr. 73]**

Onsdagen den 13 mars 2019

Artikel 4

Tillämpningsområde för stödet

1. ~~Inom ramen för de mål som anges i artikel 3 och~~ I enlighet med de genomförandeåtgärder som förtecknas i bilaga II ska fonden ~~särskilt~~ stödja ~~de~~ åtgärder som ***bidrar till att de mål som avses i artikel 3 och*** förtecknas i bilaga III ***uppnås. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 med avseende på att ändra förteckningen över åtgärder som är berättigade till stöd från fonden i bilaga III*** **[Ändr. 74]**.

2. För att uppnå ~~målen för~~ ***de mål som avses i artikel 3 i*** denna förordning får fonden, ***i undantagsfall, inom fastställda gränser och under förutsättning att lämpliga skyddsåtgärder vidtas,*** stödja de åtgärder som ~~överensstämmer med unionens prioriteringar i den mening som~~ avses i bilaga III i förhållande till och i tredjeländer, när det är lämpligt, i enlighet med artiklarna 5 och 6. **[Ändr. 75]**

2a. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 16 får det totala beloppet för finansiering av stödåtgärder i eller i förhållande till tredjeländer inom ramen för den tematiska delen i enlighet med artikel 9 inte överstiga 5 % av det totala belopp som tilldelats den tematiska delen enligt artikel 8.2 b. **[Ändr. 76]**

2b. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 16 får det totala beloppet för finansiering av stödåtgärder i eller i förhållande till tredjeländer inom ramen för medlemsstaternas program i enlighet med artikel 13 per medlemsstat inte överstiga 5 % av det totala belopp som tilldelats den medlemsstaten enligt artiklarna 8.2 a och 11.1 samt bilaga I. **[Ändr. 77]**

2c. Åtgärder som får stöd enligt denna punkt ska överensstämma helt med åtgärder som får stöd genom unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder och med de allmänna principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder. **[Ändr. 78]**

3. Målen för denna förordning ska stödja åtgärder med inriktning på en eller flera målgrupper som omfattas av artiklarna 78 och 79 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 4a

Jämställdhet och icke-diskriminering

Kommissionen och medlemsstaterna ska säkerställa att jämställdhet och integrering av jämställdhetsperspektivet är en integrerad del av – och främjas under – alla led av fondens genomförande. Kommissionen och medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att förhindra varje form av diskriminering på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning i samband med tillgången till fonden och under alla led av fondens genomförande. **[Ändr. 79]**

Artikel 5

Tredjeländer som är associerade till fonden

Fonden ska vara öppen för ***Schengenassocierade*** tredjeländer i enlighet med de villkor som fastställs i ett särskilt avtal ***som ska antas i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget och*** som omfattar tredjelandets deltagande i ~~Asyl- och migrationsfonden~~ ***fonden***, under förutsättning att avtalet **[Ändr. 80]**

— säkerställer en rättvis balans vad gäller bidrag från och förmåner till det tredjeland som deltar i fonden,

— fastställer villkoren för deltagande i fonden, inklusive beräkningen av ekonomiska bidrag till fonden och deras administrativa kostnader. Dessa bidrag ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel [21.5] i budgetförordningen,

— inte ger tredjelandet beslutsbefogenhet över fonden,

— garanterar unionens rättigheter att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning och att skydda unionens ekonomiska intressen.

Vid utarbetandet av det särskilda avtal som avses i denna artikel ska kommissionen samråda med Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, särskilt när det gäller aspekter i avtalet som rör grundläggande rättigheter. **[Ändr. 81]**

Artikel 6

Stödberättigade enheter

1. Följande enheter kan vara berättigade till stöd:

a) Rättsliga enheter etablerade i något av följande länder:

1. En medlemsstat eller ett utomeuropeiskt land eller territorium som är knutet till den.

2. Ett tredjeland som är associerat till fonden.

3. Ett tredjeland som förtecknas i arbetsprogrammet på de villkor som anges där, ***under förutsättning att alla åtgärder av, i eller i förhållande till det tredjelandet till fullo respekterar de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och unionens och medlemsstaternas internationella åtaganden***. **[Ändr. 82]**

b) Varje rättslig enhet som inrättats i enlighet med unionsrätten eller varje ***relevant*** internationell organisation. **[Ändr. 83]**

2. Fysiska personer är inte berättigade till stöd.

~~3. Rättsliga enheter som är etablerade i ett tredjeland får i undantagsfall delta när det är nödvändigt för att nå målen för en viss åtgärd.~~ **[Ändr. 84]**

4. Rättsliga enheter som ingår i konsortier av minst två oberoende enheter, etablerade i olika medlemsstater eller utomeuropeiska länder eller territorier som är knutna till dessa stater ~~eller i tredjeländer~~, är berättigade till stöd ***när det bidrar till att uppnå fondens mål i enlighet med artikel 3 i denna förordning*** **[Ändr. 85]**.

KAPITEL II

BUDGETRAM OCH GENOMFÖRANDERAM

AVSNITT 1

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 7

Allmänna principer

1. Stöd som tillhandahålls enligt denna förordning ska komplettera nationella, regionala och lokala interventioner, och ska inriktas på att ~~ge~~ ***tillföra unionen ett mervärde till*** målen för denna förordning ~~ett mervärde~~. **[Ändr. 86]**

2. Kommissionen och medlemsstaterna ska säkerställa att det stöd som tillhandahålls på grundval av denna förordning och av medlemsstaterna är förenligt med unionens relevanta verksamhet, politik och prioriteringar, och att det kompletterar ***och samordnas med nationella instrument och*** övriga unionsinstrument ***och åtgärder som finansieras genom andra unionsfonder, i synnerhet strukturfonderna och unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder***. **[Ändr. 87]**

3. Fonden ska genomföras enligt delad, direkt eller indirekt förvaltning i enlighet med artikel [62.1 a, b och c] i budgetförordningen.

Onsdagen den 13 mars 2019

Artikel 8

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av fonden för perioden 2021–2027 ska vara ***9 204 957 000 EUR i 2018 års priser*** *(*10 415 000 000 EUR i löpande priser). **[Ändr. 88]**

2. De finansiella medlen ska användas enligt följande:

a) ***5 522 974 200 EUR i 2018 års priser (***6 249 000 000 EUR ***i löpande priser)*** ska anslås till de program som genomförs enligt delad förvaltning. **[Ändr. 89]**

b) ***3 681 982 800 EUR i 2018 års priser (***4 166 000 000 EUR ***i löpande priser)*** ska anslås till den tematiska delen. **[Ändr. 90]**

3. Av finansieringsramen ska upp till 0,42 % anslås till tekniskt bistånd på kommissionens initiativ ~~såsom anges i artikel 29 i förordning EU ../.. [förordningen om gemensamma bestämmelser].~~ **[Ändr. 91]**

Artikel 9

Allmänna bestämmelser om genomförande av den tematiska delen

1. Den finansieringsram som avses i artikel 8.2 b ska tilldelas på ett flexibelt sätt genom den tematiska delen genom delad, direkt eller indirekt förvaltning i enlighet med arbetsprogrammen. Finansiering från den tematiska delen ska användas för dess beståndsdelar, dvs.

a) särskilda åtgärder,

b) unionsåtgärder,

c) bistånd i nödsituationer,

d) vidarebosättning,

e) stöd till ~~de~~ medlemsstater, ***inbegripet lokala och regionala myndigheter, samt till internationella och icke-statliga organisationer*** som bidrar till ~~solidaritets- och ansvarsfördelningsinsatser~~ ***solidaritetsinsatser***, och **[Ändr. 92]**

f) det europeiska migrationsnätverket.

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ ska också få stöd från finansieringsramen för den tematiska delen.

2. Finansiering från den tematiska delen ska ägnas prioriteringar som har ett stort mervärde för unionen eller användas för ***att*** tillmötesgå brådskande behov, i enlighet med de överenskomna unionsprioriteringar som anges i bilaga II ***och genom de stödberättigade åtgärderna i bilaga III***.

Kommissionen ska säkerställa en regelbunden dialog med det civila samhällets organisationer vid utformningen, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av arbetsprogrammen.

Minst 20 % av finansieringen från den tematiska delen ska avsättas till det särskilda mål som avses i artikel 3.2 a.

Minst 10 % av finansieringen från den tematiska delen ska avsättas till det särskilda mål som avses i artikel 3.2 b.

Minst 10 % av finansieringen från den tematiska delen ska avsättas till det särskilda mål som avses i artikel 3.2 c.

Minst 10 % av finansieringen från den tematiska delen ska avsättas till det särskilda mål som avses i artikel 3.2 c. **[Ändr. 93]**

3. När finansiering från den tematiska delen beviljas medlemsstaterna genom direkt eller indirekt förvaltning, ska ***ingen finansiering finnas tillgänglig för projekt där*** det ~~säkerställas~~ ***finns klara belägg för*** att ~~de utvalda~~ ***projektens laglighet, eller finansieringens laglighet och korrekthet, eller fullgörandet av*** projekten ~~inte påverkas~~ ***skulle komma att ifrågasättas till följd*** av ~~något~~ ***ett*** motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget ~~som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av projekten~~. **[Ändr. 94]**

4. När finansiering från den tematiska delen används genom delad förvaltning ska kommissionen, för ~~tillämpningen av artiklarna 18 och 19.2 i förordning (EU)../.. [förordningen om gemensamma bestämmelser], bedöma om de planerade åtgärderna påverkas~~ ***att säkerställa att ingen finansiering finns tillgänglig för projekt där det finns klara belägg för att projektens laglighet, eller finansieringens laglighet och korrekthet, eller fullgörandet av projekten skulle komma att ifrågasättas till följd*** av ett motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget ~~som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av projekten~~. **[Ändr. 95]**

5. Kommissionen ska inom ramen för de årliga anslagen i unionens budget fastställa det totala belopp som ställs till förfogande för den tematiska delen. Kommissionen ska anta ~~finansieringsbeslut i den mening som avses i artikel [110] i budgetförordningen~~ ***delegerade akter*** i ***enlighet med artikel 32 med avseende på att fastställa arbetsprogram*** för den tematiska delen där det anges vilka mål och åtgärder som ska stödjas och specificeras belopp för var och en av de beståndsdelar som anges i punkt 1. ~~I finansieringsbesluten ska det, i tillämpliga fall, anges det totala belopp som är reserverat för blandfinansieringsinsatser~~ ***Arbetsprogrammen ska göras allmänt tillgängliga***. **[Ändr. 96]**

6. Den tematiska delen ska särskilt stödja åtgärder som omfattas av genomförandeåtgärd ~~2 b~~ ***2a*** i bilaga II ***och*** som genomförs av lokala och regionala myndigheter eller det civila samhällets organisationer. ***I detta avseende ska minst 5 % av den tematiska delens finansieringsram beviljas genom direkt eller indirekt förvaltning till lokala och regionala myndigheter som genomför integrationsåtgärder.*** **[Ändr. 97]**

7. Efter antagandet av ~~ett sådant finansieringsbeslut~~ ***sådana arbetsprogram*** som avses i punkt 5 får kommissionen ändra de program som genomförs genom delad förvaltning i enlighet med detta. **[Ändr. 98]**

8. Dessa ~~finansieringsbeslut~~ ***arbetsprogram*** kan vara årliga eller fleråriga och får omfatta en eller flera beståndsdelar i den tematiska delen. **[Ändr. 99]**

AVSNITT 2

STÖD OCH GENOMFÖRANDE ENLIGT DELAD FÖRVALTNING

Artikel 10

Tillämpningsområde

1. Detta avsnitt tillämpas på den del av finansieringsramen som avses i artikel 8.2 a och de ytterligare resurser som ska genomföras genom delad förvaltning enligt kommissionens beslut om den tematiska delen som avses i artikel 9.

2. Stöd enligt detta avsnitt ska användas genom delad förvaltning i enlighet med artikel [63] i budgetförordningen och ~~förordning (EU) ../.. [förordningen om gemensamma bestämmelser]~~ ***den ram som inrättar finansiella regler som är gemensamma för flera unionsfonder, inbegripet Amif***. **[Ändr. 100]**

Artikel 11

Budgetmedel

1. De medel som anges i artikel 8.2 a ska preliminärt anslås till de nationella program (nedan kallade *program*) som genomförs av medlemsstaterna inom ramen för delad förvaltning enligt följande:

a) 5 207 500 000 EUR till medlemsstaterna i enlighet med bilaga I.

b) 1 041 500 000 EUR till medlemsstaterna för justering av tilldelningen till programmen såsom avses i artikel 14.1.

Onsdagen den 13 mars 2019

2. Om det belopp som avses i punkt 1 b inte tilldelas, får det återstående beloppet läggas till det belopp som avses i artikel 8.2 b.

Artikel 12

Samfinansieringssatser

1. Bidraget från unionens budget får inte överstiga 75 % av de totala stödberättigande utgifterna för ett projekt. ***Medlemsstaterna uppmuntras att tillhandahålla motsvarande finansiering för verksamhet som stöds genom fonden.*** **[Ändr. 101]**

2. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % av de totala stödberättigande utgifterna för projekt som genomförs inom ramen för särskilda åtgärder.

3. Bidraget från unionens budget ***ska höjas till minst 80 % och*** får höjas till 90 % av de totala stödberättigande utgifterna för åtgärder som förtecknas i bilaga IV. **[Ändr. 102]**

4. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för driftsstöd.

5. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för bistånd i nödsituationer.

6. Genom kommissionens beslut om godkännande av ett program ska samfinansieringssatsen och det maximala stödbeloppet från fonden fastställas för de typer av åtgärder som avses i punkterna 1–5.

7. För varje särskilt mål ska det i kommissionens beslut fastställas huruvida samfinansieringssatsen för det särskilda målet ska tillämpas på

a) det totala bidraget, inbegripet de offentliga och privata bidragen, eller

b) endast det privata bidraget.

Artikel 13

Program

1. Varje medlemsstat ***och kommissionen*** ska säkerställa att de prioriteringar som fastställs i ~~dess program~~ ***det nationella programmet*** är förenliga med och motsvarar unionens prioriteringar och utmaningar på området ***asyl- och*** migrationsförvaltning och stämmer helt överens med unionens relevanta regelverk och överenskomna unionsprioriteringar ***unionens och medlemsstaternas internationella åtaganden enligt de internationella instrument som de har undertecknat, i synnerhet FN:s konvention om barnets rättigheter***. När medlemsstaterna fastställer prioriteringarna för sina program ska de säkerställa att de genomförandeåtgärder som anges i bilaga II verkligen beaktas. ***I detta avseende ska medlemsstaterna avsätta minst 20 % av sina anslag till det särskilda mål som avses i artikel 3.2 a.***

Medlemsstaterna ska avsätta minst 10 % av sina anslag till de särskilda mål som avses i artikel 3.2 b.

Medlemsstaterna ska avsätta minst 10 % av sina anslag till de särskilda mål som avses i artikel 3.2 c

Medlemsstaterna ska avsätta minst 10 % av sina anslag till det särskilda mål som avses i artikel 3.2 cb. **[Ändr. 103]**

1a. Medlemsstaterna ska dessutom säkerställa att deras program omfattar åtgärder för att ta itu med fondens samtliga särskilda mål enligt artikel 3.2 och att fördelningen av medel mellan dessa mål innebär att målen kan uppnås. Vid utvärderingen av medlemsstaternas program ska kommissionen säkerställa att ingen finansiering finns tillgänglig för projekt där det finns klara belägg för att projektens laglighet, eller finansieringens laglighet och korrekthet, eller fullgörandet av projekten skulle komma att ifrågasättas till följd av ett motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget. **[Ändr. 104]**

2. Kommissionen ska säkerställa att Europeiska ***stödkontoret för asylfrågor, Europeiska*** unionens ~~asylbyrå~~ ***byrå för grundläggande rättigheter*** och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i ett tidigt skede involveras i att utarbeta programmen avseende sina befogenhetsområden. Kommissionen ska samråda med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, och ~~Europeiska unionens asylbyrå~~ ***Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och Europeiska stödkontoret för asylfrågor*** om utkasten till program för att säkerställa konsekvens och komplementaritet i byråernas och medlemsstaternas åtgärder. **[Ändr. 105]**

3. Kommissionen får involvera ***Europeiska stödkontoret för asylfrågor,*** Europeiska unionens ~~asylbyrå och~~ ***byrå för grundläggande rättigheter,*** Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ***och UNHCR*** i de övervaknings- och utvärderingsuppgifter som avses i avsnitt 5, när det är lämpligt, i synnerhet för att säkerställa att de åtgärder som genomförs med stöd av fonden är förenliga med unionens relevanta regelverk och överenskomna unionsprioriteringar. **[Ändr. 106]**

4. Efter en övervakningsåtgärd som utförts ~~i enlighet med förordning (EU) [../..] [förordningen om Europeiska unionens asylbyrå]~~ eller antagandet av rekommendationer i enlighet med förordning (EU) nr 1053/2013 som omfattas av denna förordning ska den berörda medlemsstaten, tillsammans med kommissionen, och i förekommande fall med Europeiska ***stödkontoret för asylfrågor, Europeiska*** unionens ***byrå för grundläggande rättigheter*** ~~asylbyrå~~ och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, utvärdera hur resultaten ska hanteras, däribland eventuella brister eller problem kring kapacitet och beredskap och ska utföra rekommendationerna genom sitt program. **[Ändr. 107]**

5. Vid behov ska det berörda programmet ändras för att beakta de rekommendationer som avses i punkt 4 ***och de framsteg som gjorts med att uppnå delmålen och målen enligt bedömningen i de årliga prestationsrapporter som avses i artikel 30.2 a***. Beroende på effekten av justeringen, får det ändrade programmet godkännas av kommissionen. **[Ändr. 108]**

6. I samarbete och samråd med kommissionen och de relevanta byråerna, i enlighet med deras befogenheter och beroende på vad som är tillämpligt, får medel inom programmen omfördelas för att ta itu med de rekommendationer som avses i punkt 4 och som har ekonomiska konsekvenser.

7. Medlemsstaterna ska särskilt eftersträva de åtgärder som är berättigade till en högre samfinansieringssats enligt förteckningen i bilaga IV. I händelse av oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att ändra förteckningen över de åtgärder som är berättigade till en högre samfinansieringssats enligt förteckningen i bilaga IV.

7a. De nationella programmen får när det gäller de åtgärder som avses i punkt 3a i bilaga III också omfatta mycket nära släktingar till personer som ingår i den målgrupp som avses i den punkten, i den omfattning som det krävs för ett effektivt genomförande av sådana åtgärder. **[Ändr. 109]**

8. Om en medlemsstat beslutar att genomföra projekt tillsammans med eller i ett tredjeland med hjälp av stöd från fonden, ska den berörda medlemsstaten ~~samråda med~~ – ***utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.2 andra stycket –*** ***begära godkännande från*** kommissionen innan projektet inleds. ***Kommissionen ska säkerställa de planerade projektens komplementaritet och konsekvens i förhållande till andra unionsåtgärder och andra åtgärder i medlemsstaterna som vidtas i eller i förhållande till det berörda tredjelandet, och ska kontrollera att villkoren i artikel 6.1 a led 3 är uppfyllda.*** **[Ändr. 110]**

Onsdagen den 13 mars 2019

9. ~~Programplanering i den mening som avses i artikel 17.5 i förordning (EU) …/2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser]~~ ***Varje nationellt program*** ska ~~grundas på de interventionstyper som fastställs~~ ***för varje särskilt mål ange interventionstyperna*** i ***enlighet med*** tabell 1 i bilaga VI ***och en vägledande uppdelning av de anslagna medlen efter interventionstyp eller stödområde***. **[Ändr. 111]**

9a. Varje medlemsstat ska offentliggöra sitt program på en särskild webbplats och översända det till Europaparlamentet och rådet. På denna webbplats ska det anges vilka åtgärder som får stöd vid genomförandet av programmet, tillsammans med en förteckning över stödmottagarna. Den ska uppdateras regelbundet, åtminstone samtidigt som offentliggörandet av den årliga prestationsrapport som avses i artikel 30. **[Ändr. 112]**

Artikel 14

Halvtidsöversyn

-1. Programmen ska bli föremål för en halvtidsöversyn och en utvärdering i enlighet med artikel 29 i denna förordning. **[Ändr. 113]**

1. ***Senast före utgången av 2024 och efter att ha underrättat Europaparlamentet ska*** kommissionen ~~ska 2024~~ tilldela de berörda medlemsstaternas program det tilläggsbelopp som avses i artikel 11.1 b i enlighet med de kriterier som anges i punkterna 1 b–5 i bilaga I. Finansieringen ska gälla för perioden från och med kalenderåret 2025. **[Ändr. 114]**

2. Om minst ~~10 %~~ ***30*** % av den ursprungliga tilldelningen för ett program som avses i artikel 11.1 a inte har täckts av betalningsansökningar ~~som lämnats in i enlighet med artikel [85] i förordning (EU) …/2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser]~~, ska den berörda medlemsstaten inte vara berättigad till det tilläggsanslag för programmet som avses i punkt 1. **[Ändr. 115]**

3. Vid tilldelning av medel från den tematiska delen från och med 2025 ska man, ~~om lämpligt,~~ beakta de framsteg som gjorts för att uppnå delmålen i ~~den prestationsram som avses i artikel [12] i förordning (EU) …/2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser]~~ ***prestationsramen*** och konstaterade brister i genomförandet. **[Ändr. 116]**

Artikel 15

Särskilda åtgärder

1. Särskilda åtgärder är transnationella eller nationella projekt ***som tillför unionen ett mervärde och som är*** i linje med målen i denna förordning, för vilka en, flera eller samtliga medlemsstater kan få ytterligare tilldelning till sina program. **[Ändr. 117]**

2. Medlemsstaterna kan, utöver sin tilldelning som beräknas i enlighet med artikel 11.1, erhålla ett tilläggsbelopp, förutsatt att det är öronmärkt som sådant i programmet och används för att bidra till genomförandet av målen för denna förordning.

3. Finansieringen ska inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter, och efter att kommissionen godkänt det genom en ändring av programmet.

~~Artikel 16~~

~~Resurser för unionsramen för vidarebosättning [och humanitärt mottagande]~~

~~1. Medlemsstaterna ska, utöver sin tilldelning som beräknats i enlighet med artikel 11.1 a, motta ett bidrag på 10 000 EUR för varje vidarebosatt person i enlighet med unionens riktade vidarebosättningsprogram. Detta bidrag ska ges i form av finansiering som inte är kopplad till kostnader i enlighet med artikel [125] i budgetförordningen.~~

~~2. Det belopp som avses i punkt 1 ska tilldelas medlemsstaterna genom en ändring av deras program förutsatt att den person avseende vilken bidraget tilldelas faktiskt har vidarebosatts i enlighet med unionsramen för vidarebosättning [och humanitärt mottagande].~~

~~3. Finansieringen ska inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter, och efter att kommissionen godkänt det genom en ändring av programmet.~~

~~4. Medlemsstaterna ska bevara den information som är nödvändig för att de vidarebosatta personerna ska kunna identifieras och dagen för deras vidarebosättning ska kunna fastställas på ett riktigt sätt.~~ **[Ändr. 118]**

Artikel 16a

Resurser för vidarebosättning och humanitärt mottagande

1. Medlemsstaterna ska, utöver sin tilldelning beräknad i enlighet med artikel 11.1 a, vartannat år motta ett tilläggsbelopp baserat på ett schablonbelopp på 10 000 EUR för varje person som mottagits genom vidarebosättning.

2. Medlemsstaterna ska, utöver sin tilldelning beräknad i enlighet med artikel 11.1 a, vartannat år motta ett tilläggsbelopp baserat på ett schablonbelopp på 6 000 EUR för varje person som mottagits genom humanitära ordningar.

3. I tillämpliga fall kan medlemsstaterna även vara berättigade till schablonbelopp för familjemedlemmar till personer som avses i punkt 1 för att säkerställa familjesammanhållning.

4. Det tilläggsbelopp som avses i punkterna 1 och 2 ska tilldelas medlemsstaterna vartannat år, första gången genom individuella finansieringsbeslut om godkännande av deras nationella program och senare genom ett finansieringsbeslut som bifogas besluten om godkännande av deras nationella program.

5. Med beaktande av den rådande inflationen, relevant utveckling på vidarebosättningsområdet samt faktorer som kan optimera användningen av det ekonomiska incitament som schablonbeloppet innebär, och inom ramen för tillgängliga resurser, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 med avseende på att vid behov justera det schablonbelopp som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln. **[Ändr. 119]**

~~Artikel 17~~

~~Resurser för att stödja genomförandet av förordning ../.. [Dublinförordningen]~~

~~1. En medlemsstat ska, utöver den tilldelning som beräknats i enlighet med artikel 11.1 a, motta ett bidrag på [10 000] EUR för varje sökande av internationellt skydd för vilken medlemsstaten blir ansvarig från den tidpunkt då medlemsstaten befinner sig i utmanande omständigheter enligt definitionen i förordning (EU) …/.. [Dublinförordningen].~~

~~2. En medlemsstat ska, utöver den tilldelning som beräknats i enlighet med artikel 11.1 a, motta ett bidrag på [10 000] EUR för varje sökande av internationellt skydd som tilldelas medlemsstaten och som inte omfattas av den tilldelande medlemsstatens rättvisa andel.~~

~~3. En medlemsstat som avses i punkterna 1 och 2 ska motta ett ytterligare bidrag på [10 000] EUR per sökande som har beviljats internationellt skydd för att genomföra integrationsåtgärder.~~

~~4. En medlemsstat som avses i punkterna 1 och 2 ska motta ett ytterligare bidrag på [10 000] EUR per person avseende vilken medlemsstaten kan visa, på grundval av en uppdatering av de uppgifter som anges i artikel 11 d i förordning ../.. [Eurodacförordningen], att personen har lämnat medlemsstatens territorium, antingen på obligatorisk eller frivillig basis, i enlighet med ett beslut om återvändande eller avlägsnande.~~

Onsdagen den 13 mars 2019

~~5. En medlemsstat ska, utöver sin tilldelning som beräknats i enlighet med artikel 11.1 a, motta ett bidrag på [500] EUR för varje sökande av internationellt skydd som överförts från en medlemsstat till en annan, för varje sökande som överförts i enlighet med artikel 34 i första stycket led c i förordning (EU) ../… [Dublinförordningen] och, i tillämpliga fall, för varje sökande som överförts enligt artikel 34 j led g i förordning (EU) ../… [Dublinförordningen].~~

~~6. De belopp som avses i denna artikel ska ges i form av finansiering som inte är kopplad till kostnader i enlighet med artikel [125] i budgetförordningen.~~

~~7. De ytterligare belopp som avses i punkterna 1–5 ska tilldelas medlemsstaternas program under förutsättning att den person avseende vilken bidraget tilldelas, beroende på vad som är tillämpligt, faktiskt har överförts till en medlemsstat, faktiskt har återvänt eller registrerats som sökande i den ansvariga medlemsstaten i enlighet med förordning (EU) …/.. [Dublinförordningen].~~

~~8. Finansieringen ska inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter, och om det godkänts av kommissionen genom en ändring av programmet.~~ **[Ändr. 120]**

Artikel 17a

Resurser för att stödja genomförandet av förordning (EU) nr 604/2013

1. Den fastställande medlemsstaten ska, utöver sin tilldelning beräknad i enlighet med artikel 11.1 a i denna förordning, motta återbetalning av kostnaderna för mottagande av en sökande av internationellt skydd från den tidpunkt då ansökan görs till dess att den sökande överförs till den ansvariga medlemsstaten, eller till dess att den fastställande medlemsstaten tar på sig ansvaret för den sökande i enlighet med förordning (EU) nr 604/2013.

2. Den överförande medlemsstaten ska, utöver sin tilldelning beräknad i enlighet med artikel 11.1 a i denna förordning, motta återbetalning av kostnaderna för att överföra en sökande eller en annan person som avses i artikel 18.1 c och d i förordning (EU) nr 604/2013.

3. Varje medlemsstat ska, utöver sin tilldelning beräknad i enlighet med artikel 11.1 a i denna förordning, motta ett schablonbelopp på 10 000 EUR för varje ensamkommande barn som beviljas internationellt skydd i den medlemsstaten, under förutsättning att medlemsstaten i fråga inte är berättigad till ett schablonbelopp för det ensamkommande barnet enligt artikel 16.1.

4. Den återbetalning som avses i denna artikel ska anta formen av finansiering i enlighet med artikel 125 i budgetförordningen.

5. Den återbetalning som avses i punkt 2 ska tilldelas medlemsstaternas program under förutsättning att den person avseende vilken återbetalningen tilldelas faktiskt har överförts till en medlemsstat i enlighet med förordning (EU) nr 604/2013. **[Ändr. 121]**

Artikel 17b

Resurser för överföring av personer som ansöker om eller åtnjuter internationellt skydd

1. I syfte att tillämpa principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning ska medlemsstaterna, utöver sin tilldelning beräknad i enlighet med artikel 11.1 a, motta ett tilläggsbelopp baserat på ett schablonbelopp på 10 000 EUR för varje person som ansöker om eller åtnjuter internationellt skydd och som överförs från en annan medlemsstat.

2. I tillämpliga fall kan medlemsstaterna även vara berättigade till schablonbelopp för familjemedlemmar till personer som avses i punkt 1, om dessa familjemedlemmar har överförts i enlighet med denna förordning.

3. De tilläggsbelopp som avses i punkt 1 ska tilldelas medlemsstaterna första gången genom individuella finansieringsbeslut om godkännande av deras nationella program och senare genom ett finansieringsbeslut som bifogas beslutet om godkännande av deras nationella program. Denna finansiering ska inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter, och om det godkänts av kommissionen genom en ändring av programmet.

4. För att effektivt uppnå de mål om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna som avses i artikel 80 i EUF-fördraget, och med beaktande av den rådande inflationen, relevant utveckling på området för överföring av personer som ansöker om eller åtnjuter internationellt skydd från en medlemsstat till en annan och på området för vidarebosättning och annat tillfälligt humanitärt mottagande samt faktorer som kan optimera användningen av det ekonomiska incitament som schablonbeloppet innebär, och inom ramen för tillgängliga resurser, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 med avseende på att vid behov justera det schablonbelopp som avses i punkt 1 den här artikeln. **[Ändr. 122]**

Artikel 18

Driftsstöd

1. Driftsstöd utgör den del av en medlemsstats tilldelning som kan användas som stöd för de myndigheter som är ansvariga för att fullgöra de uppgifter och tjänster som utgör en offentlig tjänst för unionen.

2. En medlemsstat får använda upp till 10 % av det belopp som tilldelats enligt fonden till dess program för att finansiera driftsstöd enligt målen i artikel 3.2 ~~a och 3.2 c~~. **[Ändr. 123]**

3. En medlemsstat som använder driftsstöd ska följa unionens regelverk för asyl och ~~återvändande~~ ***invandring och fullt ut respektera de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna***. **[Ändr. 124]**

4. Medlemsstaterna ska i programmet och i den årliga prestationsrapport som avses i artikel 30 motivera användningen av driftsstöd för att uppnå målen för denna förordning. Före godkännandet av programmet ska kommissionen, tillsammans med Europeiska ***stödkontoret för asylfrågor, Europeiska*** unionens ***byrå för grundläggande rättigheter*** och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i enlighet med artikel 13, bedöma utgångsläget i de medlemsstater som har uttryckt sin avsikt att använda driftsstöd. Kommissionen ska ta hänsyn till den information som tillhandahålls av dessa medlemsstater och, i förekommande fall, tillgängliga uppgifter mot bakgrund av de övervakningsåtgärder som genomförsav ***av Europeiska stödkontoret för asylfrågor*** i enlighet med ~~förordning (EU) …/.. [Förordningen om Europeiska unionens asylbyrå] och~~ förordning (EU) nr 1053/2013 och som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning. **[Ändr. 125]**

5. Driftsstödet ska riktas till ~~särskilda uppgifter och tjänster~~ ***stödberättigade åtgärder*** i enlighet med bilaga VII. **[Ändr. 126]**

6. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 ~~för~~ ***med avseende på*** att ändra de ~~särskilda uppgifterna och tjänsterna~~ ***stödberättigade åtgärderna*** i bilaga VII. **[Ändr. 127]**

Onsdagen den 13 mars 2019

AVSNITT 3

STÖD OCH GENOMFÖRANDE UNDER DIREKT OCH INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 19

Tillämpningsområde

Unionsstöd enligt detta avsnitt ska genomföras antingen direkt av kommissionen i enlighet med artikel 62.1 a i budgetförordningen eller indirekt i enlighet med led c i den artikeln.

Artikel 20

Unionsåtgärder

1. Unionsåtgärder är gränsöverskridande projekt eller projekt av särskilt intresse för unionen, som genomförs i enlighet med målen för denna förordning.

2. På kommissionens initiativ får fonden utnyttjas för att finansiera unionsåtgärder avseende målen för denna förordning som anges i artikel 3 och i enlighet med bilaga III.

3. Unionsåtgärderna får tillhandahålla finansiering i alla de former som anges i budgetförordningen, särskilt bidrag, priser och upphandling. De får också tillhandahålla finansiering i form av finansieringsinstrument inom ramen för blandfinansieringsinsatser.

4. Bidrag som genomförs genom direkt ***och indirekt*** förvaltning ska tilldelas och förvaltas i enlighet med [avdelning VIII] i budgetförordningen. **[Ändr. 128]**

4a. Kommissionen ska säkerställa flexibilitet, rättvisa villkor och transparens vid fördelningen av resurser mellan de mål som avses i artikel 3.2. **[Ändr. 129]**

5. Den utvärderingskommitté som bedömer förslagen får bestå av externa experter.

6. Bidrag till en ömsesidig försäkringsmekanism får täcka risken i samband med återkrav av medel från mottagare och ska betraktas som en tillräcklig garanti enligt budgetförordningen. ~~De bestämmelser som fastställs i artikel [X i] förordning (EU)../.. [efterträdare till förordningen om garantifonden] ska tillämpas.~~ **[Ändr. 130]**

Artikel 21

Det europeiska migrationsnätverket

1. Fonden ska stödja det europeiska migrationsnätverket och ge det ekonomiska stöd som behövs för dess verksamhet och framtida utveckling.

2. Det belopp som avsatts för det europeiska migrationsnätverket på grundval av de årliga anslagen för fonden och arbetsprogrammet där prioriteringarna för dess verksamhet fastställs ska efter styrelsens godkännande antas av kommissionen i enlighet med artikel 4.5 a i beslut 2008/381/EG (i dess ändrade lydelse). Kommissionens beslut ska utgöra ett finansieringsbeslut enligt ~~artikel [110]~~ i budgetförordningen. För att säkerställa att resurser snabbt finns tillgängliga får kommissionen anta arbetsprogrammet för det europeiska migrationsnätverket i ett separat finansieringsbeslut. **[Ändr. 131]**

3. Ekonomiskt stöd för verksamhet som bedrivs av det europeiska migrationsnätverket ska ges i form av bidrag till de nationella kontaktpunkter som avses i artikel 3 i beslut 2008/381/EG och upphandling i tillämpliga fall, i enlighet med budgetförordningen.

Artikel 21a

Ändring av beslut 2008/381/EG

Följande led ska läggas till i artikel 5.5 i beslut 2008/381/EG:

”da) agera som en kontaktpunkt för potentiella stödmottagare inom ramen för förordningen om Asyl-, migrations- och integrationsfonden och tillhandahålla opartisk vägledning, praktisk information och bistånd avseende alla aspekter av fonden, även när det gäller ansökningar om finansiering inom ramen för det relevanta nationella programmet eller den tematiska delen.””. **[Ändr. 132]**

Artikel 22

Blandfinansieringsinsatser

Blandfinansieringsinsatser som beslutas inom ramen för denna fond, ***i enlighet med artikel 2.1 c,*** ska genomföras i enlighet med [InvestEU-förordningen] och avdelning X i budgetförordningen. **[Ändr. 133]**

Artikel 23

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ

Fonden får stödja åtgärder för tekniskt bistånd som genomförs på kommissionens initiativ eller på dennas vägnar. Dessa åtgärder får finansieras till 100 %.

Artikel 24

Revision

Revisioner av användningen av unionens bidrag som utförs av personer eller enheter, inbegripet andra än de som görs på uppdrag av unionens institutioner eller organ, ska ligga till grund för den övergripande försäkran i enlighet med artikel 127 i förordning (EU) [förordning om finansiella regler tillämpliga på unionens allmänna budget].

Artikel 25

Information, kommunikation och publicitet

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska ~~framhålla unionsfinansieringens ursprung och säkerställa dess synlighet, i synnerhet när de marknadsför~~ ***främja*** åtgärderna och deras resultat, genom att tillhandahålla enhetlig, verkningsfull och ~~proportionell riktad~~ ***meningsfull*** information till olika, ***relevanta*** målgrupper, däribland medierna och allmänheten, ***på de relevanta språken. För att säkerställa unionsfinansieringens synlighet ska mottagarna av unionsfinansiering hänvisa till dess ursprung när de informerar om åtgärden. Mottagarna ska i detta syfte säkerställa att unionens emblem finns med på – och unionens ekonomiska stöd uttryckligen nämns i – allt kommunikationsmaterial som riktar sig till medierna och allmänheten.*** **[Ändr. 134]**

2. ***För att nåt ut till bredast möjliga målgrupper ska*** kommissionen ~~ska~~ vidta informations- och kommunikationsåtgärder avseende fonden och dess åtgärder och resultat. ***Kommissionen ska i synnerhet offentliggöra information om utvecklingen av de årliga och fleråriga programmen i den tematiska delen. Kommissionen ska också offentliggöra förteckningen över insatser som valts ut för stöd inom ramen för den tematiska delen på en allmänt tillgänglig webbplats och uppdatera denna förteckning minst var tredje månad.*** Medel som tilldelats fonden ska också bidra till den gemensamma kommunikationen ***om genomförandet*** av unionens politiska prioriteringar, i den mån de har anknytning till målen för denna förordning. ***Kommissionen får i synnerhet främja bästa praxis och utbyta information om instrumentets genomförande.*** **[Ändr. 135]**

Onsdagen den 13 mars 2019

2a. Kommissionen ska offentliggöra den information som avses i punkt 2 i ett öppet maskinläsbart format i enlighet med artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG ([27]), för att uppgifterna ska kunna sorteras, vara sökbara, extraheras, jämföras och vidareutnyttjas. Uppgifterna ska kunna sorteras efter prioritering, särskilt mål, totala stödberättigande kostnader för insatser, totala projektkostnader, totala upphandlingskostnader, stödmottagarens namn samt uppdragstagarens namn. **[Ändr. 136]**

AVSNITT 4

STÖD OCH GENOMFÖRANDE UNDER DELAD, DIREKT OCH INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 26

Bistånd i nödsituationer

1. ~~Genom fonden ska~~ ***Kommissionen får besluta att tillhandahålla*** ekonomiskt stöd ~~tillhandahållas~~ för att åtgärda särskilda och brådskande behov i händelse av en nödsituation som är en konsekvens av en eller flera av följande omständigheter: **[Ändr. 137]**

a) ~~Ett hårt migrationstryck i en eller flera medlemsstater som kännetecknas av.~~ ***En oförutsedd*** stor eller ~~oproportionerlig~~ ***oproportionell*** inströmning av tredjelandsmedborgare ~~vilket~~ ***i en eller flera medlemsstater vilken*** ställer betydande och omedelbara krav på medlemsstaternas mottagnings- och förvarsanläggningar, s***ystem för skydd av barn,*** asyl- och migrationshanteringssystem samt asyl- och migrationsförfaranden. **[Ändr. 138]**

aa) Frivillig omplacering. **[Ändr. 139]**

b) Genomförandet av mekanismer för tillfälligt skydd i den mening som avses i direktiv 2001/55/EG ([28]).

c) ~~Ett hårt migrationstryck~~ ***En oförutsedd stor eller oproportionell inströmning av personer*** i tredjeländer, inbegripet då personer i behov av skydd kan vara strandsatta på grund av den politiska utvecklingen ~~eller~~ konflikter ***eller naturkatastrofer***, särskilt då det kan ha en effekt på migrationsströmmarna mot EU. **[Ändr. 140]**

1a. Åtgärder som genomförs i tredjeländer i enlighet med denna artikel ska följa och, i tillämpliga fall, komplettera unionens humanitära politik och respektera de humanitära principer som anges i samförståndet om humanitärt bistånd. **[Ändr. 141]**

1b. I de fall som beskrivs under punkterna 1 a, 1 aa, 1 b och 1 c i denna artikel ska kommissionen utan dröjsmål informera Europaparlamentet och rådet. **[Ändr. 142]**

2. Bistånd i nödsituationer får ges i form av bidrag direkt till ~~de decentraliserade byråerna.~~ ***Europeiska stödkontoret för asylfrågor, UNHCR och lokala och regionala myndigheter som är föremål för en oförutsedd stor eller oproportionell inströmning av tredjelandsmedborgare, särskilt till dem som har ansvar för att ta emot och integrera migranter i form av ensamkommande barn***. **[Ändr. 143]**

3. Bistånd i nödsituationer får tilldelas medlemsstaternas program utöver deras tilldelning beräknad i enlighet med artikel 11.1 och bilaga I, förutsatt att det är öronmärkt som sådant i programmet. Finansieringen ska inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter, och om det godkänts av kommissionen genom en ändring av programmet.

([27]) ***Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG av den 17 november 2003 om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 345, 31.12.2003, s. 90).***

([28]) Rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta (EGT L 212, 7.8.2001, s. 12).

4. Bidrag som genomförs genom direkt förvaltning ska tilldelas och förvaltas i enlighet med ~~[avdelning VIII] i~~ budgetförordningen. **[Ändr. 144]**

4a. Om det är nödvändigt för att genomföra åtgärden får bistånd i nödsituationer täcka utgifter som uppkommit före den dag då bidragsansökan eller begäran om bistånd lämnades in, dock inte före den 1 januari 2021. **[Ändr. 145]**

Artikel 27

Kumulativ, kompletterande och kombinerad finansiering

1. En ~~åtgärd~~ ***insats*** som har fått ett bidrag genom fonden kan också erhålla ett bidrag från något annat unionsprogram, inbegripet fonder inom ramen för delad förvaltning, under förutsättning att bidragen inte täcker samma kostnader. ***De program som kommissionen lägger fram ska samverka och komplettera varandra och utarbetas med den transparens som krävs så att dubbelarbete undviks.*** Reglerna för varje bidragande unionsprogram ska tillämpas på dess respektive bidrag till åtgärden. Den kumulativa finansieringen får inte överstiga de totala stödberättigande kostnaderna för ~~åtgärden~~ ***insatsen,*** och stödet från de olika unionsprogrammen får beräknas proportionellt i enlighet med de handlingar där villkoren för stödet fastställs. **[Ändr. 146]**

2. ~~Åtgärder~~ ***Insatser*** som certifierats med en spetskompetensstämpel eller som uppfyller de kumulativa, jämförande villkoren, dvs. att **[Ändr. 147]**

a) de har utvärderats i en inbjudan att lämna förslag inom ramen för instrumentet,

b) de uppfyller minimikvalitetskraven för denna inbjudan att lämna förslag,

c) de inte får finansieras enligt denna inbjudan att lämna förslag på grund av budgetbegränsningar,

de får motta stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden+ eller Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, i enlighet med artikel [67.5] i förordning (EU)../.. [förordningen om gemensamma bestämmelser] och artikel [8] i förordning (EU)../.. [finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken], förutsatt att åtgärderna är förenliga med målen för programmet i fråga. Reglerna för den fond som ger stöd ska tillämpas.

AVSNITT 5

ÖVERVAKNING, RAPPORTERING OCH UTVÄRDERING

UNDERAVSNITT 1

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 28

Övervakning och rapportering

1. I enlighet med rapporteringskraven ~~i artikel [43.3 h.i iii]~~ i budgetförordningen ska kommissionen ***minst en gång per år*** informera Europaparlamentet och rådet om prestationerna i enlighet med bilaga V. **[Ändr. 148]**

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att ändra bilaga V i syfte att göra nödvändiga anpassningar av den information om prestationerna som ska lämnas till Europaparlamentet och rådet.

Onsdagen den 13 mars 2019

3. Indikatorer för rapportering om fondens framsteg mot att uppnå målen för denna förordning fastställs i bilaga VIII. För outputindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Delmålen för 2024 och målen för 2029 ska vara kumulativa. ***På begäran ska de uppgifter som kommissionen mottagit i fråga om output- och resultatindikatorer göras tillgängliga för Europaparlamentet och rådet.*** **[Ändr. 149]**

4. Prestationsrapporteringssystemet ska säkerställa att uppgifter för övervakning av programmets genomförande och resultat samlas in på ett effektivt och ändamålsenligt sätt och i tid. För detta ändamål ska proportionella rapporteringskrav ställas på mottagarna av unionens medel och, i förekommande fall, medlemsstaterna.

5. För att säkerställa en effektiv bedömning av fondens framsteg i riktning mot att uppnå dess mål, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 i syfte att ändra bilaga VIII för att se över och komplettera indikatorerna, om det är nödvändigt, och komplettera denna förordning med bestämmelser om inrättandet av en ram för övervakning och utvärdering, inbegripet för information om projekten som ska tillhandahållas av medlemsstaterna.

~~Artikel 29~~

~~Utvärdering~~

~~1. Kommissionen ska genomföra en halvtidsöversyn och en efterhandsutvärdering av denna förordning, inbegripet av de åtgärder som vidtas inom ramen för fonden.~~

~~2. Halvtidsöversynen och efterhandsutvärderingen ska utföras i god tid för att kunna bidra till beslutsprocessen.~~
[Ändr. 150]

Artikel 29a

Utvärdering

1. Kommissionen ska senast den 31 december 2024 presentera en halvtidsutvärdering av genomförandet av denna förordning. I halvtidsutvärderingen ska fondens ändamålsenlighet, effektivitet, förenklingar och flexibilitet granskas. Den ska mer specifikt innehålla en bedömning av

(a) framstegen mot att uppnå målen för denna förordning, med beaktande av alla relevanta uppgifter som finns att tillgå, särskilt de årliga prestationsrapporter som medlemsstaterna lämnar in i enlighet med artikel 30 samt de output- och resultatindikatorer som anges i bilaga VIII,

(b) mervärdet för unionen till följd av de åtgärder och insatser som genomförs inom ramen för fonden,

(c) bidraget till unionens solidaritet på asyl- och migrationsområdet,

(d) den fortsatta relevansen i de genomförandeåtgärder som anges i bilaga II och de åtgärder som anges i bilaga III,

(e) komplementariteten, samordningen och konsekvensen mellan de åtgärder som stöds av denna fond och det stöd som ges genom andra unionsfonder, såsom strukturfonderna, och unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder,

(f) fondens långsiktiga verkningar och dess hållbarhetseffekter.

Halvtidsutvärderingen ska ta hänsyn till resultaten av efterhandsutvärderingar av den långsiktiga verkan av föregångarfonden – Asyl-, migrations- och integrationsfonden 2014–2020 – och ska, vid behov, åtföljas av ett lagstiftningsförslag om en översyn av denna förordning.

2. Senast den 31 januari 2030 ska kommissionen genomföra en efterhandsutvärdering. Senast samma dag ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet lämna in en utvärderingsrapport. Efterhandsutvärderingen ska innehålla en bedömning av alla de faktorer som anges i punkt 1. I det avseendet ska fondens långsiktiga verkningar och verkningarnas varaktighet utvärderas för att man ska kunna fatta beslut om att eventuellt förlänga eller ändra en senare fond.

De rapporter om halvtidsutvärderingen och efterhandsutvärderingen som avses i punkt 1 och första stycket i denna punkt ska genomföras med ett meningsfullt deltagande av arbetsmarknadens parter, det civila samhällets organisationer, inbegripet migrant- och flyktingorganisationer, jämställdhetsorgan, nationella människorättsinstitutioner och andra relevanta organisationer i enlighet med partnerskapsprincipen i artikel 3a.

3. Kommissionen ska i sin halvtidsutvärdering och efterhandsutvärdering särskilt uppmärksamma utvärderingen av åtgärder som vidtagits av, i eller i förhållande till tredjeländer i enlighet med artiklarna 5, 6 och 13.8. **[Ändr. 151]**

DELAVSNITT 2

REGLER FÖR DELAD FÖRVALTNING

Artikel 30

Årliga prestationsrapporter

1. Senast den 15 februari 2023, och senast samma dag varje efterföljande år till och med år 2031, ska medlemsstaterna till kommissionen lämna in en årlig prestationsrapport ~~i enlighet med artikel 36.6 i förordning (EU) …/2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser].~~ Den rapport som lämnas in år 2023 ska omfatta genomförandet av programmet under perioden till den 30 juni 2022. ***Medlemsstaterna ska offentliggöra dessa rapporter på en särskild webbplats och översända dem till Europaparlamentet och rådet.*** **[Ändr. 152]**

2. Den årliga prestationsrapporten ska särskilt innehålla uppgifter om följande:

a) Framsteg med att genomföra programmet och att uppnå delmålen och målen, med hänsyn till de senaste ***kumulativa*** uppgifter som ~~krävs enligt artikel [37] i förordning (EU) …/2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser]~~ ***översänts till kommissionen***. **[Ändr. 153]**

aa) En uppdelning av den årliga redovisningen för det nationella programmet efter återbetalning, förhandsfinansiering till slutliga stödmottagare och faktiska utgifter. **[Ändr. 154]**

b) Eventuella problem som påverkar programmets prestation och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem***, inbegripet motiverade yttranden från kommissionen med avseende på ett överträdelseförfarande enligt artikel 258 i EUF-fördraget***. **[Ändr. 155]**

c) Komplementaritet, ***samordning och konsekvens*** mellan de åtgärder som stöds ~~av fonden~~ ***genom denna fond*** och det stöd som ges genom andra unionsfonder, ~~särskilt i eller i förhållande till tredjeländer~~ ***såsom strukturfonderna, och unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder***. **[Ändr. 156]**

d) Programmets bidrag till genomförandet av relevanta delar av unionens regelverk och handlingsplaner ***samt till samarbetet och solidariteten mellan medlemsstaterna på asylområdet*** **[Ändr. 157]**

da) Efterlevnad av kraven i fråga om grundläggande rättigheter. **[Ändr. 158]**

e) Genomförandet av kommunikations- och synlighetsåtgärder.

f) Uppfyllandet av de tillämpliga nödvändiga villkoren och tillämpningen av dem under hela programperioden.

Onsdagen den 13 mars 2019

g) Antalet personer som vidarebosatts ***eller tagits emot*** med stöd från fonden i enlighet med de belopp som avses i artikel 16.1 ***och 16.2***. **[Ändr. 159]**

h) Antalet sökande av internationellt skydd och personer som beviljats internationellt skydd som överförs från en medlemsstat till en annan i enlighet med artikel ~~17~~ ***17b***. **[Ändr. 160]**

ha) Antalet utsatta personer som får hjälp genom programmet, inbegripet barn samt personer som beviljats internationellt skydd. **[Ändr. 161]**

3. Kommissionen får lämna synpunkter på den årliga prestationsrapporten inom två månader efter dagen för mottagandet. Om kommissionen inte lämnar synpunkter inom denna tidsfrist ska rapporten anses vara godkänd. ***När den årliga prestationsrapporten godkänts ska kommissionen tillgängliggöra en sammanfattning av den för Europaparlamentet och rådet, och offentliggöra den på en särskild webbplats. Om medlemsstaterna inte översänder den årliga prestationsrapporten i enlighet med punkt 1 ska en fulltextversion av den göras tillgänglig för Europaparlamentet och rådet, om de så begär.*** **[Ändr. 162]**

4. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel ska kommissionen anta en genomförandeakt för att fastställa mallen för den årliga prestationsrapporten. Denna genomförandeakt ska antas enligt det rådgivande förfarande som avses i artikel 33.2.

Artikel 31

Övervakning och rapportering

1. Övervakning och rapportering i enlighet med avdelning IV i förordning (EU) …/… [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska grundas på de interventionstyper som fastställs i tabellerna 1, 2 och 3 i bilaga VI. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter för att ändra interventionstyperna i enlighet med artikel 32.

2. Dessa indikatorer ska användas i enlighet med artiklarna 12.1, 17 och 37 i förordning (EU) …/2021 [förordningen om gemensamma bestämmelser].

KAPITEL III

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 32

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i ~~artikel 13, 18, 28 och 31~~ ***artiklarna 4, 9, 13, 16, 17b, 18, 28 och 31*** ska tilldelas kommissionen till och med den 31 december 2028. **[Ändr. 163]**

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna ~~13, 18, 28 och 31~~ ***4, 9, 13, 16, 17b, 18, 28 och 31*** får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft. **[Ändr. 164]**

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet om detta.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna ~~13, 18, 28 och 31~~ ***4, 9, 13, 16, 17b, 18, 28 och 31*** ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ. **[Ändr. 165]**

Artikel 33

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av samordningskommittén för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt. Detta ska inte tillämpas på den genomförandeakt som avses i artikel 30.4.

Artikel 34

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar av de berörda åtgärderna inom ramen för asyl-, migrations- och integrationsfonden för perioden 2014–2020 som inrättades genom förordning (EU) nr 516/2014, och som ska fortsätta att tillämpas på de berörda åtgärderna till dess att de avslutas.

2. Finansieringsramen för fonden får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt bistånd som är nödvändiga för att säkerställa övergången mellan fonden och de åtgärder som antagits inom ramen för dess föregångare, asyl-, migrations- och integrationsfonden som inrättats genom förordning (EU) nr 516/2014.

Artikel 35

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA I

Kriterier för tilldelning av medel till program under delad förvaltning

1. De tillgängliga medel som avses i artikel 11 ska fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

   a) Varje medlemsstat ska erhålla ett fast belopp på ~~5 000 000 EUR~~ ***10 000 000*** EUR från fonden endast i början av programperioden. **[Ändr. 166]**

   b) De återstående medel som avses i artikel 11 ska fördelas på grundval av följande kriterier:

      — 30 % för asyl.

      — 30 % för laglig migration och integration.

      — 40 % för bekämpning av irreguljär migration samt återvändande.

2. Följande kriterier på asylområdet kommer att beaktas och ska viktas enligt följande:

   a) 30 % i proportion till det antal personer som ingår i en av följande kategorier:

      — En tredjelandsmedborgare eller statslös person som har beviljats flyktingstatus enligt Genèvekonventionen.

      — En tredjelandsmedborgare eller statslös person som åtnjuter en form av subsidiärt skydd enligt vad som avses i omarbetningen av direktiv 2011/95/EU ([1]).

      — En tredjelandsmedborgare eller statslös person som åtnjuter tillfälligt skydd enligt direktiv 2001/55/EG ([2]).

   b) 60 % i proportion till det antal tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som har ansökt om internationellt skydd.

   c) 10 % i proportion till det antal tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som håller på att vidarebosättas eller har vidarebosatts i en medlemsstat.

3. Följande kriterier på området laglig migration och integration kommer att beaktas och ska viktas enligt följande:

   a) 40 % i proportion till det totala antalet tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta i en medlemsstat.

   b) 60 % i proportion till det antal tredjelandsmedborgare som erhållit ett första uppehållstillstånd.

   c) Den beräkning som avses i punkt 3 b ska dock inte omfatta följande personkategorier:

      — Tredjelandsmedborgare som erhåller ett första anställningsrelaterat uppehållstillstånd med en giltighetstid på mindre än 12 månader.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

([2]) Uppgifterna ska beaktas endast vid aktivering av rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta (EGT L 212, 7.8.2001, s. 12).

— Tredjelandsmedborgare som beviljats inresa och vistelse för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärarbete enligt rådets direktiv 2004/114/EG ([3]) eller i tillämpliga fall direktiv (EU) 2016/801 ([4]).

— Tredjelandsmedborgare som beviljats inresa och vistelse i forskningssyfte enligt rådets direktiv 2005/71/EG ([5]) eller i tillämpliga fall direktiv (EU) 2016/801.

4. ~~Följande kriterier~~ På området bekämpning av irreguljär migration samt återvändande kommer ***följande kriterier*** att beaktas ~~och ska viktas enligt följande~~: **[Ändr. 167]**

a) ~~50 % i proportion till~~ antalet tredjelandsmedborgare som inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa till och vistelse på medlemsstatens territorium och som är föremål för ett ***slutligt*** beslut om återvändande enligt nationell lag och/eller ~~gemenskapslagstiftningen~~ ***unionsrätten***, dvs. ett förvaltnings- eller domstolsbeslut som fastslår eller förklarar att vistelsen sker olagligt och ålägger en person att återvända. **[Ändr. 168]**

b) ~~50 % i proportion till det antal tredjelandsmedborgare som faktiskt har lämnat medlemsstatens territorium till följd av ett förvaltnings- eller domstolsbeslut om att lämna landet, oberoende av om det rör sig om ett frivilligt eller påtvingat återvändande.~~ **[Ändr. 169]**

5. För en inledande tilldelning ska referenssiffrorna vara de senaste årliga statistiska uppgifterna från kommissionen (Eurostat) som omfattar de tre föregående kalenderåren, på grundval av uppgifter som lämnats av medlemsstaterna den dag då denna förordning börjar tillämpas i enlighet med unionsrätten. ***Uppgifterna bör uppdelas efter ålder och kön, efter särskilda sårbarheter och efter asylstatus, också när det gäller barn.*** För halvtidsöversynen ska referenssiffrorna vara de senaste årliga statistiska uppgifterna från kommissionen (Eurostat) som omfattar de tre föregående kalenderåren och som är tillgängliga vid tidpunkten för halvtidsöversynen 2024 på grundval av uppgifter som lämnats av medlemsstaterna i enlighet med unionsrätten. Om medlemsstaterna inte har förelagt kommissionen (Eurostat) den berörda statistiken ska de lämna preliminära uppgifter så snart som möjligt. **[Ändr. 170]**

6. Innan kommissionen (Eurostat) godtar dessa uppgifter som referenssiffror ska den bedöma de statistiska uppgifternas kvalitet, jämförbarhet och fullständighet i enlighet med normala operativa förfaranden. På begäran av kommissionen (Eurostat) ska medlemsstaterna lägga fram de uppgifter som krävs för att göra detta.

([3]) Rådets direktiv 2004/114/EG av den 13 december 2004 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärarbete (EUT L 375, 23.12.2004, s. 12).

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 av den 11 maj 2016 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, praktik, volontärarbete, deltagande i elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt och för au pairarbete (EUT L 132, 21.5.2016, s. 21).

([5]) Rådets direktiv 2005/71/EG av den 12 oktober 2005 om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte (EUT L 289, 3.11.2005, s. 15).

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA II

Genomförandeåtgärder

1. Fonden ska bidra till det särskilda mål som anges i artikel 3.2 a genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:

a) Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk och prioriteringar som har samband med det gemensamma europeiska asylsystemet.

b) Stödja kapaciteten i medlemsstaternas asylsystem, ***också på lokal och regional nivå,*** avseende ~~infrastrukturer~~ ***infrastruktur, såsom adekvata mottagningsvillkor, särskilt för barn,*** och tjänster***, till exempel rättsligt bistånd och biträde samt tolkning*** när det är nödvändigt. **[Ändr. 171]**

~~c) Stärka solidariteten och ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna, särskilt gentemot de medlemsstater som påverkas mest av migrationsströmmarna samt ge stöd till de medlemsstater som bidrar till solidaritetsinsatser.~~ **[Ändr. 172]**

d) Stärka solidariteten och samarbetet med ~~de~~ tredjeländer ~~som påverkas~~ ***till vilka ett stort antal personer i behov*** av ~~migrationsflöden, inklusive~~ ***internationellt skydd har fördrivits, även genom att främja dessa länders kapacitet att förbättra mottagningsvillkoren och villkoren för internationellt skydd och*** genom vidarebosättning och andra lagliga vägar till skydd i EU, ***i synnerhet för utsatta grupper såsom barn och ungdomar som ställs inför skyddsmässiga risker,*** samt partnerskap och samarbete med tredjeländer ***inom ramen*** för ***globalt samarbete på området internationellt skydd***. ~~att hantera migration.~~ **[Ändr. 173]**

da) Genomföra tekniskt och operativt stöd till en eller flera andra medlemsstater i samarbete med Europeiska stödkontoret för asylfrågor. **[Ändr. 174]**

2. Fonden ska bidra till det särskilda mål som anges i artikel 3.2 b genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:

a) Stödja utvecklingen och genomförandet av politik som främjar laglig migration, ***inbegripet familjeåterförening,*** och genomförandet av unionens regelverk för laglig migration, ***i synnerhet de rättsliga instrumenten för arbetskraftsmigration enligt tillämpliga internationella normer för migration och skydd av migrerande arbetstagare***. **[Ändr. 175]**

aa) Främja och utveckla strukturella och stödjande åtgärder för att underlätta reguljär inresa och vistelse i unionen. **[Ändr. 176]**

ab) Stärka partnerskap och samarbete med tredjeländer som påverkas av migrationsströmmar, bland annat genom lagliga inresevägar till unionen, för att uppnå globalt samarbete på migrationsområdet. **[Ändr. 177]**

~~b) Främja åtgärder för tidig integration för social och ekonomisk inkludering av tredjelandsmedborgare, vidta förberedande åtgärder för att de ska delta aktivt i det mottagande samhället och accepteras av det, särskilt genom medverkan av lokala eller regionala myndigheter och det civila samhällets organisationer.~~ **[Ändr. 178]**

2a. Fonden ska bidra till det särskilda mål som anges i artikel 3.2 c genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:

a) Främja åtgärder för integration för social och ekonomisk inkludering av tredjelandsmedborgare, underlätta familjeåterförening, vidta förberedande åtgärder för att de ska delta aktivt i det mottagande samhället och accepteras av det, särskilt genom medverkan av lokala eller regionala myndigheter, icke-statliga organisationer, inbegripet flykting- och migrantorganisationer och arbetsmarknadens parter.

b) Främja och genomföra skyddsåtgärder för utsatta personer inom ramen för integrationsåtgärder. **[Ändr. 179]**

3. Fonden ska bidra till det särskilda mål som anges i artikel ~~3.2 c~~ ***3.2 ca*** genom inriktning på följande genomförandeåtgärder: **[Ändr. 180]**

a) Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk och politiska prioriteringar i fråga om infrastruktur, förfaranden och tjänster.

b) Stödja en integrerad och samordnad strategi för hantering av återvändande på unions- och medlemsstatsnivå, utveckla kapacitet för ett effektivt, ***värdigt*** och hållbart återvändande och minska incitamenten för irreguljär migration. **[Ändr. 181]**

c) Stödja självmant återvändande***, spårning av familjemedlemmar*** och återanpassning***, med samtidig respekt för barnets bästa***. **[Ändr. 182]**

d) Stärka samarbetet med tredjeländer och deras kapacitet att genomföra återtagandeavtal ~~och andra överens-kommelser och~~ ***inklusive återanpassning, för att*** möjliggöra ett hållbart återvändande. **[Ändr. 183]**

3a. Fonden ska bidra till det särskilda mål som anges i artikel 3.2 cb genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:

a) Främja och genomföra respekten för internationell rätt och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna när det gäller asyl- och migrationspolitik och tillhörande åtgärder.

b) Stärka solidariteten och ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna, särskilt solidariteten gentemot de medlemsstater som påverkas mest av migrationsströmmarna, samt ge stöd till medlemsstater på central, regional eller lokal nivå och till internationella organisationer, icke-statliga organisationer och arbetsmarknadsparter som bidrar till solidaritetsinsatser.

(c) Stödja överföringar av personer som ansökt om eller åtnjuter internationellt skydd från en medlemsstat till en annan. **[Ändr. 184]**

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA III

~~Stödets omfattning~~ ***Stödberättigade åtgärder som kommer att få stöd genom instrumentet i enlighet med artikel 3*** **[Ändr. 185]**

1. Inom ramen för det politiska mål som anges i artikel 3.1 ska fonden ~~framför allt~~ stödja följande: **[Ändr. 186]**

   a) Inrätta och utveckla nationella***, regionala och lokala*** strategier för ***genomförandet av unionens regelverk rörande*** asyl, laglig migration, ***integration, i synnerhet strategier för lokal*** integration, återvändande och irreguljär migration. **[Ändr. 187]**

   b) Inrätta administrativa strukturer, system och verktyg och utbildning av personal, inbegripet lokala myndigheter och andra berörda parter, ***id behov i samarbete med berörda unionsorgan*** **[Ändr. 188]**.

   c) Utveckla, övervaka och utvärdera politik och förfaranden, bland annat ~~för~~ ***utveckling,*** insamling, ***analys*** och ~~utbyte~~ ***spridning*** av ~~information~~ ***kvalitativa och kvantitativa uppgifter och statistik om migration*** och ***internationellt skydd*** och ~~data~~ utveckling och tillämpning av gemensamma statistiska verktyg, metoder och indikatorer för att mäta framstegen och utvärdera den politiska utvecklingen. **[Ändr. 189]**

   d) Utbyta information, bästa praxis och strategier, ett ömsesidigt lärande, studier och forskning, utveckling och genomförande av gemensamma åtgärder och insatser och inrättande av gränsöverskridande samarbetsnätverk.

   e) ***Jämställdhetsorienterade*** hjälp- och stödtjänster som överensstämmer med den status och de behov som den berörda personen har, särskilt utsatta ~~grupper~~ ***personer***. **[Ändr. 190]**

   ea) Ändamålsenligt skydd för migrerande barn – inbegripet genomförande av bedömningar av barnets bästa innan beslut fattas –, samtliga förtecknade åtgärder i kommissionens meddelande av den 12 april 2017 Att skydda migrerande barn, såsom att tillhandahålla lämplig inkvartering för, och snabbt utse förmyndare för, alla ensamkommande barn, bidrag till European Network of Guardianship Institutions samt utveckling, övervakning och utvärdering av politik och förfaranden för att skydda barn, inklusive en efterlevnadsmekanism som bygger på barnets rättigheter. **[Ändr. 191]**

   f) Genomföra åtgärder som syftar till att öka medvetenheten om asyl-, integrations- och återvändandepolitiken samt politiken om laglig migration ***med särskild inriktning på utsatta grupper, inbegripet barn,*** bland berörda parter och allmänheten. **[Ändr. 192]**

2. Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 a ska fonden stödja följande åtgärder: **[Ändr. 193]**

   a) Tillhandahålla materiellt bistånd, inbegripet hjälp vid gränsen***, barnvänliga och jämställdhetsmedvetna inrättningar, beredskapstjänster som tillhandahålls av lokala myndigheter, utbildning, fortbildning, stödtjänster, rättsligt bistånd och biträde, hälso- och sjukvård samt psykologisk vård***. **[Ändr. 194]**

   b) Utföra asylförfaranden***, inklusive spårning av familjemedlemmar, och säkerställa tillgång till rättsligt bistånd och biträde samt tolkning för asylsökande i alla skeden i förfarandet***. **[Ändr. 195]**

   c) Identifiera sökande med speciella förfarande- eller mottagandebehov***, inbegripet tidig identifiering av offer för människohandel, barn och andra utsatta personer, såsom offer för tortyr och könsrelaterat våld, samt hänvändelse till specialiserade tjänster***. **[Ändr. 196]**

ca) Tillhandahålla kvalificerade psykosociala och rehabiliteringsorienterade tjänster för offer för våld och tortyr, inbegripet könsrelaterat våld. **[Ändr. 197]**

d) Inrätta eller förbättra infrastrukturerna för mottagning och inkvartering, ***såsom inkvartering med hjälp av små enheter och småskaliga infrastrukturer som tillgodoser behoven hos familjer med barn, inbegripet sådana som tillhandahålls av lokala och regionala myndigheter,*** eventuellt med möjlighet för flera medlemsstater att utnyttja sådana anläggningar gemensamt. **[Ändr. 198]**

da) Erbjuda alternativa former av vård och omsorg som är integrerade i befintliga nationella system för skydd av barn och tillgodose behoven hos alla barn i enlighet med internationella normer.[Ändr. 199]

e) Öka medlemsstaternas kapacitet att samla in, analysera och ~~sprida~~ ***sinsemellan dela*** information om ursprungsländer. **[Ändr. 200]**

f) Åtgärder i samband med förfaranden för att genomföra unionsramen för ***nationell*** vidarebosättning ~~[och~~ ***eller program för*** humanitärt mottagande~~] eller nationella vidarebosättningsprogram som överensstämmer med unionsramen för vidarebosättning~~ ***i enlighet*** med ***denna förordning***. **[Ändr. 201]**

g) Överföra personer som ***ansökt om eller*** åtnjuter internationellt skydd. **[Ändr. 202]**

h) Öka tredjeländers kapacitet att förbättra skyddet av personer i behov av skydd***, bland annat genom att stödja utvecklingen av kraftfulla barnskyddsmekanismer i tredjeländer och säkerställa att barn skyddas på alla områden från våld, övergrepp och försummelse och att de har tillgång till utbildning och hälso- och sjukvård***. **[Ändr. 203]**

i) Inrätta, utveckla och förbättra effektiva alternativ till förvar ***och institutionsvård***, i synnerhet när det gäller ensamkommande barn och ***barn med*** familjer***, i enlighet med Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter***. **[Ändr. 204]**

3. Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 b ska fonden ~~framför allt~~ stödja följande: **[Ändr. 205]**

a) Informationspaket och informationskampanjer för att öka medvetenheten om kanalerna för laglig migration till unionen, inbegripet om unionens regelverk om laglig migration.

b) Utveckling av program för rörlighet till unionen, ~~t.ex.~~ ***inklusive, men inte begränsat till,*** cirkulära och tillfälliga migrationsprogram, inbegripet ***yrkesutbildning och annan*** utbildning för att öka anställbarheten. **[Ändr. 206]**

c) Samarbete mellan tredjeländer och rekryteringsföretag, arbetsförmedlingar och medlemsstaternas migrationsmyndigheter.

d) Bedömning ***och erkännande*** av kompetens och kvalifikationer, ***inklusive yrkeserfarenhet,*** som förvärvats i ett tredjeland samt ~~deras~~ ***kvalifikationernas*** transparens och kompatibilitet med sådana som förvärvats i en medlemsstat, ***och utveckling av gemensamma utvärderingsstandarder***. **[Ändr. 207]**

e) Stöd i samband med ansökningar om familjeåterförening ~~i den mening som avses~~ ***för att säkerställa ett harmoniserat genomförande av*** rådets direktiv 2003/86/EG ([1]). **[Ändr. 208]**

f) Bistånd***, inbegripet rättsligt bistånd och biträde,*** i samband med ändrad status för tredjelandsmedborgare som redan lagligen vistas i en medlemsstat, i synnerhet när det gäller förvärv av ett uppehållstillstånd som fastställts på EU-nivå. **[Ändr. 209]**

([1]) Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12).

Onsdagen den 13 mars 2019

fa) Stöd i samband med utövande av rättigheterna för tredjelandsmedborgare som lagligen vistas i unionen, särskilt när det gäller rörlighet inom unionen och tillträde till arbetsmarknaden. **[Ändr. 210]**

~~g) Tidiga integrationsåtgärder såsom skräddarsytt stöd i enlighet med tredjelandsmedborgares behov och integrationsprogram med fokus på utbildning, språk och annan utbildning, såsom kurser om samhällsorientering och yrkesvägledning.~~ **[Ändr. 211]**

~~h) Åtgärder för att främja jämlikhet när det gäller tillgång till och tillhandahållande av offentliga och privata tjänster till tredjelandsmedborgare inbegripet en anpassning av dem till målgruppens behov.~~ **[Ändr. 212]**

~~i) Samarbete mellan statliga och icke-statliga organ på ett integrerat sätt, bland annat genom samordnade centrum, för integrationsstöd, såsom en enda kontaktpunkt.~~ **[Ändr. 213]**

~~j) Åtgärder som möjliggör och främjar att tredjelandsmedborgare får en introduktion till det mottagande samhället och aktivt deltar i detta och åtgärder som främjar acceptansen i det mottagande samhället.~~ **[Ändr. 214]**

~~k) Främjande av utbyten och en dialog mellan tredjelandsmedborgare, det mottagande samhället och myndigheterna, inklusive genom samråd med tredjelandsmedborgare och en interkulturell och interreligiös dialog.~~ **[Ändr. 215]**

3a. Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 c ska fonden framför allt stödja följande:

a) Integrationsåtgärder såsom skräddarsytt stöd i enlighet med tredjelandsmedborgares behov och integrationsprogram med fokus på inkluderande utbildning och omsorg, språk, rådgivning, yrkesutbildning och annan utbildning, såsom kurser med samhällsorientering och yrkesvägledning.

b) Kapacitetsuppbyggnad av integrationstjänster som tillhandahålls av lokala myndigheter.

c) Åtgärder för att främja jämlikhet när det gäller tillgång till och tillhandahållande av offentliga och privata tjänster till tredjelandsmedborgare, inbegripet tillgång till utbildning, hälso- och sjukvård samt psykosocialt stöd, med en anpassning av åtgärderna till målgruppens behov.

d) Samarbete mellan statliga och icke-statliga organ på ett integrerat sätt, bland annat genom samordnade centrum för integrationsstöd, såsom en enda kontaktpunkt.

e) Åtgärder som möjliggör och främjar att tredjelandsmedborgare får en introduktion till det mottagande samhället och aktivt deltar i detta och åtgärder som främjar acceptansen i det mottagande samhället.

f) Främjande av utbyten och en dialog mellan tredjelandsmedborgare, det mottagande samhället och myndigheterna, inklusive genom samråd med tredjelandsmedborgare, samt en interkulturell och interreligiös dialog. **[Ändr. 216]**

4. Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 ~~c~~ ***ca*** ska fonden ~~framför allt~~ stödja följande: **[Ändr. 217]**

a) ***Förbättrade*** infrastrukturer för ***öppen*** mottagning ~~eller~~ ***och förbättring av befintlig infrastruktur för*** förvar, eventuellt med möjlighet för flera medlemsstater att utnyttja sådana anläggningar gemensamt. **[Ändr. 218]**

b) Införande, utveckling***, genomförande*** och förbättring av effektiva alternativa åtgärder till förvar ***baserat på lokal individuell ärendehantering***, i synnerhet när det gäller ensamkommande barn och familjer. **[Ändr. 219]**

ba) Identifiering och mottagande av offer för människohandel i enlighet med rådets direktiv 2011/36/EU och direktiv 2004/81/EG ([2]). **[Ändr. 220]**

c) Införande och förbättring av oberoende och effektiva övervakningssystem för påtvingat återvändande i enlighet med artikel 8.6 i direktiv 2008/115/EG ([3]).

d) ~~Bekämpa~~ ***Minska*** incitament till irreguljär migration, inklusive anställning av irreguljära migranter, genom effektiva och lämpliga inspektioner på grundval av en riskbedömning, utbildning av personal, inrättande och genomförande av mekanismer genom vilka irreguljära migranter kan kräva tillbaka betalningar och lämna in klagomål mot sina arbetsgivare eller information och medvetandehöjande kampanjer för att informera arbetsgivare och irreguljära migranter om deras rättigheter och skyldigheter enligt direktiv 2009/52/EG ([4]). **[Ändr. 221]**

e) Förberedelser av återvändande, inbegripet åtgärder som leder till utfärdande av beslut om återvändande, identifiering av tredjelandsmedborgare, utfärdande av resehandlingar och spårning av familjemedlemmar.

f) Samarbete med konsulära myndigheter och migrationsmyndigheter eller andra relevanta myndigheter och tjänster i tredjeländer för att erhålla resehandlingar, underlätta återvändande och säkerställa återtagande, bland annat genom utplacering av sambandsmän i tredjeland.

g) Bistånd till återvändande, i synnerhet självmant återvändande och information om program för självmant återvändande, ***även genom särskild vägledning till barn i återvändandeförfaranden och genom säkerställande av att återvändandeförfarandena baseras på barnets rättigheter***. **[Ändr. 222]**

h) Avlägsnandeåtgärder, inbegripet därtill hörande åtgärder i enlighet med de standarder som anges i unionsrätten, med undantag för utrustning för genomförande av tvångsmedel.

i) Åtgärder till stöd för de återvändande personernas varaktiga återvändande och återanpassning.

j) Faciliteter och ~~tjänster~~ ***stödtjänster*** i tredjeländer varigenom lämplig tillfällig logi och lämpligt mottagande säkerställs vid ankomsten ~~inklusive för ensamkommande barn och andra utsatta grupper i överensstämmelse med internationella normer~~ ***följt av en snabb övergång till normalt samhällsboende***. **[Ändr. 223]**

k) Samarbete med tredjeländer för bekämpning av irreguljär migration och för ett effektivt återvändande och återtagande, inklusive inom ramen för genomförandet av återtagandeavtal ~~och andra överenskommelser~~. **[Ändr. 224]**

l) Åtgärder som syftar till att öka medvetenheten om lämpliga lagliga vägar för ~~invandring~~ ***migration*** och riskerna med ~~olaglig~~ ***irreguljär*** invandring. **[Ändr. 225]**

~~m) Stöd till åtgärder i tredje länder, inbegripet infrastruktur, utrustning och andra åtgärder under förutsättning att dessa bidrar till att främja ett effektivt samarbete mellan tredjeländer och unionen och dess medlemsstater vad gäller återvändande och återtagande.~~ **[Ändr. 226]**

4a. Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 cb ska fonden stödja följande:

a) Genomförande av överföringar från en medlemsstat till en annan av personer som antingen ansökt om eller åtnjuter internationellt skydd, inbegripet sådana åtgärder som avses i artikel 17 i denna förordning,

---

([2]) Rådets direktiv 2004/81/EG av den 29 april 2004 om uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgare som har fallit offer för människohandel eller som har fått hjälp till olaglig invandring och vilka samarbetar med de behöriga myndigheterna (EUT L 261, 6.8.2004, s. 19).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (EUT L 168, 30.6.2009, s. 24).

b) Operativt stöd i form av utstationerad personal eller ekonomiskt stöd som tillhandahålls av en medlemsstat till en annan medlemsstat som utsätts för migrationsutmaningar.

c) Åtgärder i samband med förfaranden för att genomföra program för nationell vidarebosättning eller för humanitärt mottagande. **[Ändr. 227]**

BILAGA IV

Åtgärder som berättigar till en högre samfinansieringssats i enlighet med artiklarna 12.2 och 13.7

— Integrationsåtgärder som genomförs av lokala och regionala myndigheter och organisationer i det civila samhället, ***inbegripet flykting- och migrantorganisationer***. **[Ändr. 228]**

— Åtgärder för att utveckla och genomföra effektiva alternativ till förvar ***och institutionsvård***. **[Ändr. 229]**

— Program för bistånd till självmant återvändande och återanpassning och relaterad verksamhet.

— Åtgärder riktade till utsatta personer och sökande av internationellt skydd med särskilda mottagnings- och/eller förfarandebehov, inklusive åtgärder för att säkerställa ett effektivt skydd av migrerande barn, särskilt ensamkommande barn.**[Ändr. 230** *(Berör inte den svenska versionen.)*]

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA V

Centrala prestationsindikatorer som avses i artikel 28.1

Särskilt mål 1: Att stärka och utveckla alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet dess yttre dimension:

-1. Alla de centrala prestationsindikatorer som förtecknas nedan ska uppdelas efter kön och ålder. **[Ändr. 231]**

1. Antalet personer som vidarebosatts med stöd från fonden.

1a. Antalet personer som beviljats inresa genom ordningar för humanitärt mottagande. **[Ändr. 232]**

2. Antal personer i mottagningssystemet jämfört med antalet asylsökande.

3. Konvergens för andelen erkänt skydd avseende asylsökande från samma land.

3a. Antalet personer som ansökt om internationellt skydd och överförts från en medlemsstat till en annan med stöd från fonden. **[Ändr. 233]**

3b. Antalet personer som beviljats internationellt skydd och överförts från en medlemsstat till en annan med stöd från fonden. **[Ändr. 234]**

Särskilt mål 1a: Stödja laglig migration till medlemsstaterna:

1. Antalet blåkort som utfärdats med stöd från fonden.

2. Antalet personer som varit föremål för företagsintern överföring och beviljats denna status med stöd från fonden.

3. Antalet personer som ansökt om familjeåterförening och därefter återförenats med sin familj med stöd från fonden.

4. Antalet tredjelandsmedborgare som beviljats uppehållstillstånd för varaktigt bosatta med stöd från fonden. **[Ändr. 235]**

Särskilt mål 2: ~~Stödja laglig migration till medlemsstaterna inbegripet att~~ Bidra till integrationen av tredjelandsmedborgare. **[Ändr. 236]**

1. Antal personer som deltagit i åtgärder före avresa som stöds genom fonden.

2. Antal personer som har deltagit i integrationsåtgärder som stöds genom fonden ~~och som rapporterat att åtgärderna varit till nytta för deras tidiga integration jämfört med det totala antalet personer som deltagit i integrationsåtgärder som stöds genom fonden~~. **[Ändr. 237]**

2a. Antalet personer som har deltagit i integrationsåtgärder med stöd från fonden och som senare har fått ett arbete. **[Ändr. 238]**

2b. Antalet personer som har deltagit i integrationsåtgärder med stöd från fonden och som har fått sina kvalifikationer erkända eller avlagt examen i en av medlemsstaterna. **[Ändr. 239]**

Särskilt mål 3: Bidra till kampen mot irreguljär migration och säkerställa ett effektivt återvändande och återtagande i tredjeländer.

1. Antalet återvändanden ***med stöd från fonden*** efter ett utvisningsbeslut jämfört med det antal tredjelandsmedborgare som fått ett utvisningsbeslut. **[Ändr. 240]**

2. Antal personer som återvänt och före eller efter återvändandet har fått återanpassningsstöd som delvis finansierats genom fonden, jämfört med det totala antal återvändanden som fått stöd genom fonden.

Särskilt mål 3a: Säkerställa solidaritet och rättvis ansvarsfördelning:

1. Antalet överföringar av personer som har ansökt om internationellt skydd som genomförts enligt artikel 17b i denna förordning.

1a. Antalet överföringar av personer som åtnjuter internationellt skydd som genomförts enligt artikel 17b i denna förordning.

2. Antalet utstationerade anställda eller ekonomiskt stöd till medlemsstater som utsatts för migrationsutmaningar.

3. Antalet personer som vidarebosatts eller beviljats inresa inom ramen för humanitära ordningar med stöd från fonden. **[Ändr. 241]**

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA VI

Interventionstyper

TABELL 1: KODER FÖR INTERVENTIONSTYP

	I. Ceas (det gemensamma europeiska asylsystemet)
001	Mottagningsförhållanden
002	Asylförfaranden
003	Genomförande av unionsregelverket
004	Migrerande barn
005	Personer med särskilda mottagnings- och förfarandebehov
006	Vidarebosättning
007	Solidaritetsinsatser mellan medlemsstaterna
008	Driftsstöd
	II. Laglig migration och integration
001	Utveckling av integrationsstrategier
002	Offer för människohandel
003	Integrationsåtgärder – information och orientering, enda kontaktpunkter
004	Integrationsåtgärder – språkkurser
005	Integrationsåtgärder – samhällskunskap och annan utbildning
006	Integrationsåtgärder – introduktion, deltagande i och utbyten med värdsamhället
007	Integrationsåtgärder – grundläggande behov
008	Åtgärder före avresa
009	Program för mobilitet
010	Förvärv av uppehållstillstånd
	III. Återvändande
001	Alternativ till förvar
002	Förhållanden vid mottagning/förvar
003	Återvändandeförfaranden

004	Bistånd till självmant återvändande
005	Stöd till återanpassning
006	Insatser vid avlägsnande/återvändande
007	Övervakningssystem för påtvingat återvändande
008	Utsatta personer och ensamkommande barn
009	Åtgärder som tar itu med incitament till irreguljär migration
010	Driftsstöd

IV. Tekniskt bistånd

001	Information och kommunikation
002	Förberedelser, genomförande, övervakning och kontroll
003	Utvärdering och studier, insamling av uppgifter
004	Kapacitetsuppbyggnad

TABELL 2: KODER FÖR ÅTGÄRDSTYP

001	Utveckling av nationella strategier
002	Kapacitetsuppbyggnad
003	Utbildning för tredjelandsmedborgare
004	Utveckling av statistiska verktyg, metoder och indikatorer
005	Utbyte av information och bästa praxis
006	Gemensamma åtgärder/insatser (mellan medlemsstaterna)
007	Kampanjer och information
008	Utbyten och utstationering av experter
009	Studier, pilotprojekt, riskbedömningar
010	Förberedelser, övervakning, administrativ och teknisk verksamhet
011	Tillhandahållande av bistånd och stödtjänster till tredjelandsmedborgare

Onsdagen den 13 mars 2019

012	Infrastruktur
013	Utrustning

TABELL 3: KODER FÖR GENOMFÖRANDEMODELL

001	Särskild åtgärd
002	Bistånd i nödsituationer
003	Samarbete med tredjeländer
004	Åtgärder i tredjeländer
005	Åtgärder enligt bilaga IV

BILAGA VII

Stödberättigande åtgärder för driftsstöd

Inom ramen för det särskilda målet att stärka och utveckla alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet dess yttre dimension, och det särskilda målet att bidra till att motverka irreguljär migration, säkerställa ett effektivt återvändande och återtagande i tredjeländer, ska driftsstödet omfatta följande:

— Personalkostnader.

— Kostnader för tjänster, t.ex. underhåll eller utbyte av utrustning.

— Kostnader för tjänster, t.ex. underhåll och reparationer av infrastruktur.

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA VIII

Output- och resultatindikatorer som avses i artikel 28.3

-1. Alla de centrala prestationsindikatorer som förtecknas nedan ska uppdelas efter kön och ålder. **[Ändr. 242]**

Särskilt mål 1: Att stärka och utveckla alla aspekter av det gemensamma europeiska asylsystemet, inbegripet dess yttre dimension:

1. Antalet personer i målgruppen som får stöd från fonden.

   a) Antalet personer i målgruppen som får information och stöd under asylförfarandena.

   b) Antalet personer i målgruppen som får rättsligt bistånd och biträde.

   c) Antalet utsatta personer, offer för människohandel och ensamkommande barn som får särskilt stöd.

2. Kapacitet (antalet platser) i ny inkvarteringsinfrastruktur för mottagning inrättad i enlighet med de gemensamma kraven för mottagningsvillkor enligt unionens regelverk och befintlig inkvarteringsinfrastruktur för mottagning som förbättrats i enlighet med samma krav till följd av de projekt som stöds genom fonden och procentandel av den totala inkvarteringsinfrastrukturen för mottagning.

3. Antal platser som anpassats för ensamkommande barn som stöds genom fonden jämfört med det totala antalet platser som anpassats för ensamkommande barn.

4. Antalet personer som utbildats i asylfrågor med stöd från fonden, och detta antal som en procentandel av det totala antalet anställda som utbildats i dessa frågor.

5. Antalet sökande av internationellt skydd som överförts från en medlemsstat till en annan med stöd från fonden.

6. Antalet personer som vidarebosatts med stöd från fonden.

Särskilt mål 1a: Stödja laglig migration till medlemsstaterna

1. Antalet blåkort som utfärdats med stöd från fonden.

2. Antalet personer som varit föremål för företagsintern överföring och beviljats denna status med stöd från fonden.

3. Antalet personer som ansökt om familjeåterförening och därefter återförenats med sin familj med stöd från fonden.

4. Antalet tredjelandsmedborgare som beviljats uppehållstillstånd för varaktigt bosatta med stöd från fonden. **[Am. 243]**

Särskilt mål 2: ~~Stödja laglig migration till medlemsstaterna inbegripet att~~ Bidra till integrationen av tredjelandsmedborgare. **[Ändr. 244]**

1. Antal personer som deltagit i åtgärder före avresa som stöds genom fonden.

2. Antal lokala och regionala myndigheter som har genomfört integrationsåtgärder med stöd från fonden.

2a. Antalet personer som har deltagit i integrationsåtgärder med stöd från fonden och som senare har fått ett arbete. **[Ändr. 245]**

2b. Antalet personer som har deltagit i integrationsåtgärder med stöd från fonden och som senare har avlagt examen i en av medlemsstaterna. **[Ändr. 246]**

3. Antal personer som deltagit i åtgärder som stöds genom fonden med inriktning på följande.

   a) Utbildning.

   b) Integration på arbetsmarknaden.

   c) Tillgång till grundläggande tjänster.

   d) Ett aktivt deltagande och social integration.

4. Antal personer som har deltagit i integrationsåtgärder som stöds genom fonden och som rapporterat att åtgärderna varit till nytta för deras tidiga integration jämfört med det totala antalet personer som deltagit i integrationsåtgärder som stöds genom fonden.

4a. Antalet tredjelandsmedborgare som framgångsrikt har genomgått antingen grundskole-, gymnasie- eller högskoleutbildning i medlemsstaten med stöd från fonden. **[Ändr. 247]**

Särskilt mål 3: Bidra till kampen mot irreguljär migration och säkerställa ett effektivt återvändande och återtagande i tredjeländer.

1. Antal platser i förvarsenheter som skapats/renoverats med stöd från fonden, jämfört med det totala antalet platser som skapats/renoverats i förvarsenheter.

2. Antal personer som utbildats med stöd från fonden i frågor som rör återvändande.

3. Antal återvändande personer vars återvändande samfinansierats genom fonden, jämfört med det totala antalet återvändanden efter ett utvisningsbeslut:

   a) Personer som återvänt frivilligt.

   b) Personer som avlägsnats.

4. Antal personer som återvänt och före eller efter återvändandet har fått återanpassningsstöd som delvis finansierats genom fonden, jämfört med det totala antalet återvändanden som stötts genom fonden.

   a) Personer som återvänt frivilligt.

   b) Personer som avlägsnats. **[Ändr. 248]**

Särskilt mål 3a: Säkerställa solidaritet och rättvis ansvarsfördelning:

1. Antalet överföringar av personer som har ansökt om internationellt skydd som genomförts enligt artikel 17b i denna förordning.

1a. Antalet överföringar av personer som har beviljats internationellt skydd som genomförts enligt artikel 17b i denna förordning.

2. Antalet utstationerade anställda eller ekonomiskt stöd till medlemsstater som utsatts för migrationsutmaningar.

3. Antalet personer som vidarebosatts med stöd från fonden. **[Ändr. 249]**

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0176

Inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering (COM(2018)0473 – C8-0272/2018 – 2018/0249(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/63)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0473),

— med beaktande av artiklarna 294.2, 77.2 och 79.2 d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0272/2018),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 19 oktober 2018 ([1]),

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och budgetutskottet (A8-0089/2019).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0249

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) …/… om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 77.2 och 79.2 d,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

([1]) Ännu ej offentliggjort i EUT.

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) ~~I samband både med de föränderliga migrationsutmaningarna i Europeiska unionen och med säkerhetsfarhågor, är det oerhört viktigt att upprätthålla den känsliga balansen mellan den fria rörligheten för personer och säkerheten.~~ Unionens mål att säkerställa en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa enligt artikel 67.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bör uppnås bland annat genom gemensamma åtgärder som avser personers passage av de inre gränserna och gränskontroll vid de yttre gränserna samt den gemensamma viseringspolitiken, ***samtidigt som man upprätthåller den ömtåliga balansen mellan å ena sidan fri rörlighet för personer och å andra sidan säkerhet***. **[Ändr. 1]**

(2) I enlighet med artikel 80 i EUF-fördraget bör denna politik och dess genomförande styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, även i finansiellt avseende, mellan medlemsstaterna.

(3) I Romförklaringen, som undertecknades den 25 september 2017, bekräftade ledarna för 27 medlemsstater sin beslutsamhet att ~~verka för~~ ***säkerställa*** ett tryggt och säkert Europa, att bygga en union där alla medborgare känner sig trygga och kan röra sig fritt, där de yttre gränserna är säkra och där migrationspolitiken är effektiv, ansvarsfull och hållbar och respekterar internationella normer; ett Europa som är fast beslutet att bekämpa terrorism och organiserad brottslighet. **[Ändr. 2]**

(3a) Åtgärder som finansieras enligt detta instrument bör genomföras i enlighet med bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, unionsrätten om dataskydd, den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen), principen om rättvis behandling av tredjelandsmedborgare, rätten till asyl och internationellt skydd, principen om non-refoulement samt unionens och medlemsstaternas internationella åtaganden enligt de internationella instrument som de har undertecknat, till exempel Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967. Särskild uppmärksamhet bör också ägnas åt identifiering av, omedelbar hjälp till och hänvisning till skyddstjänster av utsatta personer, särskilt barn och ensamkommande barn. **[Ändr. 3]**

(4) Syftet med unionens politik rörande förvaltningen av de yttre gränserna är att utveckla och genomföra ***begreppet*** europeisk integrerad gränsförvaltning på både nationell nivå och unionsnivå ***för att underlätta legitima gränspassager, förhindra och upptäcka irreguljär migration och gränsöverskridande brottslighet och stödja den gemensamma viseringspolitiken***, vilket ~~är en förutsättning för~~ ***bör stärka*** den fria rörligheten för personer inom unionen och ett grundläggande inslag i ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. **[Ändr. 4]**

(5) ~~Europeisk integrerad gränsförvaltning~~ ***Den europeiska integrerade gränsförvaltningen*** genomförs av den europeiska gräns- och kustbevakningen, ~~som~~ ***vilken*** inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 ([4]) och ~~som~~ utgörs av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och de nationella myndigheter som ~~ansvar~~ ***ansvarar*** för gränsförvaltning, även kustbevakningen i den mån den utför gränskontrolluppgifter, och ~~är nödvändig för att~~ ***bör hjälpa till att harmonisera gränskontrollen och på så sätt*** förbättra migrationshanteringen

([1]) EUT C […], […], s. […].
([2]) EUT C […], […], s. […].
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 mars 2019.
([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

och säkerheten – ***genom att t.ex. underlätta tillgången till internationellt skydd för behövande – och öka*** säkerheten ***genom att bidra till att bekämpa gränsöverskridande brottslighet och terrorism***. **[Ändr. 5]**

(6) Att underlätta lagligt resande~~, samtidigt som man förebygger irreguljär migration och säkerhetsrisker,~~ angavs som ett av huvudmålen med unionens motåtgärder mot utmaningarna på dessa områden i kommissionens meddelande *En europeisk migrationsagenda* ([5]). **[Ändr. 6]**

~~(7) Vid Europeiska rådets möte den 15 december 2016 ([6]) efterlystes fortsatta resultat i fråga om interoperabilitet mellan EU:s informationssystem och databaser. Vid Europeiska rådets möte den 23 juni 2017 ([7]) underströks behovet av att förbättra interoperabiliteten mellan databaser, och den 12 december 2017 antog kommissionen ett förslag till förordning om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU:s informationssystem ([8]).~~ **[Ändr. 7]**

(8) ~~För~~ ***I ett försök*** att bevara Schengenområdets integritet och ~~stärka dess funktion~~ ***förstärka säkerheten vid unionens yttre gränser*** är medlemsstaterna sedan den 6 april 2017 skyldiga att utföra systematiska kontroller mot relevanta databaser för EU-medborgare som passerar EU:s yttre gränser***, utöver de systematiska kontroller som redan utförs när det gäller alla tredjelandsmedborgare som reser in i Schengenområdet. Det har dock visat sig vara nödvändigt att använda riktade kontroller istället för systematiska kontroller vid ett antal gränsövergångsställen vid de yttre gränserna, på grund av de systematiska kontrollernas oproportionella inverkan på gränsöverskridande trafik ([9])***. ~~Kommissionen har också utfärdat en rekommendation till medlemsstaterna om att bättre utnyttja poliskontroller och gränsöverskridande samarbete.~~ **[Ändr. 8]**

(8a) Kommissionen har också utfärdat rekommendation (EU) 2017/1804 ([10]) till medlemsstaterna om att bättre utnyttja poliskontroller och gränsöverskridande samarbete i syfte att begränsa påverkan på den fria rörligheten och komma till rätta med hotet mot den offentliga politiken eller interna säkerheten. Trots att olika åtgärder vidtagits fortsätter ett antal medlemsstater att upprätthålla olagliga kontroller vid de inre gränserna, vilket undergräver den grundläggande principen för Schengenområdet. **[Ändr. 9]**

(9) Ekonomiskt stöd från unionens budget är absolut nödvändigt för genomförandet av den europeiska integrerade gränsförvaltningen till stöd för medlemsstaternas arbete med att effektivt förvalta passage av de yttre gränserna och komma till rätta med ~~migrationsutmaningarna och eventuella~~ framtida ~~hot~~ ***utmaningar*** vid dessa gränser, och därigenom bidra till att motverka allvarlig brottslighet med gränsöverskridande inslag, samtidigt som man respekterar de grundläggande rättigheterna fullt ut. **[Ändr. 10]**

(10) Medlemsstaterna bör förses med tillräckligt ekonomiskt stöd från unionen för att främja genomförandet av den europeiska integrerade gränsförvaltningen, vars komponenter anges i artikel 4 i förordning (EU) 2016/1624 – nämligen gränskontroll, efterforsknings- och räddningsinsatser under gränsövervakningsinsatser, riskanalys, samarbete mellan medlemsstater (med stöd och samordning av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån), samarbete mellan byråer (inklusive regelbundet informationsutbyte), samarbete med tredjeländer, tekniska och operativa åtgärder inom Schengenområdet som har anknytning till gränskontroll och som utformats för att vidta åtgärder mot ~~olaglig~~ ***irreguljär*** invandring och motverka gränsöverskridande brottslighet på ett bättre sätt, användning av den senaste tekniken och mekanismer för kvalitetskontroll och solidaritet – samt säkerställa att den förverkligas i praktiken. **[Ändr. 11]**

(11) Eftersom medlemsstaternas tullmyndigheter har tagit sig an allt fler ansvarsuppgifter som ofta tangerar säkerhetsområdet och utförs vid de yttre gränserna, ~~måste~~ ***är det viktigt att främja samarbetet mellan myndigheter, inklusive informationsutbyte med hjälp av befintliga verktyg för informationsutbyte, som en del av***

([5]) COM(2015)0240, 13.5.2015.

~~([6]) http://www.consilium.europa.eu/sv/press/press-releases/2016/12/15/euco-conclusions-final/~~

~~([7]) Slutsatser från Europeiska rådets möte den 22–23 juni 2017.~~

~~([8]) COM(2017)0794.~~

([9]) Kommissionens uttalande av den 29 april 2017 om hanteringen av flödet av personer vid gränsen mellan Slovenien och Kroatien.

([10]) Kommissionens rekommendation (EU) 2017/1804 av den 3 oktober 2017 om genomförandet av bestämmelserna i kodexen om Schengengränserna avseende tillfälligt återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna i Schengenområdet (EUT L 259, 7.10.2017, s. 25).

den europeiska integrerade gränsförvaltningen, i enlighet med artikel 4 e i förordning (EU) 2016/1624. Man ***måste*** säkerställa ~~enhetlighet~~ ***komplementaritet*** i samband med gränskontroll och tullkontroll vid de yttre gränserna genom att tillhandahålla lämpligt ekonomiskt stöd från unionen till medlemsstaterna. Detta kommer inte bara att stärka tullkontrollerna ***för att bekämpa alla former av smuggling, framför allt smuggling av varor vid gränserna, och för att bekämpa terrorism***, utan också underlätta ~~den lagliga~~ handeln ***och resor*** och bidra till en säker och effektiv tullunion. **[Ändr. 12]**

(12) Det är därför nödvändigt att skapa en uppföljare till Fonden för inre säkerhet 2014–2020, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 ([11]), ***delvis*** genom att inrätta Fonden för integrerad gränsförvaltning (nedan kallad *fonden*). **[Ändr. 13]**

(13) På grund av de rättsliga förhållanden som är tillämpliga på avdelning V i EUF-fördraget, och de olika rättsliga grunder som är tillämpliga på politiken för de yttre gränserna respektive tullkontroll, är det inte juridiskt möjligt att inrätta fonden som ett enda instrument.

(14) Fonden bör därför inrättas som en övergripande ram för unionens ekonomiska stöd på området gränsförvaltning och visering, omfattande det instrument för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering (nedan kallat *instrumentet*) som inrättas genom denna förordning och det instrument för ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning ~~som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) …/…. ([12])~~. Ramen bör kompletteras genom ~~Europaparlamentets och rådets förordning (EU) …./… [förordningen om gemensamma bestämmelser] ([13])~~ ~~till vilken den här förordningen bör hänvisa när det gäller~~ ***ett instrument som fastställer*** bestämmelser om delad förvaltning. **[Ändr. 14]**

(15) Instrumentet bör genomföras i full överensstämmelse med de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med unionens internationella åtaganden avseende grundläggande rättigheter***, däribland avseende Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och särskilt genom att säkerställa överensstämmelse med principen om non-refoulement, principen om öppenhet, principen om icke-diskriminering och rätten att söka internationellt skydd. Särskild uppmärksamhet bör också ägnas åt identifiering av, omedelbar hjälp till och hänvisning till skyddstjänster av utsatta personer, särskilt barn och ensamkommande barn.*** **[Ändr. 15]**

(15a) Dessa skyldigheter gäller i lika mån för tredjeländer med vilka medlemsstaterna och unionen samarbetar enligt detta instrument. **[Ändr. 16]**

(16) Instrumentet bör bygga vidare på ~~de~~ ***dess föregångares*** resultat och investeringar ~~som gjorts med stöd av dess föregångare,~~ dvs. fonden för yttre gränser för perioden 2007–2013, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG ([14]), och instrumentet för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering inom Fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020, som inrättades genom förordning (EU) nr 515/2014, och bör utvidga dem för att beakta ny utveckling. **[Ändr. 17]**

(17) För att säkerställa en enhetlig och högkvalitativ yttre gränskontroll och underlätta lagligt resande över de yttre gränserna bör instrumentet bidra till utvecklingen av en europeisk integrerad gränsförvaltning, som inbegriper alla åtgärder som medlemsstaternas behöriga myndigheter och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån har vidtagit på olika nivåer i fråga om politik, lagstiftning, systematiskt samarbete, fördelning av bördan, bedömning av situationen och skiftande förhållanden kring irreguljära migranters gränsövergångsställen, personal, utrustning och teknik, i samarbete med andra aktörer såsom ~~tredjeländer och~~ andra EU-organ, ~~i synnerhet~~ ***särskilt*** Europeiska byrån för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA) och Europol, samt***, där så är lämpligt, tredjeländer och*** internationella organisationer. **[Ändr. 18]**

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 515/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av beslut nr 574/2007/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 143).

~~([12]) EUT L […], […], s. […].~~

~~([13]) EUT L […], […], s. […].~~

([14]) EUT L 144, 6.6.2007, s. 22.

Onsdagen den 13 mars 2019

(18) Instrumentet bör bidra till att effektivisera handläggningen av viseringsansökningar när det gäller ***underlätta viseringsförfarandena för resenärer med ärligt uppsåt samt till att*** att upptäcka och bedöma hot mot säkerheten och risker för irreguljär migration~~, samt underlätta viseringsförfarandena för resenärer med ärligt uppsåt~~. I synnerhet bör man genom instrumentet avsätta ekonomiskt stöd till digitalisering av handläggningen av viseringsansökningar, med målet att kunna erbjuda snabba, säkra och klientvänliga förfaranden som gynnar både viseringssökande och konsulat. Instrumentet bör också tjäna till att säkerställa omfattande konsulär täckning i hela världen. Ett enhetligt genomförande av den gemensamma viseringspolitiken och dess modernisering bör också omfattas av detta instrument***, och så borde också vara fallet för stöd till medlemsstaterna för utfärdande av viseringar med begränsad territoriell giltighet som utfärdas av humanitära skäl, av hänsyn till nationella intressen eller på grund av internationella skyldigheter, liksom för personer som omfattas av ett av unionens program för vidarebosättning eller omplacering och för fullständig överensstämmelse med unionens regelverk om viseringar***. **[Ändr. 19]**

(19) Instrumentet bör stödja ***uppenbart*** gränskontrollrelaterade åtgärder på Schengenländernas territorium som en del av utvecklingen av ett gemensamt system för integrerad gränsförvaltning, vilket gör att Schengenområdet som helhet fungerar bättre. **[Ändr. 20]**

(20) I syfte att förbättra förvaltningen av de yttre gränserna, ***underlätta lagligt resande,*** bidra till att förebygga och bekämpa irreguljär ~~migration~~ ***gränspassage*** och ~~främja~~ en ***bidra till*** hög säkerhetsnivå inom området med frihet, säkerhet och rättvisa i unionen bör instrumentet stödja utvecklingen av ***de*** storskaliga it-system~~, utgående från befintliga eller nya it system. Det bör~~ ***som Europaparlamentet och rådet har kommit överens om***. ***I det avseendet bör det*** också stödja inrättandet av interoperabilitet mellan dessa EU-informationssystem – in- och utresesystemet ([15]), Informationssystemet för viseringar (VIS) ([16]), EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) ([17]), Eurodac ([18]), Schengens informationssystem (SIS) ([19]) och det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister avseende tredjelandsmedborgare (Ecris-TCN) ([20]) – i medlemsstaterna för att dessa EU-informationssystem och uppgifterna i dem ska komplettera varandra. Instrumentet bör också bidra till den nödvändiga utvecklingen på nationell nivå efter det att interoperabilitetskomponenterna (den europeiska sökportalen, den gemensamma biometriska matchningstjänsten, den gemensamma databasen för identitetsuppgifter och detektorn för multipla identiteter) ([21]) har implementerats på central nivå. **[Ändr. 21]**

(21) Instrumentet bör komplettera och förstärka de åtgärder som vidtagits för att genomföra den europeiska integrerade gränsförvaltningen i enlighet med delat ansvar och solidaritet mellan medlemsstaterna och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, som representerar de två pelarna i den europeiska gräns- och kustbevakningen. Detta innebär framför allt att medlemsstaterna, när de utarbetar sina ***nationella*** program, bör ta hänsyn till de analysverktyg och operativa och tekniska riktlinjer som tagits fram av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, liksom de utbildningsplaner som den utarbetat, såsom den gemensamma läroplanen för utbildning av gränskontrollstjänstemän, inklusive de delar i denna som rör de grundläggande rättigheterna och tillgången till internationellt skydd. I syfte att se till att byråns ~~uppdrag~~ ***uppgifter*** och medlemsstaternas ansvar för kontrollen av de yttre gränserna kompletterar varandra och för att säkerställa konsekvens och motverka kostnadsineffektivitet, bör kommissionen samråda med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån om de utkast till nationella program som medlemsstaterna lämnar in, i den mån ~~detta~~ omfattas av byråns befogenheter, i synnerhet för den verksamhet

([15]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20).

([16]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60).

([17]) COM(2016)073l, 16.11.2016.

([18]) COM(2016)0272, 4.5.2016.

([19]) COM(2016)0881, 0882 och 0883, 21.12.2016.

([20]) COM(2017)0344, 29.6.2017.

([21]) COM(2017)0794, 12.12.2017.

som finansieras inom ramen för driftsstödet. ***Kommissionen bör också säkerställa att eu-LISA, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och andra relevanta unionsbyråer eller unionsorgan i ett tidigt skede medverkar i arbetet med att utveckla medlemsstaternas nationella program, i den mån detta omfattas av dessa byråers och organs befogenheter.*** **[Ändr. 22]**

(22) ~~Detta instrument~~ ***I den mån de begärda medlemsstaterna begär det,*** bör ***detta instrument*** stödja genomförandet av den akutstrategi med s.k. hotspots som beskrivs i kommissionens meddelande *En europeisk migrationsagenda* och godkändes av Europeiska rådet den 25 och 26 juni 2015 ([22]). Hotspotstrategin innebär att medlemsstater som drabbats av ~~oproportionerligt migrationstryck vid unionens yttre gränser~~ ***en krissituation*** kan få driftsstöd. Den erbjuder ett integrerat, övergripande och målinriktat stöd i en anda av solidaritet och delat ansvar***, som gör att ett stort antal personer som anländer till unionens yttre gränser kan tas emot på ett mänskligt och effektivt sätt***, även för att skydda Schengenområdets integritet. **[Ändr. 23]**

(23) När brister eller risker identifierats, särskilt efter en Schengenutvärdering i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1053/2013 ([23]), bör den berörda medlemsstaten, för att gynna solidariteten i Schengenområdet ~~som helhet~~ ***och i hela unionen***, och i en anda av delat ansvar för skyddet av unionens yttre gränser, på ett tillfredsställande sätt ta itu med frågan genom att med hjälp av medel inom ramen för sitt program fullfölja de rekommendationer som antagits i enlighet med den förordningen och i linje med sårbarhetsanalyser som genomförts av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i enlighet med artikel 13 i förordning (EU) 2016/1624. **[Ändr. 24]**

(24) Instrumentet bör ge ~~uttryck för solidaritet och delat ansvar genom~~ ekonomiskt stöd till de medlemsstater som fullt ut tillämpar Schengenregelverkets bestämmelser om de yttre gränserna och viseringar ~~samt~~ ***och*** till de medlemsstater som förbereder sig för fullt deltagande i Schengensamarbetet, och det bör användas av medlemsstaterna på ett sätt som gynnar unionens gemensamma politik för förvaltningen av de yttre gränserna. **[Ändr. 25]**

(25) I enlighet med protokoll nr 5 till 2003 års anslutningsakt ([24]) om persontransitering landvägen mellan Kaliningradområdet och andra delar av Ryska federationen bör instrumentet bära alla ytterligare kostnader som uppstår till följd av genomförandet av de särskilda bestämmelserna i unionens regelverk för sådan transitering, det vill säga rådets förordning (EG) nr 693/2003 ([25]) och rådets förordning (EG) nr 694/2003 ([26]). Behovet av fortsatt ekonomiskt stöd för uteblivna avgifter bör emellertid avgöras av den gällande viseringsordningen mellan unionen och Ryska federationen.

(26) I syfte att bidra till att det politiska målet med instrumentet uppnås, bör medlemsstaterna säkerställa att deras program beaktar instrumentets särskilda mål, att prioriteringarna väljs i enlighet med de överenskomna EU-prioriteringarna och de genomförandeåtgärder som anges i bilaga II och att fördelningen av ***lämpliga*** medel mellan målen och åtgärderna står i proportion till de utmaningar och behov de ställs inför. ***I det avseendet är det viktigt att uppnå en rättvis och öppen fördelning av medel mellan instrumentets särskilda mål. Därför är det lämpligt att säkerställa en miniminivå för utgifterna för det särskilda målet att stödja den gemensamma viseringspolitiken, oavsett om det rör åtgärder under direkt eller indirekt förvaltning eller åtgärder med delad förvaltning.*** **[Ändr. 26]**

(27) Effektivitet samt synergier och konsekvens med andra EU-fonder bör eftersträvas, och överlappningar mellan åtgärderna bör undvikas.

(28) Återvändande av tredjelandsmedborgare som är föremål för beslut om återvändande utfärdade av en medlemsstat är en av komponenterna i den europeiska integrerade gränsförvaltningen enligt förordning (EU) 2016/1624. Åtgärder i fråga om återvändande omfattas dock inte av detta instrument, på grund av dess karaktär och mål, utan istället av förordning (EU) …/… [nya AMF] ([27]).

([22]) ~~EUCO 22/15 CO EUR 8 CONCL 3.~~

([23]) Rådets förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013 om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket (EUT L 295, 6.11.2013, s. 27).

([24]) EUT L 236, 23.9.2003, s. 946.

([25]) Rådets förordning (EG) nr 693/2003 av den 14 april 2003 om införande av ett särskilt dokument för förenklad transitering (FTD) och ett dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) och om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna och den gemensamma handboken (EUT L 99, 17.4.2003, s. 8).

([26]) Rådets förordning (EG) nr 694/2003 av den 14 april 2003 om en enhetlig utformning av de dokument för förenklad transitering (FTD) och dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) som det föreskrivs om i förordning (EG) nr 693/2003 (EUT L 99, 17.4.2003, s. 15).

([27]) EUT L […], […], s. […].

Onsdagen den 13 mars 2019

(29) För att erkänna den viktiga roll som medlemsstaternas tullmyndigheter spelar vid de yttre gränserna och att säkerställa att de förfogar över tillräckliga medel för att genomföra sina omfattande uppgifter vid gränserna, bör det instrument för ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) …/… [den nya fonden för tullkontrollutrustning] förse dessa nationella myndigheter med tillräckliga medel för att investera i både utrustning som ska användas för att utföra tullkontroll och utrustning som utöver tullkontroll också kan tjäna andra syften, såsom gränskontroll.

(30) Tullkontrollutrustning kan för det mesta vara lika lämplig eller tillfälligtvis lämpa sig för kontroll av efterlevnad med annan lagstiftning, såsom bestämmelser om gränsförvaltning, visering eller polissamarbete. Fonden för integrerad gränsförvaltning inrättas därför som två kompletterande instrument med olika, men överensstämmande, tillämpningsområden för förvärv av utrustning. Det instrument för gränsförvaltning och visering som inrättas genom denna förordning omfattar inte utrustning som kan användas för både gränsförvaltning och tullkontroll. Instrumentet för tullkontrollutrustning kommer däremot inte bara att finansiera utrustning med tullkontroll som främsta syfte, utan även medge användning för ytterligare ändamål såsom gränskontroller och säkerhet. Denna uppdelning av rollerna kommer att främja samarbete, som är en av komponenterna i den europeiska integrerade gränsförvaltningen i enlighet med artikel 4 e i förordning (EU) 2016/1624, och därigenom göra det möjligt för tullmyndigheter och gränsmyndigheter att arbeta tillsammans och maximera effekten av unionsbudgeten genom samägande av och driftskompatibilitet mellan kontrollutrustning.

(31) Sjögränsövervakning är en av de kustbevakningsuppgifter som utförs i unionens sjöbevakningsområde. Nationella myndigheter som utför kustbevakning är också ansvariga för en lång rad uppgifter som kan omfatta, men inte begränsas till, ~~sjösäkerhet,~~ sjöfartsskydd, sök- och räddningsinsatser, gränskontroll, fiskerikontroll, tullkontroll, allmän brottsbekämpning samt miljöskydd. Kustbevakningsuppgifternas breda omfattning gör att de omfattas av olika EU-politikområden där synergier bör eftersträvas för att uppnå mer ändamålsenliga och effektiva resultat. **[Ändr. 27]**

(31a) När medlemsstaterna genomför åtgärder som finansieras genom detta instrument och som är kopplade till sjögränsövervakning bör de ägna särskild uppmärksamhet åt sina skyldigheter enligt internationell sjörätt att bistå personer i nöd. I detta avseende bör utrustning och system som får stöd av instrumentet användas för sökning och räddning i situationer som kan uppstå under gränsövervakningsinsatser till sjöss, och därigenom bidra till att säkerställa skyddet för migranter och rädda deras liv. **[Ändr. 28]**

(32) Utöver kustbevakningssamarbetet på EU-nivå mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (som inrättades genom förordning (EU) 2016/1624), Europeiska sjösäkerhetsbyrån (som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 ([28])) och Europeiska fiskerikontrollbyrån (som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 768/2005 ([29])) bör förbättrad överensstämmelse mellan verksamheten på det maritima området också uppnås på nationell nivå. Synergier mellan de olika aktörerna i havsmiljön bör vara i linje med strategierna för europeisk integrerad gränsförvaltning och sjöfartsskydd.

(33) För att stärka den maritima verksamhetens komplementaritet och enhetlighet, undvika dubbelarbete och minska budgetpåfrestningarna på ett område med så kostsam verksamhet som det maritima området, bör instrumentet stödja multifunktionella maritima insatser vars huvudsakliga syfte är gränsövervakning, men som dessutom samtidigt kan syfta till andra mål ***med anknytning därtill, exempelvis bekämpning av människohandel***. **[Ändr. 29]**

([28]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1).

([29]) Rådets förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske och om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken (EUT L 128, 21.5.2005, s. 1).

(34) ~~De~~ ***Det huvudsakliga syftet med detta instrument bör vara att ge stöd åt integrerad gränsförvaltning vid unionens yttre gränser och stödja den gemensamma viseringspolitiken. Dock skulle vissa*** åtgärder i, och med anknytning till, tredjeländer ~~vilka~~ ***kunna*** finansieras genom instrumentet ***, inom fastställda ramar och under förutsättning att lämpliga skyddsåtgärder vidtas. De åtgärderna*** bör genomföras i fullständig synergi, överensstämmelse och komplementaritet med andra åtgärder utanför unionen som finansieras genom unionens instrument för externt bistånd. I synnerhet bör fullständig överensstämmelse vid genomförandet av dessa åtgärder eftersträvas med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder och utrikespolitik rörande landet eller regionen i fråga. ~~När det gäller den externa dimensionen bör instrumentet inriktas på stöd som ska förbättra samarbetet med tredjeländer och stärka centrala aspekter i deras gränsövervaknings- och gränsförvaltningskapacitet på områden av intresse för unionens migrationspolitik och säkerhetsmål.~~ **[Ändr. 30]**

(34a) Kommissionen bör ägna särskild uppmärksamhet åt utvärdering av åtgärder och program som avser tredjeländer. **[Ändr. 31]**

(35) Finansiering ur unionens budget bör koncentreras till verksamhet där unionens insatser kan tillföra ett mervärde jämfört med åtgärder som medlemsstaterna vidtar på egen hand. Eftersom unionen har bättre förutsättningar än medlemsstaterna att tillhandahålla en ram för unionens solidaritet vad gäller ~~gränskontroll, den gemensamma viseringspolitiken~~ ***gränsförvaltning*** och ~~hantering av migrationsströmmar~~ ***gemensam viseringspolitik*** samt att skapa en plattform för utvecklingen av gemensamma it-system till stöd för denna politik, kommer det ekonomiska stöd som ges inom ramen för denna förordning i synnerhet att bidra till att stärka den nationella kapaciteten och unionens kapacitet på dessa områden. **[Ändr. 32]**

(36) Om en medlemsstat har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt fördragen på områdena gränsförvaltning och visering, om det finns en uppenbar risk för att medlemsstaten allvarligt åsidosätter unionens värden vid genomförandet av regelverket om gränsförvaltning och visering, ~~eller~~ om brister har konstaterats på det berörda området i en utvärderingsrapport inom ramen för utvärderings- och övervakningsmekanismen för Schengenregelverket***, eller om medlemsstaten i samarbete med ett tredjeland har finansierat och företagit gemensamma åtgärder med tredjelandet och dessa har lett till kränkning av grundläggande rättigheter, identifierat genom ovannämnda utvärderings- och övervakningsmekanism***, kan det anses att medlemsstaten inte följer unionens relevanta regelverk, även i fråga om tillämpningen av driftsstöd inom ramen för detta instrument. **[Ändr. 33]**

(37) För att uppfylla de mål som anges i denna förordning bör instrumentet ~~återspegla behovet av större flexibilitet och förenkling, samtidigt som det uppfyller krav på förutsebarhet och säkerställer~~ ***säkerställa*** en rättvis och transparent resursfördelning. ***Det bör balansera behovet av förutsebarhet i tilldelningen av resurser med behovet av större flexibilitet och förenkling. För att uppfylla kraven gällande insyn i finansieringen bör kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna, offentliggöra information om utvecklingen av de årliga och fleråriga programmen i den tematiska delen. Genomförandet av instrumentet bör följa principerna om utgifternas effektivitet, ändamålsenlighet och kvalitet. Genomförandet av instrumentet bör dessutom vara så användarvänligt som möjligt.*** **[Ändr. 34]**

(38) I denna förordning bör man ange de initiala beloppen för medlemsstaternas program, beräknade på grundval av de kriterier som fastställs i bilaga I, vilka återspeglar land- och sjögränsavsnittens längd och ~~hotnivå~~ ***påverkansgrader baserat på nya och historiska data***, arbetsbördan vid flygplatser och konsulat samt antalet konsulat. **[Ändr. 35]**

(39) Dessa initiala belopp kommer att ligga till grund för medlemsstaternas långsiktiga investeringar. För att beakta förändringar av utgångsläget, såsom trycket på unionens yttre gränser och arbetsbördan vid de yttre gränserna och på konsulaten, kommer ett tilläggsbelopp att tilldelas medlemsstaterna efter halva tiden på grundval av de senaste tillgängliga statistiska uppgifterna i enlighet med fördelningsnyckeln, med hänsyn till programmens genomförandegrad.

(39a) Halvtidsöversynen bör användas för att bedöma programmens ändamålsenlighet och EU-mervärde, lösa problem som uppstod under den första fasen och ge en transparent översikt över genomförandet. **[Ändr. 36]**

Onsdagen den 13 mars 2019

(40) Eftersom utmaningarna på området gränsförvaltning och viseringar ständigt förändras, är det nödvändigt att anpassa tilldelningen av medel till förändringarna i ~~migrationsströmmarna, trycket~~ ***prioriteringarna för viseringspolitiken och gränsförvaltningen***, ***också till följd av ökat tryck*** vid gränserna ~~och säkerhetshoten samt~~***, samt att*** kanalisera finansieringen till de prioriteringar som ger det största mervärdet för unionen. För att reagera på akuta behov, förändringar i strategier och unionens prioriteringar, samt för att kanalisera finansieringen till åtgärder med ett stort mervärde för unionen, kommer en del av finansieringen regelbundet att anslås till särskilda åtgärder, unionsåtgärder och bistånd i nödsituationer genom en tematisk del. **[Ändr. 37]**

(41) Medlemsstaterna bör uppmuntras att använda en del av sin programtilldelning för att finanisera de åtgärder som förtecknas i bilaga IV genom att dra nytta av ett större bidrag från unionen.

(42) Instrumentet bör***, inom fastställda avgränsningar,*** bidra till att täcka driftskostnaderna i samband med gränsförvaltningen, den gemensamma viseringspolitiken och storskaliga it-system och bör därigenom göra det möjligt för medlemsstaterna att upprätthålla den kapacitet som är avgörande för unionen som helhet. Detta bidrag består av full ersättning för specifika kostnader kopplade till målen med instrumentet och bör utgöra en väsentlig del av medlemsstaternas program. **[Ändr. 38]**

(43) En del av de tillgängliga medlen inom ramen för instrumentet kan också tilldelas medlemsstaternas program för genomförande av särskilda åtgärder, utöver den initiala tilldelningen. Dessa särskilda åtgärder bör identifieras på unionsnivå och bör omfatta åtgärder ***med ett EU-mervärde*** som kräver samarbete ***mellan medlemsstaterna*** eller åtgärder som behövs för att hantera utvecklingen inom unionen och som kräver att ytterligare medel görs tillgängliga för en eller flera medlemsstater, såsom förvärv via medlemsstaternas nationella program av teknisk utrustning som Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån behöver för att bedriva sin insatsverksamhet, modernisering av handläggningen av viseringsansökningar, utveckling av storskaliga it-system och inrättande av interoperabilitet mellan systemen. Dessa särskilda åtgärder kommer att fastställas av kommissionen i dess arbetsprogram***, som bör antas genom delegerad akt***. **[Ändr. 39]**

(44) För att komplettera genomförandet av det politiska målet för detta instrument på nationell nivå genom medlemsstaternas program, bör instrumentet också stödja åtgärder på unionsnivå. Sådana åtgärder bör ha övergripande strategiska syften inom instrumentets tillämpningsområde som gäller politisk analys och innovation, gränsöverskridande ömsesidigt lärande och partnerskap samt testning av nya initiativ och åtgärder i hela unionen.

(45) För att förbättra unionens förmåga att omedelbart hantera ~~oförutsett eller oproportionerligt migrationstryck, i synnerhet~~ ***oförutsedda, brådskande och särskilda behov vid en nödsituation***, ***framför allt*** vid de gränsavsnitt där det i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 ([30]) har fastställts att påverkansgraden är sådan att den äventyrar hela Schengenområdets funktion, samt hantera tryck på viseringsavdelningarna vid medlemsstaternas konsulat eller risker för gränssäkerheten, bör det vara möjligt att ge bistånd i nödsituationer i enlighet med de regler som fastställs i denna förordning. **[Ändr. 40]**

(45a) Migration och passage av de yttre gränserna av ett stort antal tredjelandsmedborgare bör inte i sig betraktas som ett hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten och bör inte i sig vara en utlösande faktor för bistånd i nödsituationer inom ramen för detta instrument. **[Ändr. 41]**

~~(46) Det politiska målet för detta instrument kommer också att främjas med hjälp av finansieringsinstrument och budgetgarantier inom de politiska områdena […] av fonden InvestEU. Ekonomiskt stöd bör användas för att ta itu med marknadsmisslyckanden eller bristfälliga investeringssituationer på ett proportionellt sätt, och åtgärderna bör inte duplicera eller utestänga privat finansiering eller snedvrida konkurrensen på den inre marknaden. Åtgärderna bör ha ett klart europeiskt mervärde.~~ **[Ändr. 42]**

([30]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1052/2013 av den 22 oktober 2013 om inrättande av ett europeiskt gränsövervakningssystem (Eurosur) (EUT L 295, 6.11.2013, s. 11).

(47) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela instrumentet vilken ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i [punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning] ([31]), för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.

(48) Förordning (EU, Euratom) …/… [den nya budgetförordningen] (nedan kallad *budgetförordningen*) ([32]) är tillämplig på detta instrument. I den förordningen fastställs regler för genomförandet av unionens budget, inbegripet regler om bidrag, priser, upphandling, indirekt genomförande, ekonomiskt stöd, finansieringsinstrument och budgetgarantier. För att säkerställa överensstämmelse i genomförandet av unionens finansieringsprogram, ska budgetförordningen gälla de åtgärder som genomförs genom direkt eller indirekt förvaltning enligt instrumentet.

(49) För att åtgärder ska kunna genomföras genom delad förvaltning bör instrumentet ingå som en del av ett enhetligt ramverk bestående av föreliggande förordning, budgetförordningen och ***ett instrument som fastställer gemensamma bestämmelser*** om ***delad förvaltning. I händelse av motstridiga bestämmelser, bör denna*** förordning ~~(EU) …/… [förordningen om~~ ***ha företräde framför de*** gemensamma ~~bestämmelser]~~ ***bestämmelserna***. **[Ändr. 43]**

(50) Genom förordning (EU) …/… [förordningen om gemensamma bestämmelser] inrättas en ram för åtgärder under Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden+ (ESF+), Sammanhållningsfonden, Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), Asyl- och migrationsfonden (AMF), Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, och den innehåller i synnerhet regler om programplanering, övervakning, utvärdering, förvaltning och kontroll av EU:s medel som genomförs genom delad förvaltning. Dessutom är det nödvändigt att specificera målen för instrumentet för gränsförvaltning och visering i denna förordning samt att fastställa särskilda bestämmelser om verksamhet som kan finansieras genom detta instrument.

(51) Finansieringstyperna och genomförandemetoderna för denna förordning bör väljas på grundval av sin potential både att leda till att de specifika målen för åtgärderna uppnås och att ge resultat, med beaktande av framför allt kostnaderna för kontroller, den administrativa bördan och den förväntade risken för bristande efterlevnad. Detta bör inbegripa beaktande av användning av såväl klumpsummor, schablonsatser och enhetskostnader som finansiering som inte är kopplad till kostnader i den mening som avses i artikel 125.1 i budgetförordningen.

(52) I enlighet med ~~förordning (EU) …/… [den nya budgetförordningen] ([33])~~, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ([34]), rådets förordning (Euratom, EG) nr 2988/95 ([35]), rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ([36]) och rådets förordning (EU) 2017/1939 ([37]) ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet förebyggande, upptäckt, korrigering och utredning av oriktigheter och bedrägeri, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt i tillämpliga fall administrativa sanktioner. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 får Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utföra administrativa utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption

([31]) EUT C […], […], s. […].
([32]) EUT C […], […], s. […].
~~([33]) EUT C […], […], s. […].~~
([34]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).
([35]) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).
([36]) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).
([37]) Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen. I överensstämmelse med förordning (EU) 2017/1939 får Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra bedrägeri och annan brottslighet som påverkar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 ([38]). I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som tar emot medel från unionen samarbeta fullständigt för att skydda unionens ekonomiska intressen, ge kommissionen, Olaf, Europeiska åklagarmyndigheten och Europeiska revisionsrätten alla rättigheter och all tillgång som behövs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter. ***Resultaten från utredningar av oriktigheter eller bedrägeri som rör instrumentet bör göras tillgängliga för Europaparlamentet.*** **[Ändr. 44]**

(53) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och reglerar i synnerhet förfarandet för budgetens uppställning och genomförande genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande, samt föreskriver kontroll av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget rör också skyddet av unionens budget i händelse av allmänna brister i medlemsstaternas efterlevnad av rättsstatsprincipen, eftersom rättsstatsprincipen är en grundförutsättning för sund ekonomisk förvaltning och effektiv EU-finansiering.

(54) I enlighet med artikel 94 i rådets beslut 2013/755/EU ([39]) är personer och enheter i utomeuropeiska länder och territorier (ULT) berättigade till finansiering, med förbehåll för instrumentets regler och mål och eventuella ordningar som gäller för den medlemsstat till vilken det berörda utomeuropeiska landet eller territoriet är knutet.

(55) I enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget och i linje med kommissionens meddelande *Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden*, som godkändes av rådet i dess slutsatser av den 12 april 2018, bör de relevanta medlemsstaterna säkerställa att deras nationella program beaktar framväxande hot mot de yttersta randområdena***, såsom gränskontroll, oproportionell tillströmning av människor eller utplacering av europeiska informationssystem***. Instrumentet stöder dessa medlemsstater med tillräckliga resurser för att hjälpa de yttersta randområdena ~~när så är lämpligt~~ ***med hänsyn till sådana särdrag***. **[Ändr. 45]**

(56) I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([40]) finns det ett behov av att utvärdera detta instrument på grundval av information som samlats in enligt specifika övervakningskrav, samtidigt som man undviker överreglering och administrativa bördor, särskilt för medlemsstaterna. I förekommande fall kan sådana krav innefatta mätbara indikatorer – ***inbegripet kvalitativa och kvantitativa indikatorer*** – som kan användas som utgångspunkt för att utvärdera instrumentets faktiska konsekvenser. För att mäta instrumentets resultat bör indikatorer och relaterade mål fastställas för vart och ett av instrumentets särskilda mål. **[Ändr. 46]**

(57) Detta instrument kommer att bidra till att integrera klimatåtgärder och uppnå ett övergripande mål på att 25 % av EU-budgetens utgifter ska stödja klimatmål, vilket återspeglar vikten av att motarbeta klimatförändringarna i enlighet med unionens åtagande att genomföra Parisavtalet och FN:s mål för hållbar utveckling. Relevanta åtgärder kommer att identifieras under förberedelserna och genomförandet av instrumentet, och omprövas i samband med tillämpliga utvärderingar och översyner.

(58) ~~Genom indikatorerna och den finansiella rapporteringen~~ ***Kommissionen bör varje år överlämna en sammanfattning av de godkända årliga prestationsrapporterna till Europaparlamentet och rådet. På begäran*** bör kommissionen ~~och medlemsstaterna övervaka instrumentets genomförande i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) …/… [förordningen om gemensamma bestämmelser] och denna förordning~~ ***göra den fullständiga texten till de årliga prestationsrapporterna tillgänglig för Europaparlamentet och rådet***. **[Ändr. 47]**

([38]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

([39]) Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

([40]) Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

(58a) ***Det är viktigt att säkerställa sund finansiell förvaltning och säkerhet om rättsläget under övergångsperioden och hela genomförandet av instrumentet. Åtgärder som genomförts under perioden 2014–2020 bör inte avbrytas under övergången.*** **[Ändr. 48]**

(59) I syfte att komplettera och ändra icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på förteckningen över åtgärder som berättigar till större samfinansiering i bilaga IV, driftsstöd samt för att vidareutveckla den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([41]).

(60) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([42]). ~~Granskningsförfarandet bör användas för genomförandeakter som fastställer gemensamma skyldigheter för medlemsstaterna, särskilt när det gäller att förse kommissionen med information, medan~~ Det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter som avser formerna för att förse kommissionen med information inom ramen för programplanering och rapportering, eftersom de är rent tekniska till sin natur. **[Ändr. 49]**

(61) En medlemsstat bör inte samtidigt delta i detta instrument och i ett av unionens tillfälliga finansieringsinstrument som hjälper de stödmottagande medlemsstaterna att finansiera bland annat åtgärder vid unionens nya yttre gränser för genomförandet av Schengenregelverket om gränser och visering samt kontrollen vid de yttre gränserna.

(62) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([43]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A och 1.B i rådets beslut 1999/437/EG ([44]).

(63) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([45]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A och 1.B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ([46]).

(64) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([47]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A och 1.B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ([48]).

([41]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.
([42]) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.
([43]) EUT L 176, 10.7.1999, s. 36.
([44]) Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).
([45]) EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.
([46]) Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).
([47]) EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.
([48]) Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

Onsdagen den 13 mars 2019

(65) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och till EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket bör Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.

(66) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ([49]). Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.

(67) Det är lämpligt att anpassa tillämpningstiden för denna förordning till tillämpningstiden för rådets förordning (EU, Euratom) …/… [förordningen om den fleråriga budgetramen] ([50]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Genom denna förordning inrättas instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och visering (nedan kallat *instrumentet*) som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning (nedan kallad *fonden*) ***för perioden från den 1 januari 2021 till 31 december 2027***. **[Ändr. 50]**

~~2. Fonden inrättas genom denna förordning tillsammans med förordning (EU) …/… [instrumentet för tullkontrollutrustning] om inrättande, som en del av [Fonden för integrerad gränsförvaltning] ([51]), av instrumentet för ekonomiskt stöd för tullkontrollutrustning.~~ **[Ändr. 51]**

3. ~~Här~~ ***I denna förordning*** fastställs målen för instrumentet***, särskilda mål och åtgärder för att genomföra dessa särskilda mål***, budgeten för perioden 2021–2027, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering. **[Ändr. 52]**

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

~~1. *blandfinansieringsinsats*: åtgärder som stöds genom EU-budgeten, inbegripet blandfinansieringsinstrument i enlighet med artikel 2.6 i budgetförordningen, i vilka icke-återbetalningspliktiga former av stöd och/eller finansieringsinstrument från EU-budgeten sammanförs med återbetalningspliktiga former av stöd från institutioner för utvecklingsfinansiering eller andra offentliga finansiella institutioner, kommersiella finansinstitut och investerare.~~ **[Ändr. 53]**

2. *gränsövergångsställe*: varje gränsövergångsställe som de behöriga myndigheterna har godkänt för passage av de yttre gränserna och som anmälts i enlighet med artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 ([52]).

([49]) Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).
([50]) EUT L […], […], s. […].
~~([51]) EUT L […], […], s. […].~~
([52]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

3. *europeisk integrerad gränsförvaltning*: de komponenter som anges i artikel 4 i förordning (EU) 2016/1624.

4. *yttre gränser*: medlemsstaternas gränser ***i enlighet med artikel 2.2 i förordning (EU) 2016/399*** – landgränser, inklusive flod- och insjögränser, sjögränser samt flygplatser och flod-, kust- och insjöhamnar – på vilka unionsrättens bestämmelser om passage av yttre gränser är tillämpliga, även de inre gränser vid vilka kontrollerna ännu inte har avskaffats. **[Ändr. 54]**

5. *yttre gränsavsnitt*: hela eller delar av en medlemsstats yttre land- eller sjögräns enligt definitionen i förordning (EU) nr 1052/2013.

6. *hotspot-område*: det hotspot-område som definieras i artikel 2.10 i förordning (EU) 2016/1624.

7. *inre gränser vid vilka kontrollerna ännu inte har avskaffats*:

a) den gemensamma gränsen mellan en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut och en medlemsstat som ska tillämpa Schengenregelverket fullt ut enligt anslutningsakten, men för vilken det tillämpliga rådsbeslut som bemyndigar den att tillämpa regelverket fullt ut ännu inte har trätt i kraft,

b) den gemensamma gränsen mellan två medlemsstater som enligt respektive anslutningsakt ska tillämpa Schengenregelverket fullt ut, men för vilka det tillämpliga rådsbeslut som bemyndigar dem att tillämpa detta regelverk fullt ut ännu inte har trätt i kraft.

Artikel 3

Instrumentets mål

1. Som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning ska instrumentets politiska mål vara att säkerställa en ~~stark och~~ effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna och samtidigt skydda den fria rörligheten för personer inom unionen, i full överensstämmelse med unionens ~~åtaganden om grundläggande rättigheter, och därigenom bidra till att garantera en hög säkerhetsnivå i unionen~~ ***regelverk och de internationella åtaganden som åligger unionen och dess medlemsstater genom de internationella instrument som de har undertecknat***. **[Ändr. 55]**

2. Inom ramen för det politiska mål som anges i punkt 1 ska instrumentet bidra till följande särskilda mål:

a) Stödja en effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna som genomförs av den europeiska gräns- och kustbevakningen genom delat ansvar mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och de nationella myndigheter som ansvarar för gränsförvaltning, för att underlätta laglig gränspassage, förebygga och upptäcka ~~olaglig~~ ***irreguljär*** invandring och gränsöverskridande brottslighet samt för att på ett effektivt sätt hantera migrationsströmmarna. **[Ändr. 56]**

b) Stödja den gemensamma viseringspolitiken, för att ***säkerställa en mer harmoniserad strategi bland medlemsstaterna när det gäller utfärdande av viseringar, för att*** underlätta lagligt resande och ~~förhindra migrations- och~~ ***mildra*** säkerhetsrisker. **[Ändr. 57]**

3. Inom ramen för de särskilda mål som anges i punkt 2 ska instrumentet genomföras via de genomförandeåtgärder som förtecknas i bilaga II.

Artikel 3a

Icke-diskriminering och respekt för grundläggande rättigheter

Instrumentet ska genomföras i full överensstämmelse med de rättigheter och principer som fastställs i EU:s regelverk, EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och med unionens internationella åtaganden avseende grundläggande rättigheter, särskilt genom att säkerställa överensstämmelsen med principerna om icke-diskriminering och non-refoulement. **[Ändr. 58]**

Onsdagen den 13 mars 2019

Artikel 4

Stödets tillämpningsområde

1. ~~Inom ramen för de mål som anges i artikel 3 och~~ I enlighet med de genomförandeåtgärder som förtecknas i bilaga II ska instrumentet särskilt stödja ***åtgärder som bidrar till att de mål som avses i artikel 3 och särskilt*** de åtgärder som förtecknas i bilaga III ***uppnås***. **[Ändr. 59]**

2. För att uppnå ~~målen för denna förordning~~ ***de mål som avses i artikel 3*** får instrumentet, ~~i tillämpliga fall, i enlighet med artikel 5, stödja åtgärder som ligger i linje med unionens prioriteringar i den mening~~ ***undantagsfall***, ***inom fastställda gränser och under förutsättning att lämpliga skyddsåtgärder vidtas, stödja de åtgärder*** som avses i bilaga III i förhållande till och i tredjeländer***, i enlighet med artikel 5***. **[Ändr. 60]**

2a. Det totala beloppet för finansiering av stödåtgärder i eller i förhållande till tredjeländer inom ramen för den tematiska delen enligt artikel 8 får inte överstiga 4 % av det totala belopp som tilldelats den tematiska delen enligt artikel 7.2 b. **[Ändr. 61]**

2b. Det totala beloppet för finansiering av stödåtgärder i eller i förhållande till tredjeländer inom ramen för medlemsstaternas program i enlighet med artikel 12 får per medlemsstat inte överstiga 4 % av det totala belopp som tilldelats den medlemsstaten enligt artiklarna 7.2 a och 10.1 samt bilaga I. **[Ändr. 62]**

3. Följande åtgärder ska inte vara stödberättigande:

a) Åtgärder som anges i punkt 1 a i bilaga III och som vidtas vid de inre gränser vid vilka kontrollerna ännu inte har avskaffats.

b) Åtgärder i samband med tillfälligt och exceptionellt återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna i den mening som avses i förordning (EU) 2016/399.

c) När det gäller kontroll av varor,

1. åtgärder vilkas enda syfte eller konsekvens är kontroll av varor,

2. förvärv, underhåll eller uppgradering av utrustning, med undantag av transportmedel, vars ena syfte eller konsekvens är kontroll av varor,

3. övriga åtgärder inom ramen för denna förordning vilkas enda syfte eller konsekvens är kontroll av varor.

I nödsituationer***, i enlighet med artikel 23,*** kan de icke stödberättigande åtgärder som anges i denna punkt anses vara stödberättigande. **[Ändr. 63]**

Artikel 5

Stödberättigade enheter

1. Följande enheter kan vara berättigade till stöd:

a) Rättsliga enheter etablerade i något av följande länder:

i) En medlemsstat eller ett utomeuropeiskt land eller territorium som är knutet till den.

ii) Ett tredjeland som förtecknas i arbetsprogrammet på de villkor som anges där***, under förutsättning att alla åtgärder i eller i förhållande till det tredjelandet till fullo respekterar de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och unionens och medlemsstaternas internationella åtaganden***. **[Ändr. 64]**

b) Varje rättslig enhet som inrättats i enlighet med unionsrätten eller varje internationell organisation.

2. Fysiska personer är inte berättigade till stöd.

3. Rättsliga enheter som är etablerade i ett tredjeland får i undantagsfall delta när det är nödvändigt för att nå målen för en viss åtgärd ***och när detta är fullt förenligt med unionens regelverk och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna***. **[Ändr. 65]**

4. Rättsliga enheter som ingår i konsortier av minst två oberoende enheter, etablerade i olika medlemsstater eller utomeuropeiska länder eller territorier som är knutna till dessa stater eller i tredjeländer, är berättigade till stöd. ***När de internationella organisationer som deltar i ett konsortium är etablerade i ett tredjeland ska artikel 6.3 gälla.*** **[Ändr. 66]**

KAPITEL II

BUDGETRAM OCH GENOMFÖRANDERAM

AVSNITT 1

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 6

Allmänna principer

1. Stöd som tillhandahålls enligt denna förordning ska komplettera nationella, regionala och lokala interventioner, och ska inriktas på att tillföra ett ~~mervärde~~ ***EU-mervärde*** till denna förordnings mål. **[Ändr. 67]**

2. Kommissionen och medlemsstaterna ska säkerställa att det stöd som tillhandahålls enligt denna förordning och av medlemsstaterna är förenligt med unionens relevanta verksamhet, politik och prioriteringar, och att det kompletterar övriga unionsinstrument.

3. Instrumentet ska genomföras genom delad, direkt eller indirekt förvaltning i enlighet med artikel 62.1 a, b och c i budgetförordningen.

3b. Kommissionen och medlemsstaterna ska samarbeta om genomförandet av instrumentet. Kommissionen ska inrätta en hjälpcentral och kontaktpunkt för att ge stöd till medlemsstaterna och bidra till en ändamålsenlig tilldelning av medel. **[Ändr. 68]**

Artikel 7

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av instrumentet för perioden 2021–2027 ska vara ***7 087 760 000 EUR i 2018 års priser (***8 018 000 000 EUR i löpande priser). **[Ändr. 69]**

2. Finansieringsramen ska användas enligt följande:

a) ***4 252 833 000 EUR i 2018 års priser (***4 811 000 000 EUR ***i löpande priser)*** ska anslås till de program som genomförs genom delad förvaltning, varav ***138 962 000 EUR i 2018 års priser (***157 200 000 EUR ***i löpande priser)*** till den särskilda transiteringsordning som avses i artikel 16 och som genomförs genom delad förvaltning. **[Ändr. 70]**

Onsdagen den 13 mars 2019

b) ***2 834 927 000 EUR i 2018 års priser (***3 207 000 000 EUR ***i löpande prsier)*** ska anslås till den tematiska delen. **[Ändr. 71]**

3. Av finansieringsramen ska upp till 0,52 % på kommissionens initiativ anslås till tekniskt bistånd för genomförande av instrumentet.

4. Enligt de relevanta bestämmelserna i deras associeringsavtal ska det utarbetas arrangemang för att ange deltagandets art och former för de länder som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket. De ekonomiska bidragen från dessa länder ska läggas till de totala medel från unionens budget som avses i punkt 1.

Artikel 8

Allmänna bestämmelser om genomförandet av den tematiska delen

1. Den finansieringsram som avses i artikel 7.2 b ska tilldelas på ett flexibelt sätt via den tematiska delen genom delad, direkt och indirekt förvaltning i enlighet med arbetsprogrammen. Finansiering från den tematiska delen ska användas för dess komponenter, dvs.

a) särskilda åtgärder,

b) unionsåtgärder och

c) bistånd i nödsituationer.

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ ska också stödjas från finansieringsramen för den tematiska delen.

2. Finansiering från den tematiska delen ska ägnas prioriteringar som har ett stort mervärde för unionen eller användas för att tillmötesgå akuta behov, i enlighet med de överenskomna unionsprioriteringar som anges i bilaga II***, eller stödja åtgärder i enlighet med artikel 20***. ***Vid förberedande av arbetsprogrammen ska kommissionen samråda med de organisationer som företräder parterna på unionsnivå, inbegripet det civila samhället***. **[Ändr. 72]**

2a. Minst 20 % av finansieringen från den tematiska delen ska avsättas till de särskilda mål som avses i artikel 3.2 b. **[Ändr. 73]**

3. När finansiering från den tematiska delen beviljas medlemsstaterna ~~med~~ ***genom*** direkt eller indirekt förvaltning, ska ~~det säkerställas att de utvalda~~ ***ingen finansiering finnas tillgänglig för projekt där det finns belägg för att projektens laglighet, eller finansieringens laglighet och korrekthet, eller fullgörandet av*** projekten ~~inte påverkas av något~~ ***skulle komma att ifrågasättas till följd av ett*** motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget ~~som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av projekten~~. **[Ändr. 74]**

4. När finansiering från den tematiska delen ~~genomförs~~ ***används*** genom delad förvaltning ska kommissionen~~, för tillämpningen av artiklarna 18 och 19.2 i förordning (EU) …/… [förordningen om gemensamma bestämmelser], bedöma om de planerade åtgärderna inte påverkas av något~~ ***utvärdera de planerade åtgärderna för att säkerställa att ingen finansiering ska vara tillgänglig för projekt där det finns belägg för att projektens laglighet, eller finansieringens laglighet och korrekthet, eller fullgörandet av projekten skulle komma att ifrågasättas till följd av ett*** motiverat yttrande från kommissionen med avseende på en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget ~~som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av projekten~~. **[Ändr. 75]**

4a. När finansiering från den tematiska delen genomförs genom direkt eller indirekt förvaltning ska kommissionen bedöma huruvida de åtgärder som föreskrivs inte påverkas av en generell brist när det gäller rättsstatens principer i en medlemsstat som påverkar eller riskerar att påverka principerna för en sund ekonomisk förvaltning eller skyddet av unionens finansiella intressen på ett sätt som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av projekten. **[Ändr. 76]**

5. Kommissionen ska inom ramen för de årliga anslagen i unionens budget fastställa det totala belopp som ställs till förfogande för den tematiska delen.

6. För att ange vilka mål och åtgärder som ska stödjas och specificera belopp för var och en av de komponenter som anges i punkt 1 ~~ska~~ ***är*** kommissionen ***bemyndigad att*** anta ~~finansieringsbeslut~~ ***delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att fastställa arbetsprogram*** i den mening som avses i artikel 110 i budgetförordningen för den tematiska delen. ~~Det totala belopp som reserveras för blandfinansieringsinsatser ska anges i finansieringsbesluten, i tillämpliga fall.~~ **[Ändr. 77]**

7. Efter antagandet av ett sådant ~~finansieringsbeslut~~ ***arbetsprogram*** som avses i punkt ~~3~~ ***6*** får kommissionen ändra de program som genomförs genom delad förvaltning i enlighet med detta. **[Ändr. 78]**

8. ~~Finansieringsbesluten~~ ***Arbetsprogrammen*** kan vara årliga eller fleråriga, och får omfatta en eller flera av komponenterna i den tematiska delen. **[Ändr. 79]**

AVSNITT 2

STÖD OCH GENOMFÖRANDE UNDER DELAD FÖRVALTNING

Artikel 9

Tillämpningsområde

1. Detta avsnitt ska tillämpas på den del av finansieringsramen som avses i artikel 7.2 a, och på de tilläggsmedel som ska genomföras under delad förvaltning enligt kommissionens ~~beslut~~ ***arbetsprogram*** för den tematiska del som avses i artikel 8. **[Ändr. 80]**

2. Stöd enligt detta avsnitt ska genomföras genom delad förvaltning i enlighet med artikel 63 i budgetförordningen och förordning (EU) …/… [förordningen om gemensamma bestämmelser].

Artikel 10

Budgetmedel

1. Medel som avses i artikel 7.2 a ska preliminärt tilldelas de nationella program som genomförs av medlemsstaterna genom delad förvaltning (nedan kallade *programmen*) enligt följande:

a) ***3 543 880 000 EUR i 2018 års priser (***4 009 000 000 EUR ***i löpande priser)*** till medlemsstaterna i enlighet med kriterierna i bilaga I. **[Ändr. 81]**

b) ***708 953 000 EUR i 2018 års priser (***802 000 000 EUR ***i löpande priser)*** till medlemsstaterna för justering av programtilldelningen på det sätt som avses i artikel 13.1. **[Ändr. 82]**

2. Om det belopp som avses i punkt 1 b inte tilldelats, får det återstående beloppet läggas till det belopp som avses i artikel 7.2 b.

Artikel 11

Samfinansieringssatser

1. Bidraget från unionens budget får inte överstiga ~~75~~ ***85*** % av de totala stödberättigande utgifterna för ett projekt ***från medlemsstater vars bruttonationalinkomst (BNI) per capita är lägre än 90 % av genomsnittet i unionen och 75 % av de totala stödberättigande utgifterna för övriga medlemsstater***. **[Ändr. 83]**

2. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % av de totala stödberättigande utgifterna för projekt som genomförs inom ramen för särskilda åtgärder.

Onsdagen den 13 mars 2019

3. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % av de totala stödberättigande utgifterna för sådana åtgärder som anges i bilaga IV.

4. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för driftsstöd, inklusive den särskilda transiteringsordningen.

5. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för bistånd i nödsituationer.

6. Genom kommissionens beslut om godkännande av ett program ska samfinansieringssatsen och det maximala stödbeloppet från instrumentet fastställas för de typer av åtgärder som avses i punkterna 1–5.

7. För varje särskilt mål ska det i kommissionens beslut fastställas huruvida samfinansieringssatsen för det särskilda målet ska tillämpas på

a) det totala bidraget, inbegripet offentliga och privata bidrag, eller

b) enbart offentliga bidrag.

Artikel 12

Program

1. Varje medlemsstat ***och kommissionen*** ska säkerställa att de prioriteringar som fastställs i ~~dess program~~ ***programmet*** är förenliga med och beaktar unionens prioriteringar och utmaningar på området gränsförvaltning och visering, och att de stämmer helt överens med unionens relevanta regelverk och överenskomna unionsprioriteringar ***samt de internationella åtaganden som åligger unionen och dess medlemsstater genom de internationella instrument som de har undertecknat***. När medlemsstaterna fastställer prioriteringarna för sina program ska de säkerställa att de genomförandeåtgärder som anges i bilaga II verkligen beaktas. **[Ändr. 84]**

1a. I det avseendet ska medlemsstaterna avsätta minst 20 % av sin tilldelade finansiering till det särskilda mål som avses i artikel 3.2 b. **[Ändr. 85]**

2. Kommissionen ska säkerställa att Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och***, när så är lämpligt,*** ~~när så är lämpligt,~~ eu-LISA, ***Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och andra relevanta unionsbyråer*** i ett tidigt skede involveras i arbetet med att utveckla medlemsstaternas program, i den mån detta omfattas av byråernas befogenheter. **[Ändr. 86]**

3. ~~Den~~ ***Kommissionen*** ska samråda med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån om utkasten till program, med särskild tonvikt på verksamhet som omfattas av driftsstöd i enlighet med artikel 3.2 a, för att säkerställa konsekvens och komplementaritet mellan byråns respektive medlemsstaternas åtgärder i fråga om gränsförvaltning, undvika dubbelfinansiering samt för att uppnå kostnadseffektivitet. **[Ändr. 87]**

3a. Kommissionen ska samråda med eu-LISA om utkasten till program, med särskild tonvikt på verksamhet som omfattas av tekniskt stöd i enlighet med artikel 3.2 b, för att säkerställa konsekvens och komplementaritet mellan eu-LISA:s respektive medlemsstaternas åtgärder. **[Ändr. 88]**

4. Kommissionen får ***när så är lämpligt*** involvera Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och~~, när så är lämpligt, eu-LIS~~ ***eu-LISA***, ***Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och andra relevanta unionsbyråer*** i övervaknings- och utvärderingsuppgifter som avses i avsnitt 5, i synnerhet för att säkerställa att de åtgärder som genomförs med stöd av instrumentet är förenliga med unionens relevanta regelverk och överenskomna unionsprioriteringar. **[Ändr. 89]**

5. Efter antagandet av rekommendationer i enlighet med förordning (EU) nr 1053/2013 på denna förordnings tillämpningsområde och rekommendationer som utfärdas inom ramen för sårbarhetsanalyser i enlighet med förordning (EU) 2016/1624, ska den berörda medlemsstaten tillsammans med kommissionen utreda det lämpligaste sättet att följa dessa rekommendationer med stöd av detta instrument.

6. När så är lämpligt ska kommissionen involvera Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån***, eu-LISA, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter och andra relevanta unionsbyråer och unionsorgan*** i arbetet med att utreda det lämpligaste sättet att följa rekommendationerna med stöd av detta instrument. **[Ändr. 90]**

7. Vid genomförandet av punkt 5 ska den berörda medlemsstaten i sitt program prioritera genomförandet av åtgärder för att avhjälpa eventuella konstaterade brister, framför allt åtgärder för att avhjälpa allvarliga brister och iakttagelser som getts bedömningen otillräcklig efterlevnad.

8. Vid behov ska det berörda programmet ändras ~~för~~ ***så*** att ~~beakta~~ de rekommendationer som avses i punkt 5 ***och de framsteg som gjorts med att uppnå de delmål och mål enligt bedömningen i de årliga prestandarapporter som avses artikel 27.2 a beaktas***. Beroende på effekten av justeringen, ~~får~~ ***ska*** det ändrade programmet godkännas av kommissionen. **[Ändr. 91]**

9. I samarbete och samråd med kommissionen och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, i enlighet med byråns befogenheter, får den berörda medlemsstaten omfördela medel inom sitt program, även de medel som programplanerats för driftsstöd, i syfte att följa de rekommendationer som avses i punkt 5 och som innebär ekonomiska följder.

10. ~~Om~~ ***Innan*** en ~~medlemstat~~ ***medlemsstat*** beslutar att genomföra projekt tillsammans med***, i*** eller i ***förhållande till*** ett tredjeland med stöd från fonden, ska den ***säkerställa att alla åtgärder som föreslås av, i eller i förhållande till det tredjelandet uppfyller unionens och den medlemsstatens internationella åtaganden och att de fullt ut respekterar de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Den*** berörda medlemsstaten samråda med kommissionen innan projektet inleds***, även när det gäller att säkerställa att villkoren ovan är uppfyllda***. **[Ändr. 92]**

11. När en medlemsstat ***undantagsvis*** beslutar att genomföra åtgärder tillsammans med***, i*** eller i ***förhållande till*** ett tredjeland med stöd från instrumentet vilka har anknytning till övervakning, upptäckt, identifiering, spårning, förebyggande och förhindrande av olaglig gränspassage i syfte att upptäcka, förhindra och bekämpa ~~olaglig~~ ***irreguljär*** invandring och gränsöverskridande brottslighet eller bidra till att skydda och rädda migranters liv, ska den säkerställa att den har underrättat kommissionen om alla bilaterala eller multilaterala samarbetsavtal med det tredjelandet i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) nr 1052/2013. ***Medlemsstaterna ska säkerställa full respekt för principen om non-refoulement, inbegripet vid åtgärder som vidtas på fritt hav.*** **[Ändr. 93]**

11a. När en medlemsstat beslutar att inleda projekt med, i eller i förhållande till ett tredjeland inom ramen för detta instrument ska medlemsstaten inom tio dagar underrätta organisationerna som företräder deltagarna på internationell nivå samt kommitténs ledamöter. **[Ändr. 94]**

12. När det gäller operativ utrustning, bland annat transportmedel, och kommunikationssystem som krävs för effektiv och säker gränskontroll ***samt för sök- och räddningsinsatser*** och som förvärvats med stöd av detta instrument ska följande gälla: **[Ändr. 95]**

a) Innan medlemsstaterna inleder förfaranden för att förvärva operativ utrustning, bland annat transportmedel, och kommunikationssystem med stöd av instrumentet, ska de säkerställa att utrustningen uppfyller de standarder som fastställts av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, om sådana finns, och ska tillsammans med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån kontrollera deras tekniska specifikationer i syfte att säkerställa interoperabilitet mellan de tillgångar som används av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.

b) All storskalig operativ utrustning för gränsförvaltning, såsom transportmedel för flyg- och sjöfart, och gränsövervakning vilken medlemsstaterna förvärvat ska registreras i Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns reserv med teknisk utrustning i syfte att ställa dessa tillgångar till byråns förfogande i enlighet med artikel 39.8 i förordning (EU) 2016/1624.

Onsdagen den 13 mars 2019

c) Medlemsstaterna får besluta att förvärva produkter för multifunktionella maritima insatser med stöd av instrumentet, förutsatt att dessa produkter när de används av de relevanta nationella myndigheterna utnyttjas i gränsövervakningsinsatser minst 60 % av den totala tid som de används för nationella syften inom ett år. Dessa produkter ska registreras i Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns reserv med teknisk utrustning i syfte att ställa dem till byråns förfogande i enlighet med artikel 39.8 i förordning (EU) 2016/1624.

d) För att stödja en enhetlig planering av kompetensutvecklingen för den europeiska gräns- och kustbevakningen, och en eventuell användning av gemensam upphandling, ska medlemsstaterna, som en del av den rapportering som görs i enlighet med artikel 27, tillhandahålla kommissionen den tillgängliga fleråriga planeringen för den utrustning som de planerar att förvärva inom ramen för instrumentet. Kommissionen ska översända denna information till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.

Om medlemsstaterna genomför åtgärder enligt detta instrument som rör sjögränsövervakning ska de ta särskild hänsyn till sina internationella åtaganden i fråga om sök- och räddningsinsatser till sjöss och ska i detta syfte ha rätt att använda den utrustning och de system som avses i leden a–d i denna punkt. **[Ändr. 96]**

13. Utbildning på området gränsförvaltning som utförs med stöd från detta instrument ska grundas på relevanta harmoniserade och kvalitetssäkrade europeiska standarder för gemensam utbildning för gräns- och kustbevakning ***och på relevant unionsrätt och internationell rätt, inbegripet i fråga om grundläggande rättigheter, tillgång till internationellt skydd och relevant sjörätt***. **[Ändr. 97]**

14. Medlemsstaterna ska i synnerhet eftersträva de åtgärder som förtecknas i bilaga IV. För att beakta oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att ändra bilaga IV.

15. ~~Programplanering i den mening som avses i artikel 17.5~~ ***Varje program ska för varje särskilt mål ange interventionstyperna*** i ~~förordning (EU) …/… [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska grundas på de interventionstyper som fastställs i~~ tabell 1 i bilaga VI ***och en vägledande uppdelning av de anslagna medlen efter interventionstyp eller stödområde***. **[Ändr. 98]**

Artikel 13

Halvtidsöversyn

-1. Programmen ska bli föremål för en halvtidsöversyn och en utvärdering i enlighet med artikel 26. **[Ändr. 99]**

1. ~~Kommissionen ska~~ ***Senast före utgången av*** 2024 ***och efter att ha underrättat Europaparlamentet ska kommissionen*** tilldela de berörda medlemsstaternas program det tilläggsbelopp som avses i artikel 10.1 b i enlighet med de kriterier som anges i punkterna 1 c och 2–11 i bilaga I. Tilldelningen ska grunda sig på de senaste tillgängliga statistiska uppgifterna för de kriterier som anges i punkterna 1 c och 2–11 i bilaga I. Finansieringen ska gälla perioden från och med kalenderåret 2025. **[Ändr. 100]**

2. Om minst ~~10~~***30*** % av den initiala tilldelningen för ett program som avses i artikel 10.1 a inte har täckts av mellanliggande betalningsansökningar ~~som lämnats in i enlighet med artikel 85 i förordning EU …/…[förordningen om gemensamma bestämmelser],~~ ska den berörda medlemsstaten inte vara berättigad till det tilläggsanslag för programmet som avses i punkt 1. **[Ändr. 101]**

2a. Punkt 2 är endast tillämplig om relevant regelverk och relaterade rättsakter är i kraft den 1 januari 2022. **[Ändr. 102]**

3. ~~Tilldelningen~~ ***Vid tilldelning*** av medel från den tematiska delen från och med 2025 ska~~, om lämpligt,~~ ***man*** beakta de framsteg som gjorts för att uppnå delmålen i ~~den prestationsram som avses i artikel 12 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser]~~ ***prestationramen*** och konstaterade brister i genomförandet. **[Ändr. 103]**

Artikel 14

Särskilda åtgärder

1. Särskilda åtgärder är transnationella eller nationella projekt i ~~enlighet~~ ***som tillför unionen ett mervärde och som är*** i ***linje*** med målen i denna förordning, för vilka en, flera eller samtliga medlemsstater kan få ~~tilläggstilldelning~~ ***ytterligare tilldelning*** till sina program. **[Ändr. 104]**

2. Medlemsstaterna får, utöver sin tilldelning som beräknas i enlighet med artikel 10.1, erhålla finansiering för särskilda åtgärder, förutsatt att den följaktligen är öronmärkt som sådan i programmet och används till att bidra till genomförandet av målen för denna förordning.

3. Finansieringen får inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter och om det godkänts av kommissionen genom ändring av programmet.

Artikel 15

Driftsstöd

1. Driftsstödet är en del av en medlemsstats anslag som kan användas som stöd till de myndigheter som är ansvariga för att utföra de uppgifter och tjänster som utgör offentliga tjänster för unionen.

2. En medlemsstat får använda upp till 30 % av det belopp den tilldelats genom instrumentet till sitt program för att finansiera driftsstöd till de myndigheter som är ansvariga för de uppgifter och tjänster som utgör tjänster av allmänt intresse för unionen.

3. En medlemsstat som använder driftsstöd ska följa unionens regelverk ~~om gränser och visering~~. **[Ändr. 105]**

4. Medlemsstaterna ska i programmet och i de årliga prestationsrapporter som avses i artikel 27 motivera användningen av driftsstöd för att uppnå den här förordningens mål. Innan kommissionen godkänner programmet ska den, efter samråd med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån om frågor som omfattas av byråns befogenheter i enlighet med artikel 12.3, bedöma utgångsläget i de medlemsstater som har meddelat sin avsikt att använda driftsstöd, med beaktande av den information som dessa medlemsstater har tillhandahållit och, i tillämpliga fall, information som finns tillgänglig till följd av Schengenutvärderingar och sårbarhetsanalyser, inklusive de rekommendationer som gjorts efter Schengenutvärderingarna och sårbarhetsanalyserna.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.3 c ska driftsstödet fokuseras på ~~särskilda uppgifter och tjänster~~ ***de stödberättigade åtgärder*** som anges i bilaga VII. **[Ändr. 106]**

6. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att ändra de ~~särskilda uppgifterna och tjänsterna~~ ***stödberättigade åtgärderna*** i bilaga VII. **[Ändr. 107]**

Onsdagen den 13 mars 2019

Artikel 16

Driftsstöd för den särskilda transiteringsordningen

1. Instrumentet ska ge stöd för att kompensera uteblivna avgifter för transitviseringar och ytterligare kostnader som uppstår till följd av genomförandet av dokumentet för förenklad transitering (FTD) och dokumentet för förenklad järnvägstransitering (FRTD) i enlighet med förordning (EG) nr 693/2003 och förordning (EG) nr 694/2003.

2. De resurser som Litauen har tilldelats för den särskilda transiteringsordningen i enlighet med artikel 7.2 a ska göras tillgängliga som ytterligare driftsstöd för Litauen, i linje med de åtgärder som berättigar till driftsstöd inom programmet enligt bilaga VII.

3. Genom undantag från artikel 15.2 får Litauen använda det belopp landet tilldelats i enlighet med artikel 7.2 a för att finansiera driftsstöd, utöver de belopp som fastställs i artikel 15.2.

4. Kommissionen och Litauen ska se över tillämpningen av denna artikel vid ändringar som påverkar den särskilda transiteringsordningen eller dess funktion.

AVSNITT 3

STÖD OCH GENOMFÖRANDE UNDER DIREKT OCH INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 17

Tillämpningsområde

Stöd enligt detta avsnitt ska genomföras antingen direkt av kommissionen, i enlighet med artikel 62.1 a i budgetförordningen, eller indirekt i enlighet med led c i den artikeln.

Artikel 18

Unionsåtgärder

1. Unionsåtgärder är gränsöverskridande projekt eller projekt av särskilt intresse för unionen, i enlighet med målen för denna förordning.

2. På kommissionens initiativ får instrumentet utnyttjas för att finansiera unionsåtgärder avseende målen för denna förordning på det sätt som avses i artikel 3 och i enlighet med bilagorna II och III.

3. Unionsåtgärder får tillhandahålla finansiering i alla former som anges i budgetförordningen, särskilt bidrag, priser, och upphandling. De får också tillhandahålla finansiering i form av finansieringsinstrument inom ramen för blandfinansieringsinsatser.

4. Bidrag som genomförs under direkt förvaltning ska tilldelas och förvaltas i enlighet med [avdelning VIII] i budgetförordningen.

5. Den utvärderingskommitté som bedömer förslagen får bestå av externa experter.

6. Bidrag till en ömsesidig försäkringsmekanism kan täcka risken i samband med återbetalning av belopp från mottagarnas sida och ska betraktas som en tillräcklig garanti enligt budgetförordningen. De bestämmelser som anges i [artikel X] i förordning (EU) …/… [efterföljaren till förordningen om garantifonden] ska tillämpas.

~~Artikel 19~~

~~Blandfinansieringsinsatser~~

~~Blandfinansieringsinsatser som beslutats enligt detta instrument ska genomföras i enlighet med [InvestEU-förordningen] och [avdelning X] i budgetförordningen.~~ **[Ändr. 108]**

Artikel 20

Tekniskt bistånd på kommissionsnivå

Instrumentet får stödja åtgärder för tekniskt bistånd som genomförs på kommissionens initiativ eller på dennas vägnar. Dessa åtgärder***, nämligen förberedande åtgärder, övervakning, tillsyn, revision, utvärdering samt alla administrativa och tekniska stöd som är nödvändiga för att genomföra denna förordning, och i förekommande fall med tredje land,*** får finansieras till 100 %. **[Ändr. 109]**

Artikel 21

Revision

Revisioner av användningen av unionens medel som utförs av personer eller enheter, inbegripet andra än de som görs på uppdrag av unionens institutioner eller organ, ska ligga till grund för den övergripande försäkran i enlighet med artikel 127 i budgetförordningen.

Artikel 22

Information, kommunikation och publicitet

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska ~~framhålla unionsfinansieringens ursprung och säkerställa dess synlighet (i synnerhet när de marknadsför~~ ***främja*** åtgärderna och deras resultat) genom att tillhandahålla enhetlig, verkningsfull och ***meningsfull*** ~~proportionell riktad~~ information till olika***, relevanta*** målgrupper, däribland medierna och allmänheten***, på de relevanta språken. För att säkerställa unionsfinansieringens synlighet ska mottagarna av unionsfinansiering hänvisa till dess ursprung när de informerar om åtgärden. Mottagarna ska i detta syfte säkerställa att unionens emblem finns med på – och unionens ekonomiska stöd uttryckligen nämns i – allt kommunikationsmaterial som riktar sig till medierna och allmänheten***. **[Ändr. 110]**

2. ~~Kommissionen~~ ***För att nå ut till en så bred allmänhet som möjligt*** ska ***kommissionen*** vidta informations- och kommunikationsåtgärder avseende ~~instrumentet~~ ***genomförandet av detta instrument*** och dess åtgärder och resultat. ***Kommissionen ska framför allt offentliggöra information om utvecklingen av de årliga och fleråriga programmen i den tematiska delen. Kommissionen ska också offentliggöra förteckningen över insatser som valts ut för stöd inom ramen för den tematiska delen på en allmänt tillgänglig webbplats och uppdatera denna förteckning minst var tredje månad.*** Medel som tilldelats instrumentet ska också bidra till den gemensamma kommunikationen av ***genomförandet av*** unionens politiska prioriteringar, i den mån de har anknytning till målen för denna förordning. ***Kommissionen får framför allt främja bästa praxis och utbyta information om instrumentets genomförande.*** **[Ändr. 111]**

2a. Kommissionen ska offentliggöra den information som avses i punkt 2 i ett öppet maskinläsbart format i enlighet med artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG ([53]), för att uppgifterna ska kunna sorteras, vara sökbara, extraheras, jämföras och vidareutnyttjas. Uppgifterna ska kunna sorteras efter prioritering, specifikt mål, totala stödberättigande kostnader för insatser, totala projektkostnader, totala upphandlingskostnader, stödmottagarens namn samt uppdragstagarens namn. **[Ändr. 112]**

2b. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med information om utvecklingen av program med delad förvaltning, för offentliggörande på kommissionens webbplats. **[Ändr. 113]**

([53]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG av den 17 november 2003 om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 345, 31.12.2003, s. 90).

Onsdagen den 13 mars 2019

AVSNITT 4

STÖD OCH GENOMFÖRANDE UNDER DELAD, DIREKT OCH INDIREKT FÖRVALTNING

Artikel 23

Bistånd i nödsituationer

1. ~~Instrumentet ska~~ ***Kommissionen får besluta att i undantagsfall*** tillhandahålla ekonomiskt stöd för att tillmötesgå akuta och specifika behov i händelse av en ***vederbörligen motiverad*** nödsituation som ~~uppstår~~ ***sista utväg. Dessa situationer kan uppstå*** till följd av ett akut och exceptionellt högt tryck, när ett stort eller oproportionerligt antal tredjelandsmedborgare har passerat, passerar eller väntas passera en eller flera medlemsstaters yttre gränser, i synnerhet vid gränsavsnitt där påverkansgraden har konstaterats vara sådan att den äventyrar hela Schengenområdets funktion, eller i någon annan ~~situation med akut och exceptionellt tryck som omfattas av~~ ***vederbörligen motiverad nödsituation som kräver brådskande åtgärder vid de yttre gränserna, inom ramen för*** tillämpningsområdet för denna förordning ~~och som kräver omedelbara åtgärder~~. ***Kommissionen ska utan dröjsmål informera Europaparlamentet och rådet***. **[Ändr. 114]**

2. Bistånd i nödsituationer får ges i form av bidrag direkt till de decentraliserade byråerna.

3. Bistånd i nödsituationer får tilldelas medlemsstaternas program utöver deras tilldelning beräknad i enlighet med artikel 10.1, förutsatt att det följaktligen är öronmärkt som sådant i programmet. Finansieringen får inte användas för andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter och om det godkänts av kommissionen genom ändring av programmet.

4. Bidrag som genomförs under direkt förvaltning ska tilldelas och förvaltas i enlighet med [avdelning VIII] i budgetförordningen.

4a. Om det är nödvändigt för att genomföra åtgärden, får bistånd i nödsituationer täcka utgifter som uppkommit före den dag då bidragsansökan eller begäran om bistånd lämnades in, dock inte före den 1 januari 2021. **[Ändr. 115]**

4b. Bistånd i nödsituationer ska ges under strikt iakttagande av unionens regelverk och av unionens och medlemsstaternas internationella skyldigheter enligt de internationella instrument som de har undertecknat. **[Ändr. 116]**

Artikel 24

Kumulativ, kompletterande och kombinerad finansiering

1. En åtgärd som har fått ett bidrag genom instrumentet kan också erhålla ett bidrag från något annat unionsprogram, inbegripet fonder under delad förvaltning, förutsatt att bidragen inte täcker samma kostnader. Reglerna för varje bidragande unionsprogram ska tillämpas för dess respektive bidrag till åtgärden. Den kumulativa finansieringen får inte överstiga de totala stödberättigande kostnaderna för åtgärden, och stödet från de olika unionsprogrammen får beräknas proportionellt i enlighet med de dokument som anger villkoren för stödet. ***Bidrag från andra unionsprogram till åtgärder inom ramen för detta instrument ska i förekommande fall erkännas i kommissionens arbetsprogram eller i nationella program och årliga prestationsrapporter.*** **[Ändr. 117]**

2. ~~Åtgärder~~ ***Insatser*** som certifierats med en spetskompetensstämpel, eller som uppfyller de kumulativa, jämförbara villkoren att **[Ändr. 118]**

a) de har utvärderats i en inbjudan att lämna förslag inom ramen för instrumentet,

b) de uppfyller minimikvalitetskraven i denna inbjudan att lämna förslag,

c) de, på grund av budgetbegränsningar, inte finansieras inom ramen för denna inbjudan att lämna förslag,

får ta emot stöd från ~~Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden+ eller Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, i enlighet med artikel 67.5 i förordning (EU) …/… [förordningen om gemensamma bestämmelser] och artikel 8 i förordning (EU) …/… [finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken]~~ ***unionens strukturfonder***, förutsatt att åtgärderna är förenliga med målen för programmet i fråga. Reglerna för den fond eller det instrument som tillhandahåller stöd ska tillämpas. **[Ändr. 119]**

AVSNITT 5

ÖVERVAKNING, RAPPORTERING OCH UTVÄRDERING

Underavsnitt 1

Gemensamma bestämmelser

Artikel 25

Övervakning och rapportering

1. I enlighet med rapporteringskraven i artikel ~~43.3 h i iii~~ ***41.3 h i iii*** i budgetförordningen ska kommissionen ***minst en gång per år*** informera Europaparlamentet och rådet om prestationerna i enlighet med bilaga V. **[Ändr. 120]**

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att ändra bilaga V i syfte att göra nödvändiga anpassningar av den prestationsinformation som ska lämnas till Europaparlamentet och rådet.

3. Indikatorer för rapportering om instrumentets framsteg mot att uppnå målen för denna förordning fastställs i bilaga VIII. För outputindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Delmålen för 2024 och målen för 2029 ska vara kumulativa. ***Vad gäller resurser under delad förvaltning ska de gemensamma indikatorerna användas. På begäran ska de uppgifter som kommissionen mottagit i fråga om output- och resultatindikatorer göras tillgängliga för Europaparlamentet och rådet.*** **[Ändr. 121]**

4. Systemet för prestationsrapportering ska säkerställa att uppgifter för övervakning av programmets genomförande och resultat samlas in effektivt, på ett ändamålsenligt sätt och i god tid. För detta ändamål ska proportionella rapporteringskrav ställas på mottagarna av unionens medel och, i förekommande fall, medlemsstaterna.

5. För att säkerställa en effektiv bedömning av instrumentets framsteg i riktning mot att uppnå dess mål, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 med avseende på att ändra bilaga VIII för att se över och komplettera indikatorerna, om det anses nödvändigt, och att komplettera denna förordning med bestämmelser om inrättandet av en ram för övervakning och utvärdering, inbegripet information som ska tillhandahållas av medlemsstaterna.

5a. Vad gäller resurser under delad förvaltning ska övervakning och rapportering grundas på de interventionstyper som fastställs i bilaga VI till denna förordning. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 29 för att komma till rätta med oförutsedda eller nya omständigheter eller säkerställa det effektiva genomförandet av finansieringen. **[Ändr. 122]**

5b. Kommissionen ska särskilt uppmärksamma övervakningen av åtgärder som vidtas av, i eller i förhållande till tredjeländer, i enlighet med artiklarna 5, 12.10 och 12.11. **[Ändr. 123]**

Artikel 26

Utvärdering

1. Kommissionen ska ~~genomföra en halvtidsutvärdering och en efterhandsutvärdering~~ ***senast den 31 december 2024 lägga fram en halvtidsutvärdering av genomförandet*** av denna förordning~~, inbegripet av de åtgärder som vidtas inom ramen för detta instrument~~. ***I halvtidsutvärderingen ska fondens ändamålsenlighet, effektivitet, förenklingar och flexibilitet granskas. Den ska mer specifikt innehålla en bedömning av*** **[Ändr. 124]**

a) framstegen mot att uppnå målen för denna förordning, med beaktande av alla relevanta uppgifter som finns att tillgå, särskilt de årliga prestationsrapporter som medlemsstaterna lämnar in i enlighet med artikel 30 samt de output- och resultatindikatorer som anges i bilaga VIII, **[Ändr. 125]**

b) det europeiska mervärdet av de åtgärder och insatser som genomförs inom ramen för detta instrument, **[Ändr. 126]**

c) bidrag från instrumentet för att hantera befintliga och framväxande utmaningar vid de yttre gränserna, utveckla den gemensamma viseringspolitiken och använda instrumentet för att ta itu med de brister som konstaterats i utvärderingsmekanismen för Schengen och sårbarhetsanalysen, **[Ändr. 127]**

d) den fortsatta relevansen i och lämpligheten hos de genomförandeåtgärder som anges i bilaga II och de åtgärder som anges i bilaga III, **[Ändr. 128]**

e) komplementariteten och enhetligheten mellan de åtgärder som stöds av detta instrument och det stöd som ges genom andra unionsfonder. **[Ändr. 129]**

Onsdagen den 13 mars 2019

Halvtidsutvärderingen ska ta hänsyn till resultaten av efterhandsutvärderingar av den långsiktiga verkan av det tidigare instrumentet för ekonomiskt stöd för förvaltningen av de yttre gränserna och den gemensamma viseringspolitiken, som är en del av Fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020. **[Ändr. 130]**

1a. Senast den 31 januari 2030 ska kommissionen genomföra en efterhandsutvärdering. Senast samma dag ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet lämna in en utvärderingsrapport. Efterhandsutvärderingen ska innehålla en bedömning av de faktorer som anges i punkt 1. I det avseendet ska instrumentets långsiktiga verkningar utvärderas för att man ska kunna fatta beslut om att eventuellt förlänga eller ändra en senare fond. **[Ändr. 131]**

2. Halvtidsutvärderingen och efterhandsutvärderingen ska genomföras i så god tid att de kan användas i beslutsprocessen i enlighet med ~~den tidtabell som anges i~~ artikel 40***14*** i ***denna*** förordning ~~(EU) …/… [förordningen om gemensamma bestämmelser]~~. **[Ändr. 132]**

2a. Kommissionen ska i sin halvtidsöversyn och efterhandsutvärdering särskilt uppmärksamma utvärderingen av åtgärder som vidtagits av, i eller i förhållande till tredjeländer i enlighet med artiklarna 5, 12.10 och 12.11. **[Ändr. 133]**

Underavsnitt 2

Regler för delad förvaltning

Artikel 27

Årliga prestationsrapporter

1. Senast den 15 februari 2023, och senast samma datum varje efterföljande år till och med 2031, ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna en årlig prestationsrapport ~~i enlighet med artikel 36.6 i förordning (EU) …/… [förordningen om gemensamma bestämmelser]~~. Den rapport som lämnas in 2023 ska omfatta genomförandet av det program som genomförts till och med den 30 juni 2022. ***Medlemsstaterna ska offentliggöra dessa rapporter på en särskild webbplats och översända dem till Europaparlamentet och till rådet.*** **[Ändr. 134]**

2. Den årliga prestationsrapporten ska särskilt innehålla uppgifter om

a) framstegen med att genomföra programmet och att uppnå delmålen och målen, med hänsyn till de senaste ***kumulativa*** uppgifter som ~~krävs enligt artikel 37 i förordning (EU) …/… [förordningen om gemensamma bestämmelser]~~ ***översänts till kommissionen***, **[Ändr. 135]**

aa) En uppdelning av den årliga redovisningen för det nationella programmet efter återbetalning, förhandsfinansiering till slutliga stödmottagare och faktiska utgifter. **[Ändr. 136]**

b) eventuella problem som påverkar programmets prestation och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem, ***inbegripet motiverade yttranden från kommissionen med avseende på ett överträdelseförfarande enligt artikel 258 i EUF-fördraget,*** **[Ändr. 137]**

c) komplementaritet***, samordning och enhetlighet*** mellan de åtgärder som får stöd från instrumentet och det stöd som ges genom andra unionsfonder, särskilt ***unionens externa finansieringsinstrument och andra som tillhandahåller finansiering*** i eller i förhållande till tredjeländer, **[Ändr. 138]**

d) programmets bidrag till genomförandet av relevanta delar av unionens regelverk och handlingsplaner,

da) efterlevnad av kraven i fråga om grundläggande rättigheter, **[Ändr. 139]**

e) genomförandet av kommunikations- och synlighetsåtgärder,

f) uppfyllandet av de nödvändiga villkoren och tillämpningen av dem under hela programperioden.

fa) genomförandet av projekt i eller i förhållande till tredjeländer. **[Ändr. 140]**

3. Kommissionen kan lämna synpunkter på den årliga prestationsrapporten inom två månader efter dagen för mottagandet. Om kommissionen inte lämnar synpunkter inom denna tidsfrist ska rapporterna anses vara godkända. ***När den årliga prestationsrapporten godkänts ska kommissionen tillgängliggöra en sammanfattning av den för Europaparlamentet och rådet, och ska offentliggöra sammanfattningen av den årliga prestationsrapporten på en särskild webbplats.*** **[Ändr. 141]**

4. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel ska kommissionen anta en genomförandeakt för att fastställa mallen för den årliga prestationsrapporten. Denna genomförandeakt ska antas enligt det rådgivande förfarande som avses i artikel 30.2.

~~Artikel 28~~

~~Övervakning och rapportering~~

~~1. Övervakning och rapportering i enlighet med avdelning IV i förordning (EU) …/… [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska grundas på de interventionstyper som fastställs i tabellerna 1, 2 och 3 i bilaga VI. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter för att ändra bilaga VI i enlighet med artikel 29.~~

~~2. De gemensamma indikatorerna ska användas i enlighet med artiklarna 12.1, 17 och 37 i förordning (EU) …/… [förordningen om gemensamma bestämmelser].~~ **[Ändr. 142]**

KAPITEL III

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 29

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna ***8,*** 12, 15, 25 och 28 ska ges till kommissionen till och med den 31 december 2028. **[Ändr. 143]**

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna ***8,*** 12, 15, 25 och 28 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet ska träda i kraft dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten i delegerade akter som redan har trätt i kraft. **[Ändr. 144]**

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna ***8,*** 12, 15, 25 och 28 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ. **[Ändr. 145]**

Artikel 30

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en samordningskommitté för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för gränsförvaltning och visering. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

~~3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt. Detta ska inte tillämpas på den genomförandeakt som avses i artikel 27.4.~~ **[Ändr. 146]**

Artikel 31

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka fortsatt genomförande eller ändringar av de berörda åtgärderna inom ramen för instrumentet för yttre gränser och visering, som inrättades som en del av Fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020 genom förordning (EU) nr 515/2014, och som ska fortsätta att tillämpas på de berörda åtgärderna fram till dess att de avslutas.

2. Finansieringsramen för instrumentet får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt bistånd som är nödvändiga för att säkerställa övergången mellan instrumentet och de åtgärder som antagits inom ramen för föregångaren, dvs. det instrument för yttre gränser och visering som inrättades som en del av Fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020 genom förordning (EU) nr 515/2014.

Artikel 32

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i …

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA I

Kriterier för tilldelning av medel till program under delad förvaltning

1. De tillgängliga medel som avses i artikel 10 ska fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

   a) Varje medlemsstat ska motta ett fast belopp på 5 000 000 EUR från instrumentet endast i början av programperioden.

   b) Ett belopp på 157 200 000 EUR tilldelas Litauen för den särskilda transiteringsordningen endast i början av programperioden.

   c) Resterande medel som avses i artikel 10 ska fördelas på grundval av följande kriterier:

      30 % till de yttre landgränserna.

      35 % till de yttre sjögränserna.

      20 % till flygplatser.

      15 % till konsulat.

2. De medel som finns tillgängliga under punkt 1 c för de yttre land- och sjögränserna ska fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

   a) 70 % i förhållande till de yttre land- och sjögränsernas längd som, med hjälp av ett viktningssystem som fastställs i enlighet med punkt 11, kommer att beräknas för varje enskilt avsnitt enligt definitionen i förordning (EU) nr 1052/2013.

   b) 30 % i förhållande till arbetsbördan vid deras yttre land- och sjögränser, såsom den fastställts i enlighet med punkt 7 a.

3. Den viktning som avses i punkt 2 a ska fastställas av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i enlighet med punkt 11.

4. De medel som är tillgängliga för flygplatser enligt punkt 1 c ska fördelas mellan medlemsstaterna i förhållande till arbetsbördan vid deras flygplatser, såsom den fastställts i enlighet med punkt 7 b.

5. De medel som är tillgängliga för konsulat enligt punkt 1 c ska fördelas mellan medlemsstaterna på följande sätt:

   a) 50 % i förhållande till det antal konsulat (med undantag av honorärkonsulat) medlemsstaterna har i de länder som förtecknas i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 539/2001 ([1]).

   b) 50 % i förhållande till arbetsbördan när det gäller förvaltningen av viseringspolitiken vid medlemsstaternas konsulat i de länder som förtecknas i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 539/2001, såsom den fastställts i enlighet med punkt 7 c i denna bilaga.

6. Vid fördelningen av medel enligt punkt 1 c ska ”yttre sjögränser” avse den yttre gränsen för medlemsstaternas territorialhav enligt definitionen i artiklarna 4–16 i Förenta nationernas havsrättskonvention. I fall där det krävs regelbundna insatser över stora avstånd för att förhindra ~~olaglig~~ ***irreguljär*** invandring eller ~~olaglig~~ inresa, ska begreppet dock avse den yttre gränsen för områden med hög hotnivå. Definitionen av ”yttre sjögränser” i detta hänseende ska fastställas med beaktande av de operativa uppgifter som lämnats in av de berörda medlemsstaterna under de senaste två åren. Denna definition ska användas uteslutande vid tillämpningen av denna förordning. **[Ändr. 147]**

([1]) Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 81, 21.3.2001, s. 1).

Onsdagen den 13 mars 2019

7. För den inledande tilldelningen av medel ska bedömningen av arbetsbördan grundas på det senaste tillgängliga genomsnittet av de föregående 36 månaderna vid den tidpunkt då förordningen börjar tillämpas. För halvtidsöversynen ska bedömningen av arbetsbördan grundas på det senaste tillgängliga genomsnittet av de föregående 36 månaderna vid tidpunkten för halvtidsöversynen 2024. Bedömningen av arbetsbördan ska grundas på följande faktorer:

a) Vid de yttre land- och sjögränserna:

1. ~~70~~**60** % i förhållande till antalet passager av de yttre gränserna vid godkända gränsövergångsställen. **[Ändr. 148]**

2. ~~30~~**20** % i förhållande till antalet tredjelandsmedborgare som nekats inresa vid de yttre gränserna. **[Ändr. 149]**

2a. 20 % för det antal personer som har lämnat in en ansökan om internationellt skydd eller som omfattas av en sådan ansökan som familjemedlem och fått sin ansökan behandlad enligt det gränsförfarande som avses i artikel 43 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU [2]. **[Ändr. 150]**

b) Vid flygplatser:

1. 70 % i förhållande till antalet passager av de yttre gränserna vid godkända gränsövergångsställen.

2. 30 % i förhållande till antalet tredjelandsmedborgare som nekats inresa vid de yttre gränserna.

c) Vid konsulat:

Antalet ansökningar om visering för kortare vistelse eller flygplatstransitering.

8. Referensvärdet för det antal konsulat som avses i punkt 5 a ska beräknas i enlighet med den information som finns i bilaga 28 till kommissionens beslut K(2010) 1620 av den 19.3.2010 om införande av en handledning för handläggning av viseringsansökningar och ändring av utfärdade viseringar.

Om en medlemsstat inte har lämnat den berörda statistiken ska de senaste tillgängliga uppgifterna för den medlemsstaten användas. Om det inte finns tillgängliga uppgifter för en medlemsstat***, eller om en medlemsstat två år i rad underlåter att tillhandahålla sådan information,*** ska referensvärdet vara noll. **[Ändr. 151]**

9. Det referensvärde för arbetsbördan som avses

a) i punkt 7 a 1 och 7 b 1 ska vara den senaste statistik som medlemsstaterna har tillhandahållit i enlighet med unionslagstiftningen,

b) i punkt 7 a 2 och 7 b 2 ska vara den senaste statistik som kommissionen (Eurostat) har tagit fram på grundval av uppgifter som medlemsstaterna har tillhandahållit i enlighet med unionslagstiftningen,

c) i punkt 7 c ska vara den senaste viseringsstatistik som offentliggjorts av kommissionen i enlighet med artikel 46 i viseringskodexen [3].

d) Om en medlemsstat inte har lämnat den berörda statistiken ska de senaste tillgängliga uppgifterna för den medlemsstaten användas. Om det inte finns tillgängliga uppgifter för en medlemsstat***, eller om en medlemsstat två år i rad underlåter att tillhandahålla sådan information,*** ska referensvärdet vara noll. **[Ändr. 152]**

---

[2] Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).

[3] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

10. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska tillhandahålla kommissionen en rapport om fördelningen av medel i fråga om yttre land- och sjögränser och flygplatser, som avses i punkt 1 c. ***Kommissionen ska offentliggöra rapporten.*** **[Ändr. 153]**

11. För den inledande tilldelningen ska det i den rapport som avses i punkt 10 fastställas en genomsnittlig ~~hotnivå för~~ ***påverkansgrad vid*** varje gränsavsnitt på grundval av det senaste tillgängliga genomsnittet av de föregående 36 månaderna vid den tidpunkt då förordningen börjar tillämpas. För halvtidsöversynen ska det i den rapport som avses i punkt 10 fastställas en genomsnittlig ~~hotnivå för~~ ***påverkansgrad vid*** varje gränsavsnitt på grundval av det senaste tillgängliga genomsnittet av de föregående 36 månaderna vid tidpunkten för halvtidsöversynen 2024. Följande specifika viktningsfaktorer ska fastställas per avsnitt med hjälp av de hotnivåer som definieras i förordning (EU) nr 1052/2013: **[Ändr. 154]**

    a) Faktor 0,5 för låg ~~hotnivå~~ ***påverkansgrad***. **[Ändr. 155]**

    b) Faktor 3 för medelhög ~~hotnivå~~ ***påverkansgrad***. **[Ändr. 156]**

    c) Faktor 5 för hög ~~hotnivå~~ ***påverkansgrad***. **[Ändr. 157]**

    ~~d) Faktor 8 för kritiskt hög hotnivå.~~ **[Ändr. 158]**

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA II

Genomförandeåtgärder

1. Instrumentet ska bidra till det särskilda mål som fastställs i artikel 3.2 a genom att fokusera på följande genomförandeåtgärder:

a) Förbättra gränskontrollen i den mening som avses i artikel 4 a i förordning (EU) 2016/1624 genom att

i. stärka kapaciteten att utföra kontroller och övervakning vid de yttre gränserna, däribland åtgärder för att ***underlätta laglig gränspassage och, vid behov, åtgärder med anknytning till att*** förebygga och upptäcka gränsöverskridande brottslighet, såsom smuggling av migranter, människohandel och terrorism, ***samt åtgärder som rör hänvisning av personer som behöver, eller önskar ansöka om, internationellt skydd,*** **[Ändr. 159]**

~~ii. stödja sök- och räddningsinsatser i samband med sjögränsövervakning,~~ **[Ändr. 160]**

iii. vidta tekniska och operativa åtgärder inom Schengenområdet i anknytning till gränskontroll***, under förutsättning att sådana åtgärder inte äventyrar den fria rörligheten***, **[Ändr. 161]**

iv. utföra analys av risker för den inre säkerheten och analys av hot som kan påverka säkerheten vid de yttre gränserna och hur de fungerar,

v. inom tillämpningsområdet för denna förordning, stödja medlemsstater som står inför ~~ett befintligt eller potentiellt oproportionerligt migrationstryck vid EU:s yttre gränser~~, ***en nödsituation som avses i artikel 23,*** även genom teknisk och operativ förstärkning samt genom utplacering av stödgrupper för migrationshantering i hotspot-områden. **[Ändr. 162]**

b) ~~Vidareutveckla den europeiska gräns- och kustbevakningen, genom~~ ***Utveckla*** gemensam kapacitetsuppbyggnad, gemensam upphandling, inrättande av gemensamma standarder och andra åtgärder för att rationalisera samarbetet och samordningen ~~mellan~~ ***bland*** medlemsstaterna ~~och~~ ***i syfte att vidareutveckla*** Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. **[Ändr. 163]**

c) Förbättra samarbetet på nationell nivå mellan de nationella myndigheter som ansvarar för gränskontroll eller för uppgifter som utförs vid gränserna, och på EU-nivå mellan medlemsstaterna, eller mellan medlemsstaterna, å ena sidan, och EU:s berörda organ, kontor ~~och~~ ***eller byråer, däribland*** byråer ~~eller tredjeländer,~~ ***med ansvar för yttre åtgärder,*** å den andra. **[Ändr. 164]**

d) Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk om yttre gränser, bland annat genom att fullfölja rekommendationerna från kvalitetskontrollmekanismer såsom utvärderingsmekanismen för Schengenregelverket i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1053/2013, sårbarhetsanalyser i enlighet med förordning (EU) 2016/1624 och nationella kvalitetskontrollmekanismer.

e) Inrätta, driva och underhålla ***de*** storskaliga it-system ***som redan omfattas av unionsrätten*** på området gränsförvaltning, inbegripet interoperabilitet mellan dessa it-system och deras kommunikationsinfrastruktur***, samt åtgärder för att förbättra uppgifternas kvalitet och tillhandahållandet av information***. **[Ändr. 165]**

ea) Öka förmågan att bistå personer i sjönöd, särskilt genom att stödja sök- och räddningsinsatser. **[Ändr. 166]**

eb) Stödja sök- och räddningsinsatser i samband med sjögränsövervakning. **[Ändr. 167]**

2. Instrumentet ska bidra till det särskilda mål som fastställs i artikel 3.2 b genom att fokusera på följande genomförandeåtgärder:

a) Tillhandahålla viseringssökande effektiva och kundvänliga tjänster, samtidigt som man upprätthåller viseringsförfarandets säkerhet och integritet***, med särskilt avseende på sårbara personer och barn***. **[Ändr. 168]**

aa) Stödja medlemsstaten med utfärdande av viseringar, däribland viseringar med begränsad territoriell giltighet som utfärdas av humanitära skäl, av hänsyn till nationella intressen eller på grund av internationella åtaganden samt för personer som omfattas av ett av unionens program för vidarebosättning eller omplacering, och med att vara i fullständig överensstämmelse med unionens regelverk om viseringar. **[Ändr. 169]**

b) Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk om viseringar, inbegripet vidareutveckling och modernisering av den gemensamma viseringspolitiken.

c) Utveckla olika former av samarbete mellan medlemsstaterna vid handläggningen av viseringar.

d) ~~Inrätta~~***Uppdatera***, driva och underhålla storskaliga it-system med anknytning till den gemensamma viseringspolitiken, inbegripet interoperabilitet mellan dessa it-system och deras kommunikationsinfrastruktur. **[Ändr. 170]**

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA III

Tillämpningsområde för stödet

1. Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 a ska instrumentet framför allt stödja följande åtgärder:

a) Infrastruktur, byggnader, system och tjänster som krävs vid gränsövergångsställen, i hotspot-områden och för gränsövervakning mellan gränsövergångsställen, för att förebygga och bekämpa otillåten gränspassage, ~~olaglig~~ ***irreguljär*** invandring och gränsöverskridande brottslighet vid de yttre gränserna och för att garantera smidiga flöden för resenärer med legitima syften ***och en effektiv hantering av migrationsströmmar, inbegripet åtgärder som rör hänvisning av personer som behöver, eller önskar ansöka om, internationellt skydd, samtidigt som en värdig behandling av de berörda personerna säkerställs under alla omständigheter***. **[Ändr. 171]**

b) Operativ utrustning, bland annat transportmedel, och kommunikationssystem som krävs för effektiv och säker gränskontroll, i förekommande fall i enlighet med standarder som utvecklats av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.

c) Utbildning på området eller bidrag till utvecklingen av den europeiska integrerade gränsförvaltningen, med beaktande av operativa behov ~~och~~, riskanalys ***och utmaningar fastställda i landsspecifika rekommendationer***, ~~och~~ i full överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna. **[Ändr. 172]**

d) Utplacering av gemensamma sambandsmän till tredjeländer ~~enligt definitionen i förordning (EU) …./… [nya förordningen om sambandsmän] (1)~~ och utplacering av gränskontrolltjänstemän och andra relevanta experter till medlemsstater eller från en medlemsstat till ett tredjeland, förstärkning av samarbetet och den operativa kapaciteten hos de olika nätverken av experter eller sambandsmän, samt utbyte av bästa praxis och ökning av de europeiska nätverkens kapacitet att bedöma, främja, stödja och utveckla unionens politik. **[Ändr. 173]**

e) Studier, pilotprojekt och andra relevanta åtgärder som syftar till att genomföra eller utveckla den europeiska integrerade gränsförvaltningen, bland annat åtgärder vars syfte är att utveckla den europeiska gräns- och kustbevakningen, såsom gemensam kapacitetsuppbyggnad, gemensam upphandling, fastställande av gemensamma standarder och andra åtgärder för att rationalisera samarbetet och samordningen mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och medlemsstaterna***, samt åtgärder som hör samman med hänvisning av personer som behöver, eller önskar ansöka om, internationellt skydd***. **[Ändr. 174]**

f) Åtgärder för utveckling av innovativa metoder eller införande av ny teknik som har förutsättningar att kunna överföras till andra medlemsstater, särskilt med användning av resultaten av säkerhetsforskningsprojekt om Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, i enlighet med artikel 37 i förordning (EU) 2016/1624, har fastställt att sådan användning bidrar till utvecklingen av den europeiska gräns- och kustbevakningens operativa kapacitet. ***Denna typ av innovativa metoder och ny teknik ska till fullo respektera de grundläggande rättigheterna och rätten till skydd av personuppgifter.*** **[Ändr. 175]**

g) Förberedande ***åtgärder***, övervakande, administrativ och teknisk verksamhet som krävs för att genomföra politiken för de yttre gränserna, inbegripet att stärka förvaltningen av Schengenområdet genom att utveckla och genomföra den utvärderingsmekanism som inrättats genom förordning (EU) nr 1053/2013 för att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket och kodexen om Schengengränserna, bland annat utgifter för tjänsteresor för experter från kommissionen och medlemsstaterna som deltar i besök på platsen samt åtgärder för att följa rekommendationer som utfärdats efter sårbarhetsanalyser som Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån har gjort i enlighet med förordning (EU) 2016/1624. **[Ändr. 176]**

~~(1) EUT C […], […], s. […].~~

ga) Åtgärder för att förbättra kvaliteten på uppgifter som lagras i it-systemen på viserings- och gränsområdet och förbättra utövandet av den registrerades rätt till information, tillgång till, rättelse, radering och begränsning av uppgiftsbehandlingen inom ramen för åtgärder som omfattas av detta instrument. **[Ändr. 208]**

h) Identifiering, fingeravtryckstagning, registrering, säkerhetskontroll, utfrågning, tillhandahållande av information, hälso- och sårbarhetsundersökning och, vid behov, hälso- och sjukvård samt ***i tillämpliga fall*** slussande av tredjelandsmedborgare till lämpligt ~~förfarande~~ ***asylförfarande*** vid de yttre gränserna~~, i synnerhet i hotspot-områden~~. **[Ändr. 177]**

i) Åtgärder som syftar till att öka medvetenheten om politiken för de yttre gränserna bland berörda parter och allmänheten, bland annat genom information utåt om unionens politiska prioriteringar.

j) Utveckling av statistiska verktyg, metoder och indikatorer***, med vederbörlig hänsyn till principen om icke-diskriminering***. **[Ändr. 178]**

k) Driftsstöd för genomförande av den europeiska integrerade gränsförvaltningen.

ka) Utbyte av bästa praxis och sakkunskap, bland annat med avseende på skyddet av de grundläggande rättigheterna i samband med de olika delarna av gränskontrollen och, särskilt när det gäller identifiering, omedelbar hjälp och hänvisning till skyddstjänster för utsatta personer. **[Ändr. 179]**

kb) Åtgärder för utveckling, övervakning och utvärdering av strategier och förfaranden, inbegripet tillämpning av gemensamma statistiska verktyg, metoder och indikatorer för att mäta framsteg och bedöma den politiska utvecklingen. **[Ändr. 180]**

2. Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 b ska instrumentet framför allt stödja följande:

a) Infrastruktur och byggnader som krävs för handläggningen av viseringsansökningar och konsulärt samarbete, inklusive säkerhetsåtgärder, liksom andra åtgärder som syftar till att förbättra servicekvaliteten för dem som ansöker om visering.

b) Operativ utrustning och kommunikationssystem som krävs för handläggningen av viseringsansökningar och konsulärt samarbete.

c) Utbildning av konsulär personal och andra anställda som arbetar med den gemensamma viseringspolitiken och konsulärt samarbete***, inbegripet, där så är lämpligt, om överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna***. **[Ändr. 181]**

d) Utbyte av bästa praxis och expertis, bland annat genom utplacering av experter, samt ökning av de europeiska nätverkens kapacitet att bedöma, främja, stödja och vidareutveckla unionens politik och mål***, även när det gäller skyddet av de grundläggande rättigheterna när det gäller identifiering, omedelbart stöd och hänvisning till skyddstjänster för utsatta personer*** **[Ändr. 182]**

e) Studier, pilotprojekt och andra relevanta åtgärder, såsom åtgärder som syftar till att förbättra kunskaperna genom analyser, övervakning och utvärdering.

f) Åtgärder för utveckling av innovativa metoder eller införande av ny teknik som har förutsättningar att kunna överföras till andra medlemsstater, särskilt projekt som syftar till att testa och validera resultatet av EU-finansierade forskningsprojekt.

g) Förberedande ***åtgärder***, övervakande, administrativ och teknisk verksamhet, inbegripet ***de som är avsedda*** att stärka förvaltningen av Schengenområdet genom att utveckla och genomföra den utvärderingsmekanism som inrättats genom förordning (EU) nr 1053/2013 för att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket, inklusive utgifter för tjänsteresor för experter från kommissionen och medlemsstaterna som deltar i besök på platsen. **[Ändr. 183]**

Onsdagen den 13 mars 2019

h) Medvetandehöjande åtgärder om viseringspolitik bland berörda parter och allmänheten, bland annat genom information utåt om unionens politiska prioriteringar.

i) Utveckling av statistiska verktyg, metoder och indikatorer***, med iakttagande av principen om icke-diskriminering och rätten till skydd av personuppgifter***. **[Ändr. 184]**

j) Driftsstöd för genomförande av den gemensamma viseringspolitiken***, med vederbörlig hänsyn till principen om icke-diskriminering***. **[Ändr. 185]**

ja) Stödja medlemsstaten med utfärdande av viseringar, däribland viseringar med begränsad territoriell giltighet som utfärdas av humanitära skäl, av hänsyn till nationella intressen eller på grund av internationella åtaganden samt för personer som omfattas av ett av unionens program för vidarebosättning eller omplacering, och med att vara i fullständig överensstämmelse med unionens regelverk om viseringar. **[Ändr. 186]**

3. Inom ramen för det politiska mål som anges i artikel 3.1 ska instrumentet framför allt stödja följande:

a) Infrastruktur och byggnader som krävs för hysande av storskaliga it-system och tillhörande kommunikationsinfrastrukturkomponenter.

b) Utrustning och kommunikationssystem som behövs för att säkerställa att storskaliga it-system fungerar som de ska.

c) Utbildning och kommunikation i samband med storskaliga it-system.

d) Utveckling och uppgradering av storskaliga it-system.

e) Studier, koncepttest, pilotprojekt och andra relevanta insatser som rör implementering av storskaliga it-system, även deras interoperabilitet.

f) Åtgärder för utveckling av innovativa metoder eller införande av ny teknik som har förutsättningar att kunna överföras till andra medlemsstater, särskilt projekt som syftar till att testa och validera resultatet av EU-finansierade forskningsprojekt.

g) Utveckling av statistiska verktyg, metoder och indikatorer för storskaliga it-system på området visering och gränser***, med iakttagande av principen om icke-diskriminering och rätten till skydd av personuppgifter***. **[Ändr. 187]**

ga) Åtgärder för att förbättra uppgifternas kvalitet och utövandet av den registrerades rätt till information, tillgång till, rättelse, radering och begränsning av behandlingen av hans eller hennes personuppgifter. **[Ändr. 188]**

h) Driftsstöd för implementeringen av storskaliga it-system.

BILAGA IV

Åtgärder som berättigar till en högre samfinansieringssats i enlighet med artiklarna 11.3 och 12.14

1. Förvärv av operativ utrustning genom gemensam upphandling med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, för att ställa den till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns förfogande för dess operativa verksamhet i enlighet med artikel 39.14 i förordning (EU) 2016/1624.

2. Åtgärder som stöder samarbetet mellan organ i en medlemsstat och ett angränsande tredjeland med vilket EU delar en gemensam land- eller sjögräns.

3. ~~Vidareutveckling av den europeiska gräns- och kustbevakningen, genom~~ ***Utveckling av*** gemensam kapacitetsuppbyggnad, gemensam upphandling, inrättande av gemensamma standarder och andra åtgärder för att rationalisera samarbetet och samordningen ~~mellan~~ ***bland*** medlemsstaterna ~~och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån,~~ i ***syfte att vidareutveckla Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån*** ~~enlighet med punkt 1 b i bilaga II~~. **[Ändr. 189]**

4. Gemensam utplacering av sambandsmän för invandring i enlighet med bilaga III.

5. Åtgärder för att förbättra identifieringen av offer för människohandel och öka det gränsöverskridande samarbetet för att upptäcka människohandlare inom ramen för gränskontroll***, inbegripet genom att utveckla och stödja skydds- och hänvisningsmekanismer***. **[Ändr. 190]**

5a. Utveckling av integrerade system för skydd av barn vid de yttre gränserna och politik för migrerande barn i allmänhet, bland annat genom tillräcklig utbildning för personalen och utbyte av god praxis mellan medlemsstaterna. **[Ändr. 191]**

6. Åtgärder för att införa, överföra, testa och validera ny metodik eller teknik~~, inklusive pilotprojekt och uppföljningsåtgärder till unionsfinansierade projekt inom säkerhetsforskning, i enlighet med bilaga III~~ ***för att förbättra kvaliteten på uppgifter som lagras i it-systemen på området visering och gränser och förbättra utövandet av den registrerades rätt till information, tillgång till, rättelse, radering och begränsning av uppgiftsbehandlingen inom ramen för åtgärder som omfattas av detta instrument***. **[Ändr. 209]**

6a. Åtgärder för identifiering av, omedelbar hjälp till och hänvisning till skyddstjänster för utsatta personer. **[Ändr. 193]**

7. Åtgärder för att inrätta och sköta hotspot-områden i medlemsstater som står inför ett befintligt eller potentiellt exceptionellt och oproportionerligt migrationstryck.

8. Vidareutveckling av formerna för samarbete mellan medlemsstaterna kring handläggning av viseringar, i enlighet med punkt 2 c i bilaga II.

9. Ökning av medlemsstaternas konsulära närvaro eller representation i länder som omfattas av viseringskrav, i synnerhet i länder där ingen medlemsstat just nu är närvarande.

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA V

Centrala prestationsindikatorer som avses i artikel 25.1

a) Särskilt mål 1: Stödja en effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna, som genomförs av den europeiska gräns- och kustbevakningen genom delat ansvar mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och de nationella myndigheter som ansvarar för gränsförvaltning, för att underlätta laglig gränspassage, förebygga och upptäcka ~~olaglig~~ ***irreguljär*** invandring och gränsöverskridande brottslighet samt för att på ett effektivt sätt hantera migrationsströmmarna. **[Ändr. 194]**

1. Antal irreguljära gränspassager som upptäckts vid EU:s yttre gränser a) mellan gränsövergångsställena, och b) vid gränsövergångsställena.

   Uppgiftskälla: Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån

2. Antal personer som upptäckts använda förfalskade resehandlingar vid gränsövergångsställena.

   Uppgiftskälla: Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån

2a. Antal personer som ansökt om internationellt skydd vid gränsövergångsställena.

Uppgiftskälla: medlemsstaterna **[Ändr. 195]**

2b. Antal personer som nekats inresa.

Uppgiftskälla: medlemsstaterna **[Ändr. 196]**

b) Särskilt mål 2: Stödja den gemensamma viseringspolitiken för att ***säkerställa en mer harmoniserad strategi bland medlemsstaterna när det gäller utfärdande av viseringar och för att*** underlätta lagligt resande och ~~förhindra migrations- och~~ ***mildra*** säkerhetsrisker: **[Ändr. 197]**

1. Antal personer som upptäckts använda förfalskade resehandlingar vid konsulat som understöds av fonden.

   Uppgiftskälla: medlemsstaterna

1a. Antal personer som ansökt om internationellt skydd vid medlemsstaternas konsulat.

Uppgiftskälla: medlemsstaterna **[Ändr. 198]**

2. Genomsnittlig tid för beslut (och trender) i viseringsförfarandet.

   Uppgiftskälla: medlemsstaterna

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA VI

Interventionstyper

TABELL 1: KODER FÖR INTERVENTIONSTYP

	I. Europeisk integrerad gränsförvaltning
001	In- och utresekontroller
002	Gränsövervakning – luftfartstillgångar
003	Gränsövervakning – landtillgångar
004	Gränsövervakning – sjöfartstillgångar
005	Gränsövervakning – automatiska gränsövervakningssystem
006	Gränsövervakning – övriga åtgärder
007	Tekniska och operativa åtgärder inom Schengenområdet i anknytning till gränskontroll
008	Situationsmedvetenhet och informationsutbyte
009	Riskanalys
010	Behandling av data och information
011	Hotspot-områden
011a	***Åtgärder för identifiering och hänvisning av utsatta personer*** **[Ändr. 199]**
011b	***Åtgärder för identifiering och hänvisning av personer som behöver, eller önskar ansöka om, internationellt skydd*** **[Ändr. 200]**
012	Utveckling av den europeiska gräns- och kustbevakningen
013	Samarbete mellan organ – nationell nivå
014	Samarbete mellan organ – EU-nivå
015	Samarbete mellan organ – med tredjeländer
016	Utplacering av gemensamma sambandsmän för invandring
017	Storskaliga it-system – Eurodac för gränsförvaltningsändamål
018	Storskaliga it-system – in- och utresesystemet
019	Storskaliga it-system – EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias)

Onsdagen den 13 mars 2019

020	Storskaliga it-system – Schengens informationssystem (SIS II)
021	Storskaliga it-system – interoperabilitet
022	Driftsstöd – integrerad gränsförvaltning
023	Driftsstöd – storskaliga it-system för gränsförvaltningsändamål
024	Driftsstöd – den särskilda transiteringsordningen
	II. Den gemensamma viseringspolitiken
001	Förbättrad handläggning av viseringsansökningar
002	Förbättrad effektivitet och säkerhet och en kundvänligare miljö vid konsulaten
003	Säkerhet/rådgivare för handlingar
004	Konsulärt samarbete
005	Konsulär täckning
006	Storskaliga it-system – Informationssystemet för viseringar (VIS)
007	Andra it-system för handläggning av viseringsansökningar
008	Driftsstöd – den gemensamma viseringspolitiken
009	Driftsstöd – storskaliga it-system för handläggning av viseringsansökningar
010	Driftsstöd – den särskilda transiteringsordningen
010a	***Utfärdande av humanitära visum***
	III. Tekniskt bistånd
001	Information och kommunikation
002	Förberedelser, genomförande, övervakning och kontroll
003	Utvärdering och studier, insamling av uppgifter
00003a	***Uppgifternas kvalitet och de registrerades rätt till information, tillgång till, rättelse, radering och begränsning av behandlingen av deras personuppgifter*** **[Ändr. 202]**
004	Kapacitetsuppbyggnad

TABELL 2: KODER FÖR ÅTGÄRDSTYP

001	Infrastrukturer och byggnader
002	Transportmedel
003	Annan operativ utrustning
004	Kommunikationssystem
005	It-system
006	Utbildning
007	Utbyte av bästa praxis – mellan medlemsstater
008	Utbyte av bästa praxis – med tredjeländer
009	Utplacering av experter
010	Studier, koncepttest, pilotprojekt och liknande
011	Kommunikationsverksamhet
012	Utveckling av statistiska verktyg, metoder och indikatorer
013	Spridning eller annan uppföljning av forskningsprojekt

TABELL 3: KODER FÖR GENOMFÖRANDEMODELL

001	Särskild åtgärd
002	Bistånd i nödsituationer
003	Åtgärder som förtecknas i bilaga IV
004	Uppfyllande av rekommendationer från Schengenutvärdering
005	Uppfyllande av rekommendationer från sårbarhetsanalyser
006	Samarbete med tredjeländer
007	Åtgärder i tredjeländer

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA VII

Stödberättigande åtgärder för driftsstöd

a) Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 a, ska driftsstödet täcka följande kostnader, förutsatt att de inte täcks av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i samband med dess operativa verksamhet:

1. Personalkostnader.

2. Underhåll eller reparation av utrustning och infrastruktur.

3. Servicekostnader~~, även i hotspot-områden~~ inom denna förordnings tillämpningsområde. **[Ändr. 203]**

4. Löpande kostnader för insatser.

En värdmedlemsstat i den mening som avses i artikel 2.5 i förordning (EU) 2016/1624 får använda driftsstöd för att täcka sina egna löpande kostnader för deltagandet i den operativa verksamhet som avses i artikel 2.5 i förordning (EU) 2016/1624 och som ingår i denna förordnings tillämpningsområde, eller för sin nationella gränskontrollverksamhet.

b) Inom ramen för det särskilda mål som anges i artikel 3.2 b ska driftsstödet täcka följande:

1. Personalkostnader, även för utbildning.

2. Servicekostnader.

3. Underhåll eller reparation av utrustning och infrastruktur.

4. Kostnader som rör fastigheter, inklusive hyror och avskrivningar.

c) Inom ramen för det politiska mål som anges i artikel 3.1 ska driftsstödet täcka följande:

1. Personalkostnader, även för utbildning.

2. Operativ förvaltning och underhåll av storskaliga it-system och deras kommunikationsinfrastruktur, inklusive interoperabilitet mellan systemen och hyra av säkra lokaler.

d) Utöver ovanstående ska driftsstöd inom Litauens program tillhandahålla stöd i enlighet med artikel 16.1.

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA VIII

Output- och resultatindikatorer som avses i artikel 25.3

a) Särskilt mål 1: Stödja en effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna, som genomförs av den europeiska gräns- och kustbevakningen genom delat ansvar mellan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och de nationella myndigheter som ansvarar för gränsförvaltning, för att underlätta laglig gränspassage, förebygga och upptäcka ~~olaglig~~ ***irreguljär*** invandring och gränsöverskridande brottslighet samt för att på ett effektivt sätt hantera migrationsströmmarna. **[Ändr. 204]**

1. Gränskontrollinfrastruktur, transportmedel och annan utrustning som finansieras genom medel från instrumentet:

   — antal nybyggda eller uppgraderade gränsövergångsställen av det totala antalet nybyggda eller uppgraderade gränsövergångsställen i den berörda medlemsstaten,

   — antal automatiska gränskontrollspärrar,

   — antal transportmedel – luftfart,

   — antal transportmedel – sjöfart,

   — antal transportmedel – land,

   — mängd utrustning som ställts till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns förfogande,

   — mängd annan utrustning, varav mängd utrustning för inrättande, uppgradering eller upprätthållande av hotspot-områden för tillämpningen av denna förordning,

   — mängd multifunktionell utrustning som finansieras genom instrumentet.

2. Antal specialiserade tjänster i tredjeländer som får stöd genom instrumentet

   — gemensamma sambandsmän, som avses i bilaga III,

   — andra specialiserade tjänster med anknytning till gränsförvaltning.

3. Antal samarbetsprojekt eller samarbetskanaler som med stöd från instrumentet inrättats i medlemsstaterna mellan de nationella myndigheterna och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och som bidragit till utvecklingen av den europeiska gräns- och kustbevakningen.

4. Mängd utrustning som använts vid Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns operativa verksamhet och som förvärvats med stöd från instrumentet, av den totala mängden utrustning som registrerats i Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns reserv för teknisk utrustning.

5. Antal samarbetsprojekt eller samarbetskanaler som med stöd från instrumentet inrättats mellan nationella organ och Eurosurs nationella samordningscentral.

6. Antal anställda som med stöd från instrumentet utbildats i aspekter som rör den integrerade gränsförvaltningen.

7. Antal it-funktioner som utvecklats, implementerats, underhållits eller uppgraderats med stöd från instrumentet, även för interoperabilitetsändamål:

   — SIS II,

   — Etias,

   — in- och utresesystemet,

— VIS för gränsförvaltningsändamål,

— Eurodac för gränsförvaltningsändamål,

— antal anslutningar mellan it-system och den europeiska sökportalen vilka finansierats med stöd från instrumentet,

— andra storskaliga it-system inom denna förordnings tillämpningsområde.

8. Antal rekommendationer som utfärdats efter Schengenutvärderingar i fråga om gränser och rekommendationer efter sårbarhetsanalyser vilka följts upp med stöd från instrumentet, av det totala antalet rekommendationer med ekonomiska konsekvenser.

b) Särskilt mål 2: Stödja den gemensamma viseringspolitiken för att ~~underlätta lagligt resande och förhindra migrations-~~ ***säkerställa en mer harmoniserad strategi bland medlemsstaterna när det gäller utfärdande av viseringar och för att underlätta lagligt resande*** och ***mildra*** säkerhetsrisker: **[Ändr. 205]**

1. Antal konsulat utanför Schengenområdet som upprättats eller uppgraderats med stöd från instrumentet, av medlemsstatens totala antal konsulat som upprättats eller uppgraderats utanför Schengenområdet.

2. Antal anställda som utbildats och antal kurser som hållits i aspekter som rör den gemensamma viseringspolitiken med stöd från instrumentet.

3. Antal it-funktioner som utvecklats, implementerats, underhållits eller uppgraderats med stöd från instrumentet, även för interoperabilitetsändamål:

— VIS,

— in- och utresesystemet,

— andra storskaliga it-system inom denna förordnings tillämpningsområde.

4. Antal samarbetsformer mellan medlemsstaterna som med stöd från instrumentet upprättats och uppgraderats för handläggning av viseringar:

— gemensamma lokaler,

— gemensamma ansökningscentrum,

— representationer,

— övrigt.

5. Antal rekommendationer som utfärdats efter Schengenutvärderingar i fråga om den gemensamma viseringspolitiken vilka genomförts med stöd från instrumentet, som en andel av det totala antalet rekommendationer med ekonomiska konsekvenser.

6. Antal länder som omfattas av viseringskrav och där antalet medlemsstater som har närvaro eller representeras har ökat med stöd från instrumentet.

P8_TA(2019)0177

Inrättande av Fonden för inre säkerhet ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fonden för inre säkerhet (COM(2018)0472 – C8-0267/2018 – 2018/0250(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/64)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0472),

— med beaktande av artiklarna 294.2, 82.1, 84 och 87.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0267/2018),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från budgetutskottet (A8-0115/2019).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0250

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) …/… om inrättande av Fonden för inre säkerhet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 82.1, 84 och 87.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

Onsdagen den 13 mars 2019

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([1]), och

av följande skäl:

(1) ~~Värnandet~~***Den nationella säkerheten omfattas visserligen*** av ~~den inre säkerheten, som är en av medlemsstaternas behörigheter,~~ ***medlemsstaternas exklusiva behörighet***, ***men det krävs ändå samarbete och samordning på unionsnivå för att värna den. Den inre säkerheten*** är en gemensam uppgift ~~till vilken~~ ***som*** EU:s institutioner, berörda EU-organ och medlemsstaterna ~~bör lämna gemensamma bidrag~~ ***, med hjälp av den privata sektorn och det civila samhället, gemensamt bör bidra till***. Under perioden 2015–2020 fastställde kommissionen, Europeiska unionens råd och Europaparlamentet gemensamma prioriteringar, ~~vilka~~ ***som*** anges i den europeiska säkerhetsagendan ~~av den~~ ***från*** april 2015 ([2]) och som bekräftades av rådet i den förnyade strategin för inre säkerhet från juni 2015 ([3]) och av Europaparlamentet ~~och rådet~~ i ~~deras~~ ***dess*** resolution från juli 2015 ([4])***, nämligen***~~. Syftet med den gemensamma strategin var~~ att ~~tillhandahålla en strategisk ram för arbetet på unionsnivå på området inre säkerhet. I strategin fastställdes vad som främst måste åtgärdas för att garantera en ändamålsenlig unionsreaktion~~ ***förebygga och bekämpa terrorism och förebygga radikalisering, även radikalisering*** på ~~säkerhetshot under perioden 2015–2020, nämligen att komma till rätta med terrorismen~~ ***internet***, ***och våldsbejakande extremism, intolerans*** och ~~förebygga radikalisering~~ ***diskriminering***, störa den organiserade brottsligheten och bekämpa it-brottsligheten. **[Ändr. 1]**

(2) I Romförklaringen, som undertecknades den 25 ~~september~~ ***mars*** 2017, bekräftade ledarna för 27 medlemsstater***, Europeiska rådet, Europaparlamentet och Europeiska kommissionen*** sin beslutsamhet att verka för ett tryggt och säkert Europa, att bygga en union där alla medborgare känner sig trygga och kan röra sig fritt, där våra yttre gränser är säkra och där migrationspolitiken är effektiv, ansvarsfull och hållbar och respekterar internationella normer; ett Europa som är fast beslutet att bekämpa terrorism och organiserad brottslighet. **[Ändr. 2]**

(3) Vid Europeiska rådets möte den 15 december 2016 efterlystes fortsatta resultat i fråga om interoperabiliteten mellan EU:s informationssystem och databaser. Vid Europeiska rådets möte den 23 juni 2017 underströks behovet av att förbättra interoperabiliteten mellan databaser, och den 12 december 2017 antog kommissionen ett förslag till förordning om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU:s informationssystem (polissamarbete och rättsligt samarbete, asyl och migration ([5]).

(4) Unionens mål att säkerställa en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa enligt artikel 67.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bör uppnås såväl genom åtgärder för förebyggande och bekämpning av brottslighet som genom åtgärder för samordning och samarbete mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och andra nationella myndigheter, inbegripet med andra berörda unionsorgan samt berörda tredjeländer och internationella organisationer.

(5) För att uppnå detta mål bör åtgärder vidtas på unionsnivå till skydd för människor***, offentliga platser*** och ~~varor från~~ ***kritisk infrastruktur mot*** de alltmer gränsöverskridande hoten och till stöd för det arbete som utförs av medlemsstaternas ansvariga myndigheter. Bland annat terrorism, grov och organiserad brottslighet, rörlig brottslighet, ~~narkotikahandel~~ ***olaglig handel med vapen och narkotika***, korruption, ***penningtvätt,*** it-brottslighet, ***sexuellt utnyttjande, inbegripet av barn,*** människohandel***, hybridhot samt kemiska, biologiska, radiologiska*** och ~~olaglig vapenhandel~~ ***nukleära hot*** utgör alltjämt en utmaning mot unionens inre säkerhet ***och inre marknad***. **[Ändr. 3]**

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 mars 2019.
([2]) COM(2015)0185 av den 28 april 2015.
([3]) Rådets slutsatser om den 16 juni 2015 den förnyade strategin för inre säkerhet i Europeiska unionen 2015–2020
([4]) Europaparlamentets resolution av den 9 juli 2015 om den europeiska säkerhetsagendan (2015/2697(RSP)).
([5]) COM(2017)0794.

(5a) Fonden bör tillhandahålla ekonomiskt stöd för att hantera de utmaningar som uppstår till följd av den kraftiga ökningen av vissa typer av brott, till exempel betalningsbedrägerier, sexuellt utnyttjande av barn och olaglig handel med vapen, som begåtts via internet de senaste åren (”brott som möjliggörs av it-tekniken”). **[Ändr. 4]**

(6) Finansieringen från unionens budget bör koncentreras till verksamhetsområden där unionens insatser kan ge ett mervärde jämfört med åtgärder som medlemsstaterna vidtar på egen hand. I enlighet med artiklarna 84 och 87.2 i EUF-fördraget bör finansieringen stödja åtgärder för att främja och stödja medlemsstaternas insatser på området förebyggande av brottslighet***, gemensam utbildning*** och stöd till polissamarbete ***och rättsligt samarbete*** som omfattar samtliga behöriga myndigheter i medlemsstaterna ***och unionsorgan***, särskilt med avseende på informationsutbyte, ökat operativt samarbete och stödinsatser för att stärka förmågan att bekämpa och förebygga brottslighet. Fondens medel får inte användas till driftskostnader och verksamhet med anknytning till medlemsstaternas väsentliga uppgifter avseende upprätthållandet av lag och ordning eller skyddet av den inre och nationella säkerheten på det sätt som avses i artikel 72 i EUF-fördraget. **[Ändr. 5]**

(7) För att bevara Schengenområdet ***och hela EU:s inre marknad,*** och stärka dess funktion är medlemsstaterna sedan den 6 april 2017 skyldiga att mot relevanta databaser genomföra systematiska kontroller av EU-medborgare som passerar EU:s yttre gränser. Kommissionen har också utfärdat en rekommendation till medlemsstaterna om att bättre utnyttja poliskontroller och gränsöverskridande samarbete. Solidaritet mellan medlemsstaterna, klarhet kring arbetsfördelningen, respekt för de grundläggande rättigheterna och friheterna och rättsstatsprincipen samt en tydlig inriktning mot det globala perspektivet och den nödvändiga överensstämmelsen med säkerhetens yttre dimension är viktiga principer för unionens och medlemsstaternas insatser för att utveckla en effektiv och verklig säkerhetsunion. **[Ändr. 6]**

(8) För att bidra till utvecklingen och genomförandet av en effektiv och verklig säkerhetsunion, som syftar till att säkerställa en hög nivå av inre säkerhet i hela Europeiska unionen, bör medlemsstaterna ges tillräckligt ekonomiskt stöd från unionen genom inrättande och förvaltande av en särskild fond för inre säkerhet (nedan kallad *fonden*).

(9) Fonden bör genomföras i fullständig överensstämmelse med de ***värden som fastställs i artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), de*** rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och med unionens internationella åtaganden avseende ***mänskliga rättigheter. Denna förordning syftar särskilt till att säkerställa fullständig respekt för de*** grundläggande ***rättigheterna, såsom rätten till människans värdighet, rätten till liv, förbudet mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, rätten till skydd av personuppgifter, barnets*** rättigheter ***och rätten till ett effektivt rättsmedel. Den syftar även till att främja tillämpning av principen om icke-diskriminering***. **[Ändr. 7]**

(10) I enlighet med artikel 3 i (EU-fördraget bör fonden stödja verksamhet som säkerställer skyddet för barn mot våld, utnyttjande, exploatering och vanvård. Fonden bör även stödja skyddsåtgärder och bistånd till barn som är vittnen och brottsoffer, särskilt till ensamkommande barn eller barn som av andra anledningar behöver en förmyndare.

(10a) Att öka medvetenheten hos brottsbekämpande personal i frågor som rör alla former av rasism, inbegripet antisemitism och antiziganism, är en viktig framgångsfaktor för den inre säkerheten. Medvetandehöjande utbildningsåtgärder för brottsbekämpande aktörer bör därför ingå i fondens tillämpningsområde, i syfte att öka kapaciteten för att bygga upp förtroende på lokal nivå. **[Ändr. 8]**

(11) I enlighet med de gemensamma prioriteringar som fastställts på unionsnivå för att garantera en hög säkerhetsnivå i unionen kommer fonden att stödja åtgärder med inriktning på de främsta säkerhetshoten och särskilt på att ***förebygga och*** bekämpa terrorism och ***våldsbejakande extremism, inbegripet*** radikalisering***, intolerans och diskriminering***, grov och organiserad brottslighet samt it-brottslighet samt genom att stödja och skydda brottsoffer ***och skydda kritisk infrastruktur***. Genom fonden säkerställs att unionen och dess medlemsstater är väl utrustade att också ta itu med nya och framväxande hot***, t.ex. olaglig handel, även på nätet, hybridhot och kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära hot,*** så ***att*** en verklig säkerhetsunion kan förverkligas. Detta arbete bör bedrivas genom ekonomiskt stöd till bättre informationsutbyte, ökat operativt samarbete och förbättrad nationell och kollektiv kapacitet. **[Ändr. 9]**

Onsdagen den 13 mars 2019

(12) Inom fondens övergripande ram bör det ekonomiska stöd som tillhandahålls genom fonden i synnerhet stödja ***utbyte av och tillgång till information samt*** polissamarbete och rättsligt samarbete samt förebyggande arbete mot grov och organiserad brottslighet, ~~olaglig~~ vapenhandel, korruption, penningtvätt, narkotikahandel, miljöbrott, ~~utbyte~~ ***terrorism, människohandel, utnyttjande*** av ~~och tillgång till information, terrorism, människohandel,~~ ***flyktingar och irreguljära migranter***, ***allvarlig arbetskraftsexploatering***, ***sexuellt*** utnyttjande ~~av olaglig invandring, sexuellt utnyttjande~~ av barn ***och kvinnnor***, spridning av bilder på barn som utsätts för övergrepp och av barnpornografi samt it-brottslighet. Fonden bör också stödja skyddet av personer, offentliga platser och kritisk infrastruktur mot säkerhetsrelaterade incidenter samt även stödja effektiv hantering av säkerhetsrelaterade risker och kriser, också genom ***gemensam utbildning,*** utveckling av gemensamma politiska svar (strategier, policycykler, program och handlingsplaner), lagstiftning och praktiskt samarbete. **[Ändr. 10]**

(12a) Fonden bör tillhandahålla stöd för brottsbekämpande myndigheter oavsett organisationsstruktur enligt nationell lagstiftning. Därför bör även åtgärder som involverar militära styrkor som har ansvar för den inre säkerheten berättiga till stöd från fonden, i den mån sådana åtgärder bidrar till att de särskilda målen för fonden uppnås. I nödsituationer och för att hantera och förebygga allvarliga risker för den allmänna säkerheten, även efter en terroristattack, bör även åtgärder som militära styrkor vidtar på medlemsstatens territorium kunna få stöd från fonden. Fredsbevarande åtgärder eller försvarsåtgärder utanför den berörda medlemsstatens territorium bör under inga omständigheter berättiga till stöd från fonden. **[Ändr. 11]**

(13) Fonden bör bygga vidare på sina föregångares resultat och investeringar: Programmet Förebyggande och bekämpande av brott och programmet Förebyggande, beredskap och konsekvenshantering när det gäller terrorism och andra säkerhetsrelaterade risker för perioden 2007–2013 och Instrumentet för polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering som en del av Fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 ([6]). Dessa bör utvidgas så att hänsyns tas till den senaste utvecklingen.

(14) Det finns ett behov av att maximera effekterna av unionens finansiering genom att mobilisera, sammanföra och förmera offentliga och privata finansiella medel. Fonden bör främja och uppmuntra ett aktivt och meningsfullt deltagande av civilsamhället, inbegripet icke-statliga organisationer, samt av berörd industri i utvecklingen och genomförandet av säkerhetspolitiken***, framför allt när det gäller it-säkerhet***, i förekommande fall också med deltagande av andra berörda aktörer, EU:s byråer och andra unionsorgan samt ~~tredjeländer och~~ internationella organisationer med ~~avseende på~~ ***anknytning till*** fondens mål. ***Det bör dock säkerställas att stöd från fonden inte används för att delegera lagstadgade eller offentliga uppgifter till privata aktörer.*** **[Ändr. 12]**

(15) Inom den övergripande ram som utgörs av unionens strategi mot narkotika, enligt vilken ett balanserat förhållningssätt grundat på åtgärder förespråkas för att samtidigt minska både tillgång och efterfrågan, bör det ekonomiska bistånd som beviljas inom ramen för denna fond stödja alla insatser för att förebygga och bekämpa narkotikahandel (minskning av tillgång och efterfrågan) och särskilt åtgärder med inriktning mot produktion, framställning, utvinning, försäljning, transport, import och export av narkotika, inbegripet innehav och förvärv i syfte att bedriva narkotikahandel. Fonden bör särskilt omfatta de förebyggande aspekterna av narkotikapolitiken. För att skapa ytterligare synergier och tydlighet på det narkotikarelaterade området bör dessa inslag av narkotikarelaterade mål – som under perioden 2014–2020 omfattades av programmet Rättsliga frågor – ingå i fonden.

(16) För att se till att fonden ger högre inre säkerhet i hela Europeiska unionen, så att en verklig säkerhetsunion kan utvecklas, bör den användas på ett sätt som bidrar med mest ***europeiskt*** mervärde till medlemsstaternas insatser. **[Ändr. 13]**

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2014 av den 16 april 2014 om inrättande, som en del av Fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering och om upphävande av rådets beslut nr 2007/125/RIF (EUT L 150, 20.5.2014, s. 93).

(17) För att gynna solidariteten inom unionen, och i en anda av delat ansvar för säkerheten i denna, när brister eller risker konstaterats, särskilt efter en Schengenutvärdering, bör den berörda medlemsstaten på ett adekvat sätt ta itu med frågan genom utnyttjande av medel inom ramen för dess program för att genomföra de rekommendationer som antagits i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1053/2013 ([7]).

(18) För att bidra till att fondens mål uppnås bör medlemsstaterna säkerställa att prioriteringarna i deras program ~~avser~~ ***bidrar till förverkligandet av*** fondens särskilda mål, att prioriteringarna väljs ut i enlighet med ~~de genomförandeåtgärder som anges i bilaga II~~ ***genomförandeåtgärderna i artikel 3a*** och att fördelningen av medel mellan målen ***står i proportion till utmaningarna och behoven samt*** säkerställer att det övergripande strategiska målet kan uppnås. **[Ändr. 14]**

(19) Synergier, överenstämmelse och effektivitet bör eftersträvas med andra EU-fonder, och överlappningar mellan åtgärderna bör undvikas.

(20) Fonden bör överensstämma med och komplettera andra av unionens finansieringsprogram på säkerhetsområdet. Synergier kommer att ~~eftersträvas och~~ säkerställas, särskilt med Asyl- och migrationsfonden, Fonden för integrerad gränsförvaltning bestående av gränskontroll- och viseringsinstrumentet, inrättat genom förordning (EU) X, och Instrumentet för tullkontrollutrustning, inrättat genom förordning (EU) X, samt övriga sammanhållningspolitiska fonder som omfattas av förordning (EU) [förordningen om gemensamma bestämmelser], säkerhetsforskningen inom programmet Horisont Europa, inrättat genom förordning (EU) X, programmet Rättigheter och värden, inrättat genom förordning X, programmet Rättsliga frågor, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning EU X, programmet Det digitala Europa, inrättat genom förordning EU X, och InvestEU-programmet, inrättat genom förordning EU X. ***Synergier bör eftersträvas, särskilt på områdena säkerhet för infrastruktur och offentliga platser, it-säkerhet, skydd för offer och förebyggande av våldsbejakande extremism, inbegripet radikalisering.*** Ändamålsenliga samordningssystem är mycket viktiga för möjligheten att nå de politiska målen på så effektiv väg som möjligt, utnyttja stordriftsfördelar och undvika överlappning mellan åtgärderna. **[Ändr. 15]**

(21) De åtgärder i, och med anknytning till, tredjeländer som finansieras genom fonden bör genomföras i fullständig synergi och överensstämmelse med andra åtgärder utanför unionen som erhåller stöd genom unionens instrument för externt bistånd. Vid genomförandet av dessa åtgärder bör i synnerhet fullständig överensstämmelse eftersträvas med principerna och de allmänna målen för unionens yttre åtgärder ~~och~~, utrikespolitik ***och utvecklingsbiståndspolitik*** rörande landet eller regionen i fråga. Vad gäller den yttre dimensionen, bör fonden öka samarbetet med tredjeländer på områden av intresse för unionens inre säkerhet, såsom kampen mot terrorism och radikalisering, samarbete med tredjeländers brottsbekämpande myndigheter i kampen mot terrorismen (vilket även inbegriper utsändning av personal och gemensamma utredningsgrupper)***, olaglig handel med framför allt vapen, narkotika, hotade arter och kulturföremål***, grov och organiserad brottslighet och korruption samt människohandel och smuggling av migranter. **[Ändr. 16]**

(22) Finansieringen från unionens budget bör koncentreras till verksamhetsområden där unionens insatser kan ge ett mervärde, jämfört med de åtgärder som medlemsstater vidtar på egen hand. Säkerheten har en utpräglat gränsöverskridande dimension, och därför krävs ett starkt och samordnat svar från unionens sida. Det ekonomiska stöd som tillhandahålls enligt denna förordning kommer i synnerhet att bidra till att stärka kapaciteten på nationell nivå och unionsnivå på säkerhetsområdet.

(23) Om en medlemsstat har underlåtit att på säkerhetsområdet fullgöra sina skyldigheter enligt fördragen, om det finns en tydlig risk för att medlemsstaten allvarligt åsidosätter unionens värden i samband med tillämpningen av säkerhetslagstiftningen eller om det i en utvärderingsrapport inom ramen för Schengenregelverkets utvärderings- och övervakningsmekanism konstateras brister på det berörda området, kan denna medlemsstat anses inte följa unionens tillämpliga regelverk i fråga om tillämpningen av driftsstöd från denna fond.

([7]) Rådets förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013 om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen (EUT L 295, 6.11.2013, s. 27).

Onsdagen den 13 mars 2019

(23a) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr X ([8]) bör unionen vidta åtgärder för att skydda sin budget så snart generella brister konstaterats när det gäller rättsstatens principer i en medlemsstat. Förordning (EU) nr X bör tillämpas på denna fond. **[Ändr. 17]**

(24) Fonden bör återspegla behovet av ökad flexibilitet och förenkling samtidigt som kraven på förutsägbarhet upprätthålls och en rättvis och transparent fördelning av resurserna säkerställs, så att de mål som fastställs i denna förordning kan uppnås.fastställs i denna förordning kan uppnås. ***Genomförandet av fonden bör följa principerna om effektivitet, ändamålsenlighet och kvalitet på utgifterna. Dessutom bör genomförandet av fonden vara så användarvänligt som möjligt.*** **[Ändr. 18]**

(25) Föreliggande förordning bör fastställa de belopp som initialt ska tilldelas medlemsstaterna, beräknade på grundval av de kriterier som fastställs i bilaga I.

(26) De initiala beloppen bör ligga till grund för medlemsstaternas långsiktiga investeringar i säkerhet. För att ta hänsyn till förändringar av ~~säkerhetshotet~~ ***interna och externa säkerhetshot*** eller av utgångsläget bör ett tilläggsbelopp tilldelas medlemsstaterna efter halva tiden på grundval av de senast tillgängliga statistiska uppgifter som anges i fördelningsnyckeln och med hänsyn till programmens genomförandegrad. **[Ändr. 19]**

(26a) När de tillgängliga medlen från fonden fördelas bör hänsyn tas till den kritiska infrastruktur som medlemsstaterna måste skydda. **[Ändr. 20]**

(27) Eftersom utmaningarna på säkerhetsområdet ständigt förändras, finns det ett behov av att anpassa tilldelningen av medel till förändringarna i ***de interna och externa*** säkerhetshoten och avdela finansiering till de prioriteringar som ger det största mervärdet för unionen. För att reagera på akuta behov, strategiska förändringar och unionens prioriteringar, samt för att avdela finansiering till åtgärder med ett högt mervärde för unionen, kommer en del av finansieringen regelbundet att anslås till särskilda åtgärder, unionsåtgärder och bistånd i nödsituationer genom en tematisk del. **[Ändr. 21]**

(28) Medlemsstaterna bör uppmuntras att utnyttja en del av sina programanslag till att finansiera de åtgärder som förtecknas i bilaga IV genom att ***dra*** nytta ~~dras~~ av ett större bidrag från ***unionen, framför allt eftersom de ger ett stort europeiskt mervärde eller är av stor vikt för*** unionen. **[Ändr. 22]**

(29) En del av fondens tillgängliga medel skulle också kunna delas ut för genomförande av särskilda åtgärder som kräver samarbete mellan medlemsstaterna, eller om en ny händelseutveckling i unionen kräver att en eller flera medlemsstater får tillgång till tilläggsfinansiering. Dessa särskilda åtgärder bör fastställas av kommissionen i dess arbetsprogram.

(30) Fonden bör bidra till att täcka driftskostnader som rör inre säkerhet och gör att medlemsstaterna kan upprätthålla kapacitet som är avgörande för unionen som helhet. Detta stöd består av fullständig ersättning för ett antal specifika kostnader kopplade till målen enligt fonden och bör utgöra en väsentlig del av medlemsstaternas program.

(31) För att komplettera genomförandet av de politiska målen på nationell nivå genom medlemsstaternas program bör fonden också stödja åtgärder på unionsnivå. Sådana åtgärder bör ha övergripande strategiska syften inom fondens tillämpningsområde avseende politisk analys och innovation, gränsöverskridande ömsesidigt lärande och partnerskap samt testning av nya initiativ och åtgärder i hela unionen. ***I detta sammanhang bör man uppmuntra samarbete mellan medlemsstaternas underrättelsetjänster i syfte att säkerställa det informationsutbyte som krävs för att effektivisera kampen mot terrorism och grov och organiserad brottslighet, och för att bidra till en bättre förståelse av dessa problems gränsöverskridande karaktär. Fonden bör stödja medlemsstaternas ansträngningar att utbyta bästa praxis och uppmuntra gemensam utbildning för att bidra till en kultur av samarbete och ömsesidigt förtroende såväl mellan underrättelsetjänsterna som mellan underrättelsetjänsterna och Europol.*** **[Ändr. 23]**

([8]) Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om skydd av unionens budget vid generella brister när det gäller rättsstatens principer i medlemsstaterna (COM(2018)0324).

(32) För att stärka unionens förmåga att vidta omedelbara åtgärder vid säkerhetsrelaterade incidenter eller nya framväxande hot mot unionen bör det vara möjligt att ge bistånd vid nödsituationer utifrån den ram som fastställs i denna förordning. Stöd i nödsituationer bör därför inte enbart gå till beredskapsåtgärder och långsiktiga åtgärder, eller för att hantera situationer där brådskande åtgärder beror på otillräcklig administrativ organisation och operativ planering från de behöriga myndigheternas sida.

(33) För att säkerställa tillräckligt flexibla åtgärder och tillgodose framväxande behov bör sådana förutsättningar skapas att de decentraliserade byråerna kan förses med lämpliga kompletterande ekonomiska medel för att utföra vissa uppgifter. I fall där den arbetsuppgift som ska utföras är så brådskande att en ändring av byråernas budgetar inte kunnat slutföras i tid bör de decentraliserade byråerna vara godkända som mottagare av bistånd i nödsituationer, bland annat i form av bidrag som är förenliga med de prioriteringar och initiativ som på unionsnivå fastställs av EU-institutionerna.

(33a) Mot bakgrund av unionsåtgärdernas transnationella karaktär och i syfte att främja samordnade åtgärder för att uppfylla målet om att säkerställa högsta säkerhetsnivå i unionen, bör även de decentraliserade byråerna vara godkända som mottagare av unionsåtgärder, bland annat i form av bidrag. Sådant stöd bör vara förenligt med de prioriteringar och initiativ som fastställs av EU-institutionerna på unionsnivå för att säkerställa ett europeiskt mervärde. **[Ändr. 24]**

(34) De strategiska målen för fonden kommer också att hanteras med hjälp av finansieringsinstrument och budgetgarantier inom de strategiska delarna av InvestEU. Det ekonomiska stödet bör utnyttjas till att hantera marknadsmisslyckanden eller icke-optimala investeringssituationer, på ett proportionellt sätt, och åtgärderna bör inte överlappa eller tränga ut privat finansiering eller snedvrida konkurrensen på den inre marknaden. Åtgärderna bör ha ett tydligt europeiskt mervärde.

(35) I denna förordning fastställs en finansieringsram för Fonden för inre säkerhet, vilken ska utgöra det särskilda referensbeloppet i den mening som avses i punkt X i det interinstitutionella avtalet av den X mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning, ([9]) för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.

(36) Förordning (EU, Euratom) nr [nya budgetförordningen] ([10]) (nedan kallad *budgetförordningen*) är tillämplig på denna fond. I den förordningen fastställs regler för genomförandet av unionens budget, inbegripet regler om bidrag, priser, upphandling, indirekt genomförande, ekonomiskt stöd, finansieringsinstrument och budgetgarantier. För att säkerställa överensstämmelse i genomförandet av unionens finansieringsprogram ska budgetförordningen gälla de åtgärder som genomförs genom direkt eller indirekt förvaltning inom Fonden för inre säkerhet.

(37) För att åtgärder ska kunna genomföras genom delad förvaltning bör fonden ingå som en del av ett sammanhängande ramverk bestående av föreliggande förordning, budgetförordningen och förordning (EU) nr X ***([11])***. ***I händelse av motstridiga bestämmelser, bör denna förordning ha företräde framför förordning (EU) nr X [förordningen om gemensamma bestämmelser].*** **[Ändr. 159]**

(38) Genom förordning (EU) nr X [förordningen om gemensamma bestämmelser] inrättas en ram för åtgärder inom ramen för Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska socialfonden+ (ESF+), Sammanhållningsfonden, Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF), Asyl-***, migrations-*** och ~~migrationsfonden~~ ***integrationsfonden*** (Amif),

([9]) EUT C 373, 20.12.2013, s. 1. http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2013.373.01.0001.01.ENG&toc=OJ:C:2013:373:TOC

([10]) Fullständig hänvisning

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning … / … om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden samt Europeiska havs- och fiskerifonden, och om finansiella regler för dessa fonder och för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för gränsförvaltning och visering (COM(2018)0375).

Onsdagen den 13 mars 2019

Fonden för inre säkerhet och Instrumentet för gränsförvaltning och visering som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, och den innehåller i synnerhet regler om programplanering, övervakning, utvärdering, förvaltning och kontroll av EU:s medel som genomförs genom delad förvaltning. Vidare är det nödvändigt att specificera målen för Fonden för inre säkerhet i denna förordning, och att fastställa särskilda bestämmelser om verksamhet som kan finansieras genom detta instrument. **[Ändr. 26]**

(38a) ***För att säkerställa att fonden stöder åtgärder för att ta itu med alla fondens särskilda mål och att fördelningen av medel mellan dessa mål står i proportion till utmaningarna och behoven så att målen kan uppnås, bör en minsta procentandel av tilldelningen från fonden fastställas för varje särskilt mål av fonden, både för de nationella programmen och för den tematiska delen.*** **[Ändr. 27]**

(39) Typerna av finansiering och metoderna för genomförande enligt denna förordning bör väljas ut på grundval av hur väl de bidrar till att uppnå målen för åtgärderna och åstadkomma resultat, med beaktande av framför allt kostnaderna för kontroller, den administrativa bördan och den förväntade risken för bristande efterlevnad. Detta bör inbegripa övervägande av utnyttjande av enhetsbelopp, schablonsatser och kostnader per enhet samt finansiering som inte är kopplad till sådana kostnader som avses i artikel 125.1 i budgetförordningen.

(40) I enlighet med budgetförordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ([12]), rådets förordning (Euratom, EG) nr 2988/95 ([13]), rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ([14]) och rådets förordning (EU) 2017/1939 ([15]) ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet förebyggande, upptäckt och utredning av oriktigheter och bedrägeri, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt i tillämpliga fall administrativa ***och/eller straffrättsliga*** sanktioner. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 får Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utföra administrativa utredningar, inbegripet kontroller på plats och inspektioner, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen. I överensstämmelse med rådets förordning (EU) 2017/1939 får Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra bedrägeri och annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 ([16]). I enlighet med budgetförordningen är varje person eller enhet som tar emot medel från unionen skyldig att fullt ut samarbeta för att skydda unionens ekonomiska intressen, ge kommissionen, Olaf, Europeiska åklagarmyndigheten och Europeiska revisionsrätten alla rättigheter och all tillgång som krävs samt säkerställa att tredjeparter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar motsvarande rättigheter. ***Medlemsstaterna bör samarbeta fullt ut och ge unionens institutioner, byråer och organ allt det stöd som behövs för att skydda unionens ekonomiska intressen. Resultaten av utredningar av oriktigheter eller bedrägerier som rör fonden bör göras tillgängliga för Europaparlamentet.*** **[Ändr. 28]**

(41) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och reglerar i synnerhet förfarandet för budgetens uppställning och genomförande genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande, samt föreskriver kontroll av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget rör också skyddet av unionens budget i händelse av allmänna brister i medlemsstaternas efterlevnad av rättsstatsprincipen, eftersom rättsstatsprincipen är en grundförutsättning för sund ekonomisk förvaltning och effektiv EU-finansiering.

([12]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

([13]) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

([14]) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på plats som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

([15]) Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

([16]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

(42) I enlighet med artikel 94 i rådets beslut 2013/755/EU ([17]) är personer och enheter i utomeuropeiska länder och territorier (ULT) berättigade till finansiering, med förbehåll för fondens regler och mål och eventuella ordningar som gäller den medlemsstat till vilken det berörda utomeuropeiska landet eller territoriet är knutet.

~~(43) I enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget och i linje med kommissionens meddelande ”Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden” ([18]), som godkändes av rådet i dess slutsatser av den 12 april 2018, bör de relevanta medlemsstaterna säkerställa att deras nationella strategier och program beaktar de särskilda utmaningar som de yttersta randområdena ställs inför vid migrationshanteringen. Fonden stöder dessa medlemsstater med tillräckliga medel för att hjälpa dessa regioner på lämpligt sätt.~~ **[Ändr. 29]**

(44) I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 ([19]) behöver denna fond utvärderas på grundval av den information som samlats in till följd av särskilda övervakningskrav, samtidigt som överreglering och administrativa bördor, särskilt för medlemsstaterna, undviks. Dessa krav kan i förekommande fall innefatta mätbara indikatorer som kan användas som utgångspunkt för utvärdering av fondens faktiska konsekvenser. För att mäta fondens resultat bör indikatorer och relaterade mål fastställas för vart och ett av fondens särskilda mål. ***Indikatorerna bör vara både kvalitativa och kvantitativa.*** **[Ändr. 30]**

(45) ~~Detta program~~ ***Denna fond*** kommer att bidra till att ***integrera*** klimatåtgärder ~~integreras~~ och ***till att uppnå*** ett övergripande mål på 25 % av EU-budgetens utgifter till stöd för klimatmålen ~~uppnås~~ ***under perioden för den fleråriga budgetramen 2021–2027 samt till att uppnå ett årligt mål på 30 % så snart som möjligt, men senast 2027***, vilket återspeglar vikten av att motarbeta klimatförändringarna i linje med unionens åtagande att genomföra Parisavtalet och FN:s mål för hållbar utveckling. ~~Relevanta åtgärder kommer att identifieras under förberedelserna och genomförandet av fonden och omprövas i samband med relevant utvärderings- och översynsarbete.~~ **[Ändr. 31]**

(46) Genom dessa gemensamma indikatorer och finansiell rapportering bör kommissionen och medlemsstaterna övervaka fondens genomförande i enlighet med relevanta bestämmelser i förordning (EU) nr X [förordningen om gemensamma bestämmelser] och denna förordning. ***För att på ett adekvat sätt utöva sin tillsynsfunktion bör kommission ha möjlighet att fastställa vilka belopp fonden faktiskt betalat ut under ett visst år. När medlemsstaterna rapporterar in årsredovisningarna för sina nationella program till kommissionen bör de därför skilja mellan återkrav av medel, förfinansiering till slutmottagare och ersättningar för faktiska utgifter. För att underlätta granskningen och övervakningen av genomförandet av fonden bör kommissionen ta med dessa belopp i sin årliga genomföranderapport för fonden. Kommissionen bör varje år lägga fram en sammanfattning av de godkända årliga prestationsrapporterna för Europaparlamentet och rådet. Kommissionen bör på begäran göra den fullständiga texten till de årliga prestationsrapporterna tillgänglig för Europaparlamentet och rådet.*** **[Ändr. 32]**

(47) För att komplettera eller ändra icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i FEUF delegeras till kommissionen med avseende på ***arbetsprogram för den tematiska delen,*** förteckningen över åtgärder som berättigar till en högre grad av samfinansiering enligt uppräkningen i bilaga IV och på driftsstöd samt för att ytterligare utveckla den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. **[Ändr. 33]**

(48) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([20]). ~~Granskningsförfarandet bör tillämpas för genomförandeakter där det fastställs gemensamma skyldigheter för medlemsstaterna, särskilt när det gäller att förse kommissionen med information, medan~~ Det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter som avser modaliteterna för

([17]) Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

~~([18]) COM(2017)0623.~~

([19]) Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

([20]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

att förse kommissionen med information inom ramen för programplanering och rapportering, eftersom de är av rent teknisk natur. **[Ändr. 34]**

(49) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

(50) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, [*deltar Irland inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland / har Irland meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning*].

(51) Det är lämpligt att anpassa tillämpningsperioden för denna förordning efter giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) nr X, i vilken den fleråriga budgetramen fastställs ([21]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Genom denna förordning inrättas Fonden för inre säkerhet (nedan kallad *fonden*) ***för perioden 1 januari 2021–31 december 2027***. **[Ändr. 35]**

2. I ~~förordningen~~ ***denna förordning*** fastställs ***följande:***

a) Målen för fonden.

b) De särskilda målen för fonden samt åtgärder för att genomföra dessa särskilda mål.

c) Budgeten för perioden 2021–2027.

d) Formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering. **[Ändr. 36]**

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *blandfinansieringsinsats*: åtgärder som stöds genom EU-budgeten, inbegripet blandfinansieringsinstrument i enlighet med artikel 2.6 i budgetförordningen, i vilka icke-återbetalningspliktiga former av stöd och/eller finansieringsinstrument från EU-budgeten sammanförs med återbetalningspliktiga former av stöd från institutioner för utvecklingsfinansiering eller andra offentliga finansinstitut, kommersiella finansinstitut och investerare.

b) *förebyggande av brottslighet*: alla åtgärder som är avsedda att minska eller på annat sätt bidra till en minskning av brottsligheten och medborgarnas känsla av osäkerhet, på det sätt som avses i artikel 2.2 i rådets beslut 2009/902/RIF ([22]).

c) *kritisk infrastruktur*: en tillgång, ett nätverk, ett system eller delar av sådana som är en förutsättning för att upprätthålla centrala samhällsfunktioner och för människors hälsa, trygghet, säkerhet och ekonomiska eller sociala välbefinnande, och där driftsstörningar, avbrott eller förstörelse av dessa skulle få betydande konsekvenser i en medlemsstat eller i unionen om dessa funktioner inte skulle kunna upprätthållas.

([21]) Rådets förordning (EU, Euratom) nr XXX.

([22]) Rådets beslut 2009/902/RIF av den 30 november 2009 om inrättande av ett europeiskt nätverk för förebyggande av brottslighet (EUCPN) och om upphävande av beslut 2001/427/RIF (EUT L 321, 8.12.2009, s. 44)

d) *it-brottslighet*: it-beroende brottslighet, dvs. brott som kan begås endast genom bruk av informations- och kommunikationstekniska (IKT) apparater och system, där apparaterna och systemen är verktyg antingen för att begå brott eller de huvudsakliga målen för brottet samt brott som möjliggörs av it-tekniken, dvs. gängse brott ~~såsom sexuellt utnyttjande av barn~~ som kan ~~ökas~~ ***öka*** i omfattning eller räckvidd genom användning av datorer, datornät eller andra former av IKT. **[Ändr. 37]**

e) *Empact-åtgärder*: åtgärder som vidtas inom ramen för Europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottshot (Empact) ([23]). Empact är en strukturerad behörighetsövergripande plattform för samarbete mellan de berörda medlemsstaterna, EU:s institutioner och organ samt tredjeländer, internationella organisationer och andra offentliga och privata partner som ska åtgärda sådana hot från organiserad och grov internationell brottslighet som prioriteras inom ramen för EU:s policycykel.

f) *EU:s policycykel*: ett underrättelsebaserat och sektorsövergripande initiativ med inriktning på att bekämpa de främsta grova och organiserade brottshoten mot unionen genom främjande av samarbetet mellan medlemsstaterna, unionens institutioner, ~~byråerna~~ ***unionens byråer för rättsliga och inrikes frågor*** och i förekommande fall tredjeländer och ***särskilda*** internationella organisationer. **[Ändr. 38]**

g) *utbyte av och tillgång till information*: säker insamling, lagring, behandling, analys och utbyte av information – ***om behandlas i enlighet med unionens gällande dataskyddsregler*** – som är relevant såväl för de myndigheter som avses i artikel 87 i EUF-fördraget som för Europol, ***Eurojust och Europeiska åklagarmyndigheten,*** när det gäller att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra brott, särskilt ***terrorism och it-brottslighet samt*** gränsöverskridande***, grov- och*** organiserad brottslighet. **[Ändr. 39]**

~~h) *rättsligt samarbete*: rättsligt samarbete i straffrättsliga frågor.~~ **[Ändr. 40]**

i) *Det europeiska utbildningsprogrammet för tjänstemän inom brottsbekämpning*: program som syftar till att ge brottsbekämpande personal erforderliga kunskaper och färdigheter att på ett ändamålsenligt sätt förebygga och bekämpa gränsöverskridande ***organiserad och grov*** brottslighet ***och terrorism*** genom effektivt samarbete, i enlighet med kommissionens meddelande av den 27 mars 2013 om inrättande av ett europeiskt utbildningsprogram för tjänstemän inom brottsbekämpningen ([24]) och vidare i enlighet med Cepolförordningen ([25]). **[Ändr. 41]**

j) *organiserad brottslighet*: straffbart handlande med anknytning till deltagande i en kriminell organisation, i enlighet med rådets rambeslut 2008/841/RIF ([26]).

k) *beredskap*: ~~varje åtgärd~~ ***särskilda åtgärder*** som syftar till att förebygga eller minska riskerna i samband med en eventuell terrorattack eller annan säkerhetsrelaterad incident. **[Ändr. 42]**

l) *Schengenregelverkets utvärderings- och övervakningsmekanism*: den kontroll av den korrekta tillämpningen av Schengenregelverket som fastställs i förordning (EU) nr 1053/2013, även på området för polissamarbetete .

m) *korruptionsbekämpning*: omfattar alla områden som anges i Förenta nationernas konvention mot korruption, däribland förebyggande åtgärder, kriminalisering och brottsbekämpningsåtgärder, internationellt samarbete, återvinning av tillgångar, tekniskt bistånd och informationsutbyte.

([23]) Slutsatser från rådet (rättsliga och inrikes frågor) av den 8 och 9 november 2010.
([24]) COM(2013)0172 om inrättande av ett europeiskt utbildningsprogram för tjänstemän inom brottsbekämpning.
([25]) Förordning (EU) 2015/2219 av den 25 november 2015 om Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol) om ersättning och upphävande av rådets beslut 2005/681/RIF (EUT L 319, 4.12.2015, s. 1.
([26]) Rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet (EUT L 300, 11.11.2008, s. 42).

Onsdagen den 13 mars 2019

n) *terrorism*: alla de uppsåtliga handlingar och brott som definieras i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 om bekämpande av terrorism ([27]).

Artikel 3

Fondens mål

1. Det strategiska målet med Fonden för inre säkerhet ska vara att bidra till en hög säkerhetsnivå i unionen, ***bland annat genom ökat samarbete,*** i synnerhet genom ~~motverkande~~ ***förebyggande och bekämpande*** av terrorism och ***våldsbejakande extremism, inbegripet*** radikalisering, grov och organiserad brottslighet och it-brottslighet samt genom att bistå och skydda brottsoffer. ***Fonden ska också stödja beredskapen för och hanteringen av säkerhetsrelaterade incidenter.*** **[Ändr. 43]**

2. Inom ramen för de politiska mål som anges i punkt 1 ska fonden bidra till att följande särskilda mål uppnås:

a) ~~Öka informationsutbytet bland~~ ***Förbättra och underlätta utbytet av relevant och korrekt information mellan*** och inom ~~unionens~~ ***medlemsstaternas*** brottsbekämpande ***och rättsliga*** myndigheter ~~och~~***, medlemsstaternas*** andra behöriga myndigheter och andra berörda unionsorgan***, särskilt Europol och Eurojust, och vid behov*** samt med tredjeländer och internationella organisationer, **[Ändr. 44]**

b) ***Förbättra och*** intensifiera ~~de gränsöverskridande~~ ***samordningen och samarbetet, inbegripet relevanta*** gemensamma ~~insatserna bland~~ ***insatser mellan*** och inom ~~unionens~~ ***medlemsstaternas*** brottsbekämpande myndigheter och andra behöriga myndigheter när det gäller ***terrorism, och*** grov och organiserad brottslighet med en gränsöverskridande dimension~~, och~~ **[Ändr. 45]**

c) stödja ~~ansträngningarna att stärka kapaciteten~~ ***den nödvändiga förstärkningen av medlemsstaternas kapacitet*** när det gäller att bekämpa och förebygga brottslighet, inbegripet terrorism, ***it-brottslighet och våldsbejakande extremism, inbegripet radikalisering,*** särskilt genom ökat samarbete mellan myndigheter, ***berörda unionsorgan, det*** civila ~~samhällsorganisationer~~ ***samhället*** och privata ~~partner~~ ***aktörer,*** i ***och mellan*** medlemsstaterna***, och civil krishantering efter en säkerhetsrelaterad incident***. **[Ändr. 46]**

ca) Utveckla en gemensam underrättelsekultur genom att stödja kontakter och ömsesidigt förtroende, spridning av expertis och bästa praxis mellan medlemsstaternas underrättelsetjänster och med Europol, framför allt genom gemensam utbildning och expertutbyten. **[Ändr. 47]**

3. Inom ramen för de särskilda mål som fastställs i punkt 2 ska fonden genomföras***, bland annat*** via de genomförandeåtgärder som förtecknas i ~~bilaga II~~ ***artikel 3a***. **[Ändr. 48]**

4. Finansierade ~~åtgärder~~ ***insatser*** ska genomföras i fullständig överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna och ~~respekten~~ ***människans värdighet och med de värden som fastställs i artikel 2 i EU-fördraget, och finansieringen ska avbrytas och återbetalas om det finns konkreta och obestridliga bevis*** för ~~mänsklig värdighet~~ ***att insatserna bidrar till att kränka dessa rättigheter***. ~~Åtgärderna~~***Insatserna*** ska i synnerhet vara förenliga med bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, unionens lagstiftning om uppgiftsskydd och Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen). ~~Medlemsstaterna ska i synnerhet, och så långt möjligt, visa~~ Särskild uppmärksamhet ~~när de vidtar åtgärder för att hjälpa och skydda~~ ***ska visas vid genomförande av insatser som rör*** utsatta personer, särskilt barn och ensamkommande minderåriga. **[Ändr. 49]**

([27]) Europaparlamentets och rådet direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6).

Artikel 3a

Genomförandeåtgärder

1. Fonden ska bidra till att uppnå de särskilda mål som anges i artikel 3.2 a genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:

a) Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk om utbyte av relevant information, inbegripet genom genomförande av rekommendationerna från kvalitetskontrolls- och utvärderingsmekanismer såsom Schengenregelverkets utvärderingsmekanism och andra mekanismer för kvalitetskontroll och utvärdering.

b) Inrätta, anpassa och upprätthålla säkerhetsrelevanta unionsomfattande it-system och kommunikationsnät, inbegripet säkerställa deras interoperabilitet, och utveckla lämpliga verktyg för att åtgärda fastställda brister.

c) Öka den aktiva användningen av säkerhetsrelevanta verktyg, system och databaser för informationsutbyte på unionsnivå, förbättra sammankopplingen av säkerhetsrelevanta nationella databaser, liksom deras anslutning till databaser på unionsnivå om det föreskrivs i berörda rättsliga grunder, och säkerställa att dessa matas med relevanta data av hög kvalitet.

d) Stödja berörda nationella åtgärder för att uppnå de särskilda mål som anges i artikel 3.2 a.

2. Fonden ska bidra till det särskilda mål som anges i artikel 3.2 b genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:

a) Öka de berörda brottsbekämpande insatserna mellan medlemsstaterna, samt i förekommande fall med andra berörda aktörer, i synnerhet för att underlätta och förbättra utnyttjandet av gemensamma utredningsgrupper, gemensamma patruller, förföljande över gränserna, övervakning och andra mekanismer för operativt samarbete inom ramen för EU:s policycykel (Empact), med särskild inriktning på gränsöverskridande insatser.

b) Öka samordningen och samarbetet mellan brottsbekämpande myndigheter och andra behöriga myndigheter inom och mellan medlemsstaterna samt med andra relevanta aktörer, till exempel genom nätverk av specialiserade nationella enheter, nätverk och samarbetsstrukturer på unionsnivå samt unionscentrum.

c) Förbättra samarbetet mellan olika organ och, på unionsnivå, mellan medlemsstaterna, eller mellan medlemsstater, å ena sidan, och EU:s berörda organ och byråer, å andra sidan, samt på nationell nivå mellan de behöriga nationella myndigheterna i varje enskild medlemsstat.

3. Fonden ska bidra till det särskilda mål som anges i artikel 3.2 c genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:

a) ka de brottsbekämpande myndigheternas utbildning, övningar och ömsesidiga lärande, särskilt genom att inkludera delar som syftar till att öka medvetenheten om frågor som rör radikalisering, våldsbejakande extremism och rasism, specialiserade utbytesprogram mellan medlemsstaterna, inbegripet för yngre brottsbekämpande personal, och utbyte av bästa praxis, även med tredjeländer och andra berörda aktörer.

b) Utnyttja samordningseffekter genom sammanslagning av resurser och kunskap bland medlemsstaterna och andra berörda aktörer, inbegripet det civila samhället, exempelvis genom inrättande av gemensamma centrum för spetskompetens, utarbetande av gemensamma riskbedömningar, inrättande av gemensamma operativa stödcentrum för gemensamt utförda insatser eller utbyte av bästa praxis när det gäller att förebygga brott på lokal nivå.

Onsdagen den 13 mars 2019

c) Främja och utveckla åtgärder, skydd, mekanismer och bästa praxis för tidig identifiering, skydd av och stöd till vittnen, visselblåsare och brottsoffer samt utveckla partnerskap mellan myndigheter och andra berörda aktörer för att uppnå detta resultat.

d) Förvärva relevant utrustning och inrätta eller uppgradera specialiserade utbildningsfaciliteter och annan central säkerhetsrelevant infrastruktur för att stärka beredskapen, motståndskraften och den allmänna medvetenheten och kunna reagera på lämpligt sätt vid säkerhetshot.

e) Upptäcka, bedöma och avhjälpa sårbarheter i kritisk infrastruktur och it-utrustning med stort genomslag på marknaden för att undvika angrepp mot informationssystem och kritisk infrastruktur, exempelvis genom kodgranskning av kostnadsfri och öppen programvara, genom inrättande och stöd till bug bounty-program eller genom intrångstestning.

4. Fonden ska bidra till det särskilda mål som anges i artikel 3.2 ca genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:

a) Förbättra samarbetet och samordningen mellan medlemsstaternas underrättelsetjänster och mellan dessa och de brottsbekämpande myndigheterna genom kontakter, nätverksarbete, ömsesidigt förtroende, ömsesidig förståelse och ömsesidigt lärande, utbyte och spridning av expertis, erfarenheter och bästa praxis, särskilt med avseende på stöd till polisutredningar och hotbildsbedömningar.

b) Utbyta och utbilda underrättelsetjänstemän. **[Ändr. 50]**

Artikel 4

Stödets tillämpningsområde

1. ~~Inom ramen för de mål som anges i artikel 3 och i~~ enlighet med de genomförandeåtgärder som förtecknas i ~~bilaga II~~ ***artikel 3a*** ska fonden särskilt stödja ***åtgärder som bidrar till uppnåendet av de mål som avses i artikel 3. De kan omfatta*** de åtgärder som förtecknas i bilaga III. **[Ändr. 51]**

2. För att uppnå ~~målen för~~ ***de mål som avses i artikel 3*** denna förordning får fonden ~~stödja åtgärder som ligger i linje med unionens prioriteringar i den mening~~***, i undantagsfall, inom fastställda gränser och under förutsättning att lämpliga skyddsåtgärder vidtas, stödja de åtgärder*** som avses i bilaga III i förhållande till och i tredjeländer, när så är lämpligt, i enlighet med artikel 5. **[Ändr. 52]**

2a. Det totala beloppet för finansiering av stödåtgärder i eller avseende tredjeländer inom ramen för den tematiska delen enligt artikel 8 får inte överstiga 2 % av det totala belopp som tilldelats den tematiska delen enligt artikel 7.2 b. **[Ändr. 53]**

2b. Det totala beloppet för finansiering av stödåtgärder i eller avseende tredjeländer inom ramen för medlemsstaternas program i enlighet med artikel 12 får per medlemsstat inte överstiga 2 % av det totala belopp som tilldelats den medlemsstaten enligt artiklarna 7.2 a och 10.1 samt bilaga I. **[Ändr. 54]**

3. Följande åtgärder ska inte vara stödberättigande:

a) Åtgärder som inskränker sig till***, eller huvudsakligen består av,*** upprätthållandet av allmän ordning på nationell nivå. **[Ändr. 55]**

b) Åtgärder som omfattar förvärv och underhåll av standardutrustning, transportmedel eller utrustning i standardutförande för brottsbekämpande organ- och andra behöriga myndigheter som avses i artikel 87 i EUF-fördraget.

c) Insatser med militära eller försvarsrelaterade ändamål.

d) Utrustning där ~~minst ett av ändamålen~~ ***huvudändamålet*** är tullkontroll. **[Ändr. 56]**

e) Tvångsmedel, inbegripet vapen, ammunition, sprängämnen och kravallbatonger, med undantag för fortbildningssyften.

f) Belöning till uppgiftslämnare och *flash money* ([28]) utanför Empactinsatsernas ram.

I nödsituationer kan de icke stödberättigande åtgärder som anges i ~~denna punkt~~ ***leden a och b i första stycket*** anses stödberättigande. **[Ändr. 57]**

Artikel 5

Stödberättigade enheter

1. Följande enheter kan vara berättigade till stöd:

a) Rättsliga enheter etablerade i något av följande länder:

i) En medlemsstat eller ett utomeuropeiskt land eller territorium som är knutet till den.

ii) Ett tredjeland som förtecknas i arbetsprogrammet på de villkor som anges där***, under förutsättning att alla åtgärder av, i eller avseende det tredjelandet till fullo respekterar de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och unionens och medlemsstaternas internationella åtaganden***. **[Ändr. 58]**

b) Varje rättslig enhet som inrättats i enlighet med unionsrätten eller varje ***berörd*** internationell organisation. **[Ändr. 59]**

2. Fysiska personer är inte berättigade till stöd.

3. Rättsliga enheter som är etablerade i ett tredjeland får ***efter kommissionens godkännande*** i undantagsfall delta, när så är nödvändigt för att nå målen för en viss åtgärd. **[Ändr. 60]**

4. Rättsliga enheter som ingår i konsortier ~~bestående~~ av minst två oberoende enheter, etablerade i olika medlemsstater eller ***i*** utomeuropeiska länder eller territorier som är knutna till dessa stater ~~eller i tredjeländer~~, är berättigade till stöd. **[Ändr. 61]**

KAPITEL II

BUDGETRAM OCH GENOMFÖRANDERAM

AVSNITT 1

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 6

Allmänna principer

1. Stöd som tillhandahålls enligt denna förordning ska komplettera nationella, regionala och lokala insatser, och ska inriktas på att tillföra ett ***europeiskt*** mervärde till målen för denna ~~förordnings~~ ***förordning***. **[Ändr. 62]**

2. Kommissionen och medlemsstaterna ska se till att det stöd som tillhandahålls på grundval av denna förordning och av medlemsstaterna är förenligt med unionens relevanta verksamhet, politik och prioriteringar, och att det kompletterar ~~övriga~~ ***nationella instrument och samordnas med andra*** unionsinstrument***, särskilt de åtgärder som vidtas inom ramen för andra unionsfonder***. **[Ändr. 63]**

([28]) *Flash money* är verkliga kontanter, vilka i samband med en brottsutredning visas upp som bevis på likviditet och solvens för misstänkta eller andra personer, vilka besitter information om tillgänglighet eller leverans eller agerar i egenskap av förmedlare, i syfte att genomföra ett fiktivt köp för att gripa misstänkta, upptäcka olagliga tillverkningsanläggningar eller på annat sätt avslöja en grupp inom den organiserade brottsligheten.

Onsdagen den 13 mars 2019

3. Fonden ska genomföras genom delad, direkt eller indirekt förvaltning i enlighet med artiklarna 62.1 a, b och c i budgetförordningen.

Artikel 7

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av fonden under perioden 2021–2027 ska vara ***2 209 725 000 EUR i 2018 års priser (***2 500 000 000 EUR i löpande priser). **[Ändr. 64]**

2. Finansieringsramen ska användas enligt följande:

a) ***1 325 835 000 EUR i 2018 års priser (***1 500 000 000 EUR ***i löpande priser)*** ska anslås till de program som genomförs genom delad förvaltning, **[Ändr. 65]**

b) ***883 890 EUR i 2018 års priser*** (1 000 000 000 EUR ***i löpande priser)*** ska anslås till den tematiska delen. **[Ändr. 66]**

3. Högst 0,84 % av finansieringsramen ska på kommissionens initiativ anslås till tekniskt bistånd för genomförandet av fonden.

Artikel 8

Allmänna bestämmelser om genomförande av den tematiska delen

1. Den finansieringsram som avses i artikel 7.2 b ska tilldelas på ett flexibelt sätt genom den tematiska delen genom delad, direkt och indirekt förvaltning i enlighet med arbetsprogrammen. Finansiering från den tematiska delen ska användas för dess beståndsdelar:

a) särskilda åtgärder,

b) unionsåtgärder och

c) bistånd i nödsituationer.

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ ska också få stöd från finansieringsramen för den tematiska delen.

2. Finansiering från den tematiska delen ska ägnas ***åt*** prioriteringar med ett stort mervärde för unionen, ~~eller~~ användas för ***att*** tillmötesgå brådskande behov, i enlighet med de överenskomna unionsprioriteringar som anges i ***artikel 3a, för att genomföra särskilda åtgärder, som de som förtecknas i*** bilaga ~~II~~ ***III, eller för att stödja åtgärder i enlighet med artikel 19***. ***Fördelningen av medel från den tematiska delen mellan de olika prioriteringarna ska, i möjligaste mån, stå i proportion till utmaningarna och behoven, så att det säkerställs att målen kan uppnås***. **[Ändr. 67]**

2a. Finansieringen från den tematiska delen ska fördelas på följande sätt:

a) Minst 10 % till det särskilda mål som avses i artikel 3.2 a.

b) Minst 10 % till det särskilda mål som avses i artikel 3.2 b.

c) Minst 30 % till det särskilda mål som avses i artikel 3.2 c.

d) Minst 5 % till det särskilda mål som avses i artikel 3.2 ca. **[Ändr. 68]**

3. När finansiering från den tematiska delen beviljas medlemsstaterna ~~med~~ ***genom*** direkt eller indirekt förvaltning, ska ~~det säkerställas~~ ***ingen finansiering finnas tillgänglig för*** att ~~utvalda~~ projekt ~~inte påverkas~~ ***där det finns klara belägg för att projektens laglighet, eller finansieringens laglighet och korrekthet, eller fullgörandet av projekten skulle kunna ifrågasättas till följd*** av ett motiverat yttrande från kommissionen ~~med~~ avseende ~~på en överträdelse~~ ***ett överträdelseförfarande*** enligt artikel 258 i EUF-fördraget ~~som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av projekten~~. **[Ändr. 69]**

4. När finansiering från den tematiska delen genomförs genom delad förvaltning, ska kommissionen, för tillämpningen av artiklarna 18 och 19.2 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser], ~~bedöma om de planerade åtgärderna inte påverkas av~~ ***säkerställa att ingen finansiering är tillgänglig för projekt där det finns klara belägg för att projektens laglighet, eller finansieringens laglighet och korrekthet, eller fullgörandet av projekten skulle kunna ifrågasättas till följd av*** ett motiverat yttrande från kommissionen ~~med~~ avseende ~~på en överträdelse~~ ***ett överträdelseförfarande*** enligt artikel 258 i EUF-fördraget ~~som medför en risk för utgifternas laglighet och korrekthet eller för fullgörandet av projekten~~. **[Ändr. 70]**

5. Kommissionen ska, inom ramen för de årliga anslagen i unionens budget, fastställa det totala belopp som ~~ska avsättas~~ ***ställs*** till ***förfogande av*** den tematiska delen. Kommissionen ska ***ges befogenhet att*** anta ~~finansieringsbeslut~~ ***delegerade akter i enlighet med artikel 28 med avseende på att komplettera denna förordning genom att fastställa arbetsprogram*** i den mening som avses i artikel 110 i budgetförordningen för den tematiska delen, i vilka det anges vilka mål och åtgärder som ska stödjas och specificeras belopp för var och en av de beståndsdelar som anges i punkt 1. ***Innan arbetsprogrammet antas ska kommissionen samråda med relevanta berörda parter, inbegripet organisationer i det civila samhället.*** I tillämpliga fall ska det totala belopp som reserveras för blandfinansieringsinsatser fastställas i ~~finansieringsbeslutet~~ ***arbetsprogrammen***. ***Kommissionen får separat anta ett arbetsprogram för bistånd vid nödsituationer för att säkerställa att resurser finns snabbt tillgängliga.*** **[Ändr. 71]**

6. Efter antagandet av ett sådant ~~finansieringsbeslut~~ ***arbetsprogram*** som avses i punkt ~~3~~ ***5*** får kommissionen ändra de program som genomförs genom delad förvaltning i enlighet med detta. **[Ändr. 72]**

7. Dessa ~~finansieringsbeslut~~ ***arbetsprogram*** kan vara årliga eller fleråriga och får omfatta en eller flera beståndsdelar i den tematiska delen. **[Ändr. 73]**

AVSNITT 2

STÖD OCH GENOMFÖRANDE GENOM DELAD FÖRVALTNING

Artikel 9

Tillämpningsområde

1. Detta avsnitt ska tillämpas på den del av finansieringsramen som avses i artikel 7.2 a och på de tilläggsmedel som ska genomföras genom delad förvaltning enligt kommissionens beslut för den tematiska del som avses i artikel 8.

2. Stöd enligt detta avsnitt ska genomföras genom delad förvaltning i enlighet med artikel 63 i budgetförordningen och förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser].

Artikel 10

Budgetmedel

1. Medel som avses i artikel 7.2 a ska tilldelas de nationella program som genomförs av medlemsstaterna genom delad förvaltning (nedan kallade *programmen*) preliminärt enligt följande:

a) 1 250 000 000 EUR till medlemsstaterna i enlighet med kriterierna i bilaga I,

b) 250 000 000 EUR till medlemsstaterna för justering av programtilldelningarna på det sätt som avses i artikel 13.1.

2. Om det belopp som avses i punkt 1 b inte tilldelas, får det återstående beloppet läggas till det belopp som avses i artikel 7.2 b.

Onsdagen den 13 mars 2019

Artikel 11

Samfinansieringssatser

1. Bidraget från unionens budget får inte överstiga 75 % av de totala stödberättigande utgifterna för ett projekt.

2. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % av de totala stödberättigande utgifterna för projekt som genomförs inom ramen för särskilda åtgärder.

3. Bidraget från unionens budget får höjas till 90 % av de totala stödberättigande utgifterna för åtgärder som förtecknas i bilaga IV.

4. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för driftsstöd.

5. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för bistånd i nödsituationer.

5a. Bidraget från unionens budget får höjas till 100 % av de totala stödberättigande utgifterna för tekniskt bistånd på initiativ av medlemsstaterna. **[Ändr. 74]**

6. Genom kommissionens beslut om godkännande av ett program ska samfinansieringssatsen och det maximala stödbeloppet från fonden fastställas för de typer av åtgärder som avses i punkterna 1–5.

7. För varje särskilt mål ska det i kommissionens beslut fastställas huruvida samfinansieringssatsen för det särskilda målet ska tillämpas på:

a) det totala bidraget, inbegripet offentliga och privata bidrag, eller

b) endast det offentliga bidraget.

Artikel 12

Programmen

1. Varje medlemsstat ***och kommissionen*** ska säkerställa att de prioriteringar som fastställs i ~~dess program~~ ***de nationella programmen*** är förenliga med och svarar mot unionens prioriteringar och utmaningar på säkerhetsområdet samt till fullo stämmer överens med unionens berörda regelverk och överenskomna unionsprioriteringar. När medlemsstaterna fastställer dessa prioriteringar för sina program ska de säkerställa att de genomförandeåtgärder som avses i ~~bilaga II~~ ***artikel 3a*** verkligen beaktas i programmet. **[Ändr. 75]**

1a. Kommissionen ska vid bedömningen av medlemsstaternas program säkerställa att de planerade åtgärderna inte är föremål för ett motiverat yttrande som kommissionen har avgett avseende en överträdelse enligt artikel 258 i EUF-fördraget som rör utgifternas laglighet och korrekthet eller fullgörandet av projekten. **[Ändr. 76]**

1b. Medlemsstaterna ska fördela medlen för sina nationella program på följande sätt:

a) Minst 10 % till det särskilda mål som avses i artikel 3.2 a.

b) Minst 10 % till det särskilda mål som avses i artikel 3.2 b.

c) Minst 30 % till det särskilda mål som avses i artikel 3.2 c.

d) Minst 5 % till det särskilda mål som avses i artikel 3.2 ca. **[Ändr. 77]**

1c. De medlemsstater som avser att göra undantag från punkt 1b ska underrätta kommissionen om detta och tillsammans med kommissionen bedöma om de lägsta procentsatserna bör ändras på grund av särskilda omständigheter som påverkar den inre säkerheten. Alla sådana ändringar ska godkännas av kommissionen. **[Ändr. 78]**

2. Kommissionen ska säkerställa att Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol)***, Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), Europeiska åklagarmyndigheten, Europeiska unionens byrå för nät- och informationssäkerhet (Enisa), Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA), Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA)*** och Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN) ~~i ett tidigt skede är knutna till~~ ***redan från början deltar i*** utarbetandet av ~~programmen~~ ***programmet*** på de områden där de har behörighet. Medlemsstaterna ska särskilt samråda med Europol om utformningen av sina åtgärder, i synnerhet när de inbegriper EU:s policycykel eller Empactåtgärder eller åtgärder som samordnas av det gemensamma it-brottscentret. Innan medlemsstaterna inbegriper fortbildning i sina program ska de överlägga med Cepol för att undvika överlappningar. ***Medlemsstaterna ska även samråda med andra relevanta berörda parter, inbegripet organisationer i det civila samhället, om planeringen av sina åtgärder.*** **[Ändr. 79]**

3. Kommissionen får ~~involvera unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol)~~ ***när så är lämpligt involvera de byråer som avses i punkt 2, Europeiska dataskyddsstyrelsen*** och Europeiska ~~centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (ECNN)~~ ***datatillsynsmannen*** (***EDPS***) i övervaknings- och utvärderingsuppgifter som anges i avsnitt 5, särskilt i syfte att säkerställa att de åtgärder som genomförs med stöd från fonden ***inom ramen för deras befogenheter*** är förenliga med unionens relevanta regelverk och överenskomna unionsprioriteringar. **[Ändr. 80]**

4. Högst 15 % av tilldelningen till en medlemsstats program kan utnyttjas till förvärv av utrustning, transportmedel eller uppförande av säkerhetsrelaterade faciliteter. Denna tröskel får överskridas endast i vederbörligen motiverade fall ***och med kommissionens godkännande***. **[Ändr. 81]**

5. I sina program ska medlemsstaterna prioritera följande:

a) Unionens prioriteringar och regelverket på säkerhetsområdet, särskilt ***samordning*** ~~informationsutbyte~~ och ***samarbete mellan brottsbekämpande myndigheter samt ett effektivt utbyte av relevant och korrekt information och genomförande av komponenterna i ramen för*** interoperabilitet mellan ~~it-system~~ ***EU-informationsssytem***. **[Ändr. 82]**

b) Rekommendationer med ekonomiska konsekvenser som gjorts inom ramen för förordning (EU) nr 1053/2013 om Schengenregelverkets utvärderings- och övervakningsmekanism på området polissamarbete.

c) Landsspecifika brister med ekonomiska konsekvenser som konstaterats vid behovsbedömningar, till exempel rekommendationerna i EU:s planeringstermin för området korruption.

6. I nödvändiga fall ska programmet ändras så att de rekommendationer som avses i punkt 5 ***och de framsteg som gjorts med att uppnå delmålen och målen enligt bedömningen i de årliga prestandarapporter som avses artikel 26.2 a*** beaktas. Beroende på den ekonomiska effekten av justeringen, ~~får~~ ***ska*** det ändrade programmet godkännas av kommissionen ***i enlighet med det förfarande som anges i artikel 19 i förordning (EU) nr X [förordningen om gemensamma bestämmelser]***. **[Ändr. 83]**

7. Medlemsstaterna ska i synnerhet eftersträva de åtgärder som förtecknas i bilaga IV. I fall av oförutsedda eller nya omständigheter, eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 28 för att ändra bilaga IV.

8. Om en ~~medlemstat~~ ***medlemsstat*** beslutar att genomföra projekt ~~tillsammans med~~ ***i*** eller ~~i~~ ***avseende*** ett tredjeland, ***i enlighet med artikel 5,*** med stöd från fonden, ska den berörda medlemsstaten samråda med kommissionen innan projektet inleds. ***Kommissionen ska bedöma de planerade projektens komplementaritet och samstämmighet i förhållande till andra unionsåtgärder och åtgärder i medlemsstaterna när det gäller det berörda tredjelandet. Kommissionen ska dessutom kontrollera att de föreslagna projekten överensstämmer med de krav i fråga om grundläggande rättigheter som avses i artikel 3.4.*** **[Ändr. 84]**

Onsdagen den 13 mars 2019

9. ~~Programplanering i den mening som avses i~~ ***I enlighet med*** artikel 17.5 i förordning (EU) nr ***X*** [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska ~~bygga på de insatsstyper som fastställs~~ ***varje program för varje särskilt mål ange insatstyperna*** i tabell 1 i bilaga VI ***och en vägledande fördelning av de anslagna medlen efter interventionstyp eller stödområde***. **[Ändr. 85]**

Artikel 13

Halvtidsöversyn

1. Kommissionen ska 2024***, efter att ha underrättat Europaparlamentet,*** tilldela de berörda medlemsstaternas program det tilläggsbelopp som avses i artikel 10.1 b i enlighet med de kriterier som avses i punkt 2 i bilaga I. Finansieringen ska gälla för perioden från och med kalenderåret 2025. **[Ändr. 86]**

2. Om minst ~~10~~***30*** % av den initiala tilldelningen till ett program som avses i artikel 10.1 a inte täcks genom mellanliggande betalningsansökningar som lämnats in i enlighet med artikel 85 i förordning (EU) nr ***X*** [förordningen om gemensamma bestämmelser], ska den berörda medlemsstaten inte vara berättigad till det tilläggsanslag för programmet som avses i punkt 1. **[Ändr. 87]**

2a. Punkt 2 ska tillämpas endast om det relevanta regelverket och tillhörande rättsakter är i kraft den 1 januari 2022. **[Ändr. 160]**

3. Fördelningen av medel från den tematiska delen från och med 2025 ska~~, i tillämpliga fall,~~ beakta de framsteg som gjorts för att uppnå målen i den prestationsram som avses i artikel 12 i förordning (EU) nr ***X*** [förordningen om gemensamma bestämmelser] och konstaterade brister i genomförandet. **[Ändr. 88]**

Artikel 14

Särskilda åtgärder

1. Särskilda åtgärder är transnationella eller nationella projekt i enlighet med målen i denna förordning, för vilka en, flera eller samtliga medlemsstater får ett tilläggsanlag till sina program.

2. Medlemsstaterna får, utöver sin tilldelning beräknad i enlighet med artikel 10.1, ta emot finansiering för särskilda åtgärder, förutsatt att den är öronmärkt som sådan i programmet och utnyttjas till att bidra till genomförandet av målen för denna förordning, inbegripet till att täcka nya framväxande hot.

3. Finansieringen ska inte utnyttjas till andra åtgärder i programmet, förutom under vederbörligen motiverade omständigheter och om det godkänts av kommissionen genom ändringen av programmet.

Artikel 15

Driftsstöd

1. Driftsstödet är en del av en medlemsstats anslag som kan utnyttjas som stöd till de myndigheter som är ansvariga för att utföra de uppgifter och tjänster som utgör offentliga tjänster för unionen***, i den mån de bidrar till att säkerställa en hög säkerhetsnivå i unionen som helhet***. **[Ändr. 89]**

2. En medlemsstat får utnyttja högst ~~10~~***20*** % av det belopp som tilldelats genom denna fond till sitt program för att finansiera driftsstöd till de myndigheter som är ansvariga för att utföra de uppgifter och tjänster som utgör offentliga tjänster för unionen. **[Ändr. 90]**

3. En medlemsstat som utnyttjar driftsstöd ska följa unionens regelverk om säkerhet.

4. Medlemsstaterna ska i programmet och i de årliga prestationsrapporter som avses i artikel 26 motivera användningen av driftsstöd för att uppnå målen för denna förordning. Före godkännandet av programmet ska kommissionen bedöma utgångsläget i de medlemsstater som har tillkännagivit sin avsikt att begära driftsstöd, med beaktande av de uppgifter som lämnats av dessa medlemsstater samt rekommendationer från kvalitetskontroller och utvärderingsmekanismer, såsom Schengenregelverkets utvärderingsmekanism***, sårbarhets- och riskbedömningen från Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex)*** samt andra kontroll- och utvärderingsmekanismer***, beroende på vad som är tillämpligt***. **[Ändr. 91]**

5. Driftsstödet ska koncentreras till ~~särskilda uppgifter och tjänster~~ ***åtgärder*** i enlighet med bilaga VII. **[Ändr. 92]**

6. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter, eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 28 för att ändra de särskilda uppgifterna och tjänsterna i bilaga VII.

Artikel 15a

Synlighet, öppenhet och kommunikation

Mottagarna av unionsfinansiering ska fullt ut uppfylla kraven i fråga om synlighet, öppenhet och kommunikation i förordning (EU) nr X [förordningen om gemensamma bestämmelser]. **[Ändr. 93]**

Avsnitt 3

Stöd och genomförande genom direkt och indirekt förvaltning

Artikel 16

Tillämpningsområde

Stöd som avses i detta avsnitt ska genomföras antingen direkt av kommissionen i enlighet med artikel 62.1 a i budgetförordningen eller indirekt i enlighet med led c i den artikeln.

Artikel 17

Unionsåtgärder

1. Unionsåtgärder är gränsöverskridande projekt eller projekt av särskilt intresse för unionen, i enlighet med målen för denna förordning.

2. På kommissionens initiativ får fonden utnyttjas för att finansiera unionsåtgärder som gäller målen för denna förordning på det sätt som avses i artikel 3 och i enlighet med bilaga III.

3. Unionens åtgärder får tillhandahålla finansiering i alla former som anges i budgetförordningen, särskilt genom bidrag, priser och upphandling. De får också tillhandahålla finansiering i form av finansieringsinstrument inom blandfinansieringsinsatser.

3a. Decentraliserade byråer kan även vara godkända som mottagare av sådan finansiering som finns tillgänglig inom ramen för unionsåtgärder i syfte att stödja gränsöverskridande åtgärder med ett europeiskt mervärde. **[Ändr. 94]**

4. Bidrag som genomförs enligt direkt förvaltning ska tilldelas och förvaltas i enlighet med avdelning VIII i budgetförordningen.

5. Utvärderingskommittén, som bedömer förslagen, får bestå av externa experter.

Onsdagen den 13 mars 2019

6. Bidrag till en ömsesidig försäkringsmekanism får täcka risken i samband med återbetalning av belopp från mottagarnas sida och ska uppfattas som en tillräcklig garanti enligt budgetförordningen. Bestämmelserna i [artikel X i] förordning X [den förordning som efterföljer förordningen om garantifonden] ska tillämpas.

Artikel 18

Blandfinansieringsinsatser

Blandfinansieringsinsatser som beslutas inom ramen för denna fond ska genomföras i enlighet med InvestEU-förordningen ([29]) och avdelning X i budgetförordningen.

Artikel 19

Tekniskt bistånd på kommissionens initiativ

Fonden får stödja åtgärder för tekniskt bistånd som genomförs på kommissionens initiativ eller vägnar. Dessa åtgärder***, dvs. åtgärder för förberedelser, övervakning, kontroll, revision, utvärdering, kommunikation – inbegripet gemensam kommunikation om unionens politiska prioriteringar på området säkerhet –, synlighet och alla andra åtgärder för administrativt och tekniskt stöd som krävs för att genomföra denna förordning och, när så är lämpligt tillsammans med tredjeländer,*** får finansieras till 100 %. **[Ändr. 95]**

Artikel 20

Revision

Revisioner av användningen av unionens medel som utförs av personer eller enheter, inbegripet andra än de som görs på uppdrag av unionens institutioner eller organ, ska ligga till grund för den övergripande försäkran i enlighet med artikel 127 i förordning (EU) nr [förordning om finansiella regler för unionens allmänna budget].

Artikel 21

Information, kommunikation och publicitet

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska ~~framhålla unionsfinansieringens ursprung och säkerställa dess synlighet (i synnerhet när de främjar~~ ***främja*** åtgärderna och deras resultat) genom att tillhandahålla sammanhängande, verkningsfull och ~~proportionell riktad~~ ***meningsfull*** information till olika ***berörda*** målgrupper, däribland medierna och allmänheten***, på det relevanta språket. För att säkerställa unionsfinansieringens synlighet, ska mottagarna av unionsfinansiering hänvisa till dess ursprung när de informerar om åtgärden. Mottagarna ska därför säkerställa att unionens emblem finns med i all kommunikation som riktar sig till medierna och allmänheten och att unionens ekonomiska stöd uttryckligen nämns***. **[Ändr. 96]**

2. ***För att nå ut till bredast möjliga målgrupper ska*** kommissionen ~~ska~~ vidta informations- och kommunikationsåtgärder avseende fonden och dess åtgärder och resultat. ***Kommissionen ska framför allt offentliggöra information om utvecklingen av de årliga och fleråriga programmen i den tematiska delen. Kommissionen ska också offentliggöra förteckningen över insatser som valts ut för stöd inom ramen för den tematiska delen på en allmänt tillgänglig webbplats och uppdatera denna förteckning regelbundet.*** Medel som tilldelats programmet ska också bidra till ***kommunikationen, särskilt*** den gemensamma kommunikationen av unionens politiska prioriteringar, i den mån de har anknytning till målen för denna förordning. **[Ändr. 97]**

2a. Kommissionen ska offentliggöra den information som avses i punkt 2 i ett öppet maskinläsbart format i enlighet med artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG ([30]), för att uppgifterna ska kunna sorteras, vara sökbara, extraheras, jämföras och vidareutnyttjas. Uppgifterna ska kunna sorteras efter prioritering, specifikt mål, totala stödberättigande kostnader för insatser, totala projektkostnader, totala upphandlingskostnader, stödmottagarens namn samt uppdragstagarens namn. **[Ändr. 98]**

([29]) Fullständig hänvisning.

([30]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG av den 17 november 2003 om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 345, 31.12.2003, s. 90).

Avsnitt 4

Stöd och genomförande enligt delad, direkt och indirekt förvaltning

Artikel 22

Bistånd i nödsituationer

1. ~~Fonden ska~~ ***Kommissionen får besluta att i undantagsfall*** tillhandahålla ekonomiskt stöd ***från fonden*** för att åtgärda brådskande och särskilda behov i händelse av en ***vederbörligen motiverad*** nödsituation***. Sådana situationer kan uppstå*** till följd av en säkerhetsrelaterad incident eller ~~ett nytt framväxande hot~~ ***en nyligen upptäckt sårbarhet*** inom den här förordningens tillämpningsområde som har eller kan ha betydande skadlig inverkan på människors säkerhet***, allmänna platser eller kritisk infrastruktur*** i en eller flera medlemsstater. ***I sådana fall ska kommissionen i god tid underrätta Europaparlamentet och rådet om detta.*** **[Ändr. 99]**

2. Bistånd i nödsituationer får ges i form av bidrag direkt till de decentraliserade byråerna.

3. Bistånd i nödsituationer får tilldelas medlemsstaternas program utöver deras tilldelning beräknad i enlighet med artikel 10.1, förutsatt att det är öronmärkt som sådant i programmet. Finansieringen ska inte användas till andra åtgärder i programmet, utom under vederbörligen motiverade omständigheter, och om det godkänts av kommissionen genom ändringen av programmet.

4. Bidrag som genomförs under direkt förvaltning ska tilldelas och förvaltas i enlighet med avdelning VIII i budgetförordningen.

4a. Om det är nödvändigt för att genomföra åtgärden, får bistånd i nödsituationer täcka utgifter som uppkommit före den dag då bidragsansökan eller begäran om bistånd lämnades in, dock inte före den 1 januari 2021. **[Ändr. 100]**

Artikel 23

Kumulativ, kompletterande och kombinerad finansiering

1. En ~~åtgärd~~ ***insats*** som har fått ett bidrag genom fonden kan också erhålla ett bidrag från något annat unionsprogram, inbegripet fonder under gemensam förvaltning, förutsatt att bidragen inte täcker samma kostnader. Reglerna för varje bidragande unionsprogram ska tillämpas för dess respektive bidrag till åtgärden. Den kumulativa finansieringen får inte överstiga de totala stödberättigande kostnaderna för ~~åtgärden~~ ***insatsen***, och stödet från de olika unionsprogrammen får beräknas proportionellt i enlighet med de dokument som anger villkoren för stödet. **[Ändr. 101]**

2. ~~Åtgärder~~ ***Insatser*** som certifierats med en spetskompetensstämpel, eller som uppfyller de kumulativa, jämförbara villkoren att **[Ändr. 102]**

a) de har utvärderats i en inbjudan att lämna förslag inom ramen för fonden,

b) de uppfyller minimikvalitetskraven i inbjudan att lämna förslag,

c) de, på grund av budgetbegränsningar, inte får finansieras inom ramen för inbjudan att lämna förslag,

får ta emot stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden+ eller Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, i enlighet med artikel 67.5 i förordning (EU) X [förordningen om gemensamma bestämmelser] och artikel 8 i förordning (EU) X [finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken], förutsatt att ~~åtgärderna~~ ***insatserna*** är förenliga med målen för programmet i fråga. Bestämmelserna för den fond som ger stöd ska tillämpas. **[Ändr. 103]**

Onsdagen den 13 mars 2019

Avsnitt 5

Övervakning, rapportering och utvärdering

Underavsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 24

Övervakning och rapportering

1. I enlighet med rapporteringskraven i artikel 43.3 h. i iii i budgetförordningen ska kommissionen inför Europaparlamentet och rådet lägga fram prestationsinformation i enlighet med bilaga V.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 28 för att ändra bilaga V i syfte att göra nödvändiga anpassningar av den prestationsinformation som ska lämnas till Europaparlamentet och rådet.

3. Indikatorerna för rapportering om programmets framsteg mot att uppnå de särskilda mål som anges i artikel 3 fastställs i bilaga VIII. För outputindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Delmålen för 2024 och målen för 2029 ska vara kumulativa. ***Kommissionen ska på begäran göra de uppgifter den mottagit om output- och resultatindikatorer tillgängliga för Europaparlamentet och rådet.*** **[Ändr. 104]**

4. Systemet för prestationsrapportering ska säkerställa att uppgifter för övervakning av programmets genomförande och resultat samlas in effektivt, på ett ändamålsenligt sätt och i god tid. För detta ändamål ska proportionella rapporteringskrav ställas på mottagarna av medel från unionen och i tillämpliga fall från medlemsstaterna.

5. För att säkerställa en ändamålsenlig bedömning av instrumentets framsteg i riktning mot att uppnå dess mål ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 28 med avseende på att ändra bilaga VIII för att se över och komplettera indikatorerna, om det anses nödvändigt, och komplettera denna förordning med bestämmelser om inrättandet av en ram för övervakning och utvärdering, inbegripet för projektinformation som ska tillhandahållas av medlemsstaterna. ***Kvalitativa indikatorer ska ingå i bedömningen.*** **[Ändr. 105]**

Artikel 25

Utvärdering

1. Kommissionen ska ~~genomföra~~ ***senast den 31 december 2024 lägga fram*** en halvtidsutvärdering ~~och en efterhandsutvärdering~~ av denna förordning~~, inbegripet~~. ***I halvtidsutvärderingen ska fondens ändamålsenlighet, effektivitet, relevans och samstämmighet granskas. Den ska mer specifikt innehålla en bedömning av följande:***

a) De framsteg som gjorts för att uppnå målen i denna förordning, med beaktande av all relevant information som redan finns tillgänglig, särskilt de årliga prestationsrapporter som avses i artikel 26 och de output- och resultatindikatorer som anges i bilaga VIII.

b) Det europeiska mervärdet av de åtgärder ***och insatser*** som vidtas inom ramen för denna fond.

c) Lämpligheten i de genomförandeåtgärder som anges i artikel 3a för att möta befintliga och nya säkerhetsutmaningar.

d) Fondens verkan på lång sikt och dess hållbarhetseffekter.

e) Komplementariteten och samstämmigheten mellan de åtgärder som får stöd från fonden och det stöd som ges genom andra unionsfonder.

Den obligatoriska halvtidsutvärderingen ska ta hänsyn till resultaten av efterhandsutvärderingen av den långsiktiga verkan av det tidigare instrumentet för ekonomiskt stöd för perioden 2014–2020, nämligen instrumentet för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering. Utvärderingen ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag om en översyn av denna förordning. **[Ändr. 106]**

1a. Kommissionen ska senast den 31 januari 2030 genomföra en efterhandsutvärdering av denna förordning. Kommissionen ska också senast samma dag lämna en utvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet som innehåller de delar som förtecknas i punkt 1. I detta avseende ska instrumentets långsiktiga verkningar utvärderas för att man ska kunna fatta beslut om att eventuellt förlänga eller ändra en senare fond. **[Ändr. 107]**

2. ~~Halvtidsutvärderingen~~ ***Halvtidsöversynen*** och efterhandsutvärderingen ska ~~genomföras i så god tid~~ ***utan dröjsmål göras tillgängliga för allmänheten och lämnas till parlamentet för*** att ~~de kan användas i beslutsprocessen i enlighet med den tidtabell som anges i artikel 40 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser]~~ ***säkerställa full insyn. Kommissionen ska säkerställa att utvärderingarna inte innehåller information som om den sprids kan utgöra en risk för enskilda personers säkerhet eller privatliv eller äventyra säkerhetsinsatser.*** **[Ändr. 108]**

Underavsnitt 2

Regler för delad förvaltning

Artikel 26

Årliga resultatrapporter

1. Senast den 15 februari 2023, och senast samma datum varje efterföljande år till och med 2031, ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna den årliga prestationsrapporten i enlighet med artikel 36.6 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser]. Den rapport som lämnas in 2023 ska omfatta genomförandet av programmet till och med den 30 juni 2022. ***Medlemsstaterna ska offentliggöra dessa rapporter på en särskild webbplats och översända dem till Europaparlamentet och rådet.*** **[Ändr. 109]**

2. Den årliga prestationsrapporten ska särskilt innehålla uppgifter om

a) framstegen med att genomföra programmet och uppnå delmålen och målen, med hänsyn till de senaste uppgifter som krävs enligt artikel 37 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser],

aa) en uppdelning av den årliga redovisningen av det nationella programmet efter återbetalning, förhandsfinansiering till slutliga stödmottagare och faktiska utgifter, **[Ändr. 110]**

b) eventuella frågor som påverkar programmets prestation och de åtgärder som vidtagits för att lösa dem, ***inbegripet motiverade yttranden som avgetts av kommissionen med avseende på ett överträdelseförfarande enligt artikel 258,*** **[Ändr. 111]**

c) komplementariteten***, samordningen och samstämmigheten*** mellan de åtgärder som får stöd från fonden och det stöd som ges genom andra unionsfonder, särskilt i eller i förhållande till tredjeländer, **[Ändr. 112]**

d) programmets bidrag till genomförandet av relevanta delar av unionens regelverk och handlingsplaner,

da) efterlevnad av kraven i fråga om grundläggande rättigheter, **[Ändr. 113]**

e) genomförandet av kommunikations- och synlighetsåtgärder,

f) uppfyllandet av de nödvändiga villkoren och tillämpningen av dem under hela programperioden.

3. Kommissionen kan lämna synpunkter på den årliga prestationsrapporten inom två månader efter dagen för mottagandet. Om kommissionen inte lämnar några synpunkter inom denna tidsfrist, ska rapporten anses vara godkänd.

Onsdagen den 13 mars 2019

3a. När den årliga prestationsrapporten har godkänts ska kommissionen tillgängliggöra en sammanfattning av den för Europaparlamentet och rådet, och offentliggöra den på en särskild webbplats. Om medlemsstaterna inte översänder den årliga prestationsrapporten i enlighet med punkt 1, ska en fulltextversion av den göras tillgänglig för Europaparlamentet och rådet, om de så begär. **[Ändr. 114]**

4. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel ska kommissionen anta en genomförandeakt, genom vilken mallen för den årliga resultatrapporten fastställs. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 29.2.

Artikel 27

Övervakning och rapportering

1. Övervakning och rapportering i enlighet med avdelning IV i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska utgå från de insatstyper som fastställs i tabellerna 1, 2 och 3 i bilaga VI. För att hantera oförutsedda eller nya omständigheter, eller för att säkerställa ett effektivt genomförande av finansieringen, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter för att ändra bilaga VI i enlighet med artikel 28.

2. Indikatorerna ska användas i enlighet med artiklarna 12.1, 17 och 37 i förordning (EU) nr [förordningen om gemensamma bestämmelser].

KAPITEL III

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 28

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter tilldelas kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna ***8,*** 12, 15, 24 och 27 ska tilldelas kommissionen till och med den 31 december 2028. **[Ändr. 115]**

3. Europaparlamentet eller rådet får när som helst återkalla den delegering av befogenheter som avses i artiklarna ***8,*** 12, 15, 24 och 27. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft. **[Ändr. 116]**

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna ***8,*** 12, 15, 24 och 27 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att göra några invändningar. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ. **[Ändr. 117]**

Artikel 29

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en samordningskommitté för Asyl- och migrationsfonden, Fonden för inre säkerhet och Instrumentet för gränsförvaltning och visering. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt, ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt. Detta ska inte tillämpas på den genomförandeakt som avses i artikel 26.4.

Artikel 30

Övergångsbestämmelser

1. Förordning (EU) nr 513/2014 ska upphöra att gälla med verkan den 1 januari 2021.

2. Utan att det påverkar punkt 1 ska denna förordning inte påverka fortsatt genomförande eller ändringar av de berörda åtgärderna fram till dess att de har avslutats, enligt polisinstrumentet inom Fonden för inre säkerhet, som ska fortsätta att tillämpas på de berörda åtgärderna fram till dess att de avslutas.

3. Finansieringsramen för fonden får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt stöd som är nödvändiga för att säkerställa övergången mellan fonden och de åtgärder som antagits inom ramen för föregångaren, polisinstrumentet inom Fonden för inre säkerhet, upprättad genom förordning (EU) nr 513/2014.

Artikel 31

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i …

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	Ordförande

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA I

Kriterier för tilldelning av medel till de program som omfattas av delad förvaltning

De medel som avses i artikel 10 ska tilldelas medlemsstaterna enligt följande:

1. I början av programperioden kommer varje medlemsstat att erhålla en engångstilldelning i form av ett fast belopp på 5 000 000 EUR för att säkerställa en kritisk massa för varje program och för att täcka behov som inte direkt uttrycks i nedan angivna kriterier.
2. Återstoden kommer att fördelas enligt följande kriterier:
   a) 45 % i omvänd proportion till deras bruttonationalprodukt (köpkraft per invånare).
   b) 40 % i proportion till befolkningsstorleken.
   c) 15 % i proportion till territoriets storlek.

Det initiala anslaget ska grunda sig på de senaste statistiska data från kommissionen (Eurostat) som omfattar närmast föregående kalenderår. För halvtidsöversynen ska referensuppgifterna vara de senaste statistiska årsdata från kommissionen (Eurostat) som omfattar det föregående kalenderåret och finns tillgängliga vid tidpunkten för halvtidsöversynen 2024.

~~BILAGA II~~

~~Genomförandeåtgärder~~

~~Fonden ska bidra till de särskilda mål som anges i artikel 3.2 a genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:~~

~~a) Säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens regelverk om informationsutbyte som stödjer säkerheten, till exempel genom Prüm, EU PNR och SIS II, inbegripet genom genomförandet av rekommendationerna från kvalitetskontrolls- och utvärderingsmekanismer såsom Schengenregelverkets utvärderingsmekanism och andra mekanismer för kvalitetskontroll och utvärdering.~~

~~b) Inrätta, anpassa och upprätthålla säkerhetsrelevanta unionsomfattande it-system och kommunikationsnät, inbegripet deras interoperabilitet, och utveckla lämpliga verktyg för att åtgärda fastställda brister.~~

~~c) Öka den aktiva användningen av säkerhetsrelevanta verktyg, system och databaser för informationsutbyte på unionsnivå, för att säkerställa att dessa matas med data av hög kvalitet~~

~~d) Om nödvändigt, stödja berörda nationella åtgärder för att uppnå de särskilda mål som anges i artikel 3.2 a.~~

~~Fonden ska bidra till de särskilda mål som anges i artikel 3.2 b genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:~~

~~a) Öka de brottsbekämpande insatserna mellan medlemsstaterna, samt i tillämpliga fall med andra relevanta aktörer, i synnerhet för att underlätta och förbättra utnyttjandet av gemensamma utredningsgrupper, gemensamma patruller, förföljande över gränserna, övervakning och andra mekanismer för operativt samarbete inom ramen för EU:s policycykel (Empact), med särskild inriktning på gränsöverskridande insatser.~~

~~b) Öka samordningen och samarbetet mellan brottsbekämpande myndigheter och andra behöriga myndigheter inom och mellan medlemsstaterna samt med andra relevanta aktörer, till exempel genom nätverk av specialiserade nationella enheter, nätverk och samarbetsstrukturer på unionsnivå samt unionscentra.~~

~~c) Förbättra samarbetet mellan olika organ och på unionsnivå mellan medlemsstaterna, eller mellan medlemsstater, å ena sidan, och EU:s berörda organ och byråer, och å den andra, samt på nationell nivå mellan de nationella myndigheterna i varje enskild medlemsstat.~~

~~Fonden ska bidra till de särskilda mål som anges i artikel 3.2 c genom inriktning på följande genomförandeåtgärder:~~

~~a) Öka de brottsbekämpande myndigheternas utbildning, övningar, ömsesidiga lärande, specialiserade utbytesprogram och utbyte av bästa praxis i och tillsammans med tredjeländer och andra berörda aktörer.~~

~~b) Utnyttja samordningseffekter genom sammanslagning av resurser och kunskap bland medlemsstaterna och andra berörda aktörer, inbegripet det civila samhället, exempelvis genom inrättande av gemensamma centra för spetskompetens, utarbetande av gemensamma riskbedömningar eller gemensamma operativa stödcentra för gemensamt utförda insatser.~~

~~c) Främja och utveckla åtgärder, skydd, mekanismer och bästa praxis för tidig identifieringen, skyddet av och stödet till vittnen, visselblåsare och brottsoffer samt utveckla partnerskap mellan myndigheter och andra relevanta aktörer för att uppnå detta resultat.~~

Onsdagen den 13 mars 2019

~~d) Förvärva relevant utrustning och att inrätta eller uppgradera specialiserade utbildningsfaciliteter och annan central säkerhetsrelevant infrastruktur för att stärka beredskap och motståndskraft, offentlig medvetenhet och lämpliga reaktionerna på säkerhetshot.~~ **[Ändr. 119]**

BILAGA III

Exempel på stödberättigande åtgärder som kommer att få stöd genom fonden i enlighet med artikel 4 **[Ändr. 120]**

Stöd från Fonden för inre säkerhet får inriktas bland annat på följande typer av åtgärder: **[Ändr. 121]**

— ***Inrättande av*** it-system och nät som bidrar till att målen med föreliggande förordning uppnås samt till utbildning i användningen av sådana system, testning och förbättring av ~~interoperabiliteten~~ ***interoperabilitetskomponenter*** och datakvaliteten i sådana system. **[Ändr. 122]**

— Övervakning av genomförandet av unionslagstiftningen och unionens strategiska mål på informationssystemens område i medlemsstaterna***, särskilt dataskydd, integritet och datasäkerhet***. **[Ändr. 123]**

— Empactåtgärder för att möjliggöra eller underlätta genomförandet av EU:s policycykel,

— ***Stöd till de decentraliserade byråerna för att underlätta samarbetet vid gränsöverskridande insatser.*** **[Ändr. 124]**

— Åtgärder till stöd för en effektiv och samordnad krisrespons som kopplar samman befintlig sektorspecifik kapacitet, sakkunskap och situationsmedvetenhetscentralerna, bland annat dem som rör hälsa, civilskydd, och terrorism ***och it-brottslighet***. **[Ändr. 125]**

— Åtgärder för utveckling av innovativa metoder eller nya tekniker, vilka har förutsättningar att kunna överföras till andra medlemsstater, särskilt projekt som syftar till att testa och validera forskningsprojekt.

— ***Åtgärder som främjar forskning och utbyte av expertis för att förbättra motståndskraften mot framväxande hot, inbegripet olaglig handel på nätet, hybridhot samt kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära hot.*** **[Ändr. 126]**

— ***Åtgärder och nätverk av nationella kontaktpunkter som underlättar gränsöverskridande utbyte av information som erhållits genom övervakningssystem, såsom kameror och andra sensorer, i kombination med algoritmer för artificiell intelligens, som omfattas av tillförlitligt skydd, bland annat uppgiftsminimering, förhandsgodkännande av en rättslig myndighet och tillgång till rättsmedel.*** **[Ändr. 127]**

— Stöd till tematiska eller gränsöverskridande nätverk av specialiserade nationella enheter för att förbättra det ömsesidiga förtroendet, utbytet och spridning av paktiska kunskaper, information, erfarenheter och bästa praxis, sammanslagning av resurser och sakkunskap i gemensamma kompetensenheter.

— ***Stöd till initiativ för nätverkande mellan medlemsstaternas underrättelsetjänster för att uppmuntra en gemensam underrättelsekultur, förbättra det ömsesidiga förtroendet, utbytet och spridningen av expertis, information, erfarenheter och bästa praxis.*** **[Ändr. 128]**

— Utbildning och fortbildning av personal och experter vid behöriga brottsbekämpande och rättsliga myndigheter och administrativa organ, med beaktande av de operativa behoven och riskanalyser, med utgångspunkt i det europeiska utbildningsprogrammet för tjänstemän inom brottsbekämpningen och i samarbete med Cepol och, i tillämpliga fall, det europeiska nätverket för rättslig utbildning.

— ***Utbildning och fortbildning av personal och experter vid behöriga brottsbekämpande och rättsliga myndigheter och administrativa organ vad gäller förebyggande strategier, med särskild tonvikt på utbildning avseende grundläggande rättigheter, inbegripet åtgärder för att upptäcka och undvika rasism, och utbyte av bästa praxis.*** **[Ändr. 129]**

— Samarbete med den privata sektorn***, särskilt på området it-säkerhet,*** för att skapa förtroende och förbättra samordning, beredskapsplanering samt utbyte och spridning av information och bästa praxis mellan offentliga och privata aktörer som skyddar ~~offentliga platser och~~ kritisk infrastruktur. **[Ändr. 130]**

— Åtgärder som ger lokalsamhällen befogenhet att utarbeta lokala lösningar och förebyggande strategier samt medvetandehöjande åtgärder och kommunikationsåtgärder bland berörda parter och allmänheten om unionens säkerhetsstrategier.

— Utrustning, transportmedel, kommunikationssystem och viktiga säkerhetsrelaterade faciliteter.

— Kostnader för personal som deltar i de åtgärder som stöds genom fonden eller åtgärder som kräver deltagande av personal av tekniska eller säkerhetsrelaterade skäl.

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA IV

Åtgärder som berättigar till en högre samfinansieringssats i enlighet med artiklarna ~~11.2~~***11.3*** och ~~12.6~~***12.7*** **[Ändr. 131]**

— Projekt som syftar till att förebygga och bekämpa ***våldsbejakande extremism, inbegripet*** radikalisering***, intolerans och diskriminering, särskilt åtgärder för att ta itu med de bakomliggande orsakerna och förebygga radikalisering i fängelser, och projekt som tillhandahåller särskild utbildning för brottsbekämpande myndigheter***. **[Ändr. 132]**

— Projekt som syftar till att förbättra ~~driftskompatibiliteten~~ ***interoperabiliteten*** i it-system och kommunikationsnät***, i den mån de föreskrivs i unionens eller medlemsstaternas lagstiftning*** [1]. **[Ändr. 133]**

— ***Projekt som syftar till att bekämpa strukturer för organiserad brottslighet som är särskilt farliga enligt Empact.*** **[Ändr. 134]**

— ***Projekt som syftar till att förebygga och bekämpa it-brottslighet, särskilt sexuellt utnyttjande av barn på nätet, inbegripet åtgärder för att förebygga angrepp mot informationssystem och kritisk infrastruktur genom att upptäcka och avhjälpa sårbarheter.*** **[Ändr. 135]**

— ***Projekt som syftar till att bekämpa olaglig handel via kanaler på nätet.*** **[Ändr. 136]**

---

[1] I enlighet med kommissionens meddelande om starkare och smartare informationssystem för gränser och säkerhet, COM(2016)0205.

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA V

Centrala prestationsindikatorer som avses i artikel 24.1

Specifikt mål nr 1 Förbättra informationsutbytet:

1. Utnyttjande av EU:s mekanismer för informationsutbyte.

   Datakälla: Europol, EU-LISA, rådet, medlemsstaterna

Specifikt mål nr 2 Öka det operativa samarbetet

1. Antal gemensamma operativa insatser med stöd från fonden.

   Datakälla: Europol, Eurojust och medlemsstaterna

2. Det uppskattade värdet av frysta tillgångar, det beräknade värdet av tillgångar som förverkats med hjälp av fonden.

   Datakälla: Medlemsstater

3. Värdet av ~~narkotikabeslag~~ ***beslag av olaglig narkotika, vapen, produkter av vilda djur och växter samt olagligt handlade kulturföremål*** som genomförts med hjälp av gränsöverskridande samarbete mellan brottsbekämpande organ ***och med stöd av fonden***. **[Ändr. 137]**

   Datakälla: Medlemsstater, mottagare av åtgärdsbidrag från unionen

4. Antal rekommendationer från Schengenutvärderingar med finansiella konsekvenser på säkerhetsområdet som åtgärdats med stöd från fonden, jämfört med det totala antalet rekommendationer med finansiella konsekvenser på säkerhetsområdet.

   Datakälla: Medlemsstater

Specifikt mål nr 3 Stärka förmågan att bekämpa och förebygga brottslighet

5. Antalet brottsbekämpande tjänstemän som genomgått utbildning, övningar, program för ömsesidigt lärande eller särskilda utbytesprogram på områden med anknytning till gränsöverskridande frågor som genomförts med stöd från fonden.

   Datakälla: Medlemsstater

6. Antalet ***offentliga platser och omfattningen av*** kritiska infrastrukturanläggningar och offentliga platser som fått förbättrat skydd mot incidenter med hjälp av fonden. **[Ändr. 138]**

   Datakälla: Medlemsstater

7. Antalet initiativ för att förebygga radikalisering som leder till våldsam extremism.

   Datakälla: Nätverket för kunskapsspridning om radikalisering

BILAGA VI

Insatsstyper

TABELL 1: KODER FÖR INSATSOMRÅDE

1	TER-Insatser mot finansiering av terrorism
2	TER-Förebyggande och motverkande av radikalisering
3	TER-Skydd och motståndskraft i fråga om offentliga platser och andra mjuka mål
4	TER-Skydd och motståndskraft i fråga om kritisk infrastruktur
5	TER-Kemiskt biologiskt radioaktivt nukleärt
6	TER-Sprängämnen
7	TER-Krishantering
8	TER-Övrigt
9	OC-Korruption
10	OC-Ekonomisk brottslighet
10a	***OC – Penningtvätt*** **[Ändr. 139]**
11	OC-Narkotika
12	OC-Smuggling av skjutvapen
12a	***Olaglig handel med kulturföremå*** **[Ändr. 140]**
12b	***Olaglig handel med hotade arter*** **[Ändr. 141]**
13	OC-Människohandel
14	OC-Smuggling av migranter
15	OC-Miljöbrott
16	OC-Organiserade egendomsbrott
17	OC-Övrigt
18	CC-It-brottslighet – Övrigt
19	CC-It-brottslighet – Förebyggande
20	CC-It-brottslighet – Underlätta utredningar
21	CC-It-brottslighet – Stöd till offer

Onsdagen den 13 mars 2019

22	CC-Sexuellt utnyttjande av barn – Förebyggande
23	CC-Sexuellt utnyttjande av barn – Underlätta utredningar
24	CC-Sexuellt utnyttjande av barn – Stöd till offer
24a	***CC – Spridning av bilder på barn som utsätts för övergrepp och av barnpornografi*** **[Ändr. 142]**
25	CC-Sexuellt utnyttjande av barn – Övrigt
26	CC-Övrigt
27	GEN-Informationsutbyte
28	GEN-Polisiärt samarbete eller mellan myndigheter (tull, gränsbevakning, underrättelsetjänster)
29	GEN-Forensiskt arbete
30	GEN-Stöd till offer
31	GEN-Driftsstöd
32	TA-Tekniskt bistånd – information och kommunikation
33	TA-Tekniskt bistånd – förberedelse, genomförande, övervakning och kontroll
34	TA-Tekniskt bistånd – utvärdering och studier, datainsamling
35	TA-Tekniskt bistånd – kapacitetsuppbyggnad

TABELL 2: KODER FÖR ÅTGÄRDSTYP

1	It-system, interoperabilitet, kvalitet, kommunikationssystem (utom utrustning)
2	Nätverk, kompetensenheter, samarbetsstrukturer, gemensamma åtgärder och insatser
3	Gemensamma utredningsgrupper och andra gemensamma insatser
4	Utplacering av experter
5	Fortbildning
6	Utbyte av bästa praxis, arbetsseminarier, konferenser, evenemang, informationskampanjer och kommunikationsåtgärder
7	Studier, pilotprojekt, riskbedömningar
8	Utrustning (ingår i beräkningen av taket på 15 %)
9	Transportmedel (ingår i beräkningen av taket på 15 %)

10	Byggnader och faciliteter (i beräkningen av taket på 15 %)
11	Spridning eller annan uppföljning av forskningsprojekt

TABELL 3: KODER FÖR GENOMFÖRANDEMODELL

1	Samarbete med tredjeländer
2	Åtgärder i tredjeländer
3	Genomförande av rekommendationerna från Schengenutvärderingen på området för polissamarbete
4	Särskilda åtgärder (inte kända på programplaneringsstadiet)
5	Bistånd i nödsituationer (inte kända på programplaneringsstadiet)
6	Åtgärder som förtecknas i bilaga IV

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA VII

Åtgärder som berättigar till driftsstöd

Inom det särskilda målet *bättre informationsutbyte* ska driftsstöd inom programmen omfatta följande:

— Underhåll och användarstöd i unionen och i tillämpliga fall nationella it-system som bidrar till uppfyllelsen av målen i denna förordning.

— Personalkostnader som är nödvändiga för att uppnå målen i denna förordning.

Inom det särskilda målet *ökat operativt samarbete* ska driftsstöd inom programmen omfatta följande:

— Underhåll av teknisk utrustning och transportmedel som används för åtgärder på området förebyggande, upptäckt och utredning av grov och organiserad brottslighet med en gränsöverskridande dimension.

— Personalkostnader som är nödvändiga för att uppnå målen i denna förordning.

Inom det särskilda målet *förstärkt kapacitet att förebygga och bekämpa brottslighet* ska driftsstöd inom ramen för de nationella programmen omfatta följande:

— Underhåll av teknisk utrustning och transportmedel som används för åtgärder på området förebyggande, upptäckt och utredning av grov och organiserad brottslighet med en gränsöverskridande dimension.

— Personalkostnader som är nödvändiga för att uppnå målen i denna förordning.

Åtgärder som inte är stödberättigande enligt artikel 4.3 ska inte omfattas.

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA VIII

Output- och resultatindikatorer som avses i artikel 24.3

Specifikt mål nr 1 Förbättra informationsutbytet:

1. Utnyttjande av EU:s mekanismer för informationsutbyte, som mäts genom:

   a) antalet ***registreringar och*** sökningar ***som gjorts*** i Schengens informationssystem, **[Ändr. 143]**

   b) antalet sökningar i systemet för gränsöverskridande utbyte av forensiska uppgifter (DNA, fingeravtryck, nummerplåtar) mellan medlemsstaterna (Prümsystemet för automatiserat utbyte av uppgifter),

   c) antalet meddelanden som utbytts genom Europols nätapplikation för säkert informationsutbyte,

   d) antalet sökningar i Europols informationssystem (EIS),

   e) det totala antalet passagerare vars PNR-uppgifter samlats in och utbytts.

   ea) antalet sökningar i Ecris-TCN-systemet. **[Ändr. 144]**

   Datakälla: Europol, EU-LISA, rådet, medlemsstaterna

2. Antalet nya anslutningar ~~mellan~~ ***av behöriga*** säkerhetsrelaterade databaser som görs med stöd från fonden: **[Ändr. 145]**

   a) med EU:s och, i tillämpliga fall, internationella databaser,

   b) inom medlemsstaten,

   c) ed en eller flera andra medlemsstater,

   d) med ett eller flera tredjeländer.

   Datakälla: Medlemsstater

3. Antalet aktiva användare av verktyg, system och databaser på EU-nivå och, i förekommande fall, nationell nivå för utbyte av säkerhetsrelaterad information som adderas med stöd från fonden, jämfört med det totala antalet användare.

   Datakälla: Medlemsstater

Specifikt mål nr 2 Öka det operativa samarbetet

4. Antalet gemensamma operativa åtgärder som fått stöd från fonden, inbegripet deltagande medlemsstater och myndigheter, fördelade per område (terrorismbekämpning, organiserad brottslighet, organiserad brottslighet, it-brottslighet och övrigt):

   a) antalet gemensamma utredningsgrupper,

   b) antalet operativa projekt inom Europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottshot,

   c) andra gemensamma operativa åtgärder.

   Datakälla: Europol, Eurojust och medlemsstaterna

Onsdagen den 13 mars 2019

5. Deltagande i transnationella nätverk som verkar med stöd från fonden

Datakälla: Medlemsstater, unionsåtgärder eller mottagare av miljölednings- och miljöredovisningsbidrag (Emas)

6. Det uppskattade värdet av frysta tillgångar, det beräknade värdet av tillgångar som förverkats med hjälp av fonden.

Datakälla: Medlemsstater

7. Värdet av ~~narkotikabeslag~~ ***beslag av olaglig narkotika, vapen, produkter av vilda djur och växter samt olagligt handlade kulturföremål*** som genomförts med hjälp av gränsöverskridande samarbete mellan brottsbekämpande organ. **[Ändr. 146]**

Datakälla: ***Europol,*** *Medlemsstater, mottagare av åtgärdsbidrag från unionen* **[Ändr. 147]**

8. Mängden resultat av befintliga transnationella nätverk som bildas med hjälp av fonden, till exempel handböcker om bästa praxis, seminarier och gemensamma övningar.

Datakälla: Mottagare av åtgärdsbidrag från unionen

9. Antal rekommendationer från Schengenutvärderingar med finansiella konsekvenser på säkerhetsområdet som åtgärdats med stöd från fonden, jämfört med det totala antalet rekommendationer med finansiella konsekvenser på säkerhetsområdet.

Datakälla: Medlemsstater

Specifikt mål nr 3 Stärka förmågan att bekämpa och förebygga brottslighet

10. Antalet brottsbekämpande tjänstemän som genomgått utbildning, övningar, program för ömsesidigt lärande eller särskilda utbytesprogram på områden med anknytning till gränsöverskridande frågor som genomförts med stöd från fonden, fördelade på följande områden:

a) terrorismbekämpning,

b) organiserad brottslighet,

c) it-brottslighet,

d) andra områden med operativt samarbete.

*Datakälla: Medlemsstater****, Europol, Enisa*** **[Ändr. 148]**

11. Antal handböcker om bästa praxis och utredningsmetoder, standardrutiner och andra resurser som utarbetats med stöd från fonden till följd av samverkan mellan olika organisationer i hela EU.

Datakälla: Medlemsstater, unionsåtgärder eller mottagare av miljölednings- och miljöredovisningsbidrag (Emas)

12. Antalet brottsoffer som fått stöd från fonden, fördelat på typ av brott (människohandel, ***organhandel,*** människosmuggling, terrorism, grov och organiserad brottslighet, it-brottslighet***, sexuellt utnyttjande*** och sexuellt utnyttjande av barn ***samt tortyr eller omänsklig eller förnedrande behandling***). **[Ändr. 149]**

Datakälla: Medlemsstater

13. Antalet ***offentliga platser och omfattningen av*** kritiska infrastrukturanläggningar ~~och offentliga platser~~ som fått förbättrat skydd mot incidenter med hjälp av fonden. **[Ändr. 150]**

Datakälla: Medlemsstater

14. Antalet initiativ för att förebygga radikalisering som leder till våldsam extremism:

~~a) antalet träffar på webbplatsen tillhörande nätverket för kunskapsspridning om radikalisering,~~ **[Ändr. 151]**

b) antalet deltagare i nätverket, fördelat på typ av expert,

c) antal studiebesök, fortbildningsarrangemang, arbetsseminarier och avslutade rådgivningsomgångar i medlemsstaterna, i nära samarbete med de nationella myndigheterna, fördelat på mottagare (brottsbekämpande myndigheter, övriga myndigheter) ***och återkoppling från deltagarna***. **[Ändr. 152]**

*Datakälla: Nätverket för kunskapsspridning om radikalisering****, medlemsstaterna*** **[Ändr. 153]**

15. Antal inrättade partnerskap med hjälp av fonden som bidra till bättre stöd för vittnen, uppgiftslämnare och brottsoffer:

a) med den privata sektorn,

b) med det civila samhället.

Datakälla: Medlemsstater, unionsåtgärder eller mottagare av miljölednings- och miljöredovisningsbidrag (Emas)

Specifikt mål nr 3a: Utveckla en gemensam underrättelsekultur

15a. Antalet utbyten mellan medlemsstaterna på underrättelseområdet.

15b. Antalet brottsbekämpande tjänstemän och underrättelsetjänstemän som deltagit i utbildning, övningar, program för ömsesidigt lärande eller särskilda utbytesprogram på områden med anknytning till gränsöverskridande frågor som anordnats med stöd från fonden.

Datakälla: Medlemsstaterna **[Ändr. 154]**

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0178

Definition, presentation och märkning av spritdrycker och skydd av geografiska beteckningar för sådana ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om definition, presentation och märkning av spritdrycker, användning av namn på spritdrycker i presentationen och märkningen av andra livsmedel, samt om skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker (COM(2016)0750 – C8-0496/2016 – 2016/0392(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/65)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2016)0750),

— med beaktande av artiklarna 294.2, 43.2 och 114.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0496/2016),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av det motiverade yttrande från den italienska senaten som lagts fram i enlighet med protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och enligt vilket utkastet till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 29 mars 2017 ([1]),

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 10 december 2018 och den 27 februari 2019 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för internationell handel och utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A8-0021/2018),

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen ([2]).

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

([1]) EUT C 209, 30.6.2017, s. 54.

([2]) Denna ståndpunkt ersätter ändringarna antagna den 1 mars 2018 (Antagna texter, P8_TA(2018)0049).

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TC1-COD(2016)0392

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om definition, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker, användning av namn på spritdrycker i presentationen och märkningen av andra livsmedel, skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker, användning av jordbruksalkohol och destillat av jordbruksprodukter i alkoholhaltiga drycker samt om upphävande av förordning (EG) nr 110/2008

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/787.)

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0179

Utkast till ändringar av protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska unionens domstol ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om utkastet till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska unionens domstol (02360/2018 – C8-0132/2018 – 2018/0900(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/66)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av domstolens framställning som har lagts fram för Europaparlamentet och rådet, i dess reviderade version (02360/2018),

— med beaktande av artikel 256.1 och artikel 281 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och artikel 106a.1 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, i enlighet med vilka utkastet till akt har lagts fram för parlamentet (C8-0132/2018),

— med beaktande av artikel 294.3 och 294.15 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av kommissionens yttranden (COM(2018)0534) och C(2018)7500),

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 16 januari 2019 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artiklarna 48 och 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandet från utskottet för konstitutionella frågor (A8-0439/2018).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen, domstolen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0900

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2019/… om ändring av protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska unionens domstol

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU, Euratom) 2019/629.)

P8_TA(2019)0180

Fastställande av beredskapsåtgärder när det gäller samordning av de sociala trygghetssystemen efter Förenade kungarikets utträde ur EU ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av beredskapsåtgärder när det gäller samordning av de sociala trygghetssystemen efter Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen (COM(2019)0053 – C8-0039/2019 – 2019/0019(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/67)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2019)0053),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 48 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0039/2019),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 25 februari 2019 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor (A8-0161/2019).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet tar del av kommissionens uttalande, som bifogas denna resolution och som kommer att offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning, C-serien.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2019)0019

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om fastställande av beredskapsåtgärder när det gäller samordning av de sociala trygghetssystemen efter Förenade kungarikets utträde ur unionen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/500.)

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTIONEN

Kommissionens uttalande

Förordningen om fastställande av beredskapsåtgärder när det gäller samordning av de sociala trygghetssystemen efter Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen grundar sig på artikel 48 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) eftersom den rör åtgärder på området för samordning av de sociala trygghetssystemen. En utvidgning av denna förordning till tredjelandsmedborgare i samma rättsakt är inte möjlig på grund av att de rättsliga grunderna är oförenliga, eftersom en sådan utvidgning skulle behöva grundas på artikel 79.2 b i EUF-fördraget.

Kommissionen anser att tredjelandsmedborgare som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 av den 24 november 2010 bör fortsätta att omfattas av de grundläggande principer för samordning av de sociala trygghetssystemen som ska kodifieras i förordningen om fastställande av beredskapsåtgärder när det gäller samordning av de sociala trygghetssystemen, som grundar sig på bestämmelserna i förordning (EU) nr 1231/2010 och förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009, som fortsätter att gälla.

Kommissionen kommer emellertid vid behov att i ett senare skede överväga att utvidga principerna i denna förordning till att omfatta tredjelandsmedborgare som lagligen är bosatta i en medlemsstat och som i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 av den 24 november 2010 omfattas eller har omfattats av EU:s lagstiftning om samordning av de sociala trygghetssystemen för att bekräfta deras rättigheter när det gäller den period då Förenade kungariket var en medlemsstat.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0181

Gemensamma bestämmelser för att säkerställa grundläggande förbindelser vad gäller godstransporter på väg med anledning av Förenade kungarikets utträde ur EU ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma bestämmelser för att säkerställa grundläggande förbindelser vad gäller godstransporter på väg med anledning av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen (COM(2018)0895 – C8-0511/2018 – 2018/0436(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/68)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0895),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 91.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0511/2018),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 20 februari 2019 [1],

— efter att ha hört Regionkommittén,

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 15 februari 2019 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A8-0063/2019).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0436

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om gemensamma bestämmelser för att säkerställa grundläggande förbindelser vad gäller transporter av gods och passagerare på väg med anledning av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur unionen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/501.)

---

[1] Ännu ej offentliggjort i EUT.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0182

Gemensamma bestämmelser för grundläggande flygförbindelser med anledning av Förenade kungarikets utträde ur EU ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma bestämmelser för grundläggande flygförbindelser med anledning av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen (COM(2018)0893 – C8-0510/2018 – 2018/0433(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/69)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0893),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 100.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0510/2018),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 20 februari 2019 ([1]),

— efter att ha hört Regionkommittén,

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 27 februari 2019 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A8-0062/2019).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0433

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om gemensamma bestämmelser för grundläggande lufttrafikförbindelser med anledning av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur unionen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/502.)

([1]) Ännu ej offentliggjort i EUT.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0183

Regler som rör Europeiska havs- och fiskerifonden med anledning av Förenade kungarikets utträde ur unionen ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 508/2014 vad gäller vissa regler som rör Europeiska havs- och fiskerifonden efter Förenade kungarikets utträde ur unionen (COM(2019)0048 – C8-0037/2019 – 2019/0009(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/70)

Europaparlamentet,

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2019)0048),

— med beaktande av artiklarna 294.2, 42 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0037/2019),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

— med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 20 februari 2019 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artiklarna 59 och 154 i arbetsordningen,

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2019)0009

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om ändring av förordning (EU) nr 508/2014 vad gäller vissa regler som rör Europeiska havs- och fiskerifonden efter Förenade kungarikets utträde ur unionen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/497.)

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0184

Fisketillstånd för unionsfiskefartyg som fiskar i Förenade kungarikets vatten och fiskeverksamhet som bedrivs av Förenade kungarikets fiskefartyg i unionens vatten ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2017/2403 vad gäller fisketillstånd för unionsfiskefartyg i Förenade kungarikets vatten och Förenade kungarikets fiskefartygs fiskeinsatser i unionens vatten(COM(2019)0049 – C8-0036/2019 – 2019/0010(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/71)

Europaparlamentet,

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2019)0049),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0036/2019),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

— med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 20 februari 2019 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artiklarna 59 och 154 i arbetsordningen,

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2019)0010

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om ändring av förordning (EU) 2017/2403 vad gäller fisketillstånd för unionsfiskefartyg i Förenade kungarikets vatten och Förenade kungarikets fiskefartygs fiskeinsatser i unionens vatten

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/498.)

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0185

Vissa aspekter av järnvägssäkerhet och järnvägsförbindelser med anledning av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om vissa aspekter av järnvägssäkerhet och järnvägsförbindelser med anledning av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen (COM(2019)0088 – C8-0046/2019 – 2019/0040(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/72)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2019)0088),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 91.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0046/2019),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— efter att ha hört Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,

— efter att ha hört Regionkommittén,

— med beaktande av artiklarna 59 och 154 i arbetsordningen,

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2019)0040

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om vissa aspekter av järnvägssäkerhet och järnvägsförbindelser med anledning av Förenade kungarikets utträde ur unionen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/503.)

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0189

Europeiska kompetenscentrumet för cybersäkerhet inom näringsliv, teknik och forskning och nätverket av nationella samordningscentrum ***I

Europaparlamentets ändringar antagna den 13 mars 2019 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska kompetenscentrumet för cybersäkerhet inom näringsliv, teknik och forskning och av nätverket av nationella samordningscentrum (COM(2018)0630 – C8-0404/2018 – 2018/0328(COD)) ([1])

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/73)

Ändring 1

Förslag till förordning

Skäl 1

Kommissionens förslag	*Ändring*
(1) ***I takt med att*** vår vardag och våra ekonomier blir alltmer beroende av digital teknik löper medborgarna också större risk att utsättas för allvarliga cyberincidenter. Vår framtida säkerhet förutsätter bland annat att vi stärker teknikens och näringslivets förmåga att skydda unionen mot cyberhot, eftersom både ***civil*** infrastruktur och ***militär kapacitet*** är beroende av säkra digitala system.	(1) ***Då mer än 80 % av unionens befolkning har internetuppkoppling och*** vår vardag och våra ekonomier blir alltmer beroende av digital teknik löper medborgarna också större risk att utsättas för allvarliga cyberincidenter. Vår framtida säkerhet förutsätter bland annat att vi ***bidrar till övergripande resiliens,*** stärker teknikens och näringslivets förmåga att skydda unionen mot ***ständigt föränderliga*** cyberhot, eftersom både infrastruktur och ***säkerhetskapacitet*** är beroende av säkra digitala system. ***Sådan säkerhet kan uppnås genom att man ökar medvetenheten om cybersäkerhetshot genom att utveckla kompetens, kapacitet och förmåga i hela unionen, med noggrann hänsyn till samspelet mellan maskinvaru- och programvaruinfrastruktur, nätverk, produkter och processer samt samhälleliga och etiska konsekvenser och farhågor.***

([1]) Ärendet återförvisades för interinstitutionella förhandlingar till det ansvariga utskottet, i enlighet med artikel 59.4 fjärde stycket i arbetsordningen (A8-0084/2019).

Ändring 2

Förslag till förordning

Skäl 1a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(1a) It-brottslighet är ett snabbt växande hot mot unionen, dess medborgare och dess ekonomi. Under 2017 var 80 % av de europeiska företagen med om minst en cyberincident. WannaCry-angreppet i maj 2017 påverkade över 150 länder och 230 000 it-system och fick avsevärda konsekvenser för kritiska infrastrukturer såsom sjukhus. Detta understryker vikten av högsta cybersäkerhetsstandarder och helhetslösningar för cybersäkerhet som inbegriper personer, produkter, processer och teknik i unionen, ett unionsledarskap på området och digitalt oberoende.

Ändring 3

Förslag till förordning

Skäl 4

Kommissionens förslag	*Ändring*
(4) Vid det digitala toppmötet i Tallinn i september 2017 uppmanade stats- och regeringscheferna unionen att bli ”ledande när det gäller cybersäkerhet senast 2025 för att försäkra oss om att våra medborgare, konsumenter och företag kan ha förtroende för och åtnjuta skydd på internet och för att möjliggöra ett fritt internet som styrs av lagen”.	(4) Vid det digitala toppmötet i Tallinn i september 2017 uppmanade stats- och regeringscheferna unionen att bli ledande när det gäller cybersäkerhet senast 2025 för att försäkra oss om att våra medborgare, konsumenter och företag kan ha förtroende för och åtnjuta skydd på internet och för att möjliggöra ett fritt ***och säkrare*** internet som styrs av lagen. ***De utfäste sig också att ”i högre grad använda lösningar med öppen källkod och/eller öppna standarder när det gäller (åter)uppbyggnad av IKT-system och IKT-lösningar (bland annat för att undvika beroende av en enda säljare), inklusive de som utvecklas och/eller främjas av EU-program för interoperabilitet och standardisering, t.ex. ISA²”.***

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 4

Förslag till förordning

Skäl 4a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(4a) Europeiska kompetenscentrumet för cybersäkerhet inom näringsliv, teknik och forskning (nedan kallat kompetenscentrumet) bör bidra till att öka resiliensen och tillförlitligheten för infrastrukturen i nätverk och informationssystem, bland annat internet och annan infrastruktur som är avgörande för att samhället ska fungera, exempelvis transport-, hälso- och sjukvårds- samt banksystem.

Ändring 5

Förslag till förordning

Skäl 4b (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(4b) Kompetenscentrumet och dess åtgärder bör beakta genomförandet av förordning (EU) 2019/XXX [omarbetning av förordning (EG) nr 428/2009 enligt förslaget i COM(2016)0616] [1a].
	([1a]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… av den … om upprättande av en unionsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av samt teknisk assistans för produkter med dubbla användningsområden (EUT L …, …, s. …).

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 6

Förslag till förordning

Skäl 5

Kommissionens förslag	*Ändring*
(5) Allvarliga störningar i nätverks- och informationssystem kan både drabba enskilda medlemsstater och unionen som helhet. Det är därför helt nödvändigt för ***en väl fungerande inre marknad*** att nätverks- och informationssystem ***är säkra***. Unionen är för närvarande beroende av icke-europeiska leverantörer av cybersäkerhetslösningar. Det ligger emellertid i unionens strategiska intresse att bibehålla och vidareutveckla nödvändig teknisk kapacitet inom cybersäkerhet för att trygga ***sin digitala inre marknad*** och ***framför allt skydda kritiska nätverk*** och ***informationssystem*** samt tillhandahålla grundläggande cybersäkerhetstjänster.	(5) Allvarliga störningar i nätverks- och informationssystem kan både drabba enskilda medlemsstater och unionen som helhet. Det är därför helt nödvändigt för ***både samhället och näringslivet*** att nätverks- och informationssystem ***håller högsta säkerhet i hela unionen***. Unionen är för närvarande beroende av icke-europeiska leverantörer av cybersäkerhetslösningar. Det ligger emellertid i unionens strategiska intresse att bibehålla och vidareutveckla nödvändig teknisk kapacitet ***och förmåga*** inom cybersäkerhet för att trygga ***dataskydd och kritiska nätverk och informationssystem för de europeiska medborgarna*** och ***företagen, bland annat kritisk infrastruktur för samhällets funktion, exempelvis transport-, hälso-*** och ***sjukvårds- samt banksystem, och den digitala inre marknaden,*** samt tillhandahålla grundläggande cybersäkerhetstjänster.

Ändring 7

Förslag till förordning

Skäl 6

Kommissionens förslag	*Ändring*
(6) Det finns omfattande sakkunskap och erfarenhet inom unionen när det gäller cybersäkerhetsforskning, cybersäkerhetsteknik och industriell utveckling av cybersäkerhetslösningar, men insatserna inom forskarsamhället och näringslivet är fragmenterade, saknar inriktning och ett gemensamt mål, vilket hämmar konkurrenskraften på detta område. Insatser och sakkunskap måste slås ihop, sammanföras i nätverk och användas på ett effektivt sätt för att förstärka och komplettera befintlig kapacitet inom forskning, teknik och näringsliv på EU-nivå och nationellt.	(6) Det finns omfattande sakkunskap och erfarenhet inom unionen när det gäller cybersäkerhetsforskning, cybersäkerhetsteknik och industriell utveckling av cybersäkerhetslösningar, men insatserna inom forskarsamhället och näringslivet är fragmenterade, saknar inriktning och ett gemensamt mål, vilket hämmar konkurrenskraften ***och ett effektivt skydd av kritiska data, nätverk och system*** på detta område. Insatser och sakkunskap måste slås ihop, sammanföras i nätverk och användas på ett effektivt sätt för att förstärka och komplettera befintlig kapacitet inom forskning, teknik***, färdighetskompetens*** och näringsliv på EU-nivå och nationellt. ***Sektorn för informations- och kommunikationsteknik står inför betydande utmaningar, såsom att uppfylla sin efterfrågan på kvalificerad arbetskraft, och den kan dra nytta av att representera mångfalden i samhället som helhet och av att uppnå en jämn könsfördelning, etnisk mångfald och icke-diskriminering av personer med funktionsnedsättning, samt av att underlätta tillgången till kunskap och utbildning för framtida cybersäkerhetsexperter, inbegripet deras utbildning i icke-formella sammanhang, till exempel i projekt för fri och öppen källkod, medborgarutvecklade teknikprojekt, uppstartsföretag och mikroföretag.***

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 8

Förslag till förordning

Skäl 6a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(6a) Små och medelstora företag är viktiga aktörer i den unionens cybersäkerhetssektor som kan tillhandahålla spjutspetslösningar tack vare sin flexibilitet. Samtidigt är små och medelstora företag som inte är specialiserade inom cybersäkerhet emellertid benägna att vara mer utsatta för cyberincidenter på grund av höga investerings- och kunskapskrav för att införa effektiva cybersäkerhetslösningar. Det är därför nödvändigt att kompetenscentrumet och nätverket för cybersäkerhet (nedan kallat nätverket) tillhandahåller särskilt stöd till små och medelstora företag genom att underlätta deras tillgång till kunskap och utbildning, för att göra det möjligt för dem att skydda sig själva tillräckligt och för de företag som är aktiva inom cybersäkerhet att bidra till unionsledarskapet på området.

Ändring 9

Förslag till förordning

Skäl 6b (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(6b) Expertis finns även utanför industriella och forskningsrelaterade sammanhang. Icke-kommersiella och förkommersiella medborgarutvecklade teknikprojekt (s.k. civic tech-projekt) använder öppna standarder, öppna data och fri och öppen källkod i samhällets och allmänhetens intresse. De bidrar till resiliens, medvetenhet och utveckling av kompetens i frågor som rör cybersäkerhet och spelar en viktig roll i att bygga upp kapacitet för näringsliv och forskning.

Ändring 10

Förslag till förordning

Skäl 6c (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(6c) När termen berörda parter används inom ramen för denna förordning, hänvisar den bland annat till näringslivet, offentliga organ och andra aktörer som arbetar med operativa och tekniska frågor på området cybersäkerhet, liksom det civila samhället, bland annat fackföreningar, konsumentorganisationer, gemenskapen för fri och öppen källkod samt den akademiska världen och forskarsamhället.

Ändring 11

Förslag till förordning

Skäl 8

Kommissionens förslag	*Ändring*
(8) Kompetenscentrumet bör vara unionens huvudorgan för sammanslagning av investeringar i cybersäkerhetsforskning, cybersäkerhetsteknik och industriell utveckling av cybersäkerhetslösningar och genomförande av relevanta projekt och initiativ tillsammans med kompetensnätverket för cybersäkerhet. Det bör ge finansiellt stöd till cybersäkerhet från programmen Horisont Europa och Ett digitalt Europa och i lämpliga fall vara öppet för Europeiska regionala utvecklingsfonden och andra program. Detta bör skapa synergieffekter och samordna det ekonomiska stödet till forskning, innovation, teknik och industriell utveckling inom cybersäkerhet och därmed undvika överlappningar.	(8) Kompetenscentrumet bör vara unionens huvudorgan för sammanslagning av investeringar i cybersäkerhetsforskning, cybersäkerhetsteknik och industriell utveckling av cybersäkerhetslösningar och genomförande av relevanta projekt och initiativ tillsammans med nätverket. Det bör ge finansiellt stöd till cybersäkerhet från programmen Horisont Europa och Ett digitalt Europa***, samt från Europeiska försvarsfonden för åtgärder och administrativa kostnader i samband med försvar,*** och i lämpliga fall vara öppet för Europeiska regionala utvecklingsfonden och andra program. Detta bör skapa synergieffekter och samordna det ekonomiska stödet till ***EU-initiativ på områdena*** forskning ***och utveckling***, innovation, teknik och industriell utveckling inom cybersäkerhet och därmed undvika överlappningar.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 12

Förslag till förordning

Skäl 8a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(8a) Principen om inbyggd säkerhet, som fastställs i kommissionens gemensamma meddelande av den 13 september 2017 "Resiliens, avskräckning och försvar: stärkt cybersäkerhet i EU", omfattar avancerade metoder för att öka säkerheten i alla faser av en produkts eller tjänsts livscykel, med början i metoder för säker utformning och utveckling, genom att angreppsytan minskas och det införs lämpliga säkerhetstester och säkerhetsgranskningar. Vid drift och underhåll måste tillverkare eller leverantörer utan dröjsmål ge tillgång till uppdateringar som åtgärdar nya sårbarheter eller hot under den beräknade livslängden för en produkt och därefter. Detta kan också uppnås genom att man gör det möjligt för tredje part att ta fram och tillhandahålla sådana uppdateringar. Tillhandahållande av uppdateringar är särskilt nödvändigt när det gäller allmänt använda infrastrukturer, produkter och processer.

Ändring 13

Förslag till förordning

Skäl 8b (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(8b) Mot bakgrund av utmaningarna inom cybersäkerheten och de investeringar som gjorts i cybersäkerhetskapacitet och cybersäkerhetsförmåga i andra delar av världen, bör unionen och dess medlemsstater utöka sitt ekonomiska stöd till forskning, utveckling och tillämpning på detta område. För att åstadkomma stordriftsfördelar och uppnå skydd på jämförbar nivå i hela unionen, bör medlemsstaterna förlägga sina insatser inom en europeisk ram genom att investera via kompetenscentrumets mekanism när det är relevant.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 14

Förslag till förordning

Skäl 8c (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(8c) För att främja EU:s konkurrenskraft och högsta möjliga cybersäkerhetsstandarder internationellt bör kompetenscentrumet och kompetensgemenskapen för cybersäkerhet eftersträva utbyte i fråga om produkter, processer, standarder och tekniska standarder för cybersäkerhet med det internationella samfundet. Tekniska standarder omfattar inrättande av referenstillämpningar som publiceras med fria och öppna standardlicenser. Att i synnerhet referenstillämpningar är säkert utformade är avgörande för att allmänt använd infrastruktur för nätverks- och informationssystem, såsom internet och kritiska infrastrukturer, ska kunna vara allmänt tillförlitliga och resilienta.

Ändring 15

Förslag till förordning

Skäl 9

Kommissionens förslag	*Ändring*
(9) Med tanke på att målen med detta initiativ bäst uppnås om alla eller så många medlemsstater som möjligt ***deltar***, och som ett incitament för medlemsstaterna att delta bör bara medlemsstater som bidrar till finansieringen av kompetenscentrumets administrativa och operativa kostnader ha rösträtt.	(9) Med tanke på att målen med detta initiativ bäst uppnås om alla eller så många medlemsstater som möjligt ***bidrar***, och som ett incitament för medlemsstaterna att delta bör bara medlemsstater som bidrar till finansieringen av kompetenscentrumets administrativa och operativa kostnader ha rösträtt.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 16

Förslag till förordning

Skäl 12

Kommissionens förslag	*Ändring*
(12) Nationella samordningscentrum bör utses av medlemsstaterna. Förutom nödvändig administrativ kapacitet bör samordningscentrumen själva besitta eller ha direkt tillgång till teknisk sakkunskap inom cybersäkerhet, framför allt när det gäller kryptografi, IKT-säkerhetstjänster, intrångsdetektering, systemsäkerhet, nätverkssäkerhet, programvaru- och applikationssäkerhet samt säkerhets- och integritetsaspekter för enskilda ***och*** samhället. De bör även ha kapacitet att effektivt samverka och samordna med näringsliv, offentlig sektor, inklusive de myndigheter som utses i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 ([23]), och forskarsamhället.	(12) Nationella samordningscentrum bör utses av medlemsstaterna. Förutom nödvändig administrativ kapacitet bör samordningscentrumen själva besitta eller ha direkt tillgång till teknisk sakkunskap inom cybersäkerhet, framför allt när det gäller kryptografi, IKT-säkerhetstjänster, intrångsdetektering, systemsäkerhet, nätverkssäkerhet, programvaru- och applikationssäkerhet samt säkerhets- och integritetsaspekter för enskilda***, etik,*** samhället ***och miljön.*** De bör även ha kapacitet att effektivt samverka och samordna med näringsliv, offentlig sektor, inklusive de myndigheter som utses i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 ([23]), och forskarsamhället ***för att upprätta en kontinuerlig offentlig-privat dialog om cybersäkerhet. Dessutom bör allmänheten informeras om cybersäkerhet genom lämpliga kommunikationsmetoder.***

([23]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 av den 6 juli 2016 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen (EUT L 194, 19.7.2016, s. 1).

([23]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 av den 6 juli 2016 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen (EUT L 194, 19.7.2016, s. 1).

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 17

Förslag till förordning

Skäl 14

Kommissionens förslag	*Ändring*
(14) Ny teknik som artificiell intelligens, sakernas internet, högpresterande datorsystem, kvantdatorer***, blockkedjor*** och säkra digitala identiteter leder till nya utmaningar när det gäller cybersäkerhet men erbjuder samtidigt ***lösningar***. För att bedöma och validera befintliga och framtida IKT-systems resiliens krävs tester av ***säkerhetslösningar*** mot attacker mot högpresterande datorsystem och kvantmaskiner. Kompetenscentrumet, nätverket och kompetensgemenskapen för cybersäkerhet bör driva på och sprida de senaste ***cybersäkerhetslösningarna***. Kompetenscentrumet och nätverket bör samtidigt stå till tjänst för produktutvecklare och aktörer inom kritiska sektorer som transport, energi, hälsa, finans, offentlig förvaltning, telekommunikation, tillverkningsindustri, försvar och rymden och hjälpa dem att hantera sina utmaningar inom cybersäkerhet.	(14) Ny teknik som artificiell intelligens, sakernas internet, högpresterande datorsystem, kvantdatorer och säkra digitala identiteter leder till nya utmaningar när det gäller cybersäkerhet men erbjuder samtidigt ***produkter och processer***. För att bedöma och validera befintliga och framtida IKT-systems resiliens krävs tester av ***säkerhetsrelaterade produkter och processer*** mot attacker mot högpresterande datorsystem och kvantmaskiner. Kompetenscentrumet, nätverket***, de europeiska digitala innovationsknutpunkterna*** och kompetensgemenskapen för cybersäkerhet bör driva på och sprida de senaste ***cybersäkerhetsprodukterna och cybersäkerhetsprocesserna, bland annat dubbla användningsområden, framför allt de som hjälper organisationer att kontinuerligt bygga upp kapacitet, resiliens och lämpliga styrelseformer***. Kompetenscentrumet och nätverket bör ***stimulera hela innovationscykeln och bidra till att överbrygga den finansieringssvacka som kallas dödsskuggans dal för innovationer inom cybersäkerhetsteknik och tillhörande tjänster.*** Samtidigt ***bör kompetenscentrumet, nätverket och kompetensgemenskapen*** stå till tjänst för produktutvecklare och aktörer inom kritiska sektorer som transport, energi, hälsa, finans, offentlig förvaltning, telekommunikation, tillverkningsindustri, försvar och rymden och hjälpa dem att hantera sina utmaningar inom cybersäkerhet ***och forska om de olika motiven bakom attacker mot integriteten hos nätverk och informationssystem, såsom brottslighet, företagsspionage, förtal och desinformation***.

Ändring 18

Förslag till förordning

Skäl 14a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(14a) På grund av den snabbt föränderliga karaktären hos cyberhot och cybersäkerhet måste unionen snabbt och fortlöpande kunna anpassa sig till ny utveckling på området. Kompetenscentrumet, nätverket och kompetensgemenskapen för cybersäkerhet bör därför vara tillräckligt flexibla för att garantera den reaktionsförmåga som krävs. De bör främja lösningar som hjälper aktörer att kontinuerligt bygga upp kapacitet för att stärka sin egen och unionens resiliens.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 19

Förslag till förordning

Skäl 14b (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(14b) Kompetenscentrumet bör ha målet att utveckla ett unionsledarskap och europeisk expertis inom cybersäkerhet, och därmed garantera högsta säkerhetsstandarder i unionen, säkerställa skydd av data, informationssystem, nätverk och kritisk infrastruktur i unionen, skapa nya högkvalitativa arbetstillfällen på området, förhindra kompetensflykt av europeiska cybersäkerhetsexperter till tredjeländer och skapa europeiskt mervärde för befintliga nationella cybersäkerhetsåtgärder.

Ändring 20

Förslag till förordning

Skäl 15

Kommissionens förslag	*Ändring*
(15) Kompetenscentrumet bör ha flera viktiga funktioner. För det första bör det främja och bidra till att samordna arbetet inom det europeiska kompetensnätverket för cybersäkerhet och stödja kompetensgemenskapen för cybersäkerhet. Centrumet bör driva agendan i cybersäkerhetsfrågor och göra det lättare att få tillgång till den sakkunskap som samlas i nätverket och kompetensgemenskapen för cybersäkerhet. För det andra bör kompetenscentrumet genomföra relevanta delar av programmen Ett digitalt Europa och Horisont Europa genom att bevilja bidrag, normalt efter en förslagsinfordran. För det tredje bör kompetenscentrumet främja gemensamma investeringar ***av*** unionen, medlemsstaterna och/eller näringslivet.	(15) Kompetenscentrumet bör ha flera viktiga funktioner. För det första bör det främja och bidra till att samordna arbetet inom nätverket för cybersäkerhet och stödja kompetensgemenskapen för cybersäkerhet. Centrumet bör driva agendan i cybersäkerhetsfrågor och ***sammanföra, utbyta och*** göra det lättare att få tillgång till den sakkunskap som samlas i nätverket och kompetensgemenskapen ***för cybersäkerhet och till infrastruktur*** för cybersäkerhet. För det andra bör kompetenscentrumet genomföra relevanta delar av programmen Ett digitalt Europa och Horisont Europa genom att bevilja bidrag, normalt efter en förslagsinfordran. För det tredje bör kompetenscentrumet främja gemensamma investeringar ***från*** unionen, medlemsstaterna och/eller näringslivet ***samt gemensamma utbildningsmöjligheter och informationsprogram i enlighet med programmet för ett digitalt Europa för medborgare och företag, i syfte att överbrygga kompetensklyftan. Centrumet bör fästa särskild uppmärksamhet vid att aktivera små och medelstora företag på området cybersäkerhet.***

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 21

Förslag till förordning

Skäl 16

Kommissionens förslag	*Ändring*
(16) Kompetenscentrumet bör stimulera och stödja samarbete och samordning av insatserna inom kompetensgemenskapen för cybersäkerhet, som ska vara en stor och öppen grupp bestående av många olika aktörer som arbetar med cybersäkerhetsteknik. Kompetensgemenskapen bör i synnerhet omfatta forskningsorganisationer, företag på utbudssidan, företag på efterfrågesidan och ***offentlig sektor***. Kompetensgemenskapen för cybersäkerhet bör lämna synpunkter på kompetenscentrumets insatser och arbetsprogram och även få ta del av kompetenscentrumets och nätverkets gemenskapsbyggande verksamhet, men i övrigt inte ha någon förmånsställning i förslags- eller anbudsinfordringar.	(16) Kompetenscentrumet bör stimulera och stödja ***långsiktigt strategiskt*** samarbete och samordning av insatserna inom kompetensgemenskapen för cybersäkerhet, som ska vara en stor och öppen***, tvärvetenskaplig*** grupp bestående av många olika ***europeiska*** aktörer som arbetar med cybersäkerhetsteknik. Kompetensgemenskapen bör i synnerhet omfatta forskningsorganisationer***, inbegripet organisationer som arbetar med etiska frågor kring cybersäkerhet***, företag på utbudssidan, företag på efterfrågesidan, ***däribland små och medelstora företag,*** och ***den offentliga sektorn***. Kompetensgemenskapen för cybersäkerhet bör lämna synpunkter på kompetenscentrumets insatser och arbetsprogram och även få ta del av kompetenscentrumets och nätverkets gemenskapsbyggande verksamhet, men i övrigt inte ha någon förmånsställning i förslags- eller anbudsinfordringar.

Ändring 22

Förslag till förordning

Skäl 16a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(16a) Kompetenscentrumet bör tillhandahålla lämpligt stöd till Enisa i dess uppdrag enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 (”NIS-direktivet”) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/XXX ([1a]) (”cybersäkerhetsakten”). Enisa bör därför ge kompetenscentrumet relevant information om sitt arbete med att fastställa finansieringsprioriteringar.

([1a]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/ … om Enisa (Europeiska unionens byrå för it-säkerhet) och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013 (cybersäkerhetsakten) (EUT L …) (2017/0225(COD)).

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 23

Förslag till förordning

Skäl 17

Kommissionens förslag	*Ändring*
(17) För att svara mot företagens behov på både utbuds- och efterfrågesidan bör kompetenscentrumets uppdrag att erbjuda näringslivet kunskap och tekniskt stöd inom cybersäkerhet gälla både IKT-produkter och IKT-tjänster samt alla andra industriella och tekniska produkter och ***lösningar*** i vilka cybersäkerhet är en integrerad del.	(17) För att svara mot företagens behov ***i den offentliga sektorn och*** på både utbuds- och efterfrågesidan bör kompetenscentrumets uppdrag att erbjuda ***den offentliga sektorn och*** näringslivet kunskap och tekniskt stöd inom cybersäkerhet gälla både IKT-produkter***, IKT-processer*** och IKT-tjänster samt alla andra industriella och tekniska produkter och ***processer*** i vilka cybersäkerhet är en integrerad del. ***Kompetenscentrumet bör framför allt underlätta införande av dynamiska lösningar på företagsnivå som är inriktade på att bygga upp färdigheter inom hela organisationer, inbegripet personresurser, processer och teknik, för att effektivt skydda organisationerna mot ständigt föränderliga cyberhot.***

Ändring 24

Förslag till förordning

Skäl 17a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(17a) Kompetenscentrumet bör bidra till att avancerade cybersäkerhetsprodukter och cybersäkerhetslösningar införs på bred bas, särskilt om de är internationellt erkända.

Ändring 25

Förslag till förordning

Skäl 18

Kommissionens förslag	*Ändring*
(18) Även om kompetenscentrumet och nätverket bör eftersträva synergieffekter mellan cybersäkerhet på det civila och det försvarsrelaterade området ska projekt som finansieras genom Horisont Europa-programmet genomföras i enlighet med förordning XXX [Horisont Europa-förordningen], i vilken det fastställs att forsknings- och innovationsverksamhet som utförs inom ramen för Horisont Europa ska fokusera på civila tillämpningar.	(18) Även om kompetenscentrumet och nätverket bör eftersträva synergieffekter ***och samordning*** mellan cybersäkerhet på det civila och det försvarsrelaterade området ska projekt som finansieras genom Horisont Europa-programmet genomföras i enlighet med förordning XXX [Horisont Europa-förordningen], i vilken det fastställs att forsknings- och innovationsverksamhet som utförs inom ramen för Horisont Europa ska fokusera på civila tillämpningar.

Ändring 26

Förslag till förordning

Skäl 19

Kommissionens förslag	*Ändring*
(19) För att säkerställa ett strukturerat och hållbart samarbete bör förhållandet mellan kompetenscentrumet och de nationella samordningscentrumen regleras genom ett avtal.	(19) För att säkerställa ett strukturerat och hållbart samarbete bör förhållandet mellan kompetenscentrumet och de nationella samordningscentrumen regleras genom ett avtal ***som bör harmoniseras på EU-nivå***.

Ändring 27

Förslag till förordning

Skäl 20

Kommissionens förslag	*Ändring*
(20) Lämpliga bestämmelser bör införas som garanterar kompetenscentrumets ansvar och transparens.	(20) Lämpliga bestämmelser bör införas som garanterar kompetenscentrumets ***och de finansierade företagens*** ansvar och transparens.

Ändring 28

Förslag till förordning

Skäl 20a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(20a) Genomförandet av projekt för införande av, framför allt infrastrukturer och färdigheter på EU-nivå eller inom ramen för gemensam upphandling, kan delas upp i olika genomförandefaser, exempelvis separata upphandlingar för utformning av maskin- och programvara, deras produktion samt deras drift och underhåll, medan de enskilda företagen endast kan delta i en av faserna, och mottagarna inom en eller flera av dessa faser måste uppfylla vissa villkor om europeiskt ägarskap eller styre.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 29

Förslag till förordning

Skäl 20b (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(20b) Eftersom Enisa är avsedd att vara unionens byrå för cybersäkerhet bör kompetenscentrumet sträva efter så omfattande synergieffekter med Enisa som möjligt, och styrelsen bör samråda med Enisa mot bakgrund av dess konkreta erfarenheter i alla frågor som rör cybersäkerhet, i synnerhet när det gäller forskningsrelaterade projekt.

Ändring 30

Förslag till förordning

Skäl 20c (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(20c) I samband med utnämningen av företrädaren till styrelsen bör Europaparlamentet ta med uppgifter om mandatet, inbegripet skyldigheten att regelbundet rapportera till Europaparlamentet eller de ansvariga utskotten.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 31

Förslag till förordning

Skäl 21

Kommissionens förslag	*Ändring*
(21) Med tanke på deras respektive sakkunskap inom cybersäkerhet bör kommissionens gemensamma forskningscentrum och Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (Enisa) spela en aktiv roll i kompetensgemenskapen för cybersäkerhet och i den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden.	(21) Med tanke på deras respektive sakkunskap inom cybersäkerhet ***och för att säkerställa så omfattande synergieffekter som möjligt*** bör kommissionens gemensamma forskningscentrum och Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet (Enisa) spela en aktiv roll i kompetensgemenskapen för cybersäkerhet och i den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden. ***Enisa bör fortsätta att uppfylla sina strategiska mål, framför allt när det gäller cybersäkerhetscertifiering enligt definitionen i förordning (EU) 2019/XXX [cybersäkerhetsakten] ([1a]), medan kompetenscentrumet bör fungera som ett operativt organ för cybersäkerhet.***
	([1a]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/ … om Enisa (Europeiska unionens byrå för nät- och informationssäkerhet) och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013 (cybersäkerhetsakten) (EUT L …) (2017/0225(COD)).

Ändring 32

Förslag till förordning

Skäl 24

Kommissionens förslag	*Ändring*
(24) Kompetenscentrumets styrelse, bestående av företrädare för medlemsstaterna och kommissionen, bör fastställa den allmänna inriktningen för kompetenscentrumets verksamhet och säkerställa att det fullgör sitt uppdrag i enlighet med denna förordning. Styrelsen bör få nödvändiga befogenheter att fastställa budgeten och kontrollera dess genomförande, anta lämpliga finansiella regler, fastställa klara och tydliga förfaranden för kompetenscentrumets beslutsfattande, anta kompetenscentrumets arbetsprogram och fleråriga strategiska plan som återspeglar prioriteringarna vid fullgörandet av kompetenscentrumets mål och uppgifter, anta sin egen arbetsordning, utse en verkställande direktör och besluta om förlängning respektive avslutande av dennes förordnande.	(24) Kompetenscentrumets styrelse, bestående av företrädare för medlemsstaterna och kommissionen, bör fastställa den allmänna inriktningen för kompetenscentrumets verksamhet och säkerställa att det fullgör sitt uppdrag i enlighet med denna förordning. Styrelsen bör få nödvändiga befogenheter att fastställa budgeten och kontrollera dess genomförande, anta lämpliga finansiella regler, fastställa klara och tydliga förfaranden för kompetenscentrumets beslutsfattande, anta kompetenscentrumets arbetsprogram och fleråriga strategiska plan som återspeglar prioriteringarna vid fullgörandet av kompetenscentrumets mål och uppgifter, anta sin egen arbetsordning, utse en verkställande direktör och besluta om förlängning respektive avslutande av dennes förordnande. ***För att dra nytta av synergieffekter bör Enisa vara ständig observatör i styrelsen och bidra till kompetenscentrumets arbete, bland annat genom att rådfrågas om den fleråriga strategiska planen och arbetsprogrammet samt om förteckningen över verksamhet som valts ut för finansiering.***

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 33

Förslag till förordning

Skäl 24a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(24a) Styrelsen bör sträva efter att sprida information om kompetenscentrumet internationellt för att öka dess attraktionskraft och göra det till ett spjutspetsorgan i världsklass inom cybersäkerhet.

Ändring 34

Förslag till förordning

Skäl 25

Kommissionens förslag	*Ändring*
(25) För att kompetenscentrumet ska fungera väl och effektivt bör kommissionen och medlemsstaterna säkerställa att personer som utses till styrelseledamöter har lämplig yrkesmässig sakkunskap och erfarenhet inom verksamhetsområdena. För att skapa kontinuitet i styrelsens arbete bör medlemsstaterna och kommissionen även eftersträva att begränsa omsättningen av deras respektive företrädare.	(25) För att kompetenscentrumet ska fungera väl och effektivt bör kommissionen och medlemsstaterna säkerställa att personer som utses till styrelseledamöter har lämplig yrkesmässig sakkunskap och erfarenhet inom verksamhetsområdena. För att skapa kontinuitet i styrelsens arbete bör medlemsstaterna och kommissionen även eftersträva att begränsa omsättningen av deras respektive företrädare ***och att uppnå en jämn könsfördelning***.

Ändring 35

Förslag till förordning

Skäl 25a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(25a) Kommissionens röst i styrelsebeslut bör ha den vikt som motsvarar bidraget från unionens budget till kompetenscentrumet, i linje med kommissionens ansvar att säkerställa att unionens budget förvaltas korrekt i enlighet med unionens intressen, så som fastställs i fördragen.

Ändring 36

Förslag till förordning

Skäl 26

Kommissionens förslag	*Ändring*
(26) För att kompetenscentrumet ska fungera väl krävs att den verkställande direktören utses på grundval av sina meriter, sin dokumenterade kompetens inom förvaltning och ledarskap samt sina kvalifikationer och erfarenheter inom cybersäkerhet, och den verkställande direktören bör vara helt oberoende i fullgörandet av sitt uppdrag.	(26) För att kompetenscentrumet ska fungera väl krävs att den verkställande direktören utses ***genom ett öppet förfarande*** på grundval av sina meriter, sin dokumenterade kompetens inom förvaltning och ledarskap samt sina kvalifikationer och erfarenheter inom cybersäkerhet, och den verkställande direktören bör vara helt oberoende i fullgörandet av sitt uppdrag.

Ändring 37

Förslag till förordning

Skäl 27

Kommissionens förslag	*Ändring*
(27) Kompetenscentrumet bör ha en näringslivs- och vetenskapsnämnd som rådgivande organ för att säkerställa regelbunden dialog med den privata sektorn, konsumentorganisationer och andra berörda intressenter. Den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden bör inrikta sig på frågor som är relevanta för intressenter och göra kompetenscentrumets styrelse uppmärksam på dem. Den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämndens sammansättning och de uppgifter som den tilldelas, t.ex. att rådfrågas om arbetsprogrammet, bör säkerställa att intressenter ges en tillräcklig representation i kompetenscentrumets verksamhet.	(27) Kompetenscentrumet bör ha en näringslivs- och vetenskapsnämnd som rådgivande organ för att säkerställa regelbunden ***och tillräckligt öppen*** dialog med den privata sektorn, konsumentorganisationer och andra berörda intressenter. ***Det bör också ge den verkställande direktören och styrelsen oberoende rådgivning om införande och upphandling***. Den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden bör inrikta sig på frågor som är relevanta för intressenter och göra kompetenscentrumets styrelse uppmärksam på dem. Den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämndens sammansättning och de uppgifter som den tilldelas, t.ex. att rådfrågas om arbetsprogrammet, bör säkerställa att intressenter ges en tillräcklig representation i kompetenscentrumets verksamhet. ***Varje kategori av intressenter i näringslivet bör få ett minimiantal platser, varvid särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att små och medelstora företag är företrädda.***

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 38

Förslag till förordning

Skäl 28

Kommissionens förslag	*Ändring*
(28) Kompetenscentrumet bör genom sin rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnd få ta del av den särskilda sakkunskap och den breda och relevanta representation av intressenter som etableras genom det offentlig-privata partnerskapet om cybersäkerhet under ***Horisont 2020-programmets löptid***.	(28) Kompetenscentrumet ***och dess verksamhet*** bör genom sin rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnd få ta del av den särskilda sakkunskap och den breda och relevanta representation av intressenter som etableras genom det offentlig-privata partnerskapet om cybersäkerhet under ***löptiden för Horisont 2020-programmet och de pilotprojekt inom ramen för Horisont 2020 som avser kompetensnätverket för cybersäkerhet***. ***Kompetenscentrumet och den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden bör i förekommande fall beakta upprepningar av befintliga strukturer, exempelvis arbetsgrupper.***

Ändring 39

Förslag till förordning

Skäl 28a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(28a) Kompetenscentrumet och dess organ bör utnyttja erfarenheter och bidrag från tidigare och pågående initiativ, såsom det avtalsbaserade offentlig-privata partnerskapet om cybersäkerhet, Europeiska cybersäkerhetsorganisationen (Ecso), och pilotprojektet och förberedande åtgärder för revision av fri och öppen källkod (EU Fossa).

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 40

Förslag till förordning

Skäl 29

Kommissionens förslag	*Ändring*
(29) Kompetenscentrumet bör ha regler för att förebygga och ***hantera*** intressekonflikter. Kompetenscentrumet bör vidare tillämpa relevanta unionsbestämmelser om allmänhetens tillgång till handlingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 ([24]). Kompetenscentrumets behandling av personuppgifter ska omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr XXX/2018. Kompetenscentrumet bör följa de bestämmelser som är tillämpliga på unionens institutioner och den nationella lagstiftning som rör hantering av information, i synnerhet känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter.	(29) Kompetenscentrumet bör ha regler för att förebygga***, fastställa*** och ***lösa*** intressekonflikter ***som uppstår i fråga om dess medlemmar, organ och anställda, styrelsen samt den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden och kompetensgemenskapen. Medlemsstaterna bör säkerställa förebyggande, fastställande och lösning av intressekonflikter som uppstår i fråga om de nationella samordningscentrumen***. Kompetenscentrumet bör vidare tillämpa relevanta unionsbestämmelser om allmänhetens tillgång till handlingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 ([24]). Kompetenscentrumets behandling av personuppgifter ska omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr XXX/2018. Kompetenscentrumet bör följa de bestämmelser som är tillämpliga på unionens institutioner och den nationella lagstiftning som rör hantering av information, i synnerhet känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter.
([24]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).	([24]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

Ändring 41

Förslag till förordning

Skäl 31

Kommissionens förslag	*Ändring*
(31) Kompetenscentrumet bör bedriva sin verksamhet på ett öppet och transparent sätt, utan dröjsmål tillhandahålla ***all relevant*** information och synliggöra sin verksamhet genom bland annat informations- och upplysningsinsatser riktade till allmänheten. Arbetsordningen för kompetenscentrumets organ bör vara offentlig.	(31) Kompetenscentrumet bör bedriva sin verksamhet på ett öppet och transparent sätt, utan dröjsmål tillhandahålla ***heltäckande*** information och synliggöra sin verksamhet genom bland annat informations- och upplysningsinsatser riktade till allmänheten. ***Kompetenscentrumet bör förse allmänheten och alla berörda parter med en förteckning över medlemmarna i kompetensgemenskapen för cybersäkerhet och offentliggöra de intresseförklaringar som de avger i enlighet med artikel 42.*** Arbetsordningen för kompetenscentrumets organ bör vara offentlig.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 42

Förslag till förordning

Skäl 31a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(31a) Både kompetenscentrumet och de nationella samordningscentrumen bör övervaka och följa de internationella standarderna så mycket som möjligt för att uppmuntra till utveckling i riktning mot bästa praxis internationellt.

Ändring 43

Förslag till förordning

Skäl 33a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(33a) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av innehållet i avtal mellan kompetenscentrumet och nationella samordningscentrum och med avseende på specificering av kriterier för att bedöma och ackreditera aktörer som medlemmar i kompetensgemenskapen för cybersäkerhet. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 ([1a]). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

([1a]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 44

Förslag till förordning

Skäl 34

Kommissionens förslag	*Ändring*
(34) Unionen kan vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen, eftersom målen med denna förordning, nämligen att bibehålla och vidareutveckla unionens tekniska och industriella kapacitet inom cybersäkerhet, stärka konkurrenskraften hos unionens cybersäkerhetssektor och göra cybersäkerhet till en konkurrensfördel för andra sektorer inom unionen, på grund av att de befintliga, begränsade resurserna är utspridda och att det krävs omfattande investeringar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan, för att undvika onödiga överlappningar mellan olika ansträngningar, för att uppnå en kritisk massa av investeringar och för att säkerställa att offentliga medel används på bästa möjliga sätt, lättare kan uppnås på unionsnivå. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.	(34) Unionen kan vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen, eftersom målen med denna förordning, nämligen att ***stärka unionens konkurrenskraft och kapacitet inom cybersäkerhet och minska dess digitala beroende genom att öka användningen av cybersäkerhetsprodukter, cybersäkerhetsprocesser och cybersäkerhetstjänster som tagits fram inom unionen,*** att bibehålla och vidareutveckla unionens tekniska och industriella kapacitet inom cybersäkerhet, stärka konkurrenskraften hos unionens cybersäkerhetssektor och göra cybersäkerhet till en konkurrensfördel för andra sektorer inom unionen, på grund av att de befintliga, begränsade resurserna är utspridda och att det krävs omfattande investeringar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan, för att undvika onödiga överlappningar mellan olika ansträngningar, för att uppnå en kritisk massa av investeringar och för att säkerställa att offentliga medel används på bästa möjliga sätt, lättare kan uppnås på unionsnivå. ***Dessutom kan endast åtgärder på unionsnivå säkerställa en så omfattande cybersäkerhetsnivå som möjligt i alla medlemsstater och därmed motverka de säkerhetsbrister som finns i vissa medlemsstater och som medför säkerhetsbrister för hela unionen.*** I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

Ändring 45

Förslag till förordning

Artikel 1 – punkt 1

Kommissionens förslag	*Ändring*
1. Genom denna förordning upprättas Europeiska kompetenscentrumet för cybersäkerhet inom näringsliv, teknik och forskning (nedan kallat kompetenscentrumet) och nätverket av nationella samordningscentrum, och det fastställs regler för utnämningen av nationella samordningscentrum och för upprättandet av kompetensgemenskapen för cybersäkerhet.	1. Genom denna förordning upprättas Europeiska kompetenscentrumet för cybersäkerhet inom näringsliv, teknik och forskning (nedan kallat kompetenscentrumet) och nätverket av nationella samordningscentrum (nedan kallat *nätverket*), och det fastställs regler för utnämningen av nationella samordningscentrum och för upprättandet av kompetensgemenskapen för cybersäkerhet (nedan kallat *gemenskapen*). ***Kompetenscentrumet och nätverket ska bidra till den allmänna resiliensen och medvetenheten i unionen när det gäller cybersäkerhetshot, och i det sammanhanget noggrant beakta samhälleliga konsekvenser.***

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 46

Förslag till förordning

Artikel 1 – punkt 3

Kommissionens förslag	*Ändring*
3. Kompetenscentrumet ska ha sitt säte i Bryssel i Belgien.	***utgår***

Ändring 47

Förslag till förordning

Artikel 1 – punkt 4

Kommissionens förslag	*Ändring*
4. Kompetenscentrumet ska vara en juridisk person. Det ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. Det ska särskilt kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.	***utgår***

Ändring 48

Förslag till förordning

Artikel 2 – led 1

Kommissionens förslag	*Ändring*
(1) cybersäkerhet: att skydda nät- och informationssystem, deras användare och ***andra*** personer mot cyberhot.	(1) cybersäkerhet: ***all verksamhet som är nödvändig för*** att skydda nät- och informationssystem, deras användare och ***berörda*** personer mot cyberhot.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 183

Förslag till förordning

Artikel 2 – led 1a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(1a) cyberförsvar och cybersäkerhet på det försvarsrelaterade området: enbart defensiv och reaktiv teknik för cyberförsvar som syftar till att skydda kritiska infrastrukturer, militära nätverk och informationssystem, deras användare och berörda personer mot cyberhot, inbegripet situationsmedvetenhet, upptäckt av hot och digital kriminalteknik.

Ändring 49

Förslag till förordning

Artikel 2 – led 2

Kommissionens förslag	*Ändring*
(2) ***cybersäkerhetsprodukter*** och ***cybersäkerhetslösningar***: IKT-produkter, IKT-tjänster och IKT-processer som är specifikt utformade för att skydda nät- och informationssystem, deras användare och andra personer mot ***cyberhot***.	(2) ***produkter*** och ***processer***: ***kommersiella och icke-kommersiella*** IKT-produkter, IKT-tjänster och IKT-processer som är specifikt utformade för att skydda ***data-,*** nät- och informationssystem, deras användare och andra personer mot ***cybersäkerhetshot***.

Ändring 50

Förslag till förordning

Artikel 2 – led 2a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(2a) cyberhot: en potentiell omständighet, händelse eller handling som kan skada, störa eller på annat negativt sätt påverka nät- och informationssystem, deras användare och berörda personer.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 51

Förslag till förordning

Artikel 2 – led 3

Kommissionens förslag	*Ändring*
(3) offentlig myndighet: statlig eller annan offentlig förvaltning, inbegripet offentliga rådgivande organ, på nationell, regional eller lokal nivå, eller fysisk eller juridisk person som har offentliga förvaltningsuppgifter enligt nationell lag, inklusive särskilda uppdrag.	(3) offentlig myndighet: statlig eller annan offentlig förvaltning, inbegripet offentliga rådgivande organ, på nationell, regional eller lokal nivå, eller fysisk eller juridisk person som har offentliga förvaltningsuppgifter enligt ***unionslagstiftningen eller*** nationell lag, inklusive särskilda uppdrag.

Ändring 52

Förslag till förordning

Artikel 2 – led 4

Kommissionens förslag	*Ändring*
(4) ***deltagande*** medlemsstat: medlemsstat som frivilligt bidrar ekonomiskt till kompetenscentrumets administrativa kostnader och driftskostnader.	(4) ***bidragande*** medlemsstat: medlemsstat som frivilligt bidrar ekonomiskt till kompetenscentrumets administrativa kostnader och driftskostnader.

Ändring 53

Förslag till förordning

Artikel 2 – led 4a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(4a) europeiska digitala innovationsknutpunkter: en rättslig enhet enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/XXX ([1a]).
	([1a]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/XXX av den … om inrättande av programmet för ett digitalt Europa för perioden 2021–2027, (EUT L …) (2018/0227(COD)).

Ändring 54

Förslag till förordning

Artikel 3 – punkt 1 – led a

Kommissionens förslag	*Ändring*
(a) ***behålla och*** utveckla den tekniska ***och*** industriella kapacitet inom cybersäkerhet som krävs för att säkra unionens digitala inre marknad,	(a) utveckla den tekniska, industriella***, samhälleliga, akademiska och forskningsrelaterade sakkunskap,*** kapacitet ***och förmåga*** inom cybersäkerhet som krävs för att säkra unionens digitala inre marknad ***och stärka skyddet av de europeiska medborgarnas, företagens och offentliga förvaltningarnas data***,

Ändring 55

Förslag till förordning

Artikel 3 – punkt 1 – led aa (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(aa) öka resiliensen och tillförlitligheten hos infrastrukturen för nät- och informationssystem, medräknat kritisk infrastruktur, internet och allmänt använd maskin- och programvara i unionen,

Ändring 56

Förslag till förordning

Artikel 3 – punkt 1 – led b

Kommissionens förslag	*Ändring*
(b) göra unionens cybersäkerhetssektor mer konkurrenskraftig och göra cybersäkerhet till en konkurrensfördel inom unionens övriga sektorer.	*(Berör inte den svenska versionen.)*

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 57

Förslag till förordning

Artikel 3 – punkt 1 – led ba (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(ba) öka medvetenheten om cybersäkerhetshot och relaterade samhälleliga och etiska konsekvenser och farhågor samt minska kompetensklyftan inom cybersäkerhet i unionen,

Ändring 58

Förslag till förordning

Artikel 3 – punkt 1 – led bb (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(bb) utveckla ett unionsledarskap inom cybersäkerhet och säkerställa högsta cybersäkerhetsstandarder i hela unionen,

Ändring 59

Förslag till förordning

Artikel 3 – punkt 1 – led bc (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(bc) stärka unionens konkurrenskraft och kapacitet och minska dess digitala beroende genom att öka användningen av cybersäkerhetsprodukter, cybersäkerhetsprocesser och cybersäkerhetstjänster som tagits fram inom unionen,

Ändring 60

Förslag till förordning

Artikel 3 – punkt 1 – led bd (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(bd) stärka medborgarnas, konsumenternas och företagens förtroende för den digitala världen, och på så sätt bidra till målen i strategin för den digitala inre marknaden,

Ändring 61

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 1

Kommissionens förslag	*Ändring*
1. ***Underlätta*** och ***hjälpa till att samordna*** arbetet inom det nätverk av nationella samordningscentrum (nedan kallat nätverket) som avses i artikel 6 och kompetensgemenskapen som avses i artikel 8.	1. ***Upprätta, förvalta och*** underlätta arbetet inom det nätverk som avses i artikel 6 och ***den gemenskap*** som avses i artikel 8.

Ändring 62

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 2

Kommissionens förslag	*Ändring*
2. ***Bidra till*** genomförandet av cybersäkerhetsdelen av det program för ett digitalt Europa som inrättades genom förordning (EU) XXX ([26]) och i synnerhet åtgärder som har anknytning till artikel 6 i förordning (EU) nr XXX [programmet för ett digitalt Europa] och av det Horisont Europa-program som inrättades genom förordning nr XXX ([27]) och i synnerhet avsnitt 2.2.6 i pelare II i bilaga I till beslut nr XXX om inrättandet av det särskilda programmet för genomförande av Horisont Europa – ramprogrammet för forskning och innovation [ref.nr till det specifika programmet].	2. ***Samordna*** genomförandet av cybersäkerhetsdelen av det program för ett digitalt Europa som inrättades genom förordning (EU) XXX ([26]) och i synnerhet åtgärder som har anknytning till artikel 6 i förordning (EU) nr XXX [programmet för ett digitalt Europa] och av det Horisont Europa-program som inrättades genom förordning nr XXX ([27]) och i synnerhet avsnitt 2.2.6 i pelare II i bilaga I till beslut nr XXX om inrättandet av det särskilda programmet för genomförande av Horisont Europa – ramprogrammet för forskning och innovation [ref.nr till det specifika programmet] ***samt av andra unionsprogram när så stadgas i unionens rättsakter, och bidra till genomförandet av de åtgärder som finansieras av Europeiska försvarsfonden, inrättad genom förordning (EU) 2019/XXX***.

([26]) [Ange fullständig titel och EUT-hänvisning].
([27]) [Ange fullständig titel och EUT-hänvisning].

([26]) [Ange fullständig titel och EUT-hänvisning].
([27]) [Ange fullständig titel och EUT-hänvisning].

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 63

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 3 – inledningen

Kommissionens förslag	*Ändring*
3. Stärka cybersäkerhetskapaciteten, cybersäkerhetskunskapen och cybersäkerhetsinfrastrukturen till förfogande för näringslivet, den offentliga sektorn och forskarsamhället, genom att utföra följande uppgifter:	3. Stärka ***cybersäkerhetsresiliensen,*** cybersäkerhetskapaciteten, cybersäkerhetskunskapen och cybersäkerhetsinfrastrukturen till förfogande för ***samhället,*** näringslivet, den offentliga sektorn och forskarsamhället, genom att utföra följande uppgifter***, med beaktande av den avancerade cybersäkerhetsindustrins och cybersäkerhetsforskningens infrastrukturer och tillhörande tjänster***:

Ändring 64

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 3 – led a

Kommissionens förslag	*Ändring*
(a) ***När det gäller den senaste cybersäkerhetsinfrastrukturen för näringsliv och forskning och därmed sammanhängande tjänster,*** förvärva, uppgradera, ta i drift och göra ***sådan infrastruktur*** och därmed sammanhängande tjänster tillgängliga för ett brett spektrum av användare i hela unionen från näringslivet, ***inklusive*** små och medelstora företag, ***offentlig sektor*** och forskarsamhället.	(a) Förvärva, uppgradera, ta i drift och göra ***kompetenscentrumets anläggningar*** och därmed sammanhängande tjänster tillgängliga ***på ett rättvist, öppet och transparent sätt*** för ett brett spektrum av användare i hela unionen från näringslivet, ***framför allt från*** små och medelstora företag, ***den offentliga sektorn*** och forskarsamhället.

Ändring 65

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 3 – led b

Kommissionens förslag	*Ändring*
(b) ***När det gäller avancerad industri- och forskningsinfrastruktur inom cybersäkerhet och därmed sammanhängande tjänster,*** ge stöd till andra aktörer, inklusive ekonomiskt stöd, för att införskaffa, uppdatera, ta i drift och göra ***sådan infrastruktur*** och därmed sammanhängande tjänster ***tillgänglig*** för ett brett spektrum av användare i hela unionen från näringslivet, ***inklusive*** de små och medelstora företagen, den offentliga sektorn och forsknings- och vetenskapsvärlden.	(b) Ge stöd till andra aktörer, inklusive ekonomiskt stöd, för att införskaffa, uppdatera, ta i drift och göra ***sådana anläggningar*** och därmed sammanhängande tjänster ***tillgängliga*** för ett brett spektrum av användare i hela unionen från näringslivet, ***framför allt från*** de små och medelstora företagen, ***samt från*** den offentliga sektorn och forsknings- och vetenskapsvärlden.

Ändring 66

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 3 – led ba (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(ba) Ge ekonomiskt och tekniskt stöd till uppstartsföretag, små och medelstora företag, mikroföretag, sammanslutningar, enskilda experter och medborgarutvecklade teknikprojekt inom cybersäkerhet.

Ändring 67

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 3 – led bb (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(bb) Finansiera revisioner och relaterade förbättringar av programvarusäkerhetskoder i projekt med fri och öppen källkod, som används allmänt för infrastruktur, produkter och processer.

Ändring 68

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 3 – led c

Kommissionens förslag	*Ändring*
(c) ***Tillhandahålla*** kunskap och tekniskt stöd inom cybersäkerhet till ***företag och*** offentliga myndigheter, särskilt genom att stödja åtgärder avsedda att underlätta tillgången till den sakkunskap som finns i nätverket och i kompetensgemenskapen.	(c) ***Underlätta spridande av*** kunskap och tekniskt stöd inom cybersäkerhet ***bland annat*** till ***det civila samhället, näringslivet,*** offentliga myndigheter ***och den akademiska världen och forskargemenskapen***, särskilt genom att stödja åtgärder avsedda att underlätta tillgången till den sakkunskap som finns i nätverket och i kompetensgemenskapen ***i syfte att förbättra cyberresiliensen i unionen***.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 69

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 3 – led ca (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(ca) Främja ”inbyggd säkerhet” som princip i arbetet med att utveckla, underhålla, driva och uppdatera infrastrukturer, produkter och tjänster, särskilt genom att stödja avancerade och säkra utvecklingsmetoder, adekvata säkerhetstester och säkerhetsgranskningar, inklusive producentens eller leverantörens åtagande att utan dröjsmål ge tillgång till uppdateringar som åtgärdar nya sårbarheter eller hot, även utöver den beräknade livslängden för en produkt, eller göra det möjligt för tredje part att ta fram och tillhandahålla sådana uppdateringar.

Ändring 70

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 3 – led cb (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(cb) Hjälpa till med att utveckla strategier för källkodsbidrag, särskilt när projekt med fri och öppen källkod används, ändras och förbättras inom offentliga myndigheter,

Ändring 71

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 3 – led cc (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(cc) Sammanföra intressenter från näringslivet, fackföreningar, den akademiska världen, forskningsorganisationer och offentliga aktörer för att säkerställa långsiktigt samarbete inom utveckling och tillämpning av cybersäkerhetsprodukter och cybersäkerhetsprocesser, bland annat genom att samla och dela resurser och information om sådana produkter och processer där så är lämpligt.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 72

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 4 – inledningen

Kommissionens förslag	*Ändring*
4. Bidra till brett införande av avancerade ***produkter*** och ***lösningar inom cybersäkerhet*** i hela ***ekonomin***, genom att utföra följande uppgifter:	4. Bidra till brett införande av avancerade och ***hållbara cybersäkerhetsprodukter och cybersäkerhetsprocesser*** i hela ***unionen***, genom att utföra följande uppgifter:

Ändring 73

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 4 – led a

Kommissionens förslag	*Ändring*
(a) Stimulera forskning och utveckling inom cybersäkerhet och offentliga myndigheters och ***användarindustriers*** användning av unionens cybersäkerhetsprodukter och ***cybersäkerhetslösningar.***	(a) Stimulera forskning och utveckling inom cybersäkerhet och ***bland annat*** offentliga myndigheters***, näringslivets*** och ***marknadens*** användning av unionens cybersäkerhetsprodukter och ***helhetsinriktade processer under hela innovationscykeln,***

Ändring 74

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 4 – led b

Kommissionens förslag	*Ändring*
(b) Hjälpa offentliga myndigheter, företag på efterfrågesidan och andra användare att anta och integrera ***de senaste cybersäkerhetslösningarna***.	(b) Hjälpa offentliga myndigheter, företag på efterfrågesidan och andra användare att ***öka sin resiliens genom att*** anta och integrera ***avancerade cybersäkerhetsprodukter och cybersäkerhetsprocesser***.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 75

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 4 – led c

Kommissionens förslag	*Ändring*
(c) Hjälpa i synnerhet offentliga myndigheter att anordna offentliga upphandlingar eller handla upp avancerade cybersäkerhetsprodukter och ***cybersäkerhetslösningar*** på offentliga myndigheters vägnar.	(c) Hjälpa i synnerhet offentliga myndigheter att anordna offentliga upphandlingar eller handla upp avancerade cybersäkerhetsprodukter och ***cybersäkerhetsprocesser*** på offentliga myndigheters vägnar***, bland annat genom att tillhandahålla stöd för upphandling, för att öka säkerheten och fördelarna med offentliga investeringar***.

Ändring 76

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 4 – led d

Kommissionens förslag	*Ändring*
(d) Ge ekonomiskt stöd och tekniskt bistånd till ***nystartade och*** små och medelstora ***cybersäkerhetsföretag*** att få tillträde till potentiella marknader och locka till sig investeringar.	(d) Ge ekonomiskt stöd och tekniskt bistånd till ***uppstartsföretag,*** små och medelstora ***företag, mikroföretag, enskilda experter, allmänt använda projekt med fri och öppen källkod samt medborgarutvecklade teknikprojekt inom cybersäkerhet*** att ***öka sin sakkunskap om cybersäkerhet,*** få tillträde till potentiella marknader och ***tillämpningsmöjligheter*** och locka till sig investeringar.

Ändring 77

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 5 – inledningen

Kommissionens förslag	*Ändring*
5. Förbättra kunskaperna om cybersäkerhet ***och*** bidra till att minska bristen på kvalificerad arbetskraft inom cybersäkerhet i unionen genom att utföra följande uppgifter:	5. Förbättra kunskaperna om cybersäkerhet, bidra till att minska bristen på kvalificerad arbetskraft ***och stärka kompetensnivån*** inom cybersäkerhet i unionen genom att utföra följande uppgifter:

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 78

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 5 – led -a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(-a) i förekommande fall ge stöd till uppnåendet av det särskilda målet 4 om avancerad digital kompetens i programmet för ett digitalt Europa, i samarbete med europeiska digitala innovationsknutpunkter.

Ändring 79

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 5 – led a

Kommissionens förslag	*Ändring*
(a) Ge stöd till ytterligare ***kompetensutveckling*** inom cybersäkerhet, när så är lämpligt ***tillsammans med*** de relevanta EU-byråerna och EU-organen, bl.a. Enisa.	(a) Ge stöd till ytterligare ***utveckling, sammanföring och utbyte av färdigheter och kompetens*** inom cybersäkerhet ***på alla relevanta utbildningsnivåer samt till målet att uppnå en jämn könsfördelning, underlätta en gemensam hög nivå av kunskap om cybersäkerhet och bidra till användarnas och infrastrukturernas resiliens i hela unionen i samordning med nätverket och***, när så är lämpligt***, anpassat efter*** de relevanta EU-byråerna och EU-organen, bl.a. Enisa.

Ändring 80

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 6 – led a

Kommissionens förslag	*Ändring*
(a) ge ekonomiskt stöd till forskning om cybersäkerhet på grundval av en gemensam och förbättrad flerårig strategisk ***agenda*** för näringsliv, teknik och forskning som utvärderas fortlöpande,	(a) ge ekonomiskt stöd till forskning om cybersäkerhet på grundval av en gemensam och förbättrad flerårig strategisk ***plan*** för näringsliv, teknik och forskning som utvärderas fortlöpande***, i enlighet med artikel 13***,

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 81

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 6 – led b

Kommissionens förslag	*Ändring*
(b) stödja storskaliga forsknings- och demonstrationsprojekt kring nästa generation cybersäkerhetsteknik i samarbete med näringslivet ***och*** nätverket,	(b) stödja storskaliga forsknings- och demonstrationsprojekt kring nästa generation cybersäkerhetsteknik i samarbete med näringslivet***, den akademiska världen*** och ***forskarsamhället, den offentliga sektorn och de offentliga myndigheterna, inklusive*** nätverket, ***och kompetensgemenskapen,***

Ändring 82

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 6 – led ba (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(ba) säkerställa respekt för de grundläggande rättigheterna och det etiska uppförandet i samband med forskningsprojekt inom cybersäkerhet som finansieras av kompetenscentrumet,

Ändring 83

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 6 – led bb (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(bb) övervaka rapporter om sårbarheter som upptäckts av kompetensgemenskapen och göra det lättare att avslöja sårbarheter, utveckla programfixar och lösningar samt sprida dessa,

Ändring 84

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 6 – led bc (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(bc) i samarbete med Enisa övervaka forskningsresultat om självundervisningsalgoritmer som används för skadlig cyberverksamhet och stödja genomförandet av direktiv (EU) 2016/1148,

Ändring 85

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 6 – led bd (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(bd) stödja forskning på området it-brottslighet,

Ändring 86

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 6 – led be (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(be) stödja forskningen om och utvecklingen av produkter och processer som fritt kan undersökas, delas och byggas vidare på, framför allt i fråga om kontrollerad och kontrollerbar maskin- och programvara, i nära samarbete med näringslivet, nätverket och kompetensgemenskapen,

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 87

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 6 – led c

Kommissionens förslag	*Ändring*
(c) stödja forskning och innovation för standardisering av cybersäkerhetsteknik.	(c) stödja forskning och innovation för ***formell och informell*** standardisering ***och certifiering*** av cybersäkerhetsteknik ***med koppling till det befintliga arbetet och i förekommande fall i nära samarbete med de europeiska standardiseringsorganisationerna, certifieringsorgan och Enisa,***

Ändring 88

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 6 – led ca (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(ca) tillhandahålla små och medelstora företag särskilt stöd genom att underlätta deras tillgång till kunskap och utbildning via skräddarsydd åtkomst till produkterna av forskning och utveckling som kompetenscentrumet och nätverket har stärkt i syfte att öka konkurrenskraften,

Ändringsförslag 184

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 7 – inledningen

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
7. Stärka samarbetet mellan civila och försvarsrelaterade sektorer när det gäller teknikens och tillämpningarnas dubbla användningsområden inom cybersäkerhet genom att utföra följande uppgifter:	7. Stärka samarbetet mellan civila och försvarsrelaterade sektorer när det gäller teknikens och tillämpningarnas dubbla användningsområden inom cybersäkerhet genom att utföra följande uppgifter***, som ska vara reaktiva och defensiva tekniker, tillämpningar och tjänster för cyberförsvar***:

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 185

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 8 – inledningen

Kommissionens förslag	*Ändring*
8. Stärka synergieffekterna mellan cybersäkerhet på det civila respektive det försvarsrelaterade området rörande Europeiska försvarsfonden genom att utföra följande uppgifter:	8. Stärka synergieffekterna mellan cybersäkerhet på det civila respektive det försvarsrelaterade området rörande Europeiska försvarsfonden genom att utföra följande uppgifter***, som ska vara reaktiva och defensiva tekniker, tillämpningar och tjänster för cyberförsvar***:

Ändring 89

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 8 – led ba (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(ba) Tillhandahålla kommissionen assistans och råd vid genomförandet av förordning (EU) 2019/XXX [omarbetning av förordning (EG) nr 428/2009 enligt förslaget i COM(2016)0616].

Ändring 90

Förslag till förordning

Artikel 4 – led 8a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	8a. Bidra till unionens insatser för att stärka det internationella samarbetet i fråga om cybersäkerhet genom att
	a) underlätta kompetenscentrumets deltagande i internationella konferenser och statliga organisationer samt dess bidrag till internationella standardiseringsorganisationer,
	b) samarbeta med tredjeländer och internationella organisationer inom relevanta internationella samarbetsramar.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 91

Förslag till förordning

Artikel 5 – rubriken

Kommissionens förslag	*Ändring*
Investering i och utnyttjande av infrastruktur, kapacitet, produkter eller ***lösningar***	Investering i och utnyttjande av infrastruktur, kapacitet, produkter eller ***processer***

Ändring 92

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 1 – inledningen

Kommissionens förslag	*Ändring*
1. När kompetenscentrumet tillhandahåller finansiering för infrastruktur, kapacitet, produkter eller ***lösningar*** i enlighet med artikel 4.3 och 4.4 i form av bidrag eller pris, får följande anges i kompetenscentrumets arbetsplan:	1. När kompetenscentrumet tillhandahåller finansiering för infrastruktur, kapacitet, produkter eller ***processer*** i enlighet med artikel 4.3 och 4.4 i form av ***upphandlingar,*** bidrag eller pris, får följande anges i kompetenscentrumets arbetsplan:

Ändring 93

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 1 – led a

Kommissionens förslag	*Ändring*
(a) Regler för driften av infrastruktur eller kapacitet, inbegripet, i tillämpliga fall, anförtro åt en aktör att sköta driften utifrån kriterier som ska fastställas av kompetenscentrumet.	(a) ***Specifika*** regler för driften av infrastruktur eller kapacitet, inbegripet, i tillämpliga fall, anförtro åt en aktör att sköta driften utifrån kriterier som ska fastställas av kompetenscentrumet.

Ändring 94

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 1 – led ba (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(ba) Specifika regler för olika genomförandefaser.

Ändring 95

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 1 – led bb (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(bb) Att åtkomsten till följd av unionens bidrag är så öppen som möjligt och så stängd som det är nödvändigt, och att återanvändning är möjlig.

Ändring 96

Förslag till förordning

Artikel 5 – punkt 2

Kommissionens förslag	*Ändring*
2. Kompetenscentrumet får ha ansvar för det övergripande genomförandet av relevanta gemensamma upphandlingsåtgärder, bl.a. förkommersiell upphandling, som företrädare för nätverksmedlemmarna***, medlemmarna i kompetensgemenskapen eller tredje part som företräder användarna av cybersäkerhetsprodukter och cybersäkerhetslösningar***. För detta ändamål får kompetenscentrumet bistås av ett eller flera nationella samordningscentrum ***eller*** medlemmar i kompetensgemenskapen.	2. Kompetenscentrumet får ha ansvar för det övergripande genomförandet av relevanta gemensamma upphandlingsåtgärder, bl.a. förkommersiell upphandling, som företrädare för nätverksmedlemmarna. För detta ändamål får kompetenscentrumet bistås av ett eller flera nationella samordningscentrum, medlemmar i kompetensgemenskapen ***eller relevanta europeiska digitala innovationsknutpunkter***.

Ändring 97

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt - 1 (ny)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	-1. Ett nationellt samordningscentrum ska inrättas i varje medlemsstat.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 98

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 4

Kommissionens förslag	*Ändring*
4. Det utnämnda nationella samordningscentrumet ska kunna ge stöd åt kompetenscentrumet och nätverket i fullgörandet av deras uppdrag enligt artikel 3 i denna förordning. De ska äga eller ges direkt tillgång till teknisk sakkunskap om cybersäkerhet och vara i stånd att föra en dialog med och samordna arbetet med näringslivet, den offentliga sektorn och forskarsamhället.	4. Det utnämnda nationella samordningscentrumet ska kunna ge stöd åt kompetenscentrumet och nätverket i fullgörandet av deras uppdrag enligt artikel 3 i denna förordning. De ska äga eller ges direkt tillgång till teknisk sakkunskap om cybersäkerhet och vara i stånd att föra en dialog med och samordna arbetet med näringslivet, den offentliga sektorn***, den akademiska världen*** och forskarsamhället ***samt medborgarna. Kommissionen ska utfärda riktlinjer med ytterligare detaljer om bedömningsförfarandet och tillämpningen av kriterierna.***

Ändring 99

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 5

Kommissionens förslag	*Ändring*
5. Förhållandet mellan kompetenscentrumet och de nationella samordningscentrumen ska bygga på ett ***avtal*** som tecknas mellan kompetenscentrumet och vart och ett av de nationella samordningscentrumen. ***I*** avtalet ska ***fastställas*** bestämmelser om förhållandet och fördelningen av uppgifter mellan kompetenscentrumet och vart och ett av de nationella samordningscentrumen.	5. Förhållandet mellan kompetenscentrumet och de nationella samordningscentrumen ska bygga på ett ***standardavtal*** som tecknas mellan kompetenscentrumet och vart och ett av de nationella samordningscentrumen. Avtalet ska ***bestå av samma uppsättning av harmoniserade allmänna villkor som fastställer*** bestämmelser om förhållandet och fördelningen av uppgifter mellan kompetenscentrumet och vart och ett av de nationella samordningscentrumen***, samt särskilda villkor som är skräddarsydda för just det aktuella nationella samordningscentrumet***.

Ändring 100

Förslag till förordning

Artikel 6 – punkt 5a (ny)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	5a. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 45a för att komplettera denna förordning genom att fastställa de harmoniserade allmänna villkoren för de avtal som avses i punkt 5 i den här artikeln, inklusive deras format.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 101

Förslag till förordning

Artikel 7 – punkt 1 – led a

Kommissionens förslag	*Ändring*
(a) Hjälpa kompetenscentrumet att uppfylla sina mål och i synnerhet samordna kompetensgemenskapen.	(a) Hjälpa kompetenscentrumet att uppfylla sina mål och i synnerhet ***upprätta och*** samordna kompetensgemenskapen.

Ändring 102

Förslag till förordning

Artikel 7 – punkt 1 – led b

Kommissionens förslag	*Ändring*
(b) Göra det lättare för näringslivet och andra aktörer på medlemsstatsnivå att delta i gränsöverskridande projekt.	(b) ***Främja, uppmuntra och*** göra det lättare för ***det civila samhället,*** näringslivet***, särskilt uppstartsföretag*** och ***små och medelstora företag, den akademiska världen och forskarsamhället samt*** andra aktörer på medlemsstatsnivå att delta i gränsöverskridande projekt.

Ändring 103

Förslag till förordning

Artikel 7 – punkt 1 – led ba (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(ba) I samarbete med andra aktörer med liknande uppgifter, fungera som en gemensam kontaktpunkt för cybersäkerhetsprodukter och cybersäkerhetsprocesser som finansieras genom andra unionsprogram, exempelvis InvestEU eller programmet för den inre marknaden, i synnerhet för små och medelstora företag.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 104

Förslag till förordning

Artikel 7 – punkt 1 – led c

Kommissionens förslag	*Ändring*
(c) Tillsammans med kompetenscentrumet bidra till att kartlägga och hantera sektorspecifika cybersäkerhetsutmaningar ***för näringslivet***.	(c) Tillsammans med kompetenscentrumet bidra till att kartlägga och hantera sektorspecifika cybersäkerhetsutmaningar.

Ändring 105

Förslag till förordning

Artikel 7 – punkt 1 – led ca (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(ca) Ha ett nära samarbete med nationella standardiseringsorganisationer för att främja att befintliga standarder tas i bruk och för att involvera alla berörda intressenter, särskilt små och medelstora företag, när nya standarder sätts.

Ändring 106

Förslag till förordning

Artikel 7 – punkt 1 – led e

Kommissionens förslag	*Ändring*
(e) Sträva efter att uppnå synergieffekter med relevanta aktiviteter på nationell ***och*** regional nivå.	(e) Sträva efter att uppnå synergieffekter med relevanta aktiviteter på nationell, regional ***och lokal*** nivå.

Ändring 107

Förslag till förordning

Artikel 7 – punkt 1 – led fa (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(fa) Främja och sprida gemensamma kursplaner för cybersäkerhet i samarbete med berörda organ i medlemsstaterna.

Ändring 108

Förslag till förordning

Artikel 7 – punkt 1 – led g

Kommissionens förslag	*Ändring*
(g) Främja och sprida relevanta resultat av det arbete som bedrivs inom nätverket, kompetensgemenskapen och kompetenscentrumet på nationell ***och*** regional nivå.	(g) Främja och sprida relevanta resultat av det arbete som bedrivs inom nätverket, kompetensgemenskapen och kompetenscentrumet på nationell, regional ***och lokal*** nivå.

Ändring 109

Förslag till förordning

Artikel 7 – punkt 1 – led h

Kommissionens förslag	*Ändring*
(h) Bedöma begäranden från aktörer som är etablerade i samma medlemsstat som samordningscentrumet om att få ingå i kompetensgemenskapen för cybersäkerhet.	(h) Bedöma begäranden från aktörer ***och enskilda personer*** som är etablerade i samma medlemsstat som samordningscentrumet om att få ingå i kompetensgemenskapen för cybersäkerhet.

Ändring 110

Förslag till förordning

Artikel 7 – punkt 4

Kommissionens förslag	*Ändring*
4. De nationella samordningscentrumen ska, när så är lämpligt, samarbeta via nätverket för att genomföra de uppgifter som avses ***i punkterna a, b, c, e och g*** i punkt 1.	4. De nationella samordningscentrumen ska, när så är lämpligt, samarbeta via nätverket ***och samordna med de relevanta europeiska digitala innovationsknutpunkterna*** för att genomföra de uppgifter som avses i punkt 1.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 111

Förslag till förordning

Artikel 8 – punkt 1

Kommissionens förslag	*Ändring*
1. Kompetensgemenskapen för cybersäkerhet ***ska bidra*** till kompetenscentrumets uppdrag i enlighet med vad som anges i artikel 3 och ***öka*** och ***sprida*** sakkunskap om cybersäkerhet i hela unionen.	1. Kompetensgemenskapen för cybersäkerhet ***bidrar*** till kompetenscentrumets uppdrag i enlighet med vad som anges i artikel 3 och ***ökar, samlar*** och ***sprider*** sakkunskap om cybersäkerhet i hela unionen ***samt tillhandahåller teknisk expertis***.

Ändring 112

Förslag till förordning

Artikel 8 – punkt 2

Kommissionens förslag	*Ändring*
2. Kompetensgemenskapen för cybersäkerhet ska bestå av näringslivet, den akademiska världen, ***icke vinstdrivande forskningsorganisationer***, ***samt organisationer och*** offentliga och andra aktörer som arbetar med driftsfrågor och tekniska frågor. Den ska föra samman de viktigaste intressenterna inom teknisk ***och*** industriell kapacitet på cybersäkerhetsområdet i unionen. Den ska engagera de nationella samordningscentrumen och de unionsinstitutioner och unionsorgan som har relevant sakkunskap.	2. Kompetensgemenskapen för cybersäkerhet ska bestå av ***det civila samhället,*** näringslivet ***från både efterfråge- och utbudssidan, inklusive små och medelstora företag***, den akademiska världen ***och forskarsamhället***, ***sammanslutningar av användare***, ***enskilda experter, relevanta europeiska standardiseringsorganisationer samt*** offentliga och andra aktörer som arbetar med driftsfrågor och tekniska frågor ***inom cybersäkerhet***. Den ska föra samman de viktigaste intressenterna inom teknisk, industriell***, akademisk*** och ***forskningsrelaterad samt samhällelig*** kapacitet ***och förmåga*** på cybersäkerhetsområdet i unionen. Den ska ***också*** engagera de nationella samordningscentrumen***, de europeiska digitala innovationsknutpunkterna*** och de unionsinstitutioner och unionsorgan som har relevant sakkunskap ***i enlighet med artikel 10 i denna förordning***.

Ändring 113

Förslag till förordning

Artikel 8 – punkt 3 – inledningen

Kommissionens förslag	*Ändring*
3. Endast aktörer som är etablerade ***inom*** unionen får ackrediteras som medlemmar i kompetensgemenskapen för cybersäkerhet. ***De*** ska ***kunna*** visa att de ***har*** sakkunskap inom cybersäkerhet på minst ett av områdena	3. Endast aktörer som är etablerade ***och enskilda personer som är bosatta i*** unionen***, Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och Europeiska frihandelssammanslutningen (Efta),*** får ackrediteras som medlemmar i kompetensgemenskapen för cybersäkerhet. ***Sökande*** ska visa att de ***kan tillhandahålla*** sakkunskap inom cybersäkerhet på minst ett av områdena

Ändring 114

Förslag till förordning

Artikel 8 – punkt 3 – led a

Kommissionens förslag	*Ändring*
(a) forskning,	(a) ***den akademiska världen eller*** forskning,

Ändring 115

Förslag till förordning

Artikel 8 – punkt 3 – led ca (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(ca) etik,

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 116

Förslag till förordning

Artikel 8 – punkt 3 – led cb (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(cb) formell och teknisk standardisering och formella och tekniska specifikationer.

Ändring 117

Förslag till förordning

Artikel 8 – punkt 4

Kommissionens förslag	*Ändring*
4. Kompetenscentrumet ska ackreditera aktörer som etablerats i enlighet med nationell lag som medlemmar i kompetensgemenskapen för cybersäkerhet efter det att det nationella samordningscentrumet i den medlemsstat där den aktören är etablerad gjort en bedömning av om ***den*** uppfyller kriterierna i punkt 3. En ackreditering ska inte vara tidsbegränsad men får när som helst återkallas av kompetenscentrumet om kompetenscentrumet eller det relevanta nationella samordningscentrumet anser att den aktören inte uppfyller kriterierna i punkt 3 eller inte omfattas av de relevanta bestämmelserna i artikel 136 i förordning XXX [nya budgetförordningen].	4. Kompetenscentrumet ska ackreditera aktörer som etablerats i enlighet med nationell lag***, eller enskilda personer,*** som medlemmar i kompetensgemenskapen för cybersäkerhet efter det att ***kompetenscentrumet,*** det nationella samordningscentrumet i den medlemsstat där den aktören är etablerad ***eller den berörda personen är bosatt har*** gjort en ***harmoniserad*** bedömning av om ***de*** uppfyller kriterierna i punkt 3. En ackreditering ska inte vara tidsbegränsad men får när som helst återkallas av kompetenscentrumet om kompetenscentrumet eller det relevanta nationella samordningscentrumet anser att den aktören ***eller enskilda personen*** inte uppfyller kriterierna i punkt 3 eller inte omfattas av de relevanta bestämmelserna i artikel 136 i förordning XXX [nya budgetförordningen]. ***Medlemsstaternas nationella samordningscentrum ska sträva efter att uppnå en balanserad representation av intressenter i kompetensgemenskapen och aktivt stimulera deltagande av underrepresenterade kategorier, särskilt små och medelstora företag samt grupper av enskilda personer.***

Ändring 118

Förslag till förordning

Artikel 8 – punkt 4a (ny)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	4a. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 45a för att komplettera denna förordning genom att närmare ange kriterierna i punkt 3 i denna artikel, enligt vilka sökande väljs, och förfarandena för bedömning och ackreditering av aktörer som uppfyller kriterierna i punkt 4 i denna artikel.

Ändring 119

Förslag till förordning

Artikel 9 – led 5a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(5a) Stödja kompetenscentrumet genom att rapportera och avslöja sårbarheter, bidra till att mildra dem och ge råd om hur sådana sårbarheter kan minskas, även genom certifiering enligt de system som antagits i enlighet med förordning (EU) 2019/XXX [cybersäkerhetsakten].

Ändring 120

Förslag till förordning

Artikel 10 – punkt 1

Kommissionens förslag	*Ändring*
1. Kompetenscentrumet ***ska*** samarbeta med unionens relevanta institutioner, organ, kontor och byråer, bl.a. Europeiska unionens byrå för nät- och informationssäkerhet (Enisa), incidenthanteringsorganisationen för EU:s institutioner och byråer (CERT-EU), ***den*** europeiska ***avdelningen för yttre åtgärder***, kommissionens gemensamma forskningscentrum, genomförandeorganet för forskning (Rea), genomförandeorganet för innovation och nätverk (Inea), Europeiska it-brottscentrumet vid Europol och Europeiska försvarsbyrån (EDA).	1. ***För att säkerställa samstämmighet och komplementaritet ska*** kompetenscentrumet samarbeta med unionens relevanta institutioner, organ, kontor och byråer, bl.a. Enisa, incidenthanteringsorganisationen för EU:s institutioner och byråer (CERT-EU), Europeiska ***utrikestjänsten***, kommissionens gemensamma forskningscentrum, genomförandeorganet för forskning (Rea), genomförandeorganet för innovation och nätverk (Inea), ***relevanta europeiska digitala innovationsknutpunkter,*** Europeiska it-brottscentrumet vid Europol och Europeiska försvarsbyrån (EDA) ***när det gäller projekt, tjänster och kompetenser med dubbla användningsområden***.

Ändring 121

Förslag till förordning

Artikel 10 – punkt 2

Kommissionens förslag	*Ändring*
2. Samarbetet ska ske inom ramen för samarbetsavtal. Sådana avtal ska ***föreläggas kommissionen för*** förhandsgodkännande.	2. Samarbetet ska ske inom ramen för samarbetsavtal. Sådana avtal ska ***antas av styrelsen efter kommissionens*** förhandsgodkännande.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 122

Förslag till förordning

Artikel 12 – punkt 1

Kommissionens förslag	*Ändring*
1. Styrelsen ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat och ***fem*** företrädare från kommissionen som ska representera unionen.	1. Styrelsen ska bestå av en företrädare för varje medlemsstat***, en företrädare som utses av Europaparlamentet som observatör*** och ***fyra*** företrädare från kommissionen som ska representera unionen***, med syftet att uppnå en jämn könsfördelning bland styrelseledamöterna och deras suppleanter***.

Ändring 123

Förslag till förordning

Artikel 12 – punkt 3

Kommissionens förslag	*Ändring*
3. Styrelseledamöterna och deras suppleanter ska utses mot bakgrund av deras kunskaper inom ***teknik***, och relevanta kunskaper i fråga om ledarskap, administration och budget. Kommissionen och medlemsstaterna ska bemöda sig om att begränsa omsättningen av sina företrädare i styrelsen för att säkerställa kontinuitet i styrelsens arbete. Kommissionen och medlemsstaterna ska ha som mål att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen.	3. Styrelseledamöterna och deras suppleanter ska utses mot bakgrund av deras kunskaper inom ***cybersäkerhet***, och relevanta kunskaper i fråga om ledarskap, administration och budget. Kommissionen och medlemsstaterna ska bemöda sig om att begränsa omsättningen av sina företrädare i styrelsen för att säkerställa kontinuitet i styrelsens arbete. Kommissionen och medlemsstaterna ska ha som mål att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen.

Ändring 124

Förslag till förordning

Artikel 12 – punkt 6

Kommissionens förslag	*Ändring*
6. ***Kommissionen*** får vid behov bjuda in observatörer, inklusive företrädare för unionens berörda byråer och organ, att delta i styrelsens sammanträden.	6. ***Styrelsen*** får vid behov bjuda in observatörer, inklusive företrädare för unionens berörda byråer och organ ***samt kompetensgemenskapens medlemmar***, att delta i styrelsens sammanträden.

Ändring 125

Förslag till förordning

Artikel 12 – punkt 7

Kommissionens förslag	*Ändring*
7. Europeiska unionens byrå för nät- och informationssäkerhet (Enisa) ska vara ***ständig observatör*** i styrelsen.	7. Enisa ***och den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden*** ska vara ***ständiga observatörer*** i styrelsen***, i en rådgivande funktion utan rösträtt. Styrelsen ska ta yttersta hänsyn till de synpunkter som framförs av de ständiga observatörerna.***

Ändring 126

Förslag till förordning

Artikel 13 – punkt 3 – led a

Kommissionens förslag	*Ändring*
(a) anta en flerårig strategisk plan som ska innehålla med en redogörelse för kompetenscentrumets huvudsakliga prioriteringar och planerade initiativ, inklusive en uppskattning av finansieringsbehov och finansieringskällor,	(a) anta en flerårig strategisk plan som ska innehålla med en redogörelse för kompetenscentrumets huvudsakliga prioriteringar och planerade initiativ, inklusive en uppskattning av finansieringsbehov och finansieringskällor, ***med hänsyn till de råd som Enisa tillhandahållit,***

Ändring 127

Förslag till förordning

Artikel 13 – punkt 3 – led b

Kommissionens förslag	*Ändring*
(b) anta kompetenscentrumets arbetsplan, årsredovisning och balansräkning samt årliga verksamhetsrapport på grundval av ett förslag från verkställande direktören,	(b) anta kompetenscentrumets arbetsplan, årsredovisning och balansräkning samt årliga verksamhetsrapport på grundval av ett förslag från verkställande direktören, ***med hänsyn till de råd som Enisa tillhandahållit,***

Ändring 128

Förslag till förordning

Artikel 13 – punkt 3 – led e

Kommissionens förslag	*Ändring*
(e) anta ***kriterier och*** förfaranden för att bedöma och ackreditera aktörer som medlemmar i kompetensgemenskapen för cybersäkerhet,	(e) anta förfaranden för att bedöma och ackreditera aktörer som medlemmar i gemenskapen,

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 129

Förslag till förordning

Artikel 13 – punkt 3 – led ea (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(ea) anta de samarbetsavtal som avses i artikel 10.2,

Ändring 130

Förslag till förordning

Artikel 13 – punkt 3 – led ga (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(ga) anta öppenhetsregler för kompetenscentrumet,

Ändring 131

Förslag till förordning

Artikel 13 – punkt 3 – led i

Kommissionens förslag	*Ändring*
(i) inrätta arbetsgrupper med medlemmar i kompetensgemenskapen för cybersäkerhet,	(i) inrätta arbetsgrupper med medlemmar i gemenskapen, ***med hänsyn till de råd som de ständiga observatörerna tillhandahållit,***

Ändring 132

Förslag till förordning

Artikel 13 – punkt 3 – led l

Kommissionens förslag	*Ändring*
(l) ***sprida information om*** kompetenscentrumets ***verksamhet internationellt för att öka dess attraktionskraft och göra det till ett spjutspetsorgan i världsklass inom cybersäkerhet***,	(l) ***främja*** kompetenscentrumets ***samarbete med globala aktörer***,

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 133

Förslag till förordning

Artikel 13 – punkt 3 – led r

Kommissionens förslag	*Ändring*
(r) anta en ***bedrägeribekämpningsstrategi*** som står i proportion till ***bedrägeririskerna*** med beaktande av en kostnads–nytto-analys av de åtgärder som ska genomföras,	(r) anta en ***bedrägeri- och korruptionsbekämpningsstrategi*** som står i proportion till ***bedrägeri- och korruptions-riskerna,*** med beaktande av en kostnads–nyttoanalys av de åtgärder som ska genomföras, ***samt anta omfattande skyddsåtgärder för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten i enlighet med tillämplig unionslagstiftning,***

Ändring 134

Förslag till förordning

Artikel 13 – punkt 3 – led s

Kommissionens förslag	*Ändring*
(s) anta en ***metod för beräkning*** av ***det*** finansiella ***bidraget*** från medlemsstaterna,	(s) anta en ***utförlig definition*** av ***de*** finansiella ***bidragen*** från medlemsstaterna ***och en metod för beräkning av det belopp av medlemsstaternas frivilliga bidrag som kan redovisas som finansiella bidrag i enlighet med denna definition; denna beräkning ska göras i slutet av varje budgetår***,

Ändring 135

Förslag till förordning

Artikel 14 – punkt 1

Kommissionens förslag	*Ändring*
1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande bland sina röstberättigade ledamöter för en period av två år. Ordförandens och vice ordförandens mandat får efter beslut av styrelsen förlängas en gång. Om deras styrelseuppdrag emellertid upphör någon gång under deras mandatperiod, upphör deras mandatperiod automatiskt vid denna tidpunkt. Vice ordföranden ska träda i ordförandens ställe om ordföranden inte kan fullgöra sitt uppdrag. Ordföranden ska delta i omröstningen.	1. Styrelsen ska välja en ordförande och en vice ordförande bland sina röstberättigade ledamöter för en period av två år***, med syftet att uppnå en jämn könsfördelning***. Ordförandens och vice ordförandens mandat får efter beslut av styrelsen förlängas en gång. Om deras styrelseuppdrag emellertid upphör någon gång under deras mandatperiod, upphör deras mandatperiod automatiskt vid denna tidpunkt. Vice ordföranden ska träda i ordförandens ställe om ordföranden inte kan fullgöra sitt uppdrag. Ordföranden ska delta i omröstningen.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 136

Förslag till förordning

Artikel 14 – punkt 3

Kommissionens förslag	*Ändring*
3. Den verkställande direktören ska delta i diskussionerna, såvida inte styrelsen beslutar något annat, men ska inte ha någon rösträtt. ***Styrelsen får bjuda in andra personer att närvara vid dess sammanträden som observatörer i enskilda fall.***	3. Den verkställande direktören ska delta i diskussionerna, såvida inte styrelsen beslutar något annat, men ska inte ha någon rösträtt.

Ändring 137

Förslag till förordning

Artikel 14 – punkt 4

Kommissionens förslag	*Ändring*
4. Ledamöterna i den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden får på ordförandens inbjudan delta i styrelsens sammanträden utan rösträtt.	***utgår***

Ändring 138

Förslag till förordning

Artikel 15

Kommissionens förslag	*Ändring*
Artikel 15	***utgår***
Omröstningsregler för styrelsen	
1. Unionen ska ha 50 % av rösterna. Unionens rösträttigheter ska vara odelbara.	
2. Varje deltagande medlemsstat ska ha en röst.	
3. Styrelsen ska fatta beslut med en majoritet av minst 75 % av alla röster, inbegripet rösterna från de medlemmar som är frånvarande, vilka står för minst 75 % av det totala ekonomiska bidraget till kompetenscentrumet. Det ekonomiska bidraget ska beräknas utifrån de utgiftsberäkningar från medlemsstaterna som avses i artikel 17.2 c, och utifrån den rapport om storleken på de deltagande medlemsstaternas bidrag som avses i artikel 22.5.	

Kommissionens förslag	*Ändring*
4. Endast kommissionens företrädare och de deltagande medlemsstaternas företrädare ska ha rösträtt.	
5. Ordföranden ska delta i omröstningen.	

Ändring 139

Förslag till förordning

Artikel 15a (ny)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	Artikel 15a
	Omröstningsregler för styrelsen
	1. Beslut som är föremål för omröstning kan avse
	a) ledning och organisation av kompetenscentrumet och nätverket,
	b) fördelning av budgeten för kompetenscentrumet och nätverket,
	c) gemensamma åtgärder av flera medlemsstater, eventuellt kompletterade av unionens budgetmedel efter beslut om fördelning i enlighet med led b.
	2. Styrelsen ska anta sina beslut på grundval av minst 75 % av rösterna från alla medlemmar. Unionens rösträttigheter ska utövas av kommissionen och vara odelbara.
	3. För beslut enligt punkt 1a ska varje medlemsstat vara företrädd och ha samma rätt att rösta. För de återstående röster som är tillgängliga upp till 100 % bör unionen ha minst 50 % av de rösträttigheter som motsvarar dess ekonomiska bidrag.
	4. För beslut som omfattas av punkt 1 b eller c, eller något annat beslut som inte omfattas av någon annan kategori i punkt 1, ska unionen ha minst 50 % av de rösträttigheter som motsvarar dess ekonomiska bidrag. Endast bidragande medlemsstater ska ha rösträttigheter, och dessa ska motsvara deras ekonomiska bidrag.
	5. Om ordföranden har valts bland medlemsstaternas företrädare ska ordföranden delta i omröstningen som företrädare för sin egen medlemsstat.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 140

Förslag till förordning

Artikel 16 – punkt 3

Kommissionens förslag	*Ändring*
3. Den verkställande direktören ska utnämnas av styrelsen utifrån en förteckning över kandidater som föreslås av kommissionen på grundval av ett öppet ***och*** transparent urvalsförfarande.	3. Den verkställande direktören ska utnämnas av styrelsen utifrån en förteckning över kandidater som föreslås av kommissionen***, medräknat kandidater från medlemsstaterna med syftet att uppnå en jämn könsfördelning,*** på grundval av ett öppet, transparent ***och icke-diskriminerande*** urvalsförfarande.

Ändring 141

Förslag till förordning

Artikel 16 – punkt 5

Kommissionens förslag	*Ändring*
5. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara ***fyra*** år. I slutet av denna period ska kommissionen genomföra en utvärdering som beaktar den verkställande direktörens arbetsinsats och kompetenscentrumets framtida uppgifter och utmaningar.	5. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara ***fem*** år. I slutet av denna period ska kommissionen genomföra en utvärdering som beaktar den verkställande direktörens arbetsinsats och kompetenscentrumets framtida uppgifter och utmaningar.

Ändring 142

Förslag till förordning

Artikel 16 – punkt 6

Kommissionens förslag	*Ändring*
6. Styrelsen får på ett förslag från kommissionen som beaktar den utvärdering som avses i punkt 5 förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång med högst ***fyra*** år.	6. Styrelsen får på ett förslag från kommissionen som beaktar den utvärdering som avses i punkt 5 förlänga den verkställande direktörens mandatperiod en gång med högst ***fem*** år.

Ändring 143

Förslag till förordning

Artikel 16 – punkt 8

Kommissionens förslag	*Ändring*
8. Den verkställande direktören ska avsättas endast efter ett styrelsebeslut på förslag av kommissionen.	8. Den verkställande direktören ska avsättas endast efter ett styrelsebeslut på förslag av ***styrelsens medlemmar eller av*** kommissionen.

Ändring 144

Förslag till förordning

Artikel 17 – punkt 2 – led c

Kommissionens förslag	*Ändring*
(c) Efter samråd med styrelsen och kommissionen, utarbeta och för godkännande överlämna till styrelsen ett utkast till kompetenscentrumets fleråriga strategiska plan och ett utkast till årlig arbetsplan som visar omfattningen av de ansökningsomgångar, intresseanmälningar och anbudsinfordringar som krävs för att genomföra arbetsplanen och motsvarande utgiftsberäkningar enligt förslagen från medlemsstaterna och kommissionen.	(c) Efter samråd med styrelsen***, den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden, Enisa*** och kommissionen, utarbeta och för godkännande överlämna till styrelsen ett utkast till kompetenscentrumets fleråriga strategiska plan och ett utkast till årlig arbetsplan som visar omfattningen av de ansökningsomgångar, intresseanmälningar och anbudsinfordringar som krävs för att genomföra arbetsplanen och motsvarande utgiftsberäkningar enligt förslagen från medlemsstaterna och kommissionen.

Ändring 145

Förslag till förordning

Artikel 17 – punkt 2 – led h

Kommissionens förslag	*Ändring*
(h) Utarbeta en handlingsplan för uppföljning av slutsatserna från efterhandsutvärderingarna samt rapportera vartannat år till kommissionen om de framsteg som gjorts.	(h) Utarbeta en handlingsplan för uppföljning av slutsatserna från efterhandsutvärderingarna samt rapportera vartannat år till kommissionen ***och Europaparlamentet*** om de framsteg som gjorts.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 146

Förslag till förordning

Artikel 17 – punkt 2 – led l

Kommissionens förslag	*Ändring*
(l) Godkänna förteckningen över aktiviteter som valts ut för finansiering baserat på den rangordnade lista som tagits fram av en grupp oberoende experter.	(l) ***Efter samråd med den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden och Enisa*** godkänna förteckningen över aktiviteter som valts ut för finansiering baserat på den rangordnade lista som tagits fram av en grupp oberoende experter.

Ändring 147

Förslag till förordning

Artikel 17 – punkt 2 – led s

Kommissionens förslag	*Ändring*
(s) Utarbeta en handlingsplan för uppföljning av slutsatserna från interna eller externa revisionsrapporter, liksom utredningar utförda av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), samt rapportera om läget två gånger om året till kommissionen och regelbundet till styrelsen.	(s) Utarbeta en handlingsplan för uppföljning av slutsatserna från interna eller externa revisionsrapporter, liksom utredningar utförda av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), samt rapportera om läget två gånger om året till kommissionen och ***Europaparlamentet och*** regelbundet till styrelsen.

Ändring 148

Förslag till förordning

Artikel 17 – punkt 2 – led v

Kommissionens förslag	*Ändring*
(v) Se till att det finns en effektiv kommunikation med unionsinstitutionerna.	(v) Se till att det finns en effektiv kommunikation med unionsinstitutionerna ***och på begäran rapportera till Europaparlamentet och rådet***.

Ändring 149

Förslag till förordning

Artikel 18 – punkt 1

Kommissionens förslag	*Ändring*
1. Den rådgivande industri- och vetenskapsnämnden ska ha högst ***16*** ledamöter. Ledamöterna ska utses av styrelsen bland företrädarna för aktörerna i kompetensgemenskapen ***för cybersäkerhet***.	1. Den rådgivande industri- och vetenskapsnämnden ska ha högst ***25*** ledamöter. Ledamöterna ska utses av styrelsen bland företrädarna för aktörerna i kompetensgemenskapen ***eller dess enskilda medlemmar***. ***Endast företrädare för aktörer som inte kontrolleras av ett tredjeland eller av en aktör från ett tredjeland, utom från EES- och EFTA-länder, ska kunna utses. Detta ska ske i enlighet med ett öppet, transparent och icke-diskriminerande förfarande. Styrelsens sammansättning ska syfta till att uppnå en jämn könsfördelning och omfatta en balanserad representation av intressentgrupperna från näringslivet, den akademiska världen och det civila samhället***.

Ändring 150

Förslag till förordning

Artikel 18 – punkt 2

Kommissionens förslag	*Ändring*
2. Ledamöterna i den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden ska ha sakkunskap om antingen forskning, industriell utveckling ***eller professionella tjänster när det gäller cybersäkerhet*** eller ***om ibruktagande***. Kraven på sådan sakkunskap ska fastställas närmare av styrelsen.	2. Ledamöterna i den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden ska ha sakkunskap om antingen forskning, industriell utveckling***, tillhandahållande, genomförande eller ibruktagande av professionella tjänster*** eller ***produkter på området cybersäkerhet***. Kraven på sådan sakkunskap ska fastställas närmare av styrelsen.

Ändring 151

Förslag till förordning

Artikel 18 – punkt 5

Kommissionens förslag	*Ändring*
5. Företrädare för kommissionens och för Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet ***får*** delta i och stödja den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämndens arbete.	5. Företrädare för kommissionens och för ***ENISA ska uppmanas att*** delta i och stödja den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämndens arbete. ***Styrelsen får bjuda in ytterligare företrädare från kompetensgemenskapen i egenskap av observatör, rådgivare eller sakkunnig, beroende på vad som är lämpligt, från fall till fall.***

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 152

Förslag till förordning

Artikel 19 – punkt 1

Kommissionens förslag	*Ändring*
1. Den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden ska sammanträda minst ***två*** gånger per år.	1. Den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden ska sammanträda minst ***tre*** gånger per år.

Ändring 153

Förslag till förordning

Artikel 19 – punkt 2

Kommissionens förslag	*Ändring*
2. Den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden ***får ge råd till*** styrelsen om inrättandet av arbetsgrupper för särskilda frågor av relevans för arbetet i kompetenscentrumet vilka vid behov ska samordnas av en eller flera ledamöter i den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden.	2. Den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden ***ska tillhandahålla*** styrelsen ***förslag*** om inrättandet av arbetsgrupper för särskilda frågor av relevans för arbetet i kompetenscentrumet***, om dessa frågor ingår i de uppgifter och kompetensområden som anges i artikel 20, och*** vilka vid behov ska samordnas av en eller flera ledamöter i den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden.

Ändring 154

Förslag till förordning

Artikel 20 – inledningen

Kommissionens förslag	*Ändring*
Den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden ska ge kompetenscentrumet råd med avseende på genomförandet av dess verksamhet samt	Den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden ska ***regelbundet*** ge kompetenscentrumet råd med avseende på genomförandet av dess verksamhet samt

Ändring 155

Förslag till förordning

Artikel 20 – led 1

Kommissionens förslag	*Ändring*
(1) ge den verkställande direktören och styrelsen strategiska råd och lämna synpunkter ***inför*** utarbetandet av arbetsprogrammet och den fleråriga strategiska planen inom de tidsfrister som styrelsen fastställt,	(1) ge den verkställande direktören och styrelsen strategiska råd och lämna synpunkter ***när det gäller ibruktagandet av samt inriktningen och verksamheten för kompetenscentrumet i fråga om näringsliv och forskning, samt*** utarbetandet av arbetsprogrammet och den fleråriga strategiska planen inom de tidsfrister som styrelsen fastställt,

Ändring 156

Förslag till förordning

Artikel 20 – led 1a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(1a) ge styrelsen råd om inrättandet av arbetsgrupper om särskilda frågor av relevans för kompetenscentrumets arbete,

Ändring 157

Förslag till förordning

Artikel 20 – led 3

Kommissionens förslag	*Ändring*
(3) främja och samla in synpunkter på kompetenscentrumets arbetsprogram och fleråriga strategiska plan.	(3) främja och samla in synpunkter på kompetenscentrumets arbetsprogram och fleråriga strategiska plan ***och ge styrelsen råd om hur kompetenscentrumets strategiska inriktning och verksamhet kan förbättras***.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 158

Förslag till förordning

Artikel 21 – punkt 1 – led a

Kommissionens förslag	*Ändring*
(a) ***1 981 668 000*** EUR från programmet för ett digitalt Europa, inklusive upp till 23 746 000 EUR för administrativa kostnader.	(a) ***1 780 954 875*** EUR ***i 2018 års priser (1 998 696 000 EUR i löpande priser)*** från programmet för ett digitalt Europa, inklusive upp till ***21 385 465 EUR i 2018 års priser (***23 746 000 EUR ***i löpande priser)*** för administrativa kostnader.

Ändring 159

Förslag till förordning

Artikel 21 – punkt 1 – led ba (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(ba) Ett belopp från Europeiska försvarsfonden för försvarsrelaterade åtgärder av kompetenscentrumet, inklusive för alla relaterade administrativa kostnader, såsom kostnader som kan uppstå för kompetenscentrumet när det fungerar som projektledare för åtgärder som utförs inom ramen för Europeiska försvarsfonden.

Ändring 160

Förslag till förordning

Artikel 21 – punkt 2

Kommissionens förslag	*Ändring*
2. Maximalt bidrag från unionen ska betalas från de anslag i unionens allmänna budget som anslagits för [programmet för ett digitalt Europa] ***och*** för det särskilda programmet för genomförande av Horisont Europa, som inrättades genom beslut XXX.	2. Maximalt bidrag från unionen ska betalas från de anslag i unionens allmänna budget som anslagits för [programmet för ett digitalt Europa], för det särskilda programmet för genomförande av Horisont Europa, som inrättades genom beslut XXX***, för Europeiska försvarsfonden och för andra program och projekt som ingår i kompetenscentrumets eller nätverkets verksamhet***.

Ändring 161

Förslag till förordning

Artikel 21 – punkt 4

Kommissionens förslag	*Ändring*
4. Unionens finansiella bidrag ska inte omfatta de uppgifter som anges i artikel 4.8 b.	4. Unionens finansiella bidrag ***från programmet för ett digitalt Europa och Horisont Europa*** ska inte omfatta de uppgifter som anges i artikel 4.8 b. ***Dessa får omfattas av det finansiella bidraget från Europeiska försvarsfonden.***

Ändring 162

Förslag till förordning

Artikel 22 – punkt 4

Kommissionens förslag	*Ändring*
4. Kommissionen får avsluta, minska proportionerligt eller tillfälligt dra in unionens ekonomiska bidrag till kompetenscentrumet, om de deltagande medlemsstaterna inte bidrar, endast delvis bidrar ***eller bidrar för sent*** när det gäller de bidrag som avses i punkt 1.	4. Kommissionen får avsluta, minska proportionerligt eller tillfälligt dra in unionens ekonomiska bidrag till kompetenscentrumet, om de deltagande medlemsstaterna inte bidrar ***eller*** endast delvis bidrar när det gäller de bidrag som avses i punkt 1. ***Kommissionens avslutande, minskning eller indragande av unionens ekonomiska bidrag ska vad gäller belopp och tidsram stå i proportion till avslutandet, minskningen eller indragandet av medlemsstaternas bidrag.***

Ändring 163

Förslag till förordning

Artikel 23 – punkt 4 – led a

Kommissionens förslag	*Ändring*
(a) De deltagande medlemsstaternas finansiella bidrag till de administrativa kostnaderna.	(a) ***Unionens och*** de deltagande medlemsstaternas finansiella bidrag till de administrativa kostnaderna.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 164

Förslag till förordning

Artikel 23 – punkt 4 – led b

Kommissionens förslag	*Ändring*
(b) De deltagande medlemsstaternas finansiella bidrag till de administrativa kostnaderna.	(b) ***Unionens och*** de deltagande medlemsstaternas finansiella bidrag till de administrativa kostnaderna.

Ändring 165

Förslag till förordning

Artikel 23 – punkt 8a (ny)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	8a. Kompetenscentrumet ska ha ett nära samarbete med unionens övriga institutioner, byråer och organ i syfte att dra nytta av synergieffekterna och i förekommande fall minska de administrativa kostnaderna.

Ändring 166

Förslag till förordning

Artikel 30 – punkt 1

Kommissionens förslag	*Ändring*
1. Kompetenscentrumet ska säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av insatser som finansieras enligt denna förordning genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.	1. Kompetenscentrumet ska säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av insatser som finansieras enligt denna förordning genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom ***regelbundna och*** effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.

Ändring 167

Förslag till förordning

Artikel 31 – punkt 7

Kommissionens förslag	*Ändring*
7. ***Kompetenscentrumets personal*** ska utgöras av tillfälligt anställda och kontraktsanställda.	7. ***Kompetenscentrumet ska sträva efter att uppnå en jämn könsfördelning bland sina anställda.*** Personalen ska utgöras av tillfälligt anställda och kontraktsanställda.

Ändring 168

Förslag till förordning

Artikel 34 – punkt 2 – led ca (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	(ca) Artiklarna 22 [Äganderätt till resultat], 23 [Äganderätt till resultat] och 30 [Tillämpliga bestämmelser i fråga om säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter] i förordning (EU) 2019/XXX [Europeiska försvarsfonden] ska tillämpas på deltagande i alla försvarsrelaterade åtgärder av kompetenscentrumet när så föreskrivs i arbetsprogrammet, och beviljandet av icke-exklusiva licenser får begränsas till tredje part som är etablerad eller anses vara etablerad i en medlemsstat och som kontrolleras av en medlemsstat och/eller medborgare i en medlemsstat.

Ändring 169

Förslag till förordning

Artikel 35 – punkt 1

Kommissionens förslag	*Ändring*
1. Kompetenscentrumet ska utföra sitt arbete med ***en hög grad av*** transparens.	1. Kompetenscentrumet ska utföra sitt arbete med ***högsta möjliga*** transparens.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 170

Förslag till förordning

Artikel 35 – punkt 2

Kommissionens förslag	*Ändring*
2. Kompetenscentrumet ska säkerställa att allmänheten och alla berörda parter ***får lämplig***, saklig, tillförlitlig och lättillgänglig information, framför allt om resultaten av ***dess*** arbete. Den ska också offentliggöra de intresseförklaringar som avges i enlighet med artikel ***41***.	2. Kompetenscentrumet ska säkerställa att allmänheten och alla berörda parter ***i tid förses med omfattande***, saklig, tillförlitlig och lättillgänglig information, framför allt om resultaten av ***kompetenscentrumets, nätverkets, den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämndens och kompetensgemenskapens*** arbete. Den ska också offentliggöra de intresseförklaringar som avges i enlighet med artikel ***42***.

Ändring 171

Förslag till förordning

Artikel 38 – punkt 3

Kommissionens förslag	*Ändring*
3. Den utvärdering som avses i punkt 2 ska omfatta en bedömning av de resultat som uppnåtts av kompetenscentrumet, med beaktande av dess mål, mandat och uppgifter. Om kommissionen anser att det är motiverat att kompetenscentrumet fortsätter sin verksamhet med tanke på dess uppsatta mål, mandat och uppgifter får den föreslå en förlängning av det mandat för kompetenscentrumet som anges i artikel 46.	3. Den utvärdering som avses i punkt 2 ska omfatta en bedömning av de resultat som uppnåtts av kompetenscentrumet, med beaktande av dess mål, mandat och uppgifter ***samt effektivitet och ändamålsenlighet***. Om kommissionen anser att det är motiverat att kompetenscentrumet fortsätter sin verksamhet med tanke på dess uppsatta mål, mandat och uppgifter får den föreslå en förlängning av det mandat för kompetenscentrumet som anges i artikel 46.

Ändring 172

Förslag till förordning

Artikel 38a (ny)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	Artikel 38a
	Kompetenscentrumet som juridisk person
	1. Kompetenscentrumet ska vara en juridisk person.
	2. I varje medlemsstat ska kompetenscentrumet ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. Det ska särskilt kunna förvärva och avyttra fast och lös egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

Ändring 173

Förslag till förordning

Artikel 42

Kommissionens förslag	*Ändring*
Kompetenscentrumets styrelse ska anta bestämmelser för att förebygga och ***hantera*** intressekonflikter som uppstår i fråga om ***kompetenscentrumets*** medlemmar, organ och anställda***. Dessa bestämmelser ska omfatta bestämmelser om undvikande av intressekonflikter bland företrädarna för de medlemmar som ingår i*** styrelsen ***och*** den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden ***i enlighet med förordning XXX [nya budgetförordningen]***.	Kompetenscentrumets styrelse ska anta bestämmelser för att förebygga***, fastställa*** och ***lösa*** intressekonflikter som uppstår i fråga om ***dess*** medlemmar, organ och anställda***, däribland den verkställande direktören,*** styrelsen ***samt*** den rådgivande näringslivs- och vetenskapsnämnden ***och kompetensgemenskapen***.

Ändring 174

Förslag till förordning

Artikel 42 – stycke 1a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	Medlemsstaterna ska säkerställa förebyggande, fastställande och lösning av intressekonflikter som uppstår i fråga om de nationella samordningscentrumen.

Ändring 175

Förslag till förordning

Artikel 42 – stycke 1b (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	De regler som avses i punkt 1 ska vara förenliga med förordning (EU, Euratom) 2018/1046.

Ändring 176

Förslag till förordning

Artikel 44 – rubriken

Kommissionens förslag	*Ändring*
Stöd från värdmedlemsstaten	***Säte och*** stöd från värdmedlemsstaten

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 177

Förslag till förordning

Artikel 44 – punkt - 1 (ny)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	Kompetenscentrumets säte ska fastställas genom ett förfarande med demokratiskt ansvar, öppna kriterier och i enlighet med unionslagstiftningen.

Ändring 178

Förslag till förordning

Artikel 44 – punkt - 1a (ny)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	Värdmedlemsstaten ska tillhandahålla bästa möjliga förutsättningar för att säkerställa att kompetenscentrumet fungerar korrekt, bland annat en enda förläggningsplats, och ytterligare förutsättningar såsom tillgång till adekvata utbildningsmöjligheter för de anställdas barn och lämpligt arbetsmarknadstillträde samt social trygghet och hälso- och sjukvård för både barn och partner.

Ändring 179

Förslag till förordning

Artikel 44 – stycke 1

Kommissionens förslag	*Ändring*
Kompetenscentrumet och den ***medlemsstat [Belgien]*** där det har sitt säte ***får*** ingå en administrativ överenskommelse om immunitet och privilegier och annat stöd från den medlemsstaten till kompetenscentrumet.	Kompetenscentrumet och den ***värdmedlemsstat*** där det har sitt säte ***ska*** ingå en administrativ överenskommelse om immunitet och privilegier och annat stöd från den medlemsstaten till kompetenscentrumet.

Onsdagen den 13 mars 2019

Ändring 180

Förslag till förordning

Artikel 45a (ny)

Kommissionens förslag	*Ändring*
	Artikel 45a
	Utövande av delegeringen
	1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
	2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 6.5a och 8.4b ska ges till kommissionen tills vidare från och med den … [den dag då denna förordning träder i kraft].
	3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 6.5a och 8.4b får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
	4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
	5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
	6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 6.5a och 8.4b ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0190

Förordning om ändring av förordning (EG) nr 391/2009 med anledning av Förenade kungarikets utträde ur unionen ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 391/2009 med anledning av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen (COM(2018)0567 – C8-0384/2018 – 2018/0298(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/74)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0567),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 100.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0384/2018),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 17 Oktober 2018 [1],

— efter att ha hört Regionkommittén,

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 25 januari 2019 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism (A8-0004/2019).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0298

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om ändring av förordning (EG) nr 391/2009 med anledning av Förenade kungarikets utträde ur unionen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/492.)

---

[1] EUT C 62, 15.2.2019, s. 298.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0191

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1316/2013 med anledning av Förenade kungarikets utträde ur EU ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 1316/2013 med anledning av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen (COM(2018)0568 – C8-0385/2018 – 2018/0299(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/75)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0568),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 172 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0385/2018),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 17 oktober 2018 ([1]),

— med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 10 oktober 2018 ([2]),

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 20 februari 2019 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandet från utskottet för regional utveckling (A8-0009/2019).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0299

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/…om ändring av förordning (EU) nr 1316/2013 med anledning av Förenade kungarikets utträde ur unionen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/495.)

([1]) EUT C 62, 15.2.2019, s. 301.
([2]) EUT C 461, 21.12.2018, s. 173.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0192

Mottagningsanordningar i hamn för avlämning av avfall från fartyg ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om mottagningsanordningar i hamn för avlämning av avfall från fartyg, om upphävande av direktiv 2000/59/EG och ändring av direktiv 2009/16/EG och direktiv 2010/65/EU (COM(2018)0033 – C8-0014/2018 – 2018/0012(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/76)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0033),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 100.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0014/2018),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande den 23 maj 2018 ([1]),

— med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 10 oktober 2018 ([2]),

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 19 december 2018 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandena från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och fiskeriutskottet (A8-0326/2018).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0012

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/… om mottagningsanordningar i hamn för avlämning av avfall från fartyg, om ändring av direktiv 2010/65/EU och upphävande av direktiv 2000/59/EG

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv (EU) 2019/883.)

([1]) EUT C 283, 10.8.2018, s. 61.
([2]) EUT C 461, 21.12.2018, s. 220.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0193

Förlängning av den övergångsanvändning av andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik som föreskrivs i unionens tullkodex ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 för att förlänga den övergångsanvändning av andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik som föreskrivs i unionens tullkodex (COM(2018)0085 – C8-0097/2018 – 2018/0040(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/77)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0085),

— med beaktande av artiklarna 294.2, 33 och 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0097/2018),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 14 februari 2019 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A8-0342/2018).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets och rådets gemensamma uttalande, som bifogas denna resolution och som kommer att offentliggöras i *Europeiska unionens offentliga tidning*, L-serien, tillsammans med den slutliga lagstiftningsakten.

3. Europaparlamentet tar del av kommissionens uttalande, som bifogas denna resolution och som kommer att offentliggöras i *Europeiska unionens offentliga tidning*, L-serien, tillsammans med den slutliga lagstiftningsakten.

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0040

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 för att förlänga den övergångsanvändning av andra metoder än elektronisk databehandlingsteknik som föreskrivs i unionens tullkodex

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/632.)

Onsdagen den 13 mars 2019

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSRESOLUTIONEN

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet och rådet

Europaparlamentet och rådet välkomnar Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 26/2018 med titeln *En rad förseningar av tullens it-system: vad har gått fel?* och andra aktuella rapporter på tullområdet som har gett medlagstiftarna en bättre överblick över orsakerna till förseningarna i genomförandet av de it-system som krävs för att förbättra tullverksamheten i EU.

Europaparlamentet och rådet anser att varje eventuell framtida granskning som Europeiska revisionsrätten gör av de rapporter som kommissionen utarbetat på grundval av artikel 278a i unionens tullkodex skulle kunna bidra positivt till att undvika ytterligare förseningar.

Europaparlamentet och rådet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta full hänsyn till innehållet i sådana granskningar.

Uttalande från kommissionen

”Kommissionen välkomnar Europaparlamentets och rådets överenskommelse om ett förslag att förlänga tidsfristen för den tillfälliga användningen av andra metoder än elektronisk databehandling, som föreskrivs i unionens tullkodex.

Kommissionen instämmer i Europaparlamentets och rådets gemensamma uttalande där det noteras att Europeiska revisionsrättens eventuella framtida arbete med att bedöma de av kommissionen på grundval av artikel 278a i unionens tullkodex utarbetade rapporterna skulle kunna bidra positivt till ett undvikande av ytterligare förseningar.

I det fall revisionsrätten skulle besluta att bedöma kommissionens rapporter kommer kommissionen, i enlighet med artikel 287.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, att till fullo samarbeta med revisionsrätten och till fullo beakta resultaten.

Onsdagen den 13 mars 2019

P8_TA(2019)0194

Bekämpning av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpande av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter och om ersättande av rådets rambeslut 2001/413/RIF (COM(2017)0489 – C8-0311/2017 – 2017/0226(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/78)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2017)0489),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 83.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0311/2017),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av bidragen från den tjeckiska deputeradekammaren, den tjeckiska senaten och det spanska parlamentet om utkastet till lagstiftningsakt,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 18 januari 2018 ([1]),

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 19 december 2018 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0276/2018).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2017)0226

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/… om bekämpande av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter och om ersättande av rådets rambeslut 2001/413/RIF

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv (EU) 2019/713.)

([1]) EUT C 197, 8.6.2018, s. 24.

Torsdagen den 14 mars 2019

P8_TA(2019)0206

Behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsfrågor och frågor om föräldraansvar samt internationella bortföranden av barn *

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 mars 2019 om utkastet till rådets förordning om behörighet, erkännande och verkställighet av avgöranden i äktenskapsfrågor och frågor om föräldraansvar, och om internationella bortföranden av barn (omarbetning) (15401/2018 – C8-0023/2019 – 2016/0190(CNS))

(Särskilt lagstiftningsförfarande – förnyat samråd)

(2021/C 23/79)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av rådets utkast (15401/2018),

— med beaktande av kommissionens förslag till rådet (COM(2016)0411),

— med beaktande av parlamentets ståndpunkt av den 18 januari 2018 ([1]),

— med beaktande av artikel 81.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet på nytt har hörts av rådet (C8-0023/2019),

— med beaktande av artiklarna 78c och 78e i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0056/2019).

1. Europaparlamentet godkänner rådets utkast.

2. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.

3. Rådet uppmanas att på nytt höra Europaparlamentet om rådet har för avsikt att väsentligt ändra utkastet.

4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

([1]) Antagna texter, P8_TA(2018)0017.

P8_TA(2019)0208

Minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar (COM(2018)0134 – C8-0117/2018 – 2018/0060(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/80)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0134),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0117/2018),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande av den 12 juli 2018 ([1]),

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 11 juli 2018 ([2]),

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 7 januari 2019 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0440/2018).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0060

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/630.)

([1]) EUT C 79, 4.3.2019, s. 1.
([2]) EUT C 367, 10.10.2018, s. 43.

Torsdagen den 14 mars 2019

P8_TA(2019)0209

Skydd av konkurrensen inom luftfarten ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 mars 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om skydd av konkurrensen inom luftfarten, och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 868/2004 (COM(2017)0289 – C8-0183/2017 – 2017/0116(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2021/C 23/81)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2017)0289),

— med beaktande av artiklarna 294.2 och 100.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0183/2017),

— med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 17 januari 2018 ([1]),

— efter att ha hört Regionkommittén,

— med beaktande av den preliminära överenskommelse som godkänts av det ansvariga utskottet enligt artikel 69f.4 i arbetsordningen och det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 12 december 2018 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 59 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0125/2018).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på nytt lägga fram ärendet för parlamentet om den ersätter, väsentligt ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2017)0116

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 mars 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/… om skydd av konkurrensen inom luftfarten och om upphävande av förordning (EG) nr 868/2004

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2019/712.)

([1]) EUT C 197, 8.6.2018, s. 58.

Torsdagen den 14 mars 2019

P8_TA(2019)0210

Riktlinjer för budgeten 2020 – avsnitt III

Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om de allmänna riktlinjerna för utarbetandet av budgeten 2020, avsnitt III – kommissionen (2019/2001(BUD))

(2021/C 23/82)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artikel 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ([1]) (nedan kallad budgetförordningen),

— med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ([2]),

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ([3]),

— med beaktande av rådets beslut 2014/335/EU, Euratom av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska unionens egna medel ([4]),

— med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2019 ([5]) och de gemensamma uttalanden, bifogade till budgeten, som parlamentet, rådet och kommissionen enats om,

— med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 70/1 av den 25 september 2015 ”Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling”, som trädde i kraft den 1 januari 2016, och kommissionens nyligen framlagda diskussionsunderlag ”Mot ett hållbart EU 2030”.

— med beaktande av rådets slutsatser av den 12 februari 2019 om budgetriktlinjerna för 2020 (06323/2019),

— med beaktande av artikel 86a i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A8-0172/2019), och av följande skäl:

A. Förhandlingarna om unionens budget för 2020 kommer att löpa parallellt med förhandlingarna om nästa fleråriga budgetram och reformen av EU:s system för egna medel. 2019 är det sjunde året av den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020.

B. Rådet har de senaste åren flera gånger handlat på ett motsägelsefullt sätt genom att lägga fram nya politiska prioriteringar för EU, men visat sig ovilligt att anslå nya medel för att finansiera dem. Nya politiska prioriteringar och kommande utmaningar för EU bör finansieras med nya medel, och inte genom att minska anslagsbeloppet för befintliga program.

([1]) EUT L 193, 30.7.2018, s. 1.
([2]) EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.
([3]) EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.
([4]) EUT L 168, 7.6.2014, s. 105.
([5]) EUT L 67, 7.3.2019.

C. Mot slutet av den nuvarande budgetperioden kommer genomförandet av de fleråriga programmen att kräva tillräckliga ekonomiska resurser och därför måste man planera för nödvändiga betalningar 2020 för att förhindra ytterligare en betalningskris under de första åren av den fleråriga budgetramen för 2021–2027.

Budgeten 2020: bro till det framtida Europa – Investering i innovation, hållbar utveckling, skydd av medborgarna och säkerhet

1. Europaparlamentet understryker att 2020 års unionsbudget är bron till den fleråriga budgetramen för perioden 2021–2027 och bör bidra till att skapa en gemensam, långsiktig vision för unionens framtida politiska prioriteringar och tillhandahålla europeiskt mervärde. Parlamentet förväntar sig att det vid tidpunkten för antagandet av budgeten för 2020 kommer att föra fullvärdiga förhandlingar om den fleråriga budgetramen med rådet, efter en politisk överenskommelse i Europeiska rådet. Parlamentet anser att en stark, ansvarsfull och framåtblickande budget för 2020 kommer att underlätta ett avtal och en övergång till nästa fleråriga budgetram. Parlamentet avser därför att till fullo utnyttja den befintliga flexibiliteten och andra bestämmelser i förordningen om den fleråriga budgetramen och budgetförordningen, i syfte att stärka centrala EU-program i 2020 års budget, med vederbörlig hänsyn till den resultatbaserade budgeteringsstrategin i EU:s budget.

2. Europaparlamentet begär att de särskilda programmen för jordbruket ska främja dels korta leveranskedjor, rättvisa producentpriser och en stabil och skälig inkomst för jordbrukarna, dels en omfördelning av stödet för att säkerställa en rättvis fördelning mellan länder, typer av produktion och producenter genom att avskaffa de nuvarande skillnaderna och i relativa termer gynna de medlemsstater som brottas med de största produktionsunderskotten, samt små och medelstora producenter.

3. Europaparlamentet anser därför att EU:s budget för nästa år bör fastställa tydliga politiska prioriteringar och göra det möjligt för unionen att skapa hållbar och inkluderande ekonomisk tillväxt och sysselsättning, ytterligare investera i innovation och forskningskapacitet för framtida lösningar, öka konkurrenskraften, säkerställa ett tryggt och fredligt Europa, stärka medborgarnas arbets- och levnadsvillkor, stärka ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, stärka unionen i dess kamp mot miljömässiga utmaningar och klimatförändringar i syfte att uppfylla dess skyldigheter enligt Parisavtalet, bidra till att fullt ut uppfylla FN:s mål för hållbar utveckling och genomföra den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

4. Europaparlamentet påpekar att eftersom 2020 är det sista året av den nuvarande fleråriga budgetramen, måste genomförandet av EU-program, inklusive program som är föremål för delad förvaltning inom ramen för sammanhållningspolitiken, den gemensamma jordbrukspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken, påskyndas ytterligare för att kompensera för tidigare förseningar och avslutas. Parlamentet förväntar sig att detta återspeglas i en betydande ökning av betalningsansökningar och förväntar sig därför att den årliga nivån för betalningsbemyndiganden för 2020 når en topp. Parlamentet betonar parlamentets åtagande att säkra de nödvändiga betalningarna under 2020 och förhindra ytterligare en betalningskris under de första åren av den fleråriga budgetramen 2021–2027, vilket har varit fallet under den nuvarande perioden. Parlamentet understryker behovet av att kontinuerligt förbättra kontroll- och korrigeringsmekanismerna för att säkerställa att EU-programmen genomförs på ett korrekt och snabbt sätt.

5. Europaparlamentet påpekar den betydelse som de decentraliserade byråerna spelar för att säkerställa genomförandet av EU:s lagstiftningsmässiga prioriteringar, och därigenom uppfylla EU: s politiska mål för till exempel konkurrenskraft, hållbar tillväxt, sysselsättning och hanteringen av de nuvarande migrations- och flyktingströmmarna. Parlamentet förväntar sig att förhandlingarna om budgeten för 2020 ska leda till en lämplig operativ och administrativ finansiering av EU:s byråer, så att de kan fullgöra sina ökande uppgifter och nå bästa möjliga resultat. Parlamentet upprepar sin ståndpunkt att 2018 var det sista året för genomförandet av personalminskningen på 5 % och det så kallade omplaceringsverktyget. Parlamentet förväntar sig att kommissionen och rådet avstår från ytterligare nedskärningar i byråernas resurser i budgeten för 2020.

Innovation och forskning för framtida lösningar: Främjande av hållbar och inkluderande ekonomisk tillväxt för att förutse förändringar och främja konkurrenskraft

6. Europaparlamentet understryker betydelsen av Europas anspråk på ledarskap inom central teknik på områden som rymden, hälso- och sjukvård, miljö, jordbruk, säkerhet och transport. Parlamentet betonar behovet av att säkerställa att forsknings- och innovationsverksamheten fortsätter att tillhandahålla lösningar för Europas behov, utmaningar och konkurrenskraft och påminner i detta sammanhang om den viktiga roll som grundläggande forskning spelar. Parlamentet betonar att övergången från Horisont 2020 till Horisont Europa måste vara smidig för att säkerställa stabilitet för företag, forskningsanläggningar och den akademiska världen. Parlamentet är oroat över den omfattande underfinansieringen av

Horisont 2020 under hela perioden, vilket har lett till att många utmärkta ansökningar inte beviljades. Parlamentet avser därför att i nästa års budget se till att det årliga anslaget till Horisont 2020 blir så stort som möjligt, och att de befintliga flexibilitetsbestämmelserna i förordningen om den fleråriga budgetramen och budgetförordningen till fullo utnyttjas. Parlamentet understryker även vikten av att fördjupa synergier med de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

7. Europaparlamentet betonar möjligheterna för ekonomisk tillväxt till följd av Europas tekniska omvandling, och anser att EU-budgeten på lämpligt sätt bör bidra till att stödja digitaliseringen av den europeiska industrin och främjandet av digitala färdigheter och digitalt företagande. Parlamentet understryker vikten av ytterligare investeringar i digital kapacitet, såsom EU:s högpresterande datorsystem, artificiell intelligens och cybersäkerhet. Parlamentet betonar att programmet för ett digitalt Europa förväntas säkerställa en betydligt större tilldelning i den fleråriga budgetramen för 2021–2027 och avser därför att öka anslagen till detta område i nästa års budget.

8. Europaparlamentet betonar att Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) har varit framgångsrik när det gäller att åstadkomma ytterligare investeringar i EU i syfte att nå ett investeringsmål på minst 500 miljarder EUR fram till 2020, efter förlängningen av dess löptid. Parlamentet betonade emellertid Europeiska revisionsrättens rekommendationer att ytterligare förbättra dess genomförande med avseende på de utvalda projektens additionalitet. Parlamentet påminner om att Efsis garantifond delvis finansierades genom omfördelningar från Horisont 2020 och Fonden för ett sammanlänkat Europa, och bekräftar på nytt sin sedan länge intagna ståndpunkt att nya initiativ till fullo måste finansieras med nya medel.

9. Europaparlamentet är helt övertygat om att en förutsättning för en hållbar utveckling i unionen är att skapa större rättvisa och lika möjligheter inom den europeiska sociala marknadsekonomin. Parlamentet avser att säkerställa tillräcklig finansiering för program såsom Cosme och framtida och ny teknik (FET) som i hög grad bidrar till framgång för nyetablerade företag och små och medelstora företag, som utgör ryggraden i den europeiska ekonomin och är viktiga drivkrafter för ekonomisk tillväxt, jobbskapande, innovation och social integration. Parlamentet betonar den höga genomförandenivån för dessa program, och påpekar att de har kapacitet att utnyttja ytterligare finansiering.

Säkerhet, trygghet och fred för Europas medborgare

10. Europaparlamentet anser att skyddet av EU:s yttre gränser och inre säkerhet, med stöd av en förstärkt europeisk gräns- och kustbevakning och Europol, ett EU utan inre gränser, ett väl fungerande Schengenområde och fri rörlighet inom EU, är direkt sammankopplat och ömsesidigt fördelaktigt. Parlamentet betonar samtidigt vikten av kraftfulla EU-investeringar på området för inre säkerhet, bland annat i syfte att stärka EU:s brottsbekämpande och rättsliga insatser mot gränsöverskridande brottshot och främja informationsutbyte med stärkt stöd till Eurojust och Europeiska åklagarmyndigheten. Parlamentet anser att det är en skyldighet att säkerställa tillräcklig finansiering, bemanning och utbildning av personal för alla byråer som är verksamma på områdena säkerhet, rättsliga frågor och gränskontroller eftersom den nuvarande finansieringsnivån är otillräcklig med tanke på den avsevärda ökningen av deras ansvar, vikten av samarbete mellan dem, behovet av tekniska innovationer och anpassning samt deras viktiga roll för att stärka samarbetet och samordningen mellan medlemsstaterna.

11. Europaparlamentet betonar samtidigt EU:s humanitära ansvar för migrationspolitiken och erkänner den nyckelroll som Europeiska stödkontoret för asylfrågor och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter har när det gäller att utveckla och genomföra gemensamma asylmetoder i medlemsstaterna. Parlamentet anser att det är en skyldighet att säkerställa tillräcklig finansiering, bemanning och utbildning av personal för alla byråer som är verksamma på områdena migration, asylfrågor och mänskliga rättigheter, med tillräckliga ekonomiska resurser och personalresurser så att de på ett korrekt sätt kan fullgöra sin roll.

12. Europaparlamentet välkomnar medlemsstaternas åtagande att förnya EU:s försvarsagenda och deras villighet avseende ytterligare europeiskt försvarssamarbete. Parlamentet betonar vikten av att inleda det europeiska försvarsindustriella utvecklingsprogrammet (EDIDP) som ett första steg av den europeiska försvarsfonden. Parlamentet begär en ytterligare ökning av unionens försvarsbudget, som uteslutande ska finansieras med nya anslag, i syfte att förbättra den europeiska försvarsindustrins konkurrenskraft och innovation.

13. Europaparlamentet stöder med eftertryck stärkta EU-insatser för att hantera växande säkerhetshot, såsom radikalisering och våldsam extremism inom Europa och i grannländerna, samt en bättre samordning av sådana program på EU-nivå.

14. Europaparlamentet betonar att it-säkerhet är avgörande för unionens välstånd och säkerhet, liksom för medborgarnas integritet, att it-angrepp, it-brottslighet och manipulationer hotar öppna samhällen, och att ekonomiskt spionage utgör ett hinder för en fungerande digital inre marknad och äventyrar de europeiska företagens konkurrenskraft. Parlamentet efterlyser tillräckliga ekonomiska resurser för att alla relevanta byråer ska få tillräckliga medel för sina operativa

och administrativa uppgifter, för att bidra till säkra nät- och informationssystem, bygga upp en stark cyberresiliens och bekämpa it-brottslighet. Parlamentet stöder i detta sammanhang det strategiska samarbetet mellan EU:s byrå för nät- och informationssäkerhet (Enisa) och Europol.

15. Europaparlamentet påminner om att fred och stabilitet är grundläggande värden som får stöd ur Europeiska unionens budget och framhåller i detta sammanhang det viktiga bidrag som unionen har gett till fred och försoning i Irland, särskilt genom sitt stöd till långfredagsavtalet och finansieringen av Peace- och Interreg-programmen. Parlamentet understryker vikten av att bibehålla finansieringen för dessa program efter Brexit.

16. Europaparlamentet anser, med hänvisning till sin resolution av den 25 oktober 2018 om Cambridge Analyticas utnyttjande av Facebooks användaruppgifter och dess inverkan på uppgiftsskyddet [1], att kampen mot desinformation, särskilt spårning och avslöjande av desinformation och alla andra typer av utländsk inblandning, är en prioritering för att säkerställa rättvisa och demokratiska val, särskilt under året för valet till Europaparlamentet. Parlamentet begär ytterligare ekonomiska resurser för att stärka den systematiska användningen av verktyg för strategisk kommunikation för att möjliggöra starka och samordnade EU-åtgärder. Parlamentet stöder de riktlinjer som kommissionen har fastställt för hur befintliga EU-bestämmelser bör användas för att hantera användningen av personuppgifter för att rikta sig till medborgarna på sociala medier under valperioder och garantera en rättvis valprocess.

17. Europaparlamentet är bekymrat över att inte tillräckligt många europeiska medborgare har intrycket av att Europeiska unionen arbetar för dem och ger dem betydande fördelar. Parlamentet kräver att kommissionen får tillräckliga ekonomiska resurser för att kunna investera i instrument, såsom parlamentets senaste initiativ ”Det här gör EU för mig” och ”Citizens’ App”, för att informera medborgarna om unionens arbete och lyfta fram de insatser som görs för att främja fred, demokrati, rättsstatsprincipen och yttrandefrihet. Parlamentet anser att sådana instrument bör få bättre spridning på nationell nivå.

18. Europaparlamentet påminner om att den gemensamma jordbrukspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken utgör hörnstenarna i den europeiska integrationen, som syftar till att garantera en säker och högkvalitativ livsmedelsförsörjning för de europeiska medborgarna, en väl fungerande inre marknad för jordbruksprodukter, landsbygdens hållbarhet under många år och en hållbar förvaltning av naturresurserna. Parlamentet påminner om att denna politik bidrar till EU:s bärkraft och stabilitet. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att stödja producenterna i hela Europa så att de klarar av oväntade fluktuationer på marknaden och kan säkra en livsmedelsförsörjning av hög kvalitet. Parlamentet begär att särskild uppmärksamhet ska ägnas småskaligt jordbruk och småskaligt fiske.

Stärkande av solidariteten och den ömsesidiga förståelsen

19. Europaparlamentet begär ytterligare ekonomiska resurser för att möta den framtida efterfrågan på Erasmus+, som är det huvudsakliga programmet för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott i Europa, samtidigt som hänsyn tas till dess externa dimension. Parlamentet understryker att tillräckliga resurser behövs för att ”demokratisera” programmet, så att dess finansiering blir tillgänglig för människor från alla bakgrunder och så att man går i riktning mot en europeisk ram för kvalitet och ändamålsenliga lärlingsutbildningar som ett sätt att bekämpa ungdomsarbetslösheten. Parlamentet påminner om att parlamentet begärde att finansieringsramen för detta program skulle tredubblas i nästa fleråriga budgetram. Parlamentet begär att samarbetet mellan utbildning, lärlingsutbildning, kultur och forskning stärks.

20. Europaparlamentet påminner om att det vid en tidpunkt då det europeiska projektet ifrågasätts är mycket viktigt att förnya ett starkt engagemang för Europa genom kultur, kunskap, skapande och innovation. Parlamentet anser därför att programmen Kreativa Europa och Media bör stödjas på lämplig nivå.

21. Europaparlamentet betonar att kampen mot ungdomsarbetslösheten kräver betydande ytterligare ekonomiska ansträngningar för att skapa möjligheter till utbildning, yrkesutbildning och sysselsättning. Parlamentet understryker i detta sammanhang den positiva effekten av sysselsättningsinitiativet för ungdomar, som i slutet av 2017 hade gett stöd till omkring 1,7 miljoner ungdomar. Parlamentet gläder sig över att resultatet av förhandlingarna om budgeten för 2019, till följd av bestämda krav från parlamentet, ledde till att ungdomssysselsättningsinitiativet fick ett anslag på totalt 350 miljoner EUR för 2019. Parlamentet förväntar sig att budgeten för 2020 visar en hög ambitionsnivå för detta program för att säkerställa en smidig övergång till programmet Europeiska socialfonden+ (ESF+) i nästa fleråriga budgetram. Parlamentet understryker behovet av att påskynda genomförandet av detta program och ytterligare förbättra dess effektivitet, för att säkerställa att det ger ett större europeiskt mervärde till den nationella sysselsättningspolitiken.

[1] Antagna texter P8_TA(2018)0433.

22. Europaparlamentet upprepar att social sammanhållning i Europa måste bidra till hållbara lösningar i kampen mot fattigdom, social utestängning och diskriminering och till bättre integrering av personer med funktionsnedsättning samt till långsiktiga strukturella demografiska förändringar. Parlamentet betonar behovet av ekonomiska resurser till relevanta EU-program som bidrar till att förse en åldrande befolkning i Europa med lämpligt stöd i form av tillgång till rörlighet, hälso- och sjukvård och offentliga tjänster.

23. Europaparlamentet påminner om behovet av solidaritet och ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna när det gäller migration och asylsökande och uppmanar medlemsstaterna att använda medel från asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif) på ett bra sätt genom nationella program. Parlamentet efterlyser tillräcklig finansiering för denna fond för 2020 i syfte att stödja mottagandet av asylsökande i medlemsstaterna, effektiva återvändandestrategier, vidarebosättningsprogram, politik för laglig migration och främjande av en effektiv integrering av tredjelandsmedborgare. Parlamentet anser att städernas och kommunernas stöd i det europeiska asylsystemet bör stärkas.

24. Europaparlamentet påminner om att den långsiktiga lösningen på det nuvarande migrationsfenomenet kan nås genom en politisk, ekonomisk, social och miljömässig utveckling i de länder i vilka migrationsströmmarna har sitt ursprung. Parlamentet kräver att det europeiska grannskapsinstrumentet och finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete ska förses med tillräckliga ekonomiska medel för att stödja denna prioritering och främja vidareutvecklingen av hållbara och ömsesidigt fördelaktiga partnerskap med t.ex. afrikanska länder. Parlamentet bekräftar i detta sammanhang på nytt behovet av att förse internationella organisationer, inbegripet FN:s hjälporganisation för Palestinaflyktingar (UNRWA), FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) och Internationella organisationen för migration (IOM), med tillräckligt och kontinuerligt ekonomiskt stöd. Parlamentet kräver ökat ekonomiskt och organisatoriskt stöd till program som bidrar till utbyten mellan EU och partnerländer inom områden som yrkesutbildning, bildande av nya företag, stöd till små och medelstora företag, hälso- och sjukvård och utbildning samt till politik med anknytning till rent vatten, behandling av avloppsvatten och bortskaffande av avfall.

25. Europaparlamentet anser att könsrelaterad diskriminering är oacceptabelt och oförenligt med EU:s värderingar. Parlamentet påpekar att antalet beviljade ansökningar till Daphne-programmet och andra medel som syftar till att bekämpa våld mot kvinnor och flickor är alarmerande lågt, och avser att säkra ökad finansiering till programmet. Parlamentet anser dessutom att jämställdhetsintegrering är en effektiv strategi för att uppnå jämställdhet och bekämpa diskriminering och begär att jämställdhetsperspektivet ska integreras i EU:s alla relevanta politikområden och utgiftsprogram. Parlamentet förväntar sig att kommissionen så snart som möjligt lägger fram en ram för jämställdhetsintegrering i unionens budget.

26. Europaparlamentet upprepar vikten av att man inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken stärker förbindelserna med grannländerna och stöder fredsprocesser samt främjar ekonomisk och social tillväxt och hållbart gränsöverskridande samarbete. Parlamentet påpekar att starka förbindelser mellan EU och västra Balkan är avgörande för stabiliseringen av området och dess föranslutningsprocess. Parlamentet påminner om att finansieringen från unionens budget måste skräddarsys för att stärka ländernas förmåga att fortsätta de nödvändiga rättsliga, politiska, sociala och ekonomiska reformerna, särskilt genom att förbättra den offentliga förvaltningens funktion och stödja de demokratiska institutionernas stabilitet och motståndskraft liksom genomförandet av rättsstatsprincipen.

Hantering av miljöutmaningar och klimatförändringar

27. Europaparlamentet betonar att budgeten för 2020 väsentligt måste bidra till att hantera miljöutmaningar och klimatförändringar för att åtgärda den befintliga eftersläpningen och uppfylla EU:s åtaganden. Parlamentet påminner om unionens åtagande att bli en föregångare när det gäller övergången till en cirkulär och klimatneutral ekonomi, men beklagar att unionen inte når sina klimatmål, särskilt målet att 20 % av unionens utgifter 2014–2020 ska vara klimatrelaterade. Parlamentet anser därför att det behövs en betydande ökning av de klimatrelaterade utgifterna för att man ska kunna göra framsteg med att uppnå målen för unionens klimatpolitik och Parisavtalet. Parlamentet anser att integrering av klimatåtgärder inom alla unionspolitikområden ytterligare bör främjas och optimeras och att klimat- och hållbarhetssäkring bör införas vid behov. Parlamentet begär ökade ekonomiska resurser för alla relevanta unionsprogram för att stödja projekt med europeiskt mervärde som bidrar till en övergång till ren energi, resurseffektivitet, främjande av en hållbar grön och blå ekonomi och naturskydd, med fokus på biologisk mångfald, livsmiljöer och utrotningshotade arter.

28. Europaparlamentet betonar att EU bör se till att ratificeringen och genomförandet av Parisavtalet blir ett villkor för ingåendet av framtida handelsavtal, i syfte att säkra en konsekvent och effektiv strategi för att hantera klimatförändringarna. Parlamentet påminner i detta sammanhang om sin resolution av den 3 juli 2018 om klimatdiplomati ([1]) och sin uppmaning till kommissionen att göra en övergripande bedömning av samstämmigheten mellan befintliga frihandelsavtal och åtagandena enligt Parisavtalet. Parlamentet anser att kommissionen, om dessa åtaganden inte uppfylls av en EU-partner, skulle kunna införa ett tillfälligt upphävande av EU:s åtaganden om avreglering av handeln gentemot dessa partner.

Kvarstående frågor för förfarandet för 2020

29. Europaparlamentet förväntar sig att Förenade kungarikets utträde ur unionen i mars 2019 inte kommer att få en direkt effekt för budgeten för 2020 eftersom Förenade kungariket kommer att bidra till och delta i genomförandet av budgeten. Parlamentet uppmanar dock kommissionen att bedöma och förbereda sig för alla tänkbara scenarier för att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning av unionens budget, och att anta en beredskapsplan, fastställa tydliga åtaganden och utforma mekanismer samt skydda EU:s budget i händelse av att Förenade kungariket inte bidrar till, eller deltar i, genomförandet av 2020 års EU-budget.

30. Europaparlamentet påminner om att kommissionen, efter parlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande om förstärkningen av rubrik 1a genom en ändringsbudget som offentliggjordes i de gemensamma slutsatserna om 2019 års budget, kommer att lägga fram en ändringsbudget för att höja anslagsnivån för Erasmus + och Horisont 2020 så snart den tekniska justeringen av den fleråriga budgetramen för 2020 har slutförts under våren 2019 så att rådet och parlamentet snabbt ska kunna behandla den.

31. Europaparlamentet betonar att artikel 15.3 i budgetförordningen tillåter att belopp som dragits tillbaka till följd av att berörda forskningsprojekt helt eller delvis inte genomförts kan göras tillgängliga på nytt till förmån för forskningsprogram inom ramen för det årliga budgetförfarandet, och att det inte finns några ytterligare villkor för dess genomförande. Parlamentet uppmanar kommissionen att specifikt rapportera om vilka belopp som dragits tillbaka från forskningsprogram och att tillhandahålla all relevant information avseende denna artikel. Parlamentet uppmanar rådets ordförandeskap att klargöra huruvida alla medlemsstater nu till fullo förstår denna artikel. Parlamentet begär att denna bestämmelse och motsvarande förfarande under alla omständigheter ska tillämpas inom ramen för budgetförfarandet för 2020, vilket redan ska inledas med att det tas med i budgetförslaget.

32. Europaparlamentet anser att parlamentet, som den gren av budgetmyndigheten som väljs direkt av medborgarna, bör fullgöra sin politiska roll och lägga fram förslag till pilotprojekt och förberedande åtgärder som uttrycker dess politiska vision för framtiden. Parlamentet åtar sig i detta sammanhang att föreslå ett paket med pilotprojekt och förberedande åtgärder som utformas i nära samarbete med samtliga parlamentsutskott för att hitta rätt balans mellan den politiska viljan och den tekniska genomförbarheten, enligt kommissionens bedömning.

o

o o

33. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och revisionsrätten.

([1]) Antagna texter P8_TA(2018)0280.

P8_TA(2019)0212

Utnämning av Sebastiano Laviola som ny ledamot av den gemensamma resolutionsnämnden

Europaparlamentets beslut av den 14 mars 2019 om kommissionens förslag till utnämning av en ledamot av den gemensamma resolutionsnämnden (N8-0021/2019 – C8-0042/2019 – 2019/0901(NLE))

(Godkännande)

(2021/C 23/83)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av kommissionens förslag av den 30 januari 2019 att utnämna Sebastiano Laviola till ny ledamot av den gemensamma resolutionsnämnden (N8-0021/2019),

— med beaktande av artiklarna 56.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 ([1]),

— med beaktande av artikel 122a i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0148/2019), och av följande skäl:

A. I artikel 56.4 i förordning (EU) nr 806/2014 anges att de ledamöter i den gemensamma resolutionsnämnden som avses i artikel 43.1 b i förordningen ska utses på grundval av meriter, kompetens, kunskap om bank- och finansfrågor samt erfarenhet inom finansiell tillsyn och reglering samt bankresolution.

B. Trots de skyldigheter som fastställs i artikel 56.4 i förordning (EU) nr 806/2014 och trots att Europaparlamentet många gånger begärt att en jämn könsfördelning ska respekteras vid framläggandet av kandidatlistor, beklagar parlamentet att alla kandidater var män. Parlamentet beklagar att kvinnor fortfarande är underrepresenterade på chefsbefattningar inom bank- och finanstjänstesektorn och begär att kravet om jämn könsfördelning respekteras i samband med nästa utnämning. Alla EU-institutioner och nationella institutioner och organ bör vidta konkreta åtgärder för att säkerställa en jämn könsfördelning.

C. I enlighet med artikel 56.6 i förordning (EU) nr 806/2014 antog kommissionen den 7 december 2018 den slutlista över kandidater till posten som ledamot av den gemensamma resolutionsnämnden som avses i artikel 43.1 b i den förordningen.

D. I enlighet med artikel 56.6 i förordning (EU) nr 806/2014 överlämnades slutlistan till parlamentet.

E. Kommissionen antog den 30 januari 2019 förslaget att utnämna Sebastiano Laviola till styrelseledamot och direktör för utveckling av resolutionspolitik och samordning i den gemensamma resolutionsnämnden och överlämnade detta förslag till parlamentet.

F. Utskottet för ekonomi och valutafrågor granskade därefter meriterna för den kandidat som föreslagits som ledamot av den gemensamma resolutionsnämnden, särskilt i förhållande till de krav som anges i artikel 56.4 i förordning (EU) nr 806/2014.

G. Den 26 februari 2019 höll utskottet en utfrågning med Sebastiano Laviola. Under denna utfrågning höll han ett inledande anförande och besvarade därefter utskottsledamöternas frågor.

([1]) EUT L 225, 30.7.2014, s. 1.

Torsdagen den 14 mars 2019

1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag att utnämna Sebastiano Laviola till ledamot av den gemensamma resolutionsnämnden för en period på fem år.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till Europeiska rådet, rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar.

Torsdagen den 14 mars 2019

P8_TA(2019)0213

Utnämning av en direktionsledamot i Europeiska centralbanken

Europaparlamentets beslut av den 14 mars 2019 om rådets rekommendation om utnämning av en direktionsledamot i Europeiska centralbanken (05940/2019 – C8-0050/2019 – 2019/0801(NLE))

(Samråd)

(2021/C 23/84)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av rådets rekommendation av den 11 februari 2019 (05940/2019) [1],

— med beaktande av artikel 283.2 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europeiska rådet har hört Europaparlamentet (C8-0050/2019),

— med beaktande av protokoll nr 4 om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 11.2,

— med beaktande av artikel 122 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0144/2019), och av följande skäl:

A. I en skrivelse av den 14 februari 2019 uppmanade Europeiska rådet Europaparlamentet att yttra sig över nomineringen av Philip R. Lane till uppdraget som direktionsledamot i Europeiska centralbanken med en mandattid på åtta år med verkan från den 1 juni 2019.

B. Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor bedömde sedan den nominerade kandidatens kvalifikationer, särskilt i förhållande till de villkor som anges i artikel 283.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och kravet på centralbankens fullständiga oavhängighet i enlighet med artikel 130 i detta fördrag. I samband med denna bedömning har utskottet tagit del av kandidatens meritförteckning och svaren på de skriftliga frågor som utskottet ställt till honom.

C. Utskottet höll den 26 februari 2019 en utfrågning med den nominerade kandidaten. Under denna utfrågning höll kandidaten ett inledande anförande och därefter besvarade han utskottsledamöternas frågor.

D. Trots de många krav som förts fram av Europaparlamentet och rådet för att åtgärda den bristande jämställdheten inom ECB:s direktion, beklagar parlamentet att Europeiska rådet inte har tagit detta krav på allvar och begär att det respekteras i samband med nästa nominering. Kvinnor är fortfarande underrepresenterade i ledande befattningar på området för bankverksamhet och finansiella tjänster. Alla europeiska och nationella institutioner och organ bör genomföra konkreta åtgärder för att säkerställa jämställdhet.

1. Europaparlamentet tillstyrker rådets rekommendation om utnämning av Philip R. Lane till direktionsledamot i Europeiska centralbanken.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till Europeiska rådet, rådet och medlemsstaternas regeringar.

---

[1] Ännu ej offentliggjord i EUT.

Torsdagen den 14 mars 2019

P8_TA(2019)0214

Utnämning av Europeiska bankmyndighetens ordförande

Europaparlamentets beslut av den 14 mars 2019 om utnämningen av Europeiska bankmyndighetens ordförande (N8-0028/2019 – C8-0052/2019 – 2019/0902(NLE))

(Godkännande)

(2021/C 23/85)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av att Europeiska bankmyndighetens tillsynsstyrelse den 19 februari 2019 utsåg José Manuel Campa till ordförande för Europeiska bankmyndigheten (C8-0052/2019),

— med beaktande av artikel 48.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG [1],

— med beaktande av artikel 122a i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A8-0146/2019), och av följande skäl:

A. I artikel 48.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 anges att ordföranden för Europeiska bankmyndigheten efter ett öppet urvalsförfarande ska utses utifrån sina meriter, färdigheter, kunskaper om finansinstitut och finansmarknader och sin erfarenhet med relevans för finansiell tillsyn och reglering.

B. Europeiska bankmyndigheten offentliggjorde den 12 december 2018 ett meddelande om utlyst tjänst som myndighetens ordförande. Sista ansökningsdag var den 11 januari 2019.

C. Den 5 februari 2019 antog Europeiska bankmyndighetens tillsynsstyrelse en slutlista över kandidater till befattningen som myndighetens ordförande.

D. Den 19 februari 2019 utsåg Europeiska bankmyndighetens tillsynsstyrelse José Manuel Campa till ordförande för Europeiska bankmyndigheten och informerade parlamentet om detta.

E. Parlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor granskade därefter meriterna för den kandidat som Europeiska bankmyndighetens tillsynsstyrelse utsett, särskilt i förhållande till de krav som anges i artikel 48.2 i förordning (EU) nr 1093/2010.

F. Utskottet för ekonomi och valutafrågor höll den 26 februari 2019 en utfrågning med José Manuel Campa, där denne höll ett inledande anförande och därefter besvarade utskottsledamöternas frågor.

G. Trots att Europaparlamentet många gånger i samband med tidigare utnämningar begärt att en jämn könsfördelning ska respekteras vid framläggandet av kandidatlistor, beklagar parlamentet att alla kandidater var män och begär att detta krav respekteras i samband med nästa utnämning. Kvinnor är fortfarande underrepresenterade i ledande befattningar på området för bankverksamhet och finansiella tjänster. Alla EU-institutioner och nationella institutioner och organ bör vidta konkreta åtgärder för att säkerställa en jämn könsfördelning.

[1] EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

1. Europeiska tillstyrker utnämningen av José Manuel Campa som ordförande för Europeiska bankmyndigheten för en period på fem år.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet, kommissionen, Europeiska bankmyndigheten och medlemsstaternas regeringar.

Torsdagen den 14 mars 2019

P8_TA(2019)0218

Inrättande av Europeiska valutafonden

Europaparlamentets resolution av den 14 mars 2019 om förslaget till rådets förordning om inrättande av Europeiska valutafonden (COM(2017)0827 – 2017/0333R(APP))

(2021/C 23/86)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av förslaget till rådets förordning om inrättande av Europeiska valutafonden (COM(2017)0827),

— med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2017 om möjliga utvecklingar och justeringar av den nuvarande institutionella strukturen för Europeiska unionen ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2017 om att förbättra Europeiska unionens funktionssätt genom att utnyttja Lissabonfördragets potential ([2]),

— med beaktande av Europeiska regionkommitténs yttrande av den 5 juli 2018 om förslag till reform av Ekonomiska och monetära unionen (EMU),

— med beaktande av skrivelsen av den 25 juni 2018 från Eurogruppens ordförande till Europeiska rådets ordförande om att ytterligare fördjupa EMU, och uttalandet från eurotoppmötet den 29 juni 2018 om reformen av den europeiska stabilitetsmekanismen,

— med beaktande av Eurogruppens rapport till ledarna om fördjupningen av EMU av den 4 december 2018,

— med beaktande av uttalandet från eurotoppmötet den 14 december 2018,

— med beaktande av den gemensamma ståndpunkten om det framtida samarbetet mellan kommissionen och ESM av den 14 november 2018,

— med beaktande av yttrandet från Europeiska centralbanken (ECB) av den 11 april 2018 om förslaget till rådets förordning om inrättande av Europeiska valutafonden ([3]),

— med beaktande av Europeiska revisionsrättens yttrande nr 2/2018 av den 18 september 2018 om överväganden om revision och ansvarsskyldighet när det gäller förslaget av den 6 december 2017 om att inrätta en europeisk valutafond inom unionens rättsliga ram,

— med beaktande av de fem ordförandenas rapport av den 22 juni 2015 om färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union, kommissionens vitbok av den 1 mars 2017 om EU:s framtid och kommissionens diskussionsunderlag av den 31 maj 2017 om en fördjupad ekonomisk och monetär union,

— med beaktande av sin resolution av den 12 juni 2013 om att stärka den europeiska demokratin i framtidens EMU ([4]),

— med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2014 om undersökningen av trojkans (ECB, kommissionen och IMF) roll och verksamhet med avseende på programländerna i euroområdet ([5]),

— med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2017 om budgetkapacitet för euroområdet ([6]),

— med beaktande av sin resolution av den 30 maj 2018 om den fleråriga budgetramen 2021–2027 och egna medel ([7]),

([1]) EUT C 252, 18.7.2018, s. 201.
([2]) EUT C 252, 18.7.2018, s. 215.
([3]) EUT C 220, 25.6.2018, s. 2.
([4]) EUT C 65, 19.2.2016, s. 96.
([5]) EUT C 378, 9.11.2017, s. 182.
([6]) EUT C 252, 18.7.2018, s. 235.
([7]) Antagna texter, P8_TA(2018)0226.

— med beaktande av artikel 99.5 i arbetsordningen,

— med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i budgetutskottet och utskottet för ekonomi och valutafrågor, i enlighet med artikel 55 i arbetsordningen,

— med beaktande av interimsbetänkandet från budgetutskottet och utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från budgetkontrollutskottet och utskottet för konstitutionella frågor (A8-0087/2019), och av följande skäl:

A. Införandet av euron är en av det europeiska projektets viktigaste politiska landvinningar och en hörnsten i uppbyggnaden av EMU.

B. Den finansiella och ekonomiska krisen har avslöjat svagheterna i eurons arkitektur och framhävt det akuta behovet av en snabb fördjupning av EMU och en förstärkning av dess demokratiska ansvarsskyldighet och transparens.

C. Euron ger EU-medborgarna skydd och möjligheter. Ett starkt och stabilt euroområde är av största vikt för dess medlemmar och för EU som helhet.

D. Medlemskap i ett gemensamt valutaområde kräver efterlevnad av gemensamma regler och skyldigheter, såsom de som fastställs i stabilitets- och tillväxtpakten, liksom gemensamma verktyg för att hantera allvarliga ekonomiska och finansiella chocker och för att främja ansvarstagande, solidaritet och uppåtriktad socioekonomisk konvergens. I fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM-fördraget) föreskrivs en tydlig koppling till EU:s makroekonomiska övervakningsmekanismer, i synnerhet efterlevnaden av bestämmelserna i stabilitets- och tillväxtpakten, däribland dess flexibilitetsklausuler, och genomförandet av hållbara och inkluderande strukturreformer. Riskreducering och riskdelning bör gå hand i hand med fördjupningen av EMU.

E. Inrättande av den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) och dess senare omvandling till Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM) har varit ett viktigt steg mot inrättandet av en europeisk krishanteringsmekanism, som har bidragit till att stärka EMU och ge finansiellt stöd till flera krisdrabbade europeiska länder.

F. ESM:s mellanstatliga karaktär får konsekvenser för dess beslutsprocess och i synnerhet för dess förmåga att snabbt reagera på ekonomiska och finansiella chocker.

G. En framtida integrering av ESM i EU:s rättsliga ram bör även fortsättningsvis ses som en del av fullbordandet av EMU-projektet.

H. Den pågående debatten om Europas framtid och EMU har framhävt skillnaderna i politiska åsikter bland medlemsstaterna om den långsiktiga framtiden för ESM, men utgör också en god grund för ett viktigt första steg mot att stärka dess roll, utveckla dess finansiella verktyg och förbättra dess effektivitet och demokratiska ansvarsskyldighet som en del av reformen av ESM. Diskussionen om fördjupningen av EMU bör leda till en politisk lösning när det gäller reformen av ESM.

I. På kort sikt bör reformen av ESM bidra till bankunionen och skapa en verklig gemensam finanspolitisk säkerhetsmekanism för den gemensamma resolutionsfonden (SRF).

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag av den 6 december 2017 till rådets förordning om inrättande av Europeiska valutafonden och anser att det är ett värdefullt bidrag till den pågående debatten om EU:s framtid, fördjupningen av EMU och reformen av ESM. Parlamentet välkomnar särskilt kommissionens förslag om att införliva ESM i EU:s rättsordning.

2. Europaparlamentet konstaterar att de funktioner som ska utövas av den reformerade stabilitetsmekanismen faller inom ramen för den ekonomiska politiken, och att namnet ”Europeiska valutafonden” därför kan vara vilseledande. Parlamentet noterar att ECB i sitt yttrande av den 11 april 2018 föreslog att ESM:s efterträdare ska bevara namnet ESM. Parlamentet begär i ljuset av ovanstående att en gedigen och grundlig bedömning görs av konsekvenserna av valet av namn för den reformerade stabilitetsmekanismen, för att säkerställa att denna kan fungera på ett smidigt och obehindrat sätt. Parlamentet föreslår att ESM bevarar sitt nuvarande namn, som är välkänt på kapitalmarknaderna, eftersom detta tydliggör att euroområdets penningpolitik förblir ECB:s behörighet.

Torsdagen den 14 mars 2019

3. Europaparlamentet framhåller att förekomsten av en institution som fungerar som ”långivare i sista hand” bidrar till att EMU fungerar väl. Parlamentet noterar i detta sammanhang ESM:s positiva bidrag till att åtgärda svagheterna i EMU:s institutionella struktur, nämligen genom att tillhandahålla finansiellt stöd till flera medlemsstater som drabbats av den globala finansiella krisen och statsskuldkrisen.

4. Europaparlamentet påminner om sina tidigare ställningstaganden till stöd för integreringen av ESM i EU:s rättsliga ram, vilket skulle göra ESM till ett fullfjädrat EU-organ. Parlamentet insisterar på att denna integrering också måste ta hänsyn till de nationella parlamentens roll och även fortsättningsvis ses som en del av fullbordandet av EMU-projektet. Parlamentet anser att en sådan integrering skulle möjliggöra förvaltning i enlighet med gemenskapsmetoden, säkerställa full samstämmighet när det gäller finanspolitiska regler och skyldigheter, underlätta samordningen av den ekonomiska politiken och finanspolitiken och stärka den demokratiska legitimiteten och ansvarsskyldigheten via Europaparlamentet.

5. Europaparlamentet understryker att om EU:s budgetmedel involveras i framtiden bör parlamentet ha politisk behörighet att utöva alla tillämpliga budgetkontrollbefogenheter i förbindelse med ESM inom ramen för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet. Parlamentet konstaterar att revisionsrätten i detta fall bör betraktas som det oberoende externa revisionsorganet och ges en tydlig och formell roll i förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet.

6. Europaparlamentet påminner om de nationella parlamentens finanspolitiska och demokratiska tillsynsbefogenheter. Parlamentet anser att de nationella parlamentens och Europaparlamentets kontroll av den reformerade stabilitetsmekanismen bör förbättras ytterligare. Parlamentet anser att de nationella parlamenten bör ha rätt att få information om den reformerade stabilitetsmekanismens verksamhet och att inleda en dialog med den verkställande direktören för den reformerade stabilitetsmekanismen.

7. Europaparlamentet konstaterar att kommissionens förslag har skapat en livlig diskussion om dess politiska, finansiella och rättsliga konsekvenser. Parlamentet betonar dock att denna debatt om den långsiktiga visionen av ESM:s institutionella ram inte får fördröja de åtgärder som omedelbart krävs för att stärka och verkställa ESM:s demokratiska ansvarsskyldighet och dess kapacitet att främja finansiell stabilitet och konvergens och reagera på ekonomiska chocker. Parlamentet kräver därför en meningsfull reform av ESM på kort sikt med stöd av en översyn av ESM-fördraget, utan att detta förhindrar en mer ambitiös utveckling i framtiden.

8. Europaparlamentet understryker att det primära uppdraget för den reformerade stabilitetsmekanismen även i fortsättningen bör vara att tillhandahålla finansiellt övergångsstöd till medlemsstater som behöver detta, på grundval av de specifika villkor som fastställts i anpassningsprogrammen och med beaktande av de lärdomar som har dragits från tidigare finansiella stödprogram som förvaltats av kommissionen, Internationella valutafonden (IMF) och ECB. Parlamentet betonar att den reformerade ESM måste ha tillräcklig kapacitet för detta ändamål. Parlamentet motsätter sig därför alla försök att omvandla den reformerade ESM till ett instrument som enbart är till för banker, eller att minska dess finansiella kapacitet att stödja medlemsstaterna.

9. Europaparlamentet påminner om att de olika finansiella instrument som ESM förfogar över också bör vara tillgängliga och förbättras för den reformerade ESM, däribland möjligheten att tillhandahålla förebyggande finansiellt stöd så att medlemsstaterna kan få stöd innan de ställs inför allvarliga svårigheter med att skaffa medel på kapitalmarknaderna. Parlamentet anser att tillgång till den villkorade förebyggande kreditlinan bör beviljas på grundval av en avsiktsförklaring och i enlighet med tillämpliga kriterier. Parlamentet konstaterar att dessa finansiella instrument ska användas för att hjälpa medlemsstaterna i händelse av allvarliga ekonomiska och finansiella chocker. Parlamentet påminner om att det finansiella stödet till medlemsstaterna kan kompletteras med ett framtida budgetinstrument för konvergens och konkurrenskraft för att främja ekonomisk och finansiell stabilisering, investeringar och uppåtriktad socioekonomisk konvergens i euroområdet.

10. Europaparlamentet understryker att EMU omfattar samtliga EU-medlemsstater och att alla medlemsstater, utom Danmark och Förenta kungariket, är förpliktigade att införa euron och ansluta sig till euroområdet, och att en framtida ESM därför bör vara öppen för deltagande av alla EU-medlemsstater.

11. Europaparlamentet anser att den reformerade stabilitetsmekanismen bör spela en mer framträdande roll i förvaltningen av finansiella stödprogram, tillsammans med kommissionen och i nära samarbete med ECB, för att se till att EU:s institutionella ram har större autonomi när så behövs, utan att det påverkar lämpliga partnerskap med andra institutioner, särskilt IMF.

12. Europaparlamentet understryker att den reformerade stabilitetsmekanismen själv bör ha nödvändig expertis för att kunna utarbeta och utvärdera de element som krävs av dess stadgar. Parlamentet betonar dock att den utvärdering som ESM gör av ansökningarna om finansiellt stöd liksom dess beslut avseende utformningen av anpassningsprogrammen i samarbete med andra institutioner inte på något sätt får ersätta, dubblera eller överlappa den normala makroekonomiska och finanspolitiska övervakning som föreskrivs i EU:s finanspolitiska regler och bestämmelser och som även fortsättningsvis måste omfattas av kommissionens exklusiva befogenheter.

13. Europaparlamentet anser att eventuella framtida anpassningsprogram bör ta hänsyn till de sociala konsekvenserna av de föreslagna åtgärderna, även jämfört med de långsiktiga effekterna av en oförändrad politik, i ljuset av en tidigare och konkret bedömning av de sociala konsekvenserna.

14. Europaparlamentet framhåller behovet av att säkra en effektiv beslutsprocess inom den reformerade ESM, särskilt i akuta situationer. Parlamentet begär i detta sammanhang en bedömning av den nuvarande förvaltningsstrukturen.

15. Europaparlamentet kräver en snabb ESM-reform, som också omdefinierar dess roll, funktioner och finansiella verktyg, så att den reformerade stabilitetsmekanismen kan erbjuda likviditetsstöd i samband med resolution och fungera som en finanspolitisk säkerhetsmekanism för den gemensamma resolutionsfonden. Parlamentet kräver att den finanspolitiska säkerhetsmekanismen blir operativ så snart som möjligt, före 2020, enligt avtalade villkor, och under alla omständigheter före 2024.

16. Europaparlamentet understryker de risker som uppstår till följd av dröjsmålet med att fördjupa bankunionen. Parlamentet välkomnar slutsatserna i Eurogruppens rapport till ledarna om fördjupningen av EMU av den 4 december 2018, som till alla delar godkändes av eurotoppmötet den 14 december 2018. Parlamentet välkomnar särskilt det tidigarelagda införandet av den gemensamma säkerhetsmekanismen för den gemensamma resolutionsfonden, förutsatt att tillräckliga framsteg har gjorts inom riskreducering, som ska bedömas under 2020, och godkännandet av villkoren avseende reformen av ESM. Parlamentet påminner om sin tidigare ståndpunkt när det gäller behovet av att fullborda det europeiska insättningsgarantisystemet (EDIS), med beaktande av att riskreducering och riskdelning bör gå hand i hand. Parlamentet konstaterar att det inte har nåtts några omedelbara resultat med avseende på den framtida budgeten för euroområdet och stabiliseringsfunktionen, men noterar mandatet att arbeta med det budgetmässiga instrumentet för konvergens och konkurrenskraft. Parlamentet understryker att betydande framsteg har uppnåtts inom riskreducering. Det bör betonas att Europaparlamentet i hög grad har bidragit till detta, särskilt med det så kallade bankpaketet och den tillsynsmässiga säkerhetsmekanismen för nödlidande lån.

17. Europaparlamentet föreslår att ett protokoll upprättas för ett provisoriskt samarbetsmemorandum mellan ESM och parlamentet, med omedelbar verkan, för att förbättra den interinstitutionella dialogen och stärka ESM:s transparens och ansvarsskyldighet, i vilket parlamentets och dess ledamöters rättigheter fastställs när det gäller frågor som ställs till den reformerade stabilitetsmekanismen, regelbundna utfrågningar, nomineringsrättigheter och lämpliga rättigheter i fråga om budgetkontroll. Parlamentet påminner om sin begäran om ett interinstitutionellt arrangemang för ekonomisk styrning. Parlamentet betonar att den verkställande direktören för den reformerade ESM bör väljas av och avlägga rapport till Europaparlamentet efter förslag av rådet. Parlamentet kräver att det säkras en jämn könsfördelning i sammansättningen av de reformerade ESM-organen.

18. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till ordföranden för Europeiska rådet, kommissionen, rådet, Eurogruppen, Europeiska centralbanken, Europeiska stabilitetsmekanismens verkställande direktör samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV